

Giới thiệu Hợp Đồng Sinh Con

Truyện Hợp Đồng Sinh Con của tác giả Kid thuộc thể loại truyện teen. Một thiên kim tiểu thư rất thẳng tính thích cười nói, vô tình bị kéo vào một cuộc tình. Cô bị đem ra làm bìa đỡ đạn cho sự khước từ của cô gái trong mối tình này. Trở thành kì đà cản mũi cô bị hắt ghét một cách kinh khủng. Cứ nghĩ nhìn thấy cô hẳn lại muốn bóp chết ngay lập tức.

Nhưng không như mong muốn, số phận đưa đẩy, định mệnh kéo hai con người này lại gần nhau trong một bản hợp đồng. Không phải hợp đồng làm ăn, cũng chẳng phải hợp đồng hôn nhân mà là hợp đồng sinh con. Cô tự nhận mình đẹp, hẳn cũng đẹp, vậy thì tại sao không cùng nhau tạo ra một thiên thần xinh đẹp hơn họ cơ chứ? Nhiều tình tiết hài hước cũng góp mặt trong câu chuyện.

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Sinh Con* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 1

NOTE: DOLL, có nhiều người nói đọc khó hiểu, doll cũng cảm thấy fic này hách nảo, lằng nhằng lắm nên bổ sung cho mọi người biết để ai có ý định đọc thì suy nghĩ lại ạ :3

- Oa, cuối cùng cũng được thành thoi rồi. (><)

Cô - Lâm Sam Sam, duỗi thẳng chân tay ra, gương mặt vui vẻ hạnh phúc đón mùa hè đến. Thu dọn hết sách vở vào balo cô nhanh nhẹn chóng chổng để có thể rời khỏi cái thư viện chết tiệt đè đầu người này. Vì ba mẹ nên cô ngày nào cũng phải đến thư viện trong thành phố nhồi nhét kiến thức ầm thực sau khi kết thúc những tiết học ở giảng đường chán ngắt kia. Cô không thích học, cô là một con người tự do, sự gò bó làm cô khó chịu. Dù đã 24 nhưng cô vẫn rất trẻ con, vẫn ham chơi, ham ăn. Vâng, và bây giờ cô có thể đến quán Happy quen thuộc nằm giữa trung tâm thành phố A này.

- A, Sam Sam em đến rồi hả?

Chị phục vụ mỉm cười với Lâm Sam Sam, dường như tất cả những người làm việc ở đây đều quen cô vậy. Lâm Sam Sam mỉm cười tươi rồi tiến đến chiếc bàn quen thuộc ở trong góc, từ nơi này cô có thể quan sát mọi nơi trong quán Happy cũng như nhìn ra được bên ngoài kia. Sam Sam kéo một chiếc ghế lại gần rồi đặt balo lên đó.

- Tiểu Mỹ, của em như cũ.

- Có ngay.

Tiểu Mỹ là một nhân viên phục vụ lâu năm ở đây, chị cũng rất quý Sam Sam, lần nào cũng dành cho cô một suất đặc biệt hết. Sam Sam ngồi cười hát vu vơ, cô cầm điện thoại lướt lướt xem xem cái gì đó rồi cứ cười hí hửng.

- Quý khách có muốn chút nước lạnh?

Tiếng nói nhỏ nhẹ mà lạnh lạnh vang lên làm cho Sam Sam đang chăm chú vào điện thoại cũng ngước lên. Sam Sam nhận ra đây là một người phục vụ mới của quán, có lẽ vì thế mà cô ấy không biết rằng Sam Sam không thích uống nước lạnh trước khi xử lí bữa ăn vặt này của mình. Nở nụ cười tươi rói như ánh nắng mặt trời Sam Sam cất tiếng.

- Cảm ơn, nhưng tôi không cần.

- Vâng.

Cô gái đó xoay người rời đi, Sam Sam vẫn đưa mắt nhìn cô ấy một lượt rồi lại cúi xuống chăm chú vào điện thoại. Một lát sau đó, Tiểu Mỹ quay lại với khay đầy ắp những thứ đồ quen thuộc hằng ngày của Sam Sam. Nào là bánh kem socola, nào là bánh dâu, rồi bánh nướng, còn có kem hoa quả đủ loại, rồi cả nước uống sinh tố nữa. Đây là những món ưa thích của Sam Sam mà ngày nào cô cũng ăn không biết chán. Tiểu Mỹ ôm cái khay nhìn Sam Sam đang vui vẻ đánh chén những thứ trên bàn.

- Em đồ Sam Sam, sao ông trời chẳng có mắt gì cả. Người ăn nhiều như em thế này mà chẳng tăng cân tẹo nào trong khi chị dù không ăn nhiều vẫn tăng cân đều đều.

Vừa nói Tiểu Mỹ vừa nhìn lại mình, mặt có vẻ buồn buồn xem chút bất mãn. Sam Sam cười cười ngây ngô nhìn Tiểu Mỹ.

- Em thấy Tiểu Mỹ rất đẹp mà. Em dám chắc bạn trai của Tiểu Mỹ cũng là.....

Sam Sam còn chưa nói xong cô đã thấy ngay trước quán Happy là một cặp nam nữ đang nói gì đó. Chàng trai cứ liên tục nắm lấy tay cô gái trong khi cô gái thẳng thừng muốn gạt bàn tay đó ra, gương mặt khó chịu. Sam Sam nhận ra người con gái này, đây là cô bạn thuộc khoa luật trong trường cô. Có lần Sam Sam đã thấy cô ấy ở khoa âm nhạc đang chơi piano và Sam Sam cũng có quen biết sơ sơ với cô ấy. Cũng có thể xem nhau là bạn nhưng không đến mức thân thiết.

- Khâu Nhượng Linh....

Sam Sam chỉ chỉ vào cửa kính rồi thốt lên tên của cô gái kia. Đường như đã nhìn thấy, Khâu Nhượng Linh nhếch miệng cười, cô ta không chần chừ đi ngay vào trong cái quán Happy này. Chàng trai kia vẫn đuổi theo cô. Khâu Nhượng Linh nhanh chân rảo bước về phía Sam Sam. Tiểu Mỹ thấy vậy lui trước, Sam Sam mỉm cười vẫy tay chào Khâu Nhượng Linh. Mấy phục vụ trong quán thấy chàng trai kia thì OMG, tim đập loạn xạ, chân tay luống cuống, họ đỏ cả mặt, mắt chăm chăm nhìn người đó. Con nhà ai mà vừa cao, vừa đẹp trai vậy cơ chứ?

- Khâu Nhượng Linh....cậu làm gì ở đây?

- Sam Sam....

Khâu Nhượng Linh như người chết đuối vớ được phao túm lấy tay Sam Sam, ánh mắt có vẻ như rất là xin lỗi. Chàng trai đó đã đứng trước mặt Khâu Nhượng Linh và Sam Sam. Đôi mắt màu đen lấy đặc biệt đó nhìn chăm chăm vào Khâu Nhượng Linh, hơi thở đó cũng có chút gấp gáp vô cùng.

- Tại sao em không trả lời? Vì lý do gì? Sao em không thể cùng tôi kết hôn, cùng tôi xây dựng một gia đình hạnh phúc chứ hả?

Hắn ta gần như hét lên làm nhiều phục vụ sợ hãi co rúm một chỗ, Sam Sam nhìn hắn ta cũng phải giật mình. Sao trên đời có tên bá đạo như hắn vậy chứ? Khâu Nhượng Linh nắm lấy tay Sam Sam kéo cô rồi đẩy đến trước mặt hắn ta. Ý hình như cô biết tên này, nhìn cái mặt quen quen. (=.=)

- Xin lỗi anh, yêu thì được chứ kết hôn thì không bao giờ. Đây, tôi thấy cô ấy rất hợp với anh, ngày hôm đó tôi thấy anh và cô ấy đứng trước cổng trường nói gì đó. Hình như hai người rất thân thiết thì phải. Thế nên hình như tôi là người thứ ba, là kẻ thừa thừa thừa rồi. Tạm biệt anh, chúc anh hạnh phúc Dương Chí Phong.

Khâu Nhượng Linh nói rồi đẩy Sam Sam ngã vào người Dương Chí Phong. Cái gì thế này? Sam Sam kinh ngạc, cô đang chuẩn bị ngã rồi, cái gì mà thân thiết, cái gì mà người thứ ba chứ? Khâu Nhượng Linh đang nói linh tinh cái gì vậy? Cô chẳng hiểu gì cả, tự dưng kêu cô với hắn mới là một cặp, tự nhận mình là kẻ thừa thừa thừa. Nếu đứng trước quan điểm của mọi người chẳng phải nói Sam Sam mới là kẻ thừa thừa thừa chen chân vào mối tình của cặp đôi này hay sao?

- A, Khâu Nhượng Linh....

Sam Sam ngã vào người hắn ta, cô cảm nhận được mùi hương bạc hà mát lạnh nhưng cái đầu của cô đang rất tỉnh táo. Sam Sam tính đuổi theo Khâu Nhượng Linh nhưng ngay lập tức cô bị một cánh tay thô bạo đẩy mạnh một cái ngã sòng soài ra đất đau liếng. Dương Chí Phong không thèm bận tâm đến cô mà đuổi theo Khâu Nhượng Linh.

- Em đang nói cái gì vậy hả? Cô ta thậm chí tôi còn không biết là ai.

- Hừ, nực cười. Anh làm tôi ghê tởm đó Dương Chí Phong. Có làm mà không có nhận sao? Thì ra anh là loại đàn ông như vậy, uống công tôi đã yêu anh trong suốt 4 năm qua. Xin lỗi anh nhưng chúng ta chấm dứt rồi. Tôi đi đường tôi, anh cứ việc đi đường của anh đi. Chúng ta nước sông không phạm nước giếng.

Khâu Nhượng Linh lạnh lùng quay người bỏ đi, Dương Chí Phong đứng đó, hắn như trôn chân tại chỗ, sau 4 năm yêu nhau mặn nồng vậy mà cô dễ dàng buông tay, dễ dàng vì một người con gái mà hắn không biết là ai nữa rồi bỏ hắn. Cả hai đã luôn hạnh phúc vui vẻ bên nhau, họ cùng dự tính về một gia đình hạnh phúc vậy mà. Dương Chí Phong quay người nhìn vào người con gái đáng chết đang đứng đó xoa xoa cái thân mình đau liếng vừa bị ngã kia. Hắn tức chết mất thôi, cô ta là nguyên nhân hắn và Khâu Nhượng Linh phải chia tay. Hắn nhất định không bỏ qua cho cô đâu.

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Sinh Con* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 2

Sam Sam sau khi bị ngã được Tiểu Mỹ cùng cô bạn phục vụ lúc trước đỡ dậy. Tiểu Mỹ lo lắng cho cô.- Hắn là ai vậy chứ? Sao lại đẩy em ngã thế này?

- Quý khách là kẻ thừa thừa thừa chứ không phải cô gái kia?

Cô bạn kia đẩy gọng kính lên nhìn Sam Sam, nét mặt vẫn như ban đầu rất bình thản. Tiểu Mỹ nghe vậy cũng nghi ngờ nhìn Sam Sam thì cô vội vã xoa tay lắc đầu liên tục.

- Không phải em mà, em thậm chí còn không biết hắn ta là ai. Khâu Nhượng Linh nói gì em còn không hiểu.

- Cô ấy nói em và hấn ta vui vẻ nói chuyện trước công trường mà?

Tiểu Mỹ nghi ngờ hỏi dồn. Cô bạn đứng bên cạnh kia hình như cũng muốn nghe câu trả lời, cô ấy cũng hứng thú với chuyện này chẳng? Sam Sam suy nghĩ rồi bỗng dưng chợt nhớ.

- A~ đúng rồi, hôm đó em vô tình làm xước nhẹ xe của hấn ta nên xin lỗi, ai dè Khâu Nhực Linh nhìn kiểu gì thành cười nói vui vẻ chứ?

Sam Sam vô đầu bứt tai khó hiểu thì cô bạn kia vỗ vỗ vai cô chỉ ra phía cửa kính bên ngoài. Sam Sam ngược nhìn theo, ơm, cái tên đó đang nhìn cô chăm chăm. Sam Sam nuốt nước bọt cái ực, cô nhìn biểu hiện của hấn đủ biết tên này đang muốn giết cô ngay lập tức. Sam Sam nhìn đi chỗ khác, vớ vội lấy cái balo đeo vào cười cười.

- Tiểu Mỹ, em nghĩ nên chuẩn thôi không thì ngày mai trên kênh tin tức buổi sáng sẽ có tin án mạng mất.

- Sam Sam...

Tiểu Mỹ nhìn cô thì Sam Sam dúi vào tay chị tiền thanh toán rồi chạy mất hút. Sam Sam không cần biết, cô chỉ cần chạy, lúc này mà không chạy cô sẽ chết mất thôi. Nhưng Sam Sam đâu có ngờ được, cô vừa đang chạy đến thì một cánh tay tóm lấy cô kéo vào con hẻm nhỏ ngay đó. Sam Sam giật thót tim, cô sợ hãi toát mồ hôi nhìn người trước mặt mình kia.

- A~ anh muốn gì hả?

- CÔ RÓT CUỘC LÀ AI HẢ?

- Cái đó....

Sam Sam biết ý hấn ta muốn hỏi cô điều gì nhưng cô giả điên cười ngây ngô.

- Thì tôi là Lâm Sam Sam xinh đẹp đáng yêu chứ là ai?

- Cô...tại sao Nhực Linh lại kéo cô vào chuyện này hả?

- Đây...- có vẻ đã giận - cái đó là phải để tôi hỏi nhé. Tự dưng Khâu Nhực Linh xuất hiện rồi đây tôi về phía anh cái gì mà thân thiết với cười nói vui vẻ rồi kẻ thứ ba chứ? Tôi còn chẳng biết hai người yêu nhau kiểu gì, quen thân hay biết gì mà lời...

Sam Sam đang tuôn một nèo thì nhận ra người trước mặt đang tối sầm mặt lại. Dương Chí Phong nhìn cô, tay nắm chặt lại. Sam Sam nhận ra hơi thở của hấn rất nguy hiểm, tên này đang muốn giết cô ngay lại đây. Sam Sam lùi lại, cô nhìn hấn.

- Tôi vô tội nhé, anh đừng có mà lại gần đây á.

- Tôi sẽ không để yên cho cô đâu.

Hấn bỏ lại câu cảnh cáo đáng sợ rồi đi mất. Lúc này Sam Sam mới thở phào nhẹ nhõm, cô thấp thỏm nhìn Dương Chí Phong đi khuất rồi mới quay đầu đi về hướng đối diện. Đúng rồi, phải gọi cho Khâu Nhực Linh.

- A, Đại Lực, cậu có biết số máy của Khâu Nhực Linh khoa luật hay không?

Sam Sam gấp rút hỏi thì người tên Đại Lực ở đầu dây bên kia im lặng một hồi mới lên tiếng.

- “Tất nhiên là có. xxxxxxxxx”

- Rồi, xenkiu.

Sam Sam kết thúc cuộc gọi nhanh chóng gọi vào số máy mà Đại Lực cho. Sau vài tiếng thì có người bắt máy. Sam Sam lập tức lên tiếng.

- Khâu Nhực Linh là cậu phải không?

- “A, Sam Sam, xin lỗi chuyện ban nãy.”

- Cậu hại tôi không hiểu gì suýt nữa bị anh ta giết chết rồi.

- “Sam Sam, gặp nhau ở Lovely Land đi.”

- Được rồi, tôi đến ngay đây, cậu ngồi yên chờ đi.

Sam Sam ngay lập tức chạy ra phía đường chính huyết sáo gọi một taxi với địa điểm đến là Lovely Land. Đây là một quán bar nổi tiếng ở thành phố A này, khác với các bar trong thành phố thì bar này có vẻ là nơi dành cho giới thượng lưu, không có những hành động, hình ảnh không thích hợp ở trước mặt. Chỉ 15 phút Sam Sam đã đến nơi, cô trả tiền rồi một mạch đi vào trong bar. Leo lên tầng hai, Sam Sam đảo mắt xung quanh tìm được một người con gái xinh đẹp, khí chất rạng ngời chẳng thua kém gì cô rồi thẳng tiến. Sam Sam ngồi xuống, Khâu Nhực Linh mỉm cười kêu phục vụ mang cho cô

một cốc sinh tố dâu. Chỉ ít Khâu Nhựt Linh biết Sam Sam không thích rượu. Hai người con gái ngồi với nhau, vẻ đẹp đều tương đương, kẻ 8 người 9, chỉ có điều một thì khí chất chính chắn trưởng thành, một thì trẻ con đáng yêu.

- Cậu giải thích chuyện này ngay cho tôi.

Sam Sam không bình tĩnh được, tính mạng cô đang bị đe dọa cơ mà. Khâu Nhựt Linh thở dài nhìn Sam Sam.

- Tôi không muốn kết hôn, với người như anh ta lại càng không. Yêu đương thời đại học cũng chỉ để chơi mà thôi. Anh ta dính dáng cả đến xã hội đen nữa, lấy anh ta có khi tôi cũng bị giết. Cậu nhìn gia thế nhà tôi mà đi so với tên xã hội đen chém giết ngoài đường như thế thì ra thế thống gì? Ba mẹ tôi đã quyết định muốn tôi quay trở về Mỹ với họ. Thế nên tôi mới tình cờ thấy cậu, nhớ đến cậu với anh ta nói chuyện trước cổng. Tôi nảy ra ý lấy cậu làm bìa chắn khước từ hôn nhân. Xin lỗi nhé Sam Sam, tôi biết lúc đó hai người chẳng cười nói vui vẻ thân quen gì, nhưng....

Khâu Nhựt Linh nhìn Sam Sam đang suy nghĩ gì đó lay lay cổ. Sam Sam bưng tỉnh.

- Nhưng, anh ta là Dương Chí Phong là.....

Sam Sam định nói gì đó nhưng bị Khâu Nhựt Linh chặn lời.

- Thôi bỏ đi, tôi không muốn nhắc đến anh ta đâu, con người đó không xứng với tôi. Tôi phải về Mỹ đêm nay rồi.

Sam Sam nhìn Khâu Nhựt Linh, cô là người con gái thông minh xinh đẹp, là người hoàn hảo nhưng sao có thể nói về người mình yêu suốt 4 năm như thế chứ? Hơn nữa Dương Chí Phong là con nhà giàu chứ không phải dân xã hội đen lông nhông ngoài đường như Khâu Nhựt Linh nói. Sam Sam đã định nói cho cô biết Dương Chí Phong là con trai độc nhất của chủ tịch tập đoàn Dương Thị lưng lầy không những ở Châu Á này cơ mà. Cái này cũng là Sam Sam vừa nhớ ra mà thôi, vì ba má cô quen biết với Dương chủ tịch nên Sam Sam từng thấy hân ta, ngồi một lúc cô mới nhớ ra được. Bình thường Dương Chí Phong cũng không hay xuất hiện trên báo chí nên Khâu Nhựt Linh không biết cũng phải. Sam Sam đang trầm nghĩ liệu Khâu Nhựt Linh yêu hân ta vì tiền sao? Chơi hân 4 năm rồi bây giờ cô muốn về lại Mỹ sao?

- Cậu chỉ là vì tiền thôi sao Nhựt Linh?

Nghĩ rồi Sam Sam cũng hỏi, là cô trước giờ chẳng tính ai chẳng biết. Khâu Nhựt Linh bỗng bật cười, cô ta ngả người ra ghế nhìn Sam Sam.

- Đúng vậy, đây là lí do tôi thích cậu và nói hết cho cậu biết. Là hân có vẻ bề ngoài cũng được, lại có thể mua mọi thứ tôi thích, tôi yêu cầu nên tôi mới bên hân suốt 4 năm. Tôi chỉ có thể chơi chứ không thể kết hôn với một kẻ tầm thường được. Cậu cũng là thiên kim tiểu thư nên tôi chắc cậu hiểu điều này. Cuối xin đối với chúng ta phải môn đăng hộ đối, đúng chứ?

- À, ừ.

Sam Sam gật gù, cô trước còn ghét tên đó, sợ hân giết mình nhưng giờ cô thấy thương thay cho hân. Người con gái hân yêu là loại người vậy sao? Khâu Nhựt Linh hoàn hảo xinh đẹp trước mắt Sam Sam đối với cô giờ giống ác quỷ hơn. Bỗng điện thoại rung rung, màn hình sáng lên, Sam Sam bắt máy.

- Alo.

- “Con đang ở đâu vậy Sam Sam? Hôm nay nhà mình có hẹn ăn cơm với nhà bác Dương cơ mà?”

- A, con quên mất, con về ngay. Nghe nói sinh nhật của bác ấy.

Sam Sam gật gù rồi cúp máy, cô nhìn Khâu Nhựt Linh.

- Nhựt Linh, tôi có việc bận về trước. Cậu đi bình an nhé, xin lỗi không tiễn cậu được.

- Ừ, không sao. Dù sao nói hết với cậu tôi cũng thấy thoải mái phần nào.

- Ừ.

Sam Sam mỉm cười, cô tính rút tiền trả nhưng Khâu Nhựt Linh ngăn lại.

- Cứ để đó tôi thanh toán cho.

- Vậy thì cảm ơn nhé.

Sam Sam cười tươi rồi vội chạy biến mất tăm. Nhìn đồng hồ trên tay Sam Sam hoảng hốt, đã 6h rồi sao? Ôi cuộc hẹn lúc 7h mà. Cô còn 1 tiếng đồng hồ chuẩn bị thôi sao? Vừa phải về nhà, vừa phải thay đồ nữa. May mà cô đã chuẩn bị quà trước đó.

- Khâu Nhựt Linh, rồi cậu sẽ hạnh phúc với quyết định của mình chứ?

Sam Sam lăm bắm một mình, cô ngồi yên trong taxi nhìn ra phía ngoài xe cộ qua lại. Đúng là chuyện này thật rắc rối và với người như Sam Sam cô không thích dính lấy những thứ quá rắc rối, quá khó hiểu.

Chương 3

Khi Sam Sam trở về biệt thự nhà mình cũng đã 6h20, cô nhanh nhanh chóng chạy vào nhà. Quản gia Trương nhìn cô lo lắng. - Tiểu thư sao giờ cô mới trở về? Ông bà chủ đã....

- A, cháu biết rồi, cháu phải thay đồ, đi thay đồ thôi.

Sam Sam rồi hết cả lên rồi hét toáng chạy lên phòng. Mấy cô hầu nhanh chóng theo lời quản gia Trương đi giúp tiểu thư của mình thay đồ. Xong xuôi tất cả thì cũng đã 6h30, Sam Sam buộc vồng hết tóc lên trông rất tinh nghịch rồi cô mở tủ lục tìm một chiếc hộp đen có dây băng màu sữa rất đẹp rồi cầm túi của mình nhanh chóng đi xuống nhà. Tài xế riêng đã chờ sẵn để đưa Sam Sam đến nhà hàng Black Pearl.

- Ôi, sao mình đang trí quá. O khoan...

Sam Sam đột nhiên nhận ra một vấn đề, gương mặt đẹp trai đáng sợ của Dương Chí Phong hiện lên trong đầu Sam Sam. Chẳng phải đây là sinh nhật của bác Dương và đó là ba của hắn ta. Ôi điều này cô khó mà nuốt trôi thức ăn rồi, bình thường không quen biết anh ta, không để ý có sao đâu. Chết thật.

Xe dừng lại trước nhà hàng Black Pearl sang trọng, Sam Sam bước xuống, hiện cô chỉ mặc một bộ váy bình thường nhất rồi, giản dị nhất rồi. Sam Sam hít một hơi đi đến phòng mà mẹ cô nhắc tới trước đó. Nhanh chóng đi vào, Sam Sam nhận ra ở đây có đúng bốn người là ba mẹ cô, chủ tịch Dương và cả Dương Chí Phong. Sam Sam lễ phép cúi đầu.

- Xin lỗi bác cháu vì chút chuyện cho nên đến muộn.

- Sam Sam đó hả, đã lâu không gặp cháu rồi. Lần trước cháu bận không đi được làm ta hơi buồn đó.

Chủ tịch Dương vờ hờn dỗi, Sam Sam bỏ qua Dương Chí Phong qua một bên, cô vui vẻ đi đến ôm cổ chủ tịch Dương, bình thường cô cũng thường làm thế, như một đứa con gái làm nũng với ba mình.

- Lần đó cháu cũng buồn vì không đến chúc mừng sinh nhật bác đó. Đây, hôm nay cháu có chuẩn bị quà, tuy nó không có giá trị lớn lao, bác cũng có nhiều nhưng mà cháu thấy nó hợp với bác nên đã mua.

Sam Sam đưa hộp quà xinh xắn đến trước mặt chủ tịch Dương, ba mẹ cô vẫn ngồi yên nhìn cô. Dương Chí Phong từ khi nghe cái tên Sam Sam đã ngược lên nhìn cô, hắn hoàn toàn ngạc nhiên và bất động rồi bỗng một nụ cười xuất hiện trên gương mặt hắn. Hắn không tìm cô tự đến, được hắn sẽ cho cô từ từ mà cảm nhận.

- Chà, con mắt thẩm mỹ của Sam Sam vẫn rất tinh tế đó. Cái kẹp rất đẹp.

- Oa, bác thích là cháu vui rồi.

Sam Sam mỉm cười tươi rói rồi đi về chỗ ngồi bên cạnh mẹ mình. Dương Chí Phong miệng cười hảo hảo vậy mà lời nói đầy hàm ý chỉ riêng mình Sam Sam hiểu.

- Sam Sam, sao em không qua đây ngồi đi.

- A, cái đó.

Sam Sam giật mình, nhìn hắn cô càng kinh hãi. Ba bậc phụ huynh kia thấy vậy nhìn nhau hàm ý, mỉm cười hài lòng. Sam Sam thấy ánh mắt mẹ mình đang nuốt nước bọt mà nhanh chóng đi qua bên kia ngồi cạnh Dương Chí Phong. Cô còn hơi nhích nhích ra xa hắn một chút.

- Được rồi, mọi người đều là người nhà cả. Nào ăn đi.

Sam Sam mỉm cười nhưng trong lòng đang gào thét, điều này cô chết mất. Sam Sam ngồi cắt miếng bít tết mà mãi không xong. Ôi sao mà hôm nay lại đen đủi thế chứ, hình như sáng ra khỏi nhà cô chưa cầu trời khấn phật thì phải. Sam Sam từ từ liếc sang thấy Dương Chí Phong mỉm cười rất là đáng sợ, nham hiểm cực kì. Điều này nếu cô đoán không nhầm chỉ lát nữa hắn ta sẽ vờ muốn đưa cô đi chơi để trừ khử cô luôn.

- Sam Sam hình như cháu vừa tốt nghiệp phải không?

- A, dạ vâng. Cháu mới được nghỉ hè xong nhưng vẫn phải đến thư viện để đọc sách đó.

- Ai chà.

Chủ tịch Dương về suy nghĩ, ba của Sam Sam cười cười.

- Cậu không cần quá để ý tới con bé đâu. Sam Sam sẽ đến nhà hàng này làm việc vào ngày mai thôi. Con bé học vậy đủ rồi.

- Cháu sẽ là đầu bếp tài ba thôi Sam Sam.

Chủ tịch Dương cười nhìn cô. Sam Sam cũng cười, một nụ cười tỏa nắng. Thôi thì không tránh được cả đời cứ một lần đối diện đi cho rồi. Vừa lúc có cuộc gọi đến, Sam Sam như người vớ được vàng, cô vội vàng cầm điện thoại cười ngượng nhìn mọi người.

- Cháu xin phép nghe điện thoại.

- Nếu không quan trọng con ngồi đây nghe luôn đi.

”Ôi mẹ ơi, mẹ có biết hại con không?” Sam Sam khóc trong im lặng, nuốt nước mắt vào trong cô bất máy.

- A dạ, Sam Sam xin nghe.

- “Lâm Sam Sam, có vấn đề rồi đây. Cậu gửi nhầm tài liệu cho tôi. Ngày mai tôi phải có tài liệu ẩm thực cơ mà, tôi phải làm một tiêu mục mới đó. Vậy mà cậu làm ăn thế hả?”

Sam Sam phải đưa cái điện thoại ra xa, mọi người nhìn cô thì cô chỉ cười cười. Khi thấy bên kia đã bình tĩnh Sam Sam đưa điện thoại lại gần.

- Hiểu Mai hả, xin lỗi nhé, bây giờ tôi sẽ đi lấy tài liệu cho cậu ngay. Chịu khó đợi nha.

- “Trước 9h tôi cần có tài liệu, cậu nhanh nhanh đi, nếu không tôi không tha cho cậu đâu.”

Hiểu Mai đe dọa rồi cúp máy. Sam Sam nhẹ nhàng tắt máy nhìn chủ tịch Dương mỉm cười về hơi áy náy.

- Bác Dương, chẳng là cháu gửi nhầm chút tài liệu mà cậu ấy cần gấp. Hiện cháu cần phải đi lấy ngay tài liệu đem đến cho cậu ấy. Vì vậy cháu xin phép được đi.

- À, được thôi. Công việc vẫn là quan trọng không nên chậm trễ.

Chủ tịch Dương mỉm cười, Sam Sam mừng thầm, cuối cùng cũng thoát rồi. Áy thế mà cô chưa kịp vui mừng dài dài thì Dương Chí Phong đã lên tiếng phá đám.

- Để anh đưa em đi. Dù sao bây giờ cũng tối, ở ngoài chẳng mấy an toàn.

- A, được đó, Chí Phong, đưa em đi cẩn thận.

- Vâng thưa ba, vậy con xin phép, ba và cô chú cứ dùng bữa.

Dương Chí Phong đứng dậy cúi đầu rồi nhìn Sam Sam mỉm cười đầy hàm ý. Sam Sam ngoan ngoãn cúi chào đi theo hần ta.

- Anh...đừng có dờ trờ đấy. Đợi tôi gửi xong tài liệu muốn giải quyết chuyện gì cũng chấp luôn.

Sam Sam cảnh giác lên tiếng. Dương Chí Phong vẫn yên lặng bước đi. Sam Sam bấu môi rồi chạy lên phía trước đi thẳng ra cổng đợi. Dương Chí Phong tự mình đi lấy xe, lúc đi gần đến thấy Sam Sam đứng dựa lưng ở bức tường đang nhìn chăm chú vào điện thoại không rời. Hình như có gì đó làm cô rất chăm chú, nét mặt cũng thay đổi, rất buồn, rất cô đơn và rất đau.

Bíp bíp.

Dương Chí Phong ấn còi ra ám hiệu, Sam Sam giật mình nhìn hần ta rồi lại nhovn miệng cười nhanh chóng lên xe. Hần thấy khó hiểu, người con gái này sao lăm sắc thái biểu cảm đến thế?

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Sinh Con* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4

Ngồi yên trên xe Sam Sam thắt dây an toàn, cô nhìn Dương Chí Phong, hần nhần ga phóng đi.- Cho tôi về nhà lấy đồ.

Dương Chí Phong vẫn không nói gì, Sam Sam lại mở điện thoại chăm chú vào điều gì đó. Lần này là cười vui vẻ chứ không giống về ban nãy nữa. Sam

Sam nhìn Dương Chí Phong tự dưng đề cập đến một vấn đề.

- Anh là con một nhĩ?

- Sao?

- Tôi cũng vậy nè.

Sam Sam cười cười, thực sự cô đang muốn làm hòa với tên này nhưng nghĩ lại có làm gì sai đâu mà phải hòa với hắn chứ?

- Chuyện của Nhượng Linh....thực ra.....

- Tôi đã biết không cần nói.

Dương Chí Phong lạnh lùng ngắt lời cô, hần của bây giờ với hần của trước đó vài phút thật khác nhau, cứ như hai con người khác hoàn toàn.

- Anh biết gì sao?

- Không cần cô quan tâm

- Cậu ấy sẽ sang Mỹ, chuyến bay là tối nay.

Sam Sam vừa rút lời Dương Chí Phong có chút khựng lại, cô có đề ý nhưng vờ không thấy nói tiếp.

- Tôi không biết anh với Khâu Nhượng Linh yêu nhau thắm thiết suốt 4 năm thế nào nhưng mà tôi không hề dính líu gì đến chuyện của anh. Cô ấy cũng biết tôi và anh không phải là cười nói vui vẻ. Thế nên anh tốt nhất đừng có giận cá chém thớt.

Sam Sam tay chống thành xe, nhìn ra bên ngoài giọng đều đều lên tiếng. Dương Chí Phong càng phóng đi nhanh hơn.

- Anh có tức giận cũng không ảnh hưởng đến kinh tế nhà tôi nhưng mà tôi đang ngồi trên xe của anh, anh phóng nhanh vậy nhờ tai nạn thì sao? Anh chết thôi đừng lôi tôi theo cùng.

- CÔ KHÔNG IM ĐƯỢC HẢ?

Dương Chí Phong phát tiết gầm lên. Sam Sam giật thót tim sợ hãi ngồi im bật, may mà cô không bị bệnh tim.

- Nhưng nói thật nhé một phần cậu ta chia tay với anh, không chịu kết hôn là vì anh là xã hội đen. Cậu ta nói với tôi như vậy.

Sam Sam vừa nói xong thì xe phanh kít lại bên lề đường. Do nhanh quá mà Sam Sam suýt chết may có dây an toàn. Trùng mắt nhìn tên này, hắn bị điên à? Cô định mắng nhưng hắn lên tiếng trước.

- Nói ngay, cô ấy đã nói những gì?

- Sao tôi phải nói chứ?

Sam Sam bực mình, cô tháo dây an toàn ra rồi mở cửa xe đi ra ngoài. Dương Chí Phong đuổi theo cô, đang đến đoạn ngã tư khi cô định chạy sang đường thì một chiếc ô tô đang phi đến. Ngay lúc cứ tưởng mình tiêu đời thì Sam Sam bị kéo lại với lực rất mạnh. Cả người cô nằm trọn trong người đó. Mùi bạc hà này làm cô thấy dễ chịu vô cùng. Nhưng ngay lập tức Dương Chí Phong lại đẩy cô ra ngay lập tức.

- Cô ấy đã nói những gì?

- Vì anh là dân xã hội đen, ở bên anh cậu ấy sẽ không biết sống chết ra sao. Anh chỉ là kẻ suốt ngày chém giết ngoài đường còn cô ấy là thiên kim tiểu thư nhà danh giá. Làm sao một xã hội đen lại xứng với một thiên kim tiểu thư chứ?

- Cô đang nói dối tôi có phải không? CÓ PHẢI KHÔNG?

Dương Chí Phong nắm chặt hai bả vai cô. Sam Sam nhả mặt, đây là cô còn nói giảm nói tránh chán đấy, hắn mà nghe nguyên văn có phát điên giết cô mất.

- Có phải cô nói gì đúng không? Cô nói gì đó cô ấy mới vậy mà bỏ đi, cô ấy càng ghét tôi. Là cô phải không?

Dương Chí Phong hét lên, hần lần này nắm hai cánh tay cô như nghiền nát. Sam Sam thực sự đau, cô muốn chạy trốn khỏi con người trước mặt này. Hắn có thể bóp cô như chơi. Tên này nguy hiểm thực không đùa được.

- Buông tôi ra....

Sam Sam cố sức nhưng không đẩy hắn ra được, đôi mắt đen đó bây giờ thật đáng sợ, hần lúc này giống ác quỷ vô cùng. Vừa lúc đó có tiếng bước chân và một giọng nói vang lên.

- Lâm Sam Sam...con nhỏ đáng chết cậu ở đây 'đóng phim' mà không lấy tài liệu cho tôi sao?

Một cô gái ăn mặc hợp thời trang nhìn xinh đẹp vô cùng. Cô gái đó chính là Vu Hiểu Mai, cô nhìn Sam Sam với Dương Chí Phong có phần tức giận, hai người này vui chơi mà quên việc chính. Thấy có người gọi mình Sam Sam đẩy ngay Dương Chí Phong ra khi hắn không chú ý, cô chạy đến chỗ Vu Hiểu Mai.

- Này Hiểu Mai, đưa tôi về nhà rồi lấy luôn tài liệu cho cậu.

- À, ừ.

Vu Hiểu Mai chưa kịp ú ớ đã bị Sam Sam lôi đi. Sam Sam thực sự không muốn gặp lại, cô hoàn toàn không muốn gặp lại con người máu lạnh này nữa đâu. Dương Chí Phong nhìn cô đang cùng người con gái khác chạy đi càng tức giận.

- Tôi sẽ không để yên đâu Lâm Sam Sam.

Dương Chí Phong tức giận quay về xe rồi phóng đi. Địa điểm đến của hắn là ba Lovely Land quen thuộc do hắn làm chủ.

- Đây của cậu nè.

Sam Sam đặt đồng tài liệu gốc vào tay Vu Hiểu Mai mỉm cười rồi có ý đuổi khách luôn. Cả hai đứng trước cổng nhà Sam Sam nói chuyện một chút.

- Tên ban nãy là ai vậy?

- Không có gì đâu, chỉ là một chút hiểu lầm.

- Ừm, vậy thì tốt. Nghe nói Khâu Nhược Linh khoa luật vừa mới lên máy bay sang Mỹ, cô ta còn rút khoát chia tay bạn trai quen nhau 4 năm mà.

- À, ừ nghe rồi.

Sam Sam có chút buồn cho cuộc tình của hai người này. Một thì từ tình yêu chân thành, một thì lại từ móc lấy tiền làm trọng. Vu Hiểu Mai nhìn cô mỉm cười.

- Được rồi, ngày mai mọi người sẽ ăn mừng tại Lovely Land, cậu nhớ đến đó, đúng 7h đấy.

- Ừm, mai sẽ xin quản lý cho nghỉ sớm, dù sao cũng đi làm ngày đầu chủ yếu để làm quen.

- Ừ, vậy đi đây.

Vu Hiểu Mai vẫy tay lên taxi đi mất. Sam Sam đứng đó trầm ngâm suy nghĩ, cô nhìn lên biệt thự nhà mình lòng lại càng buồn. Quả thực nơi này thật là buồn, từ cái ngày đó nơi này đối với Sam Sam không còn là mái nhà nữa rồi, nó giống nhà tù lạnh ngắt hơn. Sam Sam đang tính đi vào thì bỗng cô thấy trời đất tối sầm lại rồi chẳng còn biết gì nữa.

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Sinh Con* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5

Khi Sam Sam tỉnh lại, cô thấy mình đang ở đâu đó rất tối, bỗng cánh cửa mở ra, ánh sáng hắt vào làm Sam Sam nhất thời không thích ứng. Đèn được bật lên, Sam Sam nhận ra đây là một căn phòng ở quán bar thì phải. Sam Sam đang bị trói tay chân không sao, cô đứng dậy nhìn những người này.

- Các người là ai? Muốn gì? Sao lại bắt cóc tôi?

Sam Sam sợ hãi, việc này gọi cho cô về ngày ấy, về ngày đáng sợ của 19 năm về trước. Cô hiện vẫn luôn mang tâm hồn một con nhóc, cô cũng biết sợ chứ?

- Quen không?

Một tên vát cho cô một tấm ảnh, một thẳng còi trói cho cô. Sam Sam nhặt tấm ảnh lên xem, cô hơi bị bất ngờ.

- Đinh Mẫn????

- Đúng vậy, cô ta thuê bọn này trừ khử cô đi.

- Vì sao?

Sam Sam hỏi thì tên đó cười cười nhìn cô.

- Nếu tôi đoán không nhầm thì vì tình yêu hoặc gì đó tương tự thôi.

Sam Sam nghe hẳn nói vậy sức nhớ. Đinh Mẫn là hoa khôi khoa ngoại ngữ, cô ta yêu lớp trưởng lớp cô nhưng hình như tên lớp trưởng này lại theo đuổi cô. Ôi sao nhiều rắc rối vậy chứ. Sam Sam nhìn họ.

- Cô ta trả các người bao nhiêu?

- Tiền với bọn này không quan trọng lắm. Quan trọng là cô gái Đinh Mẫn đó hiện đang là một trong các tầu tẩu của mấy lão đại trong bang cho nên...

- Đừng có động vào tôi.

Sam Sam hất cánh tay của tên đó ra, cô mím môi nắm chặt tay.

- Cô ta đang theo dõi phải không?

Cô hỏi một câu làm bọn này ớ người ra. Sam Sam nhìn quanh thấy một cái camera trong góc phòng.

- Đinh Mẫn, cô muốn chơi theo kiểu này sao? Ừ, cứ giết tôi đi, giết luôn đi.

Sam Sam hét lên, cô gái hay cười nói ngày nào giờ đi đâu rồi? Sam Sam không ngần ngại, cô cầm con dao ở trên bàn đưa lên cổ mình.

- Tránh xa tôi ra....

- Cô muốn chết sao? Cô không sợ chết sao?

Tên đó nhìn Sam Sam có chút hoảng hốt, lão đại dặn hẳn chỉ đe dọa không được để cô chết.

- TRÁNH XA RA....CHẾT CÓ GÌ MÀ PHẢI SỢ HẢ?

Sam Sam thực sự bị kích động, cứ nghĩ đến nỗi đau đó cô không thể bình tĩnh. 'Người đó' người quan trọng đó cũng đã phải chết, cũng đã phải đau đớn như thế nào chứ? Cô cũng muốn xem nó đau đến mức nào.

- Tương ai cũng như các người sao? Là thiên kim đại tiểu thư thì không phải là người à? Chết có gì phải sợ, ai mà chẳng phải chết cơ chứ?

Sam Sam đã định cứa cổ mình nhưng tên đó nhanh tay cướp mất con dao vắt ra xa. Sam Sam bị cướp dao, cô ngồi thụp xuống đó gục mặt vào chân mà khóc.

- Con bé cũng đã phải chịu nhiều đau đớn, con bé cũng chết như vậy, cho đến bây giờ, ngay thời điểm hiện tại này thì tôi cũng cảm nhận được nỗi đau đó. Tôi vẫn luôn cảm nhận được nỗi đau khi con bé bị người ta giết chết. Thực đau lắm.

Sam Sam khóc lớn, những tên này không biết phải làm sao với cô nữa đây. Vừa lúc đó một tên chạy vào nói gì đó, tên có vẻ cầm đầu ban nãy nhìn Sam Sam.

- Được rồi, cô đi đi.

- Làm ơn....bắt cóc tôi đi.....Hãy gọi cho họ và tổng tiền đi.....Xin hãy giúp tôi.

Lời của Sam Sam làm họ càng ngạc nhiên hơn. Cô bị điên à? Cho đường thoát không muốn còn muốn bị bắt tổng tiền sao? Sam Sam lau đi những giọt nước mắt rất kiên quyết nhìn họ.

- Xin hãy gọi cho ba mẹ tôi nói rằng nếu không muốn nhặt xác con họ thì đem một nửa gia sản ra cho các người đi.

- Cô có bị làm sao không?

- Tôi không sao.

Sam Sam gạt tay cái tên đang định sờ chán xem cô có bị làm sao không. Sam Sam nhìn họ.

- Nếu họ không đồng ý hãy báo cho tôi, tôi hứa sẽ trả tiền cho các người.

- A, chuyện này.

- Nếu không làm được vậy thì thôi.

Sam Sam nói rồi ôm lấy cái túi của mình trên ghế bỏ đi. Ra đến bên ngoài cô thấy tiếng nhạc khá nhẹ nhàng ở bar. Ban này là cô thật lòng nhưng họ không muốn giúp thì đành chấp nhận chứ sao.-

A, Lâm Sam Sam...

Một giọng nói vui vẻ có chút trẻ con vang lên. Sam Sam quay ra thì lù lù trước mặt cô là một thằng nhóc cao trung rất bảnh trai, mặt búng ra sữa, đáng yêu cực kì. Sam Sam nhìn thằng bé rồi bẹo má cho cái. Cô luôn tự hào với chiều cao lí tưởng hơn người mẫu của mình là 1m70 vậy mà thằng nhóc này thậm chí còn cao hơn cả cô đến một cái đầu. Ông trời sao bất công với cô thế có chứ? Sam Sam đưa tay bẹo má tên nhóc này.

- Không học trốn đến bar đêm khuya làm gì hả?

- Mới có 9h hơn chứ mấy. Vậy Lâm Sam Sam của chúng ta không đến đây sao?

Thằng nhóc cười ma mãnh nhìn Sam Sam. Cô ậm ừ rồi mỉm cười.

- Đến một mình à? Làm vài chén chứ?

- Ừm, được thôi. Lâm Sam Sam uống được rượu chứ?

- Ừ.

Sam Sam gật đầu. Cả hai đến quầy pha chế cùng nhau uống XO. Đây là một loại rượu mạnh, Sam Sam đúng là điên rồi nên mới gọi chai này. Thằng nhóc kia xem ra tửu lượng tốt đấy, uống ngang ngửa thậm chí còn tỉnh hơn cô vài phần

.- Lâm Sam Sam lại buồn chuyện đó sao? Vậy ngày mai đừng đi làm nữa, em sẽ đưa Lâm Sam Sam đến đó.

- Thôi khỏi đi. Họ không cho nghỉ việc đâu.

- Cứ nói Lâm Sam Sam đưa em đi làm bài thu hoạch là được.

Thằng nhóc cười cười rồi cụm ly với cô. Sam Sam vẫn còn rất tỉnh táo nha nhưng cũng ngà ngà say rồi, mặt cũng ửng hồng.

- Lâm Sam Sam...

Thằng nhóc này xoay người cô đưa tay ôm lấy hai má của cô mỉm cười. Sam Sam ừ hử cố gỡ tay nhóc đó ra thì thằng nhóc ôm cô vào lòng. Sam Sam cũng mặc kệ, cô đưa tay ôm lấy thằng nhóc.

- Em sẽ bảo vệ Lâm Sam Sam. Vì thế Lâm Sam Sam hãy vui tươi lên. Đã có em luôn ở bên Lâm Sam Sam rồi.

- Ừm.

- Nhìn cô ta tình tứ ghê gớm nhỉ? Ban này còn đòi chết mà giờ thì ôm ấp một kẻ khác.

Đình Mẫn ngồi ở góc cùng những lão đại và mấy em chân dài lên tiếng. Một người con trai ngồi cạnh hắn cười cười.

- Ô, xem ra Lâm tiểu thư đây thú vị đấy chứ?

Họ theo dõi hai con người đang diễn màn kịch tình cảm kia. Vừa lúc có điện thoại, Sam Sam móc trong túi ra rồi bắt máy, cô cố để mình tỉnh táo nhất.

- Ai vậy ạ? Lâm Sam Sam xin nghe.

- “Con đang ở đâu? Ở cùng Chí Phong sao?”

- A, là Lâm phu nhân yêu quý của con sao? Haha, Lâm phu nhân à, hôm nay con suýt nữa bị bắt cóc đó, họ còn định tống tiền đó. Nếu như chuyện đó xảy ra Lâm phu nhân có dám đem cả nửa gia tài ra để chuộc con về không?

Sam Sam cười cười nói, đầu dây bên kia mẹ cô nhú mày.

- “Con uống rượu sao?”

- Haha, con uống có chút thôi. Đạo gần đây áp lực tứ phía làm con hơi mệt mỏi. Nhưng sao Lâm phu nhân không trả lời con vậy?

- “Con say rồi, mau về nhà đi.”

- Con.....con ghét Lâm phu nhân lắm, con ghét cả hai người. Con không muốn về, đó không còn là nhà nữa rồi. Nó giống nhà tù, con không muốn ở tù, Lâm phu nhân biết con là đứa yêu tự do mà.

- “LÂM SAM SAM...”

Mẹ cô lần này thực sự tức giận, thẳng nhóc ngồi bên cạnh cô cố khuyên nhưng cô không nghe.

- Con thừa biết Lâm phu nhân sẽ không đem nửa tài sản, à không dù chỉ là một đồng Lâm phu nhân với ông ấy cũng không bỏ ra chuộc con về đâu. Hai người xem tiền bạc hơn con cái mà. Con sẽ không về nhà nữa, con sẽ đến chỗ nhóc Thiên sống một thời gian thế nên Lâm phu nhân và ông ấy không cần lo cho con đâu. Con sẽ sống khỏe, sẽ làm việc chăm chỉ, sẽ kết hôn với một người giàu có giúp ích cho hai người. Vậy nhé, con cúp máy đây.

Nói rồi Sam Sam tắt máy, cô vất máy lên bàn rồi cầm cả chai rượu tu ừng ực như nước lọc làm mấy người chứng kiến kinh ngạc. Cậu nhóc Lâm Thiên ngồi bên cạnh kia cầm lấy chai rượu quăng lên bàn rồi ôm cô vào lòng. Sam Sam cố đẩy ra nhưng không được.

- Buông ra đi.

- Em không buông đâu. Lâm Sam Sam, em biết Lâm Sam Sam đang buồn nhưng hãy dựa vào em đi. Lần sau đừng nói như thế nữa, họ sẽ không để yên cho Lâm Sam Sam đâu.

- Họ ngay từ đầu đã đâu có để yên chứ, hơ hơ.

Sam Sam cười rồi đẩy Lâm Thiên ra, cô cầm lấy túi sách, điện thoại rút tiền đặt lên bàn rồi Lâm Thiên cùng cô rời khỏi đây. Cả hai đi qua chỗ những người kia mà không hay biết.

- Xem ra thú vị rồi đây. Lão đại, anh có cần tụi này.....

- Cô ta là của tôi.

Dương Chí Phong lạnh lùng lên tiếng rồi đứng dậy, mấy vị kia nhún vai rồi cười nói với đôi của mình không bận tâm đến hấn nữa. Bí mật của người con gái này càng làm hấn thêm hứng thú mà thôi.

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Sinh Con* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 6

Tại một biệt thự nhỏ nằm ở ngoại ô thành phố A, cây cối mọc xanh tốt, cả căn nhà toàn một màu xanh bắt mắt, Lâm Thiên đặt Sam Sam nằm trên giường của mình.- Lâm Sam Sam đừng có buồn, rồi nỗi đau sẽ được xoa dịu mà thôi.

- Hu hu....cứu...mau cứu con bé đi mà....

Sam Sam dù là đang trong giấc mơ cô vẫn khóc, vẫn gào thét. Hơn ai hết Lâm Thiên là người rất hiểu nỗi đau này của người chị họ thân thiết. Sam Sam từ lúc nhỏ đã luôn cười nói vui vẻ nhưng thực chất là che giấu một nỗi tâm yếu ớt của bản thân. Sam Sam suy cho cùng vẫn mang tâm hồn của một đứa trẻ vì ngày hôm đó cô đã chết rồi. Một Lâm Sam Sam đã bị chính ba mẹ mình hại chết mất rồi.

- Điều tra mọi bí mật về Lâm Sam Sam, tôi muốn ngay sáng mai sẽ có đầy đủ thông tin.

- Thực ra....lão đại à.....

Tên đàn em hơi lo sợ lắp bắp, Dương Chí Phong hình như không có quen với cái biểu hiện này của tụi đàn em. Từ bao giờ tác phong của bọn này lại trở nên như vậy cơ chứ?

- Có chuyện gì?

- Thông tin về thiên kim tiểu thư của nhà họ Lâm hoàn toàn bị phong tỏa không để lộ bất kì điều gì. Người ta chỉ biết cô ấy tốt nghiệp đại học A, chuẩn bị sẽ đến Black Pearl của nhà họ làm đầu bếp.

- Ra vậy.

Hắn ngả người ra ghế trầm ngâm suy nghĩ, như sức nhớ tên đàn em nhanh nhâu lên tiếng.

- A, lão đại, hình như Dương chủ tịch là bạn thân thiết, ngài ấy chắc sẽ biết về thông tin này nên em nghĩ lão đại nên hỏi ngài ấy.

- Được rồi.

Nói rồi Dương Chí Phong cầm áo vest của mình nhanh chóng rời khỏi bar. Hắn muốn nắm rõ thông tin về người con gái chết tiết đã phá hỏng cuộc đời

hắn. Trở về biệt thự, Dương Chí Phong thấy ba mình đã về đang ngồi uống trà đọc chút báo xem tin tức gì đó, hắn ngồi xuống trước mặt ba mình.

- Ba...

- Có chuyện gì sao?

Dương chủ tịch lên tiếng, Dương Chí Phong chần chừ rồi cũng cất tiếng hỏi.

- Con tò mò là thông tin của Sam Sam đều bị bịt kín mọi đầu. Con không biết là em ấy có bí mật để bị che dấu đó.

- À, nếu con quan tâm ta cũng cho con chút thông tin ta biết được.

Dương chủ tịch đặt tờ báo xuống nhìn con trai duy nhất của mình kia. Ông nghĩ dù sao trước sau cũng nghĩ đến chuyện cho hai đứa trẻ kết hôn nên nói rõ để chúng biết về nhau hơn.

- Sam Sam thực ra có một người em gái song sinh.

- Em song sinh nhưng...

Hiểu được sự thắc mắc của con trai mình Dương chủ tịch tiếp tục lên tiếng.

- Cũng đúng, vì một lí do nào đó mà nhà họ Lâm không chấp nhận sinh đôi, họ đã dấu đi sự hiện diện của em gái Sam Sam. 19 năm trước đã có một việc không hay xảy ra. Một toán người đã bắt cóc cô em sinh đôi đó của Sam Sam và tổng tiền cả gia đình họ Lâm. Vì danh tiếng nên họ đã không liên hệ đến cảnh sát, họ cũng đã tìm người quen khắp nơi giúp sức nhưng không tìm được tung tích của bọn bắt cóc. Chúng yêu cầu nhà họ Lâm phải giao ra một nửa gia sản thì chúng mới trả con bé lại. Kết quả họ đã hy sinh chính đứa con gái của mình, con bé đã bị giết và họ tìm được xác con bé vào ngày hôm sau ở trước cửa nhà. Đêm đó là lần đầu tiên ta chứng kiến Sam Sam đã hét lên một cách bất giác mà không hiểu vì sao. Có lẽ là vì sinh đôi nên Sam Sam cảm nhận được nỗi đau từ chính em gái của mình. Con bé đã trở nên tâm thần bất ổn suốt hơn 1 năm đột nhiên con bé khôi phục trạng thái. Sam Sam đã trở thành một con người khác, con bé hay cười nói vui vẻ, cũng có vẻ ham ăn, ham chơi nhiều hơn trước. Vì lúc trước đó con bé là người lầm lì, ít nói vô cùng. Tuy cả gia đình kinh ngạc nhưng họ cũng an tâm vì con bé có thể ổn định trở lại.

- Chuyện này đã được dấu kĩ sao ba?

Dương Chí Phong tò mò hỏi thì Dương chủ tịch gật đầu, gương mặt ông có chút trùng xuống.

- Nếu con được chứng kiến cảnh con bé Sam Sam nhìn thấy chính cái xác đã bị giết một cách tàn nhẫn của em gái con bé thì con sẽ cảm thương cho con bé biết bao. Đó là cú sốc lớn đối với con bé. Tuy không nói ra nhưng ta hiểu con bé hẳn rất căm hận chính ba mẹ của mình.

- Cái đó con có thể hiểu.

Dương Chí Phong trầm ngâm suy nghĩ, vậy là hắn đã hiểu vì sao tối hôm nay cô có hành động kì lạ như vậy. Cô không sợ chết vì vốn dĩ cô được coi như đã bị giết chết từ ngày đó rồi. Cô muốn họ vờ bắt cóc tổng tiền gia đình mình cũng vì vậy sao? Một con bé ngu ngốc và đáng thương.

Sáng hôm sau, Sam Sam thức dậy, cô đưa tay day day đầu mình nhìn quanh phòng.

- Haizzz...

- Lâm Sam Sam tỉnh rồi sao?

Lâm Thiên mỉm cười nhìn cô đặt bát canh giải rượu bên cạnh mặt tủ. Sam Sam nhìn cậu nhóc.

- Lâm phu nhân chắc không bỏ qua đâu.

Sam Sam dẹp bộ mặt mệt mỏi ngay lập tức, cô mỉm cười tươi rồi nhìn Lâm Thiên, cậu nhóc gương mặt đang cười ban nãy bỗng biến mất.

- Trước mặt em Lâm Sam Sam không cần phải cười vậy đâu. Nhanh uống canh đi rồi xuống ăn chút gì sau đó ta đi thăm chị ấy.

- Ừ, phải đi thăm Sinh nhi chứ.

Sam Sam có chút buồn. Đúng 8h sáng, cả hai chị em đứng trước một ngôi mộ nhỏ nằm giữa ngọn đồi hoa mặt trời mênh mông. Sam Sam đặt một bông hoa bách hợp màu trắng bên cạnh nấm mồ xanh.

- Sinh nhi...xin lỗi vì không đến gặp em sớm hơn. Nhưng mà từ bây giờ, Sam Sam sẽ sống thật tốt hơn nữa, thế nên Sinh nhi đừng lo lắng gì nhé.

Sam Sam mỉm cười dịu dàng, bàn tay cô chạm vào bia mộ. Đứng trước ngôi mộ Sam Sam đã thề không bao giờ rơi nước mắt trước mặt Sinh nhi. Đây là lần đầu tiên kể từ ngày Sinh nhi mất cô mới được phép đến thăm. Ngày tròn cát Sinh nhi vì cô bị xóc nên không được đến. Rồi khi đã lớn, đã trưởng thành cô cũng bị cấm không được đến thăm.

- Sinh nhi, có phải Sinh nhi ghét Sam Sam rồi phải không? Tại sao Sinh nhi không nói gì cả?

Sam Sam như một con nước chảy ngổ ngáo nói, một cơn gió thổi qua làm cho những bông hoa rung rinh. Sam Sam mỉm cười.

- Ừm, Sam Sam biết Sinh nhi vẫn luôn quan tâm và yêu quý Sam Sam mà.

Sam Sam mỉm cười quay lại nhìn Lâm Thiên đang đứng phía sau im lặng kia.

- Chúng ta về thôi, Sinh nhi muốn nghỉ ngơi rồi.

- Lâm Sam Sam, hãy bình tĩnh.

Lâm Thiên vừa rút lời thì Sam Sam đã lướt qua cậu nhóc đi xuống đồi. Lâm Thiên nhìn ngôi mộ đặc biệt dừng lại ở dòng chữ Lâm Sinh Sinh kia.

- Chị đã chết thì xin hãy để yên cho Lâm Sam Sam được sống hạnh phúc đi Lâm Sinh Sinh.

Nói rồi Lâm Thiên cũng đi theo Sam Sam rời khỏi đồi hoa này. Khi họ vừa khuất khỏi ngọn đồi thì bóng một người con gái lạnh lùng nhìn Sam Sam rồi lại nhìn xuống ngôi mộ xanh, người con gái đó nhặt bông hoa bách hợp lên rồi nắm chặt trong tay.

- Sam Sam...chúng ta sẽ còn gặp lại nhau.

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Sinh Con* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7

Chiều đó, Sam Sam có đi dạo trong thành phố và khéo thay lại tự động đến Happy. Phải chăng đây là phản xạ có điều kiện của Sam Sam. Rằng cô cứ có chuyện gì vui buồn đều đến đây.

- Quý khách đang buồn sao? Có muốn một cốc nước lạnh cho tỉnh táo?

Lại là cô bạn lần trước, Sam Sam ngồi vào chỗ ngược lên nhìn cô bạn và để ý đến bảng tên. Mạc Đình, một cái tên hay đó chứ? Sam Sam mỉm cười.

- Ừm, xenkiu nhé.

Mạc Đình rót cho cô cốc nước lạnh, Sam Sam từ từ cầm lên làm một hơi hết nửa cốc. Mạc Đình đã nghe các chị em trong quán nói Sam Sam là một khách quen, cô bé là người vui tính lúc nào cũng thấy cười nói vui vẻ. Sẽ chẳng bao giờ họ có cơ hội nhìn Sam Sam buồn. Nhưng nay Mạc Đình có được xem là may mắn khi thấy Sam Sam buồn chăng?

- Hôm nay có bánh may mắn đó, quý khách có muốn ăn chứ?

- Gọi tớ là Sam Sam được rồi. Cậu là Mạc Đình nhỉ?

- Ừm, vậy Sam Sam, cậu có muốn một chiếc bánh may mắn?

Mạc Đình vẫn vậy, vẫn là nét bình thản trước mọi chuyện của cô. Sam Sam cũng biết ở Happy thỉnh thoảng lại có dịp họ có những chiếc bánh may mắn để cho những khách hàng đặc biệt.

- Cho tớ một chiếc bánh may mắn à, để tớ chọn nhé và một suất ăn thường ngày.

- Ok, xin hãy chờ chút.

Mạc Đình nhanh chóng đi vào trong, lát sau cô quay lại với cái khay lớn là những chiếc bánh kem mà Sam Sam muốn và một khay bánh may mắn. Sam Sam chọn một chiếc bánh may mắn, cô rút ra tờ giấy ra rồi nhìn vào đó chăm chú đọc.

- Người ấy của bạn đã xuất hiện, hãy nhanh tay nắm bắt. Sẽ có một cơn giông lớn xuất hiện, hãy cẩn thận vì bạn có thể vì nó mà bị nhấn chìm. Một lời tiên tri đặc biệt về hai chuyện khác nhau cùng một lúc.

Sam Sam vẫn ngơ ngơ không hiểu thì Mạc Đình ngồi xuống trước mặt cô về vẫn vậy lên tiếng.

- Xem ra người ấy có thể là anh chàng bá đạo lần trước, còn sống to giông lớn cái này tùy vào cậu thôi Sam Sam.

- Chuyện này....

Sam Sam đang chán chường cái gì đó, vừa lúc cửa lại mở và hai người con gái bước vào, họ nói chuyện lớn đủ để Sam Sam và Mạc Đình nghe rõ mồn một từng chữ từng câu một.

- Cậu có thấy con bé đó đáng yêu không?

- Ngày nay trẻ con đáng yêu chút cũng có thể kiếm ra tiền đó. Ước gì có một đứa con đáng yêu.

Vấn đề con cái này làm cho cả Sam Sam và Mạc Đình có chút gì đó chột dạ mà không hiểu vì sao. Vấn đề hôn nhân và sinh con có một gia đình hạnh phúc đúng là rắc rối. Phụ nữ luôn thích có một người chồng đẹp trai, giỏi giang, có một đứa con đáng yêu kháu khỉnh. Đúng là mô hình gia đình hạnh phúc.

- Vậy nhé, có khi cậu với anh chàng bá đạo đó sẽ có một gia đình hạnh phúc. Dù sao cô gái kia đã đi rồi, cậu sẽ có cơ hội, có con chẳng phải điều gì tệ hại đâu.

- Ừm, có lẽ cậu đúng đó Mạc Đình. Có con rồi, sẽ có người ở bên mình, sẽ bận rộn chăm sóc cho con không có thời gian nghĩ linh tinh nữa.

Sam Sam mỉm cười, ơ sao tự dưng bây giờ lại đề cập đến vấn đề con cái ở đây nhỉ? Mạc Đình đã mất hút sáng bàn khác rồi, Sam Sam lại một mình ăn bánh gặm nhấm những vấn đề hiện tại.

Đã 7h tối, hôm nay có hẹn, Sam Sam vận một áo t-shirt cùng chiếc quần jeans tối màu đơn giản, mái tóc được Sam Sam buộc hót hết lên đầy cá tính. Đeo túi vào, Sam Sam nhanh chóng bắt taxi đến điểm hẹn là bar Lovely Land. Thật may hôm nay ba mẹ cô không có nhà nên cô an toàn mà về nhà không sợ chạm mặt họ.

Tại bar Lovely Land, các bạn cô đang tụ tập đông đủ cả, hôm nay nhóm bạn có vài thành phần vắng mặt nhưng không sao. Sam Sam vừa đến thấy họ vậy tay mỉm cười tươi rói.

- Chà, công chúa Sam Sam của chúng ta đến đúng giờ quá nhỉ?

Đại Lực ngay lập tức xuất hiện khoác vai Sam Sam mỉm cười. Vu Hiểu Mai ngồi ở ghế lờm cho cả hai một cái.

- Làm ơn, trước những người phụ nữ độc thân như ta đừng có tỏ ra những hành động tình tứ.

- Ô hô, Vu tiểu thư, bạn bè khoác vai là chuyện bình thường mà.

Đại Lực nhếch miệng, hàm ý rõ ràng, mọi người lại cười phá lên. Ai chẳng biết hai con người này cứ gặp nhau lại như vậy. Anh chàng lớp trưởng nhìn Sam Sam mỉm cười. Thấy tên này Sam Sam lại nhớ bữa qua, đúng là đen đui liên hoàn cước, một ngày không biết bao nhiêu lần dính phải vấn đề không hay ho gì.

- Lớp trưởng, cậu có biết vì cậu tôi gặp rắc rối không hả? Hãy thôi ngay việc theo đuổi tôi đi.

Sam Sam thẳng thừng lên tiếng phá tan sự vui vẻ của mọi người. Họ biết cô là con người thẳng tính nhưng mà có cần trước mặt mọi người làm lớp trưởng được mẹ bề mặt hay không? Còn đau đớn nào hơn bị người con gái mình thích từ chối thẳng thừng chứ?

- Sam Sam...chẳng lẽ tôi lại không được phép theo đuổi em? Người ta thì được tôi thì không?

- Đúng vậy đó. Tôi không thích được chưa?

- Lí do này không chính đáng. Sao em có thể.....

Anh chàng lớp trưởng còn chưa nói xong thì một người con trai cao lớn, khí thế bức người khoác vai Sam Sam làm họ ngạc nhiên. Dương Chí Phong miệng cười càng cool làm mấy cô gái đắm đuối con cá chuối ngoại trừ hai người là Vu Hiểu Mai và Sam Sam.

- Lí do đơn giản thôi, là vì Sam Sam của chúng ta đã sớm là hoa có chủ mà. Nếu cứ để cậu theo đuổi như vậy sẽ làm người là bạn trai của cô ấy như tôi đây sẽ vô cùng khó chịu đó.

- Lâm Sam Sam em...em có bạn trai?

Lớp trưởng lắp bắp, mọi người cũng khá ngạc nhiên về chuyện này. Vu Hiểu Mai nhận ra Dương Chí Phong ngay lập tức, hẳn là kẻ tới hôm qua cùng Sam Sam. Ban đầu Sam Sam có chút không thích khi hắn tự nhận là bạn trai mình nhưng chợt nhớ tới lời Mạc Đình cùng cái bánh may mắn đó cô chợt nảy ra một ý định hay ho vô cùng. Sam Sam cũng thuận tay ôm lấy eo Dương Chí Phong, ngược mặt nhìn hắn, chu môi đáng yêu.

- Anh yêu, sao lại ở đây vậy?

- Tất nhiên là không an tâm để em ở ngoài một mình rồi.

Dương Chí Phong rất thuận mà diễn cùng cô màn kịch này. Sam Sam vẫn ôm eo hắn, cô nhìn mọi người cười cười.

- Mọi người, xin giới thiệu, Dương Chí Phong, ông xã tương lai gần của tôi.

- Ôi trời, vậy là tờ đây sắp được ăn cỗ cưới của công chúa lớp ta rồi.

Đại Lực cười tươi rói, mọi cũng cũng hòa theo. Nhìn kỹ lại họ càng thấy hai người này đẹp đôi vô cùng. Dương Chí Phong nhìn cô ra ám hiệu, Sam Sam tất nhiên là hiểu chứ. Cô cười nhìn các bạn.

- Hiện có chút việc nên tớ với anh ấy xin phép đi chút được chứ?

- Tất nhiên rồi, đi đi rồi cho ta mau uống rượu mừng.

Vu Hiểu Mai mỉm cười tinh tế lên tiếng. Sam Sam có chút ngượng ngập rồi mỉm cười khoác tay Dương Chí Phong rời khỏi phòng. Họ tiến tới phòng vip riêng của các lão đại. Sam Sam thả người tự do xuống ghế sofa trong phòng chẳng buồn để ý đến Dương Chí Phong.

- Xem ra cô không làm diễn viên hơi phí.

- Câu đó phải nhường cho anh đấy.

Sam Sam ngồi thẳng dậy nhìn Dương Chí Phong nhếch miệng cười. Sự nhớ vắn đề quan trọng cô đề cập ngay.

- Này, anh có thấy ba mẹ chúng ta có ý định....

- Họ muốn làm thông gia lâu rồi. Dù trước đây không để ý nhưng tôi cũng không thể phủ nhận ý định này của họ.

- Anh còn muốn giết tôi ngày hôm qua mà, nhìn mặt anh thừa biết anh hận không bóp chết tôi lúc đó.

Sam Sam đưa tay ôm cổ cảnh giác nhìn Dương Chí Phong thì thấy hắn bật cười. Cô mon men tiến lại gần hắn, mỉm cười tươi rói làm hắn cảnh giác cô vô cùng.

- Này nếu như vậy á, hay thế này đi. Anh với tôi cứ kết hôn, tôi đang mong muốn có một đứa con. Tôi tự thấy bản thân mình xinh đẹp, anh cũng rất tuấn mỹ đúng không? Vậy thì tại sao cả hai chúng ta không kết hợp tạo ra một thiên thần xinh đẹp thông minh tuyệt đỉnh nhỉ?

Nhìn cô, ánh mắt gian tà, lời nói có chút vắn đề Dương Chí Phong đẩy cô ra xa. Hắn nhìn kỹ cô từ đầu tới cuối. Đúng là cô có ngoại hình chuẩn và đẹp với ba vòng hoàn hảo. Dù hắn không yêu thích gì cô nhưng chắc cô cũng thỏa mãn được hắn chuyện giường gối thôi. Được nếu cô muốn hắn sẽ đồng ý mà chấp thuận chiều theo ý cô. Hắn sẽ cho cô biết tay và hối hận vì quyết định ngu xuẩn này của mình.

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Sinh Con* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8

Tối đó sau khi nói mấy chuyện xuẩn ngốc này Dương Chí Phong lái xe đưa Sam Sam trở về nhà. Sam Sam bước xuống xe, cô nhìn Dương Chí Phong vẫn đang ngồi trong xe rồi mỉm cười tươi rói.- Vậy nhé, anh cứ suy nghĩ đi, ngày mai gặp nhau ở quán Happy lúc 7h sáng nhé. Mai tôi xin nghỉ 2 tiếng.

Sam Sam cười cười vẫy tay định đi vào nhà thì Dương Chí Phong lên tiếng làm cô khựng lại.

- Em gái cô.....

- Haha, anh đang nói gì vậy chứ? Tôi làm gì có em gái, con một nhé. Đúng là tôi có em nhưng là thằng em họ năm nay 18 tuổi.

Sam Sam quay lại mỉm cười nhìn Dương Chí Phong. Chẳng có lẽ hắn đã đánh hơi đến mùi bí mật của cô sao? Nhìn biểu hiện mỉm cười gãi gãi đầu của Sam Sam thì Dương Chí Phong khởi động xe, hắn để lại cho cô một câu trước khi rời khỏi.

- Hãy nói với ba mẹ cô chuyện kết hôn của chúng ta. Ngày mai 7h quán Happy.

Đứng nhìn Dương Chí Phong rời đi Sam Sam bất giác nở nụ cười. Đôi khi hắn thật tốt bụng và cũng thật là dễ thương. Những lúc hắn không muốn giết cô, không nổi giận thì đối với cô hắn thật đẹp, như một thiên thần vậy. Sam Sam quay người đi vào nhà, vừa bước vào phòng khách cô thấy ba mẹ mình đang ngồi ở ghế sofa. Cúi chào ba mẹ mình Sam Sam ngồi xuống ghế đối diện.

- Con có chuyện muốn nói.

Sam Sam lên tiếng trước khi mẹ cô lại nói gì đó khiến cô nổi điên.

- Con với anh Phong muốn kết hôn.

- Sao?

Mẹ cô kinh ngạc nhìn cô, ba cô thì mỉm cười hài lòng. Tuy vài giây trước ông còn tức giận chuyện cô dám có thái độ như vậy nhưng hiện tại cô đang làm một việc vô cùng có ích cho gia đình.

- Con nói thật sao Sam Sam?

Ba cô hỏi lại cho thật chắc chắn. Sam Sam gật đầu.

- Con đã nói chuyện với anh ấy. Dù sao thì với điều kiện hai gia đình hiện tại rất môn đăng hộ đối chẳng có gì bàn cãi cả. Chúng con cũng đã lớn đủ trưởng thành rồi. Vì vậy ba mẹ đi gặp và nói chuyện với bác Dương để bàn bạc đi. Còn bây giờ muộn rồi con xin phép đi nghỉ.

Sam Sam nói rồi đứng dậy cúi chào ba mẹ mình rồi đi lên trên phòng. Mẹ cô cười cười nhìn ba cô.

- Thật là tốt phải không ông?

- Đúng vậy. Thật tốt, có thể kết thông gia với nhà họ Dương, chúng ta sẽ có cơ hội mở rộng chuỗi nhà hàng cùng việc nâng tầm quốc tế.

- Vậy được rồi, em sẽ xem xét việc này và chuẩn bị chu đáo.

Mẹ cô vui mừng, Sam Sam đứng nhìn ba mẹ mình từ cầu thang, ánh mắt cô lạnh lẽo vô cùng. Họ đã vì lợi trước mắt mà quên trách hỏi cô. Đúng là nực cười thật. Sam Sam trở về phòng, cô nằm phịch xuống giường nhìn về bức ảnh hai đứa bé 5 tuổi một mỉm cười tươi rói, một thì rất lạnh lùng. Đó chính là cô và Sinh Sinh. Cô bé mỉm cười là em gái cô còn cô là người lạnh lùng kia. Thật khác biệt với hiện tại. Sam Sam ôm bức ảnh đó vào lòng.

- Xin hãy tha thứ cho chị Sinh nhi.

Sam Sam thì thầm rồi một mình chìm vào giấc ngủ. Lại một ngày nữa trôi qua, một ngày mệt mỏi đối với Sam Sam.

Ngày hôm sau, Sam Sam thức dậy với trạng thái mơ màng, cô ngáp ngủ rồi nhìn vào đồng hồ trên tay mình. OMG, còn 5 phút nữa là 7h mất rồi. Sam Sam cuống cuống lên, cô chạy ngay đến tủ quần áo ngắm nghía thì lôi ra được một bộ quần áo bình thường.

- Thôi, dù sao cũng muộn, tắm cái đã.

Sam Sam gật gật đầu rồi đi vào phòng tắm. Khi trở ra cũng đã 7h15 phút rồi, cô đã rất nhanh chóng để tắm mất có 15 phút thôi. Sam Sam đeo balo chạy nhanh xuống nhà. Nhìn ngó xung quanh thấy quán gia Trương đang đứng ở cửa nhìn cô cúi chào.

- Tiểu thư.....

- Ba mẹ cháu đi đâu rồi sao?

- Chủ tịch và phu nhân đi gặp chủ tịch Dương.

- À, vậy cháu đi đây.

Sam Sam gật đầu rồi nhanh chóng chạy đi. Cô bắt taxi rồi nhanh chóng đến Happy. Khi cô vừa đến quán Happy cũng đã quá 7h30 rồi, Sam Sam từ từ đẩy cửa bước vào, cô nhận ra Dương Chí Phong đang ngồi ở bàn quen thuộc của cô. Tiểu Mỹ vừa thấy cô bước vào túm ngay lại chắn trước khi Dương Chí Phong nhìn thấy cô.

- Anh chàng bá đạo đó là đến gặp em sao?

- Ừm.

- Anh ta ngồi đợi suốt 1 tiếng rồi đó.

- Cái gì? 1.....1 tiếng?

Sam Sam như không tin được nữa. Tên này đến sớm trước hẹn 30 phút sao? Có kiên nhẫn hơn cả cô. Sam Sam ghét phải chờ đợi ai đó, nếu bắt cô ngồi đợi quá 30 phút là cô cầu nhàu đủ đường rồi đằng này hắn đợi cô tận 1 tiếng sao? Không quan tâm Tiểu Mỹ nữa Sam Sam tiến ngay đến chỗ Dương Chí Phong nhẹ nhàng ngồi xuống, cô hắng giọng không nhìn hắn lên tiếng.

- Xin lỗi...quên không đặt chuông báo thức.

- Không sao, tôi cũng vừa đến thôi.

Dương Chí Phong cầm tách cà phê lên nhấp một ngụm nhàn nhạt nói. Sam Sam nhìn chăm chăm tên này, hắn nói rồi. Vì không muốn cô nghĩ nhiều sao? Cũng tốt góp đầy, được cô cộng cho hắn thêm 1 điểm tốt bụng.

- Cô muốn ăn gì không?

- A, thực ra thì.....

Đang lúc Sam Sam định nói họ sẽ biết cô muốn ăn gì thì một bóng người quen thuộc xuất hiện. Mạc Đình đặt một đĩa bánh kem dâu và một cốc sữa trước mặt Sam Sam.

- Của quý khách đây.

- A, cảm ơn cậu.

Sam Sam mỉm cười có thoáng chút ngạc nhiên. Có vẻ ít hơn bữa sáng thường ngày nhưng mà cũng đủ để cô lót dạ tạm thời. Nhìn cô ăn Dương Chí Phong đặt 1 tờ giấy trước mặt cô.

- Cái gì đây?

Cô nhú mồm cầm lên xem. Dương Chí Phong nhàn nhạt nói.

- Hợp đồng thỏa thuận của chúng ta.

- Hợp đồng?

Sam sam nhú mồm nhìn tờ giấy này, hần ta nhếch miệng nói rõ về bản hợp đồng này cho cô hay.

- Tôi đồng ý việc cô và tôi kết hôn, tôi sẽ cho cô 1 đứa con mà cô muốn nhưng đổi lại đến khi tôi lấy được quyền thừa kế chúng ta sẽ ly hôn và cô cũng phải có nhiệm vụ giúp tôi mau chóng lấy quyền thừa kế vì suy cho cùng ba tôi rất thích cô. Còn chuyện đứa con nếu muốn cô cứ việc nuôi còn ko để tôi nuôi. Tôi sẽ chịu trách nhiệm về đứa bé cả đời.

Nghe hần nói mà sam sam chợt nhớ, cô phải chắc chắn điều cần thiết trước.

- Vậy nếu tôi giúp anh lấy quyền thừa kế trước khi sinh được con thì sao?

Nghe cô hỏi hần thấy người con gái này đúng là suy nghĩ rất sâu xa và chắc chắn.

- Tôi sẽ có nhiệm vụ làm cô có thai nên cô yên tâm. Trước khi có con và đk thừa kế tôi tuyệt đối ko ly hôn.

- Vậy thì tốt. Tôi nhất định phải sinh 1 đứa con đáng yêu và thông minh nhất.

Sam sam mỉm cười nhanh chóng kí tên. hần ko biết là cô ngu ngốc hay có vấn đề nữa vì tự dưng cô lại muốn có con đến vậy. Mà dẫu sao không cần quan tâm, cô kí vào là được.

- Hợp tác vui vẻ.

Sam Sam mỉm cười đưa trả hần ta bản hợp đồng này. Dương Chí Phong xem xét rồi nhìn cô tiếp tục hí hửng ăn. Hần không tin được con người này trước có tức có giận có buồn sau vẫn cười tươi rạng rỡ được. Xem ra cô cũng không đến nỗi nhảm chán, hần chắc sẽ có được trò vui mới để tiêu khiển ngay thôi.

- A, còn một điều nữa.

- Chuyện gì?

Hần nhú mồm nhìn cô, con nhóc này sao lắm điều thế chứ?

- Trong thời gian làm vợ chồng tôi mong chúng ta sẽ quan tâm nhau như là vợ chồng đúng nghĩa, có điều không vượt quá giới hạn nếu không được đối phương cho phép.

- Tốt thôi, điều này tôi đồng tình.

- Còn nữa tôi mong anh đừng quá can thiệp vào một số vấn đề của tôi ví dụ tôi đi với ai và làm gì. Tôi cũng đảm bảo sẽ tuyệt đối không làm mất mặt gia đình anh và gia đình của tôi.

- Được thôi. Cứ thoải mái mà 'hẹn hò'.

Hần mỉm cười nhấn mạnh chữ hẹn hò. Sam Sam cũng cười rồi cô tu một hơi hết nửa cốc sữa còn lại.

- Chúng ta sẽ phải đến thăm đại gia tộc họ Lâm nhà tôi. Anh sẽ không thích họ đâu vì bản thân tôi cũng ghét họ vô cùng.

- Đại gia tộc?

Dương Chí Phong cũng đã từng nghe chuyện này rồi. Đại gia tộc họ Lâm, đó là gia tộc có vài điều bí ẩn mà người ta cũng chẳng thể hiểu nổi như việc chị em song sinh của Sam Sam đã bị ngăn cấm dấu đi thân phận kia đủ thấy thế nào rồi.

- Họ hiện đang ở bên Anh quốc. Ba tôi là con út nữa nên quyền lực cũng chẳng có lại vấp phải nhiều vấn đề nên càng không được gia tộc yêu quý. Tuy nhiên tôi dám chắc họ sẽ quý anh thôi vì gia thế nhà anh quá lừng lẫy mà.

- Điểm này cô lại nói đúng.

Hắn gật đầu đồng tình. Sam Sam bữu môi không nói gì nữa, Mạc Đình lại mang đến cho cô một cốc sữa và một cái bánh socola.

- Nếu anh bận cứ đi trước. Ba mẹ tôi sáng nay đi gặp ba mẹ của anh rồi.

- Vậy đi. Nhưng tôi cũng có điều cần nhắc nhở cô. Tuần trăng mật của chúng ta sẽ phải đến Nhật vì tôi phải giải quyết vấn đề bang phái của mình.

- Like is afternoon.

Sam Sam mỉm cười rồi bỏ miếng bánh vào miệng. Dương Chí Phong kẹp tiền dưới tách cà phê rồi rời khỏi đây mang theo bản hợp đồng. Ngay khi hắn vừa khuất bóng Mạc Đình và Tiểu Mỹ nhảy đến buôn chuyện ngay.

- Em sắp kết hôn?

- Với anh chàng bá đạo?

Tiểu Mỹ và Mạc Đình tiếp lời nhau. Sam Sam gật đầu. Bỗng cô chợt nảy ra một ý rất hay.

- Hai người có muốn đi Nhật không?

- A, thích chứ nhưng tiền đâu mà đi?

Tiểu Mỹ vui mừng chốc lát rồi lại ỉu xù chốc lát. Sam Sam đưa tay che miệng cười gian xảo.

- Tuần trăng mật của em, hai người hãy cùng đi đi, em sẽ kêu anh ta bao trọn gói này để đền bù việc anh ta sang đó làm việc không cho em đi chơi.

- Haizzz..... - Mạc Đình thở dài.

- Em đúng là....có thể gọi là không lời. - Tiểu Mỹ cũng bó tay luôn.

Sam Sam mỉm cười uống cốc sữa. Cô lấy hắn chỉ vì muốn một đứa con, một thiên thần tuyệt đẹp. Hắn cần cô giúp lấy quyền thừa kế, nếu đem so sánh thì việc cô giúp hắn thì hắn sẽ có rất rất nhiều tiền, thế nên cô phải nhân cơ hội đòi hỏi trước khi có thể.

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Sinh Con* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9

Sau khi bàn bạc chuyện này hai nhà họ Lâm và họ Dương lại cùng nhau ăn một bữa cơm thân mật để bàn chuyện cưới xin cho đám trẻ. Họ còn chưa tạo không gian cho hai đứa gần gũi mà hai đứa tự đề cập làm họ rất vui.- Chuyện hôn nhân của hai đứa, tôi nghĩ chúng ta nên tổ chức vào đầu tuần sau. Vì theo quy định, trước khi kết hôn các thành viên của nhà họ Lâm phải đến ra mắt cả đại gia tộc.

Mẹ của Sam Sam lên tiếng, chủ tịch Dương trầm ngâm suy nghĩ gì đó rất gật gù.

- Tôi cũng có nghe rồi, vậy để ngày mai cho hai đứa sang Anh luôn đi. Sau khi ra mắt mọi người thì quay về đây tổ chức hôn lễ tại chuỗi nhà hàng Black Pearl này.

- Được rồi, cứ thế đi, mọi thứ chuẩn bị cứ giao cho bà nhà của tôi.

Ba Sam Sam nở nụ cười rồi cùng làm một ly với chủ tịch Dương. Sam Sam ngồi yên lặng này giờ với Dương Chí Phong không nói gì cả. Thấy không khí có phần ngột ngạt thì Sam Sam đang định lên tiếng nhưng Dương Chí Phong nhanh hơn cô.

- Bọn con xin phép vì có chút việc cần làm.

- A, được, hai đứa cứ đi đi.

Mẹ Sam Sam mỉm cười nói, bà cũng muốn cho hai đứa đã thân lại càng thân hơn. Nếu biết được bản hợp đồng kia bà sẽ nói gì đây? Sam Sam và Dương Chí Phong cúi chào bậc phụ huynh rồi cùng rời khỏi đây. Vừa đi ở đây hành lang Sam Sam vừa lên tiếng.

- Anh muốn đi đâu?

- Đến Lovely Land, tôi cần gặp anh em bàn chuyện.

- Ờ.

Sam Sam thờ ơ đi theo hắn. Không nhất thiết Dương Chí Phong phải báo cáo chuyện cho cô nhưng hắn nói vậy thì Sam Sam chỉ nghĩ hắn coi trọng cô hơn mà thôi. Vậy cũng tốt cô cộng cho hắn thêm một điểm tốt bụng nữa là hai. Ngồi trên xe Sam Sam chỉ chú tâm vào điện thoại của mình mà cười vui vẻ. Dương Chí Phong liếc nhìn cô rồi lại nhìn màn hình điện thoại thấy cô đang coi anime. Cô là trẻ con hay sao? 24 tuổi đầu rồi còn thích cái này.

- Cô thích nó?

- À, nói luôn sở thích cho nhau đi không lại lú bị gia tộc dò hỏi thì khổ.

Sam Sam thấy Dương Chí Phong hỏi liền nhớ ngay, cô quay sang hắn sột sắng lên tiếng trước.

- Tôi rất thích xem anime và đọc manga. Đặc biệt thích nhất one piece.

- Có cần phải biết cái này? - hắn nhún mày

- Tất nhiên rồi vì trong đại gia tộc có người biết tôi thích cái này.

Nó gật gù đầu chắc chắn rồi quay đầu nhìn về phía trước nói tiếp.

- Hơn nữa tôi rất ham ăn, ham chơi, tôi ưa tự do không muốn bị gò bó. Nấu ăn tôi không tệ đâu, có người trong đại gia tộc từng nói tôi là trùm ẩm thực Châu Á đó. Tôi không thích ăn đồ nóng vì có lần suýt bị bỏng. Tôi cũng ghét học và đọc sách vì nó tốn thời gian vô cùng và gò bó một cách điên cuồng. À, điều cuối cùng là tôi rất thích gấu bông và hoa bách hợp. Nếu có ai hỏi anh biết lý do không anh chỉ cần nói vì cô ấy thích vậy mà thôi.

Nói câu cuối cùng Sam Sam có chút buồn, giọng thấp hẳn, như đè lên một cái gì đó. Dương Chí Phong đoán được rằng đó là những thứ em gái song sinh của cô thích nên vì yêu thương em mình cô cũng thích luôn những thứ con bé thích. Vừa lái xe Dương Chí Phong vừa chậm chậm nói.

- Tôi là người không thích nói nhiều với người lạ, không thích ăn đồ cay, ghét cappuccino. Tôi thích những hương vị mát lạnh, rất thoải mái và dễ chịu.

- Thì ra thế, người anh có mùi bạc hà.

Sam Sam lẩm bẩm thì Dương Chí Phong nhìn cô.

- Cô nói gì?

- A, không anh nói tiếp đi.

Sam Sam lắc đầu, tay xua xua. Dương Chí Phong tiếp tục nói.

- Đặc biệt tôi ghét sự phản bội, cái gì đã là của tôi thì mãi là của tôi.

- Anh có thích ăn cái gì hay điều gì đặc biệt không?

- Không hẳn, mọi thứ từ trước giờ đều vì cô ấy thích nên tôi mới thích theo.

- Ờ, vậy thì chỉ cần thế thôi. Đi sâu quá không tốt.

Sam Sam mỉm cười rồi chú tâm về cái điện thoại của mình. Chỉ một lúc sau họ đến quán bar Lovely Land. Vừa bước vào quán cả hai đi ngay lên phòng vip trên tầng. Sam Sam chợt nhận ra một bóng hình quen thuộc, cô giật giật ống tay áo của Dương Chí Phong làm hắn quay lại nhìn cô.

- Tôi ra đây xiu.

- Ờ.

Hắn thờ ơ nhưng vẫn đứng yên nhìn cô. Sam Sam chạy đến quầy pha chế, cô từ từ rón rén đi đến bên cạnh chàng Lâm Thiên của chúng ta rồi vỗ vai làm thằng bé giật mình suýt làm rơi ly rượu.

- Lại đến bar? Không lo học hành gì cả.

- Lâm Sam Sam...có hạnh phúc khi kết hôn?

Thằng bé đột nhiên hỏi làm Sam Sam nhất thời không biết trả lời sao, cô ngồi xuống ghế bên cạnh nhìn thằng bé rồi tự rót cho rượu làm một hơi.

- Sẽ hạnh phúc thôi vì tôi muốn có một thiên thần. Tôi muốn cùng thiên thần đó vượt qua nỗi đau này.

- Ừm, vậy thì tốt, ngày mai khi đến đại gia tộc em sẽ bảo vệ Lâm Sam Sam khỏi họ.

Lâm Thiên ôm Sam Sam vào lòng và Sam Sam để mặc. Nhìn hai chị em nhà này thân nhau như vậy Dương Chí Phong nhú mày. Một lúc thì Sam Sam đẩy Lâm Thiên ra.

- Cậu đi chuyển đêm sao thẳng nhóc?

- Ừ, lát nữa em sẽ lên máy bay về bên đó. Dù họ nói gì cũng đừng kích động vì mục tiêu của họ luôn muốn Lâm Sam Sam không kiểm soát được. Hơn nữa, anh ấy trở về rồi, anh ấy sẽ bảo vệ Lâm Sam Sam.

- Thật tốt lắm sao. Thôi phải đi đây, có người đang đợi.

Sam Sam mỉm cười vỗ vai Lâm Thiên rồi nhanh chóng chạy đến chỗ Dương Chí Phong đang đứng. Cô nói gì đó rồi cả hai cùng đi, Lâm Thiên nhìn theo rồi lại chú tâm vào cốc rượu của mình.

- Lâm Sam Sam...đừng bao giờ khóc. Lâm Sam Sam sẽ một mình vượt qua được nỗi đau này thôi.

Phòng vip.

- A lão đại, sao lâu vậy?

Một tên nhìn rất đẹp, vẻ ngoài rất hào nhoáng và cũng có vẻ hay cười. Sam Sam nhìn tên đó rồi lại nhìn mọi người chỉ cúi đầu không nói gì. Một tên đang ngồi tò mò đứng dậy tiến lại mặt sát vào gương mặt của Sam Sam.

- Chị dâu đây sao?

- A, chuyện này....

Sam Sam nhất thời á khẩu, Dương Chí Phong lờm hẩn một cái kéo Sam Sam ngồi xuống ghế ngay bên cạnh mình.

- Mọi chuyện thế nào rồi?

- Bọn Sakura đó hình như không biết điều, chúng muốn cướp hết địa bàn của ta để nâng tầm.

- Một lũ ngu xuẩn.

Dương Chí Phong nhếch miệng cười, những tên này biết nếu hẩn cười như vậy có nghĩa tên kia sẽ không được an toàn. Sam Sam nhìn họ, cô với tay lấy cái đĩa đang cắm miếng táo bỏ vào miệng ăn ngon lành. Trong không gian như vậy chỉ nghe tiếng cô ăn mà thôi.

- Chỉ cần một lần giết luôn không phải tốt hơn sao?

Sam Sam đột nhiên lên tiếng làm anh em ở đây ngạc nhiên nhìn cô như sinh vật lạ trừ Dương Chí Phong. Có lẽ bọn chúng nên đánh giá lại 'chị dâu' của mình rồi. Lúc trước đã thấy giờ lại càng kinh ngạc hơn.

- Chẳng phải thay vì cứ chặt đuôi sao không chém đứt đầu đi cho nhanh. Một bước đơn giản đỡ phiền phức.

Sam Sam tiếp tục bổ sung, cô lại với lấy cốc rượu vang đỏ làm một hơi. Cái thẳng tính của cô lại phát huy rồi. Cái tên nhìn cô chằm chằm lúc đầu kia mỉm cười.

- Xem ra chị dâu cũng không phải dạng vừa đâu nhỉ?

- Không, tôi chẳng hiểu gì về chém giết của các người cả, chỉ thấy như nào nói như thế thôi.

- À...

Cả bọn à lên cái, Sam Sam chán ăn rồi lại nghịch điện thoại để mặc cho những phần tử đáng sợ kia nói gì thì nói, bàn gì thì bàn. Dù sao ngẫu hứng nếu ý kiến như vậy là đủ rồi.

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Sinh Con* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10

Trên đường trở về nhà, Sam Sam ngồi chơi game đua xe trong máy, nhìn cô chú tâm vô cùng. Dương Chí Phong nhìn cô.- Xem ra...cô đúng là không thể coi thường được nhỉ?

- Chẳng dám, nhưng mà này tôi có một yêu cầu nhỏ.

Sam Sam quay ra nhìn người bên cạnh. Dương Chí Phong vẫn yên lặng lái xe thì Sam Sam biết mình được quyền nói.

- Khi đi tuần trăng mật tôi muốn đưa hai người bạn của mình theo.

- Tại sao?

- Dù sao anh cũng lo công chuyện một mình tôi chơi chi bằng rủ thêm bạn bè cho nhanh. Hơn thế nữa đây coi như anh trả trước vụ tôi giúp anh lấy quyền thừa kế.

- Cũng được.

Dương Chí Phong gật đầu, Sam Sam vui vẻ ngả người ra ghế. Với cô thế là đủ vui rồi.

Ngày hôm sau, đúng 10h trưa, cả hai có mặt tại lầu đài của đại gia tộc họ Lâm tại Anh Quốc. Dương Chí Phong thăm đánh giá, nhìn nơi này đã đủ chứng minh gia tộc này thế lực như nào. Cả hai vừa bước xuống xe là hai hàng người hầu trái dài từ chỗ họ đến tận trong đại sảnh nhất loạt cúi đầu.

- Chào mừng tiểu thư và thiếu gia.

- Lúc nào cũng ra vẻ khí thế.

Sam Sam bĩu môi tự nói nhỏ nhưng hành động của cô đều thu vào tầm mắt của vị quân gia Smith kia. Ông vẫn nhớ rõ cô tiểu thư này đã lớn lên như thế nào. Sam Sam được đến đại gia tộc lần này là lần thứ 3. Lần trước là lúc cô được đưa đến để chào đón là thành viên chính thức của gia tộc, lúc đó Sam Sam là trẻ sơ sinh biết gì. Lần thứ hai là lúc Sam Sam phải đến để chào mừng sự ra đời của Lâm Thiên, sau đó cô mất hút và giờ là lần thứ ba.

- Tiểu thư....chủ nhân đang đợi cô.

- A, vâng. Đi thôi anh.

Sam Sam khoác tay Dương Chí Phong đi vào, họ không cần phải đem hành lý vì dù sao cũng chỉ ở lại một ngày là về. Quân gia Smith đi sau cô và Dương Chí Phong, các hầu gái nhanh chóng xoay người nối đuôi đi theo họ vào trong rất có quy củ. Đi qua các dãy hành lang, cả ba người dừng lại trước một cánh cửa trạm trở tĩnh tẻ, nhìn thôi đủ thấy sự sang trọng rồi. Quân gia Smith đứng ở bên cửa cung kính lên tiếng.

- Chủ nhân, tiểu thư Sam Sam cùng hôn phu tương lai đã đến.

- Vào đi.

Một giọng nói hơi khàn khàn nhưng chất giọng vương giả uy quyền thấy rõ. Quân gia Smith quay qua Sam Sam.

- Chủ nhân dạo này đang không được khỏe nên tiểu thư tốt nhất đừng làm người kích động. Bữa trưa sẽ bắt đầu sau 1 tiếng nữa.

- Cảm ơn ngài.

Sam Sam lễ phép. Quân gia Smith rời đi, cánh cửa được kéo mở ra, cả hai đi vào thấy hai cô hầu đứng hai bên đang cúi chào. Tiến thẳng vào phòng, Sam Sam cùng Dương Chí Phong cúi đầu lễ phép trước người đứng đầu đại gia tộc, hay chính là ông nội của Sam Sam kia.

- Ngồi đi.

Lại là giọng nói đó, Sam Sam cùng Dương Chí Phong ngồi xuống ghế trong phòng, hoa văn từ vải nệm rất cổ và rất đẹp. Sam Sam khẽ khàng lên tiếng.

- Đã lâu không gặp, người vẫn khỏe chứ gia gia?

- Ta vẫn khỏe, thật tốt khi nha đầu con còn hỏi thăm.

Rõ ràng là đang cười nhưng làm cho Sam Sam và Dương Chí Phong có chút ớn lạnh sống lưng. Gia gia nhìn Sam Sam, hai cô hầu tiến tới rót trà cho cả hai.

- Nghe tin nha đầu con chuẩn bị kết hôn làm ta rất kinh ngạc. Mới ngày nào con chỉ có 6 tuổi mà giờ đã lớn rồi.

- A, vâng.

Sam Sam túm chặt vạt áo của mình, ngày cô 6 tuổi là ngày cô vừa thoát khỏi việc đó và phải đặt chân đến đại gia tộc này. Sam Sam làm sao có thể quên được. Không công kích cô nữa mà gia gia quay sang Dương Chí Phong.

- Chà, anh chàng này xem ra rất là được. Ta khá tò mò chuyện hai đứa quen nhau đó.

- Dạ thưa gia gia, bọn cháu quen nhau là lúc hai gia đình thân thiết thường xuyên gặp mặt. Từ đó cũng dễ ý rồi nảy sinh tình cảm thôi.

Dương Chí Phong nhanh nhẩu lên tiếng vì hắn biết hiện giờ Sam Sam đang gặp trục trặc. Gia Gia lại cười vẻ rất hài lòng.

- Ta biết việc quen nha đầu này rất cực cho con đó tiểu Dương vì nha đầu Sam Sam này có những sở thích rất kỳ quái.

- Vâng, nhưng cháu yêu tất cả những thứ kỳ quặc của cô ấy. Vì cô ấy kỳ quặc nên cháu mới yêu.

Dương Chí Phong mỉm cười dịu dàng, ánh mắt tràn đầy yêu thương nhìn Sam Sam làm cô mém nữa cũng giật mình không tin được. Sam Sam nhìn gia gia.

- Con nghe nói anh ấy trở về rồi.

- Đúng vậy, xem ra nha đầu con rất muốn gặp lại người anh họ đó.

Gia Gia cười nhưng mắt rất sắc lạnh nhìn Sam Sam, cô ngay lập tức cúi đầu lí nhí nói.

- Dạ không, con chỉ là muốn.....

- Dù sao cái đó là chuyện của hai đứa ta không can thiệp. Trong bữa ăn ta sẽ giới thiệu cả hai đứa. Nếu có thể ta mong con sẽ vào bếp trở tã nấu ăn của mình đó nha đầu.

Gia Gia nhìn Sam Sam, cô gật đầu rồi đứng dậy.

- Con sẽ vào bếp nấu ăn cho gia gia. Con xin phép.

Sam Sam nhanh chóng cúi đầu rồi quay đi, hai cô hầu kia mở cửa cho cô. Dương Chí Phong nhìn theo bóng dáng vội vã của cô rồi lại quay sang nhìn gia gia.

- Hình như Gia Gia đang cố tách cô ấy khỏi cháu.

- Cẩn thận miệng lưỡi đi tiểu Dương. Trong cái gia tộc này đừng nói thẳng những gì cháu nghĩ. Hãy nhìn Sam Sam là rõ, bình thường con bé thế nào?

- Vui vẻ.

Dương Chí Phong thành thực trả lời, gia gia gật đầu nói tiếp.

- Vậy còn bây giờ?

- Khép lép, sợ hãi, nói gì cũng phải suy nghĩ trước.

- Ta nghĩ con đủ hiểu rồi. Không phải ta ghét nha đầu Sam Sam nhưng ta không được phép tỏ ra yêu thương con bé.

- Vì chuyện song sinh?

Dương Chí Phong thẳng thắn lên tiếng hỏi, nụ cười trên gương mặt gia gia lập tức đông cứng lại. Ánh mắt của gia gia có gì đó đáng sợ vô cùng.

- Ra là con cũng biết tiểu Dương.

- Chỉ là một chút sợ sợ. Nhưng cháu không hiểu được lý do gì?

- Vì gia tộc này không chấp nhận một song sinh. Lời tiên tri từ các đời trước đã truyền lại. Vào đêm mặt trời bị che lấp, sự ra đời của hai ánh trăng sẽ dẫn đến thảm họa diệt vong cho nhà họ Lâm. Cả đời sự nghiệp của tổ tông đâu thể bị hủy hoại vì đứa cháu gái bé nhỏ?

- Và gia gia cùng gia tộc muốn trừ khử một đứa? Dâu đi thân phận đứa em?

Dương Chí Phong nhú mày, gia gia nhìn hắn cười rồi nhấp một ngụm trà.

- Là tình cờ con bé bị bắt cóc và bị trừ khử luôn mà thôi. Nhưng điều đó cũng tốt vì nha đầu Sam Sam lại có thể cười.

- Chuyện này tốt nhất không nên để cô ấy biết.

Dương Chí Phong nhìn gia gia thì ông cũng gật đầu đồng tình. Sam Sam nhìn về rất yếu đuối nhưng nếu con bé quyết tâm chuyện gì cũng dám làm ngay cả việc quay lại hại cả gia tộc. Dù cho Sinh Sinh có chết thì gia gia vẫn chưa thể an tâm được, ngay cả thành viên trong gia tộc cũng vậy chính vì thế gia gia cần lạnh nhạt với Sam Sam để bảo vệ cô khỏi những thành viên trong gia tộc.

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Sinh Con* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11

- Yo, đã lâu không gặp Sam Sam. Một cô gái xinh đẹp đang dừng lại ở đây hành lang cách Sam Sam khoảng 3m. Cô gái đó đang mỉm cười và điều đó làm Sam Sam càng cảnh giác.

- Lâu không gặp Liz.

- Chị không ngờ em mà cũng kết hôn lại là người đầu tiên kết hôn nữa. Quyền thừa kế sau này xem ra đang có nguy cơ tăng cao.

Liz mỉm cười rất tươi rồi tiến lại gần Sam Sam. Giữ cho tâm trạng bình ổn nhất Sam Sam đối diện với Liz, một trong các anh chị em họ của cô.

- Đừng có lo, chị chẳng có lí do gì mà hại em cả. Hơn nữa em lại từng giúp chị rất nhiều. Vì vậy chị sẽ cho em một chút thông tin về đại gia tộc của chúng ta.

- Thông tin?

Sam Sam nhún mày hỏi thì Liz mỉm cười đặt tay lên vai cô vì cả hai đang đứng ngang hàng nhưng lại quay về hai hướng đối lập, Liz quay sang nhìn cô.

- Phải, em không tò mò ai là Lăng Tây Vũ Để tiếp theo sao?

- Lucy????

Sam Sam phỏng đoán, Liz vỗ vỗ vai cô.

- Đúng rồi, chị ta đã trở thành cánh tay trái đắc lực của gia gia. Còn Đại Thần Vương Giả chắc khỏi nói em cũng biết. Đó là người anh hai vĩ đại của tất cả chúng ta đúng không nào?

- Ừm.

Sam Sam gật đầu. Cánh tay trái và cánh tay phải đắc lực sao? Sam Sam chẳng bận tâm đến chuyện của gia tộc, thật phiền phức. Cô lướt qua Liz và bước đi.

- Nếu muốn ly hôn mà nhận được khoản lợi lớn từ chồng hãy gọi cho chị. Chị sẽ là luật sư cho em. Mà chồng em đẹp trai đấy.

- Cảm ơn.

Sam Sam mỉm cười nhưng Liz không thấy. Trong gia tộc này người có thể sống vui vẻ nhất và chẳng lo đến việc tranh quyền lợi hay nghĩ kế có lẽ là Liz. Bởi vì căn bản tiền Liz không thiếu, địa vị Liz không cần, cô sống chỉ để tìm thấy niềm vui nào đó để tham gia. Hiện Liz đang là một luật sư có tiếng chưa từng thua bất kì vụ kiện nào nhưng không phải vụ nào cô cũng nhận. Sam Sam nhanh chân đi về phía nhà bếp, cô giúp họ chuẩn bị bữa trưa này.

Trưa hôm đó, mọi người đã có mặt đầy đủ ở nhà ăn, một chiếc bàn rất lớn trải thảm lụa sang trọng. Một không khí sang trọng nhưng ngọt ngào và nặng nề vô cùng. Sam Sam nhìn về phía hai người một trai một gái đang ngồi bên trái và bên phải của gia gia kia. Người con trai đó lên tiếng.

- Sam Sam, anh có mua cho em mấy đĩa anime mới đó.

- Anh hai, chắc lại là One Piece?

- Ồ, cậu cũng biết sao?

Người được gọi anh hai kia mỉm cười tay chống cằm nhìn về phía Dương Chí Phong. Sam Sam tay để dưới bàn nhéo nhẹ để nhắc nhở cẩn thận vì mọi người đều đang để ý đến họ.

- Vợ sắp cưới mình còn không biết thì em biết ai? Cứ để cô ấy xem nhiều anime rồi không lớn được thì không hay đâu.

- Hahahahahaha.....

Liz bỗng ôm bụng cười lớn. Mọi người vẫn yên lặng vô cùng thì cô nhìn họ.

- Mọi người không thấy mắc cười sao? Em rề cậu đúng là có khiếu hài đó.
- Còn quá sớm để gọi em rề đó Liz.

Một vị trưởng bối lên tiếng, Liz nhìn người đó, ánh mắt vẫn đầy ý cười.

- Không gọi bây giờ thì đến bao giờ? Chẳng phải ngày kia là hai đứa kết hôn rồi sao? Hay là tại vì nếu hai đứa mà trở về máy bay nổ, ừ ừ như thế thì còn có khả năng.

Lời Liz vừa nói xong không khí đã trầm thấp lại càng tối đen như mực hơn. Họ biết rằng Liz là thành viên dõng hùng nhất gia tộc, ba mẹ đều mất hết, một mình nắm trọn một khoản tài sản lớn không hề nhỏ chút nào. Mà Liz giống như kẻ trung lập trong gia tộc chẳng về phe phái của ai cả.

- Liz...món chị thích đó.

Sam Sam đẩy đĩa thức ăn về phía Liz, cô mỉm cười rồi gấp lấy một miếng nhai nhồm nhoàm.

- Em rề cậu có biết sở thích đặc biệt của tiểu muội muội đại gia tộc chúng tôi hay không?

Câu hỏi của Liz như mở đầu cho tất cả công cuộc 'điều tra' của gia tộc.

- Sam Sam có vẻ có khá nhiều sở thích nhưng điều đặc biệt có lẽ là lúc nào đi chơi cùng cô ấy cũng muốn em mua cho bằng được một con gấu bông. Cô ấy nói muốn tặng hoa hay cầu hôn phải nhất định là hoa bách hợp trắng. Em nghĩ là hai thứ đó.

- Ô, cậu nghĩ vì sao tiểu muội muội lại thích thứ đó chứ em rề?

Liz cảm đĩa chọc xuống miếng xò bỏ vào miệng, lên tiếng. Mọi người thì vẫn ngồi yên lặng ăn.

- Có lẽ.....vì cô ấy thích như vậy mà thôi.

Dương Chí Phong có hơi ngừng lại khi nói đến chuyện này. Sam Sam nhìn mọi người đặc biệt hướng về gia gia.

- Mọi người sẽ đến tham dự hôn lễ của con chứ?

- Xin lỗi nhưng chị không đi được.

Lucy là người lạnh lùng lên tiếng đầu tiên. Liz thấy vậy cười.

- Là chị không đến được hay chị không muốn đến đây chị gái Lăng Tây Vũ Đế?

- Liz....

Một bậc trưởng bối lại nhắc nhở nhưng Liz để ngoài tai, cô ngoáy ngoáy tay rồi thối thối làm người ta càng tức hơn.

- Sam Sam, có lẽ hôm đó chỉ có chị, gia gia, Thiên Thiên và đại huynh của chúng ta thôi. Mọi người suy cho cùng đều có công việc VÔ CÙNG...VÔ CÙNG bận cơ mà.

Liz cố nhấn mạnh làm những người ở đây trừ những người cô nêu và Lucy đều tức nổ con mắt. Trong mắt họ cô càng ngày càng ngang ngược không coi ai ra gì.

- Vậy cứ thế đi.

Gia gia lên tiếng, câu đầu tiên từ lúc ngồi bàn ăn làm mọi người im bất và trở về việc ăn uống ban đầu. Dương Chí Phong để ý Sam Sam ít nói vô cùng, Lâm Thiên ngồi bên cạnh thì cứ liên tục gấp thức ăn rồi cắt nhỏ dùm cô luôn. Giữa hai chị em nhà này có một sự thân thiết đặc biệt vô cùng. Sau bữa ăn đó, họ uống trà với nhau nhưng chỉ có nhóm trẻ.

- Lucy nói thật đi, ở đây chỉ có chúng ta thôi. Chị là vì thấy tức giận, ghen tị sao?

Liz lên tiếng khích bác thì Lucy đặt tách trà xuống nhìn cô.

- Tại sao? Em nghĩ Sam Sam còn có thể thừa kế?

Lucy hỏi vặn lại, Liz chỉ cười, hai tay đan chéo để sau đầu làm gối, người ngả ra chiếc ghế tựa đó.

- Ai mà biết. Nhờ đâu Sam Sam lại sinh được con trai thì sao nhỉ? À không sinh được một tiểu công chúa cũng đủ để có thể kéo bản thân về lại gia tộc rồi.

- Em không về đâu Liz.

Sam Sam lên tiếng cắt ngang tư tưởng dở chừng châm chọc đó của Liz đối với Lucy. Người anh hai kia nhìn cô mỉm cười rất dịu dàng làm ai kia thấy hết rồi.

- Em vẫn như ngày xưa nhĩ Sam Sam?

- Không, là em có thay đổi thôi Hạo ca.

Sam Sam lắc đầu phủ nhận, cô ngồi cạnh Dương Chí Phong vòng tay sang khoác lấy cánh tay hắn.

- Dù sao bây giờ em đã có anh chồng đẹp trai này bảo vệ và chăm sóc cả đời rồi.

- Haha, anh nghe rõ chưa anh hai? Anh không còn cửa yêu thương chăm sóc tiểu muội muội của chúng ta nữa đâu.

Liz cười lớn càng làm cho Dương Chí Phong suy đoán về mối quan hệ giữa anh em nhà này. Lâm Thiên nhìn họ.

- Lâm Sam Sam muốn quà cưới như thế nào đây?

- A, nếu là của nhóc tặng thì quà gì cũng được.

Sam Sam cười. Lâm Thiên gật đầu. Liz nhìn cậu em hếch nhẹ cho phát.

- Đến bây giờ vẫn vô lễ gọi chị gái mình là Lâm Sam Sam sao thẳng nhóc?

- Em gọi thế nào là việc của em, Liz tốt nhất lo cho mình trước đã.

- Ô, chị có gì mà phải lo hả thẳng nhóc?

Liz vòng tay qua cổ Lâm Thiên kẹp chặt cậu lại, họ nở nụ cười nhưng Lucy và Hạo ca vẫn cảnh giác nhìn cặp vợ chồng sắp cưới này. Dương Chí Phong cầm tách trà vẫn còn nghi ngút khói thổi thổi cho Sam Sam. Đón lấy tách trà Sam Sam mỉm cười cảm ơn rồi mới uống. Gặp mặt bà con xong chiều đó cả hai đã rời đi luôn, Lâm Thiên cũng về nước cùng lúc và ngồi cùng chuyến bay. Điều đặc biệt là người ngồi cùng Sam Sam không phải Dương Chí Phong mà là Lâm Thiên, cậu nhóc thì thăm gì đó với cô rồi lại mỉm cười ngả người ra ghế. Sam Sam chỉ cười không nói gì, cô xem giờ trên tay mình. Sắp rồi, cuộc đời cô sắp thay đổi rồi. Được rồi, đến lúc phải mạnh mẽ vượt qua tất cả thôi.

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Sinh Con* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12

Ngày kết hôn đã đến, toàn bộ được tổ chức tại nhà hàng nổi tiếng Black Pearl nhà Sam Sam. Đây là một đám cưới lớn, sang trọng không tiếc tiền tri đủ để thấy thế lực hai nhà lớn mạnh thế nào. - Em sẽ là cô dâu xinh đẹp nhất thôi Sam Sam.

Liz đi vào phòng cô dâu, cô đưa cho Sam Sam một bức ảnh và một máy ghi âm đã cũ.

- Những thứ này.....????

- Không có gì, chỉ là tự dựng tìm thấy ở bên nhà thôi.

Liz mỉm cười, Sam Sam nhìn vào bức ảnh đó, là Sinh nhi, chắc chắn là Sinh nhi rồi. Nhưng con bé chụp một mình từ bao giờ chứ? Còn cái máy ghi âm này là sao?

- Đừng nghe lúc này Sam Sam. Chỉ khi nào em thực sự mất hết niềm tin, chỉ khi nào em cảm thấy tuyệt vọng nhất hãy nghe. Đây là món quà cưới của chị. Sống tốt nhé.

- Cảm ơn, Liz.

Sam Sam mỉm cười, Liz tạm biệt cô rồi rời khỏi phòng. Tiểu Mỹ và Mạc Đình cũng vừa đến, họ nhìn cô mắt chớp chớp. Bình thường Sam Sam đã đẹp rồi hôm nay mặc váy cưới càng xinh đẹp.

- Em đẹp lắm đó.

- Ừm, công nhận.

Mạc Đình vẫn giữ nét thái độ thường ngày. Sam Sam cười nhìn hai người này.

- Chuẩn bị chưa? Khi hôn lễ kết thúc đàn em của anh ta sẽ đưa hai người cùng đến sân bay.

- Ok.

Tiểu Mỹ nháy mắt. Và chỉ ngay sau đó hôn lễ diễn ra. Sam Sam đứng bên ngoài cùng ba mình, cô yên lặng. “Sinh nhi, chị sẽ mang đến một tiểu Sinh nhi bên cạnh chị mãi mãi không rời, chị sẽ bảo vệ tiểu Sinh nhi, chị sẽ làm mọi thứ để tiểu Sinh nhi hạnh phúc. Đã đến lúc phải tạm biệt em rồi em gái, hãy gặp lại nhau ở bên kia thái dương hệ.” Sam Sam mỉm cười, cánh cửa đã được mở ra, ánh sáng bên kia thật lấp lánh. Người đó đang đứng kia chờ đợi cô. Cuộc đời cô bắt đầu chuyển biến từ đây.

Tại gara của nhà hàng, Lăng Phong (cánh tay đắc lực của Dương Chí Phong) đứng dựa người vào xe chờ đợi hai người con gái tên Tiểu Mỹ và Mạc Đình nào đó. Tự dưng khi không lại phải khổ thế đấy, dự hôn lễ xong vẫn bị túm đi làm tài xế miễn phí thế này. Vừa lúc đó bóng hai cô gái xuất hiện, Lăng Phong đoán đó là đối tượng phải hộ tống đến sân bay.

- Hai cô là Tiểu Mỹ và Mạc Đình?

- Ừm, đúng vậy. Sam Sam nói xuống gara sẽ có người chờ.

Tiểu Mỹ mỉm cười, Mạc Đình đứng phía sau chị mặt vẫn rất là bình thản của thường ngày, dường như chẳng điều gì làm cô lo lắng cả. Lăng Phong để ý đến người con gái này, cô ta thậm chí còn không thèm nhìn anh lấy một cái, dấu sao thì anh thuộc diện đẹp trai phong độ, gái thì xếp hàng dài để được cùng anh. Ấy vậy mà....chắc chắn.

- Em nghĩ Nhật Bản sẽ đẹp thế nào hả tiểu nha đầu?

Tiểu Mỹ hưng phấn hỏi thì Mạc Đình ngập một cái rồi dài rồi ngả người ra ghé nhìn ra ngoài.

- Không biết, chắc là đẹp.

- Ừm, đúng đó, chị có xem trên báo, đẹp lắm luôn đó.

Tiểu Mỹ ngồi thao thao bất tuyệt mà không biết con người bên cạnh chẳng bận tâm. Cái Mạc Đình quan tâm là tại sao Sam Sam lôi hai đứa đi cùng.

Tại sân bay, ba người cùng nhau đi vào đã thấy Sam Sam đang đứng đó cùng với Dương Chí Phong, miệng còn ngậm kẹo mút rõ ngon lành.

- Sam Sam...

- Hai người đến rồi sao? Đi thôi nào.

Sam Sam mỉm cười kéo tay hai nàng đi vào trong luôn để lại đồng hành lí cho mấy anh em của Dương Chí Phong xử lí. Cô còn quay lại mỉm cười với họ.

- Mấy anh đẹp trai giúp dùm nhé?

Nói rồi cô còn khuyến mãi cho cái nháy mắt tinh nghịch sau đó mắt hút sau đó. Tôn Thiên Kỳ lắc đầu ngán ngẩm.

- Đại ca, anh có lấy đúng đối tượng không đấy? Đi tuần trăng mật với chồng mình còn dắt theo bạn. Hình như chị dâu đang đi du lịch thì đúng hơn.

- Bớt lời đi thẳng nhóc.

Lăng Phong lạnh giọng, vậy là họ phải kéo cả đồng hành lí của ba cô gái này vào. Dương Chí Phong nhìn khắp lượt và phát hiện ra được vài chuyện thú vị. Ngồi trên máy bay rồi mà Tôn Thiên Kỳ vẫn rất thắc mắc.

- Các anh không thấy lạ sao?

- Lạ cái gì?

Tôn Thiên Bảo (anh trai của Tôn Thiên Kỳ) lên tiếng hỏi. Cậu nhóc 25 tuổi đó suy nghĩ rồi mỉm cười.

- Lúc ở hôn lễ, ngay từ giây phút tiếng vỗ tay của mọi người vang lên chào mừng cô dâu thì em đã thấy chị dâu thế nào ấy. Bàn tay chị ấy túm chặt bó hoa một cách bất thường, nụ cười cũng cứng nhắc, bước chân lại có chút ngập ngừng gì đó. Xong khi chị dâu cùng đại ca đi tiếp khách thì lúc dừng lại trước bên nhà họ, chị ấy cũng hơi nhăn mặt. Em đoán chắc có một sự bí ẩn không hề nhỏ.

Thiên Kỳ xoa cằm vẻ rất chắc chắn, Lăng Phong cốc cho thằng nhóc một cái đầu liếng.

- Mày đi làm nghề thám tử được rồi đó. Sao mà lăm chuyện thế hả?

- Em nói đúng mà. Cả cái lúc chị ấy vừa bước ra từ phòng thay đồ nữa. Chị ấy đưa cho em cái kẹo mút rồi cười cười nói một câu nghe rõ kì lạ.

- Câu gì?

Dương Chí Phong lạnh giọng thì Thiên Kỳ thành thật khai báo.

- Chị dâu nói 'chúng ta cùng nhau về nhà nào.'

Thiên Kỳ vừa rút lời mọi người cũng có chút suy nghĩ. Cùng nhau về nhà là sao cơ chứ? Đặc biệt điều đó nói với Thiên Kỳ càng lạ hơn. Vừa lúc đó Sam Sam quay lại, cô mỉm cười vẫy vẫy tay với bốn con người đang ngồi cách mình hai hàng ghế kia.

- Nhóc Kỳ, lên đây chút.

- Ồ, em lên ngay.

Thiên Kỳ cười toe toét rồi lon ton chạy lên, lúc này máy bay vẫn chưa cất cánh. Tuy hơn tuổi Sam Sam nhưng cậu nhóc vẫn luôn miệng gọi chị dâu rồi xưng em mặc kệ tuổi tác. Cứ là vợ đại ca cậu ta gọi chị hết.

- Đừng có ăn nói lung tung với họ có biết chưa? Nếu không tôi sẽ cho cậu biết tay đó.

Sam Sam túm cổ áo Thiên Kỳ kéo xuống ngang tầm với cô rồi thì thầm nhưng miệng vẫn cười, nét mặt vẫn hớn hớn làm ai kia rùng mình. Mọi người nhìn vào còn tưởng hai người yêu nhau sao thân mật giữa chỗ đông người thế này?

- Aha, chị dâu cứ bình tĩnh.

- Đó là bí mật giữa hai chúng ta. Nếu cậu không nói tôi sẽ nguyện ngày nào cũng nấu cơm cho cậu ăn kè.

- Được đó, em biết rồi.

Thiên Kỳ cười tit mắt rồi vui vẻ về chỗ ngồi nhưng chưa kịp bước thì vị Sam Sam túm cổ áo xuống ngồi ngay bên cạnh mình. Họ (họ ở đây là mấy người bạn) rất ngạc nhiên trước hành động mờ ám của hai con người này. Chuyến bay cất cánh, đây sẽ là tuần trăng mật tuyệt vời của Sam Sam vì cô đã tính toán sắp tới lễ hội mùa hè ở Nhật Bản rồi. Sẽ vui đây.

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Sinh Con* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 13

- Mấy anh đi bình an nhé. Sam Sam vẫy tay, bốn con người kia lên xe đi mất để lại ba cô gái ở một khu biệt thự theo phong cách truyền thống của Nhật Bản.

- Chà, đến lúc vui chơi rồi hai người.

Sam Sam hét lên vui mừng rồi họ cùng nhau đi tham quan chơi hết chỗ nọ chỗ kia mà không biết mệt. Mạc Đình vẫn là biết kiềm chế mà can ngăn hai người ham chơi phải biết kia. Dù sao ở đây cũng chỉ có Sam Sam biết tiếng Nhật thôi.

- Không định về nhà ăn tối sao?

- A, quên mất đó.

Sam Sam nghe lời Mạc Đình nói sực nhớ, họ cùng nhau đi qua chợ mua rất nhiều hải sản tươi cùng rau củ thực phẩm đem về nhà để chuẩn bị một bữa ngon tuyệt vời. Khi cả 3 cô gái vừa trở về đã thấy 4 con người kia đang ngồi phòng khách nói chuyện gì đó rồi.

- Mấy anh không đi lo công chuyện sao?

- Chị dâu...

Thiên Kỳ nhảy đến ôm lấy cánh tay cô miệng cười tươi như hoa. (^^) Cậu ta chung bộ mặt hết sức cún con, một tay xoa xoa bụng.

- Em đói lắm, chị dâu nấu gì ăn nhé?

- Hi hi, Nhóc Kỳ nè, người ta nói muốn ăn thì tự lăn vào bếp nhóc nhé. Cho nên.....

- A cho nên em phải nói.....

Thiên Kỳ kéo dài chữ nói ra làm cho Sam Sam tức mình dẫm chân thằng nhóc chết tiệt dám đe dọa cô. 5 người kia nhìn hai người này rất mờ ám thì cả hai cười xòa.

- Được rồi, vậy thì nhóc Kỳ cùng vào nấu chung đi.

Sam Sam nói rồi lôi cổ Thiên Kỳ vào bếp nấu bữa tối cùng mình. Mạc Đình nhanh chóng đi theo, cô cầm nguyên liệu hộ Tiểu Mỹ vào cùng luôn. Những người khác nhìn Tiểu Mỹ.

- Hôm nay ba người đi đâu?

- A, chúng tôi đi ăn rồi đi chơi.

Tiểu Mỹ thành thật trả lời Dương Chí Phong. Dù gặp được vài lần nhưng cái ấn tượng ở quán lần đầu gặp đó thì hẳn là con người nguy hiểm cần đề phòng.

- Không làm gì khác sao?

- Thực ra là có.

Tiểu Mỹ hơi rụt rè, cô nhìn hẳn rồi nói tiếp.

- Sam Sam có kéo chúng tôi đi mua ba bộ yukata mặc cho lễ hội mùa hè ở Nhật Bản vài ngày nữa.

- Không nhất thiết phải báo cáo với anh chàng bá đạo này đâu Tiểu Mỹ.

Mạc Đình đứng ở cửa từ lúc nào lên tiếng làm mọi người chú ý. Họ thấy rằng Mạc Đình chẳng hề sợ cánh người xã hội đen này.

- Họ chỉ là danh nghĩa vợ chồng trên giấy tờ cho đến khi sinh con thôi. Thế nên không cần quá biết về nhau làm gì.

- Tiểu Đình.

Tiểu Mỹ sợ hãi đứng dậy kéo kéo ống tay áo của cô, sao hôm nay Mạc Đình nói nhiều thế cơ chứ? Ánh mắt Mạc Đình chiếu lên người ba tên này thật là chán ghét kèm theo đó là khinh bỉ.

- Sam Sam nói vào bếp phụ cậu ấy.

- À, ừ.

Nói rồi hai người con gái rời khỏi phòng để lại ba người kia ngồi suy nghĩ.

- Cô ta đúng là không biết sợ là gì.

Lăng Phong bực tức nói lớn làm hai người bạn là hẳn và Thiên Bảo nhìn chăm chăm không hiểu. Tên này có cần kích động đến thế không?

- Chuyện hợp đồng là sao hả Chí Phong?

Thiên Bảo lên tiếng hỏi thì Dương Chí Phong ngả người ra đó lười biếng trả lời.

- Chút chuyện thôi.

- Aizzzz, cậu vẫn là không quên được Khâu Nhược Linh. Một ả đàn bà như vậy quên mẹ nó đi.

Lăng Phong tức giận nói, anh là có điều tra về lí do chuyện này rồi. Dương Chí Phong chẳng nói gì yên lặng suốt. Ngày đó là Sam Sam đã nói giảm rất nhiều chứ không hẳn sẽ còn điên nữa. Hẳn có nên cảm ơn người con gái này chăng? Tối đó họ có một bữa ăn ngon tuyệt với tiếng cười nói của Thiên Kỳ và Sam Sam cứ thế vang lên không ngớt.

- Thế nên mới nói cậu lần sau đừng có nói kiểu đó biết chưa?

- Chị dâu, mai em rảnh hai đứa mình đi công viên giải trí đi.

Thiên Kỳ phấn khích lên tiếng, mọi người nhìn chăm chăm vào thằng nhóc to gan này. Dám rủ rê vợ đại ca trước mặt đại ca nữa chứ. Sam Sam cười vỗ vỗ vai thằng nhóc.

- Àu kìa ngày mai chúng mình cùng đi công viên giải trí. Tôi nói trước nhóc trả hết.

- Yên tâm, em sẽ lo, Tiểu Đình Đình và chị Tiểu Mỹ đi chứ?

Thiên Kỳ hỏi thì Tiểu Mỹ gật đầu còn Mạc Đình chẳng nói gì. Sam Sam cười.

- Cậu ấy sẽ chẳng thèm trả lời người nói nhiều như nhóc đâu haha.

- Vậy sao? Tiểu Đình Đình ghét tớ hả?

Thiên Kỳ hỏi ngây thơ làm cho ai kia cứ cười phá lên. Ba người con trai kia vẫn im lặng suốt bấy giờ. Mạc Đình nhìn chằm chằm Thiên Kỳ.

- Không ghét.

- Vậy là thích tớ đúng chứ?

- Không thích.

Mạc Đình vẫn giữ được tông độ đó. Thiên Kỳ càng ngày hứng thú với người con gái này rồi đó.

- Vậy thì hãy coi như tớ theo đuổi Tiểu Đình Đình và ngày mai là ngày hai đứa mình hẹn hò.

- Omg, nhóc Kỳ tỏ tình trực tiếp với cậu kia Mạc Đình.

Sam Sam ngạc nhiên ôm hai má của mình mỉm cười. Tiểu Mỹ cũng tưởng nghe nhầm. Mạc Đình-nhân vật trung tâm này, vẫn bình thản ăn.

- Ừm, vậy mai hẹn hò thử.

- Haha, tớ thích tiểu đình đình rồi đấy. Vậy đi, mai bốn người chúng ta cùng đi.

Sam Sam nhìn ba người vẫn yên lặng ăn kia chợt nhận ra vài điều hay ho.

- A, ba anh cũng nên đi cùng đi. Nếu Thiên Kỳ rảnh chắc chắn ba anh cũng rảnh.

- Đúng đó, chúng ta chơi cùng cho vui.

Vậy là quyết định 7 người sẽ cùng đi công viên giải trí vào ngày mai và ngày kia sẽ là công viên nước. Đây mà là tuần trăng mật sao? =.=

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Sinh Con* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14

Ngày hôm sau, 7 con người này chuẩn bị cùng nhau lên một chiếc xe cùng đến công viên giải trí. Hôm nay Sam Sam lại phá cách mặc quần short bó có mũ, áo phông màu xám cộc tay in hình gì đó ngộ nghĩnh. Tóc còn buộc hai bên nữa, đeo thêm quả kính không độ nhìn Sam Sam đúng chất 'trẻ con'. Chẳng ai nhìn vào cô nói là người 24 tuổi đã có chồng và đang lập kế hoạch để có con (:v)

- Ya, nhìn vui quá đi.

Sam Sam cười tươi rồi nhìn cái công viên giải trí tha hồ trò chơi, nhộn nhịp vô cùng này. Trong khi đó Thiên Kỳ đang khoác vai Mạc Đình kéo vào khu vui chơi này. Ba tên kia lạnh lùng đi sau, Tiểu Mỹ phải nhanh chóng chạy đến bên cạnh Sam Sam để tránh được cái hàn khí kinh người của ba anh trai xã hội đen kia.

- Đi tàu lượn siêu tốc đi, ta thích đi, ta thích đi.

Sam Sam túm tay Thiên Kỳ lắc lắc, cứ luôn mồm đòi đi như trẻ con. Có 8 chỗ ngồi mà cả nhóm mới có 7 người. Sam Sam nhảy lên chỗ ngồi đầu tiên, Tiểu Mỹ nhanh nhẩu ngồi bên cạnh cô. Ghế sau là Thiên Kỳ và Mạc Đình, ghế sau nữa là Thiên Bảo và Lăng Phong. Cuối cùng là Dương Chí Phong, hẳn cứ nghĩ sẽ ngồi một mình nhưng ngay lúc đó một cô gái mặc áo sơ mi đen, quần đen bó sát chân đi đôi giày màu đen, cô gái đó đeo đôi kính màu đen, đội chiếc mũ snapback màu đen, mồm nhai kẹo cao su chốc chốc lại thôi. Cô gái đó còn chẳng buồn liếc hân nhưng hân thấy được cô ta đang hướng về chỗ ngồi đầu tiên thẳng với cô ta là Sam Sam đang cười nói dù cô ta có đeo kính.

- Xuất phát nào.

Chiếc tàu lượn bắt đầu theo đường ray chuyển động, ban đầu có bình thường bỗng chốc bất thành linh tăng tốc lượn như đúng rồi. Tiểu Mỹ sợ hãi tay bắt chặt lấy đai bảo vệ, Sam Sam ngồi bên cạnh cười tươi rồi, cái mồm cứ ngoác ra, mắt thích thú nhìn phía trước. Thiên Kỳ cũng vui vẻ cười nói hết với Sam Sam còn Mạc Đình gương mặt vẫn như thường không có gì là thay đổi, cô còn ngồi chán nản móc trong túi cái bánh ngồi gặm nhấm cho đỡ chán.

Ngồi đây ba là hai anh chàng kia mặt không biểu cảm, đây cuối thì cô gái đó đang nhai cao xu, miệng hơi nhếch lên thú vị. Dương Chí Phong nhìn cô ta cảnh giác rồi lại nhìn về phía Sam Sam lo sợ. Hắn thấy được một sự nguy hiểm vô hình chung nào đó quanh đây.

- Đừng có lo.....

Là giọng cô gái đó. Dù có ù ù bên tai nhưng Dương Chí Phong vẫn nghe rõ, giọng nói của cô ta rất êm, nghe kỹ thì thấy giống giọng ai đó mà nhất thời hắn không nghĩ ra được. Cô gái đó quay sang nhìn hắn, tay hơi hạ kính xuống để lộ ra đôi mắt màu đen láy tuyệt đẹp.

- Tôi không hai vợ của anh đâu.

Dương Chí Phong cảm nhận được cô ta biết hắn đang nghĩ gì. Cô ta lại đeo kính lại rồi mỉm cười nhìn về phía trước, họ bắt đầu đi vào đường hầm tối, còn có tiếng nước động rơi xuống. Âm thanh rất nhỏ nhưng vẫn đủ để ai kia nghe được.

- Anh nên chăm sóc vợ mình thật tốt. Con bão lớn sắp ập xuống chỗ cô ấy rồi.

- Cô.....

Dương Chí Phong còn định nói thì tàu dừng lại ở điểm xuất phát và cô gái đó đứng dậy. Cô ta nhìn Sam Sam lần cuối rồi bỏ đi, Sam Sam mỉm cười tươi rói rất rạng rỡ còn Tiểu Mỹ lão đảo túm lấy Mạc Đình. Đang cười nói bỗng Sam Sam ngừng lại nhìn người con gái màu đen toàn tập kia.

- Cô gái đó....

Sam Sam lăm bắm rồi lại mỉm cười nhìn về phía mọi người.

- Điểm danh có ai muốn đi vòng nữa không?

Thấy Sam Sam sao mà hăng thế thì chẳng ai lên tiếng cả. Sam Sam đành ngậm ngùi chuyển trò chơi vậy. Lần này cô lại đòi đi xe cơ. Có một khu được ngồi ô tô nhỏ tự động lại. Sam Sam một mình xông pha chiến trận, Thiên Kỳ cũng một mình một em cùng đua với Sam Sam cho bằng được. Những người khác ngồi ngoài uống nước mặc kệ hai con người ham chơi ham vui kia.

- Cô gái đó là ai vậy?

Thiên Bảo lạnh lùng lên tiếng, thì ra anh chàng này cũng nghe cuộc đối thoại đó. Lăng Phong mắt hướng về người con gái trước mặt.

- Nhìn cô ta có vẻ quen biết chị dâu.

- Có lẽ...

Dương Chí Phong thờ ơ trả lời, Mạc Đình ngoài mặt vậy nhưng sâu bên trong cô đang suy nghĩ. “Cô lại tính dờ trò gì đây tiểu thư? Để yên cho Sam Sam đi, chưa đến lúc ra mặt đâu.” Xem ra Mạc Đình của chúng ta biết cô gái đó là ai rồi. Vui chơi cả sáng cũng đã đến trưa, họ phải dừng chân lại ăn trưa nhưng mà Sam Sam nhất quyết không chịu đến nhà hàng mà Dương Chí Phong muốn đi nhà hàng ăn. Vậy là vấn đề tranh chấp xảy ra, cả nhóm bị chia ra làm hai. Ba anh trai xã hội đen đi nhà hàng ăn, Ba cô nàng cùng Thiên Kỳ ở lại đây ăn. Họ chỉ mua bánh kẹp cùng mấy bánh kem và bánh mỳ ngồi ăn uống sữa, nước trái cây hoặc sinh tố.

- Dương Chí Phong chết tiệt, ngồi ăn vậy có sao đâu chứ?

Sam Sam bữu môi bực mình gặm một miếng bánh mì còn giắt giắt nữa. Ba người kia nhìn cô lắc đầu, Thiên Kỳ lên tiếng.

- Chắc tại đại ca không thích ăn kiểu này chón đông người thôi.

- Cái gì mà thích với không thích chứ? Chẳng lẽ ăn mà cũng cần thể diện hả?

Sam Sam bực mình hét lên thì những người ngồi gần đó đều nhìn cô. Tiểu Mỹ quay ra mỉm cười xin lỗi họ. Mạc Đình nhìn cô lên tiếng.

- Tất nhiên, tên đó là anh trai xã hội đen đó tiểu thư Sam Sam à. Làm sao mà bắt người ta ngồi đây ăn mấy cái món này được. Đi nhà hàng là điều đầu tiên lên nghĩ đến, hơn nữa anh trai xã hội đen lại là đại thiếu gia nhà giàu có mà.

- Kệ anh ta, từ lần sau không bao giờ rủ anh ta đi cùng, mất hết cả hứng.

Sam Sam tiếp tục vừa ăn vừa hành hạ cái bánh. Thiên Kỳ và hai cô nàng kia chỉ yên lặng ăn không nói gì. Sau khi ăn thì họ nhận ra Sam Sam đã mất hút rồi, Mạc Đình lấy điện thoại gọi cho thì Sam Sam bắt máy rất nhanh.

- Cậu đang ở đâu?

- “Mạc Đình hả? Tớ đang ở nhà mà, tâm trạng hơi buồn bực xú. Có gì ba người cứ chơi đi, vậy nhé.”

Sam Sam nói rồi cúp máy. Mạc Đình quay lại nhìn hai người đang lo lắng kia.

- Cậu ấy đi nhà ma bảo chúng ta tự chơi đi.

- Hay đến nhà ma đi.

Thiên Kỳ hứng khởi nhưng bị Tiểu Mỹ dẹp bỏ ngay vì cô sợ.

- Không đi đâu, đáng sợ lắm.

- Thì chị đứng ngoài đợi đi.

Thiên Kỳ nêu ý kiến rồi kéo cả hai cô gái cùng đến đó. Tiểu Mỹ đứng đợi ở khu nhà ma, vòng lên vòng xuống tìm đúng cửa ra để đợi. Đang vui mừng vì tưởng người bước ra là Sam Sam thì đó là một nhóm nhìn rất còm cõi không tốt đẹp gì. Tiểu Mỹ ngoan ngoãn đứng gọn vào cho tụi này đi qua nhưng mà chúng vây lấy cô.

- Em gái xinh đẹp đi lạc sao?

- Có muốn vui chơi cùng tụi anh không?

(chữ nghiêng là tiếng nhật nhé) Bọn chúng nói tiếng Nhật làm Tiểu Mỹ chẳng hiểu gì cả, cô lắc đầu đẩy họ ra nhưng chúng bịt mồm túm cô kéo đi. Sam Sam vừa cười hờn chạy ra khỏi nhà ma thấy một nhóm người đang lôi một cô gái đi, lại nhìn ra đó là Tiểu Mỹ liền tức mình đuổi theo.

- Đứng lại đó. Thả chị ấy ra.

- Chết tiệt, tụi mày có con nhỏ nữa.

- Hay rụ nó đến đó rồi chơi nó luôn.

- Ừm...um.....

Tiểu Mỹ bịt mồm dây dụa, mấy tên này liên tục tính kế hay. Sam Sam bị lừa mà không biết cứ đuổi theo để cố gắng cứu Tiểu Mỹ. Không được, cô không thể để điều đó xảy ra. “Sinh nhi.....không được Sinh nhi.....chị sẽ cứu em Sinh nhi, xin hãy chờ chị. Sam Sam sẽ đến cứu Sinh nhi.” Sam Sam hét lên trong đầu cấp tốc đuổi theo mặc kệ gian nguy hiểm ác.

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Sinh Con* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 15

- O, đi đâu hết rồi? Thiên Kỳ nhìn ngó xung quanh chẳng thấy Sam Sam và Tiểu Mỹ đâu. Mạc Đình nhìn chung quanh thấy một chiếc điện thoại quen thuộc, cô tiến tới nhặt lên.

- Của Sam Sam.

- Chẳng lẽ.....

Thiên Kỳ suy tính đến trường hợp xấu nhất và nhanh chóng gọi cho ba anh trai xã hội đen kia biết mà đi tìm. Họ huy động cả lực lượng đàn em bên Nhật Bản này nhảy vào cuộc truy tìm. Bọn khốn lần này chết chắc rồi. Dám động vào chị dâu của bọn nó xem ra tới số. Mạc Đình nhanh chóng mở điện thoại của mình ra, cô bấm máy gọi vào máy Tiểu Mỹ, chỉ có tiếng chuông đổ, và ngay lúc đó có bắt máy. Mạc Đình vừa chạy đi cùng Thiên Kỳ vừa nghe máy. Có tiếng bước chân chạy, khi Tiểu Mỹ bắt máy cô vẫn có thể dò tìm được vị trí. Họ nhanh chóng báo cho những người khác.

- Cô em.....thật là hôm nay khi không có hai người đẹp hầu hạ.

Tiếng một tên nam hiểm vang lên. Mạc Đình không hiểu lắm nhưng Thiên Kỳ nghe hiểu hết.

- Thả Tiểu Mỹ ra.

Lần này là Sam Sam hét lên. Mấy tên đó cười man rợ.

- Vậy cô em sẽ thế chỗ chứ?

- Đừng hòng, tôi không để các người làm hại chị ấy đâu.

- Vậy sao? Bọn tao sẽ dạy dỗ lại mày cho cẩn thận.

Và lúc đó một tiếng cạch, hình như cái điện thoại vô tình bị dẫm lên. Họ phải cấp tốc hơn nữa để tìm đến và cứu hai người này.

Ở phía của hắn.

- Vừa mới rời có chút là có chuyện.

Hắn bực mình lên tiếng, hai tên kia không nói gì nhanh chóng phóng xe đến địa điểm cho trước. Đám đàn em của họ cũng ở gần đó đang cố gắng nhanh nhất có thể.

Ở một khu hẻm hẻo lánh không người, Sam Sam đang bị hai tên to con túm lấy, Tiểu Mỹ đang bị hai tên khác giữ lại. Một tên tiến tới phía Tiểu Mỹ vuốt ve khuôn mặt.

- Không phải người ở đây nhưng mà xinh đẹp quá nhỉ?

- Buông tôi ra.

Tiểu Mỹ khóc lóc hét lên, tên đó tức giận, dù không hiểu cô nói gì, hắn và cô một cái Tiểu Mỹ càng khóc dữ hơn. Cái kí ức ngày ấy lại hiện về, một lỗi đau quặn thắt. Sam Sam rơi vào trạng thái hoảng loạn nhất thời, người cô run lên bần bật mà hai tên giữ cô ngơ nhiên nhìn cô.

- Đại xa, nó đang run.

- Chắc cô em phấn khích vì sắp được vui về hả?

Tên đó cười chuyển hướng về phía Sam Sam thì cô sợ hãi hét lên.

- Đừng mà....đừng mà.....Dừng lại đi....Dừng lại đi. ĐỪNG LÀM HẠI SINH NHI MÀ.....

Sam Sam hét lên, Tiểu Mỹ nhìn về phía Sam Sam không hiểu cô nói gì. Mấy tên kia cũng chẳng hiểu Sinh nhi cái gì nữa. Tên đó túm lấy cổ áo Sam Sam và soạt một cái, hắn xé rách cái áo của Sam Sam để hở ra áo lót bên trong. Sam Sam có một làn da trắng mịn màng, đường cong quyến rũ vô cùng. Tên đó đưa tay vuốt ve nơi vùng ngực cô làm Sam Sam run lên.

- Thả Sam Sam ra, buông con bé ra.

Tiểu Mỹ sống chết gào thét muốn thoát khỏi vòng kim hãm của hai tên kia. Tên đó đang lúc muốn giật phăng cái áo lót ngăn cản của Sam Sam ra thì.....

- A.....

Tiểu Mỹ kinh ngạc hét lên, mấy tên to con sợ hãi vì bây giờ hàng loạt những tên máu mặt xã hội đen đang vây quanh chúng. Một tên cầm kiếm đang kề cổ tên đại ca kia. Bọn chúng buông hai cô gái ra, Tiểu Mỹ chạy ngay đến đỡ lấy Sam Sam, cô ôm Sam Sam vào lòng vì cái áo vì xé rách đang trước mắt rồi.

- Sam Sam.....

- Đừng động vào tôi.....làm ơn đừng mà.....

Sam Sam vẫn sợ hãi rên lên nhỏ nhỏ. Đám người xã hội đen này nhìn xuống hai cô gái lại nhìn mấy tên chết tiệt này. Vừa lúc cả nhóm ba anh trai xã hội đen cùng nhóm Thiên Kỳ và Mạc Đình xuất hiện. Mạc Đình nhanh chóng nhìn thấy sợ hãi chạy đến. Bốn anh trai kia tiến tới thấy cái cảnh tượng này đúng là không tha thứ cho mấy tên này được.

- Tiểu Đình, Sam Sam.....

- Bọn nó đã làm gì?

Dương Chí Phong lạnh giọng hỏi Tiểu Mỹ, cô sợ hãi run run nói.

- Chúng...kéo tôi đi, sau đó Sam Sam đuổi theo. Chúng bắt cả con bé, rồi....rồi hắn ta.... - chỉ vào tên đó - đã...đã xé áo Sam Sam. Hắn....hắn còn chạm....chạm vào con bé.

Tiểu Mỹ thành thật khai báo, cô cũng hoảng lắm chứ. Dương Chí Phong lạnh lùng nhìn tên đó rồi cúi xuống ôm lấy Sam Sam vào lòng bỏ đi. Thiên Kỳ nhìn theo rồi lại nhìn mấy tên này.

- Chị Tiểu Mỹ, Tiểu Đình Đình về thôi.

Thiên Kỳ nói rồi kéo hai người con gái này về cùng. Còn lại mọi chuyện chắc để cho hai anh trai kia cùng tụi đàn em xử lí thôi. Bọn này xem ra được 'chăm sóc' vô cùng cẩn thận rồi đây.

Về đến nhà, Dương Chí Phong đưa Sam Sam về phòng, để cô ngồi trên giường hắn tìm trang phục cho cô thay. Sam Sam sợ hãi nhìn hắn.

- Anh...cũng như chúng phải không?

Câu hỏi kì lạ của Sam Sam làm hắn hơi khựng lại một chút. Thấy hắn không nói gì Sam Sam tiến tới tú quần áo tự lấy đồ của mình.

- Tôi rất sợ khi bị bắt đi như vậy, nó làm tôi thực sự rất sợ. Vì vậy anh có thể bảo vệ tôi được không Chí Phong?

Lần đầu tiên cô kêu tên hắn như vậy. Hắn vẫn yên lặng, Sam Sam ôm bộ quần áo trước người quay lại nhìn hắn chờ đợi câu trả lời.

Ba người kia trở về nhìn về phía căn phòng cuối hành lang rồi thờ dài ngồi lại phòng khách.

Trong phòng, không khí vẫn yên lặng, Sam Sam vẫn mong chờ câu trả lời.

- Ừm, sẽ bảo vệ cô cho đến khi bản hợp đồng chấm dứt.

- Cảm ơn anh.

Sam Sam nói rồi định đi ra ngoài để đi tắm thì bị hắn kéo lại. Đây là lần thứ hai hắn hôn cô. Lần thứ nhất có lẽ ở lễ kết hôn hôm đó. Sam Sam ngạc nhiên nhưng cũng không phản kháng, cô khép đôi mắt lại. “Đúng vậy, mình nhất định phải mang đến một tiểu Sinh nhi. Chỉ cần lần này thôi, xác suất một lần là rất cao.” Và đây có lẽ mới đúng nghĩa vụ của chuyện hôn nhân. Tuy họ bỏ lỡ đêm tân hôn tuyệt vời nhưng bù lại có ngày tân hôn lãng mạn. (anh chị ấy thích ban ngày ta =.=)

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Sinh Con* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 16

Tối hôm đó, 7 người lại ngồi ăn uống cùng nhau vui vẻ. - Ngày mai hay là không đi nữa nhé Sam Sam?

Tiểu Mỹ lo lắng hỏi ý kiến thì Sam Sam mặt mày thờ hời.

- Sao lại không đi?

- Ngày mai không đi.

Dương Chí Phong lạnh giọng, Sam Sam quay qua nhìn hắn hỏi.

- Anh không đi được?

- Ừm, có việc.

Dương Chí Phong gạt đầu. Sam Sam tiếp tục ăn rồi lên tiếng.

- Nhóc Kỳ đi cùng là được rồi.

- Em cũng phải đi làm việc rồi chị dâu.

Thiên Kỳ nhanh nhẩu dơ tay lên tiếng. Sam Sam nhìn Tiểu Mỹ rồi lại nhìn Mạc Đình song quay về nhìn ba anh trai kia.

- Vậy thì ba tụi này đi cũng được mà. Dù sao công viên nước cũng là nơi rất đẹp mà, có nhiều cá. Hơn thế nữa ở đó đông người, an ninh tốt làm sao phải sợ bị bắt cóc nữa.

- Cho người đi cùng đi.

Thiên Bảo lên tiếng, Sam Sam ngay lập tức phản đối.

- Không được, cho người đi cùng giống bị giám sát mất vui lắm. Mấy anh trai yên tâm đi, lần này đảm bảo sẽ không để xảy ra bất cứ việc gì nguy hiểm hết.

Sam Sam chắc chắn luôn, bỗng có tiếng vĩ cầm du dương vang lên, Mạc Đình sờ vào túi rồi đưa cho Sam Sam.

- Điện thoại cả cậu, nhặt được đó.

- Ừm.

Sam Sam cầm điện thoại, cô đặt đũa xuống nhìn người gọi đến bắt gặp mỉm cười. Nghe máy, Sam Sam hớn hở tươi tỉnh hơn hẳn lúc ban nãy.

- Có chuyện gì sao nhóc Thiên?

- “Đi tuần trăng mật xong đến chỗ em ngay.”

- Có chuyện nghiêm trọng lắm sao? Nói trên điện thoại không được hả nhóc Thiên?

- “Không, nhờ bị nghe lén, chuyện này phải nói trực tiếp thôi vì vậy tuần trăng mật đến chỗ em ngay Lâm Sam Sam.”

Sam Sam nghe giọng có vẻ rất gấp rút thì gật đầu. Cô mỉm cười.

- Ừm, vậy đến lúc đó rồi nói nhé. Tạm biệt nhóc Thiên.

Nói rồi cô cúp máy, Thiên Kỳ ngồi bên cạnh vẻ không vui.

- Oa, em cứ nghĩ chỉ mình em được gọi là nhóc thôi chứ? Giờ có thêm cả thằng nhóc ở đâu nữa.

- Là em trai.

- Chị/em có em trai?

Cả Tiểu Mỹ và Thiên Kỳ cùng đồng thanh. Sam Sam gật đầu.

- Là em họ.

- Ồ.

Tiểu Mỹ gật gù rồi tiếp tục ăn. Thiên Kỳ cũng vui vẻ ăn thì lại nhớ đến.

- Mà sao chị dâu không học võ? Như vậy có phải an toàn, tự bảo vệ được bản thân hay không?

- Tôi không thích.

Sam Sam bĩu môi nói, cô nhớ lại cái ngày ấy. “Sao em không học võ?-Sam Sam nhìn em gái mình cất tiếng hỏi thì cô bé Sinh Sinh kia mỉm cười, - em nghe nói con gái mà học võ con trai sẽ không yêu đâu. Với lại em có Sam Sam bảo vệ rồi còn gì. - Sinh Sinh mỉm cười, cô bé 5 tuổi ôm chầm lấy cánh tay chị gái mình mà dụi đầu đáng yêu. - Đúng vậy, mình không thích” Sam Sam tự nói câu cuối với bản thân mình. Thiên Kỳ lại tiếp tục cất tiếng kéo cô về thực tại.

- Đúng là hôm nay em vô cùng lo lắng đó chị dâu. Nếu như chuyện này lại xảy ra thì không biết sao nữa. Chị dâu mà xảy ra chuyện gì em không sống được mất.

- Tại sao?

Mạc Đình hỏi thì Thiên Kỳ chán nản nói.

- Nếu chị dâu mất rồi ai nấu ăn miễn phí cho tớ ăn nữa hả Tiểu Đình?

- Đúng là mèo khóc chuột.

Sam Sam bĩu môi gấp miếng thịt bỏ vào miệng ăn. Thiên Kỳ nhìn cô phồng má.

- Em là chuột khóc chuột nhé. Chúng ta cùng chung loại thì mới cùng nhau về nhà được chứ? Á.....

Thiên Kỳ đang nói bỗng hét lên. Sam Sam mỉm cười, cô gấp miếng thịt dứt thẳng vào miệng cậu nhóc.

- Ăn đi nói vừa thôi.

Suýt chút nữa thằng nhóc này tuôn bí mật của cô rồi. Cái gì mà chung loại rồi cùng về nhà chứ? Có mà hại đời cô thì có. Bữa tối yên bình trôi qua mà không một chuyện gì xảy ra nữa.

- Mọi chuyện vẫn ổn. Không có chuyện gì nữa đâu. Đi ngủ đây.

Mạc Đình nói rồi cúp máy, cô đang định đi vào nhà thì Lăng Phong đứng trước mặt cô làm cô đâm sầm vào cả người anh ta. Mạc Đình hơi nhíu mày nhìn con người này.

- Anh làm gì ở đây?
- Câu đó tôi hỏi thì đúng hơn.

Lăng Phong nhếch miệng cười. Mạc Đình định bước tiếp thì vẫn bị chặn lại.

- Cô vừa nói với ai vậy?
- Một người bạn.
- Bạn sao?
- Liên quan đến anh?

Mạc Đình gương mặt vẫn bình thản như thường. Lăng Phong tránh qua một bên cho cô đi.

- Cô với nhóc Thiên Kỳ vẫn tốt chứ?
- Tch...tôi với cậu ta thì có gì? Nói vậy để đi thôi chứ hẹn hò gì mà tốt với không.

Mạc Đình nói rồi đi về hướng phòng mình thì Lăng Phong lại lên tiếng làm cô hơi khựng lại.

- Vậy hẹn hò với tôi đi.

Nghe anh ta nói mà Mạc Đình còn tưởng tên này có vấn đề. Nhưng quay lại nhìn ánh mắt và gương mặt anh ta thì hoàn toàn là nghiêm túc không có gì là đùa cợt cả. Mạc Đình lại quay người lại.

- Tôi không biết. Ghét yêu đương.

Nói rồi cô bỏ về phòng luôn, lúc này đâu phải thì giờ để yêu với chả đương. Lăng Phong chỉ mỉm cười rồi cũng về phòng. Còn cặp đôi của chúng ta thì sao? Sam Sam đang ngồi trên giường ôm cái laptop xem one piece.

- Sao học tiếng Nhật?

Dương Chí Phong nằm bên cạnh cô đang xem chút tạp chí hỏi thì Sam Sam mắt vẫn dán vào màn hình laptop miệng trả lời.

- Đọc manga và xem anime với tạp chí về A/M.
- Mình cũng có.

Dương Chí Phong đáp lại cô. Sam Sam nhovn miệng cười.

- Ở Nhật ra trước mà, vô được trang chủ săn đọc luôn thì tiện học tiếng. Nhiều lúc xem phim cũng chẳng dịch nên phiền lắm.
- Ừm.

- Trong tuần này không cho anh động vào tôi nữa đâu.

Sam Sam xoay người lại nhìn Dương Chí Phong đang nằm đó mỉm cười nói. Đặt quyển tạp chí xuống hấn nháu mày nhìn cô.

- Tại sao?
- Ôi anh chồng ngây thơ của tôi ơi. Chẳng tại sao cả? Tôi thích là được.
- Ô, vậy tôi cũng thích là được.

Dương Chí Phong đưa tay kéo cô nằm ngay cạnh mình, hấn nở nụ cười gian tà nhìn cô. Sam Sam vùng vẫy để thoát khỏi, cô nhìn hấn.

- Nè, đã nói đôi phương mà.....

Không để cô nói hết Dương Chí Phong đã hôn cô mất rồi. Một nụ hôn mãnh liệt và đầy cuồng si. Lần này thì Sam Sam hoàn toàn phản kháng, vậy mà hấn vẩy cạy răng cô mà bá đạo làm mưa làm bão bên trong đó. Cô căn bản không phải đối thủ của hấn à nha. Không đủ thỏa mãn mà bàn tay Dương Chí Phong không yên phận lần mò vạch sâu tìm lá khám phá cô một lần nữa. Sam Sam nhìn chăm chăm vào hấn ta. “Đúng là đàn ông, bề ngoài thì hào nhoáng thế nào nhưng lên giường là kẻ nào cũng như kẻ nào.” Đêm nay Sam Sam lại phải hầu hạ con người này rồi. Cô sẽ nhiệt tình mà miễn phí cho lần này thôi. Trở về nước đừng mong một tay động vào người cô.

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Sinh Con* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 17

Sáng hôm sau lại như ngày đầu tiên chia cắt. Sam Sam cùng hai cô gái đến công viên nước. Ở đây đúng là tuyệt đẹp, một màu xanh của nước, những chú cá bơi bơi làm Sam Sam mắt sáng long lanh phấn khích nhìn ngắm - Sam Sam xem ra quên hết chuyện hôm qua rồi.

- Cậu ấy là vậy mà.

Mạc Đình nhìn cô bạn đang ham vui kia. Ở công viên nước đúng là có nhiều thứ hay ho thật, cái thủy cung này tuyệt vời luôn. Sam Sam chơi mà không biết chán.

- Ay ya, nếu có nhóc Kỳ chắc vui lắm.

- Em muốn đi đâu nữa hả Sam Sam?

Tiểu Mỹ tò mò hỏi thì Sam Sam gật đầu, họ cùng nhau chơi bởi cho hết ngày mới về. Gần đây trong bang có chuyện nên bốn anh trai xã hội đen không về nhà. Cảnh Sam Sam có thể thoải mái mà chơi mặc dù chỉ có duy nhất Mạc Đình để ý có người đi theo. Cô đoán họ đi để bảo vệ ba người các cô. Đúng ngày cuối cùng trước khi về có lễ hội sẽ bắn pháo hoa. Sam Sam cùng Tiểu Mỹ và Mạc Đình mặc yukata nhìn rất đẹp. Sam Sam cầm theo cái quạt có in hình chẳng biết nhưng nhìn kỹ rất ngộ nghĩnh và đẹp. Họ cùng nhau đi tham gia vào lễ hội buổi tối này. Ở đây người ta trắng đèn nhìn đẹp mắt vô cùng, bao nhiêu thứ hàng quán nữa. Sam Sam chạy lăng quăng thích thú ngồi hết hàng nọ hàng kia ăn uống rồi lại vui chơi. Tiểu Mỹ với Mạc Đình chỉ từ từ theo sau, tiện canh chừng luôn. Họ cùng nhau đi lên đèn rồi trong khoảnh khắc xuống đèn ba cô gái đã thấy pháo hoa được bắn lên trời. Nhìn thật lung linh, thật đẹp.

- Tuyệt quá, đẹp thật.

- Ừm, đúng là rất đẹp.

Tiểu Mỹ gật đầu đồng tình. Khoảnh khắc này đúng là đáng nhớ mà. Trên đường trở về nhà, cả ba vừa đi vừa nói chuyện vui vẻ với nhau.

- Ngày mai phải về rồi.

- Em có về tiếc nuôi nhĩ?

Tiểu Mỹ cười hých nhẹ Sam Sam. Mạc Đình đi bên cạnh vẫn cảnh giác nhìn chung quanh.

- Sẽ ra sao nếu trở về?

- Há? Cậu nói gì cơ Mạc Đình?

Sam Sam quay sang cô bạn hỏi thì Mạc Đình chỉ lắc đầu. Điều đang chờ đợi Sam Sam khi cô đặt chân trở về kia sẽ hoàn toàn không dễ chịu chút nào. Tối đó ba cô gái cùng nhau dọn dẹp đồ thì bốn anh trai xã hội đen cũng trở về nhà.

- Nhóc Kỳ, hôm nay không đi chơi vui lắm.

- Ừm, em biết rồi.

Thiên Kỳ mỉm cười, hai người này gặp nhau là cười nói. Hai đứa đứng trong bếp kêu chuẩn bị trà mà Thiên Kỳ nhân cơ hội nói chuyện luôn.

- Chị dâu.

- Có chuyện gì sao?

- Đại gia tộc của chị đang bị ai đó tấn công. Người đó đang đặt chân từng bước thu mua cổ phần của tập đoàn rồi còn từng bước đang cố gắng hạ gục các thành viên. Có điều đang là tin mật, bên đại gia tộc của chị cũng vẫn chưa biết.

- Ồ, vậy sao?

Sam Sam vẫn mỉm cười, dường như điều vừa rồi không liên quan đến cô. Thiên Kỳ thấy cô như vậy cũng không nói nữa ôm lấy cô từ phía sau. Cả người cậu nhóc to lớn ôm lấy thân hình nhỏ bé của Sam Sam.

- Em sẽ bảo vệ chị dâu.

- Ừm, nhóc Kỳ sẽ bảo vệ chị mà phải không? Cho dù có bất cứ chuyện gì xảy ra.

- Ừ, dù có chuyện gì xảy ra.

Thiên Kỳ gật đầu và ai kia vào bếp lấy chút nước đã thấy cảnh tượng này. Sam Sam quay lại nhìn Thiên Kỳ.

- Ngày mai nhớ đến nhà ăn cơm nhé?

- Ừm, em sẽ đến.

Thiên Kỳ mỉm cười thật tươi. Kết thúc tuần trăng mật này, họ phải ngay lập tức trở về nước. Sam Sam cũng có công chuyện mà mấy anh trai xã hội đen cũng phải lo chuyện bang phái nữa. Hai cô gái kia trở về làm việc của mình. Ai cũng bận rộn như nhau cả thôi.

- Tôi có việc đi đây, hành lý phiền anh mang hộ về nhà nhé chồng yêu.

Sam Sam nháy mắt rồi bỏ lại 6 người kia một mình lên taxi rời khỏi sân bay. Lãng Phong với nhiệm vụ đưa hai cô gái này trở về nhà còn ba anh trai kia thì đến Lovely Land bàn chuyện.

Ngôi nhà nằm ở ngoại ô của Lâm Thiên.

- Lâm Sam Sam....

Lâm Thiên mỉm cười nhìn Sam Sam đang đi bộ đến nhà mình kia. Để dấu chỗ ở của Lâm Thiên cô đã phải đi bộ đoạn dài đến chỗ này rồi.

- Có chuyện gì sao?

Sam Sam hỏi, cả hai cùng ngồi xuống bàn gỗ trước nhà nói chuyện. Lâm Thiên rót cho Sam Sam một cốc sữa tươi mát lạnh.

- Có một cô đồng mới vừa xuất hiện trong tập đoàn của gia tộc. Nhưng cũng không gây ra khó khăn gì cho lắm. Tuy nhiên điều đáng chú ý chưa bao giờ người đó có mặt, chỉ để trợ lý của mình ra mặt trong các cuộc họp.

- Rồi sao?

Sam Sam hỏi thì Lâm Thiên đặt một tấm ảnh lên bàn đùn về phía cô.

- Gần đây em phát hiện ra tấm ảnh này được chụp ở bên Nhật.

- A, là tôi mà.

Sam Sam nhìn vào bức ảnh, đúng là chụp cô với 6 người kia trước cổng khu vui chơi nhưng Lâm Thiên chỉ về khe hở phía sau.

- Nhìn kĩ đi.

Sam Sam nhìn thật kĩ vào phía đó cô phát hiện người con gái màu đen đó không hề đeo kính đang mỉm cười. Gương mặt đó....gương mặt đó.....

- Không thể nào.

Sam Sam đứng bật dậy. Lâm Thiên nhìn cô.

- Bình tĩnh đi, em sẽ giúp Lâm Sam Sam điều tra, dù sao cũng kết thúc năm học cao trung rồi.

- Có gì gọi cho tôi.

Sam Sam nói rồi đứng dậy rời khỏi đây. Đúng là chuyện kinh khủng thật. Một người con gái mang gương mặt giống cô đến 90%. Đó là ai? Cô gái bí ẩn đó là người thế nào? Có làm nguy hại gì đến Sam Sam chứ?

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Sinh Con* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18

Sam Sam trở về biệt thự nhà họ Dương thấy Dương chủ tịch ngồi ở ghế sofa trong phòng khách uống trà đọc báo rồi. Bây giờ là 7h, ông vẫn chưa đi làm sao? - Ba, con mới về.

- À, Sam Sam con về rồi sao.

- A, dạ vâng.

Sam Sam mỉm cười rồi chợt nhớ ra bản hợp đồng cô ngồi xuống trước ông Dương.

- Ba, có nghĩ đến việc sẽ một ngày trao toàn bộ quyền lực cho Chí Phong chứ?

- Con tò mò sao nha đầu?

Ông Dương mỉm cười, Sam Sam cũng cười gãi gãi đầu. Cô đúng là tò mò, đó là nhiệm vụ của cô mà.

- Việc thăng Chí Phong làm trong giới xã hội đen không phải là ý muốn ngay từ đầu của nó đâu. Là tập đoàn nhà chúng ta làm việc hai mặt.

- A, ra là vậy. Con hiểu rồi. Nhưng ba có nghĩ đến việc cho anh ấy thừa kế sớm hơn dự định? Vì nếu cả hai đứa bọn con có một đứa con thì sao ạ?

Sam Sam ngây thơ hỏi thì ông Dương mỉm cười.

- Con đừng lo Sam Sam. Chỉ cần khi sinh con ra ta lập tức sẽ để thằng Chí Phong thừa kế tất cả một mình đi vòng quanh thế giới tận hưởng kì nghỉ.

- Ô, vậy ạ?

Sam Sam có hơi chút suy nghĩ. Biết cô nghĩ gì ông Dương lên tiếng.

- Con đừng lo Sam Sam, ta làm vậy là tốt cho con thôi vì ta biết hiện tại Chí Phong đâu có yêu con thật lòng. Nếu có quyền thừa kế nó sẽ bỏ con thì sao? Chỉ ít khi có con rồi lại khác.

- Vâng ạ.

Sam Sam mỉm cười gật đầu, ông Dương đứng dậy đi làm. Sam Sam xoa bụng mình. Đúng vậy, cô cần thiên thần này. Cô cần có người yêu thương bên cạnh để tiếp tục sống, để tiếp tục tồn tại trong cái thế giới đã chết từ lâu trong cô.

- Nhìn cậu đang vui thì phải Sam Sam.

Mạc Đình rót cho cô cốc nước lạnh. Có lẽ Mạc Đình bắt đầu rèn cho cô việc uống nước lạnh trước khi xử trí cái đám thức ăn ngon tuyệt kia rồi.

- Ừm, đang vui. Thuận cả đôi đường thôi.

- Vậy thì tốt.

Mạc Đình xoay người bước đến bàn khác. Sam Sam hôm nay gọi một cốc sữa còn đầu ngồi nghịch điện thoại.

- Một nhân vật xuất hiện ở tập đoàn, một người con gái xuất hiện ở Nhật. Đáng suy nghĩ đây.

Sam Sam mỉm cười toe toét uống nhanh cốc sữa rồi phải đến nhà hàng Black Pearl. Cô sẽ bắt đầu đi làm từ hôm nay.

Nhà hàng Black Pearl.

- Xin lỗi vì đến trễ.

- Sam Sam, sao cháu không ở nhà nghỉ đi, mới đi tuần trăng mật mà?

Đầu bếp trưởng lên tiếng, Sam Sam gãi gãi đầu mỉm cười rồi nhìn mọi người.

- Vậy cháu phải làm gì?

- Nghe nói cháu là trùm ẩm thực Châu Á đó.

- Haha, mọi người chỉ là nói đùa thôi ạ.

Sam Sam gãi gãi đầu mỉm cười. Cô được đảm nhiệm việc nấu phục vụ cho những thực khách bình thường. Mà Sam Sam cũng thích vậy vì mấy ông khách sộp toàn thích đồ tây mà cô lại gả mấy món tây tây.

Trên ngọn đồi hoa mặt trời ấy, một cô gái mặc bộ đồ đơn giản mùa hè đội chiếc mũ lưỡi trai chóp phẳng màu đen, đeo kính đen đang ngậm kẹo mút cầm bông hoa bách hợp màu trắng đứng trước ngôi mộ ấy. Cô gái đó miết nhẹ ngón tay lên bia mộ rồi thả bông hoa đó xuống.

- Cô rốt cuộc là ai? Có ý đồ gì?

Lâm Thiên lạnh lùng lên tiếng. Cô gái đó mỉm cười ngồi lên trên bìa mộ đó làm Lâm Thiên ngạc nhiên định xông tới túm cô ta ra khỏi chỗ đó. Đây là đầu mà cô ta muốn ngồi là ngồi chứ? Cô gái đó lên tiếng làm Lâm Thiên khựng lại.

- Đừng có qua đây.

Giọng nói này, y hệt với Sam Sam. Cô gái lạ mặt này nhìn kĩ lại dáng người giống Sam Sam vô cùng, có điều tóc của Sam Sam là xoăn nhẹ nhàng thì tóc cô gái này rất thẳng.

- Được rồi, nói rõ đi cô là ai?

Lâm Thiên bình tĩnh hỏi, cô gái đó cầm cây kẹo mút mỉm cười thành tiếng.

- Lâm....Sinh....Sinh.....

Cô gái đó cọt nhả từng chữ một làm Lâm Thiên toàn thân bất động. Lâm Sinh Sinh? Cô ta đùa à? Năm đó là mọi người trong nhà đã thấy cái xác và tròn cắt đáng hoàng. Hơn nữa người đang nằm dưới ngôi mộ mà cô ta đang ngồi lên kia chẳng phải là.....

- Ngạc nhiên lắm hả? Đừng có nói cho ai cả, hơn nữa.....Liz đã biết hết rồi.

Cô gái tự nhận là Lâm Sinh Sinh kia tiếp tục lên tiếng làm Lâm Thiên ngạc nhiên. Liz đã biết chuyện rồi sao? Vậy mà chị ta vẫn bình thản mà sống được. Đúng rồi, Liz là con người ưa vui vẻ, chắc chắn chị ta tìm được trò gì vui vẻ rồi. Lâm Thiên nhìn Lâm Sinh Sinh.

- Nếu cô nói mình là Lâm Sinh Sinh thì trong suốt 19 năm qua....cô đã ở đâu? Làm gì? Và người dưới mộ kia là ai?

- Ai biết.

Lâm Sinh Sinh mỉm cười rồi đứng dậy, cô lướt qua người Lâm Thiên bước xuống đồi. Ánh nắng gay gắt của trưa hè bắt đầu rồi.

- Đến lúc trả thù rồi. Em sẽ khiến nhà họ Lâm bại dưới tay mình Sam Sam ạ. Họ đã khiến chúng ta ra nông nỗi này, tất cả là tại họ. Hãy chờ em Sam Sam.

Chuyện gì đây? Sự trở lại của Lâm Sinh Sinh sẽ gây ra bão tố giông to nhường nào chứ? Sam Sam sẽ ra sao khi biết chuyện này?

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Sinh Con* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 19

1 tháng sau, Sam Sam đứng trước cửa bệnh viện, cô nắm chặt dây túi sách. Cô đoán đúng mà, cô đã có thai 1 tháng rồi. Cuối cùng thì cũng có con rồi. Sam Sam rút điện thoại ra, cô phân vân và rồi đột nhiên cô lại ấn gọi cho Thiên Kỳ. Tự dưng muốn cho tên này biết đầu tiên. (thật kì lạ khi không cho bố nó biết đầu tiên, chị này hơi kì =.=)

- Nhóc Kỳ, cậu ở đâu vậy? Có bạn không?

- “Chuyện gì hả chị dâu? Em đang ở trông quán.” Thiên Kỳ mỉm cười vui vẻ, Sam Sam e hèm một cái sau đó nói tiếp.

- Vậy đến bệnh viện K đón tôi đi.

- “OMG, chị bị làm sao mà ở bệnh viện?”

Thiên Kỳ đứng bật dậy hét tướng vào điện thoại làm cho Sam Sam muốn thủng màng nhĩ quá. Cô thờ bình ổn lại rồi trả lời.

- Không có sao nên cậu cứ đến đây đi.

- “Yes sir, đợi em chút.”

Và chỉ sau 10 phút Thiên Kỳ có mặt, cậu chạy ra vòng sang mở cửa xe cho Sam Sam bước lên. Ngồi yên vị ở ghế phụ đằng trước Sam Sam nhìn Thiên Kỳ vừa ngồi vào chỗ.

- Có tin vui cho cậu đây.

- Tin vui cho em?

Thiên Kỳ hơi ngu ngơ hỏi thì Sam Sam mỉm cười toe toét xoa xoa bụng mình.

- Tôi có thai rồi.

- Có....có thai?

Thiên Kỳ ngạc nhiên quá dẫn đến lắp bắp. Sam Sam gật đầu đúng vậy. Thiên Kỳ không hiểu tại sao chị dâu lại nói cho mình chuyện này.

- Nhưng...đại ca có biết?

- Chưa, cậu là người đầu tiên.

Sam Sam mỉm cười nheo má Thiên Kỳ, có lẽ với cô Thiên Kỳ là một người thân rất đỗi an toàn, thậm chí còn an toàn hơn là Lâm Thiên. Thiên Kỳ ngu ngơ nhìn cô.

- Tại sao lại là em?

- Vì nhóc Kỳ là em trai đáng yêu quý nhất, đáng tin tưởng nhất. Vậy chúng ta đi đâu đó ăn đi.

- Chị dâu muốn đi đâu?

Thiên Kỳ mỉm cười hỏi, Sam Sam đưa tay chống cằm suy nghĩ. Và như một phản xạ có điều kiện, miệng cô thuận tiện mà nói.

- Happy....quán Happy.

- Ok, nào đi thôi.

Thiên Kỳ lái xe đến quán Happy. Hai đứa cùng đi vào cái bàn quen thuộc đó. Vừa lúc đó có một cô nhân viên bước ra, a là nhân viên mới.

- Hai anh chị muốn dùng gì ạ? Hôm nay chúng tôi có thực đơn đặc biệt cho các cặp đôi nhân ngày kỷ niệm thành lập quán. Hai anh chị chắc là vợ chồng mới cưới nhỉ?

Sao mà cô nhân viên này nhiều chuyện quá nhỉ? Sam Sam chỉ cười còn Thiên Kỳ hơi lúng túng, đề đại ca mà biết chuyện này cái mạng cậu coi như toi ngay tại chỗ. Trong lúc họ còn chưa nói gì thì một tiếng nói vang lên.

- Mạc Đình, em dám cự tuyệt tôi?

Đây chẳng phải giọng nói bá đạo của Lăng Phong sao? Sam Sam và Thiên Kỳ không hẹn mà ngoái đầu ra nhìn Lăng Phong ngồi bàn gần đó đang lòi lòi kéo kéo Mạc Đình. Cô phục vụ mỉm cười.

- Xin quý khách đừng quá bận tâm, họ là vậy đấy. Anh chàng đó ngày nào cũng đến đây chỉ để theo đuổi cô Mạc.

- Ồ...

Sam Sam mỉm cười gật đầu. Thiên Kỳ mỉm cười bí hiểm, không ngờ Lăng đại ca của cậu nhóc lại là người dễ lâm vào tình thế này. Lại còn là Tiểu Đình Đình nữa chứ?

- Tôi với anh quen nhau?

Mạc Đình vẫn trạng thái như thường ngày hỏi, Lăng Phong muốn điên với cô quá, anh còn đang định đứng bật dậy thì Sam Sam vẫy tay lên tiếng.

- Mạc Đình...phục vụ dùm cái.

- Đến liền.

Tuy Mạc Đình không có biểu hiện gì nhưng Sam Sam thừa biết cô như người chết đuối vớ được phao. Mạc Đình gạt tay Lăng Phong ra bước nhanh về phía bàn của Sam Sam và Thiên Kỳ. Thấy hai người này Lăng Phong cũng nhanh chóng tiến tới.

- Giảm đi một nửa nhé, với lại không cà phê.

- Ok, đợi chút.

Mạc Đình đẩy nhẹ cô phục vụ kia đi để cô làm cho. Gọi xong Sam Sam quay qua nhìn hai người kia, cô mỉm cười.

- Lăng Phong, anh cũng có hứng thú với Mạc Đình sao?

- Liên quan đến chị dâu sao?

Lăng Phong nhếch miệng hỏi, bình thường Lăng Phong và Thiên Bảo vẫn gọi chị dâu nhưng tuyệt nhiên không xưng em chỉ riêng Thiên Kỳ mới gọi vậy. Thiên Kỳ ngồi bên che miệng cười gian nhìn ông anh.

- Chà chà, Lăng đại ca yêu rồi kìa. Chữ Love rất rất lớn đang hiện trên đầu.

- Haha...

Sam Sam còn cười lớn phụ đạo theo làm cho Lăng Phong đỏ mặt đáng yêu. Không thể cãi lại hai con người này Lăng Phong đành chọn im lặng không nói đến vấn đề này nữa mà chuyển chủ đề.

- Vậy chị dâu với thằng nhóc đến đây làm gì?

- Tiện đường rủ nhau đi chơi chút. Chồng tôi chuyển về trụ sở chính tập đoàn làm việc làm gì có thời gian đi chơi cùng tôi.

Sam Sam nhấp một ngụm nước lạnh nhàn nhạt lên tiếng. Lăng Phong cười như không cười.

- Không sợ đại ca ngoại tình sao? Hẹn hò với thư kí thì sao nhỉ? Chắc phòng đủ lớn.

Sam Sam là hiểu ý của Lăng Phong nhưng cô là không muốn hiểu. Sam Sam không giống những người phụ nữ khác, cô đúng là có thể yêu nhưng tuyệt nhiên không bao giờ biết ghen tuông. Nếu đã không thể cô sẽ sẵn sàng cho đi.

- Dù chồng tôi có lên giường với bao nhiêu đi nữa thì tôi vẫn là vợ anh ta. Tôi không quan tâm vì suy cho cùng có bị phát hiện cũng là tổn hại đến anh ta chứ không phải tôi. Đúng không nào?

- Có thể cho là vậy.

Vừa lúc đó Mạc Đình mang ra, có nhiều bánh kem, có sữa cho Sam Sam, nước ép dâu cho Thiên Kỳ và cà phê cho Lăng Phong.

- Mạc Đình, tan làm đi dạo cùng tớ nhé?

Sam Sam mỉm cười thì Mạc Đình gật đầu rồi xoay người bước đi. Thiên Kỳ vừa ăn vừa uống mỉm cười rất tươi, rất hí hửng.

- Chị dâu, hôm nào đến Lovely Land đây? Em sẽ dành cho chị khu hạng vip, phục vụ tận tình.

- Thôi khỏi đi nhóc Kỳ. Giờ không muốn đến nơi ồn ào. Hơn thế nữa sắp tới ngày đó rồi.

Sam Sam mỉm cười, câu cuối cô nói nhỏ nhưng hai người đối diện vẫn nghe rõ từng từ từng chữ. Cái ngày mà Sam Sam nói chính là ngày mà Sinh Sinh bị giết, cô phải đi thăm con bé, cô rất nhớ Sinh Sinh. Hôm đó cô vẫn là nên về nhà một chuyến, dù sao cũng cần gặp ba mẹ mình.

- Có gì cứ gọi cho em

- Ừm

Sam Sam gật đầu ngồi ngoan ngoãn ăn. Vừa lúc đó có cuộc gọi đến, là của Dương Chí Phong. Sam Sam bắt máy nhưng còn nghe được vài âm thanh của phụ nữ đang nói gì đó. Cô nhếch miệng cười.

- Chuyện gì?

- “7h đến Black Pearl đi, ba mẹ cũng có ở đó.”

- Tôi biết rồi.

Nói rồi Sam Sam cúp máy luôn. Cô nhìn Thiên Kỳ và Lăng Phong.

- Lần trước chưa hỏi nhưng vụ đi Nhật các anh giải quyết tốt chứ?

- Hơn cả mong đợi, đúng là dùng cách của chị dâu không tệ.

Lăng Phong mỉm cười, Thiên Kỳ bên cạnh gật đầu lia lịa đúng vậy. Sam Sam uống sữa mỉm cười. Từ ngày cô kết hôn thì cứ cuối tuần cô sẽ nghỉ việc ở nhà hàng, cô chỉ làm việc từ thứ hai đến thứ sáu. Hai ngày cuối tuần sẽ nghỉ ngơi. Chiều đó sau khi Mạc Đình tan làm cùng Sam Sam đi dạo. Cả hai cứ bình thản, im lặng mà đi bên cạnh nhau trên vỉa hè gần ngay đường chính.

- Tớ có thai rồi, là một tháng. Tớ muốn bảo vệ con của mình, muốn đứa trẻ được ra đời nhưng tớ rất lo đại gia tộc sẽ ra tay. Họ sẽ giết đứa con của tớ mất.

- Anh chàng bá đạo đó chẳng phải sẽ bảo vệ cậu hay sao? Nếu lo sợ tạm thời đừng nói.

Mạc Đình đi bên cạnh lên tiếng. Cô hiểu Sam Sam đang lo lắng điều gì vì hiện tại đúng là rất nhiều rắc rối xảy ra rồi. Sẽ nhanh thôi quân bài sẽ bị lật tẩy. Ngày Sam Sam sinh đứa bé này ra sẽ là ngày món quà to lớn đó gửi đến cho cô.

- Đừng lo Sam Sam, sẽ không một ai động đến thiên thần của chị đâu vì em đã ở đây rồi.

Lâm Sinh Sinh ngồi ở tầng hai một tòa nhà trung tâm ngồi uống cà phê nhìn xuống phía đường bên kia nơi Sam Sam đang đi cùng Mạc Đình. Cô đặt tờ tiền xuống dưới cốc rồi đứng dậy bỏ đi luôn. Đến lúc bắt đầu cuộc chơi rồi.

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Sinh Con* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 20

7h15, Sam Sam mới có mặt tại nhà hàng, cô hỏi quản lý rồi nhanh chóng đi đến căn phòng ba mẹ mình, ông Dương cùng Dương Chí Phong đang ngồi ở đó. Kéo cửa bước vào Sam Sam nhìn mọi người cúi đầu. - Con xin lỗi vì tới trễ.

- Nhanh vào đi Sam Sam.

Ông Dương vui vẻ lên tiếng, Sam Sam tiến vào ngồi bên cạnh Dương Chí Phong. Mẹ cô mỉm cười.

- Con đó, tháng nay không về nhà, cũng không gọi điện. Ba mẹ rất là nhớ con.

- Con xin lỗi, tại vì hơi bận nên con...

Sam Sam có chút gì đó rất miễn cưỡng trả lời. Dương Chí Phong nhìn cô không nói gì cả. Bữa tối hôm đó Sam Sam cũng chỉ dùng qua loa, nói chuyện cũng ậm ừ vài câu. Cô là làm sao mà gặp mặt gia đình lại thế chứ?

Trên đường về nhà, Dương Chí Phong lái xe nhìn cô.

- Hôm nay đi đâu?

- Đến bệnh viện mua chút thuốc trợ tim. Sau đó đến Happy rồi chiều đi dạo với Mạc Đình.

Sam Sam mỉm cười, tay chống thành xe nghiêng đầu nhìn Dương Chí Phong. Anh chồng nhà cô rất đẹp trai và cuốn hút, kể ra thì cô cũng rất thích anh chồng này.

- Mua thuốc trợ tim?

Dương Chí Phong nhíu mày thì Sam Sam mỉm cười.

- Ừm, để đề phòng anh, nhiều lúc anh nổi hỏa lên đáng sợ lắm. Cứ vậy tôi dễ đột quỵ nên phải chuẩn bị trước.

- Đúng là vợ vẩn.

Dương Chí Phong không nghĩ cô lại nói như vậy. Hắn có áp bức cô à? Có quát đánh mắng chửi cô hay không? Một lí do củ chuối không chịu được. Sam Sam đột nhiên nhớ lên tiếng.

- Anh có biết Lăng Phong theo đuổi Mạc Đình chứ?

- Mạc Đình?

Dương Chí Phong có mang máng nhớ đến người con gái này. Ấn tượng duy nhất là không bao giờ biểu cảm sắc thái trên gương mặt.

- Ừm, nhưng mà với cái người tính khí nóng vội như Lăng Phong làm sao theo đuổi được Mạc Đình. Cậu ấy thuộc dạng người dù thích cũng không nói, theo đuổi cậu ấy là cả một quá trình gian khổ và chí ít thì cũng phải có kiên nhẫn.

- Chuyện họ thì kệ đi.

Dương Chí Phong lạnh lùng ra lệnh. Sam Sam gật đầu rồi ngã người ra ghế khẽ nhắm mắt lại. Cô cần nghỉ ngơi không nên lo chuyện người ta làm gì. Về đến nhà cả hai lên phòng, Sam Sam cầm áo vest giúp Dương Chí Phong, cô nhìn hắn ta, có lên nói hay không đây?

- Nhìn anh sao mà đói khát thế nhỉ?

Sam Sam lại phát huy tính thẳng thắn của mình rồi. Dương Chí Phong nhìn cô mỉm cười, điều này gọi cho cô hẳn sẽ trở nên nguy hiểm.

- Vậy cô sẵn sàng giúp tôi hết đói khát chứ vợ?

Hắn nhếch mép đón cô vào tường. Sam Sam giờ mới biết mình ngu ngốc nhưng không kịp rồi. Mà đột nhiên nhớ cô liền đẩy tay hắn ta ra tiến đến chiếc ghế sofa ngồi xuống để cái áo sang bên cạnh. Nhìn biểu hiện của cô làm Dương Chí Phong lần đầu kinh ngạc.

- Có điều này tôi cần nhắc nhở anh chồng à. Thứ nhất tôi đã có thai được 1 tháng. Vì vậy điều thứ hai tôi mong anh đừng động vào tôi vì sẽ dẫn đến động thai. Tôi không muốn mất đi đứa con của mình.

- Nếu tôi muốn thì sao?

Dương Chí Phong tiến tới ngồi xuống bên cạnh cô chạm nhẹ vào đôi môi đỏ mọng tự nhiên của cô. Sam Sam giúp hắn tháo caravat ra.

- Muốn cũng không. Nếu anh thấy khó chịu xin mời cứ việc ra ngoài tìm người khác giúp anh nhé. Yên tâm là tôi sẽ không nói với ba.

Nhìn gương mặt tươi cười của Sam Sam làm cho hắn thêm phần nổi giận ép cô nằm dưới thân mình. Hắn hôn cô một cách cuồng nhiệt và say đắm. Sam Sam cố gắng chống cự tới cùng, tuyệt đối cô không muốn hắn một lần nữa đụng vào cô.

- Ừm...

Sam Sam vẫn rất khó chịu, hắn không chịu buông tha cô vì vậy cô cắn lưỡi của hắn làm hắn tức giận trừng mắt nhìn cô.

- Dám cắn tôi?

- Có gì không dám, tôi đã nói rồi đừng động vào tôi. Tôi cần đứa con này và tôi sẽ bảo vệ nó.

Sam Sam như nhím xù lông kích động nói. Dương Chí Phong đưa tay chạm vào má cô mỉm cười rồi đi vào phòng tắm. Sam Sam còn chưa hiểu hành động của hắn là sao, cô ngồi đó suy nghĩ rất nhiều. Ngày mai là chủ nhật, cô định sẽ đi gặp Lâm Thiên. Đúng là tối đó hắn không có làm gì cô chỉ ôm cô vào lòng mà ngủ như một cái gối ôm. Nhiều lúc cô không thể hiểu nổi cái con người này nữa.

Ngày hôm sau, Sam Sam vừa chuẩn bị bữa sáng xong, cô nhìn chị giúp việc.

- lát nữa ông chủ và cậu chủ xuống phiên chị nhấn là tôi có việc phải ra ngoài.

- Vâng.

Cô hầu cung kính. Sam Sam cầm túi sách rời khỏi nhà, cô lái xe tới nhà của Lâm Thiên ở ngoại ô. Vẫn là cái kiểu nhàn nhã ngồi trước nhà uống trà nhưng hôm nay còn có khách là Lâm Hạo và Liz. Xuống xe, Sam Sam nhìn họ.

- Hai người về nước từ bao giờ?

Nghe tiếng Sam Sam cả ba quay ra, Liz mỉm cười vẫy tay, Lâm Hạo vẫn như ngày nào, luôn nhìn cô đầy yêu thương, sủng nịnh. Trong gia tộc ai cũng biết hai anh em Lâm Hạo và Lâm Thiên vô cùng yêu thương và sủng nịnh Sam Sam. Họ dường như còn vượt xa cả tình cảm anh chị em họ.

- Lâm Sam Sam có chuyện gì mà lại tới đây?

- Tôi muốn nhờ cậu chút chuyện thôi nhóc Thiên.

Sam Sam nói rồi tiến tới ngồi xuống chiếc ghế còn lại. Liz mỉm cười rất tươi nhìn cô.

- Nghe nói tuần trăng mật của em rất là thú vị.

- Đúng vậy, vô cùng thú vị.

Sam Sam nhấp một ngụm trà trả lời, cô vẫn còn nhớ cảm giác kinh hãi đó khi tên dơ bẩn chạm vào người cô. Lâm Hạo nhìn cô.

- Nhìn em có vẻ nhột nhột đi nhiều đó Sam Sam.

- Vậy sao? Tôi không cho là vậy.

Sam Sam tuyệt tình, trả lời như một người xa lạ không muốn dây dưa. Lâm Hạo có chút kinh ngạc cùng hụt hẫng. Lâm Thiên nhìn anh trai mình rồi quay qua Sam Sam.

- Vậy chị cần giúp chuyện gì?

- Tôi có thai rồi.

Câu nói của Sam Sam gây chấn động tới ba người anh chị em họ kia. Không ai nghĩ cô nhanh có thai vậy, mới kết hôn được hơn tháng mà? Tuy nhiên trên đời này chẳng gì là không thể cả.

- Vậy là em muốn Lâm Thiên bảo vệ đứa con trong bụng em trước đại gia tộc? Dù ba người ở đây không làm gì nhưng Lucy và các trưởng bối cũng sẽ đụng chạm mà thôi.

Liz mỉm cười. Sam Sam nhìn họ.

- Không phải vậy. Tôi chỉ muốn Lâm Thiên đừng nhúng tay vào mà thôi. Con của tôi thì tôi tự bảo vệ. Tôi tuyệt đối không để ai mang đứa bé này đi, đặc biệt là nhà họ Lâm. Không ai được phép mang con của tôi đi.

Sam Sam nắm chặt tay, đôi mắt nhìn về một phía nào đó đầy hận thù. Ba người kia im lặng không nói gì cả., Dù sao ba người này cũng muốn cô sinh đứa bé này ra. Lâm Hạo nhìn cô.

- Có muốn đi đâu ăn gì không Sam Sam?

- Ừm.

Sam Sam gật đầu, nghĩ lại thì cô chưa ăn sang gì. Vậy là bốn người họ cùng đi xe của Sam Sam đến quán Happy quen thuộc. Tiểu Mỹ nhanh chóng tiến tới phục vụ. Ở đám cưới cô đã gặp ba anh chị em họ của Sam Sam rồi, họ đều rất kì quái.

- Như cũ nhé.

Sam Sam mỉm cười, Tiểu Mỹ nhanh chóng đi chuẩn bị. Liz nhìn cái bụng của Sam Sam.

- Được 1 tháng rồi sao? Chắc từ lúc tuần trăng mật?

- Ừm.

- Thật là đau lòng khi nghe tin em kết hôn.

- Haha, đại huynh, đâu cần ụy khuất như thiếu nữ vậy chứ? Sam Sam dù sang vòng tay người khác nhưng đại ca vẫn đủ quyền hạn để yêu thương mà?

- Được chứ?

Lâm Hạo ngồi bên cạnh phàn khích nhìn Sam Sam, cô chẳng nói gì, anh ta ngay lập tức ôm chầm lấy cô mà những người nào đó vừa bước vào quán vô tình nhìn thấy. Lâm Hạo mỉm cười.

- Vẫn là Sam Sam đáng yêu nhất.

- Anh hai, không ra dáng người đứng đầu gì hết.

Lâm Thiên nhắc nhở thì Lâm Hạo mới buông Sam Sam ra. Cô cầm điện thoại xem xét cái gì đó.

- Máy người trưởng bối đó tôi có thể giải quyết nhưng Lucy thì chưa chắc. Chị ta là ngoại lệ.

Sam Sam bình tĩnh trả lời, Liz mỉm cười uống hợp nước lạnh.

- Đừng lo về Lucy vì đại huynh sẽ giúp em đối phó. Chỉ sở, đại ca lại sủng nịnh em hơn nữa mà thôi. Em được hai anh em đại ca cưng chiều vậy mà.

- Đó là quá khứ, chỉ vì muốn bù đắp lỗi lầm mà thôi. Một màn kịch rẻ tiền sẽ chẳng khách nào dám bỏ ra số tiền lớn để xem đâu.

Sam Sam đột nhiên nói mấy lời kì lạ vô cùng, Lâm Hạo và Liz lập tức nhận ra đây chính là tính cách lạnh lùng vốn có trước đây của Sam Sam. Họ không ngờ sau bao năm cười nói cô vẫn giữ cho mình tính cách thật sự đó. Lâm Hạo cười như không.

- Vậy theo em....như nào là màn kịch đáng giá vô cùng đặc sắc đây?

- Điều đó tự ba người biết sao lại hỏi một kẻ suốt ngày ở nhà chăm sóc cha chồng và chồng mình như tôi chứ?

Sam Sam mỉm cười tà mị, đôi mắt cô ánh lên ý cười độc ác vô cùng. Họ chưa từng thấy gương mặt này của Sam Sam, đây là góc tối tăm nhất của con người cô sao? Thậm chí những người vô tình thấy kia cũng mỉm cười ngạo nhiên. Lâm Thiên nhìn cô.

- Lâm Sam Sam....tại sao lại nhờ vả trong khi bản thân đủ khả năng?

Sam Sam còn chưa nói gì Tiểu Mỹ đã mang đồ ăn ra rồi. Vì không thấy được sự thay đổi của Sam Sam mà Tiểu Mỹ vẫn mỉm cười rồi rời đi. Sam Sam cầm cốc sữa trên tay.

- Dù khả năng hay không điều đó hoàn toàn không quan trọng. Tôi không có quyền lực, cũng không có tiền bạc. Tôi chỉ là một con người nhỏ bé tồn tại

trên thế giới này. Bản thân tôi còn không bảo vệ được mình thì làm sao mà bảo vệ nỗi đau con này.

Sam Sam vừa nói vừa xoa xoa bụng mình. Đứa bé này nhất định sẽ được lớn lên bình an. Liz nhìn cô đặt vào tay cô một lá bài kì lạ hai mặt. Lá bài này rất lớn, có hình kì lạ nữa.

- Vậy đặt cược xem nào? Được chứ Lâm Sam Sam?

Sam Sam hoàn toàn kinh ngạc nhìn lá bài này. Đây....đây là một trong 5 quân bài mà trước kia Sinh Sinh rất thích chơi. Hơn nữa lúc mất tích Sinh Sinh cũng cầm theo, mà bộ bài lại được chính Liz tặng cho.

- Chị lấy ở đâu?

- Vậy em nghĩ là ở đâu?

- Vậy sao? Thật thú vị phải không?

Sam Sam bỗng nhiên cười, nét mặt lại vui vẻ như việc ban nãy chưa từng xảy ra. Cô lại trở thành một Lâm Sam Sam của thường ngày.

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Sinh Con* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 21

Sau khi ngồi cùng ba anh chị em họ thì Sam Sam đứng dậy, cô nhìn họ.- Có vẻ đại gia tộc không bình yên cho lắm?

- Ừm, đánh hơi tốt đấy. Tập đoàn chính đang sắp rơi vào tay người khác rồi.

Liz tay chống cằm, tay cầm cái đĩa hươu hươu mỉm cười. Sam Sam quay người.

- Cần thận.

Nói rồi cô rời khỏi Happy thì chạm mặt Mạc Đình. Sam Sam lên xe ngồi một lúc để yên tĩnh lại, cô nhìn thẻ bài đặc biệt này.

- Sinh nhi....

Sam Sam thoáng buồn, cô đạp ga rồi đến ngon đồi hoa mặt trời nơi Sinh nhi vẫn đang nằm đó hoàn toàn không biết có người đi theo.

Tại Lovely Land, trong phòng vip Dương Chí Phong đắp ngay cái áo vest bên ngoài lên sofa. Thiên Kỳ chỉ cười và cười. Lăng Phong lắc đầu ngán ngẩm còn Thiên Bảo chẳng nói gì ngồi xuống. Thiên Kỳ hình như không biết sợ còn thấy Dương Chí Phong chưa đủ điên hay sao mà còn 'thêm dầu vô chảo'.

- Đại ca, anh có biết chị dâu báo tin có thai cho ai biết đầu tiên không?

- LÀ AI?

Dương Chí Phong tức giận hét lớn, Thiên Kỳ mỉm cười thích thú. Lăng Phong ngồi đó lơ mơ đoán được cũng nhếch miệng cười.

- Người tốt số đó là em đó.

- Là cậu?

Thấy Dương Chí Phong nhú mày vẻ không tin thì Thiên Kỳ tự hào kể.

- Là hôm qua chị dâu đến bệnh viện rồi đột ngột gọi cho em sau đó báo tin. Thế là đến quán Happy và phát hiện ra.....

Thiên Kỳ chưa nói hết thì bị Lăng Phong bịt miệng, anh thừa biết thằng nhóc này sẽ phun ra chuyện anh theo đuổi Mạc Đình và nếu vậy mất hình tượng trước Thiên Bảo và hấn lắm.

- Ý cậu là tôi không bằng cậu?

- Ý của em đâu phải vậy. Nhưng anh không thấy kì lạ sao? Chị dâu với người đàn ông tuần mỵ đó ôm nhau giữa thanh thiên bạch nhật này. Rất mờ ám đúng không? Dù có là anh em họ cũng.....

- Thôi im đi Thiên Kỳ.

Thiên Bảo lạnh lùng lên tiếng rồi vấp một tệp hồ sơ đến trước mặt Dương Chí Phong. Thiên Bảo đều đều lên tiếng làm mọi người ngạc nhiên.

- Lâm Hạo và Lâm Thiên là hai anh em ruột cùng cha cùng mẹ đặc biệt yêu thương sủng nịnh chị dâu trong đại gia tộc. Theo nguồn tin họ còn hơn tình anh em bà con thân thích. Lâm Thiên có vẻ đờ hơn, dường như thẳng nhóc còn có ý định nào đó rất khó hiểu với chị dâu. Còn Lâm Hạo đặc biệt có thể xem là 'cuồng' chị dâu. Anh ta luôn bảo vệ chị dâu trước toàn bộ gia tộc, dù sao cũng là cánh tay phải của người đứng đầu mà.

- Chà, anh hai còn thám tử hơn cả em.

Thiên Kỳ cười cười vỗ vỗ vai anh trai mình. Thiên Bảo lườm thẳng em rồi không nói gì cả.

- Điều tra xem ai là người đang sắp hạ gục nhà họ Lâm đi.

- Ok.

- Sinh nhi, chị đến rồi đây.

Sam Sam mỉm cười đặt một bó hoa bách hợp trước mộ của Sinh Sinh, cô mỉm cười đưa tay miết nhẹ lên bia mộ.

- Thật kì lạ phải không Sinh nhi? Để họ luôn cảm nhận sự tồn tại của em chị đã trở thành một Sinh nhi thứ hai. Em có nghĩ đến lúc chị sống là Lâm Sam Sam hay không?

Sam Sam vẫn mỉm cười, cô nhìn những bông hoa đang rung rinh trước gió.

- Sẽ thật đau đầu vì Liz biết quá nhiều, chị ấy thậm chí không muốn chia sẻ thông tin. Nhưng dù sao Liz là người duy nhất trong gia tộc không phải kẻ xấu muốn hại chúng ta. Lần tới khi chị đến đây sẽ là đất theo nhóc đang ở trong bụng mình đến. Sắp tới không đến thăm em được nên xin lỗi nhé. Hẹn gặp em sau.

Nói rồi Sam Sam đi xuống đồi, đang định bước vào xe cô nhìn thấy bóng dáng của một người mặc đồ đen tòa tập đeo kính nhìn về phía cô. Sam Sam chỉ mỉm cười rồi vào xe đi mất. Người đó cảm thiện thoai lên, mắt vẫn nhìn theo Sam Sam rồi gọi cho ai đó.

- Bắt đầu thu mua đi. Cho đến mùa xuân phải thu mua bằng được tất cả. Tập đoàn đó là của chúng ta.

Nói rồi cô ta tắt máy sau đó nhìn về hướng ngôi mộ lần cuối rồi phóng đi mất.

Sam Sam có ý định về nhà gặp ba mẹ mình, dù sao cũng nên cho họ biết tin mình mang thai.

- Tiểu thư về rồi sao?

Quản gia Trương mỉm cười đầy yêu thương nhìn cô tiểu thư mà trong mắt ông lúc nào cũng là bé bỏng hết. Sam Sam gật đầu.

- Ba mẹ cháu có nhà chứ?

- Vâng, ông bà chủ đang ở thư phòng.

- Cháu đi gặp họ.

Sam Sam nhanh chóng đi gặp ba mẹ mình, cô gõ cửa vài cái rồi tự tiện mở vào luôn chứ không đợi câu trả lời.

- Con đến đây có chuyện gì sao?

Mẹ cô lên tiếng hỏi, Sam Sam mỉm cười ngồi xuống ghế sofa trong phòng.

- Con muốn đến nói cho ba mẹ một chuyện.

- Tin vui sao?

Mẹ cô ý tứ hỏi thì Sam Sam gật đầu mỉm cười.

- Con có thai rồi, được 1 tháng.

-Ồ, thật chúc mừng con. Nếu cần gì cứ gọi cho ba mẹ.

Mẹ cô ất vui mừng, ba cô mỉm cười hài lòng vì điều này đối với bên nội hay ngoại đều lợi ích cho Sam Sam và cho ông.

- Tạm thời con nghĩ chúng ta không nên công khai. Con không muốn mất đứa bé.

-Ừm, cái đó ba mẹ hiểu.

Mẹ cô mỉm cười xoa đầu cô. Hôm đó Sam Sam ở lại nhà ba mẹ ăn cơm. Chính vì thế ba con họ Dương phải ăn cơm một mình.

- Con không qua bên nhà ba mẹ vợ sao?

- Cô ấy đi con còn chẳng biết.

Dương Chí Phong nói rồi tiếp tục ăn, ông Dương nhìn thẳng con duy nhất của mình.

- Chuẩn bị tinh thần đi vì K (tập đoàn của đại gia tộc họ Lâm) sắp đổi chủ.

- Con biết, hình như là một thế lực rất lớn, có quen biết với cả thế giới ngầm. Có lẽ được thế giới ngầm hậu thuẫn trên đà tấn công K.

- Ba nghĩ đó là kẻ thù của Lâm gia.

- Con nghĩ vậy, nhưng kẻ thù nào lại lớn mạnh vậy chứ? K dường như đứng nhất nhì thế giới cơ mà?

Dương Chí Phong đang rất đau đầu suy nghĩ về chuyện này. Ông Dương hiểu điều con trai mình nói, ông cũng đang truy tìm ra kẻ đó, một kẻ đủ mạnh để đánh gục K mà không gây ra bất kì to tiếng nào trên thế giới. Một kẻ thù âm thầm vờn quanh con mồi, đây là kẻ nguy hiểm không tưởng được.

”Chúc mừng cậu, nghe nói cậu kết hôn với con trai của Dương thị. Có lẽ vài năm nữa tớ sẽ trở lại. Khâu Nhược Linh.”

Sam Sam nhìn vào tin nhắn mà có chút buồn. Khâu Nhược Linh hoàn toàn không biết gì. Nếu ngày đó cô nhất định phải nói cho Khâu Nhược Linh thì mọi chuyện sẽ thế nào? Sam Sam không muốn nghĩ tới, cô đã từng suy nghĩ liệu Khâu Nhược Linh có xứng đáng với Dương Chí Phong? Đây có lẽ là số phận đi, số phận buộc hai người họ không đến được với nhau.

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Sinh Con* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22

Ngày tháng cứ dần trôi qua, lại 1 tháng nữa trôi đi, Sam Sam nhìn Dương Chí Phong.- Mùi nước hoa lạ?

- Cô nói tôi được phép tìm người khác mà?

Dương Chí Phong nhếch miệng cười, chính cô còn nói hẳn đi tìm người đàn bà khác thỏa mãn thay vì trông mong ở cô mà? Sam Sam nhìn hẳn.

- Không, ý tôi không phải vậy. Chẳng là tôi thấy loại nước hoa này nồng, không phải hàng cao cấp. Ám vào người anh để đối tác gửi thấy không hay rồi lại tưởng vợ anh là tôi dùng loại kém chất lượng.

- Có.....

Dương Chí Phong tức giận nhất thời á khẩu. Cô đúng là miệng lưỡi đáng sợ mà. Sam Sam mỉm cười rồi rời khỏi phòng để mặc hẳn tức giận như nào thì tức. Những ngày sau đó Dương Chí Phong vẫn tiếp tục đi và về nhà. Đương nhiên lúc nào cũng là điệp khúc 'mùi nước hoa' của Sam Sam khiến cho hẳn điên tiết. Hẳn nhìn biểu hiện của cô, không giống một người vợ bình thường. Cô khuyến khích hẳn cứ việc ngoại tình, cô không ghen khi mùi nước hoa người đàn bà khác ám lên người hẳn, cô không bận tâm còn nhiệt tình tìm hiểu mấy người đẹp giới thiệu cho hẳn. Bên ngoài đó cô vẫn tiếp tục cười nói, làm việc giúp hẳn trong chuyện thừa kế. Nhìn cô đúng là khó hiểu.

1 tháng nữa sau lần bị cô chê đầu tiên. Sam Sam cầm cái áo của hẳn cười cười.

- Chà, vậy mới coi là nước hoa chứ? Đây mới đúng là mùi sang trọng nè. Xem ra nhân tình lần này của anh đúng là thuộc dạng cao cấp nghe. Nếu tôi đoán không nhầm là thiên kim tiểu thư? Đối tác của anh hả?

- Cô chuyển qua nghề thám tử được đấy.

Dương Chí Phong nằm trên giường đọc tạp trí không thèm liếc cô. Sam Sam mỉm cười, đã được ba tháng rồi, thai nhi trong bụng cô đang lớn dần lên.

- Anh kì quặc vừa thôi chồng ơi, tôi sao làm thám tử được? Chỉ là nhìn biểu hiện của anh có vẻ thoải mái, mùi nước hoa cao cấp lại dễ chịu nữa. Nên thử đoán là một tiểu thư thôi. Cô ta chắc hẳn rất xinh đẹp. Có tiếc khi kết hôn với tôi không đấy?

Sam Sam nhếch miệng cười hỏi, Dương Chí Phong nhìn cô chằm chằm.

- Hối tiếc? Không có trong từ điển của tôi. Mà có khi câu đó nên là tôi hỏi cô thì hơn vì quan hệ của.....

- Chà...ở đây ai mới là người nên ghen đây?

Sam Sam ý cười cắt lời Dương Chí Phong, cô biết hẳn muốn nói tới điều gì. Dương Chí Phong tính nói nhưng có tiếng vĩ cầm. Sam Sam bắt máy.

- Vu Hiểu Mai? Có chuyện gì sao?

- “Ta đang thất tình cần người uống cùng. Đến Lovely Land đi.”

- Ừm, ngồi yên đó, đừng có để bị ăn đó.

Sam Sam ý cười rồi tắt máy, cô với lấy áo khoác mong nhìn Dương Chí Phong.

- Tôi có chuyện phải ra ngoài.

- Đi đâu?

- Đến bar?

- Giờ này á?

Dương Chí Phong nhìn đồng hồ trên tay, 9h hơn rồi còn gì nữa? Sam Sam lại cười, dạo này hẳn thấy cô cười nhiều vô cùng.

- Vu Hiểu Mai đang có một mình thôi.

- Đi cùng.

Dương Chí Phong ngay lập tức thay đồ rồi cùng cô đến Lovely Land. Họ vừa bước vào bar có vài tên phục vụ cúi chào. Sam Sam nhận ra Vu Hiểu Mai đang ngồi uống rượu ở một bàn, bên cạnh còn có Đinh Mẫn. Cô nàng đó sao lại ở đây?

- Vu Hiểu Mai?

Sam Sam lo lắng hỏi thì Vu Hiểu Mai cười cười nhìn cô. Đinh Mẫn thấy hẳn có phần ngạc nhiên đứng dậy cúi chào. Cô ta dù sao cũng là bạn gái (trên danh nghĩa) của Thiên Bảo nên chào hỏi lão đại cho phải phép.

- Ai mà khiến cậu ra nông nổi này chứ?

Sam Sam hỏi thì Vu Hiểu Mai vẫn nốc rượu, đã say quá rồi mà vẫn ham hố uống. Đinh Mẫn ngồi bên cạnh nhàn nhạt trả lời.

- Là cái tên Đại Lực đẹp mã lớp cậu đó. Hắn đã nói chia tay với cậu ta hôm qua sau 2 tháng quen nhau.

- OMG, không ngờ cậu với Đại Lực.

Sam Sam vẻ không tin, cô nhìn Vu Hiểu Mai rồi rút điện thoại gọi cho tên Đại Lực này, sao lại khiến cho một tiểu thư kiêu kì đầy hoàn mỹ như Vu Hiểu Mai ra nông nổi này chứ?

- Đại Lực....cậu với Hiểu Mai.....????

Sam Sam còn chưa nói xong thì Đại Lực đã thở dài.

- “Có lẽ là không thể, ba mẹ cô ấy muốn cô ấy kết hôn với một tên nhà giàu hơn. Họ đã đến gặp tớ.”

- A, ra vậy. Rồi ok thôi nhé.

Sam Sam tắt máy cùng với đó là Vu Hiểu Mai gục luôn nằm ngay trên chân cô mà ngủ.

- Được rồi Đinh Mẫn, tôi sẽ đưa cậu ấy về nhà.

- Vậy phiền cô.

Đinh Mẫn cúi chào cả hai rồi rời khỏi. Sam Sam quay qua Dương Chí Phong.

- Nếu anh phiền tôi tự đưa cậu ấy về.

- Không sao.

Vậy là họ đưa Vu Hiểu Mai về, hiện tại Vu Hiểu Mai đang xích mích với ba mẹ vì chuyện quen với Đại Lực nên cô chuyển ra ngoài sống nhưng Sam Sam không biết vẫn đưa về nhà cũ. Kết quả là.

- Sao lại uống say như vậy chứ?

Mẹ của Vu Hiểu Mai lo lắng, mấy cô hầu đầu tiểu thư nhà mình lên phòng. Vợ chồng họ Vu nhìn hai vợ chồng Sam Sam mỉm cười.

- Cảm ơn hai cháu đưa Hiểu Mai về.

- A, dạ cháu có chuyện thưa hai bác.

Sam Sam mỉm cười gãi đầu nhìn bậc trưởng bối, cả bốn người cùng ngồi ở phòng khách nói chuyện.

- Cháu mới biết chuyện gần đây thôi. Cháu với Hiểu Mai là bạn hồi đại học. Cháu biết hai bác muốn tốt cho Hiểu Mai nhưng mà hai bác thấy đấy. Cậu ấy rất buồn vì việc chia tay với Đại Lực. Một người mà theo cháu biết lúc nào cũng lạc quan và bình tĩnh trong mọi việc như Hiểu Mai lại uống say đến bất tỉnh như vậy thì...

- Nhưng.....

Mẹ của Vu Hiểu Mai hơi lo lắng lên tiếng thì Sam Sam gật đầu.

- Cháu biết, là vì hai bác đều là muốn cậu ấy có cuộc sống tốt. Thế nhưng nhìn cậu ấy hiện tại đi, một con ngốc uống say bí tỉ không biết gì. Nếu bắt cậu ấy lấy người cậu ấy không yêu hai bác có nghĩ đến chuyện cậu ấy sẽ làm gì đại đột chứ? Theo cháu được biết Đại Lực là một cậu bạn tốt bụng, gia đình cậu ấy đâu phải nghèo thiếu gì. Họ cũng là gia đình khá giả mà. Hai người họ lại yêu nhau thật lòng. Cháu mong hai bác suy nghĩ lại chuyện này. Cũng muộn rồi chúng cháu xin phép.

Sam Sam với Dương Chí Phong đứng dậy, cả hai cúi chào rồi đi về. Trên đường về nhà, Sam Sam ngồi nhìn ra ngoài, Dương Chí Phong quay sang cô.

- Ban nãy cô nói cái gì vậy?

- Không có gì đâu.

Sam Sam mỉm cười, cô tay chống cằm suy tư nhìn ra bên ngoài màn đêm lạnh lẽo.

- Chuyện tình cảm con người thật kì lạ đúng không? Yêu rồi làm con người ta thay đổi. Liệu có ai có thể không bị lụy vì tình, có ai có thể không gục ngã trước nó?

- Tôi biết một người đấy.

- Ai vậy?

Nghe Dương Chí Phong nói mà Sam Sam hưng phấn quay sang hỏi. Dương Chí Phong nhìn thẳng về phía trước.

- Là cô đó Lâm Sam Sam. Một cô gái không biết yêu là gì, một cô gái không biết ghen tuông, không biết dục ngã, rung động trước tình yêu.

- Hừm? Vậy ý anh là anh có tình cảm với tôi rồi hả?

Sam Sam cười gian tà nhìn Dương Chí Phong, cô thấy hấn ngày càng đáng yêu rồi đó.

- Có điện mới thích cô.

- Thôi đừng phù nhận nữa. Trên mặt anh viết hết rồi kìa. Có phải vì vậy anh mới mang theo cái áo có mùi nước hoa về để tôi ghen hả?

- Cô....

- Anh làm như tôi rất ngốc ấy. Tôi có tai mắt mà.

- Thằng nhóc này.

Dương Chí Phong tức giận, Thiên Kỳ dám nói hết cho Sam Sam biết chuyện thực ra hấn không có đi vui đùa cùng cô nào cả, hấn chẳng qua là đi bàn chuyện làm ăn rồi bọn đôi phương đem gái ra làm mồi dụ hấn nhưng không được thôi. Còn cái cô gái hấn mới gặp kia đúng là một tiểu thư nhưng là đôi phương hợp tác. Là cô ta có tình ý với hấn chứ hấn chẳng thêm để ý. Giả vờ ngã để hấn đỡ rồi lưu lại hương nước hoa, chiều đó hấn biết nhưng để nguyên về cho cô xem.

- Chồng à....

Cô bỗng dung giọng ngọt sớt làm hấn có chút dè phòng.

- Anh thật đáng yêu đó....

- Biết rồi, nói hoài.

- Ô, hôm nay mới nói mà.

Sam Sam cười cười nhìn Dương Chí Phong có chút trẻ con đáng yêu vô cùng kia. Có lẽ hẳn cứ như này thì hơn, cứ đáng yêu vậy cô còn có chút rung động trước hắn. Nhưng có thực Lâm Sam Sam chỉ là con người vô cảm trước tình yêu như hắn nói hay không?

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Sinh Con* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23

Sam Sam không phải một người nhiều chuyện, tộc mạch xen vào chuyện của người khác nhưng mà đối với Vu Hiểu Mai và Đại Lực thì khác, dù sao trong suốt những năm tháng đại học của cô họ cũng là những người bạn bên cạnh cùng cô chia sẻ nhiều thứ. Đại Lực lúc nào cũng vui vẻ chọc cho cô cười còn Vu Hiểu Mai thì quan tâm theo một kiểu, lúc nào cũng 'khẩu xà tâm phật' với cô hết. Thế nên bằng mọi cách cô phải giúp cả hai đến với nhau.

- Chị kêu em làm tài xế đưa chị đến đây á?

Thiên Kỳ mặt nhăn mày nhíu nhìn lên cái tập đoàn cao ngất ngưỡng tương đương với nhà họ Dương của đại ca nhóc này chứ ít.

- Ủm, nhóc Kỳ không vui hả?

- Không, em chỉ tò mò là nhà ai có thể lực như vậy?

- Không có gì đâu.

Sam Sam cười cầm túi sách bước xuống xe, Thiên Kỳ nhìn cô.

- Có gì gọi em, hôm nay có chút chuyện em cần nói với chị.

- Ủm

Sam Sam gật đầu, cô nhìn đồng hồ trên tay.

- Trưa nay, 11h tại Happy.

- Ok, chị dâu nhớ đó.

- Ủm

Sam Sam vẫy tay tạm biệt rồi đi vào bên trong tập đoàn này. Vài nhân viên thấy cô về lễ phép cúi đầu, dù sao họ cũng biết cô là khách quý của chủ tịch tập đoàn Golden Sun hùng mạnh này. Golden Sun là một tập đặt trụ sở chính ở thành phố A này nhưng thực chất hoạt động mạnh ở Tây Âu và Bắc Mỹ hơn. Tập đoàn này được xem đứng top đầu thế giới mà chưa từng ai biết thân phận thực sự của chủ tịch ngoại trừ nhân viên trực thuộc trụ sở chính và những giám đốc ở các chi nhánh.

Tại phòng của chủ tịch, tầng cao nhất.

- Bạn bè đến mà ngó lơ sao? Tờ buồn đó.

Sam Sam vờ ủy khuất ngồi xuống ghế sofa chân vắt chéo thưởng thức trà. Cái tên này để một bà bầu như cô khổ sở tìm tới tận đây đúng là đáng chết mà.

- Có chuyện gì không Sam Sam?

- Vào thẳng chuyện chính đi, mà cho tôi cốc sữa.

- Ủm

Người con trai đó vẫn quay lưng với cô ngồi trên chiếc ghế nhìn ra cửa kính bên ngoài. Hắn ấn số trên điện thoại bàn gọi cho thư kí chuẩn bị sữa và bánh kem cho cô. Một lúc sau thư kí mang đến sữa và bánh cho Sam Sam rồi rời khỏi phòng. Lúc này vị chủ tịch tài năng mới đứng dậy bước tới ngồi đối diện với Sam Sam.

- Vào vấn đề chính đi công chúa.

- Cậu đúng là đáng yêu đó Đại Lực.

Sam Sam mỉm cười làm hơi hết nửa cốc sữa. Đây mà là gia cảnh 'khá giả' mà Sam Sam nói về Đại Lực sao?

- Tớ đã dấu chuyện gia thế nhà cậu rồi nhá. Tớ chỉ nói nhà cậu khá giả thôi. Nhưng mà sao cậu lại nói có thằng giàu hơn cậu?

Sam Sam ăn một miếng bánh ngậy thơm hỏi thì Đại Lực thờ dài.

- Tớ xét theo gia thế thứ 2 nhà mình thì đúng là nghèo hơn mà.

- Aizzza, quên mất. Vậy cậu tính sao? Cứ để mặc Vu Hiểu Mai hành hạ bản thân hả?

- Cậu chăm sóc cô ấy dùm tớ.

Đại Lực mặt mày lên tiếng. Sam Sam mỉm cười thần bí.

- Từ trước giờ thấy hai người cứ tranh cãi hoài ai ngờ lại hẹn hò. Nhưng mà tớ chỉ biết nhà cậu là chủ Golden Sun chứ không biết cậu là CEO đâu.

- Ba mẹ đi du lịch vòng quanh thế giới nên tớ đảm nhận. Có đứa em gái nhưng nó lại đang ở Mỹ.

- À, tớ mong cậu đừng bỏ Vu Hiểu Mai lúc này.

Sam Sam mỉm cười ngả người ra ghế. Đại Lực nhìn cô.

- Cho cậu cái này.

Đại Lực nói rồi lấy ra một tấm ảnh đưa tới trước mặt Sam Sam, cô mỉm cười cầm lên xem. Sam Sam lúc này chết nặng, cô đang xem cái gì thế này.

- Giống cậu phải không? Tớ đang hỏi liệu đây có phải em gái song sinh của cậu?

- Ở đâu? Chụp ở đâu đây?

- Một sông bạc ở Las Vegas, đối tác làm ăn gặp nhau. Theo như điều tra cô gái này tên Lucian Taylor, bằng tuổi tụi mình. Cô ta là một tỉ phú con nuôi của một ông trùm nổi tiếng trong thế giới ngầm. Tớ nghĩ cậu dựa vào chồng mình điều tra được cha nuôi của cô ta thôi.

- Cô ta là người đang thu mua K?

Sam Sam ngờ vực hỏi thì Đại Lực gật đầu, dù sao cô gái này không ảnh hưởng đến cậu chỉ có điều cậu lo cho Sam Sam nên mới điều tra chút.

- Cô ta đang hạ gục một vài thành viên của đại gia tộc nhà cậu. Hoàn toàn chưa động đến các anh chị em họ của cậu mà chỉ có trường bối.

- Tớ không quan tâm. Cứ kệ cô gái này đi.

Sam Sam mỉm cười rồi cô nhìn Đại Lực hơi suy tư.

- Dù sao cũng mất công tớ đến đây cậu cũng nên mời tớ một bữa nhĩ?

- Được thôi, chỉ sợ công chúa Sam Sam lại không ăn nổi thôi.

Đại Lực cười cười và hai người dùng thang máy chuyên dụng đi xuống đã có xe chờ sẵn. Đại Lực lịch sự mở cửa xe cho Sam Sam làm nhân viên nhìn mà càng kinh ngạc hơn. Họ cùng nhau đến một nhà hàng Tứ Xuyên để ăn món cay.

- A, tớ nhớ công chúa không nên ăn cay nhĩ? Hay là mình....

- Không sao đâu.

- Vậy kêu người đi mua thêm vài món dễ ăn ở nơi khác đến.

Đại Lực mỉm cười. Sam Sam nhìn cậu bạn, đôi khi cô nghĩ Đại Lực thật giống anh hai của mình chăm cô từng chút một. Nghĩ đến đây cô lại nhớ Lâm Hạo. Ngày trước anh cũng rất cưng chiều cô, ngay hiện tại cũng vậy.

- Tớ nghĩ công chúa ít nhiều cũng chuẩn bị tinh thần. K. sụp đổ liên quan không ít đến tình hình của cậu đấy.

- Có lẽ, nhưng cái đó ba mẹ tớ nên lo không phải tớ.

Sam Sam mỉm cười rồi rút điện thoại nhắn tin cho ai đó. Chỉ sau 10 phút bóng một cô gái quen thuộc xuất hiện.

- Vu Hiểu Mai?

Đại Lực kinh ngạc nhìn Vu Hiểu Mai đứng ngoài cửa phòng. Sam Sam mỉm cười đứng dậy kéo Vu Hiểu Mai ngồi xuống bên cạnh mình.

- Tổ gọi cô ấy đến đó. Hiểu Mai rất thích ăn món cay mà.

- Đây là lí do cậu muốn đến nhà hàng Tứ Xuyên?

Đại Lực hơi nhú mồm, Sam Sam chỉ cười rồi đứng dậy nhìn hai người bạn.

- Hai người có gì từ từ nói chuyện đi. Tổ mong nhận thiệp mời từ hai người đó, tạm biệt.

Nói rồi Sam Sam rời khỏi đây, bây giờ vẫn dư thời gian trước khi hẹn Thiên Kỳ ở Happy. Vì Sam Sam mang thai mà cả hai nhà đều không muốn cô tới nhà hàng làm việc đâm ra Sam Sam hơi buồn vì chẳng còn gì làm cả. Đến rú nhóc Lâm Thiên đi chơi thì không được vì bây giờ đại gia tộc đang sục sôi nhiều chuyện họ đều ở hết bên đó rồi.

- Ôi, cũng có lúc mình buồn chán đến vậy sao?

- Vậy à?

Giọng nói quen thuộc vang lên làm Sam Sam giật mình suýt nữa thì ngã, cô quay lại định mắng cái tên hù dọa cô kia. Ủa nhưng sao Dương Chí Phong lại ở đây?

- Anh làm gì ở đây hả chồng?

- Vậy cô làm gì ở đây hả vợ?

Dương Chí Phong không trả lời mà hỏi lại cô. Sam Sam cười trừ.

- Gắn kết đôi bạn trẻ.

- Chà, cao thượng quá nhỉ?

Dương Chí Phong đá đầu cô, Sam Sam đột nhiên khoác tay hất.

- Chồng ơi...

Vẫn là giọng điệu ngọt sớt khiến Dương Chí Phong đề phòng, hắn không tin tưởng cô những lúc thế này được.

- Đi ăn bít tết đi, tự dung thấy thèm.

- Ừm.

Cô là đòi ăn bít tết mới dỏ cái giọng điệu đó với hắn sao? Bình thường cô nói hắn cũng cho, nhưng xem ra còn ẩn ý sâu xa nào đó đây. Hắn càng nghĩ càng thấy cô vợ mình sao mà ma ranh khó đoán.

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Sinh Con* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 24

Tại một nhà hàng Pháp, không khí nơi này rất thích hợp cho các cặp đôi. Sam Sam ngồi đối diện với Dương Chí Phong vui vẻ xử miếng bít tết trước mặt. Dương Chí Phong chẳng ăn mấy toàn nhìn cô chăm chăm - Chồng, có chuyện này hơi thắc mắc...

Cô lau miệng nhìn Dương Chí Phong hơi tò mò, hắn chẳng nói gì ý cô cứ nói.

- Chồng có biết ba nuôi, cái ông trùm thế giới ngầm của Lucian Taylor là ai không? Làm sao để gặp ông ấy?

- Có chuyện gì sao?

Dương Chí Phong thấy lạ khi cô tò mò nhiều chuyện thế? Tự dung hôm nay còn hứng thú với thế giới ngầm.

- À, không chỉ là con nuôi ông ấy có gương mặt giống của vợ nè chồng.

Hôm nay cô ngoan ngoãn xưng vợ chồng càng làm hấn thấy dễ phòng hơn. Nhưng nghe cô nói hấn chợt nhớ, người con gái xuất hiện ở Nhật Bản trong chuyến đi tuần trăng mật đó. Không ổn, sao cô lại biết? Chẳng lẽ là nhóc Kỳ sao? Nhưng sao phải nói với cô mấy việc này?

- Không gặp được. Ông ta đang ở Pari.

- Oài, chán ghê, cứ tưởng gặp được. Thôi không sao, mình ăn tiếp đi.

Sam Sam lại vui vẻ xử nốt miếng bít tết. Không gặp được thì thôi, cô tự mình tìm hiểu sau.

- Mà hôm nay không đến tập đoàn sao?

- Có chút chuyện riêng.

- A, ngoại tình hả?

Sam Sam vui vẻ hỏi làm Dương Chí Phong yên lặng nhìn cô chăm chăm. Cô là muốn hấn ngoại tình vậy sao?

- Không có.

- Ừm, nhưng nếu có một ngày....nếu thôi nhé, chỉ là nếu thôi đấy.

Cô nhìn hấn rất là hồn nhiên, Dương Chí Phong không hiểu hôm nay cô ăn trúng cái gì mà hành động lẩn lờ nói kì lạ vô cùng.

- Nếu như năm đó vì tôi không giúp anh nói rõ khiến Khâu Nhượng Linh quyết định đi Mỹ thì anh có giận không?

- Cô đang nói linh tinh cái gì vậy? Cô ta đi Mỹ mặc cô ta chứ?

Dương Chí Phong bực bội khi nghe đến cái tên Khâu Nhượng Linh. Ngoài mặt Sam Sam vẫn cười nhưng trong lòng cô tự biết là hấn vẫn còn yêu Khâu Nhượng Linh rất nhiều, vì yêu mà mới bực, vì yêu mà mới hận. Đây là lí do cô không muốn yêu hấn. Vì nếu trong tim hấn đã có người khác dù cô có cố cũng chẳng thể chen chân vào được. Thà cứ đứng ngoài vòng còn hơn đâm vào để rồi chẳng rút được ra.

- Anh còn yêu cô ấy nhiều lắm chồng à.

Sam Sam nói rồi đứng dậy cầm túi sách rời đi. Dương Chí Phong ngồi đó hơi thất thần trước câu nói của cô. Tóm lại cô gọi hấn đến đây chỉ vì muốn nói về vấn đề của Khâu Nhượng Linh thôi sao? Cô là con người thế nào? Hấn nghĩ mình từng hiểu cô nhưng hình như hấn lầm rồi. Hấn chưa bao giờ, chưa một lần hiểu được cô rốt cục là con người thế nào.

- Con à, mẹ phải làm sao đây? Phải làm sao bảo vệ được con đây?

Sam Sam tay xoa xoa bụng, cô thở dài nhìn lên trên bầu trời đang trong xanh dịu dàng không gợn mây kia lại dùng cái mây đen lù lục. Một tiếng sét đánh ngang cùng lúc là cơn mưa ào xuống. Sam Sam kinh ngạc, cô đi nhanh tới chỗ ngồi chờ xe bus, dẫu sao phải tránh mưa đã. Ngồi ở giữa cái trời mưa lạnh lẽo này cô cảm thấy thật là mệt mỏi. Cầm điện thoại trong tay cô nhìn khắp lượt cuối cùng cũng ấn gọi cho Thiên Kỳ. Với cô có lẽ người có thể giúp được lúc này chỉ có Thiên Kỳ.

- “Alo, chị dâu có chuyện gì không?”

Lúc nào nghe giọng tên này cũng hào hứng làm Sam Sam thấy lòng mình vui lây thay.

- Đến trạm xe bus số xxx đi, tôi đang có một mình.

- “Á, trời mưa này chị ngoài đó làm gì. Ngồi yên đi, em đến ngay.”

Thiên Kỳ hét lên, dù sao cậu nhóc cũng ở gần đấy thôi. Dương Chí Phong sau khi nhận ra trời bên ngoài mưa liền lo lắng cho cô, dù sao bây giờ cô cũng đang mang thai. Hấn lái xe nhanh chóng tìm cô thì nhìn thấy ở phía trước ngay trạm xe bus, Thiên Kỳ đang cầm ô mỉm cười nhưng gương mặt lo lắng thấy rõ đưa tay chạm vào má cô. Sam Sam chạm vào bàn tay nhóc Kỳ bỏ xuống rồi mỉm cười.

- Này nhóc, nhìn nhóc như chồng chị đấy.

- Hay là thế nhỉ?

Thiên Kỳ cười cười cùng cô đứng dưới cái trạm xe bus này.

- Biết vậy em theo chị cho rồi, bây giờ thì ngồi đây như vậy nhờ bệnh thì em biết nói sao với đại ca?

- Không sao, chị đây phải khỏe mạnh lo cho nhóc trong bụng nữa chứ?

Sam Sam mỉm cười chỉ chỉ vào bụng mình. Thiên Kỳ cúi xuống ghé sát bụng cô.

- Này nhóc, mẹ của con đó, lúc nào cũng ngang bướng vì thế lớn lên mấy đứa phải mạnh mẽ bảo vệ mẹ nhé? Tạm thời có chú Kỳ bên cạnh mẹ mấy đứa nên mấy đứa cứ an tâm mà lớn lên khỏe mạnh đi.

- Nhóc Kỳ, cậu hài hước thật.

Sam Sam mỉm cười vui vẻ rồi Thiên Kỳ cầm ô che cho cô lên xe. Chiếc xe nhanh chóng chuyển bánh rồi đi. Dương Chí Phong ngồi nắm chặt tay lái, dù sao nhìn hán bây giờ đúng là người chồng tề. Hán đã hiểu hàm ý câu nói của cô rồi. Nếu nghĩ lại cô đã nhiều lần cố làm hán hiểu nhưng hán hình như làm cô thất vọng rằng hán chẳng hiểu gì cả. Hán có lẽ nên sửa sai nhanh thôi trước khi cô biến mất trước mặt hán.

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Sinh Con* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 25

Những ngày tháng mùa đông lạnh lẽo kết thúc, một mùa xuân tươi trẻ lại đến và sắp qua đi, Sam Sam ngồi ở trong căn phòng ở nhà ba mẹ mình nhìn ra ngoài, bác sĩ nói cô sắp đến ngày sinh rồi. Sam Sam xoa xoa trên bụng mình, cô ghét cảm giác này. Dù chưa ai công bố nhưng K đã hoàn toàn bị thu mua, đại gia tộc đã sụp đổ chỉ còn vài người trụ lại chính là các anh chị em họ và ông nội cô. Dù có là vậy cô vẫn lo Lucy có thể làm hại đứa con sắp chào đời này của cô. Á cô là sinh đôi một cặp luôn. Thật tuyệt khi ông trời mang đến cho cô hai thiên thần nhỏ đáng yêu. Từ cái ngày đứng dưới mưa đó cô đã trở về sống với ba mẹ mình và ít gặp Dương Chí Phong, cô cảm giác giữa mình và hán ngày một bị đẩy ra xa, thứ liên kết chỉ là hai đứa nhỏ trong bụng và bản hợp đồng. - Tiểu thư có khách đến gặp cô.

Quản gia Trương nhìn Sam Sam đang đứng ở trong phòng ngồi chờ dẫn nhìn ra ngoài thì thoáng buồn. Ông là chưa bao giờ thấy tiểu thư như vậy từ ngày đó. Không đợi Sam Sam trả lời mà vị 'khách' quản gia Trương nói trực tiếp vào phòng. Biết điều ông rời khỏi nhường không gian cho cặp vợ chồng này.

- Cô là muốn thách thức tôi sao, nên nhớ bản hợp đồng giữa chúng ta còn chưa hết hiệu lực đâu.

- Anh đâu cần phải lớn tiếng, con sẽ nghe được đó.

Sam Sam mỉm cười quay lại nhìn Dương Chí Phong, cô bỗng nhận một tin nhắn. Nhìn vào tin nhắn Sam Sam ngạc nhiên, của Lucy, là Lucy sắp về đây.

- Dương Chí Phong.....

Cô đột ngột gọi thẳng tên họ của hán làm hán ngạc nhiên. Sam Sam tiến tới chỗ hán nắm lấy cánh tay hán cầu xin.

- Làm ơn, xin anh hãy giúp tôi bảo vệ hai đứa bé này có được không?

- Có chuyện gì sao?

- Lucy sắp tới đây rồi, tôi sợ chị ấy sẽ làm hại con của chúng ta.

Dương Chí Phong nhìn cô, cô là vẫn nhớ đến cụm từ 'chúng ta' sao? Không nói gì hán nắm tay cô kéo đi. Mấy nữ hầu trong nhà tò mò nhìn vợ chồng tiểu thư đi đâu mà gấp vậy chứ? Án cô ngồi trên xe, Dương Chí Phong ngồi chỗ lái trực tiếp lái xe rời khỏi biệt thự nhà cô.

- Anh định đi đâu?

- Đến chỗ Mạc Đình. Lăng Phong hiện cũng đang ở đó. Cô sẽ được họ bảo vệ an toàn thôi.

- Nhưng..

Sam Sam có chút hỗn loạn nhưng rồi cũng là im lặng không nói gì. Cô biết Lucy rất giỏi, nếu muốn Lucy dễ dàng tìm ra cô không tốn chút sức lực. Nhưng là vì sao Lucy phải 'đuổi cùng giết tận' như vậy chứ?

Văn phòng luật sư LL ở London.

- Ngọn gió nào đưa em đến đây vậy Lucian Taylor? À không phải gọi là Lâm Sinh Sinh chứ nhỉ?

Liz ngồi ghé xoay gác chân lên bàn làm việc cười tươi hơn hờ hởi. Trong đại gia tộc cô là người duy nhất chưa bị động chạm một chút nào, đơn giản là Lâm Sinh Sinh loại cô ra khỏi vòng trả thù. Bản thân Lâm Sinh Sinh biết không nên động vào con ác quỷ ma ranh là Liz. Liz còn nguy hiểm hơn bề ngoài rất nhiều. Vì một con người có thể tự giữ lấy một đồng tài sản khách xù từ khi còn nhỏ thì tất nhiên không phải tầm thường.

- Nhìn chị vẫn khỏe.

- Tất nhiên, phải khỏe để mà thưởng thức cuộc vui này chứ?

Liz đứng dậy, cô mời Lâm Sinh Sinh ngồi xuống ghế uống trà. Lâm Sinh Sinh nhìn Liz.

- Sao chị đưa cho Sam Sam mấy ghi âm và cả lá bài đó?

- Sam Sam sẽ nghi ngờ nhưng không chắc chắn. Con bé không dám đặt cược hay đảm bảo vì Sam Sam sợ bản thân bị tổn thương lần nữa.

Liz nhấp một ngụm trà lên tiếng. Sinh Sinh nhếch miệng cười.

- Đừng làm như chị rất hiểu Sam Sam. Chẳng qua Sam Sam đang muốn tránh xa gia tộc càng tốt để bảo vệ hai đứa con trong bụng. Sam Sam không hề ngốc, chị ấy rất thông minh và nhạy bén, ngay từ nhỏ tôi đã nhận ra điều đó.

- Có lẽ. Nhưng đoán xem ai đang đến gặp Sam Sam đây?

Liz cười, Sinh Sinh mỉm cười, cô luôn có tai mắt bên cạnh bảo vệ Sam Sam. Việc nuốt chừng K chẳng qua cô có ba nuôi hậu thuẫn, có Liz và Lâm Thiên giúp đỡ. Chỉ cần hai đứa trẻ ra đời cô sẽ chấm dứt đại gia tộc họ Lâm. Còn ba mẹ cô, cứ từ từ mà tiêu diệt sau vì cô nghĩ đến Sam Sam. Chị gái cô cần họ vào lúc này.

Chiều đó, căn nhà ngoại ô của Lâm Thiên.

- Chị muốn sao hả Lucy?

- Là Lâm Sinh Sinh đúng chứ?

- Chị ngày càng thông minh ra đấy.

Lâm Thiên mỉm cười uống cà phê lên tiếng. Lucy đứng ở cổng nhìn thẳng nhóc 19 tuổi mà tinh ranh vô cùng kia.

- Tại sao?

- Chẳng sao cả. Đó là một thỏa thuận, chỉ là một thỏa thuận thôi.

- Không, là cậu đang trả giá. Cậu đang trả nợ cho ba mẹ mình.

Lucy phản bác. Lâm Thiên không nói gì cả, cậu nhóc đứng dậy cầm hành lí bên cạnh mình rồi tiến tới đặt vào tay Lucy một chùm chìa khóa.

- Đưa cho Lâm Sam Sam dùm em. Nói là sẽ gặp lại nhanh thôi.

- Cậu chạy trốn?

Lucy nhú mày nhìn Lâm Thiên thì thẳng nhóc vẫn là cười.

- Em không chạy trốn, em chỉ đi nghỉ thôi Lucy. Sắp tới em không muốn thấy đại gia tộc thảm hại thế nào. Chị cũng rút đi, đừng đối đầu với Lâm Sinh Sinh. Chị ta còn đáng sợ hơn cả Lâm Sam Sam đấy.

Lâm Thiên nói rồi rời đi. Lucy nắm chặt chùm chìa khóa trong tay.

- Không đâu, theo những gì tôi biết Lâm Sam Sam mới là kẻ đáng sợ thật sự.

Tự nói với mình Lucy cũng lên xe đến đại điểm đã định sẵn đó.

Tại nhà của Mạc Đình, cô hiện đang sống ở một căn hộ tầng hai của một ngôi nhà nằm vùng gần ngoại ô thành phố.

- Xin lỗi vì làm phiền.

Sam Sam mỉm cười từ từ đi vào trong nhà. Mạc Đình nhìn hai anh trai xã hội đen là Dương Chí Phong và Lăng Phong kia.

- Nhà cấm boy.

Mạc Đình vẫn như thường chỉ tay vào cánh cửa có biển cấm hẳn hỏi làm ai kia khó chịu.

- Em có cần phải.....

- Luật là luật.

Mạc Đình vẫn cương quyết không cho hai người vô thì một giọng nói vang lên.

- Nếu là tôi thì được chứ?

- Lucy?

Họ quay ra thấy Lucy đang đứng đó cầm theo một túi giấy đựng thức ăn. Nghe tiếng Lucy thì Sam Sam đứng phía sau hơi lo sợ.

- Chị đến đây.....

- Tôi không đến hại con cô.

Lucy nói rồi lướt qua Mạc Đình đi thẳng vào nhà rất tự nhiên. Sam Sam được Mạc Đình đỡ đi vào trong. Hai anh trai xã hội đen kia bị cô nhìn cảnh cáo cầm vào rồi đóng rầm cửa lại. Ai đời bị đuổi đứng ngoài như vậy chứ?

- Tôi nghĩ cậu sẽ còn vất vả dài dài.

Dương Chí Phong vỗ vỗ vai Lăng Phong rồi đi về phía cầu thang xuống dưới. Lăng Phong thở dài rồi cũng đi xuống theo. Rốt cuộc thì anh cũng đã theo đuổi Mạc Đình được năm rồi chứ ít. Có tiến triển ít nhưng chẳng là bao. Rốt cục thì Mạc Đình cũng là người sắt đá không tan chảy?

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Sinh Con* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 26

- Cho cô.

Lucy đùn túi giấy đựng thức ăn về phía Sam Sam. Mạc Đình mở ra bên trong là bánh bao. Lucy đưa chùm chìa khóa cho Sam Sam.

- Lâm Thiên nói đưa cho cô. Thăng nhóc nói sẽ sớm gặp lại.

- Sao chị làm vậy?

Sam Sam không hiểu hỏi thì Lucy nhìn Mạc Đình. Như hiểu ý Mạc Đình đứng dậy rồi khỏi đi ra ngoài đóng cửa lại. Lucy lúc này mới lên tiếng, nói đủ hai người nghe.

- Tôi không đến đây để hại con cô. Dù có hại đứa trẻ thì được cái gì? Hãy nhìn đi, cả gia tộc đã sụp đổ và người gây ra tất cả chuyện này...

- Em biết là ai.

Sam Sam ngắt lời. Lucy nhìn cô, nét mặt không hề nói dối.

- Nếu đã biết tôi cũng không nói. Hiện tất cả đang chuẩn bị sụp đổ. Ngày cô sinh mọi thứ sẽ chấm dứt. Tôi chỉ đến đây tạm biệt, hơn nữa tôi cũng muốn nhắc nhở cô.

- Có chuyện gì sao?

- Rồi sẽ đến lượt ba mẹ cô. Người duy nhất được tha chính là cô, Liz và Lâm Thiên.

- Anh hai cũng?

Sam Sam không tin được. Lucy nhìn cô thở dài. Sam Sam hiếm khi thấy Lucy trong trạng thái như vậy.

- Dù anh ấy bảo vệ cô từ nhỏ nhưng những thành viên thân cận của gia gia đều phải chết. Đây sẽ là lần cuối, tôi sẽ cho cô một món quà. Hãy hỏi bất cứ thứ gì cô muốn.

Lucy nhấp một ngụm trà nói. Sam Sam hơi ngạc nhiên rồi cũng mạnh dạn hỏi.

- Năm đó chị có dự đám tang của Sinh Sinh chứ? Những ai không tham gia?

- Năm đó ngoại trừ Liz và cô thì mọi người đều tham gia. Tất cả những người không tham gia đều bình an.

- Giống chuyện kinh dị thật.

Sam Sam bật cười làm Mạc Đình đứng bên ngoài cũng nghe được. Lucy nhìn cô, tại sao đến bây giờ Sam Sam vẫn rất bình thản như chẳng có gì liên

quan đến mình.

- Là cô dụ tôi đến đây?

- Ủm, có thể. Vì em rất muốn hỏi chị vài việc.

- Vậy cứ hỏi đi.

Lucy nhận ra lần đầu tiên mình bị lừa trước Sam Sam. Không ngờ Sam Sam dụ cô việc cái thai.

- Năm đó trong cuộc họp, mọi người nói về vấn đề gì? Ai đề xuất việc giam lỏng em?

- Năm đó sao? Mọi người muốn bàn về việc có cứu Lâm Sinh Sinh hay không. Kết quả là không. Người đề xuất là ba của cô.

- Đúng là điên thật mà.

Sam Sam vò đầu bứt tóc, cô cầm cái bánh bao cắn xé cho hả giận. Lucy nhìn cô.

- Còn muốn hỏi gì không? Chuyến bay của tôi sắp tới giờ rồi.

- Cuối cùng thì chị....có sợ em không?

Lucy đứng dậy, cô chỉ nhìn Sam Sam rồi đi thẳng. Sam Sam không nhìn theo Lucy vẫn ngồi tư thế cũ mỉm cười tà mị. Đúng vậy, tất nhiên Lucy sẽ không sợ cô. Căn bản chị ta chẳng có gì phải sợ.

- Chị có sợ chết chứ?

- Không.

Lucy đẩy cửa ra rồi đi mất. Mạc Đình nhanh chóng bước vào trong thì thấy Sam Sam đang ngồi ăn bánh bao ngon lành.

- Chị phải trả lời có chứ Lucy?

Sam Sam mỉm cười và bỗng cô cảm thấy bụng mình khó chịu. Sam Sam ôm bụng.

- Mạc Đình, tớ nghĩ bọn trẻ muốn ra ngoài.

- Sao lại lệch ngày thế này?

Mạc Đình hơi cuống lấy điện thoại gọi. Thấy Lucy đã đi mà lại có xe cứu thương đến hai anh trai xã hội đen nhanh chóng chạy lên nhà xem có chuyện gì. Họ biết được Sam Sam đang đau, có vẻ cô sắp sinh. Sam Sam dù có được đưa đi nhưng cô vẫn nắm chặt lấy chùm chìa khóa trong tay, ngôi nhà đó nhất định cô phải đến lần nữa.

- Cô ấy sẽ không sao chứ?

Dương Chí Phong lo lắng đi qua đi lại. Lăng Phong kinh ngạc nhìn lão đại, lần đầu tiên anh thấy tên này lo lắng đến vậy sau vụ Sam Sam gặp chuyện ở Nhật. Thiên Kỳ và Thiên Bảo cùng Đình Mẫn cũng đến. Họ ngồi ngoài đợi chờ. Mạc Đình nhìn Dương Chí Phong mà không vừa mắt chút nào.

- Đây anh chàng bá đạo.

- Mạc Đình...

Lăng Phong kéo kéo ống tay Mạc Đình ý đừng nói vậy. Dương Chí Phong quay lại nhìn cô gái không biết sợ kia.

- Anh lo lắng thừa cái gì vậy? Phụ nữ chúng tôi có một sức mạnh ghê gớm mà đàn ông các người không có đâu. Thế nên ngồi yên mà chờ đi.

- Tiểu Đình Đình phát biểu rất chí lý nha.

Thiên Kỳ cười cười vỗ vỗ vai Mạc Đình thì nhận được cái lườm cháy áo của Lăng Phong. Có cần công khai chủ quyền thế không? Đã hơn 1h trôi qua làm những người ngồi ngoài này thấp thỏm cũng có chút lo sợ thật. Vậy mà đèn phòng vẫn chưa tắt nữa. Họ còn phải chờ bao lâu.

- Con của chị đẹp lắm Sam Sam.

Vị bác sĩ lần này kéo khẩu trang xuống, dù sức đã hết nhưng Sam Sam nhận ra người đang bế đứa con thứ hai của mình kia. Những phụ tá bên cạnh đều rất lạnh lùng lau chùi cho đứa bé. Nữ bác sĩ đỏ ỏm lấy đứa bé trai sinh đầu tiên đã được lau sạch sẽ.

- Sinh nhi.....đừng mà.....

- Đừng lo Sam Sam, em không hại cháu mình đâu. Vì chị đã sinh con nên em có quà cho chị. Chị có muốn em đánh sập cả gia tộc họ Lâm chứ?

Sinh Sinh mỉm cười nhìn Sam Sam đang mệt mỏi nằm kia, cô đưa đứa bé trai lại gần Sam Sam để chị cô ôm. Đứa bé gái cũng nhanh chóng được đưa cho Sam Sam. Ôm lấy hai đứa con Sam Sam mệt mỏi nhắm mắt lại.

- Em giết Lucy rồi sao?

- Bingo rồi đó Sam Sam. Nhìn xem, em có chuẩn bị cho chị xem đó Sam Sam.

Sinh Sinh phẩy tay thì một phụ tá mang đến một cái Ipad, Sam Sam nhìn vào màn hình, tin tức được phát trực tiếp từ một vụ nổ máy bay mới đây thôi.

- Mọi người thì sao?

- Ngày mai trên báo chị sẽ xem được vụ thảm sát đại gia tộc họ Lâm thôi. Họ sẽ chỉ biết được gia tộc này tự đánh bom chính mình. Em hơi mệt khi phải bay qua đây, cả ngày không ngừng nghỉ.

- Thật vui...khi gặp lại em.....Sinh nhi.....

Sam Sam mỉm cười rồi chìm vào giấc ngủ. Sinh Sinh tiến tới nhìn gương mặt chị gái mình. Suốt 20 năm qua, chị gái cô đã chịu khổ rồi. Và cứ như vậy Sinh Sinh cùng nhóm phụ tá ở trong phòng đến hơn một tiếng nữa. Cô muốn những kẻ ngoài kia phải lo lắng đôi chút, dù sao đâu thể cái gì cũng dễ dàng được.

- Ba con chuẩn bị qua Mĩ. K đã là của chúng ta, con và ba.

Sinh Sinh mỉm cười nói vào điện thoại. Đầu giây bên kia không nói gì chỉ cười rồi cúp máy. Sinh Sinh nhìn Sam Sam rồi tiếp tục bật khẩu trang chuyển qua trang phục của một phụ tá cùng mọi người ra ngoài. Một trong những thuộc hạ của cô trở thành bác sĩ thay thế. Những người ngoài kia được gặp, họ thông báo mẹ tròn con vuông cả, chỉ là cả 3 mẹ con đều đang ngủ. Nhưng tại sao những người ngồi đó không nghe được tiếng hai đứa trẻ này khóc chứ? Mạc Đình nhìn theo bóng một người con gái trong nhóm phụ tá đang rời đi kia rồi lên đi theo lúc mọi người không chú ý.

Trên sân thượng.

- Cô định đi sao tiểu thư?

- Ở lại chăm sóc Sam Sam đi, chị ấy vẫn còn yếu lắm.

- Cô sẽ trở lại chứ tiểu thư?

- Sẽ trở lại khi Sam Sam cần.

Sinh Sinh nói rồi đeo kính lên. Chiếc trực thăng cất cánh đưa cô đi. Với cô Sam Sam sẽ được hạnh phúc thôi. Đây mới là lời tiên tri về gia tộc, đáng lẽ họ không nên từ bỏ bất kì ai trong hai chị em. Chính vì từ bỏ mà họ mới bị tiêu diệt một cách tàn bạo như vậy. Số người còn sống chỉ vãn vẹn con số 6 không thay đổi được. Rồi con số đó sẽ còn được hạ xuống chỉ còn 4 trong nay mai mà thôi.

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Sinh Con* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 27

- Nhìn hai đứa bé đáng yêu làm sao? Mẹ Sam Sam mỉm cười nhìn hai đứa cháu ngoại. Dương Chí Phong cũng xem hai đứa con của mình rồi lại nhìn Sam Sam đang ngủ. Thiên Kỳ thích thú mỉm cười.

- Oa, nhìn hai nhóc này thật giống anh đó.

- Sam Sam sẽ không sao chứ?

Ông Dương lo lắng hỏi thì vừa lúc Mạc Đình bước vào phòng, cô nhìn mọi người.

- Bác sĩ nói cậu ấy hơi mệt nên ngủ một lúc thôi.

- Vậy thì may quá.

Mọi người vui mừng, họ muốn tổ chức một bữa tiệc lớn khi Sam Sam xuất viện. Đồng thời các kênh đang phát tin tức về vụ tự sát kinh hoàng cùng vụ nổ máy bay kia. Thiên Kỳ ngồi ở ghế bên cạnh giường bệnh Sam Sam đang nằm coi tivi với cô.

- Ra tay quá tàn nhẫn đúng không chị dâu?

Mấy anh trai xã hội đen cũng có trong phòng này. Sam Sam ôm lấy đứa con của mình.

- Con bé từng rất đáng yêu và tốt bụng.

- Hận thù làm cô ấy thay đổi rồi.

- Không, không phải hận thù mà là thế giới này khiến con bé phải thích ứng để tồn tại.

Sam Sam lắc đầu phủ nhận ý kiến của Thiên Kỳ. Đối với việc Sinh Sinh còn sống Sam Sam rất vui nhưng cô không muốn gặp lại nhau như bây giờ.

- Chị dâu nghĩ cô ấy sẽ làm gì tiếp theo?

Thiên Bảo tò mò hỏi thì Sam Sam ngồi dậy, cô nhìn bốn con người hoạt động trong thế giới ngầm này.

- Sẽ chỉ còn lại 4 thành viên.

Câu nói kì lạ của Sam Sam làm họ không hiểu, còn bốn thành viên là sao chứ? Bốn thành viên nào?

Sam Sam đã nhất quyết ra viện chỉ sau một ngày nghỉ ngơi, họ thấy cô tràn đầy năng lượng chẳng giống người mới sinh mất hết sức. Sam Sam cùng hai đứa con yêu đầu trở về nhà, bàn hợp đồng đã đạt được cái nó cần. Tin tức lại nhanh chóng được lan truyền, người thừa kế mới của tập đoàn Dương thị lừng danh. Niềm vui liên tục kéo đến. Sam Sam cũng được mời đi dự đám cưới của Vu Hiểu Mai và Đại Lực. Cô để hai baby ở chỗ Mạc Đình và Lăng Phong.

- Chúc mừng hai người nhé.

Sam Sam cụng ly với cô dâu chú rể, Dương Chí Phong cũng đứng bên cạnh cô. Vu Hiểu Mai nhìn Sam Sam mỉm cười.

- Nhìn kia, ai mà tin đây là một bà mẹ có hai con rồi chứ? Vóc dáng vẫn rất hoàn mỹ.

- Quá khen rồi Hiểu Mai.

Sam Sam mỉm cười thì Đại Lực kéo cô lại gần thì thầm gì đó mà hai người kia cũng tò mò.

- Đã điều tra, Mạc Đình là người của Lucian Taylor.

- Ồm, mình biết rồi.

Sam Sam gật đầu mỉm cười, vậy thì bây giờ chắc hai thiên thần của cô đang được di của nó chơi cùng cũng có khi. Có điều Sinh Sinh đã đi chưa? Mới vài ngày thôi mà. Kết thúc hôn lễ Sam Sam cùng Dương Chí Phong về nhà, ngồi trên xe cô rất suy tư.

- Có chuyện gì vậy?

- Nếu bây giờ cậu ấy xuất hiện và nói làm lại anh sẽ ly hôn với tôi?

Trước câu nói của Sam Sam làm Dương Chí Phong ngạc nhiên nhưng hắn vẫn là không nói ra. Hắn biết dù trả lời thế nào cũng làm cô không vui.

- Đừng suy nghĩ lung tung nữa.

- Tôi chỉ cần anh hãy chăm sóc, bảo vệ con chúng ta thật tốt. Với tôi vậy là đủ.

- Sẽ không ai làm hại được con của chúng ta.

Dương Chí Phong giữ vững tông độ, nói mà không nhìn cô. Đây là lời hứa của họ nhưng liệu lời hứa này sẽ là mãi mãi? Thực tế là trên đời không gì là mãi mãi. Sam Sam tự hiểu hứa chỉ là hình thức nói suông mà thôi. Cô không bao giờ tin vào lời hứa.

5 năm sau.

- Vũ Vũ trả em mảnh ghép.

Một tiểu công chúa xinh đẹp tóc buộc hai bên đang đứng tay chống hông nhìn người anh trai giống y hệt mình tên Vũ Vũ kia.

- Băng Băng, em nghĩ anh sẽ trả em sao? Never em gái à.

Vũ Vũ mỉm cười cầm mảnh ghép còn lại hươu hươu trước mặt Băng Băng làm cô bé tức ghen mắt. Chỉ còn nốt mảnh ghép này cô bé sẽ hoàn thành được bộ ghép hình mà người bình thường mất cả tháng cũng không xong. Riêng cô bé này trời cho thông minh, chỉ với hơn một tuần cô bé đã hoàn thành

nhưng thiếu mất một mảnh vì người anh trai sinh đôi đáng quý kia.

- Em sẽ móc mẹ.

- Hả?

Vũ Vũ không ngờ cô em dùng chiêu này. Ai chứ chỉ cần nói với mẹ là thẳng nhóc toi đòi ngay. Hơn nữa mọi người trong nhà cùng Băng Băng còn hơn thẳng nhóc.

- Mama Vũ Vũ lấy mảnh ghép của con rồi.

Băng Băng lấy hết sức bình sinh hét lên làm người phụ nữ vừa từ cửa đi vào đã giật mình suýt ngã. Sam Sam tiến lại gần chỗ con gái yêu quý nhìn cô bé quan tâm hỏi.

- Có chuyện gì sao Băng Băng?

- Vũ Vũ lấy mất mảnh ghép cuối của con.

Băng Băng vạch tội tại trận. Vũ Vũ hai tay để ra sau, bĩu môi uất ức đáng yêu vô cùng. Sam Sam quay qua đưa con trai lúc nào cũng muốn chọc giận em gái kia.

- Vũ Vũ ngoan trả cho em đi. Nếu muốn mẹ sẽ mua cho con một bộ.

- Con chỉ là chọc con bé có xú thôi mà.

Vũ Vũ phụng phịu trông càng đáng yêu. Sam Sam mỉm cười xoa đầu con lấy mảnh ghép đưa cho Băng Băng. Nhận được mảnh cuối cùng Băng Băng vui mừng chạy ngay lên phòng không thêm cảm ơn người mẹ vừa giúp mình kia. Sam Sam nhìn Vũ Vũ.

- Ưm để thưởng cho Vũ Vũ nghe lời hôm nay mẹ sẽ đáp ứng một yêu cầu của con.

- Con muốn mẹ ngủ với con.

Vũ Vũ nhanh chóng đưa ra yêu cầu mình muốn thì một giọng nói vang lên làm cậu nhóc lạnh sống lưng.

- Con định cướp vợ của ba sao?

- A, ba ời.....

Vũ Vũ sợ hãi lùi ra sau mẹ mình. Sam Sam nhìn Dương Chí Phong làm con mình sợ hãi kia.

- Về sớm vậy?

- Hôm nay anh tranh thủ về sớm. Cũng may là về sớm nghe được con trai quý hóa muốn tranh vợ với mình.

Dương Chí Phong mỉm cười ngồi xuống bẹo má thằng con trai dễ thương hay phá phách kia. Đã 5 năm trôi qua, cả hai vợ chồng nhà này trước mặt con cái lúc nào cũng phải vui vẻ tình cảm. Nhưng đêm xuống là mỗi người một việc chẳng đả động đến nhau cũng không ở gần nhau. Có lẽ với họ sự rạn nứt bấy giờ là bản hợp đồng còn hiệu lực kia cùng với hai đứa trẻ đáng yêu này. Mất đi một trong hai họ rạn nứt một nửa, mất cả thì chẳng còn gì hết. Tất cả sẽ chấm dứt nếu tất cả biến mất. Sam Sam tự biết sắp có giông bão to lớn đến với gia đình cô vì mẫu tin nhắn kia.

”Sam Sam, thật không ngờ cậu lại dấu tôi chuyện này. Tôi nhất định sẽ quay về đòi lại anh ấy. Tôi sẽ cướp anh ấy khỏi tay cậu.”

Sam Sam sẽ chẳng lo cô ta có cướp Dương Chí Phong vì suy cho cùng cô có yêu cũng không có nhất thiết giữ lại. Cô chỉ lo hai đứa con của mình chịu thương tổn lớn mà thôi. Nếu quay ngược thời gian cô nghĩ mình nên đưa con đi xa thì hơn hoặc chí ít ngay từ đầu cô nên nói thẳng ra cho cô ta biết mọi chuyện.

Tại sân bay.

- Lâm Sam Sam tôi về rồi đây. Cùng nhau chơi đến cùng nào.

Một người con gái xinh đẹp đeo kính, môi đánh đỏ chót ngồi trong chiếc xe sang trọng trở về thành phố A sau 6 năm xa quê nhà. Cô ta - Khâu Nhược Linh nhất định sẽ đòi lại toàn bộ những gì đáng lẽ cô ta có được. Thật không ngờ cô ta lại bị Lâm Sam Sam lừa.

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Sinh Con* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 28

Tối đó, cả gia đình bốn người nhà họ Dương ngồi ăn cơm với nhau. Băng Băng nhìn Sam Sam

- Mama, con muốn một bộ ghép hình lớn hơn, bộ này con chơi có 1 tuần là xong dễ quá.

- Ừm, mai mẹ với chú Kỳ đi mua cho con.

Sam Sam mỉm cười, Vũ Vũ ngồi ăn thấy rất chi là kì lạ ở điểm...

- Tại sao mama lúc nào cũng đi với chú Kỳ thế? Có ba để làm gì chứ?

Nghe con thắc mắc vậy Sam Sam vẫn là mỉm cười.

- Ba con bận việc rồi, hơn nữa mẹ có chuyện cần nói với chú Kỳ nên không đi với chú thì đi với ai?

- Nhưng....

Vũ Vũ vẫn thấy không hợp lí nhưng bị Băng Băng ngồi bên cạnh đá chân cho cái. Có lẽ trong cái gia đình này ngoại trừ Vũ Vũ thì ai cũng biết quan hệ của vợ chồng Dương Chí Phong và Lâm Sam Sam ra sao. Có phải là do Băng Băng thông minh quá không mà nhận ra điều đó? Vừa lúc có người gọi đến, Sam Sam bắt máy.

- Tổ nghe đây.

- Hiểu Mai cô ấy.....

- Ý cậu là sao?

Sam Sam khá căng thẳng khi nghe Đại Lực lấp lửng như vậy. Dương Chí Phong cùng hai đứa con cũng nhìn cô tò mò. Đại Lực khổ sở nói trong điện thoại.

- Cô ấy đang sinh khó. Có thể....có thể.....

- Ồ, yên đó tổ đến ngay.

Sam Sam nói rồi cúp máy lần theo vị trí của Đại Lực mà biết bệnh viện ở đâu. Cô đứng dậy nhìn ba cha con.

- Anh cho con đi ngủ sớm đi. Hai đứa ở nhà nghe lời ba.

Nói rồi cô lấy áo khoác cầm chìa khóa xe đi luôn. Ba cha con nhà kia vẫn ngơ ngơ chẳng hiểu gì cả. Dương Chí Phong thấy lạ, chuyện gì lại khiến Sam Sam vội vã như vậy chứ?

Tại bệnh viện K (một trong những bệnh viện của tập đoàn K), Sam Sam nhanh chóng tìm đến phòng Vu Hiểu Mai đang sinh. Vừa đến hành lang cô đã thấy Đại Lực đang mệt mỏi ngồi ở ghế chờ.

- Đại Lực, tình hình thế nào rồi?

Sam Sam lo lắng hỏi, Đại Lực ngược nhìn cô, ánh mắt đau khổ không giấu được. Sam Sam ngồi xuống bên cạnh vỗ vỗ vai Đại Lực an ủi.

- Đừng lo, cô ấy sẽ không sao đâu.

Sam Sam muốn tin vào điều đó nhưng cô sợ nó sẽ không thể như vậy. Vừa lúc bác sĩ đi ra, bà ấy nhìn hai người đang ngồi kia. Đại Lực ngay lập tức chạy đến gấp gấp hỏi.

- Bác sĩ, vợ con tôi thế nào rồi?

- Xin lỗi tiên sinh, phu nhân đã kiệt sức và.....

- Vậy con tôi thì sao?

Đại Lực nén đau buồn hỏi, vị bác sĩ đó lắc đầu.

- Đứa bé đã chết trước khi ra ngoài.

Lần này thì Đại Lực ngã khuỵu xuống đó rồi. Con của anh, con của anh chết rồi sao? Nó còn chưa kịp ra ngoài, chưa được hít thở một chút không khí nào, chưa được nhìn mặt ba mẹ mình mà đã chết rồi sao? Sam Sam dìu Đại Lực nên ghế ngồi, cô ngay lập tức xông vào phòng nhìn Vu Hiểu Mai đang nằm trên giường mệt mỏi, thần thờ kia.

- Vu Hiểu Mai....

- Sam Sam...

Vu Hiểu Mai cất tiếng gọi, Sam Sam ngay lập tức chạy đến nắm lấy tay cô bạn.

- Cậu...tớ biết là quá đáng....nhưng xin cậu.....xin cậu hãy chăm sóc....chăm sóc con tớ và Đại Lực.....Anh ấy sẽ đau khổ....anh ấy.....

Vu Hiểu Mai đã quá mệt mỏi và đã chết. Trước kia sinh ra đứa con trai đầu lòng cô đã rất khó khăn và gần như là có thể thấy tử thần rồi. Lần này vẫn vậy, sức khỏe cô vốn lại đang yếu nữa.

- Hiểu Mai....Vu Hiểu Mai.....cậu bị sao vậy?

Sam Sam lay lay Vu Hiểu Mai nhưng cô ấy không mở mắt ra. Sam Sam hoảng hốt.

- Nay Vu Hiểu Mai, mở mắt ra ngay, ai cho cậu ngủ như vậy hả? Còn Dương Dương thì sao? Còn Đại Lực thì sao? Cậu định bỏ mặc ba con họ sao Vu Hiểu Mai? Đồ xấu xa, cậu tỉnh lại cho tôi.

Sam Sam kích động, cô vẫn hét lên.

- Cậu đồ hết trách nhiệm cho tôi rồi nằm đó ngủ sao? Mau tỉnh lại cho tôi Vu Hiểu Mai.

Vì Sam Sam quá kích động mà bác sĩ lần y tá phải kéo cô ra ngoài. Cô vẫn tiếp tục gào thét làm loạn trong bệnh viện. Đại Lực nghe Sam Sam hét giật mình chạy vào phòng thì thấy Vu Hiểu Mai đôi mắt nhắm nghiền không chịu mở nhìn anh lần nữa. Sao lại như vậy chứ? Sao ông trời lại nhẫn tâm cướp đi người vợ của anh chứ? Sam Sam sau khi bị lôi ra ngoài, cô ngồi bệt xuống sàn hai tay ôm lấy chân gục đầu mà khóc. Tại hành lang này nhiều người đi qua thấy cô khóc rất lạ, chẳng lẽ người nhà mất sao?

Đêm đó Sam Sam không về nhà, Dương Chí Phong cho hai con đi ngủ. Vũ Vũ do ngày chơi mệt mà đâm ra ngủ luôn, Dương Chí Phong hôn chúc ngủ ngon cả hai đứa trẻ, bàn tay hần đưa lên định tắt đèn thì Bống Bống lên tiếng.

- Ba....

- Sao vậy Bống Bống?

- Ba đừng bỏ mama ba nhé. Con biết cả hai người không yêu nhau nhưng xin ba đừng khiến bọn con mất một trong hai người là ba hoặc mama.

Bống Bống nói rồi không đợi câu trả lời của Dương Chí Phong mà nhắm mắt ngủ luôn ý ba đừng có nói gì nữa. Vũ Vũ nằm giường bên cạnh không nói gì cả chầm kín chăn lên. Chỉ một cái chớp mắt mà đã nghe được một chuyện bí mật của gia đình. Vũ Vũ không chắc đối mặt tiếp theo sẽ phải làm sao. Dương Chí Phong trở về phòng, hần ngồi trên ghế suy nghĩ chuyện Bống Bống vừa nói. Con bé đã phát hiện bí mật này rồi sao? Nếu con bé biết về bản hợp đồng nữa thì không biết sẽ còn phản ứng ra sao. Mà đã 10h rồi sao Sam Sam chưa về. Cô có việc gì sao? Từ trước nay chưa bao giờ Sam Sam ra ngoài buổi tối muộn như vậy. Dương Chí Phong cầm điện thoại, số ngay đó mà cứ lưỡng lự ấn hay không. Vừa lúc có điện thoại gọi đến, là của Thiên Bảo.

- Chuyện gì?

- Chí Phong....chị dâu bị ngã ở bệnh viện.

- SAO?

Dương Chí Phong hét lớn, Thiên Bảo nhanh chóng nói địa chỉ rồi cúp máy luôn sợ tên này nổi khùng lấy cậu ra làm thót chém là khổ. Dương Chí Phong cầm áo, cầm chìa khóa xe đi nhanh xuống nhà, hần nhìn mấy cô giúp việc.

- Nếu sáng mai tôi không về thì chuẩn bị bữa sáng cho hai đứa nó, sẽ có người đến đưa hai đứa đi học.

- Vâng thưa tiên sinh.

Mấy cô hầu cúi đầu. Dương Chí Phong nhanh chóng lái xe đến bệnh viện K, chuyện quái quỷ này là sao? Đi gấp gấp rồi không về nhà để bây giờ nhận được tin đang nằm ở bệnh viện. Sam Sam mà có chuyện gì thì không xong với rất nhiều người đặc biệt là hai đứa tiểu quỷ ở nhà kia. Rốt cục là cô bị làm sao chứ?

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Sinh Con* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29

Dương Chí Phong vừa đến bệnh viện đã có đàn em chờ sẵn dẫn đường. Hắn tiến tới phòng 304 mà Sam Sam đang nằm đó. Trong phòng có Thiên Bảo, Thiên Kỳ, Lăng Phong, Mạc Đình và Đinh Mẫn.

- Chuyện này là sao?

Hắn đã rất kiểm chế con điên hỏi mấy người này. Thiên Kỳ nhìn Sam Sam trả lời.

- Có người gọi điện cho em nói chị dâu bị ngã ở bệnh viện. Hỏi thì chẳng ai biết vì sao cả.

- Sao lại gọi cho cậu?

Dương Chí Phong phát tiết hỏi, người làm chồng như hắn không gọi lại gọi cho thằng nhóc này. Mạc Đình dơ điện thoại với cái danh bạ cho Dương Chí Phong coi.

- Số của cậu ta để là 'người quan trọng' còn của anh chỉ là 'Dương Chí Phong'.

Nghe Mạc Đình nói hắn càng phát tiết hơn vừa định cho thằng nhóc kia một trận thì Sam Sam tỉnh dậy. Cô mở mắt nhìn mọi người rồi tự dưng nước mắt cứ thế trào ra như đê vỡ không có điểm dừng. Mọi người ngạc nhiên không hiểu chuyện gì.

- Chị, chị làm sao vậy?

- Tại sao? Sao cậu lại làm vậy với tôi, với Đại Lực, với Dương Dương như vậy chứ?

Sam Sam đột nhiên hét lên làm họ càng không hiểu chuyện gì. Đại Lực sao lại cũng có mặt trong chuyện này? Mạc Đình suy nghĩ rồi lại gần Sam Sam.

- Có phải Vu Hiểu Mai.....

- Cô ấy chết rồi.

Sam Sam ngồi trên giường ngực mặt vào vòng tay đang ôm chân mình kia mà khóc. Mạc Đình không phải con người tình cảm gì nhưng lúc này cô ôm lấy Sam Sam mà an ủi. Dường như trước giờ Sam Sam không có được yêu thương như cô mong muốn nên hai người bạn thân kia là rất quan trọng. Mất một trong hai đứa là nỗi đau lớn.

- Tổ phải làm sao đây? Phải làm sao đây? Đại Lực và Dương Dương sẽ phải tính sao đây?

- Ổn thôi Sam Sam, sẽ ổn thôi, mọi chuyện sẽ không sao nữa đâu.

- Không ổn chút nào hết.

Sam Sam đột nhiên phát điên hét lên càng làm người ta sợ hãi, cô đẩy Mạc Đình ra xuống giường nhìn họ.

- Tổ đã nói cô ấy sẽ không sao với Đại Lực nhưng rồi Vu Hiểu Mai đã chết. Tổ khiến người khác hi vọng rồi họ lại thất vọng.

- NHƯNG ĐÓ KHÔNG PHẢI LỖI CỦA CẬU.

Mạc Đình hét lớn làm ai đứng ở phòng này cũng chấn động. Từ trước đến nay cô chưa bao giờ phát tiết nỗi khủng khiếp như vậy dù trong hoàn cảnh nào. Sam Sam liền im lặng, cô lấy điện thoại trong tay Mạc Đình bấm số gọi.

- Cậu đang ở đâu?

Sam Sam vội vàng nói khi người bên kia bắt máy.

- Sam Sam...cậu đến đây được không? Dương Dương đang khóc rất lớn....tớ không biết phải làm sao nữa.

- Này, đừng có nghĩ gì ngu xuẩn đấy. Cậu tuyệt đối đừng có kéo Dương Dương đi lung tung. Tớ sẽ đến ngay, cậu đang ở đâu?

- Nơi ba chúng ta rất thích, là ngôi nhà gỗ màu trắng gần biển đỏ.

- Ở yên đấy, tớ đến liền.

Sam Sam cúp máy, cô nhìn mọi người.

- Nhóc Kỳ đi cùng tôi.

Lúc nào cũng là Thiên Kỳ, dù hắn có đứng trước mặt cô, cô cũng bỏ mặc chẳng thèm bận tâm.

- Tôi sẽ đi với cô.

Nói rồi Dương Chí Phong cời áo khoác lên người cô rồi kéo cô đi. Mấy người kia lắc đầu ngán ngẩm, họ không biết rồi cặp đôi này sẽ đi về đâu nữa. Thiên Kỳ mỉm cười rồi đi trước.

- Sinh Sinh....

- Có nhả hứng gọi cho tôi sao Tôn Thiên Kỳ?

- Chị dâu chuẩn bị gặp đại nạn rồi. Cô có cho hạ bộ nhà hàng Black Pearl thì làm nhanh đi.

- Cảm ơn vì đã thông báo. Nhưng tôi cần đảm bảo cậu luôn ở bên chị ấy mọi lúc, mọi nơi.

- Tôi chỉ làm những gì tôi có thể thôi. Trên thế giới này, niềm vui luôn là thức ăn chính mà.

Thiên Kỳ nói rồi cúp máy sau đó cậu cũng rời đi luôn. Có thể nói điểm này Thiên Kỳ rất giống Liz. Thực sự là rất giống.

- Đi đâu?

- Ngôi nhà trắng bên bờ biển.

Sam Sam gấp gấp nói, Dương Chí Phong đáp ga, tăng tốc đến đó. Họ mất đến 30 phút mới tới nơi, Sam Sam chạy nhanh trên nền cát lạnh lẽo nước cứ xô tới tấp mà đến ngôi nhà đó. Dù có đau lòng, dù có điên tiết thì cô vẫn phải giữ lời hứa, vẫn phải chăm sóc Dương Dương và Đại Lực. Mở cánh cửa ra, Sam Sam thấy Đại Lực đang ngồi đó mặt mõi, Sam Sam tiến tới ôm lấy Dương Dương bé nhỏ đang đứng bên cạnh khóc suốt kia.

- Dương Dương không sao đâu, có đi đây rồi, di Sam Sam sẽ bảo vệ Dương Dương.

Thằng bé này thấy Sam Sam liền ôm thật chặt, nín luôn vì sợ khóc Sam Sam sẽ lại bỏ nó giống mẹ. Sam Sam ôm đứa trẻ con 4 tuổi nhìn Đại Lực.

- Cậu định cứ như vậy sao Đại Lực? Mọi chuyện thì tính sao? Ai sẽ giúp cậu đây?

- Cậu hãy làm hết đi Sam Sam. Thời gian này tớ muốn ở lại đây....một mình.

- Tớ tuyệt đối sẽ không tha thứ nếu cậu tìm đến cái chết. Đừng tưởng chỉ mình cậu đau khổ. Tớ và Dương Dương cũng rất đau đây này. Cậu mà cũng chết đi thì Dương Dương nó phải làm sao? Tớ đã không đảm bảo được cuộc sống của mình làm sao mà có thể ổn định cho Dương Dương được. Mất mẹ thằng bé vẫn cần có ba nó. Cậu có nghe không hả?

Sam Sam hét lên khiến người đứng bên ngoài là Dương Chí Phong cũng nghe thấy. Thì ra suốt 5 năm qua cô lúc nào cũng lo sợ cuộc hôn nhân của họ đổ vỡ, cô lo sẽ một ngày họ phải chia tay. Đó là lí do vì sao cô không quan tâm hẳn chỉ tập chung lo cho hai đứa con, cho chúng hạnh phúc từng ngày từng ngày mà không biết bao giờ sẽ sụp đổ cảnh hạnh phúc đó. Cô luôn sống trong bất an suốt 5 năm qua sao?

- Lâm Sam Sam, tớ sẽ không chết nhưng tớ cần bình tĩnh lại. Tớ muốn bên cạnh cô ấy những ngày cuối cùng này.

- Tên ngốc. Tớ sẽ đưa Dương Dương về nhà cậu, đến lúc đó lo mà bình thường lại đi.

Sam Sam quay người vẫn ôm Dương Dương định bước ra cửa thì Đại Lực nhìn cô.

- Cậu có phải là người vô cảm không. Cậu đau khổ nhưng cũng nhanh chóng chữa lành, nhanh chóng bình thường. Tớ không biết liệu cậu...

- Ủ, tớ là người như vậy đấy.

Sam Sam nói rồi đi ra ngoài, Dương Dương đã ngủ trong vòng tay của cô từ bao giờ. Nhìn thấy Dương Chí Phong đứng đây Sam Sam không nói gì tiếp tục bước đi.

- 5 năm qua là em luôn vì điều bất an vợ vẫn đó mà không dám tiếp nhận một gia đình hoàn hảo sao? Em lo sợ mình bị tổn thương?

- Vậy thì theo anh tôi phải yêu anh, phải vì anh sao? Làm sao tôi có thể yêu anh trong khi trái tim anh lúc nào cũng là ngập tràn về Khâu Nhược Linh?

- Chuyện của cô ta là quá khứ rồi em còn nhắc lại làm gì?

Dương Chí Phong đuổi theo cô túm tay lại nói cho ra lẽ. Sam Sam quay người, cô rút tay ra.

- Quá khứ sao? Là anh ngây thơ hay là giả ngốc đây? Chỉ cần bây giờ Khâu Nhược Linh trở về, ai đảm bảo anh không quay về với cô ta. Ai đảm bảo anh sẽ lại không yêu cô ta thắm thiết? Tôi hiểu anh hơn anh hiểu anh đấy Dương Chí Phong.

Sam Sam nói sau đó đi thẳng. Dương Chí Phong hơi thất thần, cô là nói đúng về mọi chuyện. Đúng vậy, hẳn là kẻ khổ nạn tồi tệ. Hẳn ôm cô ngủ mà vẫn nhớ về hình bóng người con gái khác không phải cô. Hẳn nói muốn một gia đình hoàn hảo nhưng người con gái đó vẫn không phải là cô. Có lẽ đây là

giải pháp tốt cho cả hai người sao? Nhưng rõ ràng một điều hẳn thừa biết rằng trong trái tim hẳn, cô đã có một vị trí. Hẳn có lẽ đã yêu cô. Nhưng hẳn không thể đảm bảo nếu Khâu Nhược Linh lại xuất hiện thì hẳn sẽ chọn ai đây? Hạnh phúc gia đình này đang nằm trong bàn tay hẳn. Nó có tan vỡ hay không cũng là do hẳn mà ra chứ không phải do cô.

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Sinh Con* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 30

Biệt thự nhà Đại Lực, Sam Sam đặt Dương Dương nằm xuống giường, cô đắp chăn cho thằng bé rồi đang định đứng dậy thì bàn tay Dương Dương nắm chặt lấy tay cô.

- Di đừng đi có được không? Mẹ cũng bỏ con rồi, con không muốn đi cũng bỏ con đâu.

- Dương Dương ngoan đừng lo, đi ở đây, đi sẽ không bỏ con đâu. Dương Dương hãy ngủ đi, ngày mai đi sẽ đưa Dương Dương đến trường.

- Vâng ạ.

Dương Dương ngoan ngoãn gật đầu rồi đi ngủ. Thằng bé rất ngoan ngoãn nghe lời Sam Sam từ trước đến nay. Sam Sam tính ra là mẹ đỡ đầu cho thằng bé, lúc nào thằng bé cũng luôn miệng gọi Sam Sam là mẹ nhưng cô đã bắt nhóc con gọi mình bằng dì.

Phòng Vip, bar Lovely Land.

- Đại ca, anh sao thế?

Thiên Kỳ tò mò hỏi, cả bốn người thấy Dương Chí Phong uống hơi nhiều thì phải. Hẳn ta định cầm cốc rượu uống thì Thiên Bảo giành lấy.

- Uống thế thôi, vào việc chính đi.

- Phải đó, hôm nay có vụ quan trọng đây.

Lăng Phong cũng đồng tình, Đinh Mẫn ngồi cạnh Thiên Bảo ngoan ngoãn đưa cho cậu ta một tập tài liệu.

- Nghe nói Golden Sun vừa kí kết hợp tác với K.

- K đổi tên rồi còn đâu nữa.

Thiên Kỳ lên tiếng cắt ngang anh trai mình. Đúng vậy, cái ngày Lâm Sinh Sinh hủy hoại đại gia tộc, cướp mất K thì tập đoàn hàng đầu lớn mạnh đó đã chuyển thành SS.

- Chưa từng ai biết mặt chủ tịch của Golden Sun sao?

Lăng Phong hỏi thì Dương Chí Phong nhìn họ ngả người ra ghế.

- Không, có người biết lại còn là người chúng ta đều vô cùng quen thuộc.

- Ý cậu là sao?

Thiên Bảo hỏi thì Dương Chí Phong xoa xoa thái dương của mình. Thiên Kỳ thì hoàn toàn nhận ra Dương Chí Phong đang ám chỉ đến ai.

- Là....là chị dâu sao?

- Sao? Chị dâu biết?

Lăng Phong không dấu nổi ngạc nhiên thì Thiên Kỳ gật đầu vẻ chắc chắn.

- Đúng vậy. Cái ngày đó em có đưa chị dâu đến trụ sở chính của Golden Sun ở đây mà. Nhìn mấy người trong tập đoàn còn cung kính với chị ấy nữa.

- Chẳng lẽ cậu ấy là chủ tịch?

Đinh Mẫn hơi ngờ ngờ hỏi. Dương Chí Phong nhanh chóng lên tiếng phủ nhận.

- Không phải. Với người ghét học hành, ghét đọc sách như cô ấy thì hoàn toàn không ưa gì đến việc làm việc trong tập đoàn tới ngày dính tới chữ và

những con số. Chỉ có thể là người quen. Chúng ta nên nhanh chóng kéo Golden Sun về phía mình.

- Vậy sao không là SS?

Thiên Kỳ tò mò hỏi, ai ở đây (trừ Đình Mẫn) cũng biết SS do ai làm chủ. Thiên Bảo trừng mắt nhìn thẳng em lắm chuyện kia. Lăng Phong tay xoa cằm suy nghĩ.

- Có vẻ là ý kiến hay nhưng cha nuôi của Lucian mới là vấn đề. Ông ta mà không ưa chúng ta thì Lucian cũng không muốn hợp tác.

- Cũng đúng.

Thiên Kỳ gật gù. Đêm khuya rồi mà họ vẫn còn bàn chuyện. Trong khi đó ở một bàn trong ba, có mảnh trang chí che đi chỉ nhìn rõ một cô gái chân đi guốc khá cao đang ngồi. Và đó không ai khác chính là Khâu Nhược Linh, trước kia đã xinh đẹp giờ càng đẹp hơn. Làn da trắng mịn, đôi môi đánh son đỏ chót, kẻ mắt trông sắc sảo hơn rất nhiều. Cô ta đang ngồi cầm ly rượu vang lên nhâm nhi một cách thích thú.

- Phong....em về rồi đây. Xin lỗi vì để anh chờ lâu.

Khâu Nhược Linh cười thích thú nhìn vào điện thoại vẫn còn sáng với một tin nhắn vừa gửi đi.

- Muốn thì cứ lấy đi Khâu Nhược Linh, tôi chán cái trò này lắm rồi.

Sam Sam nói rồi đập cái điện thoại vào góc tường khiến nó vỡ tan tành chứng tỏ lực cô ném không hề nhẹ. Sam Sam chán ghét khi lúc nào cũng phải cười nói vui vẻ trước mặt người khác rồi, cô muốn trở về con người trước kia của mình, một con người kín đáo trong mọi chuyện, không phô bày cảm xúc trước mặt người ta.

Ngày hôm sau, khi vừa mới thức dậy, Băng Băng cùng Vũ Vũ nhanh chóng vscn, thay quần áo đi xuống nhà.

- Cô ơi, mama của con đâu rồi?

- Cả ba nữa cô ơi.

Nghe hai đứa hỏi mà mấy cô giúp việc không biết trả lời sao nữa.

- Tiên sinh và phu nhân đã ra ngoài từ tối qua và vẫn chưa về. Tiên sinh nói tiểu thư và thiếu gia cứ ăn sáng rồi có người tới đưa đến trường.

- Vâng.

Hai đứa đi vào nhà ăn ngồi xù lí bữa sáng. Vừa lúc có một chiếc audi dừng ngay trước sân nhà, Vũ Vũ tò mò nhòm ngó.

- Ai nhi Băng Băng?

Cậu nhóc quay sang hỏi cô em gái nhưng Băng Băng đang đắm chiều suy nghĩ chuyện gì đó. Và Vũ Vũ có thể đoán đó là chuyện của ba mẹ hai đứa.

- Hôm nay chú sẽ đưa hai đứa đến trường.

- Vâng.

Hai đứa gật đầu chào Thiên Bảo rồi nhanh chóng lên xe. Thiên Bảo đưa cả hai đến trường mẫu giáo, đáng lẽ sẽ là Thiên Kỳ đưa đi nhưng Dương Chí Phong đã nhất định chỉ thẳng Thiên Bảo và ra lệnh. Làm thuộc hạ thì đâu thể cãi lệnh ông chủ chứ. Vậy là Thiên Bảo phải đưa hai cái đứa nhóc tính ranh này đến trường. Khi xe vừa dừng trước cổng nhà trẻ, hai đứa cùng Thiên Bảo xuống xe đã thấy Sam Sam đang bế một thằng nhóc nói gì đó với cô giáo.

- Mama....

Hai đứa không hẹn mà đồng thanh gọi, Sam Sam quay lại nhìn.

- Chú Bảo đưa hai đứa đi học sao?

- Sao mama không về nhà? Còn ôm đứa nhóc nào kia?

Vũ Vũ phụng phịu, Băng Băng huých nhẹ anh mình một cái.

- Bớt yếu điệu và chất vấn mama đi.

- Đây là Dương Dương, hai đứa cũng biết cô Vu có một đứa con trai phải không?

- A, ra vậy.

Vũ Vũ mỉm cười, Sam Sam bế Dương Dương xuống rồi ngồi vừa tầm thẳng bé xoa đầu nó.

- Dương Dương ngoan đi học chơi với bạn nhé, chiều nay dì sẽ đến đón con về.

- Dì ơi, dì nhớ nấu món con thích nhé?

Dương Dương ánh mắt long lanh mong chờ, Sam Sam gật đầu mỉm cười, thẳng nhóc ngoan ngoãn cúi chào rồi nắm tay cô giáo đi vào. Băng Băng và Vũ Vũ rất tò mò.

- Mama là yêu thương thẳng nhóc đó sao?

- Vũ Vũ, con cũng vào đi. Mấy ngày này mẹ không về nhà, hai đứa nghe lời ba biết không?

- Tại sao ạ?

Vũ Vũ không hiểu thì bị Băng Băng túm cổ lôi vào lớp. Với vấn đề này Băng Băng luôn là đứa hiểu chuyện, cô bé thực sự trưởng thành hơn anh trai song sinh của mình rất nhiều. Chính vì biết vấn đề của ba mẹ mình mà Băng Băng không bao giờ thân với bất kì ai trong gia đình, cô bé chỉ muốn sống trong không gian riêng, chỉ muốn mình không nhìn không biết chuyện gì hết. Nhưng sao cái gì Băng Băng cũng biết, cả chuyện mama từng khóc khi đứng nhìn ba đang ngủ.

- Thiên Bảo, cảm ơn đã đưa chúng nó đi học.

- Đừng gượng ép bản thân của mình chị dâu. Đến đồ vật còn biết đến giới hạn sử dụng của nó thì cô cũng vậy thôi chị dâu. Con người không thể cứ mãi như lúc đầu. Thay vì sống trong tổn thương tại sao không thoát khỏi nó?

- Anh nghĩ dễ dàng vậy sao Thiên Bảo? Một hố sâu không lối thoát, một con người chưa bao giờ có hạn sử dụng. Anh nghĩ con người đó có thể thay đổi sao? Có thể thoát khỏi cái tổn thương đó?

Sam Sam nhìn Thiên Bảo rồi đi về phía xe của mình. Thiên Bảo nhìn cô.

- Vậy con người đó tại sao không tự tạo ra hạn sử dụng cho bản thân mình?

- Hừ, vì con người đó biết dù có bao nhiêu hạn sử dụng đi nữa thì vẫn sẽ có chủ nhân đích thực của nó trở về. Hết hạn thì vẫn là hết hạn thôi.

Nói rồi Sam Sam lên xe đi mất. Thiên Bảo đứng nhìn theo chiếc xe đang dần khuất bóng kia. Dường như Sam Sam đang che giấu một điều gì đó với tất cả mọi người, kể cả những người cô yêu thương nhất. Xem ra có gì đó không hay sắp xảy ra.

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Sinh Con* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 31

Ngôi nhà gỗ trên biển.

- Cậu đã ăn gì chưa?

Sam Sam cầm túi giấy đựng thức ăn đặt trên bàn nhìn Đại Lực đang ngồi trên ghế gỗ ở trước nhà kia. Đại Lực không nói gì cả. Sam Sam tiến tới, cô ôm lấy Đại Lực vào lòng mình.

- Đừng có buồn, cũng đừng có khóc. Bây giờ Dương Dương cần cậu, tập đoàn cũng cần cậu. Nếu như cậu gục ngã mọi người sẽ ra sao?

Đại Lực vẫn không nói gì, mắt vẫn hướng về phía biển mênh mông kia, cậu đưa tay lên chạm vào cánh tay đang ôm lấy mình kia. Giọt nước mắt của Sam Sam đã rơi trên cánh tay cậu.

- Hư hự, cô chết chắc rồi Lâm Sam Sam.

Một nụ cười nham hiểm vang lên. Khâu Nhược Linh ngồi trong xe bấm máy liên tục chụp được cảnh này. Ban sáng cô ta còn chụp được cảnh Sam Sam đưa Dương Dương đi học như mẹ đưa con tới trường. Thật là những khung cảnh 'tuyệt đẹp'. Tuy nhiên hình như cô ta chưa biết, Lâm Sam Sam là con người có thể đáng sợ và tàn nhẫn đến mức nào. Với Lâm Sam Sam nếu đã không thể giữ chỉ có thể buông và vứt bỏ. Dương Chí Phong cô không giữ được cô sẽ bỏ hẳn đem cho Khâu Nhược Linh nhưng con của cô. Hai đứa nhỏ đó sẽ phải thuộc về cô mãi mãi không ai có thể tách chúng khỏi cô kể cả là ba của chúng.

Dương Chí Phong ngồi trong phòng chủ tịch, hắn đang suy nghĩ về chuyện gia đình mình. Sam Sam quả thật rất kiên quyết, hắn không biết một cô gái lúc nào cũng cười nói vui vẻ lại có thể đáng sợ như vậy. Bỗng có người gọi đến cho hắn. Dương Chí Phong thấy số quen quen nhưng nhất thời không biết là

ai.

- Phong....em về rồi đây.

Một giọng nói ngọt ngào êm dịu đã từ lâu hẳn không còn được nghe. Khâu Nhực Linh đầu dây bên kia đang mỉm cười.

- Gặp em ở Lovely Land được không? Em có chuyện muốn nói với anh. Em sẽ chờ anh đến. Em mong anh hãy đến Phong à.

Nói rồi cô ta cúp máy. Dương Chí Phong vẫn còn kinh ngạc vì chuyện này. Khâu Nhực Linh, sau gần 6 năm cô ta biệt tăm giờ còn nói sẽ gặp lại sao? Nhớ ngày ấy cô ta cự tuyệt hẳn tới cùng. Hẳn cũng cho điều tra và biết được những gì cô ta nói với Sam Sam. Đúng là Sam Sam cũng có ý định nói nhưng là cô ta không muốn nghe. Vậy giờ tìm hắn làm gì?

Về phía Khâu Nhực Linh, sau khi cô ta cúp máy cũng là lúc nụ cười xuất hiện trên gương mặt xinh đẹp ấy. Cô ta đoán chắc thế nào Dương Chí Phong cũng đến.

- Cuối cùng thì chúng ta cũng là của nhau thôi Phong.

Anh Quốc, tập đoàn SS.

- Chị mà cũng có nhã hứng đến thăm tôi sao?

- Thành quả của em đây Lucian.

Liz dơ đến trước mặt Lâm Sinh Sinh một tờ báo quốc tế, với một góc nhỏ là chuỗi nhà hàng Black Pearl cùng một lúc đã bị đánh sập. Hàng loạt những vụ ngộ độc xảy ra dẫn đến tình trạng phải phải bồi thường và đóng cửa. Nhà họ Lâm đã bị tận diệt đến gốc rễ và người gây ra không ai khác chính là một trong hai đứa trẻ song sinh của lời tiên tri từ các thế hệ trước. Đây đúng là một thảm cảnh.

- Sam Sam liệu đã nghe máy ghi âm đó chưa?

- Con bé đã biết rồi còn cần gì phải nghe?

Liz uống trà thích thú nói, cô là mới bay về đây từ chỗ đó, căn nhà đầy kí ức.

- Sam Sam chuẩn bị gặp khó khăn rồi, chị gái của em sẽ ra sao đây?

Lâm Sinh Sinh mỉm cười quý dị. Liz ngồi ghé uống trà nhìn cô, đây không còn là Lâm Sinh Sinh mà cô từng biết. Lâm Sinh Sinh trước kia rất hiền lành và dễ thương. Có lẽ bây giờ Lâm Sinh Sinh đó không còn mà chỉ tồn tại một Lucian Taylor.

Tại căn nhà đang bốc cháy của nhà họ Lâm, Sam Sam nhìn ba mẹ mình đang ở trong thư phòng mà vẫn chưa biết cả biệt thự bốc cháy kia.

- Vui chứ papa, mama?

Sam Sam nở nụ cười quý dị. Ba mẹ cô kinh ngạc khi nghe xong đoạn ghi âm đó.

- Con...con lấy nó ở đâu Sam Sam?

Mẹ cô sợ hãi lên tiếng. Sam Sam mỉm cười.

- Ở đâu không quan trọng mà quan trọng là tại sao hai người là ba mẹ lại có thể bỏ mặc con cái của mình. Kết cục ngày hôm nay là do chính hai người gây ra. Lâm Sinh Sinh vẫn còn sống, con bé là người đã sát hại cả gia tộc vào 5 năm trước. Hai người chỉ đơn giản nghĩ đó là vụ đánh bom tự sát?

- Không thể nào, là bọn ta đã tận mắt thấy xác con bé và trôn cất.

Mẹ cô sợ hãi nói, Sam Sam mỉm cười đáp cho họ một tấm ảnh về cái xác bị biến dạng gương mặt và cơ thể đó.

- Là một cái xác thể chỗ thôi. Sinh nhi đã được trùm của chúng nhận nuôi. Ngay từ đầu con bé đã cầu xin sự giúp đỡ từ ông ta. Là hai người tự chuốc lấy họa. Gia tộc của chúng ta chỉ còn duy nhất 4 người tồn tại là tôi, Sinh nhi, Liz và nhóc Thiên. Chúng tôi đều có chung đặc điểm là không tham gia tang lễ nhưng thực chất nó sâu xa hơn nhiều. Chính là vì chúng tôi hoàn toàn không có mặt trong cuộc họp này. Những kẻ đồng ý với phương án không cứu Sinh nhi đều bị con bé giết hết. Ngay đến anh hai và lão gia gia tài giỏi cỡ nào cũng bị con bé hạ gục.

- Con không thể bỏ mặc ba mẹ mình. Hãy gọi con về giúp chúng ta.

Ba cô ánh mắt cầu xin. Sam Sam nhếch miệng cười, cô lúc này là mặc bộ đồ màu đen, đội thêm chiếc mũ mạng đen, găng tay đen cầm chiếc búa lửa vắt xuống nền nhà khiến nó bốc cháy ngăn cách cả ba người.

- Xin hãy an nghỉ. Những chuyện còn lại tôi sẽ lo liệu dùm hai người.

- Mày là ác quỷ. Cả hai chị em mày đều là ác quỷ.....CHÚNG MÀY SẼ KHÔNG CÓ CÁI KẾT TỐT ĐẸP ĐẼU.

Ba cô hét lên đầy phần nộ. Sam Sam xoay người rời khỏi căn phòng, sau lưng cô lửa cứ ngùn ngụt từ trước. Sam Sam một mình bước ra khỏi biệt thự, cô đứng phía bên kia đường nhìn sang căn nhà lớn bốc cháy.

- Tôi đã biết cái kết của mình. Mỗi con người đều ẩn chứa con ác quỷ sâu trong tiềm thức. Chỉ là nó có trỗi dậy hay không thôi. Tất cả các người mới là ác quỷ. Chính các người dồn chị em tôi đến bước đường này. Đừng trách vì sao chúng tôi ác.

Sam Sam nói rồi rời đi, cô cầm cái ô màu đen bật lên vừa lúc cơn mưa rào trút xuống. Một thân hắc y trên đường phố giữa cơn mưa rào mùa đông này làm người ta ngạc nhiên. Những chiếc xe cứu hỏa và cứu thương đang ngược hướng với cô thẳng tới biệt thự. Dù họ có làm gì cũng kết thúc rồi.

- Sinh nhi...đừng vượt quá giới hạn nếu không ngay cả em chị cũng không tha thứ đâu.

Sam Sam lăm bắm một mình rồi lên một chiếc xe đồ ở trong con hẻm. Sau đó cô đã phóng đi đến nhà trẻ để đón Dương Dương trước giờ. Hiện cô cần đưa Dương Dương đến với ba nó vì tối nay gia đình có sẽ có chuyện.

Lovely Land.

- Cô cần gì ở tôi?

- Phong, em rất nhớ anh.

Khâu Nhượng Linh ôm chầm lấy Dương Chí Phong làm hắn ngạc nhiên. Cô kéo hắn ngồi xuống rồi đặt trước mặt hắn những tấm ảnh.

- Em không biết vợ anh lại như vậy? Năm đó nếu anh điều tra được cái gì, anh nghe được cái gì thì đó cũng là giả dối hết. Cậu ấy đã nói, cậu ấy đã nói rằng em không hợp với anh, rằng mọi thứ chỉ là.....

Khâu Nhượng Linh khóc nức nở nhưng cô ta có biết rằng Dương Chí Phong chỉ chăm chăm nhìn vào những tấm ảnh đó. Cái gì thế kia? Vợ hắn đang ôm một người con trai khác không phải hắn, cô đang chăm sóc con trai của tên đó bỏ mặc con mình. Cô đưa nó đi mua đồ, đưa nó đến với ba mình. Cả ba người trông thật hạnh phúc. Đây là thứ cô theo đuổi sao? Tóm lại là từ trước giờ với cô hắn là gì? Hắn có vị trí trong lòng cô hay không? Đêm đó hắn đã không về nhà, Sam Sam đã ru hai đứa con đáng yêu của mình ngủ.

- Mẹ yêu cả hai đứa.

- Bọn con cũng yêu mama. Mama ngủ ngon.

Hai đứa nói rồi ngủ luôn. Sam Sam hôn chúc ngủ ngon rồi rời khỏi phòng. Cô không xem thường Khâu Nhượng Linh được, cô ta đã gửi đến cho cô một món quà từ 5 phút trước đó là những tấm hình ân ái của hai người kèm theo là một tờ giấy ly hôn có chữ ký của hắn. Tốt thôi, nếu họ đã muốn chơi cô không ngại ngưng gì mà tham gia cùng họ. Lâm Sam Sam một khi chơi chưa từng biết thua là gì. Cô sẽ là người chiến thắng cuối cùng chứ không phải nhất thời. Cuộc hôn nhân này nên chấm dứt tại đây.

- Mama.....

Băng Băng chồm kín chặn khóc gọi thầm. Cô bé đã thấy được bưu phẩm gửi đến nhà. Vậy là mối quan hệ của ba mẹ rạn nứt hẳn rồi sao? Hai anh em phải làm sao đây? Liệu có bị chia cắt hay là không? Hạnh phúc mong manh, hạnh phúc giả tạo đó đã bắt đầu vỡ tan tành rồi sao?

- Ba, ba đang làm cái gì vậy?

Vũ Vũ cũng chồm chặn suy nghĩ, sao lại có nhiều chuyện xảy ra thế này? Từ trước đến nay ba của nhóc chưa từng qua đêm ở ngoài. Bây giờ ba lại làm vậy, còn thái độ của mẹ nữa. Mẹ đối với hai anh em rất kì quái, có chút gì đó lạnh nhạt mà cũng đầy yêu thương. Gia đình nhà họ Dương này sẽ đi về đâu đây? Chương sau sẽ là sự đổ vỡ hoàn toàn của gia đình, sẽ là màn chia ly trong lặng thầm không báo trước.

Đời lời: rất cảm ơn mn đã theo dõi và ủng hộ truyện của kid, mn có gì cứ thẳng thắn nói ra, Kid sẽ tiếp thu và sửa chữa kịp thời ạ.

>> Kill oi, gọi min về bên xừ fic đi nhá, kid bận rồi ko giúp được đâu.

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Sinh Con* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 32

- Lâm Sam Sam buồn sao? Một giọng nói trong quá khứ vang lên, Sam Sam ngồi trước căn nhà 'thiên nhiên' của Lâm Thiên ngày nào uống rượu một

mình. Đã lâu rồi cô không đụng vào rượu, có lẽ từ cái ngày ấy, cái ngày chạm mặt Lâm Thiên ở quán bar.

- Nhìn chị thật tệ hại đó chị dâu.

Lần này là Lâm Hạo, anh ta mỉm cười ngồi trước mặt cô nhưng sao lại xưng hô kì lạ thế kia? Luôn là nụ cười ấy, nụ cười khiến Sam Sam an tâm vô cùng.

- Em đã giết ba mẹ mình trước khi Sinh nhi ra tay đó Hạo à. Em làm vậy là sai sao?

- Không, chị đang làm đúng mà.

Lâm Hạo mỉm cười. Sam Sam thấy hình ảnh đó rất mập mờ và rồi đó không phải Lâm Hạo mà là Thiên Kỳ.

- Sinh nhi sẽ giết họ rất tàn nhẫn, con bé sẽ không để họ chết dễ dàng vậy đâu. Tôi không biết mình phải làm gì nữa. Hãy nói cho tôi biết đi Thiên Kỳ.

- Chị dâu....

Thiên Kỳ không biết nói gì, Sam Sam đang khóc, cậu chỉ có thể tiến tới ôm Sam Sam vào lòng mình, vỗ vai an ủi cô.

- Phải làm sao để thích ứng với chuyện này đây?

- Em xin lỗi vì không ở bên chị Sam Sam.

- Sao lại thành ra như vậy? Mọi người, mọi thứ đều đảo lộn hết lên. Dương Chí Phong, anh ta cũng đã ký vào tờ ly hôn với tôi rồi.

- Chị nói cái gì?

Thiên Kỳ kinh ngạc nắm chặt hai vai của Sam Sam. Chuyện điên rồi gì xảy ra thế này, cậu mới rời đi có chút là bao chuyện xảy ra. Thiên Kỳ ngay lập tức đi gọi hai người kia đến chỗ vắng đại ca mới được. Sam Sam ngồi đó nhìn Thiên Kỳ đi xa.

- Cậu là một người tốt nhóc Kỳ à. Chúng ta là người một nhà mà. Sẽ cùng nhau về nhà đúng không?

Sam Sam mỉm cười, cô rót rượu uống tiếp. Nếu cuộc đời này nhẵn tâm với cô thì cô chỉ còn cách dấn đạp lên sự nhẵn tâm đó mà sống tiếp. Sáng mai cô sẽ đưa hai đứa con mình rời đi dù hiện tại trong người cô cũng không có đồng nào.

Trước cửa căn hộ trên tầng hai mà Mạc Đình vẫn sống bao năm nay, Lăng Phong vừa nghe xong điện thoại của Thiên Kỳ mà kinh ngạc hét lớn.

- Thằng nhóc, nói cái khi gì hả? Đại ca ly hôn với chị dâu sao?

- Anh nói ly hôn?

Mạc Đình ngồi trong nhà cũng nghe thấy liền đi ra mở cửa hỏi. Lăng Phong gật gù đầu nhanh nhanh chóng chóng đi ngay. Mạc Đình cũng chạy theo sau Lăng Phong để xem chuyện gì đang diễn ra thế này. Vẫn là quán bar Lovely Land.

- Nói rõ đi.

Lúc này 5 người có mặt tại phòng vip là Thiên Bảo, Đinh Mẫn, Mạc Đình, Lăng Phong và Thiên Kỳ. Thiên Bảo cũng không dấu nổi ngạc nhiên khi nghe thẳng em trai báo tin đúng lúc đang xử lí chút chuyện của tập đoàn thay Dương Chí Phong.

- Chị dâu vừa nói đại ca đã ký tên vào tờ ly hôn rồi. Họ sẽ cắt đứt chấm dứt toàn bộ hôn nhân này.

- Cái tên khốn nạn đó. Biết ngay từ đầu mà.

Mạc Đình tức giận nghiêng rằng nói làm Lăng Phong thấy mà toát mồ hôi, anh là chưa bao giờ thấy cô thế này. Đinh Mẫn sực nhớ chuyện hệ trọng liền nói cho họ biết.

- Đúng rồi, hôm nay mấy phục vụ nói đã nhìn thấy lão đại đến gặp một cô gái. Xem lại thì hình như là Khâu Nhược Linh.

- OMG, là cái con nhỏ đã sống chết từ chối đại ca không thương tiếc đó sao?

Thiên Kỳ không dấu nổi sự kinh ngạc có 102 này. Tình cũ nói lại duyên duyên rồi vỡ vỡ tình hiện tại. Lăng Phong nhìn Thiên Kỳ.

- Thế giờ chị dâu đâu?

- A, thôi chết bỏ chị dâu lại một mình rồi.

Thiên Kỳ nghe hỏi mà sực nhớ, ôi đầu óc đăng trí của cậu. Nhanh chóng cậu cầm điện thoại gọi cho Sam Sam nhưng không ai bắt máy chỉ có tiếng tổng đài vang lên điệp khúc nghe phát chán đó (anh ơi, điện thoại chị ấy phá rồi ạ :3).

- Không bắt máy. Ban này chị ấy có ngồi uống rượu.

- Đây có khi nào xảy ra chuyện không?

Đình Mẫn lo sợ, vừa lúc đó có tin nhắn gửi đến cho Thiên Kỳ, là một số máy lạ.

- “Đừng có lo cho tôi, nhóc Kỳ nên lo cho đại ca của mình đi. Tôi là Lâm Sam Sam đó, trên đời này không gì làm tôi gục ngã được đâu. Lần tới gặp lại nhau có lẽ chúng ta sẽ ở hai thân phận khác nhau, đến lúc đó hãy cứ coi như không quen biết đi. Cậu nhớ sống tốt đấy, bây giờ đang là mùa đông sẽ rất lạnh nếu không mặc ấm. Ăn uống cũng điều độ vào, không có tôi nấu cơm cho ăn thế nào cậu cũng bỏ bữa rồi ăn qua loa. Còn nữa tiêu tiền tiết kiệm vào tuy tôi biết cậu thuộc dạng giàu có nhưng cần phòng bị vẫn hơn. Uống rượu cũng ít thôi không tốt cho sức khỏe. Hơn thế nữa cậu cũng nên đi kiểm kê cô bạn gái nào đó rồi kết hôn đi. Với ngoại hình và địa vị của cậu đâu phải thiếu đối tượng theo đuổi. Hi hi, tôi thấy mình giống bà mẹ trẻ của cậu mất rồi nhóc Kỳ à. Tuy nhiên trong suốt 6 năm qua điều làm tôi hạnh phúc thứ hai đó là quen được cậu. Cậu với mọi người đừng đến gặp tôi nữa, nếu muốn gặp tôi tự biết tìm tôi. Dương Chí Phong cũng đã quyết thì không thay đổi được đâu. Tôi với anh ta kết hôn đã không vì tình yêu rồi, cùng nhau chung sống trong suốt 6 năm đã là điều tuyệt vời. Tôi cũng có một món quà cho mọi người đây, tôi đã sắp xếp một bữa tối tuyệt vời cho Mạc Đình và Lăng Phong, hai người họ sẽ thành đôi thôi, Lăng Phong anh nên kiên nhẫn đợi chờ một chút. Còn Thiên Bảo và Đình Mẫn, tôi đã nên vài địa điểm hẹn hò tuyệt vời cho hai người rồi đó. Hai người dù trên danh nghĩa hay không cũng gần bó cùng nhau nhiều năm vậy. Kết hôn rồi thì nhớ hạnh phúc đừng có như tôi đó. Cuối cùng phiền cậu nhắn với Dương Chí Phong một câu rằng tôi hình như cũng đã từng rung động trước anh ta nhưng không phải là bây giờ đâu nhé. Là khi nào chúng tôi chính thức công khai ly hôn, khi mọi chuyện đã rõ ràng rồi hãy nói. Tạm biệt, hẹn gặp lại cậu vào một ngày xa lạ Tôn Thiên Kỳ.” số mới của chị ấy gửi đến thì phải.

Thiên Kỳ nhìn họ, ánh mắt cậu chăm chăm nhìn cái điện thoại, rõ ràng còn một dòng nữa mà cậu chưa đọc. “P/s: sẽ có lúc chúng ta cùng nhau trở về nhà.” Điều này là sao? Nó làm Thiên Kỳ nhủ mày một cách khó hiểu. Sam Sam là biết đến đâu đây?

- Ôi điên mất thôi.

Mạc Đình nói rồi đứng dậy rời khỏi đây, Lăng Phong cũng nhanh chóng đi theo cô. Chuyện này đều vượt tầm kiểm soát của họ rồi. Có lẽ nên thuận theo mong muốn của Sam Sam.

Sáng hôm sau, Dương Chí Phong thức dậy trong một căn phòng xa lạ, hắn cảm thấy vẫn còn choáng lịm lấy tay ray ray thái dương. Nhìn xung quanh hắn thấy có một mẫu tin nhắn để lại.

- Anh nên chuẩn bị đi, hôm nay em với anh cùng hai đứa nhóc đi chơi. Gặp nhau lúc 8h tại công viên giải trí Golden Sun nhé.

Lời nhắn này là của Khâu Nhược Linh để lại, hắn nằm xuống vuốt mặt, mọi chuyện quá xa rồi. Tối qua hắn uống say nên chẳng còn nhớ nổi chuyện gì nữa. Trong khi hắn nằm đó thì tại biệt thự, Khâu Nhược Linh đã lái xe đến đó, cô ta mỉm cười nhìn Vũ Vũ và Băng Băng chuẩn bị đi học trong khi Sam Sam đang đứng phía sau kia.

- Chào hai nhóc, cô là Khâu Nhược Linh.

- Chào cô.

Hai đứa cúi đầu. Sam Sam nhìn Khâu Nhược Linh nhếch miệng.

- Đã lâu không gặp. Tôi sẽ sớm gửi cho cô nên khỏi lo đi. Cho tôi cái địa chỉ, à không chẳng cần đâu.

Sam Sam mỉm cười quý dẻ, Khâu Nhược Linh nhìn cô rồi lại tươi cười nhìn hai anh em song sinh.

- Ba của hai đứa muốn nhờ cô đến đón. Hôm nay ba nói sẽ đưa hai đứa đi chơi.

- Oa, vui quá đi.

Vũ Vũ vui mừng, Khâu Nhược Linh nắm lấy tay hai đứa định đưa đi nhưng Băng Băng đã rút tay lại, cô bé nhìn Khâu Nhược Linh.

- Cháu muốn ở nhà với mama, hôm nay cháu với mama phải đi mua sắm ghép hình và làm nhiều chuyện.

- Cô có thể giúp cháu mà, hãy để mẹ cháu thư giãn nghỉ ngơi đi.

- Cháu không muốn. Vũ Vũ cũng ở nhà đi.

Băng Băng nhìn Vũ Vũ lạnh giọng, Sam Sam tuy không nói gì nhưng cô vui vì con cô không bỏ cô. Vũ Vũ thì trái lại không vui nhìn Băng Băng.

- Không, là anh muốn đi chơi với ba mà.

- Anh muốn đi thật sao? Vậy thì anh với cô ấy đi đi.

Băng Băng hét lên rồi đẩy cả hai người họ ra khỏi nhà. Khi đuổi họ rồi cô bé đóng rầm cửa lại.

- Con bé này hôm nay sao thế?

Vũ Vũ tự hỏi rồi hét lớn cốt để người bên trong nghe được.

- Anh sẽ mua quà cho em

Sau đó thẳng nhóc ngược lên nhìn Khâu Nhược Linh mỉm cười.

- Mình đi thôi cô.

- Ừm

Khâu Nhược Linh xoa đầu thẳng nhóc rồi cùng đi. Thật may Vũ Vũ mang gương mặt giống Dương Chí Phong nếu không cô cũng cự tuyệt đá thẳng nhóc ngay. Cần có người trung gian để lôi kéo Dương Chí Phong dần dần. Sau khi đuổi họ đi, Băng Băng thấy Sam Sam bước lên phòng, cô bé chạy theo sau. Sam Sam nhìn tờ giấy ly hôn đặt trên bàn mà tay cầm bút vẫn chưa ký.

- Mama hãy ký đi. Chúng ta không cần ba và Vũ Vũ nữa. Họ chọn cô ta thay vì mama và con. Vậy thì chúng ta cũng sẽ chọn cuộc sống khác thay vì họ.

Băng Băng lạnh lùng mà cương quyết. Tại sao một con nhóc 5 tuổi lại có thể nói ra mấy lời lẽ này cơ chứ? Sam Sam mỉm cười ôm Băng Băng vào lòng.

- Thông minh quá đôi khi không tốt đâu thiên thần của mẹ.

- Là vì con giống mama thôi.

Băng Băng cũng vòng tay ôm lấy Sam Sam. Cả hai mẹ con đều quyết tâm chấm dứt cuộc sống rắc rối hiện tại này. Dù trong người không có gì nhưng họ vẫn ra đi. Sam Sam đã ký vào tờ đơn rồi tự mình hoàn thành thủ tục mà không cần đến Khâu Nhược Linh nữa. Ly hôn đúng là đơn giản. Sự ràng buộc bởi pháp luật bây giờ cũng chẳng còn có hiệu lực nếu hai người với hai chữ ký trên tờ giấy. Kết hôn đơn giản mà ly hôn càng gọn lẹ. Đây là cái kết cuối cùng cho gia đình nhà họ Dương sao? Bản hợp đồng chính thức mất hiệu lực, cuộc hôn nhân chính thức tan vỡ hoàn toàn. Họ đã trở thành hai người đứng.

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Sinh Con* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 33

Ngồi trong xe mà hai mẹ con nhà này không biết đi đâu. Băng Băng ngả người ra ghế ngồi chơi game trong Ipad của mình.

- Mama chưa tìm được nơi ở mới sao?

- Không, mẹ có một ngôi nhà mà cậu của Băng Băng để lại nhưng là không muốn đến đó. Họ sẽ tìm được.

- Mama đã đưa đơn lên tòa cũng đã được xét duyệt xử lý hôn không có thỏa thuận gì rồi. Bây giờ chỉ cần mama và con kiếm tạm nhà sống rồi làm việc thôi. Con có thể làm thêm thông qua cái laptop của con. Còn Mama nấu ăn là nhất nên con nghĩ mama mở cái tiệm nhỏ là ổn. Mama và con chỉ cần đủ sống là được phải không ạ?

Nghe Băng Băng nói mà Sam Sam mỉm cười. Thật tốt khi con bé vẫn còn bên cạnh cô. Chỉ cần Băng Băng ở bên cạnh Sam Sam chẳng sợ bất cứ điều gì nữa. Vừa lúc đó điện thoại của cô vang lên tiếng vĩ cầm. Cô đã thay điện thoại thay luôn cả số mới, cái số gửi tin nhắn cho Thiên Kỳ cũng bị xóa sổ rồi. Tại sao Đại Lực lại tìm được số mới của cô chứ? A, cô quên mất cậu ta là chủ tịch tập đoàn nổi tiếng trên thế giới.

- Có chuyện gì hả?

- Cậu đang ở đâu vậy công chúa? Dương Dương nó khóc đòi cậu. Tớ vừa phải ở tập đoàn làm việc vừa phải trông nó. Cậu đến được không?

- May thật, cậu đã ổn lại rồi. Ừm, hai mẹ con tớ đến đó ngay.

Sam Sam mỉm cười, cô vui vì tên bạn này đã có thể bình tĩnh trở lại làm việc như thường. Có như vậy Vu Hiểu Mai trên trời mới mỉm cười được.

- Hai mẹ con tớ là sao? Hôn nữa đổi số làm gì?

- Tớ vừa ly hôn, chỉ giữ lại được Băng Băng.

- Rồi đến đây hăng nói.

Đại Lực nhanh chóng đập máy trước. Sam Sam nhìn Băng Băng mỉm cười rồi cũng nhanh chóng đập ga phi tới tập đoàn Golden Sun ngay lập tức. Hai mẹ con họ xuất hiện khiến trong đại sảnh không ít người tò mò. Họ được biết cô từng kết hôn nhưng chưa bao giờ được chiêm ngưỡng con của cô. Hai mẹ con đi cùng nhau, đều là dáng vẻ lạnh lùng nhạy bén khiến người ta dựng tóc gáy mà nhanh chóng tránh xa cầm lại gần. Đi thang máy chuyên dụng, họ nhanh chóng đến được tầng cao nhất.

- Di Sam Sam...

Dương Dương vừa thấy Sam Sam liền nín khóc chạy tới ôm chầm lấy chân cô không buông. Băng Băng thấy hành động quá kích của thằng nhóc này liền có vài phần kinh ngạc nhích ra xa.

- Đồ nhông nhều.

- Băng Băng...

Sam Sam không vui nhìn cô con gái 'quá' trưởng thành của mình kia. Dương Dương nhìn Băng Băng.

- Kệ tớ.

- Chứ thèm quan tâm.

Băng Băng nói rồi tiến tới ngồi lên chiếc ghế sofa trong phòng. Sam Sam bế Dương Dương lại đó ngồi cùng. Đại Lực cũng tiến tới đó ngồi đối diện với ba người.

- Vậy là cậu cũng ly hôn rồi sao công chúa?

- Chú gọi mama là công chúa sao?

Băng Băng có chút tò mò, Đại Lực nhìn cô bé thì cười lớn làm hai đứa trẻ không hiểu.

- Cháu không biết gì sao Băng Băng? Mama của cháu thời đại học được bình bầu là hoa khôi của lớp và đặc biệt là của khối đó. Cậu ấy được coi như nàng công chúa kiêu hãnh của lớp.

- Ra vậy.

Băng Băng gật gù như bà cụ non. Trờ lại vấn đề chính Đại Lực nhìn Sam Sam chờ câu trả lời. Trái lại Sam Sam có vẻ chẳng phải chuyện liên quan đến mình.

- Ừm thì tình cũ không rù mà tới. Người ta thủ đoạn vô biên tớ sao địch nổi.

- Hahaa, vậy hai mẹ con giờ ở đâu?

- Chưa biết, đang tính đi kiếm chỗ nào ở đây.

Sam Sam cười cười trả lời, Dương Dương nhìn cô ánh mắt rất cầu xin.

- Di đến sống với con đi. Có mình Dương Dương với ba thôi. Nhà to mà trống lăm.

- Phải đó công chúa, dù sao Hiểu Mai chắc cũng từng nhờ cậu rồi. Tớ biết không phải là lúc nhưng cậu hãy trở thành vợ của tớ đi. Đến lúc đó cậu có thể đường hoàng ngẩng cao đầu sống ở nhà tớ mà không bị rèm pha.

- A, ý hay.

Dương Dương và Băng Băng nhất loạt mỉm cười lên tiếng. Băng Băng đúng là cũng đã nghĩ mama của mình nên kiếm một ông chồng khác đối tốt với mama hơn là ba. Bây giờ nhìn chú này là bạn thân cũng vui tính nữa. Thế thì tuyệt rồi.

- Hiểu Mai chết chưa lâu mà.

- Đừng lo. Chúng ta sẽ đi đăng ký kết hôn, tổ chức một đám cưới nhỏ ở Mĩ có người trong tập đoàn làm chứng thôi. Ba mẹ chúng ta đều mất rồi, ở lại đây chỉ toàn ký ức buồn nên tớ nghĩ nên chuyển qua Mĩ sống. Tạm thời dịch chuyển mọi cốt lõi sang đó hết. Để lại bên này cho họ lo thôi.

- Cũng được.

Sam Sam mỉm cười đồng ý. Băng Băng chỉ cười, Dương Dương vui mừng ôm cổ Sam Sam.

- Vui quá, di sẽ là mẹ con. Con nghĩ mẹ con nhất định cũng mong như vậy mà.

- Ừm, di sẽ là mẹ của Dương Dương.

Một sự giúp đỡ của tình bạn. Họ sẽ là gia đình hạnh phúc dù kết hôn không phải tình yêu nhưng cũng là một mối quan hệ không tồi tệ như với Dương Chí Phong. Băng Băng cũng được đổi họ. Từ nay sẽ là Đại Băng Băng chứ không còn là Dương Băng Băng nữa. Một trang mới mở ra cuộc đời của họ, một cuộc sống tốt hơn trước, một sự lột xác hoàn hảo hơn trước.

Trong khi đó, sau khi từ khu vui chơi giải trí về nhà, Vũ Vũ đã ôm con gấu bông rất lớn hét gọi Băng Băng.

- Anh về rồi nè Băng Băng. Anh có mang gấu bông em thích về đây.

Dù Vũ Vũ có hét gọi đến đâu thì cũng không một tiếng trả lời. Dương Chí Phong nhìn mấy cô hầu rụt rè đứng bên kia.

- Phu nhân và tiểu thư đâu?

- Tiên sinh, là là phu nhân và tiểu thư đã rời đi ngay sau khi Khâu tiểu thư cùng thiếu gia rời khỏi.

- CÁI GÌ?

Dương Chí Phong hét lớn, Vũ Vũ đứng đó như chết lặng, con gấu bông cậu nhóc đang ôm rơi xuống đất. Vũ Vũ ngay lập tức xông lên trên phòng của mình với Băng Băng thì không thấy ai, tủ quần áo của Băng Băng trống trơn, bên phòng ba mẹ thì của mẹ cũng không còn. Dương Chí Phong nhìn con trai mình ngồi đó khóc mà đau lòng.

- Không phải, mama sẽ không bỏ con lại đâu. Băng Băng cũng không thể bỏ đi được. Sao lại như vậy chứ? TẠI SAO?

Vũ Vũ hét lên đau đớn, Khâu Nhượng Linh vừa bước vào biệt thự đã nghe tiếng hét liền hiểu chuyện. Cô ta cầm theo tờ thông báo vụ giải quyết từ tòa cho Dương Chí Phong.

- Cửa vợ anh gửi.

- Cô là đồ xấu xa, tránh xa khỏi ba và tôi ra. Cô cút đi.

Vũ Vũ tức giận, gương mặt thiên thần kia đã biến mất mà thay vào đó là ác quỷ đang nổi cơn phẫn nộ. Cậu nhóc liên tục đẩy Khâu Nhượng Linh ra khỏi nhà mình. Giờ thì Vũ Vũ đã hiểu tại sao Băng Băng lại có hành động và lời nói kì quặc đó. Con bé đã biết tại sao không cho cậu hay?

- Cô làm gì sai sao Vũ Vũ? Mọi chuyện là mama của con tự làm thôi, con nhìn đi.

Khâu Nhượng Linh đưa cho hai cha con xem tin tức mới nhất từ trong cái Ipad của cô ta. Là tin tức chủ tịch tập đoàn Dương thị, Dương Chí Phong đã ly hôn với vợ là Lâm Sam Sam. Một cuộc ly hôn trong yên lặng, không bồi thường đòi hỏi, vợ chồng mỗi người nuôi một đứa con. Chuyện này là sao chứ? Vũ Vũ thấy vậy thất thần, cậu mất mẹ, mất em gái rồi sao? Không thể thế được. Chỉ vì một chút ham chơi mà cậu nhóc đã không hay cảm xúc của mẹ thật khác. Vậy là chấm dứt rồi.

- Chết tiệt.

Dương Chí Phong đáp vờ cái ly xuống sàn, hấn tức giận vì chuyện này. Hấn còn chẳng hay mình kí tên từ lúc nào nữa. Mấy người kia ngồi cùng nhìn hấn mà lắc đầu ngán ngẩm. Mạc Đình nhìn hấn lạnh giọng.

- Anh là tên khốn. Đáng lẽ Sam Sam ngay từ đầu không nên kết hôn với anh. Cả bản hợp đồng đó nữa, đúng là điên rồ. Nếu là tôi thì tôi đã đến tát vào mặt anh một cái cho hả dạ rồi mới đi.

Mạc Đình nói rồi rời khỏi cùng Lăng Phong. Thiên Bảo không biết nên khuyên ra sao cũng cùng Đình Mẫn rời đi. Chỉ còn lại Thiên Kỳ ngồi lại với Dương Chí Phong.

- Đại ca, anh em mình đều đã lớn rồi không còn trẻ nữa. Có nhiều chuyện sai không thể chữa. Nhưng mà anh lại vì say rượu mà nổi hứng ký tên vào đơn ly hôn thì em cũng thật không biết nói sao. Chị dâu có nhắn lại nói với anh rằng hình như chị ấy cũng đã từng rung động trước anh. Em nghĩ chị ấy cũng đã học cách yêu và yêu anh nhưng vì anh vẫn luôn giữ lấy bóng hình Khâu Nhượng Linh mà hai người trở nên như vậy. Em mong anh sống tốt với lựa chọn của mình.

Thiên Kỳ giảng giải như ông cụ non rồi đứng dậy rời khỏi phòng. Dương Chí Phong ôm lấy đầu mình, một tay hấn che đi phần trên, vì bây giờ hấn đang khóc, hấn đang rơi nước mắt vì cô sao? Lâm Sam Sam, người con gái này đã khiến hấn, một kẻ kiêu ngạo lạnh lùng lần đầu tiên rơi nước mắt. Đàn ông không dễ rơi nước mắt vì vậy việc này đúng là tác động đến hấn không hề nhỏ.

- Tại sao chứ Lâm Sam Sam? Sao em không níu giữ, sao em không cố gắng tới cùng để giữ lại cuộc hôn nhân này? Em cứ nhắm tâm mà rồi bỏ anh với con như vậy sao? Em là người đàn bà độc ác, em rất độc ác và tàn nhẫn em có biết không?

Hấn đau khổ, người ta có lẽ nói đúng lúc bên cạnh không biết quý trọng để rồi mất đi mới biết nó quan trọng với mình đến nhường nào. Đây sẽ là bài học cho hấn, một bài học đắt giá nhất từ trước đến giờ. Lúc cô đi rồi hấn mới biết thì ra trong trái tim hấn cô đang lấp trọn từng khoảng trống. Khâu Nhượng Linh chỉ là quá khứ, cô ta chỉ là vết thương lòng đã bị Lâm Sam Sam chữa khỏi mà hấn không nhận ra. Nhưng bây giờ nhận ra rồi thì được gì vì cô đã đi. Lâm Sam Sam đã biến mất. Hấn đã dấn lòng phải hành động để cô không biến mất trước mặt hấn mà. Cô đến với hấn bằng một cuộc bùng nổ mạnh mẽ vậy mà rồi đi chỉ như một cơn gió lặng thầm không ai hay vậy sao? Tuy nhiên giờ hấn đã biết mình yêu cô bao nhiêu thế nên không một ai có thể thay thế vị trí của cô.

- Chuyện này là sao hả? Dương Chí Phong, anh đang làm cái trò gì thế này?

Ông Dương vừa mới hay tin bay gấp về nước. Cái chuyện kinh khủng này sao có thể xảy ra chứ? Nhìn cảnh tượng trong biệt thự ông không sao nói nổi, con trai ngồi ở sofa lạnh như băng, cháu trai thì ngồi ở bậc thang gương mặt như kẻ mất hồn, một sự u ám xảy ra ở căn biệt thự nhà họ Dương này.

- Ba đến rồi sao?

Khâu Nhượng Linh mỉm cười cúi chào ông Dương. Ông thật không hiểu người đàn bà nào lại mỉm cười xuất hiện ở đây?

- Tôi không nhớ mình có con gái.

- Con sẽ là vợ của anh Phong vì vậy con cũng như con gái của ba thôi.

Khâu Nhượng Linh mỉm cười tiến tới ngồi xuống khoác lấy cánh tay Dương Chí Phong. Vũ Vũ thấy vậy đứng lên.

- Ông nội, mừng ông trở về nhà.

Hành động kì lạ của thằng nhóc làm người ta không hiểu. Ông Dương thực không biết mọi chuyện xoay kiểu gì đây.

- Vũ Vũ vậy em gái và mẹ cháu?

- Mama đi rồi. Mama và Băng Băng bỏ rơi cháu ở lại đây rồi. Nếu quay ngược thời gian cháu sẽ bỏ ba lại để theo mama và Băng Băng. Cháu không quan tâm ba sẽ tái hôn hay không nhưng quyền thừa kế sẽ là của cháu.

Nghe xong câu này khiến Dương Chí Phong, ba hấn và Khâu Nhượng Linh không hên mà nhìn thằng nhóc 5 tuổi hồn nhiên ngày nào đang nở nụ cười quý dị kia. Vũ Vũ đã thực sự thay đổi cách suy nghĩ của mình về thế giới này rồi. Đây đúng là cuộc lật xác đã nói trên mà. Một thằng nhóc ngây thơ trưởng thành hơn, thằng nhóc tin chỉ cần nắm quyền thừa kế thì sẽ không sợ ả đàn bà hồ ly đã làm tan nát cái gia đình hạnh phúc của thằng nhóc. Thằng nhóc sẽ cho ả hồ ly nếm mùi vị đau khổ, sẽ không như ý muốn của ả ta đâu. Dương Vũ Vũ này sẽ cho ả thấy, thật sai lầm khi dám chia cắt thằng nhóc với mama và em gái. Đây sẽ là cuộc chiến khốc liệt của họ. Trò chơi chỉ vừa mới bắt đầu thôi.

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Sinh Con* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 34

Đã ba năm trôi qua, Vũ Vũ lúc này đã 8 tuổi, nhìn cậu nhóc chừng trạc ngồi ghế sau chiếc cadillac mặc đồng phục của trường tiểu học lạnh lùng vô cùng. Lái xe riêng của cậu nhóc rùng mình vì thiếu gia. Từ ngày hấn được thuê về làm lái xe riêng chưa một lần thấy thiếu gia nhà này cười, lúc nào cũng yên lặng, thỉnh thoảng ậm ừ vài câu cho có.

- Thiếu gia, hôm nay tiền sinh sẽ không về nhà, nghe nói đi Nhật khoảng 3 ngày.

- Ừ.

Vũ Vũ gật đầu, thuận đó một nụ cười xuất hiện trên gương mặt lạnh lùng của thằng nhỏ 8 tuổi đó làm lái xe riêng nổi cả da gà. Thiếu gia họ Dương đang cười. Vừa về tới nhà, Vũ Vũ cầm cặp đi vào trong biệt thự, người hầu đều cung kính chào thiếu gia nhà mình. Hôm nay ông Dương cũng không có nhà, ông được một vị khách già lâu năm về nước mời đi làm vài chén rồi. Vũ Vũ nhìn người mẹ kế mà thằng nhóc ghét nhất trên đời đang nở nụ cười kia.

- Con về rồi sao?

- Chào, hôm nay chỉ có hai dì cháu mình ở nhà thôi đó.

Vũ Vũ mỉm cười, ánh mắt gian xảo nhìn Khâu Nhượng Linh. Thằng nhóc là vẫn không chịu gọi một tiếng mẹ dù trước mặt khách khứa đi chăng nữa. Khâu Nhượng Linh vẫn nặn ra nụ cười cảm cấp cho thằng nhóc. Về vấn đề này là tự Khâu Nhượng Linh đến đây sống và coi mình như nữ chủ nhân của ngôi biệt thự này mặc dù cô ả chưa hề được đăng ký kết hôn với Dương Chí Phong. Cả hai người đi lên trên phòng, Vũ Vũ từ cái áo vest ngoài để thay đồ, thằng nhóc nhìn bà đi đáng ghét kia nở nụ cười.

- Dì, có phải dì rất muốn cháu gọi là mẹ hay không?

Nghe Vũ Vũ nói vậy Khâu Nhượng Linh gật đầu, cô ta thế nào cũng là một luật sư có tiếng, dù biết cô ta là làm vợ cho kẻ đã ly hôn nhưng cũng cần đưa con riêng này gọi tiếng mẹ.

- Vậy hôm nay chúng ta thỏa thuận thế này đi. Trước trốn đông người cháu sẽ gọi dì là mẹ nhưng ở nhà thì quan hệ của chúng ta vẫn là dì cháu bình

thường.

- Vậy thì tốt quá Vũ Vũ.

- Di thấy vui sao?

Vũ Vũ mỉm cười, Khâu Nhượng Linh cũng cười. Thằng nhãi con, đừng tưởng ta không biết mi âm mưu muốn đá ta ra khỏi nhà. Ta sẽ đá mi ra khỏi đây trước chứ không phải mi đá ta đâu.

- Cháu hơi đói, đi có thể chuẩn bị bữa tối chứ?

- Được thôi.

Khâu Nhượng Linh cười cười rồi rời khỏi phòng. Vũ Vũ nhìn vào cánh cửa đóng lại kia.

- Tưởng đá tôi dễ dàng sao Khâu Nhượng Linh? Cô là nên cố gắng sinh một đứa con đi, mà cũng chưa chắc, có khi tôi sẽ giết nó trước khi nó kịp ra đời. Kẽ đã khiến gia đình tôi tan nát sẽ phải chịu đau đớn gấp trăm ngàn lần.

Vũ Vũ nắm chặt tay lại. Án bà này suốt 3 năm nay luôn giả vờ ngoan hiền cười cười trước mặt thằng nhóc thật chướng mắt. Cứ đợi đi, sắp đến lúc rồi.

Quán Happy, Mạc Đình đang thay đồ chuẩn bị về nhà. Vừa rồi tiểu thư đã gửi thư cho cô. Golden Sun đang độc lập chuẩn bị đáp trả SS và Dương thị. 3 năm trước là cả hai bên đều tự hủy hợp đồng trong yên lặng nên không phải bồi thường gì. SS quay ra hợp tác với Dương thị điều này làm hai tập đoàn ngày càng lớn mạnh. Trên đà đó Golden Sun đã lấy cớ vậy để đánh trả hai tập đoàn hàng đầu này. Nghe nói chủ tịch của Golden Sun vừa có thêm một trợ lý mới.

- Em về rồi sao Tiểu Đình?

- Ừm.

Mạc Đình gật đầu nhìn Tiểu Mỹ. Chị ấy sau bao năm vẫn cứ độc thân một mình. Nghe nói đã sớm chia tay bạn trai và một mình sống cho nó vui vẻ. Đang đi bộ bên lề đường thì một chiếc audi dừng lại bên cạnh cô, Mạc Đình không bận tâm mà tiến tục đi, chiếc audi đó cũng bám theo cô. Mạc Đình quay lại nhìn kẻ bám đuôi kia.

- Anh muốn sao hả Lăng Phong?

Mạc Đình tức giận hét lên, Lăng Phong bước xuống xe, anh nhìn cô gái này.

- Vậy em muốn sao hả? Tôi còn thiếu sót điều gì mà em không thể chấp nhận tôi chứ?

- Là tôi không yêu anh thôi.

Mạc Đình tuyệt tình rồi quay mặt đi. Lăng Phong nhìn cô.

- Được, em không yêu tôi vậy tôi biết. Xin lỗi vì làm phiền em suốt mấy năm qua. Từ nay tôi sẽ không tìm em nữa. Tạm biệt.

Lăng Phong nói rồi lên xe phóng đi mất. Mạc Đình đứng đó nhìn, cái tên này hôm nay hình như làm sao thì phải. Mà cô cũng chẳng bận tâm, Mạc Đình từ từ đi về nhà. Cô vừa mới mở cửa nhà thì một con nhóc 18 tuổi nhảy ra ôm chầm lấy cô.

- Cô à, về trễ đó.

- Mạc Tiểu Linh, nhóc làm cô giật mình đó?

Mạc Đình ngạc nhiên, Mạc Tiểu Linh là cháu gái của Mạc Đình mới từ quê chuyển lên thành phố A này 2 năm trước để học cấp 3. Mạc Đình là vừa đi làm vừa nuôi con nhóc to xác này. Vì vậy cô đã làm thêm phục vụ ở Lovely Land nhờ Thiên Kỳ giới thiệu. Dù sao ở đó lương cao lại không như mấy bar khác trong thành phố lại có người quen nữa.

- Cô, cháu chuẩn bị bữa tối rồi. Cháu biết cô phải đi làm nên sẽ ăn tối sớm với cô.

- Ừm. Nhóc nên lo học đi.

- Vâng thưa cô.

Mạc Tiểu Linh mỉm cười dơ tay kiểu quân đội. Hai cô cháu ăn bữa tối sớm thì Mạc Đình lại phải đến Lovely Land, một mình Mạc Tiểu Linh ở nhà học bài. Hiện Mạc Đình vẫn còn sống ở cái căn hộ tầng hai mới mua được đó. Khi Mạc Đình vừa đi khỏi thì một người đứng trước cửa căn hộ tầng hai, hai tay đút túi quần không gõ cửa cũng chẳng làm gì cả, chỉ đơn giản đứng đó.

- Có vẻ là vẫn ổn.

Nói rồi cô gái đó quay người rời đi, đội chiếc mũ áo lên, choàng khăn vào cô gái đó lên xe phóng đi mất, hôm nay là một ngày tuyết rơi khá nhiều, sẽ lạnh đây. Tại ba Lovely Land, Mạc Đình vừa thay đồ liền có người gọi tới phục vụ phòng vip 1. Khi vừa bước vào Mạc Đình đã thấy mấy cái con người quen thuộc kia nhưng nay có thêm Lâm Thiên, cậu nhóc ngày nào giờ đã trở lại.

- Ô, chị Mạc lâu không gặp.

Lâm Thiên mỉm cười, Mạc Đình không nói gì cả tiến lại gần họ.

- Mấy người dùng gì.

- Cho như bình thường đi Tiểu Đình Đình.

Thiên Kỳ mỉm cười, Mạc Đình định xoay người rời đi thì cô gái ngồi bên cạnh Lăng Phong liền gọi lại.

- Cô phục vụ gì ời, tôi muốn một chái XO được chứ?

- Vâng thưa tiểu thư.

Mạc Đình mỉm cười, cô nhận ra cô gái này, là tiểu thư tập đoàn chuyên về mô tô, trước luôn theo đuổi Lăng Phong và giờ thì là bạn gái của Lăng Phong. Cô ta biết Lăng Phong từng theo đuổi và yêu Mạc Đình sâu đậm nên luôn tìm cách hạ nhục cô mọi lúc mọi nơi. Vài phút sau đó Mạc Đình trở lại, cô còn đang đặt mọi thứ lên bàn cho họ thì cô tiểu thư kiêu ki kia KHÔNG MAY làm đổ rượu lên người cô làm mọi người ngạc nhiên. Thiên Kỳ và Lâm Thiên nhanh chóng đứng dậy lau lau mọi thứ cho Mạc Đình. Mấy anh trai xã hội đen này và Lâm Thiên thừa biết Mạc Đình là một trong những người thân cận được Lâm Sinh Sinh vô cùng yêu mến để lại bên người. Đặc tội với Mạc Đình chỉ có nước tuyên bố đối đầu trực diện với Lâm Sinh Sinh mà để Lâm Sinh Sinh điên lên chỉ có nước chết chứ chẳng chơi.

- Không sao chứ chị Đình/Tiểu Đình Đình.

Lâm Thiên và Thiên Kỳ đồng loạt lên tiếng, lạ là hôm nay Lăng Phong không mảy may đến cô.

- A, xin lỗi nhé, tôi bị tuột ly làm đổ rượu lên người cô.

- Không sao nhưng mà La tiểu thư này, đây là lần cuối cùng thôi đấy. Nếu tiểu thư muốn cùng tôi chơi trò chơi thì nên nói trước một câu, tôi luôn sẵn sàng tham gia.

- Cô nói gì?

Vị La tiểu thư kia tức giận. Mạc Đình mỉm cười ôm lấy cái khay.

- Tôi rất muốn xem La tiểu thư mạnh cỡ nào, trong trò chơi chung cuộc tôi là một cái nhánh nhỏ nhưng trong trò chơi của riêng mình tôi sẽ là một cái cây lớn. Chúc mọi người nói chuyện vui vẻ.

Mạc Đình xoay người rời đi. La tiểu thư tức giận nắm chặt tay lại. Đình Mẫn nhìn theo mỉm cười, hiếm khi cô thấy Mạc Đình hứng thú chuyện thiên hạ.

- Mọi người hôm nay em vừa nhận được tin, phu nhân chủ tịch Golden Sun cùng hai đứa con của mình trở về nước. Nghe nói lần này họ định sẽ hạ gục SS và Dương thị một lúc.

- Golden Sun có quá ngạo mạn hay không?

Lâm Thiên mỉm cười, Thiên Kỳ lúc này không bàn việc với họ mà vui vẻ nhắn tin với ai đó.

- Cậu làm gì mà cười một mình vậy?

Dương Chí Phong nhìn Thiên Kỳ lúc nào cũng nói nhiều nay lại yên lặng. Thiên Kỳ mỉm cười tay nhắn tin mà chẳng nhìn mọi người.

- Đoán xem phu nhân của chủ tịch Golden Sun là ai?

- Ý nhóc là sao?

Thiên Bảo không yên được liền hỏi. Thiên Kỳ vẫn chăm chú nhắn tin.

- Là chị dâu, Lâm Sam Sam.

Lời Thiên Kỳ vừa thốt ra làm tất cả yên lặng, đồng loạt nhìn Dương Chí Phong rồi Thiên Kỳ. Chỉ có mình La tiểu thư không biết gì vẫn uống bình thường kia. Mạc Đình đứng ngoài nghe được liền xoay người rời đi.

- Anh là đang đùa phải không?

Lâm Thiên mất bình tĩnh túm cổ áo Thiên Kỳ lôi dậy. Ấy vậy mà Thiên Kỳ vẫn mỉm cười dơ điện thoại lên cho họ coi. Dương Chí Phong cầm lấy xem tin nhắn trong điện thoại.

- Nhóc Kỳ, ba năm rồi còn nhớ tôi chứ? Tôi trở về rồi đây, ngày tôi trở về sẽ là ngày cuộc chơi này được tiếp tục. Tôi sẽ cho họ thấy Lâm Sam Sam này là người như thế nào. Đầu sao tôi vẫn muốn báo tin này cho cậu đầu tiên. Hình như cậu vẫn chưa kiếm bạn gái hả? Ừm, nếu cần tôi kiếm dùm cho. Nếu tôi đoán không nhầm cậu đang mỉm cười khi biết tôi là vợ của chủ tịch tập đoàn Golden Sun. Gặp nhau ở đâu đi, cậu cứ tự do chọn địa điểm sau đó gửi cho tôi. Lúc đó tôi trực tiếp chọn ngày giờ vì về nước rồi tôi cũng bận lắm, hai đứa nhóc rồi cả chuyện tập đoàn nữa. Tạm biệt, nhóc con của tôi Lâm Sam Sam.

Dòng tin nhắn kết thúc ở đó, Dương Chí Phong để điện thoại xuống bàn thì Đinh Mẫn cảm lên xem.

- Từ bao giờ rồi?

- Ý anh là em nhắn tin với chị ấy sao?

Thiên Kỳ biết mà còn hỏi lại, Lâm Thiên đã buông cậu ra. Dương Chí Phong không nói gì nhìn chăm chăm Thiên Kỳ.

- Có lẽ là vừa nãy khi Tiểu Đình Đình bước ra ngoài.

- Chết tiệt.

Dương Chí Phong bức mình, La tiểu thư lần này cũng thấy rung mình vì lạ. Thiên Kỳ cầm lấy điện thoại từ tay Đinh Mẫn mỉm cười.

- Vậy em đi đây.

- Hẹn ở đâu?

Dương Chí Phong lạnh lùng hỏi thì Thiên Kỳ vẫn là mỉm cười.

- Nơi đây ấp kỉ niệm. Anh chỉ cần biết có vậy thôi đại ca.

Nói rồi Thiên Kỳ rời khỏi, để lại trong phòng một không khí u ám nặng nề. Cô trở về mà phải ráng một đòn mạnh mẽ đến vậy sao? Cô là vì có chủ tịch Golden Sun nên mới thỏa mãn ly hôn với hán chứ gì? Được hán sẽ xem xem cô trở về thế nào.

- Mama.....

Vũ Vũ mỉm cười ngồi trong phòng nhìn vào bức hình người phụ nữ trang điểm sắc xảo xinh đẹp vô cùng đang đứng trong một bữa tiệc lớn ở Pari. Đầu phải 3 năm qua Vũ Vũ chỉ lo đối phó với á hồ ly, thằng nhóc cũng là tìm kiếm mama và em gái nữa chứ.

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Sinh Con* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35

Đêm đó tại phòng của CEO của SS, SS đã chuyển trụ sở về nước để tiện làm ăn, Lâm Sinh Sinh ngồi ở ghế xoay nhắm mắt nghỉ ngơi một chút.

- Vậy đây là cái con muốn sao Sinh Sinh?

Gia Gia nhìn Lâm Sinh Sinh mỉm cười, mọi người đều đã bị giết hết chỉ còn mình gia gia và Lâm Hạo vẫn sống và đang đứng ở trong tòa 'lâu đài' nguy nga của đại gia tộc ở Anh.

- Không, tôi chỉ lấy lại những gì của mình mà thôi.

- Rồi con sẽ tự tay hủy hoại chính Sam Sam mà thôi.

- Tôi sẽ không hủy hoại chị gái mình.

Lâm Sinh Sinh hét lên, lão gia gia cười cười.

- Đến ba mẹ và gia đình mình con còn giết thì tại sao Sam Sam lại không thể. Ta chỉ có thể cho con lời khuyên duy nhất rằng hãy cẩn thận Sinh Sinh à. Sam Sam không đơn thuần như vẻ bề ngoài lương thiện của con bé đâu. Lâm Sam Sam, chị gái song sinh của con chính là một con ác quỷ. Con bé sẽ chỉ biết đến việc xù lông mà bảo vệ những đứa con của mình. Một khi con gây nguy hiểm cho chúng thì chính tay Sam Sam sẽ giết chết con.

- Chị ấy sẽ không làm vậy. Sam Sam yêu quý tôi nhất trên đời. Không có chuyện chị ấy giết tôi vì hai đứa nhóc đó.

Lâm Sinh Sinh hét lên rồi bắn chết lão gia gia trong khi lão vẫn mỉm cười. Lâm Hạo nhìn cô em họ.

- Anh cũng chỉ có duy nhất một lời khuyên cho em thôi Sinh Sinh. Lão gia gia nói đúng đấy, chị gái của em, người con gái mà anh yêu, Lâm Sam Sam là một con người đáng sợ đáng ghê tởm đấy. Dù cho con bé biết sự thật nhưng vẫn âm thầm ngồi một chỗ chờ em đến tận diệt gia tộc. Căn bản con bé không muốn bàn tay mình nhuộm máu không cần thiết.

- Anh thì biết gì về Sam Sam chứ? ANH THÌ BIẾT GÌ VỀ CHỊ GÁI CỦA TÔI?

Lâm Sinh Sinh hét lên. Lâm Hạo mỉm cười tiến tới trước mặt Lâm Sinh Sinh, bàn tay đó đưa lên chạm vào má của cô.

- Anh hiểu Sam Sam hơn em đấy vì bọn anh cùng sống với nhau từ nhỏ mà. Em có biết lúc Sam Sam bị giam lỏng 1 năm chứ? Con bé liên tục vẽ lên những tờ giấy một chữ giết. Con bé muốn ám chỉ sẽ giết tất cả mọi người. Em còn nghĩ con bé ngây thơ sao? Em mới là kẻ ngây thơ đó Lâm Sinh Sinh.

- Vậy chị ấy biết kế hoạch ngay từ đầu?

Lâm Sinh Sinh kinh ngạc, Lâm Hạo mỉm cười đầy yêu thương vì gương mặt này giống y hệt với Sam Sam.

- Không, theo anh đoán con bé mới biết gần đây thôi nhưng là biết từ đầu đến cuối.

- Dù sao thì cũng kết thúc rồi.

Lâm Sinh Sinh tay cầm súng hướng đúng ngực trái của Lâm Hạo và nổ súng. Trước khi ngã hẳn xuống Lâm Hạo có để lại cho cô một câu.

- Chỉ là Sam Sam đi trước em một bước thôi. Em nghĩ con đường mình trả thù dễ vậy sao? Lucy....con bé đang bị Sam Sam đưa vào bẫy để khai hết mọi chuyện. Lâm Sinh Sinh.....

Lâm Hạo ngã xuống nền nhà, câu nói đó anh tiếp tục.

- ...Hãy giết Lucy trước khi Sam Sam ra tay. Đừng để Lucy rơi vào tay Sam Sam vì con bé bị điên rồi.

- Chết tiệt.

Lâm Sinh Sinh hét lên rồi rời khỏi lâu đài cùng với đó cô cho kích hoạt nổ bom. Cô đã cho người gắn rất nhiều C4 xung quanh lâu đài để nổ đồng thời. Đại gia tộc hết người này đến người khác đều nói chị gái cô đáng sợ, đều nói chị gái cô mới là kẻ diệt vong thực sự chứ không phải cô. Tại sao? Sam Sam rất hiền lành và tốt bụng, sẽ không đời nào Sam Sam làm chuyện đó.

- Em làm Lâm Sinh Sinh tỉnh giấc sao?

Lâm Thiên ngồi xuống ghế sofa nhìn Lâm Sinh Sinh vừa tỉnh dậy nhìn cậu hơi ngạc nhiên.

- Có chuyện gì sao Thiên Thiên?

- Thật bất ngờ đó Lâm Sinh Sinh. Em không tin được là Lâm Sam Sam lại có thể là phu nhân của chủ tịch tập đoàn Golden Sun.

- Chuyện đó sao?

Lâm Sinh Sinh tự hỏi rồi ngã người ra ghế suy nghĩ. Lâm Thiên ngạc nhiên.

- Lâm Sinh Sinh biết từ trước sao?

- Ủ, có chạm mặt ở vài bữa tiệc mà. Có vẻ chị ấy sống rất tốt, đang chuẩn bị kết thúc trò chơi với Khâu Nhược Linh.

- Em nghĩ vậy.

Lâm Thiên mỉm cười, Lâm Sinh Sinh vẫn bị câu nói của 8 năm trước làm cho phải suy nghĩ nhiều. Sự thật về chị gái cô là cô chưa hay tất cả hay sao? Có lẽ Liz sẽ có câu trả lời nhưng không đời nào Liz sẽ hé răng nói cho cô. Liz là người biết nhiều, cũng ham vui nhiều nhưng tuyệt đối không phải kẻ nhiều chuyện.

- Lâm Sinh Sinh này, liệu Liz bây giờ đang ở đâu? Em có đến văn phòng luật sư LL nhưng không thấy ai cả, chủ của tòa nhà đó nói Liz đã trả phòng từ lâu và không lấy lại tiền thuê. Lâm Sinh Sinh vẫn liên lạc được với Liz chứ?

- Không biết. Liz mất tăm rồi.

Lâm Sinh Sinh không vui nói, có lẽ ngày mai cô nên đến thăm Vũ Vũ nhân tiện gặp mặt Khâu Nhược Linh một chút. Là cô ta đã chia rẽ gia đình chị gái cô nhưng là cô cũng muốn xem nó đi đến đâu.

Ngày hôm sau, trên đường từ sân bay trở về, Băng Băng cùng Dương Dương ngồi phía sau, Đại Lực lái xe còn Sam Sam ngồi ghế phụ đằng trước.

- Đã nói cậu không cần đón ba con tụi này mà công chúa.

- Muốn gặp bọn trẻ thôi. Tạm thời tớ sẽ không làm việc ở tập đoàn, tớ cần giải quyết chuyện cá nhân.

- Ừm, cần gì cứ bảo tớ.

Đại Lực mỉm cười, Sam Sam quay lại thấy Băng Băng đang ngủ dựa đầu vào vai Dương Dương còn nhóc Dương Dương thì ngồi lạnh lùng nghe nhạc. 3 năm qua thằng nhóc này cũng thay đổi nhanh đến chóng mặt. Vì Băng Băng nói không thích con trai ẻo lả hay làm lũng giống con gái nên thằng nhóc đã hoàn toàn thay đổi thành người lạnh lùng bất cần. Nhưng chỉ cần Băng Băng muốn gì thằng nhóc đều có thể đáp ứng hết. Sam Sam lo liệu có phải là tình yêu của mấy đứa nhóc con hay không đây? Mà Băng Băng và Dương Dương cứ vui là được, trên hết chúng nên chú ý hiện tại hai đứa đang được coi là chị em.

- Dương Dương....con có muốn ăn gì không mẹ sẽ làm cho?

Sam Sam mỉm cười lên tiếng, Dương Dương ngồi phía sau nghe nhạc nhìn Sam Sam.

- Con ăn gì cũng được, mama làm là con ăn hết.

- Ừm, vậy hôm nay mẹ sẽ đưa hai đứa đến một nơi, còn ba sẽ đi làm, tối về chúng ta sẽ ăn cùng nhau.

- Vâng.

Dương Dương gật đầu, Đại Lực đi thẳng đến tập đoàn rồi để ba mẹ con tự đi với nhau. Sam Sam lái xe đưa hai đứa nhóc đến ngọn đồi hoa mặt trời đó nhưng cũng phải ghé mua thêm một bó hoa bách hợp. Vừa lúc gần đến Băng Băng tỉnh lại, cô bé dụi dụi mắt đến đáng yêu làm Dương Dương nhìn chăm chăm.

- Sao không ngủ tiếp? Đến nơi rồi gọi mà.

- Tự dưng tỉnh.

Băng Băng mỉm cười, Dương Dương nhiều lúc với cô bé rất bướng bỉnh, đã nhỏ hơn 1 tuổi vậy mà suốt ngày ngoan cố đòi làm anh bắt cô bé gọi vậy rồi xưng em. Mà Băng Băng cũng nên đồng ý không thằng nhóc nói hoài làm điếc tai mất.

- Mama đi đâu vậy?

- Đi thăm di Sinh Sinh của con.

Sam Sam mỉm cười, tại sao đến bây giờ cô vẫn có thể nói như vậy cơ chứ? Ba mẹ con cùng nhau đi lên đồi đứng trước ngôi mộ đã mọc rêu xanh đó vì không có ai chăm sóc. Trước đây Lâm Thiên còn chăm chỉ lo cho chứ lúc biết rồi là chẳng còn ai đến nữa. Sam Sam đặt bó hoa xuống, cô vẫn đeo kính đen, tóc buộc thấp, mái dài để giữa, hiện Sam Sam đã để tóc xoăn nhẹ và nhuộm màu vàng, cô còn trang điểm tô son đỏ chót càng nổi bật trên nền da trắng. Sam Sam hôm nay mặc một bộ đồ màu trắng khá bó kèm theo cái áo khoác lông màu trắng nốt. Hai đứa nhóc kia theo phong cách mới nhất đang yên lặng đứng bên cạnh mẹ.

- Mama, con cứ tưởng..

Băng Băng vẫn rất mơ hồ, mama từng nói di Sinh Sinh vẫn còn sống vậy ai đang nằm dưới mộ?

- Đây là di Sinh Sinh thứ hai của con. Là người mẹ từng hứa sẽ đưa con và Vũ Vũ tới vào lần sau gặp mặt nhưng mẹ không giữ được lời. Đổi lại mẹ đưa cả Dương Dương đến đây vì bây giờ hai đứa là con của mẹ.

- Vâng.

Băng Băng gật đầu, cô bé biết không nên hỏi nhiều, mama cô làm gì cũng là có nguyên nhân của nó.

- Vậy giờ chúng ta đi đâu đây mama?

Dương Dương tò mò, Sam Sam mỉm cười.

- Chúng ta sẽ đến quán Happy, nhân tiện thăm cô Mạc Đình.

- Vâng.

Hai đứa trẻ ngoan ngoãn gật đầu, vậy là ba mẹ con họ cùng nhau đến quán Happy. Ngồi trên xe hai đứa nhóc kia cười nói cái gì đó rồi chúi mũi vào cái Ipad.

- Băng Băng, con có muốn gặp Vũ Vũ hay không?

- Không đâu, sẽ gặp nhau ở trường mới thôi. Đến lúc đó con sẽ tính cả góc lẫn lồi. Chắc chắn là vậy.

- Tốt nhưng mẹ mong con đừng làm gì quá đối với anh trai của mình.

- Vâng.

Băng Băng gạt đầu, cô bé xinh đẹp 8 tuổi này nhìn rất đáng yêu và mê hoặc, nét đẹp đó rõ ràng là thừa hưởng từ mẹ vậy mà lúc nhỏ có người kêu giống baba đáng ghét. Dương Dương nhìn Sam Sam

- Con cũng sẽ góp vui. Cái bà hồ ly tinh đó hay mama để con giải quyết cho.

- Thôi đi nhóc, nhỏ người thì lo việc nhỏ đi. Đừng có dính lấy chuyện của mẹ nữa.

- Vâng.

Dương Dương mỉm cười. Trong khi đó, Vũ Vũ vừa xuống nhà đã thấy Khâu Nhược Linh chuẩn bị cặp sách đang hoảng cho thằng nhóc. Trước khi lên xe thằng nhóc nhìn Khâu Nhược Linh mỉm cười vui vẻ.

- Di à, di có nghe tin gì chưa? Mama của con về nước rồi. Nhìn mama của con bây giờ sành điệu lắm đó, nhìn không nhận ra luôn.

- Sao?

Khâu Nhược Linh kinh ngạc, Vũ Vũ lên xe và đi tới tường luôn. Thằng nhóc đã đánh đòn phủ đầu khá sốc cho á hồ ly này. Tiếp đó nên tương kế tựu kế thôi, cần gấp mama và Băng Băng trước đã. Cuộc vui ngày càng gay cấn rồi đây.

- Nhìn mọi người vui như vậy mình có nên góp tí sức không nhỉ?

Một cô gái xinh đẹp đeo kính gọng đen mặc áo khoác đội mũ ngồi ở trên tầng thượng của tập đoàn Dương thị. Cô gái đó đang đánh máy, mồm ngậm cái bánh mì, bên cạnh có cốc cà phê nóng nữa. Một mình giữa mùa đông có phòng điều hòa không ngồi lại lên sân thượng chịu rét thế này. Và cô gái này là ai đây? Mọi người đoán thử nhé. Cô gái này sẽ góp vui cho cuộc bùng nổ tiếp theo trong trò chơi của Sam Sam

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Sinh Con* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36

- Lý Diên Vĩ cô trốn đâu mất tầm mà giờ trở về cứng đờ như con robot thế hả?

Trưởng phòng bộ phận phát triển của tập đoàn Dương thị nổi tiếng khó tính nhìn cô gái tên Lý Diên Vĩ kia. Lý Diên Vĩ vì lạnh quá mà co ro ôm cái laptop nhìn trưởng phòng.

- Dạ xin lỗi trưởng phòng, thực sự xin lỗi, vì tôi được giao đi làm chút chuyện nên lúc đi ra ngoài có.....

- Lúc nào cũng lí do, cô còn trốn đi nữa là tôi cho cô nghỉ việc luôn.

- Vâng ạ.

Lý Diên Vĩ lo sợ cúi đầu xin lỗi rồi rít rồi lật đật đi về chỗ làm việc của mình. Máy đồng nghiệp lác đác ngán ngẩm nhìn cô.

- Lý Diên Vĩ nhìn cô đúng là thảm hại thật.

- Ngày nào cũng như ngày nào. Cô nên cẩn thận không trưởng phòng đuổi việc thật đó.

- Tôi biết rồi.

Lý Diên Vĩ mỉm cười với mấy cô bạn đồng nghiệp rồi mở laptop làm việc tiếp. Cô nhìn ngó không ai quan tâm mình liền vào phần trang đang làm dở đang rồi còn theo dõi tình hình mới nhất hiện nay nữa chứ. Đây chính là nhân vật mới của chúng ta, tính cách rất thú vị, lúc nào cũng cười nói vui vẻ, cùng một nhóm với Liz và Thiên Kỳ là đều yêu thích sự đơn giản và vui vẻ.

- Mama.....

Vũ Vũ ngạc nhiên khi vừa bước xuống xe đã thấy một người phụ nữ y như mama của mình mà làm tưởng rồi. Lâm Sinh Sinh mỉm cười tiến tới nhìn Vũ

Vũ.

- Vũ Vũ, con lại không nhận ra được dì và mama con khác nhau ở đâu sao?

- Tại vì dì vừa đổi kiểu tóc xoắn nhẹ giống mama mà?

Vũ Vũ quay mặt đi chỗ khác nói. Lâm Sinh Sinh xoa đầu thẳng nhóc.

- Con vẫn theo dõi tình hình của mama nhỉ?

- Vâng, mama con về nước rồi. Con đang tính đi gặp.

- Sao? Mama con về nước rồi?

Lâm Sinh Sinh kinh ngạc, Vũ Vũ gật đầu nhìn bà dì của mình.

- Ô, thế dì không biết gì à? Con tưởng mama sẽ nói cho dì? Chẳng phải báo trí đưa tin đầy đó sao?

- Không, theo điều tra thì không có mama của con. Mà dù sao dì cũng mong gặp lại mama con. Hôm nay dì sẽ đến chỗ con ăn trưa, ba con cũng về rồi.

- Vâng.

Vũ Vũ chào Lâm Sinh Sinh rồi đi vào trường. Lâm Sinh Sinh quay người lên xe rồi rời đi. Chị gái cô đã về cũng nên chào hỏi một tiếng thôi, dù sao hai chị em đã bao nhiêu năm không nói chuyện với nhau rồi.

Quán Happy.

- Quý khách muốn.....

Tiểu Mỹ định nói tiếp nhưng nhận ra người quen, Sam Sam tháo kính xuống, cô mỉm cười.

- Đã lâu không gặp, Tiểu Mỹ.

- Sam Sam? Là em phải không?

Tiểu Mỹ ngạc nhiên vô cùng, Sam Sam mỉm cười.

- Ừm.

- Em thay đổi nhiều quá. Đây là Băng Băng còn....

- À, là con trai em Dương Dương. Em tái hôn rồi.

- A, chị không biết chuyện đó.

Tiểu Mỹ gãi gãi đầu, vừa lúc Mạc Đình đi lại gần ngạc nhiên.

- Lâm Sam Sam???

- Yo, nhìn cậu vẫn khỏe nhỉ, Mạc Đình?

Sam Sam mỉm cười và nhìn cô bạn thân kia. Tiểu Mỹ nhanh chóng đi vào mang đồ ăn ra còn Mạc Đình ngồi lại nói chuyện.

- Nghe nói cậu về nước từ hôm qua rồi.

- Ừm, tính đến nhà cậu nhưng lại không vào.

Sam Sam mỉm cười, hai đứa nhóc kia chỉ ngồi chơi game nói chuyện với nhau chẳng để ý tới ai cả. Mạc Đình nhìn cô.

- Vậy cậu tính làm gì? Nghe nói Thiên Kỳ sẽ hẹn gặp cậu ở nơi đây áp kỉ niệm. Đó là nơi nào?

Mạc Đình tò mò, thật chẳng giống cô thường ngày chút nào. Sam Sam mỉm cười nhấp một ngụm trà.

- Cậu thực lòng muốn biết hay là muốn lấy thông tin cho cô tiểu thư nhà cậu đây?

- Là thực lòng muốn biết.

- Chắc nhóc Kỳ muốn ám chỉ căn nhà đó.

Sam Sam mỉm cười, Mạc Đình suy nghĩ đôi chút.

- Là nhà của Lâm Thiên?

- Không, nơi đó với tớ không có đầy ắp kỉ niệm cho lắm. Là một căn nhà khác, yên bình và vui vẻ, đó cũng là nơi mọi thứ tan vỡ.

Sam Sam mỉm cười, Tiểu Mỹ mang bánh kem, sữa ra. Bao nhiêu năm cô nghĩ Sam Sam vẫn thích những thứ này nhưng..

- Tiểu Mỹ, em không còn ăn bánh kem và uống sữa nữa rồi. Mà cũng không sao, đám trẻ này ăn là được.

Sam Sam xoa đầu Băng Băng ngồi bên cạnh đang hút sữa và ăn bánh kem kia.

- Nghe nói cậu tới bar Lovely Land làm thêm vào buổi tối để lo cho cô cháu gái 18 tuổi đang đi học hả? Bộ con bé không trả lương sao?

- Là tớ không lấy thôi.

Mạc Đình mỉm cười, họ ngồi nói chuyện với nhau đôi chút thì ba mẹ con Sam Sam đứng dậy, Sam Sam đeo kính vào.

- Thôi đi đây, có gì gặp sau. Nhắc với nhóc Kỳ là sáng sớm mai cùng nhau về nhà.

- Ừm.

Mạc Đình gật đầu, Sam Sam cầm túi sách hàng hiệu rồi đi, hai đứa nhóc đi theo sau, nhìn ba mẹ con nhà họ cứ như đi thị sát tình hình nhìn ai cũng đáng sợ hết.

- Tiếp theo là sao đây mama?

- Hai đứa không muốn tham quan trường mới sao?

- Vậy bọn con đi đây.

Băng Băng nói rồi cùng Dương Dương bắt taxi đến trường mới, một mình Sam Sam ngồi trên xe, cô nghĩ cũng nên đi thăm ngôi nhà xưa đôi chút. Dừng xe trước biển thự chói tăn rọi ngày nào nhà họ Lâm, Sam Sam hạ kính xe xuống, cô nhìn về phía biệt thự.

- Nếu muốn hãy nguyên rùa đi papa, mama. Đứa con gái ác quỷ này trở về rồi, mọi thứ sẽ chấm dứt.

Lại là tiếng nhạc vĩ cầm quen thuộc vang lên, Sam Sam bắt máy.

- Có chuyện gì sao?

- “Sam Sam-sama, mừng sama trở về nhà, cùng nhau làm một cuộc bùng nổ mạnh mẽ nào.”

Một tiếng nói hớn hơ nhí nhảnh vang lên trong điện thoại. Sam Sam nhếch miệng cười, cô biết con nhóc này nhưng là chưa gặp mặt bao giờ. Từ 2 năm trước, điện thoại của cô đột nhiên có số lạ gọi đến và rồi con nhóc này nói là quen cô liên tục gọi Sam Sam-sama này nọ. Mà cũng không liên quan đến cô, không phải kẻ địch là được.

- Bùng nổ gì ở đây? Ta đâu có bom mìn cho nhóc nhà người bùng nổ?

- “Oa oa, Sam Sam-sama nhẩn tâm quá, em đang cao hứng mà sama lại dội gáo nước lạnh dập tắt khí thế vậy chứ?”

- Ta bận không nói chuyện với mi được.

- “Tối nay đến chỗ em làm vài chén sake đi.”

- Không, tối nay ăn với gia đình rồi.

Sam Sam cự tuyệt, con bé đó mỉm cười khúc khích trong điện thoại.

- “Dù sao em chỉ chào mừng sama trở về mà thôi. Em cũng sẽ góp vui, nhìn mọi người vui vẻ mà em không tham gia thì hơi nhàm đó.”

- Mi rốt cục muốn về phe nào? Đây là cuộc chiến 4 chiều đó.

- “Em sao? Em tất nhiên ở phe của sama rồi. Vậy nhé, pái pai gặp lại sau. Lúc đó mời em một chén nha.”

- Ừm.

Sam Sam đồng ý rồi tắt máy, cô ngồi đó suy nghĩ rất nhiều.

- Cùng phe sao? Không đời nào, nếu nhóc con như người cùng phe thì mọi chuyện đã không thể này rồi. Xem nào hình như mình nên có một cuộc hẹn với lão đại Taylor thì hơn.

Sam Sam mỉm cười nhìn vào địa chỉ ghi ở tờ giấy trắng kia. Cô định làm gì cho bước tiếp theo đây?

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Sinh Con* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 37

Sau khi từ trường tiểu học của Vũ Vũ trở về thì Lâm Sinh Sinh đã dạo một vòng quanh thành phố và điểm dừng lại chính là tập đoàn Dương thị, cô cũng tính đến để tìm Dương Chí Phong, có tin rằng hắn đã về nước trước hai ngày.

- A....cô gái kia.....

Lý Diên Vĩ mỉm cười đang ôm tài liệu đi photo liền dừng lại ở một cột lớn nhìn Lâm Sinh Sinh đang bước vào tập đoàn một cách ngang nhiên mà mọi người đều nhất loạt cúi đầu chào hỏi.

- Ha, kẻ thù hay bạn?

Lý Diên Vĩ tự hỏi bản thân mình rồi cô ta càng ôm chặt lấy tập tài liệu cần photo kia hơn song mỉm cười.

- Là kẻ thù, ten ten, thật xui cho cô rồi tiểu thư, tôi luôn ưu tiên lựa chọn sama trước.

Lý Diên Vĩ mỉm cười sau đó tung tăng đi photo tài liệu nhanh chóng trở về phòng làm việc nữa. Lúc này Lâm Sinh Sinh đã lên được phòng của chủ tịch, cô ngồi xuống ghế sofa trong phòng, chân vắt chéo.

- Đã lâu không gặp anh rồi, anh rể.

- Đừng có mà trêu người người khác, có gì nói đi.

- Anh lạnh lùng quá đó anh rể.

Lâm Sinh Sinh mỉm cười, Lăng Phong cùng Thiên Bảo và Thiên Kỳ cũng có ở trong phòng. Vừa lúc đó có tiếng của Đinh Mẫn.

- Chủ tịch có bản kế hoạch cần anh xác nhận.

- Cho vào đi.

Dương Chí Phong nói vọng ra thì cánh cửa được đẩy nhẹ, Lý Diên Vĩ thò đầu vào phòng mỉm cười tươi rói. Tiến tới trước mặt mọi người Lý Diên Vĩ cúi chào.

- Xin chào mọi người.

Mọi người chẳng nói gì cả, một nhân viên kì cục khi vào phòng chủ tịch nói mấy câu đó. Lý Diên Vĩ đưa cho Dương Chí Phong bản kế hoạch, hất lút nhanh chóng rồi xác nhận cho cô. Lý Diên Vĩ cầm bản kế hoạch xoay người lại bước đi, khi cô đi ra cửa đang là hướng xoay ngang với họ và họ đã thấy nụ cười của cô gái này, một nụ cười khác lạ vô cùng.

- Đứng lại đó.

Thiên Bảo lạnh lùng lên tiếng, Lý Diên Vĩ đứng lại, cô nở nụ cười híp cả mắt nhìn họ.

- Ngài có gì cần dặn sao?

- Cô là ai? Muốn gì? Tại sao lại cười?

Lăng Phong hỏi xong mới biết mình ngu, đời nào người ta chịu nói? Lý Diên Vĩ nhìn họ, nụ cười tắt ngấm.

- Xin giới thiệu, tôi là Lý Diên Vĩ, nhân viên thuộc bộ phận phát triển, đã làm ở Dương thị được 2 năm. Tôi đến đây là để chủ tịch xác nhận bản kế hoạch. Còn vì sao tôi cười thì là vì tất cả các vị rất buồn cười.

- Cô nói sao?

Thiên Bảo nhủ mày, Dương Chí Phong và Lâm Sinh Sinh vẫn là người bình thân nhất. Lý Diên Vĩ chẳng lo mình bị bại lộ mà oang oang nói.

- Tôi đối với tất cả mọi người mà tôi gặp đều có hai nguyên tắc đó là bạn hay kẻ thù. Tất cả mọi người trong phòng này có 4 người là kẻ thù và 1 người thuộc nhóm đặc biệt mà hôm nay tôi mới thấy. Thế nên tôi cười vì mình không có đồng minh.

- Cái gì?

Lăng Phong tức giận, Thiên Kỳ nhìn Lý Diên Vĩ mỉm cười.

- Nè, là tôi thuộc nhóm đặc biệt đúng không?

- Vâng, anh thuộc nhóm đó. Tuy nhiên anh cũng gần bước sang danh giới của kẻ thù rồi. Vậy tôi xin phép.

- Lý Diên Vĩ, cô là nội gián sao?

Thiên Kỳ tay khoanh trước ngực mỉm cười, Lý Diên Vĩ bỗng yên lặng, cô từ từ quay người về phía họ rồi nhìn giờ trên tay mình.

- Nếu tôi đoán không nhầm các vị còn đang bận bàn chuyện đối phó với Golden Sun vì nghe đầu phu nhân tập đoàn đó là người quen, vợ trước của chủ tịch chúng ta. Còn nữa, Tôn Thiên Kỳ, anh đã muộn mất cuộc hẹn với phu nhân bên đó được vài tiếng rồi nhưng hình như hai người vừa đối giờ hẹn là 10h gặp nhau. Thế nên tôi nghĩ mọi người đều là rất bận không nên dành thời gian cho một kẻ làm công ăn lương như tôi. Vậy tôi xin phép.

Lý Diên Vĩ mỉm cười cúi đầu rồi rời khỏi phòng. Cánh cửa đóng nhẹ nhàng, Thiên Kỳ nhìn lại đồng hồ.

- OMG, đúng là mình muộn giờ. Mà nếu đối rồi thì thông thả thôi.

Thiên Kỳ nhìn mọi người mỉm cười toe toét gãi gãi đầu.

- Vậy em đi trước.

Không cần mọi người đồng ý Thiên Kỳ đã mất hút sau cánh cửa luôn. Lâm Sinh Sinh nắm chặt tay lại.

- Cô ta.....biết hết mọi hoạt động của chúng ta.

- Xem ra là người không dễ chơi, tạm thời cứ để yên đi.

Thiên Bảo cho ý kiến, Lăng Phong thấy thật không hiểu.

- Tại sao? Cô ta là nói chúng ta là kẻ thù.

- Cứ để kệ đi, hai cậu đi lo điều tra cô ta cho tôi.

- Rồi.

Nhận lệnh của Dương Chí Phong hai anh này nhanh chóng đứng dậy đi làm nhiệm vụ. Lâm Sinh Sinh nhấp một ngụm trà nhìn hần.

- Trưa nay tôi đến nhà anh rể ăn cơm. Nhân tiện Vũ Vũ đã sẵn biết toàn bộ. Thằng bé còn điều tra về mama và em gái nó rất kỹ. Chính thằng bé đã nói cho tôi biết chuyện Sam Sam đã về nước và rất là thay đổi.

- Có thể thì hẹn gặp cô ấy đi, tôi muốn nói chuyện riêng với cô ấy.

- Ok, tôi sẽ giúp anh.

Lâm Sinh Sinh mỉm cười rồi rút điện thoại nhắn tin với ai đó. Dù sao cũng sắp 10h rồi, cũng gần giờ ăn trưa.

Tại ngôi nhà gỗ gần biển, Thiên Kỳ đỗ xe lại, cậu bước xuống xe hai tay dứt túi quần từ từ bước về phía ngôi nhà màu trắng đỏ. Một làn gió đông thổi qua, người con gái mặc bộ đồ màu trắng đeo kính đen to bản với đôi môi đỏ chót nổi bật đó đang đứng trước hiên nhà nhìn về phía biển. Thiên Kỳ mỉm cười nhanh chóng lại gần.

- Đã lâu không gặp, chị dâu.

- Cho gọi lại.

Sam Sam không nhìn Thiên Kỳ mà mắt vẫn hướng về phía biển. Thiên Kỳ mỉm cười ôm chầm lấy Sam Sam vào lòng làm cô có chút ngạc nhiên, thằng nhóc này ngày càng bạo gan rồi đấy. Từ xa có một nhóm trẻ tầm 18 tuổi đang đứng phía sau xe Thiên Kỳ nhìn về phía này. Mấy hôm trước họ phát hiện có ngôi nhà bỏ không ai ở nên tính đến khám phá xem sao lại nhìn thấy cảnh này. Thiên Kỳ vẫn ôm chặt không buông, Sam Sam mỉm cười cũng vòng tay ôm cậu ta.

- Em nhớ chị lắm Sam Sam, xin lỗi vì tới muộn.

- Ừm, có điều tôi chỉ là không nhớ cậu thôi.

Sam Sam mỉm cười, Thiên Kỳ buông cô ra nhú mày nhìn cô như dò xét.

- Chị nói gì thế?

- Đùa thôi, làm sao không nhớ thằng nhóc nhà cậu chứ? Tôi được coi là má cậu đó nên tất nhiên là không bao giờ má lại có thể không nhớ con trai mình.

- Đi lâu quá đó mama.

Thiên Kỳ tay rút túi quần nhìn về phía biển, Sam Sam quay đầu sang nhìn Thiên Kỳ, cậu ta gọi cô là mama sao? Cũng tốt hơn hẳn câu gọi chị dâu rồi.

- Tôi là không muốn về sớm. Nhìn tôi đi.

Sam Sam bỏ kính xuống, Thiên Kỳ nhìn cô từ đầu tới cuối rồi lại nhìn về phía biển.

- Mama thay đổi rồi, haizzz hoàn toàn thành một con người khác.

- Khác thế nào? - Sam Sam gặng hỏi.

- Xinh đẹp hơn, quyến rũ hơn. Đảm bảo không thằng đàn ông nào dám từ chối trước mama.

- Vậy cậu thì sao?

- Tất nhiên là theo một mức độ quan hệ khác. Thằng nhóc này yêu mama trẻ theo một kiểu đặc biệt.

Thiên Kỳ mỉm cười, Sam Sam đưa một tay lên chạm vào má Thiên Kỳ, cô kéo Thiên Kỳ xuống rồi ôm lấy cậu ta để cảm cậu ta tựa vào vai mình.

- Mama trẻ thực sự rất nhớ thằng nhóc này. Hãy cùng nhau tìm đường trở về nhà nhé?

- Ừm, mama.

Thiên Kỳ vòng tay ôm lấy Sam Sam, bây giờ không còn điều gì quan trọng nữa rồi. Chỉ cần một cuộc sống bình yên như khung cảnh ở đây. Gia đình cùng nhau sống không cần giàu có chỉ cần vui vẻ là được.

Bỗng có tiếng động, cả hai quay ra, Sam Sam đeo kính vào, Thiên Kỳ nhanh chóng lại gần xe của mình.

- Mấy đứa làm cái gì vậy?

- A, anh đẹp trai tha cho tụi em.

Một đứa con gái rồi rít lên tiếng, ba đứa khác đứng phía sau tò vò về hỏi lỗi. Thiên Kỳ nhú mày.

- Anh sao? Tôi là đáng tuổi chú mấy đứa đó.

Thiên Kỳ có chút bức mình, mấy đứa đó thấy cậu ta nói vậy hơi ngạc nhiên. Ai đời người ta gọi vậy thấy mình trẻ ra không thích lại thích già lên. Nhưng công nhận tên này đã 3 mấy gần 40 rồi mà vẫn đẹp trai rạng ngời như trai hai mấy.

- Bọn cháu là muốn khám phá ngôi nhà không ai ở kia nhưng tình cờ thấy cô chú cho nên.....

Một cô gái khác lên tiếng, nhìn sắc sảo và nổi bật nhất nhóm. Sam Sam đã tiến tới đứng trước mặt họ lúc nào. Nhìn cô từ trên xuống dưới đúng là trẻ trung xinh đẹp, dù có đeo kính nhưng không làm mất đi vẻ đẹp rạng ngời của tuổi đôi mươi đó. Đúng là tuyệt đại mỹ nhân bậc nhất.

- Mạc Tiểu Linh đúng không?

- Sao chị biết tên tôi?

Mạc Tiểu Linh giật mình nhìn Sam Sam, những người khác cũng tò mò. Sam Sam mỉm cười càng đẹp làm 4 đứa đó mê đắm nhìn ngắm.

- Phải gọi bằng cô có biết chưa. Ta là bằng tuổi cô Mạc Đình của nhóc đó.

- Cháu gái của Tiểu Đình Đình sao?

Thiên Kỳ ngạc nhiên quay sang nhìn Sam Sam, Mạc Tiểu Linh cũng ngạc nhiên không kém. Sam Sam lại tiếp tục.

- Đó không phải nhà hoang không chủ, nó là nhà của cô. Ngày hôm nay mấy đứa coi như chưa từng thấy gì cả, không nói với ai về việc thấy cô ở ngôi

nhà đó cùng thằng nhóc này.

- Thằng nhóc?

Mấy đứa đó đồng thanh hỏi thì Sam Sam lại khuyến mãi cho nụ cười.

- Ủm, đây là bí mật của chúng ta, đổi lại cô sẽ mời mấy đứa một bữa sau. Cô sẽ đến trường của mấy đứa được chứ?

- Ok, thưa cô. Bọn cháu là rất mong đợi. Vậy gặp cô sau nhé, cô nhớ giữ lời hứa đó.

Mấy đứa đồng thanh, Sam Sam mỉm cười nhìn mấy đứa.

- Ủm, cô hứa, hôm nào lớp có giờ nấu ăn thì gọi cho cô. Đây số của cô.

Sam Sam đưa tấm danh thiếp cho Mạc Tiểu Linh giữ, mấy đứa cùng nhìn vào mà muốn lòi con mắt. Lâm Sam Sam sao? Đó chẳng phải là....là.....

- Bí mật nhớ chưa?

- Yes sir.

Vậy là mấy đứa chạy đi luôn, Sam Sam quay sang Thiên Kỳ.

- Cậu đến trường của tụi nó thăm dò cho tôi. Không chỉ con bé Tiểu Linh mà là một thằng nhóc nữa. Một thằng nhóc học cùng lớp của con bé.....

- Tên....

Thiên Kỳ bước lên xe hỏi thì Sam Sam mỉm cười quay người nhìn về phía biển kia.

- Dương Chí Đình.

- Ô ồ....mama trẻ thật là cao thủ nha. Vậy hẹn gặp lại mama.

Thiên Kỳ mỉm cười rồi quay xe phóng đi mất. Sam Sam không nói gì, cô chỉ lạnh lùng đứng nhìn biển vào buổi trưa mùa đông này. Sam Sam rốt cục là muốn gì và nhân vật tên Dương Chí Đình kia là ai? Có quan hệ gì với Dương Chí Phong hay không?

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Sinh Con* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 38

Trưa đó, Vũ Vũ nhanh chóng về nhà để có thể ăn trưa với di và ba của mình. Thằng nhóc đang chạy đi thì đã vô tình lướt qua thấy được hình bóng quen thuộc. Đến lúc ngó vào xe rồi Vũ Vũ mới thấy một trai một gái đang vui vẻ đi cùng nhau cười nói. Đó chẳng phải là....là Băng Băng sao?

- Băng.....

Vũ Vũ còn chưa kịp nói xong thì xe đã lẩn bánh, tên lái xe riêng kia nhìn cậu chủ nhà mình.

- Có chuyện gì sao thiếu gia?

- Không có gì, về nhà nhanh đi.

Vũ Vũ lại quay về cái vỏ bọc lạnh lùng.

- Xem ra mọi chuyện thật tốt phải không Dương Dương?

Băng Băng nhìn Dương Dương đứng bên cạnh kia, cả hai đứa mỉm cười vui vẻ. Mọi thứ đang trong tầm tay của họ. Ai mà mạo hiểm làm trái với quy luật trò chơi sẽ bị trừng phạt. Trò chơi này Băng Băng với Dương Dương sẽ cầm chắc quyền làm chủ trong tay. Bốn vị tướng trong trò chơi này liệu ai sẽ là người về đích trước đây?

- Mama chắc gặp chú Kỳ xong rồi.

Băng Băng nhìn đồng hồ trên tay rồi cùng Dương Dương rời khỏi cái trường tiểu học này.

- Lala, hôm nay là một ngày thật là vui....

Lý Diên Vĩ ngồi trên tầng thượng của tập đoàn vừa ăn cơm trưa giữa trời đông vừa ngâm nga giai điệu vui vẻ tự chế. Trời mùa đông này, một khung cảnh tuyệt đẹp nếu tuyết rơi và nhuộm màu đỏ. Đó là lúc Lý Diên Vĩ thích nhất.

- Mọi người đang rất nỗ lực, ai cũng muốn về đích nhưng họ lại là đối tượng nằm bên kẻ thù. Mình không thích họ bị loại sớm một chút nào à. Đặc biệt là Sama, người nhất định sẽ chiến thắng thôi, không sớm thì muộn. Bản hợp đồng đó vẫn sẽ còn hiệu lực trối buộc thôi.

Lý Diên Vĩ mỉm cười, một tiếng giày côm cộp vang lên phía sau, Lý Diên Vĩ không bận tâm vẫn ngồi ăn. Giọng nói của một người con gái vang lên.

- Có vẻ cô thích khung cảnh từ trên cao này.

- Mọi thứ dưới đó quá nhỏ bé, chỉ cần xòe tay ra là tóm được hết.

Lý Diên Vĩ uống hóp nước ấm nhìn xuống kia mỉm cười. Người con gái mặc áo khoác có đội mũ, quần khăn kín mít lại đeo kính kia nên chẳng ai rõ mặt mũi. Người đó bước lại gần và dừng ngay bên cạnh Lý Diên Vĩ.

- Họ đang tìm chị khắp mọi nơi đó.

Lý Diên Vĩ ngồi đó ngược lên nhìn người kì quái này. Người đó mỉm cười dù Lý Diên Vĩ cũng chẳng hay.

- Tìm được rồi thì làm gì đây?

- Chị khá thay đổi, bây giờ chị không còn ham vui như trước nữa Liz à.

- Thời thế thay đổi nên đôi khi con người ta cũng có chiều hướng đổi thay theo thời Tiểu Lý.

- Ý chị là như cách mà Sama thay đổi sao?

Lý Diên Vĩ nhúm mày, Liz không nói gì, cô quay người định rời khỏi thì câu nói của người con gái kia đã làm Liz khựng lại.

- Chị không thể phá luật. Sẽ cùng nhau chết nếu luật bị phá bỏ....Sama không phải người đơn giản đúng không? Chính chị từng nói với tôi rằng Sama là người đã gây ra sự diệt vong cho đại gia tộc chứ không phải tiểu thư.

- Tiểu Lý đừng nhúng quá sâu. Tránh xa Sam Sam và Sinh Sinh ra. Cả hai đứa chúng nó đang có nhiều chuyện không hay.

- Vì tiểu thư giết chết mọi người nên Sama muốn tiêu diệt tiểu thư sao?

- Cô nghĩ con số nào là đẹp nhất?

Liz đột nhiên hỏi một câu không ăn nhập vấn đề gì cả. Lý Diên Vĩ đột nhiên mở to mắt nhìn về phía Liz.

- Số....số 4.

- Ủ, số 4 luôn là đẹp nhất chính vì vậy cô nghĩ hiện tại đang là số mấy?

- Rõ ràng chỉ.....

Lý Diên Vĩ đang nói chột khựng lại và nhận ra, con số đã hoàn toàn thay đổi rồi. Không còn chỉ là số 4 nữa mà là số 6.

- Là số 6 đúng không? Sam Sam không thể chấp nhận con số không đẹp đó, sẽ có hai người phải hy sinh và đương nhiên là sẽ là hai người có tội.

- Rõ ràng không phải là chị. Tôi chắc chắn là vậy nên điều đó chỉ có thể là tiểu thư và Thiên Thiên.

Lý Diên Vĩ vừa rút lời thì Liz đã đi xuống rồi khỏi đây. Chuyện này ngay từ đầu là có chủ ý sẵn cả. Cái cách Sam Sam từ bỏ Dương Chí Phong dễ dàng như vậy đã là cả một vấn đề, cái cách Sinh Sinh tiêu diệt toàn bộ gia tộc chỉ trong nháy mắt cũng là chuyện thật khó hiểu.

- Tại sao các người....

Lâm Sinh Sinh nhìn tất cả những vị trưởng bối đang ngồi hết ở phòng khách kia. Ba của Lucy lên tiếng.

- Sinh Sinh, mọi người rất xin lỗi cháu nhưng.....

- Hãy làm mọi thứ cháu có thể Sinh Sinh, hãy sống sót và chiến thắng. Trò chơi của gia tộc rất tàn nhẫn, đây chỉ là khúc dạo đầu thôi. Cháu hãy cố gắng đi hết chặng đường còn lại.

Họ nói rồi tự rút súng ra tự tử. Sinh Sinh không hiểu, đây là cái sự việc gì. Trò chơi của gia tộc? Khúc dạo đầu? Sống sót? Mọi chuyện là sao? Rõ ràng họ còn điều gì đó dấu diếm cô.

- Năm đó là các người muốn nói về chuyện gì chứ?

Lâm Sinh Sinh ngồi trong xe suy nghĩ, Vũ Vũ thấy chiếc xe đi tới gần nhòm vào trong liễn gỗ cửa xe. Lâm Sinh Sinh hạ cửa xe xuống.

- Con về rồi sao Vũ Vũ?

- Sao đi còn ngồi ở đây?

- Di đợi con đó Vũ Vũ.

Lâm Sinh Sinh nói rồi xuống xe cùng Vũ Vũ đi vào nhà. Khâu Nhược Linh đang tươi cười liến biến sắc. Người đứng bên cạnh Vũ Vũ kia là....là.....

- Lâm Sam Sam..

- Cô chắc là Khâu Nhược Linh?

Lâm Sinh Sinh mỉm cười hỏi. Khâu Nhược Linh hết sức kinh ngạc. Vừa lúc đó ông Dương từ trong nhà đi ra, Vũ Vũ cúi chào, Lâm Sinh Sinh cũng vậy, dù sao người ta vẫn là người lớn tuổi lại là trưởng bối của cô.

- Đã lâu không gặp bác.

- Có vẻ cháu đã trưởng thành rồi nhỉ Sinh Sinh?

Ông Dương mỉm cười, Khâu Nhược Linh nghe xong câu đó liền nhận ra đây không phải Lâm Sam Sam

- Hôm nay cháu đến đây dùng bữa với gia đình. Chắc anh rể cũng sớm về thôi.

- Anh rể?

Khâu Nhược Linh nhú mày. Vũ Vũ đi lên phòng quay lại nhìn Lâm Sinh Sinh.

- Di ngồi đó chơi đợi con chút nhé.

- Ừm

Lâm Sinh Sinh gạt đầu ngồi xuống ghế sofa trong phòng khách, ông Dương và Khâu Nhược Linh cũng ngồi xuống, mấy cô hầu nhanh chóng mang trà và chút bánh ra tiếp đãi khách. Nhiều người vẫn thấy run run khi nghĩ đây là phu nhân trước kia. Vừa lúc đó một chiếc audi phóng thẳng vào dừng ngay trước sân, xuống xe là Dương Chí Phong và Thiên Kỳ.

- Ô, cô cũng ở đây sao tiểu thư? À mà có khi tôi nên gọi cô là di cũng nên vì Sam Sam là má trẻ của tôi mà.

Thiên Kỳ nhếch miệng cười giỡn vui (thực ra là anh không giỡn mà là nói thật) làm cho mọi người gương mặt khó coi hẳn.

- Vào nhà.

Dương Chí Phong lạnh giọng vừa lúc Vũ Vũ đi xuống cúi chào ba mình.

- Ba mới về.

- Ừm

Dương Chí Phong gạt đầu, họ cùng nhau vào phòng ăn. Suốt 2 năm qua Thiên Kỳ đã chẳng lui tới chỗ này ăn cơm rồi, cậu ta chỉ muốn ăn cơm Sam Sam nấu mà thôi. Bữa trưa này xem ra nhiều chuyện cần tâm sự với nhau đây.

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Sinh Con* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 39

- Hôm nay có vẻ khá đông đủ, sao không mời luôn má trẻ và Băng Băng tới đây cho đủ một gia đình đi?

- Đừng có giỡn nữa Thiên Kỳ.

Dương Chí Phong lên tiếng, không khí ở đây lúc này rất trầm thấp và có chút bức khí rồi. Thiên Kỳ nhếch miệng cười nhìn đại ca của mình.

- Anh nghĩ em giống mặt mọi người sao? Em không nói dối đâu, Lâm Sam Sam người em từng gọi là chị dâu chính là 'má trẻ' hiện tại của em đấy.
- Vậy là anh đã gặp chị ấy.

Lâm Sinh Sinh liếc nhìn Thiên Kỳ ngồi ở hướng đối diện hỏi. Thiên Kỳ gật đầu thay cho câu trả lời. Vũ Vũ nhìn ông chú này.

- Vậy mama vẫn tốt chứ?
- Trên cả mong đợi, phong cách quyến rũ, trước đây đẹp nay còn chết người hơn. Ra đường bọn nhóc đi học còn gọi má trẻ một tiếng chị mà.
- Cháu rất mong được gặp lại mama.

Vũ Vũ mỉm cười nói làm cho Khâu Nhược Linh nắm chặt lấy cái đĩa trong tay. Biết ngay thằng nhóc này luôn mong chờ gặp lại mama của nó cơ mà?

- Mọi người nên ăn khi còn nóng đi, nguội rồi sẽ không ngon đâu.

Khâu Nhược Linh cười cười, mọi người chẳng nói gì lại tiếp tục ăn.

- Nghe nói Golden Sun đang có ý đối đầu với SS và Dương Thị sao?

Ông Dương lên tiếng hỏi, Dương Chí Phong gật đầu trả lời ba mình.

- Đúng là vậy. Sam Sam là phu nhân của chủ tịch tập đoàn đó.
- Đúng là không ngoài mong đợi, con bé rất tài giỏi mà.

Ông Dương mỉm cười, ông luôn biết con bé này rất giỏi kinh doanh chỉ có điều quá chán nản với việc ngồi bàn giấy nên không muốn làm thôi. Bữa trưa này thật là khó nuốt.

- Chú biết chỗ ở của mama chứ chú Kỳ?

Vũ Vũ có vẻ rất hào hứng mong đợi, Thiên Kỳ nhìn thẳng nhóc này.

- Ừm, cũng không biết. Sam Sam không có nói. Nhưng Vũ Vũ rồi cũng sẽ được gặp lại thôi. Dù sao Vũ Vũ cũng là con trai yêu quý của Sam Sam mà.
- Chú nói đúng ha.

Vũ Vũ mỉm cười cúi đầu xuống ăn, thằng bé tự biết đang có cái gì đó xảy ra, một cái gì đó rất lạ. Ông nội từng nói với thằng bé rằng hãy bảo vệ cho mama của nhóc khi còn có thể, phải ngăn chặn trước khi bài hát tiền đưa vang lên. Vũ Vũ có hỏi thì ông nội chỉ cười không nói gì thêm nữa.

- Ba, ăn xong nói chuyện với con một chút được chứ?
- Ừ.

Dương Chí Phong gật đầu với con trai mình, thằng nhóc này hiếm khi nói chuyện với hắn kể từ ngày mama và em gái bỏ đi. Vũ Vũ đã chịu một sự tổn thương lớn, một vết thương mà khó lành lại. Chính vì thế dù biết Vũ Vũ đang làm gì Dương Chí Phong luôn bỏ qua, tại hắn mà thằng bé bị mẹ và em gái bỏ rơi nên hắn muốn làm gì đó bù đắp cho nhóc này.

Sau bữa trưa không thể nào ngon hơn được kia, Dương Chí Phong cùng con trai vào thư phòng nói chuyện, mọi người ngồi ở phòng khách uống trà ăn hoa quả trắng miệng nói chuyện với nhau.

- Vậy con muốn nói gì với ba?
- Ba không đi gặp mama sao?
- Vậy con nghĩ sao? Nơi đây áp kỉ niệm của mama con?

Dương Chí Phong mỉm cười. Vũ Vũ có vẻ suy nghĩ, nơi đây áp kỉ niệm sao? Ngoài ngôi nhà này và Happy ra thì mama không đi đâu nhiều lắm. A, đúng rồi còn một nơi chắc chắn sẽ ghi lại đôi chút kỉ niệm.

- Con có nghĩ đến một nơi nhưng trước đó con muốn ba hãy nói toàn bộ những gì ba biết về đại gia tộc của mama.

Vũ Vũ nhìn Dương Chí Phong, ánh mắt rất kiên định. Dương Chí Phong nhìn thẳng con của mình, nói sao được nhỉ? Đến hắn còn chưa rõ mọi chuyện cơ mà.

- Ông nội từng nói với con hãy bảo vệ mama khi có thể và phải ngăn chặn mama trước khi bài hát tiến đưa vang lên. Con hoàn toàn không hiểu.
- Đại gia tộc của mama con đã tự sát nhiều năm trước rồi. Họ có một vài bí mật mà chúng ta hay cả người trong cuộc cũng không biết đâu.
- Vậy là mama là biết chuyện đó. Con không chắc đó có phải nơi đầy ắp kỉ niệm hay không nhưng đó là nơi có lẽ kí ức của mama là khá đáng nhớ và dễ dàng lui tới không sợ ai để ý.

Vũ Vũ nhìn Dương Chí Phong, hần mỉm cười nhìn thẳng nhóc này.

- Theo con là ở đâu?
- Nơi ba và mama vì nó phải chia tay nhau. Ít nhiều mama cũng có kí ức về nó.
- Ra là vậy.

Dương Chí Phong mỉm cười, vậy thì chỉ còn ngôi nhà gỗ gần biển đó mà thôi, là nơi họ nói ra những điều chân thật nhất. Trong khi đó ở phòng khách, bốn vị kia đang ngồi nói chuyện.

- Tiểu thư cô là muốn đánh trả Golden Sun sao?
- Cái đó cũng tùy vào ảnh rở nữa mà.

Lâm Sinh Sinh mỉm cười. Khâu Nhượng Linh nghe chữ 'anh rở' mà tức ói máu nhưng cô ta là biết không thể làm gì được Lâm Sinh Sinh khi quyền lực cô ta không bằng. Vừa lúc đó họ thấy ba con Dương Chí Phong đi ra ngoài. Ông Dương nhìn ba con nhà này.

- Hai ba con muốn đi đâu sao?
- Con sẽ đưa Vũ Vũ đi có chút chuyện.

Dương Chí Phong nói rồi kéo Vũ Vũ đi theo rồi khỏi biệt thự. Thiên Kỳ nhìn theo nhủ mày còn Lâm Sinh Sinh trầm lặng suy tính. Cả hai người này cũng xin phép rồi khỏi. Ông Dương cũng đã hết việc làm nên muốn đi gặp bạn già chỉ còn mình Khâu Nhượng Linh tức giận mà ngồi đó tính kế. Cô ta gọi cho mẹ mình bên Mỹ.

- Mẹ, con muốn biết thông tin về Lâm Sinh Sinh, cô ta là em song sinh của Lâm Sam Sam đó.
- Linh nhi, nếu là em song sinh thì theo như mọi thông tin hiện tại cô ta đã chết.
- Vậy chủ tịch tập đoàn SS thì sao hả mẹ?

Khâu Nhượng Linh có vẻ sốt ruột, đầu dây bên kia mẹ cô ta đang xem xét lại để cung cấp cho con gái mình.

- Chủ tịch hiện nay là một người tên Taylor có vẻ bí ẩn, con gái nuôi của ông ta là Lucian Taylor đang là CEO nắm mọi quyền hành.
- Ra vậy, con biết rồi.

Khâu Nhượng Linh cúp máy, là CEO của tập đoàn lớn sao? Thật không tin được nhưng cô ta là chưa chịu thua đâu. Nhất định cô ta sẽ có Dương Chí Phong lần nữa. Mà rõ ràng là từng ở cùng nhau nhưng sao lại không thấy có thai? Chẳng lẽ Vũ Vũ dỏ trò sao?

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Sinh Con* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 40

Lúc này tại ngôi nhà trên biển, Sam Sam ngồi một mình ở ghế gỗ trắng trước hiên nhà, cả người cô và ngôi nhà này đều mang một màu trắng, cô yên lặng ngắm sóng biển lăn tăn. Con người ta chỉ cần là có thể dễ dàng thay đổi mà.

- Mama....

Băng Băng và Dương Dương cùng lúc lên tiếng, cả hai đứa mỉm cười tiến tới ôm chầm lấy Sam Sam rồi cũng ngồi bệt xuống hai bậc thang đó cùng ngắm cảnh biển ban trưa này.

- Mama không đi ăn trưa sao? Con cứ nghĩ được mama thiết đãi một bữa.

Dương Dương mỉm cười. Sam Sam nhìn hai đứa con này nở nụ cười hiền.

- Mẹ xin lỗi nhé, có nhiều chuyện suy nghĩ quá làm mẹ quên mất.
- Nhìn mama bây giờ giống chị gái của con quá.

Băng Băng lên tiếng đùa với Sam Sam. Đúng là cũng chẳng nói quá vì Sam Sam nhìn còn rất trẻ, cô vẫn luôn đeo kính đen bản to và môi thì tô son đỏ chót nổi bật. Với Sam Sam bây giờ cô cần bảo vệ các bảo bối và hoàn tất trò chơi của gia tộc.

- Lucy....nếu chị nói rằng sẽ sợ em thì mọi chuyện đã khác.

Sam Sam đột nhiên lên tiếng làm hai đứa trẻ ngạc nhiên nhìn cô nhưng rồi cả hai cùng nhún vai và ngấm biển tiếp. Ngay gần đó một chiếc ô tô đen bóng loáng dừng ngay lại, bước xuống xe là Dương Chí Phong và Vũ Vũ đang tiến lại gần. Sam Sam biết nhưng là không nhìn. Băng Băng và Dương Dương ngay lập tức đứng dậy lùi về phía sau Sam Sam đứng.

- Mama...

Vũ Vũ vui mừng ngay lập tức chạy đến ôm lấy Sam Sam đang ngồi đó. Không ôm Vũ Vũ mà cũng chẳng đẩy thẳng bé ra Sam Sam cứ để mặc vậy. Dương Chí Phong khá ngạc nhiên với phong cách mới của cô.

- Đã lâu không gặp.
- Như vậy mà đã lâu sao Dương Chí Phong?

Sam Sam bỏ kính ra nhìn thẳng vào Dương Chí Phong nhếch miệng cười, cô đứng dậy kéo Vũ Vũ ra khỏi người mình khá lạnh nhạt.

- Vũ Vũ, chúng ta hiện tại chỉ như hai người dưng thôi con hiểu chứ?
- Mama....

Vũ Vũ không hiểu, Băng Băng đứng phía sau lạnh lùng liếc nhìn ba và anh trai mình.

- Gia đình chúng ta đã không còn rồi nên mối quan hệ cũng vậy mà thuận theo kết thúc thôi.
- Băng Băng..

Vũ Vũ nhìn cô em gái kia, vẫn cứng rắn và có phần lạnh lùng hơn thường ngày. Cuộc gặp mặt gia đình này đúng là kì lạ không biết phải nói sao nữa. Dương Dương nhìn về phía hai người vừa đến kia rồi nắm lấy bàn tay của Sam Sam.

- Mama....ta về nhà thôi.
- Ừm, mẹ sẽ nấu món hai đứa thích.

Sam Sam mỉm cười đeo kính vào rồi nắm tay hai đứa lướt qua hai ba con họ Dương mà rời đi.

- Em muốn tất cả như vậy sao Lâm Sam Sam? Phải một sống một chết em mới có thể buông?

Dương Chí Phong quay lại nhìn thẳng vào Sam Sam làm cô khựng lại. Dương Chí Phong đã biết được bao nhiêu rồi cơ chứ? Băng Băng ngược lên nhìn người mẹ xinh đẹp của mình.

- Mama nói chuyện đi.
- Ừm, theo ý của Băng Băng.

Sam Sam mỉm cười để hai đứa đứng đó quay lại đi thẳng vào trong căn nhà gỗ. Vũ Vũ lúc này quay ra đứng cùng hai đứa nhóc kia.

- Tại sao em không nói với anh về chuyện đó?
- Anh là kẻ ngốc thôi Vũ Vũ. Làm gì có chuyện papa lại để người phụ nữ khác đến đưa chúng ta đi trong khi mama vẫn còn ở đó?

Băng Băng lạnh giọng, Vũ Vũ nhất thời im lặng không biết phải làm sao nữa. Đúng vậy, ngày đó Vũ Vũ quá ham chơi mà không để ý thấy biểu hiện khác lạ của mama mình. Có lẽ đây là cái giá mà Vũ Vũ phải trả bởi sự sai lầm của mình.

Trong căn nhà gỗ, Sam Sam quay lại nhìn Dương Chí Phong thì hắn bắt ngờ vòng tay ôm lấy cô. Sam Sam không hiểu hành động này là sao nữa.

- Buông ra đi.
- Em là người độc ác nhất trên thế giới này. Vì nó mà em không có núu kéo anh lại sao?

Dương Chí Phong vẫn ôm chặt lấy Sam Sam mà lên tiếng hỏi. Sam Sam cũng đang đưa tay lên lưng chừng tưởng như sẽ ôm lấy Dương Chí Phong nhưng cô đã nắm chặt hai tay lại.

- Tôi với anh kết hôn và sinh con là không có tình yêu. Anh còn ghét tôi vô cùng mà. Thế nên anh muốn ly hôn tôi thuận theo ý anh, tôi biến mất để anh không thấy. Chẳng lẽ điều đó còn không làm anh vừa lòng sao?

- Em luôn lúc nào cũng chỉ có Thiên Kỳ, người chồng là anh đây một chút em cũng không để vào mắt.

Dương Chí Phong buông Sam Sam ra, hắn đưa tay tháo kính xuống để nhìn sâu vào trong đôi mắt của cô. Hắn muốn xem cô sẽ nói dối hắn thế nào nếu hai người nhìn nhau như vậy.

- Nhóc Kỳ khác, anh khác. Hai chúng ta đã chấm dứt rồi, chẳng phải tôi đã không mang Vũ Vũ đi hay sao?

- Haha, em vẫn vậy, từ ngày đầu tôi đã biết em là con người khó đoán thế nào rồi. Tôi chẳng hiểu em một chút nào cả, dù lúc đó rất muốn giết em nhưng nhìn em buồn bã ngấm gió đó trong điện thoại tôi đã biết em không hề muốn cười nói. Cái em làm, cái em nói, cái em thích tất cả đều là của Lâm Sinh Sinh mà thôi. Em sống cuộc đời của em gái mình đối lại là sự bình yên cho gia tộc. Khi em muốn một gia đình riêng của mình em đã sẵn sàng trở về con người cũ để hủy hoại gia đình mình. Em đã giết ba mẹ mình? Nhìn thẳng vào mắt tôi và nói sự thật đi.

Dương Chí Phong túm chặt hai cánh tay cô hét lớn. Sam Sam lần thứ mấy rồi cô cảm thấy sợ con người này vô cùng. Muốn tránh né cũng không được, Sam Sam nhìn con người trước mặt.

- Phải, là tôi đã giết ba mẹ mình đó? Anh có biết cuối cùng thì họ nói gì không? Mày là ác quỷ, chị em mày đều là ác quỷ.....Đúng vậy, cả tôi và Sinh Sinh đều là ác quỷ cả thôi. Có điều Lâm Sinh Sinh chết rồi, bây giờ chỉ còn tồn tại Lucian Taylor mà thôi. Tôi sẽ đánh bại cô ta và lấy lại K.

- Là SS, em quên mất ý nghĩa của nó rồi sao?

Dương Chí Phong buông tay ra, Sam Sam không nói gì đứng đó, cô khoác lại cái áo cẩn thận nhìn Dương Chí Phong.

- Hãy cùng xem ai là người thắng cuộc. Vì con của tôi nên tôi đã phải làm như vậy. Vì Vũ Vũ và Băng Băng tôi sẵn sàng trở thành ác quỷ để cả hai đứa không phải chịu số phận như tôi. Thế nên anh đừng có mở miệng nói gì với Vũ Vũ hết. Còn nữa, Dương Chí Đình....thằng nhóc đó.....

- Đừng có động vào nó.

Dương Chí Phong mệt mỏi ngồi trên ghế, quá nhiều chuyện cùng lúc xảy ra rồi mà cho đến bây giờ bản thân hắn chưa thể hiểu rõ tất cả.

- Ha, anh lo lắng sao? Xin hãy yên tâm đi, tôi sẽ chăm sóc đứa EM TRAI của anh vô cùng cẩn thận đừng lo gì cả.

- Lâm Sam Sam....một lần cuối cùng là em....có từng yêu tôi?

Dương Chí Phong không nhìn cô cất tiếng hỏi. Hắn không quan tâm đến mọi chuyện, hắn chỉ muốn biết với cô hắn là cái gì? Hắn có vị trí trong lòng cô?

- Chẳng phải nhóc Kỳ có báo lại hay sao? Đúng là tôi đã từng rung động trước anh đó nhưng bây giờ....tôi là vợ của người khác, anh cũng có gia đình của anh. Chúng ta là hai kẻ xa lạ. Hãy thôi làm khổ nhau đi.

Sam Sam tiến tới gần Dương Chí Phong, cô cúi xuống ôm lấy hắn, một cái ôm chứa đựng bao nhiêu điều.

- Xin anh....dù tôi có ra sao cũng hãy bảo vệ con của chúng ta. Tôi không dám chắc mình có thể làm gì nữa.

- Em đừng lo...tôi sẽ bảo vệ Vũ Vũ và Băng Băng. Vị trí phu nhân đó chỉ có em mà thôi. Tôi sẽ chờ em, chờ em đến khi em kết thúc tất cả để quay về nhà. Lâm Sam Sam....tôi.....yêu em

Dương Chí Phong vừa rút lui là lúc Sam Sam rời khỏi căn nhà này. Chỉ đơn giản là nói câu 'tôi yêu em' chỉ đơn giản là gọi tên cô mà thôi. Tại sao nhiều năm về trước Dương Chí Phong không làm vậy, tại sao lúc đó hắn không làm vậy với cô? Có lẽ nếu hắn làm như vậy thì cô và hắn, gia đình của cả hai đứa tạo ra đã không như bây giờ. Nếu hắn đối xử với cô như vậy thì cô đã không chọn con đường này. Tất cả đã quá muộn rồi, cô đã không còn bờ để quay đầu nữa. Trò chơi này cô sẽ chấm dứt nó, cô sẽ bảo vệ hai bảo bối mà cô yêu thương nhất trên đời kia.

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Sinh Con* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41

- Mama....

Băng Băng tiến tới, Sam Sam nhìn Vũ Vũ đang đứng gần Dương Dương kia. Tiến tới gần thẳng nhóc cô mỉm cười xoa đầu con.

- Vũ Vũ, hãy ngoan ngoãn nghe lời ba.

- Mama....

- Đừng lo gì cả, mama sẽ bảo vệ Vũ Vũ. Tạm biệt con.

Nói rồi Sam Sam kéo cả Băng Băng và Dương Dương lên xe của mình rồi rời khỏi cái nơi này. Vũ Vũ nhanh chóng chạy vào căn nhà gỗ. Nhìn ba mình ngồi đó Vũ Vũ tiến tới.

- Ba, đã có chuyện gì xảy ra sao?

- Vũ Vũ....chúng ta sẽ cùng nhau bảo vệ mama và em gái con chứ?

- Vâng ạ.

Vũ Vũ tuy không hiểu rõ nhưng nếu là mama và Băng Băng thì thẳng nhóc sẵn sàng. Dương Chí Phong xoa đầu con trai mình, ánh mắt hắt ánh lên một tia sắc lạnh. Đến lúc rồi sao?

- Ông có nhã hứng đến thăm tôi sao ông Dương?

- Smith, cả hai chúng ta đều cần khách khí như vậy.

Ông Dương ngồi xuống ghế đối diện nhìn quán gia Smith của đại gia tộc họ Lâm ngày nào kia. Hai ông già cùng ngồi uống trà với nhau trước một hồ sen nở rộ tuyệt đẹp giữa mùa đông này.

- Ông biết rất rõ mọi chuyện vì vậy hãy kể cho tôi nghe đi.

Ông Dương nhìn ông Smith đang nhàn nhã thưởng thức trà mà mắt chăm chú ngắm những bông sen nở trong mùa đông băng giá này.

- Đó chỉ là trò chơi mà thôi nhưng nó đã trở thành sự chết chóc dưới bàn tay của hai con bé. Hai bông hoa hồng đầy gai góc và sự chết chóc. Thật là ngu xuẩn phải không? Nếu như họ không đối xử với Lâm Sinh Sinh như vậy thì đã không có kết cục như này.

- Người nắm giữ cổ phần đứng thứ hai trong SS là ai? Ông biết người đó hay không?

Ông Dương rất muốn biết rõ chuyện này, người nắm giữ số cổ phần chỉ sau chủ tịch từ 23 năm trước rốt cuộc là ai? Nhân vật thần bí đó chỉ nắm cổ phần mà chẳng bao giờ dấn động đến tập đoàn nên ít ai chú ý tới.

- Người đó sao? Theo như cổ chủ tịch đã từng nói đó chính là.....đại tiểu thư.

- Đại tiểu thư?

Ông Dương nhíu mày, người đó là ai? Đại tiểu thư nhà họ Lâm sao? Nếu là vậy thì Lucy đã chết rồi còn đâu nữa? Không, chẳng lẽ là Sam Sam? Nhưng tại sao? Lúc đó Sam Sam vẫn còn dưới cái bóng của đại gia tộc sợ hãi không dám làm gì cơ mà?

- Là Sam Sam sao?

- Vậy ông còn nghĩ là ai? Tiểu thư là đứa trẻ tài năng, cô ấy không chỉ ngồi một chỗ sợ hãi mà không làm gì cả. Bây giờ vì hai đứa con của mình cô ấy sẽ sẵn sàng giết hết toàn bộ mọi người.

- Vậy trước đây vì Lâm Sinh Sinh nên con bé mới sát hại cả gia tộc dù người ngoài luôn nghĩ là Sinh Sinh?

Ông Dương nhíu mày, ông Smith mỉm cười không nói gì cả. Chuyện của chị em họ tốt nhất để họ trực tiếp giải quyết với nhau thì hơn. Người ngoài không hiểu ngọn ngành can thiệp vào chỉ tổ gây rắc rối thêm.

- Ông Smith....

- Tiểu thư....cô đến gặp tôi chắc không phải ngẫu hứng đâu chứ?

Ông Smith mỉm cười nhìn Sam Sam đang đứng trước mặt mình kia. Sam Sam mỉm cười ngồi xuống ghế.

- Ông ở gia tộc đã lâu nên hiểu rõ quy tắc của gia tộc?

- Đúng vậy thưa tiểu thư....

- Ông nghĩ tại sao họ lại không cứu Sinh Sinh? Rõ ràng là họ cảnh giác tôi mà?

Trước câu hỏi của Sam Sam làm ông Smith mỉm cười nhìn cô. Một câu hỏi đầy hàm ý. Ông Smith đã biết Sam Sam có câu trả lời cho bản thân mình rồi.

- Tiểu thư nghĩ là sao đây?

- Họ muốn cảnh cáo tôi chăng? Rằng tôi cũng bị họ không chân chừ bỏ rơi như vậy?

Sam Sam mỉm cười nhấp một ngụm trà, ông Smith ánh mắt thâm trầm nhìn cô chủ nhỏ. Ông biết lí do Sam Sam không bao giờ tiếp xúc quá nhiều với đại gia tộc trừ một vài thành viên bởi Sam Sam sợ sẽ sinh tình cảm với họ. Một khi để tình cảm lấn át lí trí sẽ làm hỏng kế hoạch 'tuyệt vời' của cô. Theo dõi Sam Sam lớn lên vì vậy ông Smith càng thêm hiểu tính cách của Sam Sam. Cô là một con người hai mặt trái ngược.

- Liệu họ cảnh cáo được cô sao tiểu thư?

- Không....ngược lại họ càng làm tôi thêm ham muốn hủy diệt chính gia tộc của mình. Để Sinh Sinh có thể trở về và tôi có thể yên giấc ngủ thì chỉ còn cách duy nhất. Tôi mong mình vẫn sẽ được gặp lại ông.

Sam Sam nói rồi đứng dậy rời khỏi phòng để lại ông Smith ngồi đó suy nghĩ.

Tiểu thư....cô muốn làm gì đây? Con người không nên tuyệt tình như vậy. Ông Smith ngồi đó nhìn lên trời mà lòng thầm thở dài. Ông luôn dấu đi kí ức này cho riêng mình.

- Ba mẹ con đi đâu về vậy?

Đại Lực nhìn ba mẹ con vừa bước vào nhà kia. Dương Dương yên lặng đứng bên cạnh Sam Sam. Băng Băng tiến lại ghế sofa ngồi xuống.

- Gặp vài người không cần thiết thôi ba Đại.

- Bộ xếp hình cỡ lớn của con được gửi đến rồi đó Băng Băng.

Đại Lực mỉm cười, vậy là Băng Băng và Dương Dương cùng nhau đi lên trên phòng để chơi ghép hình mặc dù toàn là Băng Băng vì Dương Dương không ham cho lắm. Khi hai đứa con đã lên rồi thì Sam Sam ngồi xuống ghế, cô nhìn Đại Lực ngồi đối diện.

- Tớ đã đến ngôi nhà gỗ. Nhưng còn đứa con của cậu thì sao Đại Lực?

- Cả hai mẹ con đều cùng ở một chỗ.

Đại Lực mỉm cười, Sam Sam nhìn cậu bạn thân này.

- Hãy cẩn thận, Dương thị và SS đều đang nhắm vào cậu.

- Hình như còn vài vị khách đặc biệt ghé thăm.

- Khoảng thời gian này tớ sẽ đến trường học một chút. Có vài chuyện cần giải quyết cho nên việc ở tập đoàn cậu tự lo liệu hết đi. Mà nhớ cẩn thận đấy.

Sam Sam dạn dò, nét mặt ý cười thấy rõ. Đại Lực nhìn cô mỉm cười.

- Vâng vâng, tớ biết rồi thưa công chúa.

- Sự thay đổi này của tớ đáng ghét vậy sao?

- Không, nhìn rất tuyệt. Tuy nhiên tớ cần nhắc nhở cậu, việc gặp mặt liễu lĩnh đó hãy cẩn thận. Tớ không dám mọi chuyện sẽ đều tốt.

- Ừm.

Sam Sam gật đầu, cô biết chứ, đó là sự liều lĩnh nhưng sẽ là màn phủ đầu tốt nếu thành công. Đến lúc chấm dứt tất cả để đem mọi thứ về nguyên trạng rồi. Cô sẽ đưa mọi người trở về nhà cùng nhau cho dù người ta nghĩ cô thế nào đi chăng nữa. Cô vẫn muốn một cuộc sống vô ưu vô lo như trước đây, khoảng thời gian đó mới đẹp làm sao.

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Sinh Con* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 42

Bar Lovely Land, Mạc Đình vừa mới bung rượu cho một bàn gần sàn nhảy thì bất gặp cảnh tượng thân mật của Lăng Phong và La Hình Ly, cô chẳng bận tâm xoay người định đi vào thì bất gặp bóng dáng quen thuộc liền khựng lại.

- Lâm Sam Sam.....

- Xem ra chỗ làm việc này cũng không tệ.

Sam Sam mỉm cười, cô để ý tới cặp đôi kia nhưng cũng thẳng tiến tới chỗ Mạc Đình mà ngồi vào bàn pha chế gọi một chai cocktail rio màu hồng. Mạc Đình ngồi xuống bên cạnh cô.

- Xem ra cậu đã gặp Dương Chí Phong.

- Anh ta chẳng thay đổi gì cả. Có điều hình như lại lăm chuyen hơn trước.

- Anh ta đã điên cuồng tìm cậu.

- Ừm.

Sam Sam vừa uống vừa chăm chú theo dõi mọi thứ trong quán bar này, vẫn cứ yên tĩnh như ngày nào. Mạc Đình đã để ý thấy Sam Sam đang có điều gì đó khá băn khoăn thì phải, cô còn chưa kịp mở miệng thì Sam Sam nhanh hơn.

- Tớ đã gặp cháu gái cậu, cô bé rất xinh xắn.

- Cậu....

- Đừng lo, tớ không phải kẻ sẽ giết người vô tội. Chỉ là tớ sẽ đến trường học của con bé viếng thăm vài người quen cũ.

Sam Sam mỉm cười, Mạc Đình nhìn cô chăm chú. Đây đã không còn là Sam Sam mà cô từng quen biết. Có lẽ đây mới chính là con người thật của Sam Sam nhưng nó vẫn làm cô thấy thật không quen.

- Cậu định giết tiểu thư sao?

- Con bé sao? Sao tớ có thể tự tay giết chết đứa em gái mà mình yêu quý nhất chứ?

Mạc Đình nghe Sam Sam nói xong liền ngậy người kinh hãi. Tại sao Sam Sam có thể nói như vậy chứ?

- Có nghĩa....cậu sẽ để người khác làm?

- Tốt nhất cậu nên cầu nguyện con bé đừng làm gì dại dột. Gặp nhau sau, Mạc Đình.

Sam Sam nói rồi đặt tờ tiền xuống đứng dậy và rời khỏi quán bar. Lăng Phong đã chú ý tới cô, đúng là thật khác xa so với hình ảnh trước đây. Còn Mạc Đình cô đứng như trôn chân tại chỗ, bàn tay nắm chặt lại.

- Sam Sam....xin cậu...làm ơn hãy buông tha cho tất cả mọi người.....

Sam Sam rời khỏi quán bar và trở về nhà chuẩn bị bữa cơm tối cho ba bố con. Cuộc sống của họ vẫn luôn vui vẻ trong suốt những năm qua nếu không có hận thù xen vào.

Ngày hôm sau, Sam Sam mỉm cười tạm biệt Băng Băng và Dương Dương đang bước lên xe của Đại Lực kia. Khi chiếc xe đã khuất sau ngã rẽ, Sam Sam mới bước lên chiếc xe cadillac đen bóng loáng kia.

- Cô muốn đi đâu đây tiểu thư?

- Dương thị.

Sam Sam vừa rút lời thì người lái xe phía trước đạp ga phóng đi mất. Chiếc xe mau chóng dừng lại trước tập đoàn Dương thị, Sam Sam bước xuống xe, cô đeo chiếc kính đen vào, nhìn cô trông thật nổi bật với một cây đen từ trên xuống dưới trừ làn da trắng mịn và đôi môi đỏ chót kia. Anh chàng lái xe kia nhìn cô mà mỉm cười.

- Mà cô hình như khá hứng thú với bộ đồ này đó.

- Tôi không quyền rũ sao?

Sam Sam nhếch miệng cười hỏi. Người đàn ông đó cười cười cũng đeo kính vào.

- Không, là cô vô cùng quyền rũ đó tiểu thư. Hãy gọi tôi nếu cô trở ra.

- Cậu quay về đi, có gì tôi gọi sau.

Cậu ta dơ hai ngón tay chào cô rồi sau đó đập ga phóng đi mất hút. Sam Sam vẫn là kiểu dáng trang phục của ngày hôm qua nhưng là màu đen. Nếu màu trắng làm cô trở nên quyến rũ và trưởng thành thì màu đen lại là một sự kì bí vô hạn cùng phảng phất nét nguy hiểm không sao hiểu nổi. Sam Sam một mình đi vào tập đoàn này, mọi người đều chăm chú nhìn vào cô, họ không biết lại có một quý cô xinh đẹp như vậy tới đây làm gì. Sam Sam từ từ tiến lại phía tiếp tân, cô nhìn cô nhân viên ăn mặc ngay ngắn kia. Cô tiếp tân thấy Sam Sam liền nở nụ cười chuyên nghiệp.

- Cho hỏi cô là ai vậy? Cô cần gì sao?

- Cô không cần biết tôi là ai đâu. Bộ phận phát triển nằm ở tầng bao nhiêu?

- A, là tầng 45 nhưng cô có hẹn trước sao?

Cô tiếp tân có chút rối, Sam Sam nhếch miệng cười trông cô càng quyến rũ hơn. Không trả lời cô ta mà Sam Sam đi thẳng tới thang máy, cô ấn nút lên thẳng tầng 45. Vừa bước vào tầng 45 cô đã thấy Lý Diên Vĩ đang đứng phía vòng đối diện bên kia dãy hành lang. Không chần chừ gì Sam Sam ngay lập tức tiến tới chỗ Lý Diên Vĩ.

- Sam Sam-sama, gặp được cô thật vui.

- Cuối cùng cũng tìm được cô Lý Diên Vĩ.

Sam Sam nở nụ cười nhạt, Lý Diên Vĩ vẫn miệng cười tươi tấn hai tay rút túi áo kaki màu xanh rêu thích thú nhìn Sam Sam. Trong khi đó Dương Chí Phong cùng Lâm Sinh Sinh đang từ phòng họp ở bộ phận phát triển trở ra liền thấy hai người con gái đang nói chuyện với nhau kia.

- Sam Sam....

Lâm Sinh Sinh có phần kinh ngạc, bước chân không tự chủ mà tiến về phía Sam Sam. Nhóm đặc lực của Dương Chí Phong cũng vừa lúc xuống tầng 45 tìm hân ta liền thấy Sam Sam.

- Chị.....

- A, Sinh nhi.....mà có nên gọi như vậy không nhỉ? Hay phải gọi là Lucian Taylor đây?

- Em vẫn là Sinh nhi phải không? Còn chị vẫn là Sam Sam?

Lâm Sinh Sinh hỏi một câu không phù hợp cho tình hình hiện tại lắm. Sam Sam đã bỏ kính ra, đôi môi đỏ chót do đánh son kia mấp máy.

- Không đâu....em không còn là Sinh Nhi. Người đang nằm dưới mồ kia mới là Lâm Sinh Sinh em gái của Lâm Sam Sam này.

- Em đã làm mọi thứ nhưng.....

- Em rất giỏi đó Sinh nhi. Tuy nhiên em có sẵn sàng chơi cùng chị?

- Em.....

Lâm Sinh Sinh không biết phải trả lời ra sao nữa. Sam Sam mỉm cười quay qua Lý Diên Vĩ thì ánh mắt đột nhiên dừng trên người của mấy anh trai xã hội đen vẫn như ngày nào không hề thay đổi kia,

- Mama trẻ đến đây làm gì vậy?

Thiên Kỳ vui vẻ lại gần ôm lấy Sam Sam thay cho lời chào. Sam Sam cũng ôm lại cậu ta.

- Đến thăm một người lạ thôi.

- Thăm một người lạ?

Thiên Kỳ tưởng như nghe được chuyện cười. Lý Diên Vĩ miệng cười toe toét nhìn Sam Sam.

- Vậy phiền sama gửi lời chào tới anh trai. Gặp lại sau.

Nói rồi Lý Diên Vĩ xoay người rồi đi để Sam Sam tự xử cục diện.

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Sinh Con* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 43

- Con nhỏ đó...

Sam Sam có chút ảo não khi Lý Diên Vĩ để cô đứng giữa cục diện điên rồ này. Thiên Kỳ và Lâm Sinh Sinh đều rất thắc mắc rằng anh trai mà Lý Diên Vĩ nói đến là sao? Dương Chí Phong cùng hai người bạn bước tới chỗ Sam Sam đang đứng, hẩn lạnh lùng nhìn cô.

- Đi lên trên.

- A.....chúng ta có nhiều chuyện để nói sao? Mà thôi, tôi cũng có chuyện thì phải.

Lâm Sam Sam mỉm cười sau đó bước lên trước. Họ cùng nhau đi lên phòng chủ tịch, cũng đã lâu không gặp nhau rồi. Đinh Mẫn đang cầm tài liệu nhìn thấy trong thang máy chuyên dụng của chủ tịch bước ra đầu tiên là Sam Sam liền kinh ngạc, cô rõ ràng nhận ra ngay đó là Sam Sam mặc dù Lâm Sinh Sinh vẫn hay thường xuyên tới đây.

- Lâm Sam Sam...

- Chào.

Sam Sam mỉm cười lên tiếng song chẳng đợi ai giới thiệu tự mình đi thẳng tới phòng của chủ tịch và tự mình ngồi xuống ghế trước bàn làm việc của Dương Chí Phong. Họ đi vào thấy cô như vậy cũng không nói gì, riêng Dương Chí Phong chỉ nhếch miệng cười. Sam Sam không thích nụ cười đó của hẩn ta cho dù là trước đây hay bây giờ, nó luôn làm cô cảm thấy hẩn như thấu suy nghĩ của cô và vô cùng đắc thắng.

- Ủm, tôi có một thắc mắc muốn các người giúp giải đáp đây.

Sam Sam đột nhiên lên tiếng phá tan sự yên lặng trong căn phòng, đôi môi đỏ của cô cong lên, ánh mắt thích thú nhìn họ. Lâm Sinh Sinh nhìn chị gái mình có chút cẩn thận lên tiếng.

- Chị muốn hỏi gì sao?

- Lý Diên Vĩ tới Dương thị làm việc từ bao giờ vậy?

- Chị quen cô ta?

Lâm Sinh Sinh có chút vội vàng hỏi. Sam Sam mỉm cười ngả người ra ghế có chút suy nghĩ.

- Sinh nhi...con bé đó là người xa lạ nhưng cũng rất gần thôi. Có lẽ sát hại cả gia tộc làm em thay đổi rồi. Em đã không còn đáng sợ như trước nữa, em lại trở về bản chất của mình vốn có.

- Chị cũng đã thay đổi.

Lâm Sinh Sinh có chút buồn buồn lên tiếng. Sam Sam vẫn cười, cô liếc nhìn họ, ngón tay gõ gõ lên chỗ tựa.

- Chị không thay đổi mà là trở về con người thực chất, nguyên thủy nhất của mình. Sinh nhi.....chị không phải kẻ thù của em.....Hãy suy nghĩ kĩ đâu mới đích thực là kẻ thù của em. Nếu có khó khăn gì hãy đi tìm Liz...Liz là người duy nhất có thể giúp được.

Sam Sam mỉm cười rồi đứng dậy, cô nhìn Dương Chí Phong sau đó xoay qua Thiên Kỳ mà tiến tới.

- Tôi có thể mượn Thiên Kỳ dài hạn chứ Dương Chí Phong?

- Em muốn làm gì Sam Sam?

- A, làm gì hả? Mình sẽ làm gì nhỉ?

Sam Sam mỉm cười, cất tiếng hỏi như trêu chọc người khác. Vừa lúc đó cánh cửa mở ra, Khâu Nhượng Linh gương mặt có chút tức giận bước vào. Nhìn thấy Lâm Sam Sam làm cô ta thoáng chốc ngây người nhưng rồi cũng nhanh chóng bước tới trước mặt Sam Sam. Khâu Nhượng Linh tức giận dơ tay lên và hạ xuống gương mặt Sam Sam một cái tát rất đau khiến mọi người không kịp trở tay. Đinh Mẫn từ ngoài chạy vào, cô không kịp ngăn người đàn bà điên rồ này lại.

Sam Sam mỉm cười quay mặt lại nhìn trực diện Khâu Nhượng Linh sau khi bị cô ta tát một cái bất ngờ, 5 dấu tay vẫn còn y nguyên trên gương mặt trắng hồng của cô. Sam Sam lẽ ra có thể tránh nhưng là cô muốn vậy, dù sao cứ để cô ta điên một chút đi.

- Cô vô liêm sỉ.....Cô lừa tôi, cô muốn độc chiếm anh ấy phải không?

Khâu Nhượng Linh điên tiết hét lên nhưng bị Dương Chí Phong đẩy ra xa khỏi Sam Sam. Dương Chí Phong quay sang nhìn gương mặt ửng đỏ vì bị tát của Sam Sam.

- Có sao không?

- Không sao chứ chị dâu?

Mọi người cũng ít nhiều quan tâm cô, ba anh trai xã hội đen kia đều đồng loạt lên tiếng, chẳng biết sao lúc này lại cùng chung ý nghĩ thế? Họ vẫn không quên ngày xưa luôn gọi cô là chị dâu như thế nào. Lâm Sinh Sinh đứng bật dậy tiến tới đưa tay chạm nhẹ vào bên má.

- Có đau không Sam Sam?

- Mọi người không cần làm quá lên đâu.

- Anh là bệnh vực cô ta? Anh yêu em cơ mà? Là cô ta phá hoại chúng ta....Chí Phong...là cô ta.

Khâu Nhượng Linh hét lên căm phẫn, Sam Sam tay khoanh trước ngực mỉm cười nhìn cô ta. Dương Chí Phong lạnh lùng nhìn Khâu Nhượng Linh.

- Cô tốt nhất là rút khỏi đây trước khi.....

- Anh định làm gì? Anh có thể đánh em sao?

Khâu Nhượng Linh tức giận nhìn Dương Chí Phong. Đẩy nhẹ Dương Chí Phong sang một bên Sam Sam tiến tới trước mặt Khâu Nhượng Linh, cô thẳng tay cho cô ta một cái tát xem ra còn đau hơn cái cô nhận được. Mọi người lại lần nữa được phen kinh ngạc. Khâu Nhượng Linh ôm má trừng mắt nhìn Sam Sam.

- Cô.....cô.....

- Cô cái gì? Thấy oan uổng sao? Đây gọi là ăn miếng trả miếng hiểu chưa? Nếu cô đã đến đây tôi cũng nói luôn. Không nói ra thân phận của Dương Chí Phong là tôi chẳng sai vì tôi không phải kẻ nhiều chuyện. Kết hôn với Dương Chí Phong tôi cũng không sai vì tôi và anh ta đôi bên cùng tự nguyện. Sinh con cho anh ta cũng là tôi không sai vì chúng tôi đều mong muốn có những đứa con của mình. Cô nói tôi phá hoại cô và anh ta sao? Tất cả là tự cô làm tự cô chịu. Nói cho đúng thì cô mới là người phá hoại gia đình của chúng tôi. Cô trở về quyến rũ anh ta, cùng anh ta lên giường rồi còn mang con tôi rời xa tôi. Vì cô mà cuộc hôn nhân của chúng tôi chấm dứt, vì cô mà Băng Băng và Vũ Vũ phải xa nhau. Cô có biết vì cô mà tất cả thành ra thế này? Cho nên nếu còn muốn sống lâu lâu một chút mà ở bên anh ta thì tốt nhất im miệng lại đi. Đừng để đến lúc tôi không nhắc trước. Cô mà cản bước của tôi thì tôi sẽ giết cô, nhớ đấy Khâu Nhượng Linh.

Sam Sam nói rồi lạnh lùng rời khỏi căn phòng này. Dương Chí Phong hai ba bước sải dài đuổi theo cô. Mọi người trong phòng nhất thời im lặng mà Khâu Nhượng Linh cảm thấy tức quá hóa thẹn mà cũng ôm mặt chạy đi. Bây giờ họ ngầm lại cũng đúng, nếu hôn nhân của Sam Sam và Dương Chí Phong không chấm dứt thì có lẽ Sam Sam cũng không đến mức đó.

Dưới đại sảnh của tập đoàn, Dương Chí Phong kéo tay Sam Sam đi theo mình làm mọi người tò mò. Họ không biết chủ tịch của mình đang đi cùng ai kia. Đột nhiên có người nhận ra Sam Sam. Nhưng cô giống với Lucian Taylor hợp tác với tập đoàn của họ quá. Tất cả nhân viên đều im lặng làm việc của mình mà không dám làm phiền.

Sam Sam bị Dương Chí Phong kéo đi xuống gara để xe của tập đoàn dưới tầng hầm.

- Mau buông tôi ra.

Gạt tay Dương Chí Phong cô rút tay về. Dương Chí Phong nhìn cô, hấn dồn cô vào cái cột và dành cho cô một nụ hôn mãnh liệt. Sam Sam phản kháng lại nhưng là vô vọng. Cô đành để mặc hấn muốn làm gì thì làm.

Đến khi Dương Chí Phong cảm thấy Sam Sam khó thở hấn mới buông cô ra, nhìn cô đang cố hít lấy không khí kia hấn mỉm cười ôm lấy cô. Sam Sam không hiểu hôm nay tên này bị làm sao nữa.

- Lời em nói nghe thật hay ho.

- Tất nhiên, tôi là ai chứ?

- Là Sam Sam, cô vợ dễ thương của Dương Chí Phong.

Dương Chí Phong ôm lấy cô mà mỉm cười. Sam Sam thoáng mỉm cười nhẹ nhàng, nghe được những lời của hấn cô cũng rất vui vẻ nhưng.....

- Mau buông ra đi, tôi phải đi rồi.

- Ngày mai được chứ? Gia đình chúng ta sẽ gặp mặt. -hấn ta có chút khăn trương lên tiếng.

- Tôi sẽ để Băng Băng gặp hai ba con anh nhưng Dương Dương cũng đi cùng. - Sam Sam đáp lời mà mắt hướng về phía nào đó cũng chẳng nhìn hấn.

- Em thực sự đã kết hôn cùng Đại Lực?

Dương Chí Phong buông cô ra, Sam Sam nhìn hấn ta mỉm cười rất tươi.

- Tất nhiên rồi. Chúng tôi sống rất hạnh phúc cho nên anh đừng lo. Mà nên để ý tới con trai và em trai mình một chút đi. Tôi sẽ đến thăm thằng bé.
- Anh đã nói em đừng có động vào nó. - Dương Chí Phong có chút tức giận lên tiếng.
- Chỉ gặp thôi chứ không có động. Tạm biệt nhé chồng cũ của tôi Dương Chí Phong.

Sam Sam vẫy tay rồi rời khỏi gara này. Cô không nên ở lại đây quá lâu cùng hắn vì cô đã trông thấy ánh mắt chim ưng đó nhìn cô.

Cách chỗ họ một đoạn là một chiếc xe đen bóng loáng 6 chỗ. Bên trong xe, một người đàn ông trung niên, ánh mắt sắc như chim ưng nhìn về phía Dương Chí Phong đang đứng và Sam Sam thì đang rời đi kia.

- Sammy...chào mừng quay trở lại trò chơi này. Cô sẽ không làm ta thất vọng phải không?

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Sinh Con* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 44

- Đến đón tôi mau đi tên ngốc lười biếng kia.

Sam Sam hét lên trong điện thoại sau đó tắt máy luôn. Cô thờ dãi đứng chăm chú nhìn mọi thứ đi qua. Ánh mắt đó cô vẫn nhớ rõ không bao giờ quên được. Ánh mắt đã làm cho cô khiếp sợ ngày trước kia. Cũng vì người đó mà mọi chuyện đi tới bước này. Cũng vì chuyện đó cô đã phải làm mọi cách để bảo vệ họ nhưng cuối cùng vẫn phải hi sinh vài sinh mạng vô tội. Sam Sam lo sợ mình liệu có thể chiến thắng ông ta hay không nữa.

5 phút sau chiếc cadillac dừng ngay bên cạnh cô, cánh cửa chỗ ghế phụ mở ra, Sam Sam trực tiếp bước vào rồi đóng cửa lại.

- Đây tiểu thư.....lần sau đừng có hét với tôi biết chưa?

Ren tức giận hét lên với Sam Sam trong khi cô ngồi tựa ra ghế mắt nhắm nghiền chẳng bận tâm cậu ta phát hỏa.

- Ren...câm mồm và mau đến đó đi. Cậu muốn đêm nay tôi cho cậu ra đảo một chuyến sao.
- Tiểu thư.....tôi chột hiệu vì sao tên chủ tịch ngốc đó lại ngoan ngoãn như vậy, thì ra là cô quá nham hiểm đi.

Ren tắc lưỡi rồi cũng lái xe đi mất. Sam Sam liếc nhìn tên ngốc kém cô 3 tuổi kia. Đại Lực không hề ngốc, cậu ta cũng không phải là ngoan ngoãn. Đại Lực và cả Hiếu Mai đều là hai người bạn thân cũng như duy nhất của Sam Sam. Cho nên thằng nhóc này nói sai rồi.

Ren là một người con lai Nhật Mỹ, cậu ta quen Sam Sam khi còn ở Mỹ, cả hai rất thân thiết. Ren nhận công việc làm tài xế riêng cho cô, nhưng dù 30 tuổi cậu ta vẫn còn độc thân và rất trẻ con. Lúc nào cũng chỉ muốn Băng Băng và Dương Dương gọi là anh nên nhiều khi Sam Sam lại phải túm cậu ta đi ngay chỗ khác để tránh một vụ lùm xùm sắp nổ ra.

Ren vừa lái xe vừa để ý tới Sam Sam ở bên cạnh mà cất tiếng hỏi.

- Tiểu thư.....chúng ta đi Nhật du lịch đi. Ở đây có vài ngày tôi thấy cô đã xuống sắc rất nhiều. Đã có chuyện rồi sao?
- Một chút.
- Ủm, đừng để bị dính vào mấy chuyện lăng nhăng.
- Ừ, biết rồi.

Sam Sam mỉm cười rồi cũng thực sự nghỉ ngơi. Đôi khi cậu ta cứ ám áp như vậy làm cô cũng thấy dễ chịu khi ở gần. Ren mỉm cười lái xe nhanh chóng tới nơi đó. Ren không hiểu rằng nơi đó có gì mà Sam Sam lại thích thú như vậy.

- Tiểu thư...cô nhận ra mình yêu là khi nào vậy?
- Tôi không yêu.

Sam Sam vẫn không mở mắt mà nhàn nhạt trả lời Ren. Cô không biết thằng nhóc này đang dở trò gì đây. Chẳng lẽ kể cho cậu ta vài chuyện ngày xưa nên cậu ta thành ra nhiều chuyện?

- Cô đừng nói vậy chứ tiểu thư? Cô có trái tim, cô có tình thương nên cô chắc chắn biết yêu, bằng không vì sao mà có Băng Băng?

- Đó là khi người đó cười....là khi người đó hôn tôi chúc ngủ ngon dù tôi đã sớm nhắm mắt lại giả vờ ngủ.....đó cũng là khi người đó nhìn tôi và chỉ yên lặng ở bên cạnh tôi.....tất cả chỉ có vậy.

- Ô, tôi thật sự cũng muốn thử như vậy.

Ren mỉm cười, hiển nhiên là cậu ta không nghĩ Sam Sam dễ yêu như vậy. Ren đã nhiều lần chứng kiến Sam Sam luôn một mình ngồi một chỗ không làm việc cũng là đọc sách hoặc trầm tư. Đường như cậu ta không hiểu cái thế giới nội tâm của Sam Sam nó gồm những gì. Sam Sam luôn là người làm cậu ta cảm thấy khó hiểu vô cùng.

Trong khi đó, tại trường học của nhóm bạn trẻ lút nhút của chúng ta.

- Băng Băng, có ổn chứ?

Dương Dương đi bên cạnh quan tâm quang sang Băng Băng đang đi bên cạnh mình kia. Băng Băng mỉm cười từ từ tiến về phía trước vượt lên trên đôi xoay người đối diện với Dương Dương.

- Chúng ta phải bảo vệ mẹ phải không?

- Ừm. Cùng nhau bảo vệ mẹ.

Dương Dương mỉm cười xoa đầu Băng Băng. Cả hai đều rất vui vẻ mà không để ý có người đang chăm chú nhìn mình.

Vũ Vũ đứng từ xa cũng không có tiến lại gần vì ngày hôm trước lời Băng Băng nói cậu nhóc vẫn còn rất nhớ, rất hiểu. Để có thể đưa mama cùng em gái trở về có lẽ Vũ Vũ cũng nên hành động thôi.

Ngôi nhà gỗ trên biển.

- Tại sao tiểu thư thích đến đây vậy? Tôi xuống máy bay đi tìm cô cũng thấy cô ở đây nhưng là còn có một người đàn ông khác.

- Ý cậu là nhóc Kỳ?

Sam Sam ngồi trên ghế trước ngôi nhà nhỏ mỉm cười ngắm nhìn biển. Nơi này tạo cho cô một cảm giác yên bình lạ thường. Hiểu Mai...cô nhớ người con gái này, người luôn làm cô thấy an tâm mà ở bên cạnh.

- Tên đó là bạn tình mới của cô sao tiểu thư?

- Cậu ngày càng trở nên nhiều chuyện, có điều đó không phải bạn tình. Là con trai, em trai, anh trai,...là một người tôi có thể dựa vào.

Sam Sam mỉm cười trầm mặc lên tiếng. Ren không hiểu gì cả nhưng cũng không nên thắc mắc nhiều. Cho đến bây giờ cậu ta mới biết Sam Sam còn có một người mà cô tin tưởng dựa vào như vậy. Hẳn là phải có điều gì đó ở đây mà cậu ta cần khám phá rồi.

- Phải rồi, đêm mai bọn họ sẽ gọi tới. Cô nên cẩn thận một chút tiểu thư.

- Cậu nghe máy đi. Tôi không thích gặp mặt bọn họ hay nói chuyện. Thời điểm này có quá nhiều chuyện tôi phải làm.

Sam Sam khẽ nhắm mắt lại để ổn định tâm tình. Ren huyệt sáo, tay rút túi quần, nhìn cô cười cười.

- Tiểu thư, họ nói có thành viên mới. Chẳng lẽ cô là một trong những trụ cột lại không ngó ngang gì tới sao?

- Không cần, vẫn là cậu thay tôi đi. Còn bây giờ.

Sam Sam còn chưa rút lời liền đó có một cuộc gọi tới. Sam Sam bắt máy, cô mỉm cười vui vẻ cất tiếng.

- Cô nghe đây.

- Hôm nay bọn cháu có tiết tự học, cô giáo đồng ý cho bọn cháu được tùy chọn rồi. Cô tới trường của bọn cháu đi nhé. Mọi người đang đợi cô.

- Ừm, cô đến ngay. Thế nhé.

Sam Sam nói rồi tắt máy, cô nhìn Ren sau đó đứng dậy tiến tới vỗ vỗ vai cậu ta.

- Tìm hội trường đi, chị ấy đang ở thành phố này.

- Ok. Có cần đi nhờ không?

Ren mỉm cười nhưng Sam Sam lắc đầu. Thấy Sam Sam như vậy Ren cũng chẳng nói nhiều mau chóng lên xe rồi đi mất.

Nhìn Ren rời đi như vậy, Sam Sam mau chóng thay đổi sắc mặt, cô trở nên lạnh lùng đến không tưởng. Ánh mắt cô như giết người nhìn chằm chằm vào ngôi nhà phía sau lưng.

- Hiểu Mai...yên tâm đi, tớ nhất định sẽ trả thù cho cậu và đứa nhỏ đó. Tớ xin lỗi vì tất cả nhưng cậu yên tâm đi, Đại Lực và Dương Dương vẫn ổn. Dương Dương đã không còn như trước rồi...

- Có làm được hay không còn phải xem đã Sam.

Một giọng nói đầy vẻ kiêu căng vang lên. Sam Sam quay sang, cô đứng đó nhìn về phía bãi cát đằng xa nơi một người đàn ông cao lớn mặc vest đen dài rất lịch lãm đầy khí chất vương giả. Người đàn ông đó đang ngày một tiến lại gần cô, mỗi bước chân đó càng làm cho Sam Sam đầy một cảm giác bất an cùng khó chịu.

- Tôi không biết là có lệnh triệu tập tới thành phố này. Các người định trái lệnh của hội trưởng sao Kevin?

- Sam, cô quá ngu ngốc rồi. Hội trưởng đã bắt đầu triệu tập các thành viên của hội tới thành phố A này. Đây là thế 4 chân của các người nhưng hội trưởng là không muốn cô phải bỏ mạng. Cô cứ đứng đây cảm hận nhìn ngôi nhà đó thì được cái gì? Cả cô, Date và tôi đều biết ý nghĩa thực sự của việc nơi đây ấp kỷ niệm này. Không phải là kỷ niệm của cô với Vu Hiểu Mai và Đại Lực mà cũng chẳng phải kỷ niệm về việc cô với Dương Chí Phong chia tay. Tại đây là nơi...

- Cảm ơn.

Sam Sam gằn lên đầy đáng sợ, cô sai bước mau chóng tiến về phía Kevin mà vượt xa cậu ta để rời khỏi đây. Kevin xoay người nhìn theo cô mà nở nụ cười.

- Nơi này là nỗi đau máu, là nỗi đau cô không bao giờ quên, là nơi khiến cô hình thành nên nhân cách này. Là nơi đã hủy hoại đi con người cô muốn hướng tới. Ngôi nhà này.....

- Đừng có nói nữa nếu không tôi sẽ giết chết anh đấy Kevin.

Sam Sam nói rồi mau chóng rời khỏi đây. Cô là đang sợ điều gì đây, lời của Kevin là sao, căn nhà này rốt cuộc là cái gì đã xảy ra? Trên hết là Kevin là ai? Nhân vật này có đem tới nguy hiểm gì cho Sam Sam hay cũng là góp vui cho cuộc chiến cuối cùng này.

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Sinh Con* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 45

Trường cao trung X thuộc thành phố A.

Sam Sam bước xuống xe, cô từ từ tiến vào trường thu hút rất nhiều ánh mắt của học sinh ở đây. Một người phụ nữ xinh đẹp với một cây đèn từ trên xuống dưới tạo cho người ta cảm giác ma mị cùng bí ẩn vô cùng.

- Cô ấy là giáo viên mới sao?

- Không phải đâu, tớ nào có nghe thông báo mới.

- Vậy cô ấy là ai?

Những tiếng bàn tán vang lên không ngớt. Sam Sam vẫn là cố hữu một nụ cười mỉm trên môi, cô đã xác định được lớp nấu ăn của Mạc Tiểu Linh rồi nên bây giờ chỉ cần thẳng tới đó.

Trên đường tới lớp nấu ăn, Sam Sam đã vô tình chạm mặt với một người cô không ngờ tới được. Thật tốt.

- Xin chào, nhóc là Dương Chí Đình đúng chứ?

- Cô là ai?

Dương Chí Đình lạnh lùng lên tiếng, hai tay cậu ta đút túi quần trông ngạo nghễ bất cần đời. Sam Sam mỉm cười tiến tới, cô ghé sát tai cậu ta, tạo nên một tư thế vô cùng thân mật khiến cho nữ sinh lớp nấu ăn cùng nhau trông thấy đều ra xem chuyện gì.

- Tôi là ai không quan trọng. Quan trọng là chúng ta sẽ còn gặp lại. Hãy vui vẻ hợp tác nhé?

Một câu cuối cùng của Sam Sam mang bao hàm ý làm Dương Chí Đình không hiểu, cậu ta khề đầy Sam Sam ra rồi bước thẳng rời đi. Sam Sam mỉm

cười quay sang nhìn đám nữ sinh nhiều chuyện kia.

- Nào, mau vào trong đi, chúng ta chuẩn bị nấu ăn.

Vậy là tất cả cùng nhau đi vào trong lớp. Mọi người đều cùng nhau mắt long lanh ngắm nhìn Sam Sam.

- Cô Lâm, cô thật là xinh đẹp đó.

- Tụi em là con gái còn thấy yêu cô mà chứ nói gì tới cánh phái nam kia?

Một đám nữ sinh không ngớt lời khen ngợi Sam Sam mà cũng quên hỏi chuyện về Dương Chí Đình~hotboy no.1 của trường ban này. Sam Sam mỉm cười vui vẻ đặt túi sách sang một bên nhìn đồng thực phẩm đơn giản trước mặt.

- Vậy mọi người muốn ăn gì?

- Cô dạy bọn em nấu ăn đi. Nghe Tiểu Linh nói cô nấu ăn rất giỏi đó.

Một nữ sinh nhanh nhẩu lên tiếng. Mặc Tiểu Linh đứng gần đó chỉ cười cười. Hôm qua cô Mạc Đình có nhắc là Sam Sam nấu ăn rất giỏi nên cũng ra lớp kể đôi chút. Sam Sam mỉm cười vui vẻ nhìn đám trẻ tuổi này rồi cũng dạy họ vài món cơ bản, dễ làm mà ăn cũng không tệ. Thật lâu rồi Sam Sam chưa nấu ăn.

- Cô ta là ai vậy chứ?

Dương Chí Đình hoàn toàn không hiểu người phụ nữ lạ mặt đó là ai? Dường như cô ta có biết cậu thì phải. Cứ mãi suy nghĩ mà Dương Chí Đình không chú ý tới người trước mặt mình kia cho tới khi tiếng người đó cất lên.

- Đang suy nghĩ gì vậy?

- Anh...

Dương Chí Đình hoàn toàn kinh ngạc xen lẫn sự vui mừng nhìn người đàn ông đang đứng bên cạnh chiếc xe ô tô đen bóng loáng kia. Một nụ cười thật vui vẻ hiện hữu trên gương mặt của cậu ta, đã rất lâu cậu ta không cười như vậy rồi.

- Anh, thật tốt khi gặp lại anh.

Dương Chí Đình rất nhanh chạy tới ôm chầm lấy Dương Chí Phong. Thật lâu lắm rồi. Dương Chí Phong cũng rất vui vẻ xoa đầu cậu nhóc này, đúng là rất lâu rồi, nếu Sam Sam không nhắc tới chắc hẳn cũng quên mất chuyện phải đi thăm đứa em trai này.

Dương Chí Phong cùng Dương Chí Đình vào trong xe ngồi nói chuyện với nhau mà không biết rằng ai đó đứng từ trên cửa kính tầng 2 đã nhìn xuống chỗ họ một lúc rất lâu.

- Sao anh lại đến trường của em? Anh biết em học trường này sao?

- Chuyện gì về em mà anh không biết chứ Dương Chí Đình.

Dương Chí Phong mỉm cười cốc đầu đứa em trai của mình. Có lẽ chỉ đối với người thân thiết hẳn mới bày ra bộ mặt dễ chịu này. Dương Chí Đình vui vẻ nhìn anh trai mình.

- Ba vẫn khỏe chứ?

- Ba vẫn khỏe. Anh nghĩ cũng đến lúc đưa em về nhà rồi Chí Đình.

Dương Chí Phong mỉm cười cất tiếng làm cho Dương Chí Đình hoàn toàn ngây ngốc. Cậu được phép về nhà sao? Chuyện này đúng là thật sự ngoài sức tưởng tượng. Dương Chí Đình vui vẻ gật đầu.

- Ừ, em sẽ cùng anh về nhà.

- Em cũng biết về Vũ Vũ và Băng Băng phải không? Bọn chúng là con của anh, tuy nhiên hiện tại Băng Băng lại đang sống cùng mẹ nó.

- Em có nghe nói qua thôi.

Dương Chí Đình mỉm cười, cậu ta cũng có nghe chút tin tức về việc anh trai mình kết hôn, rồi có con rồi lại ly hôn. Tuy nhiên thực sự xảy ra chuyện gì thì cậu ta cũng chẳng dám hỏi nhiều, vì suy cho cùng nếu muốn anh trai sẽ nói cho cậu ta biết điều đó. Sau bao năm cậu ta thực sự sẽ được sống cùng anh trai mình sao? Vậy còn chuyện dư luận thì sao đây?

Chiều tối hôm đó, Sam Sam đã đưa Mạc Tiểu Linh trở về nhà, cô còn được con bé mời lên nhà ngồi một chút. Nhìn ngắm cả căn hộ nhỏ của hai cô cháu cũng không đến mức tệ, thực chất bọn họ có một cuộc sống rất tốt đi.

- Tiểu Linh, cô phải về rồi, có gì cô cháu mình liên lạc sau.

- Vâng ạ.

Mạc Tiểu Linh vui vẻ tiễn Sam Sam ra về. Sam Sam cũng liền trực tiếp kêu tài xế đến thẳng Lovely Land, cô cần tìm Thiên Kỳ bàn chút chuyện.

Bar Lovely Land.

- Cô làm cái gì vậy hả? Cô có tình đúng không?

La Hình Ly tức giận hét lên mà trừng mắt với Mạc Đình khi cô ta vừa bước ra khỏi phòng vip là bị Mạc Đình làm đổ cả chai rượu lên người. Chắc chắn đây là trả thù cho lần trước, đúng vậy.

- Là cô không nhìn nên va phải thôi La tiểu thư.

- Cô dám lên mặt với tôi sao?

La Hình Ly tức giận dơ tay định cho Mạc Đình một bạt tai thì ngay lúc đó một bàn tay mạnh mẽ vươn lên tóm lấy cô ta ngăn lại làm mọi người cũng ngạc nhiên. Ở đây ai cũng biết vị La tiểu thư đang cậy thế làm bạn gái của một trong những ông chủ nên chẳng ai dám động vào vậy mà....

- Cô là ai? Mau buông tôi ra.

La Hình Ly càng la lối om sòm khi cổ tay cô ta đang bị nắm rất đau kia. Mọi người ngày càng muốn xem nữa nhưng là ngồi một chỗ vì chẳng dám đắc tội với mấy người này. Mấy người ngồi trong phòng vip kia nghe được một trận lớn tiếng liền đi ra thì thấy Sam Sam đang tóm lấy cổ tay của La Hình Ly kia.

- Chị dâu, buông cô ấy ra đi.

Lăng Phong nhìn Sam Sam từ từ lên tiếng mong rằng Sam Sam nhẹ tay một chút. Liếc nhìn mấy người kia, Sam Sam liền hất tay La Hình Ly ra làm cô ta loạng choạng ngã cả vào người Lăng Phong. Cô ta trừng mắt nhìn Sam Sam định lớn tiếng mắng chửi mà không để ý Lăng Phong vừa gọi Sam Sam là gì thì Sam Sam đã lên tiếng trước.

- Đừng có gây khó dễ cho Mạc Đình của chúng tôi như vậy La tiểu thư. Tôi nghĩ cô cũng không muốn tập đoàn nhà mình bỗng dưng gặp chuyện phải không?

- Cô...

- Cô chưa biết tôi phải không? Vậy xin giới thiệu tôi là Lâm Sam Sam, vợ trước của Dương chủ tịch kia mà hiện nay là phu nhân của chủ tịch Golden Sun. Cho nên khiến cho cái tập đoàn nhà cô biến mất không khó đâu. Mạc Đình tôi ngồi ở bàn số 4. Thiên Kỳ gặp tôi một chút.

Sam Sam nói rồi xoay người đi tới bàn số 4 mà ngồi ở đó chờ Thiên Kỳ đi tới. Mạc Đình không nói nhiều thu dọn một chút rồi đi lấy đồ uống cho Sam Sam. Hôm nay cậu ta lại tới đây có chuyện gì nữa chứ?

- Vậy em qua đó đây lão đại.

Thiên Kỳ nhanh chân đi về bàn số 4 mặc cho mấy người này tự mình giải quyết nốt mọi chuyện kia. Ngồi ở bàn số 4 cậu ta nhìn chăm chú Sam Sam.

- Hôm nay lại có chuyện gì?

- Kevin tại sao lại về đây?

Câu hỏi của Sam Sam làm cho Thiên Kỳ có chút im lặng nhưng rất sau đó liền mỉm cười vui vẻ như ngày thường đáp lời cô.

- Hội trường đã triệu tập thành viên trong hội tới đây. Còn chẳng phải bảo vệ chị khỏi ông ta sao?

- Tôi không cần bảo vệ Thiên Kỳ, đây là chuyện tôi phải tự đối mặt.

Sam Sam nhìn thẳng vào đôi mắt của Thiên Kỳ mong cậu ta hiểu cho cô nhưng xem ra là vô vọng. Thiên Kỳ sẽ không để cô một mình, ít nhất cậu ta muốn cô tiếp tục sống, tiếp tục cuộc đời vui vẻ như trước.

- Chị đừng bận tâm tới lời của Kevin, anh ta chẳng biết gì đâu.

Thiên Kỳ mỉm cười rồi quay qua Mạc Đình đang mang cocktail đến kia. Có lẽ tiểu thư cũng nên biết chuyện gì thực sự đang diễn ra thôi.

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Sinh Con* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 46

Tối hôm đó, tại biệt thự nhà họ Dương, khi Dương Chí Phong vừa đưa Dương Chí Đình vào nhà liền khiến ba người lớn nhỏ ngồi phòng khách kinh ngạc.

- Chí Phong, ai đây?

Khâu Nhược Linh đứng dậy dịu dàng hỏi nhưng là Dương Chí Phong hoàn toàn không chú ý tới cô ta một chút nào mà nhìn sang ba mình cùng Vũ Vũ kia.

- Vũ Vũ đây là chú của con Dương Chí Đình, từ nay chú ấy sẽ ở đây cùng chúng ta. Con đưa chú ấy lên chọn phòng đi.

- Vâng.

Vũ Vũ vui vẻ nhìn Dương Chí Đình mà đưa cậu ta lên trên tầng hai. Cậu nhóc đã sớm liếc thấy sắc mặt hoàn toàn không tốt của ông nội một chút nào. Xem ra tình hình này có chút khó khăn. Mà Vũ Vũ cũng chưa từng nghe nói ba mình còn có anh chị em.

- Chú tại sao tới bây giờ mới tới đây sống chứ? Mà xem ra chú cũng còn rất trẻ đi.

- Ba cháu hơn chú 18 tuổi.

Dương Chí Đình nói tuổi mình một cách gián tiếp. Vũ Vũ cũng liền gật gù rồi xem từng phòng trống mà mở cửa cho chú trẻ tự mình chọn.

- Cháu còn em song sinh nhưng Băng Băng đang sống với mẹ cháu. Mẹ cháu đã tái hôn rồi nhưng không sao cháu vẫn rất yêu mẹ.

- Tại sao ba mẹ cháu ly hôn?

Dương Chí Đình đối với đề tài về anh trai cũng là có tò mò đi, chỉ bằng hỏi thẳng Vũ Vũ cũng được. Nghe chú trẻ hỏi vậy Vũ Vũ liền hất đầu hướng dưới nhà kia.

- Chú không thấy bà di ở dưới nhà giọng ngọt sớt gọi ba cháu sao? Vì bà di đó mà ba mẹ cháu ly hôn nhưng thực chất cháu thấy vấn đề này là tại ba thôi.

- Ủ, có thể hiểu được.

Dương Chí Đình cảm thấy nói chuyện với đứa cháu này cũng rất thú vị. Hai chú cháu còn nói chuyện với nhau rất nhiều cốt để có lí do không phải đi xuống nhà kia.

- Con đem nó về đây làm gì Chí Phong?

Dương lão không vui vẻ gì nhìn Dương Chí Phong kia. Khâu Nhược Linh biết điều liền đi vào bếp tránh vụ này. Dương Chí Phong thư thả ngồi xuống ghế nhìn ba mình.

- Thăng bé là con trai ba, là em trai của con. Con đáng lẽ nên đưa thăng bé về nhà từ rất lâu rồi.

- Ai cho phép con tự ý mình?

- Ba không thấy mình tội lỗi sao? Ba có con ở ngoài nhưng lại không quan tâm tới. Nếu không phải con biết được thì bao năm qua là ai chăm sóc cho di và Chí Đình đây? Ba không thể làm tròn bổn phận người ba thì để con làm tròn bổn phận của người anh.

Dương Chí Phong lớn tiếng làm Dương lão liền im lặng. Thực ra ông biết năm đó Dương Chí Phong biết mình có con riêng ở bên ngoài. Cũng chính Dương Chí Phong là người luôn mỗi tháng đến thăm mẹ con họ rồi đưa tiền và nhiều thứ chu cấp cho cuộc sống của hai mẹ con họ. Tuy nhiên nhiều năm trước mẹ của Chí Đình đã mất cho nên Dương Chí Phong đã sớm an bài cho thăng bé. Mặc dù 3 năm qua có nhiều chuyện xảy ra làm hấn nhất thời quên đi mà thôi.

- Con muốn làm gì tùy con.

Dương lão nói rồi chống gậy đi về phòng. Ông không thể nào mà áp đảo được đứa con trai này nữa rồi. Cả Vũ Vũ và Dương Chí Đình đứng ở trên tầng hai thò đầu xuống nhìn mọi thứ đi liền nhìn nhau mỉm cười.

- Cháu biết ông không thắng được ba mà.

- Chúng ta chơi game tiếp thôi.

Dương Chí Đình vui vẻ cùng thằng nhóc này ngồi chơi game với nhau khi chuyện dưới nhà đã ổn định rồi kia. Khẩu Nhược Linh đứng từ trong bếp nhìn ra phòng khách này, xem ra tình cảm của anh em họ rất tốt. Tuy nhiên trước hết vấn đề cô cần quan tâm trước mắt lúc này là Lâm Sam Sam.

- Tiểu thư, đã thật lâu không gặp cô rồi.

- Ông sống tốt chứ? Người đó cũng sống tốt chứ?

Sam Sam ngồi xuống ghế đối diện với ông Smith, cô đã luôn muốn đến thăm ông ấy nhưng có quá nhiều chuyện làm cô không thể tới được. Ông Smith mỉm cười rót trà cho Sam Sam.

- Nhờ tiểu thư mà tôi và người đó đều bình an. Phải đợi thôi vì người đó vẫn chưa tỉnh lại.

- Tôi đã nhận được món quà từ Liz và biết được chuyện không nên biết. Tôi nghĩ cần nói cho ai đó và người duy nhất tôi nghĩ đến là ông. Nơi đây áp kỉ niệm đó của tôi là nơi ám ảnh cả cuộc đời tôi.

Sam Sam mỉm cười nhấp một ngụm trà. Liz đã gửi cho cô món quà này từ vài tháng trước, lúc xem nó cô mới chợt nhận ra bản thân như tỉnh lại trong cơn mơ. Thì ra là vậy, tất cả là như vậy sao? Ngay từ đầu đã là sai lầm, ngay từ đầu bản thân cô đã là một sự dối trá rồi.

- Nếu tiểu thư muốn nói tới chuyện đó thì tôi cũng đã biết rồi. Chỉ cần nhìn một cái là tôi nhận ra ngay.

- Vậy...người đang nằm ở đó là....

- Là tiểu thư.

Quản gia Smith cười một nụ cười thâm lương đầy đau khổ, chua xót. Không phải ngẫu nhiên, chẳng phải vô tình hay tìm vật thay thế gì cả. Năm đó quả thực xảy ra rất nhiều chuyện vén màn bí mật về nhà họ Lâm.

- Sam Sam...Sam Sam tỉnh lại đi.

Một cô bé y hệt như tiểu Sam Sam mặc bộ đồ thủy thủ xông từ ngoài cửa căn nhà gỗ trên biển vào mà ôm lấy tiểu Sam Sam đang nằm trên sàn nhà mà khóc môi đang chảy máu kia. Cô nhóc khóc thét lên không ngừng ôm chặt tiểu Sam Sam.

- Các người đều là ác quỷ. Trả Sam Sam lại đây, trả Sam Sam lại cho con.

Cô nhóc khóc nức nở túm lấy quần người đàn ông đang lạnh lùng nhìn toàn bộ mọi chuyện. Một người khác mặc vest đen đứng phía sau yên lặng đang trực chờ mệnh lệnh từ người đàn ông kia. Họ có cần đưa tiểu thư về nhà hay không.

- Đây là do con bé chuốc lấy. Sam Sam muốn đổi mạng cho em gái mình con hiểu chứ?

- Trả đây, trả cậu ấy lại cho con. Con cầu xin ba, cầu xin ba...

Cô nhóc đó không ngừng khóc mà cuối cùng cũng ngất đi trong tuyệt vọng. Mọi thứ đều đúng như kế hoạch chỉ là phải thế đi một con hậu mà thôi.

- Thật tốt khi sinh ra lại mang gương mặt giống như cặp sinh đôi nhà họ Lâm phải không? Hơn thế nữa lại còn quá mức thân thiết với nhau cho nên thành ra thế này.

- Tiểu thư không phải đến đây chỉ để ủy khuất chứ?

Ông Smith đi thẳng vào trọng tâm vấn đề, ông không nghĩ tiểu thư sẽ vì chuyện quá khứ mà buông bỏ. Đại tiểu thư là người tuyệt tình vô cùng, cô ấy đã lấy lại kí ức quan trọng vậy thì sẽ càng khốc liệt hơn, cuộc chiến này không biết sẽ đi về đâu đây?

- Tôi sẽ đánh bại ông ta, tôi biết năm đó Vu Hiểu Mai cùng con của cậu ấy chết cũng liên quan tới ông ta. Tôi đến đây nhờ ông chuyện đó thôi, chăm sóc người đó thật tốt. Mà hơn nữa không cần gặp mặt nhà Dương thị.

- Tiểu thư đi thông thả thứ lỗi cho tôi không tiễn được.

Ông Smith mỉm cười nhìn Sam Sam đứng dậy rồi đi kia. Phải nói sao với chuyện này đây? Vì sai lầm của người lớn mà những đứa trẻ đã phải chịu đựng và trả giá cho điều đó.

Sam Sam rời khỏi nhà ông Smith mà phóng thẳng tới ngọn đồi đó, lần này cô mua hẳn một bó hoa bách hợp trắng còn lớn hơn trước rất nhiều. Sam Sam vừa bước lên trước mộ của Lâm Sinh Sinh kia thì liền có chút kinh ngạc khi người đang đứng trước mộ kia là...

- Ông đến đây làm gì?

- Đã quá lâu ta không thăm con bé rồi. Con có nghĩ đến lúc trả lại thân phận cho con bé hay không Sammy?

- Tôi sẽ đánh bại ông. Tôi sẽ khiến ông phải trả giá.

Sam Sam ôm chặt lấy bó hoa bách hợp, cô không muốn nhìn thấy, không muốn nhìn thấy người này. Đau lắm, lại nhói đau ở nơi này rồi.

- Sammy, hãy nhớ con luôn là con gái yêu quý của ta.

- Ông không có tư cách làm ba. Bọn họ cũng vậy không đủ tư cách.

- Trò chơi của ba con ta bắt đầu rồi, nếu con muốn bảo vệ họ thì đừng kéo họ vào. À ta còn muốn gặp mặt hai đứa cháu ngoại của mình. Tạm biệt con Sammy.

Ông ta nói rồi liền theo lối đi xuống đồi để lại Sam Sam một mình đứng trước ngôi mộ lạnh lẽo kia. Sam Sam dường như không thể thở nổi nữa, bó hoa ôm trước ngực cô liền rơi xuống cùng lúc cô cũng ngã khụy xuống trước mộ. Hai bàn tay Sam Sam túm chặt lấy cỏ cả đất và cỏ ở trước mộ.

- Sao ông có thể? Sao có thể như vậy chứ? Tôi đã cầu xin...tôi đã cầu xin ông nhưng.....

Sam Sam nhìn ngôi mộ trước mặt kia. Cô phải làm sao, phải làm sao đây? Sam xin hãy nói cho tôi biết tôi phải làm sao đây?

Reng.reng. Tiếng điện thoại vang lên phá tan không gian đau thương này. Sam Sam nghe điện thoại, cô đưa tay gạt đi nước mắt mà lạnh lùng trở lại.

- Có chuyện gì?

- Tiểu thư có chuyện rồi, trong căn nhà đó không còn thứ gì cả. Mọi thứ đều bị lấy đi hết, dấu vết còn rất mới cho nên chỉ là mới đây thôi.

- Tìm đi, tìm cho bằng được cho tôi. Nó không thể mất đi dễ dàng được. Nếu họ biết được, nếu ai đó có được thì tôi...

Sam Sam hét lên rồi cuối cùng là tuyệt vọng mà bàn tay buông lỏng khiến chiếc điện thoại rơi trên mặt đất. Đầu dây bên kia Ren vẫn luôn gọi nhưng không hề có tiếng Sam Sam trả lời. Là ai? Là ai đã đến căn nhà thiên nhiên của Thiên Thiên để lấy đi toàn bộ những gì Liz giữ lại cho Sam Sam như một món quà?

- Tôi không nghĩ em đã sống như vậy Sarah.

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Sinh Con* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 47

- Anh, lâu rồi không gặp. Lần cuối cùng anh cũng không về dự tang lễ của ba mẹ.

Lý Diên Vĩ mỉm cười nhìn người anh trai duy nhất đang ngồi trước bàn làm việc kia. Anh trai của cô luôn tuyệt vời như vậy, là một người đàn ông lí tưởng cho gia đình. Nhưng tại nạn xe dẫn đến cái chết của ba mẹ là...liệu anh trai cô có biết hay không?

Đại Lực ngược lên nhìn em gái của mình.

- Em có thể làm việc cho nhà mình mà không cần tới Dương thị quây tung bưng lên.

- Em muốn vậy mà. Anh, anh sẽ không nhúng tay vào chứ?

- Ý em là sao?

Đại Lực ngược lên nhìn cô em gái của mình đang nghiêm túc hỏi kia. Cậu không rõ Diên Vĩ muốn hỏi chuyện nào, hiện tại có rất nhiều vấn đề khó nói.

- Cả chuyện của Sama và chuyện chị dâu.

- Chị dâu em? Ý em là sao?

Đại Lực đứng dậy tiến tới trước mặt Lý Diên Vĩ, ý con bé nói về Hiểu Mai sao? Chuyện của Hiểu Mai có liên quan gì sao? Lý Diên Vĩ lúc này mới kinh ngạc nhìn Đại Lực, sao anh trai cô không biết gì sao? Thôi chết vậy thì...

- Lý Diên Vĩ mau nói rõ cho anh.

Đại Lực nhìn biểu hiện của em gái liền biết Lý Diên Vĩ lỡ lời. Hơn thế nữa lúc này Lý Diên Vĩ lại có vẻ tránh né càng làm cho Đại Lực thêm khẩn trương liền lạnh giọng ra lệnh cho em gái nhiều hơn. Lý Diên Vĩ bứt rứt ống tay áo của mình mà cuối cùng cũng chịu lên tiếng.

- Thực ra thì...chị dâu và bé con đó sẽ không chết nếu như...

- Cái gì?

Đại Lực nghe một nửa liền phát hỏa tức giận, gương mặt tối sầm lại. Lý Diên Vĩ cũng có chút chột dạ. Sao anh trai cô lại không biết chuyện quan trọng này cơ chứ? Chẳng lẽ sama không nói gì sao?

- Em còn tưởng Sama đã nói với anh? Lúc đó, kẻ thù của Sama đã ra tay.

- Đại Lực, hôm nay tớ...

Sam Sam vừa bước vào phòng ngay khi Lý Diên Vĩ vừa rút lời kia, cô nhìn hai anh em họ có chút nhíu mày mà nhận ra một bầu không khí kì lạ xung quanh. Đại Lực lúc này nhìn về phía Sam Sam.

- Sao cậu không nói cho tớ biết cái chết của Hiểu Mai và đứa con của chúng tớ là có sắp đặt? Tại sao cậu không nói hả?

Đại Lực hét lên làm cho Sam Sam đứng ở cửa cũng chết sững. Đại Lực đã biết rồi sao? Làm sao cô dám nói vì cô mà mẹ con họ chết được chứ? Hơn nữa người ra lệnh lại là ba ruột của cô. Làm sao cô nói được đây?

- Tớ...ngày hôm đó tớ cũng...

- Đừng nói gì cả. Nếu không phải cậu thì hai mẹ con họ sẽ không chết. Tất cả là vì cậu.

Đại Lực lúc này tức giận nên nói mà không cần suy nghĩ gì cả. Sam Sam nhìn Đại Lực, cô không hề muốn như vậy, cô không hề muốn dẫu cậu ấy. Phải làm sao đây? Mất đi Hiểu Mai và bé con đó cô cũng vô cùng đau lòng. Chỉ bằng Đại Lực, cô sợ chỉ càng làm người bạn này thêm tổn thương hơn mà thôi.

- Xin lỗi cậu Đại Lực, chỉ là mong cậu hãy chăm sóc tốt cho Dương Dương và Băng Băng vì thời gian tới, tớ sẽ... không còn xuất hiện nữa.

Sam Sam nói rồi xoay người rời đi. Lúc này Đại Lực và Lý Diên Vĩ mới bắt đầu giật mình nhìn nhau. Sam Sam sẽ không xuất hiện nữa là sao? Cô định đi đâu sao? Lý Diên Vĩ lúc này mới vội vàng chạy đuổi theo trong khi Đại Lực ngồi xuống ghế mà ôm đầu. Những chuyện này cuối cùng từ đâu mà ra đây?

- Sama, Sama đâu rồi?

Lý Diên Vĩ đi xuống dưới đại sảnh tầng 1 rồi chạy cả ra ngoài cũng không tìm thấy Sam Sam đâu cả. Giống như Sam Sam thực sự bốc hơi vậy.

Trường cao trung X.

- Tiểu Linh cậu xem có dễ thương không?

Một cô bạn trong lớp dơ hộp bento lên cho Mạc Tiểu Linh xem. Nhìn vào hộp bento mà Mạc Tiểu Linh trầm trồ.

- Đây Tiểu Hoa, đây là cậu làm sao? Nhưng gương mặt này...

Mất Mạc Tiểu Linh có chút giật giật mà vừa đúng lúc cái tên có vẻ sẽ là chủ nhân của hộp bento này đi vào lớp kia, vô tình cậu ta cũng ngẩng đầu lên vì vậy bốn mắt nhìn nhau. Điện thoại của Mạc Tiểu Linh đột nhiên đổ chuông, cô giật mình đứng dậy đi ra ngoài hành lang để lại cô bạn đang mơ mộng cầm hộp bento đi về phía Lâm Chí Đình.

- Cô cháu nghe đây.

- “Tiểu Linh, hãy nhắn với Dương Chí Đình tới căn nhà ở bờ biển đó có người gặp. Bảo cậu ta nhất định phải tới.”

- Vâng, ạ.

Mạc Tiểu Linh dù có chút không hiểu nhưng cũng gật đầu đồng ý. Sam Sam đã tắt máy lên Mạc Tiểu Linh liền đó quay vào lớp liền thấy Dương Chí Đình hất văng hộp bento của Tiểu Hoa kia khiến máu nóng của cô nổi lên, cô tức giận đi tới trước mặt cậu ta.

- Dương Chí Đình, cậu không ăn cũng không cần phải hất đổ hộp bento như vậy. Tiểu Hoa đã mất bao công sức làm ra nó chứ?

- Tôi kêu cô ta làm?

Dương Chí Đình hai tay đút túi quần nhàn nhạt lên tiếng mà liếc Mạc Tiểu Linh. Con nhỏ này lúc nào cũng đối đầu với cậu ta dù cho chỉ là chuyện nhỏ nhất, chẳng lẽ muốn gây sự chứ?

- Được được, tôi nhìn cậu lần này nhưng mà, cô Lâm nhắn lại là cậu tới căn nhà gỗ ngay bên bờ biển có người gặp, cô ấy nói cậu nhất định phải tới.

Mạc Tiểu Linh nói rồi giúp Tiểu Hoa thu dọn sau đó về chỗ ngồi. Dương Chí Đình cúi xuống nhìn cô chăm chăm, hôm nay đột nhiên không cãi lý nữa mà còn lời nhún kia là sao? Cô Lâm kia là ai? Mà còn căn nhà gỗ đó nữa là sao? Tan học đến xem sao.

Tập đoàn SS.

- Ngọn gió nào lại đưa anh tới đây vậy Thiên Kỳ?

- Là ngọn gió tình yêu thì sao nhỉ?

Thiên Kỳ nhếch miệng cười tiến tới bàn làm việc của Sinh Sinh mà ngồi lên mặt bàn nhìn cô kia. Lâm Sinh Sinh tựa người vào ghế mà ngược nhìn Thiên Kỳ, sẽ chẳng có việc gì mà anh ta phải đến tìm cô thế này.

- Có chuyện gì nói luôn đi.

- Ba nuôi của cô tên gì ấy nhỉ?

Thiên Kỳ nhún mày về suy nghĩ sâu xa. Lâm Sinh Sinh không hiểu tự dưng hỏi về ba nuôi của cô làm gì không biết.

- Simon Taylor.

- Ừm, cô nên cẩn thận ba nuôi của mình. Ông ta đang chuẩn bị chơi lớn với chị dâu rồi.

- Chơi lớn?

Lâm Sinh Sinh nhún mày về khó hiểu. Chơi lớn là sao chứ? Tôn Thiên Kỳ này cuối cùng là có ý đồ gì đây? Ba nuôi cô và Sam Sam có vấn đề gì sao? Họ còn chưa gặp nhau bao giờ mà.

Cốc.cốc. Tiếng gõ cửa vô tình vang lên cắt ngang cuộc trò chuyện nhỏ này. Lâm Sinh Sinh vừa cho phép thì thư kí riêng của cô tiến vào có chút ngạc nhiên nhìn Thiên Kỳ nhưng sau đó đặt tới trước mặt Lâm Sinh Sinh một túi phẩm gửi chuyển phát nhanh.

- Tiểu thư, đây là có người đột nhiên gửi tới nói chuyện cho tiểu thư.

- Lui ra đi.

Lâm Sinh Sinh cầm lấy mà xé toạc túi phẩm ra thì bên trong là một cái ipad. Cả hai bọn họ có chút tò mò, Lâm Sinh Sinh vừa ấn nút mở nguồn liền một video ở ngay trước mặt họ. Thiên Kỳ nhanh tay ấn nút chạy video thì họ nghe có tiếng gió thổi và cảnh biển có lẽ từ trên cầu quay xuống.

- Lâm Sinh Sinh, có lẽ phải nói cho cô biết chuyện này thôi.

- Sam Sam?

Lâm Sinh Sinh nhìn Thiên Kỳ rồi lại nhìn vào màn hình xem tiếp. Sam Sam trong đoạn video đó tiếp tục nói.

- Tôi cũng chỉ vừa mới nhớ lại không lâu thôi. Trong căn nhà của Lâm Thiên đã bị ai đó lấy đi toàn bộ nên tôi muốn cho cô biết chuyện này trước khi quá muộn. Tôi thực ra không phải chị gái song sinh của cô, Lâm Sam Sam. Tôi chỉ là một con bé mang gương mặt giống cô và Sam Sam mà thôi. Người đang nằm dưới mộ kia mới chính là chị gái song sinh của cô, Lâm Sam Sam.

Trong video Sam Sam vừa nói đến đây liền ngừng lại mà màn hình cũng bị lệch đi chiếu thẳng lên bầu trời. Lâm Sinh Sinh và Thiên Kỳ đều kinh ngạc, dù Thiên Kỳ biết rất nhiều chuyện của Sam Sam nhưng chuyện này thì...

- Tôi hiểu cô rất kinh ngạc và rất thất vọng nhưng tất cả đều là sự thật. Nếu không tin cô có thể đi xác nhận điều đó với Liz. Người mà cô xem là ba nuôi kia chính là ba ruột của tôi, tên thật của tôi là Sarah Taylor. Từ lúc chúng ta còn nhỏ, mẹ của cô từng là nhân tình của ba tôi, bà ta một mặt cùng ba cô một mặt ở bên cạnh ba tôi. Bà ta đã đưa Sam đến căn nhà gỗ gần biển nơi tôi đang luyện tập một mình trước sự cho phép của ba tôi...

Sarah (từ nay gọi theo đúng thân phận thật luôn nhé để tránh nhầm lẫn) tiếp tục nói nhưng màn hình vẫn là bầu trời đang tối dần kia, thời gian này có lẽ là từ ngày hôm qua rồi.

- ...Lúc đó Sam rất lạnh lùng, cậu ấy thu hút tôi làm tôi muốn khám phá con người thật của cậu ấy. Tôi cùng cậu ấy được Sky huấn luyện rất nhiều, tôi đã thành công khiến cậu ấy mở lòng. Sam có kể với tôi về người em gái song sinh của mình. Cậu ấy nói em gái mình rất hoạt bát và hay cười cũng như nghịch ngợm nữa. Sam nói cậu ấy ngưỡng mộ em gái mình, cậu ấy còn nói gia tộc của cậu ấy là những kẻ điên. Tôi cũng kể cho cậu ấy nghe chuyện của tôi, mẹ tôi đã rời bỏ ba con tôi, ba đã để tôi một mình tại căn nhà đó mặc dù ông không đến thăm nhưng tôi biết Sky vẫn luôn theo sát tôi. Có Sam xuất hiện trong cuộc đời làm tôi rất vui nhưng mà...ngày hôm đó mọi thứ đã chấm dứt....

Dựa vào cách nói chuyện có chút dừng lại này họ đoán Sarah chắc chắn đang gặp chuyện gì đó. Mà tiếng gió này cùng tiếng chim hải âu nữa, họ đoán Sarah đang ở đâu đó gần biển.

- ...Đó là ngày mà cô bị bắt cóc Lâm Sinh Sinh. Sam đã chạy đến căn nhà gỗ tìm tôi cầu giúp nhưng cuối cùng lại gặp được ba tôi mà không phải tôi.

Cậu ấy đã làm một cuộc giao dịch với ông ấy rằng cậu ấy chấp nhận thế mạng cho cô. Lúc tôi quay về thì chỉ còn cái xác cậu ấy lạnh ngắt nằm trên sàn nhà. Tôi đã đau đớn mà cầu xin ba tôi cứu cậu ấy nhưng cô biết gì không? Ông ấy đã nói tất cả là vì tôi, chính vì để tôi có thể có một mái nhà mà ông ấy không cho tôi được nên ông ấy đã làm vậy và Sam buộc phải chết. Tôi đã bỏ mặc Sam, tôi đã bỏ cậu ấy lại. Cho nên cái chết của chị gái cô là do tôi, cái chết của đại gia tộc nhà cô cũng do tôi và cái chết của ba mẹ cô cũng là tôi làm. Chính tôi đã giết tất cả gia đình cô, hãy thù hận tôi, thù hận mình tôi thôi mà tránh xa ba của tôi ra. Ông ấy là một kẻ điên, ông ấy sẽ làm hại cô. Hãy đi tìm Thiên Kỳ và Liz, họ sẽ giúp cô, Lâm Sinh Sinh.

Đến đoạn này màn hình đang là màn đêm cũng tắt ngấm. Lâm Sinh Sinh chết cũng không biết phải nói sao cả. Chuyện này, chuyện này sao lại? Thì ra từ trước tới nay, sao cô lại không biết gì chứ? Hai hàng nước mắt cứ thế lăn dài trên má Lâm Sinh Sinh, cô đưa tay lau đi nước mắt của mình. Thiên Kỳ đứng dậy, cậu ta cúi xuống kéo Lâm Sinh Sinh đứng lên mà ôm cô vào lòng. Tất cả chuyện này thật điên rồ. Thì ra cuối cùng Liz mới giống một trùm đích thực vì Liz biết hết tất cả mọi chuyện mà ngay đến người trong cuộc cũng chẳng hay gì cả. Nhưng kể cả khi Liz biết hết sự thật thì tại sao lại không nói cho bất kì ai? Phải chăng Thiên Kỳ chưa phải là người hiểu Liz nhất?

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Sinh Con* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 48

Gió thổi mạnh làm cho mái tóc được chải chuốt cẩn thận của Sarah cũng bay bay, cô đứng dựa người vào cửa xe ô tô mà yên lặng nhìn về phía biển bao la kia. Tâm trạng cô lúc này thật nặng nề, có khi không nhớ lại thật tốt.

- Tiểu thư cô không sao chứ?

- Ren, chúng ta đi du lịch đi.

Sarah đột nhiên lên tiếng yêu cầu làm cho Ren có chút kinh ngạc. Cậu ta ngồi ngay ghế lái nhìn Sarah đang tựa vào bên cạnh xe kia mà mỉm cười lên tiếng.

- Được thôi, vậy tiểu thư muốn đi đâu đây?

- Cùng đến chỗ bà ấy được chứ?

- Tôi không nghĩ tiểu thư lại muốn tới đó.

Ren mỉm cười mà ánh mắt lập tức thay đổi nghiêm túc hẳn nhìn về phía trước mặt hay chính là căn nhà gần biển kia. Sarah liếc mắt nhìn Ren đang ngồi bên trong xe mà mỉm cười rồi yên lặng. Cả hai bọn họ đều không nói gì mà nhìn ánh hoàng hôn đang nhuộm cả mặt biển. Mặt trời đang lặn dần, giống như tâm trạng của Sarah đang ngày càng trùng xuống vậy.

- Tiểu thư nghĩ bà ấy có chấp nhận mình hay không?

- Tôi không biết nữa.

Sarah mỉm cười đứng dậy đi thẳng về phía ngôi nhà ngổ. Ren cũng không có mở cửa đi theo chỉ ngồi yên trong xe nhìn về mặt biển dập dờn. Mong rằng bà ấy sẽ cho phép tiểu thư ở lại.

Trước khi mặt trời lặn hẳn xuống, Lâm Chí Đình rất nhanh đi tới địa điểm hẹn, cậu ta nhìn chiếc ô tô trắng đắt tiền cùng với người phụ nữ xinh đẹp đang đứng trước căn nhà cạnh biển kia mà bước tới. Người này chắc chắn là cô Lâm mà Mạc Tiểu Linh đã nói nhưng...

- Cô là cô Lâm đó sao?

- Chí Đình cậu tới rồi.

Sarah mỉm cười mà quay sang nhìn Lâm Chí Đình. Trong khoảnh khắc đó Lâm Chí Đình không biết nên nói gì tiếp theo vì Sarah đột nhiên ôm chặt lấy cậu ta. Hành động này là sao?

- Mau... mau buông tôi ra.

- Để tôi ôm một chút được chứ nhóc?

Sarah cất tiếng hỏi nhưng là dù cậu ta có muốn hay không cô vẫn sẽ ôm thẳng nhóc này. Thật là đẹp trai mà, rất giống anh trai của mình.

Cuối cùng Sarah cũng chịu buông Lâm Chí Đình ra làm cậu ta thở nhẹ mà chỉnh trang lại quần áo của mình rồi nhìn Sarah với ánh mắt quái lạ.

- Cô tìm tôi làm gì hả?

- Cậu thật ưu tú như anh trai của mình vậy đó nhóc, tôi hẹn cậu chỉ là muốn nhờ cậu chút chuyện mà thôi nhóc. Mong cậu hãy chăm sóc cho anh trai mình và Vũ Vũ. Vũ Vũ chỉ đang cố tỏ ra mạnh mẽ mà thôi, cậu cứ ở bên để mắt tới thằng bé là được. Cả Băng Băng nữa, nếu có thời gian cậu hãy đi gặp cháu gái mình, con bé có chút cứng nhắc nhưng lại là người giàu tình cảm.

- Cô...cô thật ra là ai?

Lâm Chí Đình dùng loại ánh mắt kinh ngạc nhìn Sarah mà có chút lắp bắp. Sarah mỉm cười vỗ vỗ má Lâm Chí Đình rồi đi thẳng về hướng chiếc xe trắng đang đỗ kia.

- Tôi là Sarah Taylor, chúng ta sẽ còn gặp lại thôi nhóc. Nếu lúc tôi trở lại mà Băng Băng cùng Vũ Vũ có mệnh hệ gì cậu sẽ không yên với tôi đâu.

- Cô là...

Lâm Chí Đình không tin được nhìn người phụ nữ đang rời đi kia. Cô Lâm này lại tên là Sarah Taylor? Nếu không sai lầm thì cô Lâm chính là Lâm Sam Sam mẹ của Vũ Vũ và Băng Băng sao? Chuyện này sao lại đi nhờ vả cậu chứ? Nói rõ với anh trai không phải hợp hơn sao?

- Vậy đi luôn chứ?

- Ủ, đi người không như vậy bà ấy thấy thương hại sẽ cho phép ở lại thôi.

Sarah mỉm cười rồi ngả người ra ghế mà nhắm mắt lại. Ren cũng lập tức khởi động xe thẳng hướng thành phố mà đi. Lâm Chí Đình đứng nhìn theo chiếc xe khuất dần rồi cũng nhanh chóng đi về nhà. Mặt trời lặn hắt xuống rồi. Mọi thứ chỉ là... nghỉ ngơi mà thôi.

Tại nhà hàng món Trung, toàn những món ăn bình dân thường ngày nhưng rất nổi tiếng vì hệ thống thực phẩm sạch cũng như tay nghề vô cùng ngon nghề, trong căn phòng lớn với chiếc bàn tròn trải khăn đỏ cùng những ánh đèn lồng đỏ trông càng mộng ảo, mà ừ, Liz ngồi đó cầm cái điện thoại chơi game trong khi chân bắt chéo gác lên bàn kia. Xung quanh bàn tròn còn có Kevin và một vài kẻ lạ mặt mỗi người làm một việc riêng.

Bỗng chốc cánh cửa bị kéo mạnh ra, Thiên Kỳ bước vào mà theo sau còn có hai người là Lâm Sinh Sinh và Lý Diên Vĩ nữa. Ba người nhanh chóng vào chỗ ngồi.

- Date, sao anh lại mang theo Lucian tới đây chứ?

Puss, cô nàng với dáng người nhỏ nhắn xinh xắn đeo chiếc kính gọng đen không mắt kính kia đang mút kẹo mà liếc nhìn những người vừa mới tới này. Thiên Kỳ mỉm cười nhìn cô em út.

- Puss, em quá quan tâm chuyện của anh rồi. Hội trưởng của chúng ta dù sao cũng không phản đối mà.

Lúc này mọi người đều nhìn về phía Liz, cô nàng nào đó vẫn cứ chơi mà chẳng bận tâm ánh mắt nhìn chằm chằm vào mình. Tận đến khi màn hình hiện lên game over thì Liz mới dừng lại, cô ngước lên nhìn mọi người một lượt sau đó mỉm cười ngả người ra ghế mà hai tay khoanh trước ngực.

- Hừm, vẫn chưa đến đủ sao?

- Liz, người đã đủ lại còn thừa.

Kevin ngồi bên cạnh Liz lên tiếng nhắc nhở. Fatimy béo ục ịch đang ngồi cách Liz một chỗ hi hục vào ăn thức ăn trên bàn cũng chịu lên tiếng.

- Hội trưởng ngài đang đợi nam chính đến sao?

- Fatimy, cậu luôn hiểu tôi.

Liz mắt sáng như sao cười toe toét nhìn Fatimy dễ thương lúc nào cũng ăn là hàng đầu kia. Fatimy lại tiếp tục ăn không nhìn Liz một cái chỉ gật gật đầu. Hội trưởng của bọn họ dù đã lớn tuổi nhưng tính tình vẫn ham vui, vẫn trẻ con như ngày nào. Ramo ngồi bên cạnh Fatimy tay chống cằm, tay cầm cái thìa vung vẩy nhìn Liz.

- Vậy nam chính là ai?

- A, đến rồi.

Liz vui vẻ hướng tới phía cửa. Mọi người lúc này trừ Fatimy đều quay đầu nhìn lại phía cửa kia. Một bóng người cao lớn xuất hiện ngoài cửa mà ngay lập tức cánh cửa được kéo ra, nhân vật không ngờ đến đã xuất hiện.

- Lão đại.

- Anh rể.

- Dương Chí Phong.

Mọi người đều đồng loạt lên tiếng nhìn nhân vật nam chính này. Dương Chí Phong cũng không nói gì đi tới một chỗ trống mà ngồi xuống. Liz cùng lúc đứng dậy, cô nhìn mọi người vui vẻ nói lớn.

- Nào mọi người, hãy cùng nhau thưởng thức bữa ăn vui vẻ nào. Chúng ta sẽ chào mừng thành viên mới gia nhập hội Life này đó là Lý Diên Vĩ.

- Chào mừng.

Fatimy vỗ vỗ tay rồi lại với lấy cái bánh bao nhét vào mồm. Ngoài hai người này ra chẳng còn ai hưởng ứng theo họ nữa. Liz vẫn giữ lấy nụ cười trên gương mặt trẻ trung của mình mà ngồi xuống, cô cầm lấy đôi đũa gấp lấy miếng thịt cá bỏ vào miệng ăn ngon lành vẻ rất thưởng thức mỹ thực bình dân. Những người khác ngồi nhìn cô mà cuối cùng người lên tiếng đầu tiên phá vỡ không khí vui vẻ pha chút quái dị này lại là Dương Chí Phong.

- Sarah đang ở đâu?

- Anh rề, anh biết...

Lâm Sinh Sinh không ngờ Dương Chí Phong lại biết chuyện này. Fatimy đang ăn cũng ngừng lại cầm lấy khăn lau miệng sau đó nhắc cốc sữa lên mà tu ừng ực.

- Sarah rời khỏi đất nước này rồi, chị ấy chắc đang trên đường đi nghỉ mát.

- Là ở đâu?

Dương Chí Phong nhìn tên mập này cất tiếng hỏi thì ngay lúc đó Liz đã dơ tay mà ngăn trước mặt Fatimy ý chỉ cậu mập này ít lời đi. Gương mặt đó vẫn là nụ cười hiền hữu nhưng đôi mắt lại hoàn toàn không cười.

- Sarah đã quá mệt mỏi rồi, con bé cần nghỉ ngơi trước khi bước vào cuộc chiến thực sự. Chúng ta đến đây để ăn cơm không phải nói chuyện của Sarah Taylor.

- Liz, đến cuối cùng tôi luôn muốn hỏi cô là người thế nào.

Dương Chí Phong nhìn Liz như nhìn kẻ thù vậy. Những thứ hắn thấy được đều dính dáng rất nhiều đến Liz. Người này tưởng như đơn giản nhưng thực ra cái gì cũng biết, đặc biệt nguy hiểm.

- Lão đại, anh đừng hỏi hội trưởng.

Thiên Kỳ ngồi gần Dương Chí Phong lên tiếng nhắc nhở. Họ đều biết Liz không thích ai đó đặt câu hỏi về mình. Lý Diên Vĩ ngồi một mình kia nhìn Liz mỉm cười cô cũng là vô cùng tò mò về vị hội trưởng này dù cả hai quen nhau khá lâu rồi.

- Hội trưởng, tôi cũng muốn biết thêm về chị.

- Tôi sao?

Liz mỉm cười cầm lấy cốc sữa mà cũng nhấp một ngụm sau đó cầm một cái bánh bao lên mà cắn một miếng. Nhắm nháp đủ để họ chờ đợi thiếu kiên nhẫn rồi Liz mới lên tiếng.

- Tên đầy đủ của tôi là Anna Liz Lâm. Từ nhỏ lúc tôi 4 tuổi ba mẹ tôi đã chết do sạt lở đất trên núi lúc họ đi du lịch về, tài sản họ để lại cho tôi không nhiều nhưng cũng chẳng ít và được ông nội đứng ra thay tôi nắm giữ. 4 tuổi tôi trở thành cô nhi bị người thân trong nhà nhìn như hổ rình mồi. 5 tuổi tôi đã tự lập, nhờ một chút sự giúp đỡ, tôi một mình đem số tiền đó đầu tư vào chứng khoán và thu về một khoản không hề nhỏ. Tôi đem số tiền đó mượn người, mượn tên để kinh doanh độc lập và đã giàu lại càng giàu. Cộng với cổ phần của ba mẹ ở trong SS tôi lại tự mình bí mật thu mua thêm nữa để rồi cộng dồn nó chuyển sang cho đứa em họ trào đời không lâu đó.

- Là...

- Đúng thế Sinh Sinh, em nghĩ đúng rồi. Tôi đã đem món quà đó chia cho em họ mình là Lâm Sam Sam. Những kẻ trong đại gia tộc đó muốn cướp đi tài sản không lồ của tôi nhưng tôi đã từ từ khiến cho họ phải nếm đủ mùi vị. Tôi đã trở nên độc lập sinh tồn trong đại gia tộc mà không ai dám động tới tôi ngay cả ông nội. Khi biết tin cặp em họ của mình xảy ra chuyện tôi đã vui vẻ suốt một tuần liền vì cuối cùng sống gió cũng đã tới. Sau này lớn lên tôi đã lập ra hội Life này chỉ với mục đích thỏa mãn cuộc vui của mình mà thôi. Đó, cuộc đời tôi chỉ có vậy, tôi không có khó hiểu đâu Dương chủ tịch.

Liz cười rồi lại tiếp tục ăn cùng Fatimy. Mọi người rơi vào im lặng ít lâu thì Lâm Sinh Sinh cũng lên tiếng.

- Chị ấy nói hãy hỏi chị Liz.

- À, thì ra em đến là vì chuyện này em họ. Sarah là một cô gái rất thú vị. Ai mà ngờ được Sarah lại mang gương mặt giống hệt chị em song sinh nhà họ Lâm chứ. Gia đình Sarah không được hòa thuận, từ nhỏ Sarah đã không có mẹ, ba thì bận công việc liên đem Sarah vứt bỏ ở lại ngôi nhà trắng đơ dưới sự giám sát của Sky. Sam cũng được đưa tới đó để luyện tập. Hai đứa nhóc lãnh cảm bỗng dưng làm bạn và rồi thâm kích lại xảy ra. Điều kì diệu là Sarah lại sốc đến nỗi mất trí nhớ tạm thời nhưng cái tạm thời đó lại kéo dài suốt gần 29 năm.

Liz cười nhưng nụ cười này lại là mang một chút thê lương khác hẳn thường ngày. Lý Diên Vĩ ngồi đó nhập vào đầu những gì cần thiết.

- Hội trường, tại sao Vu Hiểu Mai lại bị giết?

- Mục đích của em là hỏi điều đó sao nhóc tiểu Lý? Chuyện đó chỉ có một lời giải duy nhất mà thôi. Simon Taylor không ưa nhìn con gái mình quá đà vào tình cảm bạn bè đó trước sự đau đớn mà con gái mình đã trải tại chính cùng một địa điểm cho nên ông ta đã kết thúc sinh mạng vô tội đó. Thật đáng tiếc cả bé con cũng phải đi theo mẹ mặc dù tội lỗi lại không phải do họ mà ra.

- Hội trường, hôm nay là ngày giải đáp sao?

Fatimy cười tươi mà hỏi sau đó vẫn cắn cùi ắn. Liz chỉ cười và cười, trừ bỏ biểu cảm đó ra thật khó mà nhìn ra được cái gì lạ ở cô gái đầy quyền lực này.

- Tôi sẽ cho mọi người biết một tin tức cuối cùng nữa mà thôi. Sarah sẽ còn quay lại nhưng không chỉ mình Sarah mà sẽ có thêm nhân vật không ngờ tới nữa. Đến thời điểm đó thật không biết ai sẽ phải gục ngã đây. Vậy giải đáp kết thúc cùng nhau ăn tối vui vẻ nào.

Bọn họ là yên lặng không nói gì nữa bởi vì Liz hoàn toàn sẽ không nói thêm nếu họ có hỏi gì đi nữa. Đã có quá nhiều chuyện xảy ra rồi và họ không biết sẽ còn chuyện gì xảy ra nữa. Đến cuối cùng thì Simon Taylor, ông ta muốn gì khi lại đối xử với con gái ruột như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Sinh Con* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 49

Căn biệt thự nhỏ màu trắng đã cũ với khá nhiều cây leo bám lên tường, phía trước là hồ nhỏ mà phía sau là núi trong khi xung quanh cây cối ngả vàng mọi thứ hoang vu vô cùng. Một chiếc xe beatles màu vàng chuối nhỏ xinh dừng lại trước cửa khu biệt thự, tiếng ma sát của bánh xe đã phá vỡ không gian yên tĩnh tại nơi này.

Sarah nhíu mày nhìn căn biệt thự và khung cảnh xung quanh, bà ấy lại sống ở nơi như thế này sao?

- Cậu có chắc đúng địa chỉ chứ Ren?

- Hoàn toàn chắc chắn, bà ấy từng đem tôi về đây mà tiểu thư.

Ren mỉm cười mà mở cửa xe bước ra ngoài. Sarah thấy vậy cũng nhanh chóng đi ra theo Ren. Cả hai nhìn nhau rồi cùng tiến tới đứng trước cánh cửa bằng gỗ trắng đã hơi ngả màu kia.

- Cậu nghĩ bà ấy có vui khi gặp tôi?

- Bà ấy không giỏi thể hiện cảm xúc.

Ren cười cười rồi đưa tay lên bấm chuông cửa. Sau 5 giây bấm chuông, cánh cửa trắng đột nhiên mở ra đồng thời bốn mắt cùng nhìn nhau.

Ren đứng một bên nhìn người phụ nữ dù đã 54 tuổi nhưng gương mặt vẫn rất trẻ trung xinh đẹp. Sarah cùng bà ấy đứng với nhau lại càng giống như hai chị em vậy, chỉ có thể nói người phụ nữ này thật biết giữ gìn nhan sắc.

- Phu nhân Vilson.

- Đến đây làm gì?

Phu nhân Vilson dường như không hề ngạc nhiên khi Sarah cùng Ren tới đây, bà lạnh lùng không một chút cảm xúc hỏi ngược lại Sarah. Sarah nghe vậy mỉm cười.

- Con không có nơi để tìm về. Ông ấy đang muốn giết con.

- Ông ta luôn yêu thương con gái mình theo một cách điên rồ mà không ai hiểu được. Mau vào nhà đi.

Phu nhân Vilson đứng tránh sang một bên để Ren và Sarah đi vào nhà. Khi cả hai vừa bước vào thì cánh cửa cũng đóng lại, một cô bé tầm tuổi nhóm Băng Băng liền chạy từ trong nhà ra phòng khách này mà miệng cười tươi như hoa hướng tới phu nhân Vilson.

- Mama, con làm xong bánh pudding rồi.

- Tốt, mau mang ra mời hai anh chị đi Nana.

Phu nhân Vilson mỉm cười dịu dàng xoa đầu Nana khác hẳn vẻ băng lãnh của vài phút trước. Cô bé mang về ngoài phương tây rất dễ thương tên Nana kia vâng dạ một cái rồi chạy nhanh vào trong nhà ăn để chuẩn bị bánh mình vừa làm xong để mời khách.

Ngồi trước bàn trong nhà ăn, Sarah nhìn món bánh pudding làm có chút vụng về này mà cảm muốn lên bắt đầu xúc bánh ăn. Ren thấy Sarah bắt đầu thưởng thức bánh cũng cảm muốn lên. Nana ngồi ở chỗ đối diện hai anh chị xinh đẹp này mà ánh mắt chờ mong. Những lúc trước dù cô bé có nấu ăn thế nào mẹ cũng khen ngon để cô bé vui mặc dù Nana không biết nó có ngon thật hay không.

- Thế nào? Anh chị thấy ngon chứ?

- Ừ, rất ngon. Nana thật giỏi.

- Cảm ơn chị Sarah.

Nana mỉm cười ngọt ngào hướng phu nhân Vilson mà càng vui vẻ hơn nữa. Sarah nghe thấy Nana nói vậy liền kinh ngạc một chút, sao bé con này lại biết tên cô chứ? Ren cũng có chút đề ý nhưng là lúc này cũng chỉ tập trung ăn bánh của mình. Nana quay sang thấy Sarah đang nhìn mình liền nhoẻn miệng cười.

- Mama kể về con gái của mình rất nhiều cho em nghe. Người mà tìm được tới nơi này chỉ có thể là con gái của mama, chị gái của em Sarah mà thôi.

- Thật thông minh.

Sarah mỉm cười quay sang phu nhân Vilson. Bà ấy chỉ uống trà và đọc báo chẳng mấy bận tâm đến cả ba người. Nana nhìn một lượt liền đứng xuống hướng phu nhân Vilson lên tiếng.

- Con xin phép.

Nói rồi cô bé xinh đẹp này liền tung tăng rời khỏi nhà ăn đi làm việc riêng của mình. Cảm nhận được Nana đã thực sự cách ly với nhà ăn, Sarah hướng tới phu nhân Vilson.

- Con ở đây một thời gian được chứ?

- Cô có thể ở lại tiểu thư Taylor nhưng đừng đem rắc rối của cô tới đây.

Phu nhân Vilson lạnh nhạt lên tiếng mà mắt vẫn không rời khỏi tờ nhật báo. Ren ngồi bên cạnh cũng liền đứng dậy mà đi rót cho mình cốc trà ở ngay đó. Sarah mỉm cười.

- Con rất vui, tuy đây là lần đầu tiên gặp mặt phu nhân Vilson nhưng con cảm giác thật gần gũi. Phu nhân một mình chăm sóc cho Nana thật tốt.

- Chủ tịch thật tốt, ông ta liền tái hôn rồi liền rời bỏ trần thế để lại vợ và con. Nana rất ngoan, con bé luôn biết tự chăm sóc bản thân.

- Con sẽ ở đây một thời gian ngắn sau đó liền đi. Mong phu nhân hãy quan tâm tới cả con.

Sarah mỉm cười nói rồi cúi đầu ăn cho hết chiếc bánh. Ren lúc này cúi đầu rót trà cũng mỉm cười. Phu nhân Vilson nghe Sarah nói vậy liền mắt rời khỏi tờ nhật báo mà nhìn sang Sarah.

Bà là người đã bỏ rơi Sarah từ khi cô mới 1 tuổi, là bà không thể chịu được người đàn ông đó nữa mà bỏ mặc cả con gái mình cho người đàn ông điên rồ đó vậy mà con bé này sao lại có thể vui vẻ như vậy chứ? Tình yêu thương điên rồ của ông ta đã khiến cho Sarah bị đẩy vào hoàn cảnh này mà bây giờ cũng chính ông ta đang muốn giết con bé. Có lẽ Sarah kết hôn là một sai lầm.

Trong khi đó, tại thành phố quen thuộc, trong căn biệt thự xa hoa, Băng Băng cùng với Dương Dương ngồi trước bàn ăn lớn mà xung quanh là những hầu gái đứng nghiêm túc chờ phục vụ. Dương Dương vừa ăn vừa gấp thức ăn vào bát của Băng Băng trong khi Băng Băng đang suy nghĩ mà cuối cùng cũng ngược lên nhìn vị quản gia già đứng ở một bên kia.

- Mama đâu rồi?

- Phu nhân vẫn chưa trở lại thưa tiểu thư.

- Vậy chủ tịch đang ở đâu?

Băng Băng đành chuyển qua hỏi xem Đại Lực đang ở đâu, cô bé từ trước tới nay luôn luôn gọi Đại Lực một tiếng chủ tịch bởi vì với Băng Băng hôn nhân của họ đều là qua mắt thiên hạ hơn nữa ba đối với Băng Băng cũng chỉ có một mà thôi. Dương Dương nghe Băng Băng hỏi cũng liền ngược lên nhìn quản gia.

- Chủ tịch cũng không có về nhà.

- Ba không về nhà sao?

Dương Dương bật thốt câu hỏi nhưng đáp án lại quá rõ ràng. Vừa lúc đó cánh cửa nhà ăn mở toang ra, Lý Diên Vĩ vui vẻ nhìn hai đứa cháu đang ngồi ăn

trưa kia.

- Dương Dương, Băng Băng, xin chào hai đứa.

Lý Diên Vĩ cười nói hớn hờ mà đi ngay đến ngồi vào ghế chủ tọa. Quản gia cùng nhóm hầu gái cúi đầu gọi một tiếng “tiểu thư” sau đó cùng đứng nghiêm túc như cũ. Lý Diên Vĩ nhìn hai đứa nhóc vẫn không hiểu gì kia vui vẻ lên tiếng.

- Ta là Lý Diên Vĩ, là em gái của Đại Lực. Anh hai và Sama chắc chưa bao giờ nói cho cả hai đứa chuyện này.

- Sama?

Băng Băng nhú mày, Dương Dương ngồi một bên cũng không hiểu, cậu có một bà cô trẻ tại sao chưa từng nghe qua? Những chuyện này thật kì quái.

- Haha, hai đứa cũng không cần quan tâm. Hiện nay anh hai có việc bận, Sama cũng liền đi có công chuyện sẽ không thể về ngay trong vài ngày tới cho nên ta sẽ phụ trách chăm sóc hai đứa.

- Ba với mama đều bận sao? Tại sao cháu chưa nghe qua chứ?

Dương Dương dừng việc ăn uống lại cất tiếng hỏi. Lý Diên Vĩ mỉm cười cầm cái đĩa thừa ở đó mà cắn xuống miếng thịt sau đó bỏ vào miệng ăn ngon lành.

- Cháu đủ thông minh để hiểu mọi chuyện mà Dương Dương. Cả hai đứa đều quan tâm tới Sama nên chắc sẽ rõ tất cả.

- Mama tới đó rồi sao?

Băng Băng buông đĩa xuống mà có chút kinh ngạc lên tiếng. Cuối cùng Mama của cô nhóc cũng chịu tới gặp bà ngoại rồi sao? Lý Diên Vĩ không ngờ Băng Băng lại biết chuyện này, ngay cả bản thân cô cũng là nhờ từ phía Lífê mới biết được.

- Dương Dương, chúng ta tới nhà của ba em được chứ?

- Được.

Dương Dương tuy không hiểu Băng Băng muốn làm gì nhưng cậu nhóc cũng vui vẻ đáp ứng, chỉ cần Băng Băng muốn là được. Lý Diên Vĩ không hiểu hai đứa nhóc này muốn gì nhưng cũng trực tiếp nhận làm chân tài xế đưa hai đứa tới nhà của Dương Chí Phong.

- Hội trưởng, ngài đang nghĩ về chuyện của Sarah sao?

- Fatimy.

Liz mỉm cười đang ngồi trên thành cửa sổ lớn liền xoay người lại vòng tay ôm lấy thân hình mập mạp của Fatimy mà vui mặt vào bụng tròn vo của cậu ta. Fatimy đứng đó mặc cho Liz ôm mà đưa tay vuốt tóc Liz nhẹ nhẹ trong khi ánh mắt tràn ngập sát khí.

- Ngài không được phép yếu đuối vào lúc này. Chúng ta không còn lựa chọn nào khác.

- Tôi biết, tôi biết chứ Fatimy.

- Tôi sẽ tiêu diệt bất cứ kẻ nào làm cho ngài phải buồn lòng hội trưởng. Tôi sẽ tiêu diệt những kẻ phản bội lại ngài hội trưởng. Hội trưởng chỉ cần ngồi đó và mỉm cười vui vẻ như trước đây.

Fatimy tay vẫn dịu dàng vuốt tóc Liz nhưng ánh mắt cùng nụ cười càng nồng đậm sát khí hơn nữa. Đã đến lúc cậu ta ra tay xử lý tất cả chuyện này rồi. Liz ngược đầu lên nhìn Fatimy vừa lúc đó có tiếng động cả hai bọn họ cùng buông nhau ra.

Cánh cửa phòng mở ra, Kevin nhìn Liz đang ngồi vắt chéo chân trên ghế sofa mà thân hình mập mạp của Fatimy đứng ngay phía sau chiếc ghế, Liz luôn mỉm cười còn Fatimy thì im lặng đôi mắt khẽ nhắm như đang ngủ vậy.

- Có chuyện gì sao Kevin?

- Em muốn làm gì tiếp theo đây Liz?

Kevin tiến tới ngồi xuống ghế sofa đối diện với Liz. Nghe câu hỏi của Kevin, Liz chỉ mỉm cười mà ngón tay gõ nhẹ trên ghế tạo ra thứ nhịp điệu rồi rạc.

- Chúng ta đều đã lật bài rồi. Hãy cứ làm những gì mà anh muốn Kevin.

- Được.

Kevin gật đầu, Liz đã nói vậy nghĩa là cậu ta toàn quyền xử lý. Kevin nhận được câu trả lời cũng tính rồi đi nhưng nhìn Fatimy kia cậu ta lại không nhịn được thắc mắc.

- Fatimy sao lại luôn ngày theo sát em kể từ khi về đây vậy?
- Em với cậu ấy muốn cùng nhau đi thưởng thức mỹ vị mà thôi. Anh có muốn đi ăn cùng chứ Kevin?
- Vậy em cứ việc, anh phải đi làm chút chuyện rồi.

Kevin nói rồi đứng dậy rời khỏi phòng. Cánh cửa vừa đóng lại, Fatimy liền mở lớn mắt nhìn về phía đó trong khi Liz đã tắt hẳn nụ cười. Quay đầu lại nhìn Fatimy, Liz lại mỉm cười như vẻ mặt lúc trước, người đó không phải cô.

- Chúng ta đi ăn trưa thôi.
- Đúng vậy, tôi mới phát hiện một nhà hàng Nhật Bản rất ngon.

Fatimy cũng mỉm cười mà cả hai cùng nhau đi thưởng thức món ăn Nhật mà Fatimy mới khám phá được. Ai mà biết được rồi chuyện sẽ lại diễn biến ra sao chứ?

---

kill nàng, đừng quá hóng vì ta hơi lười viết nên sẽ rất lâu mới ra được một chương

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Sinh Con* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 50

- Chị, em xin lỗi vì bây giờ mới biết là chị.

Sinh Sinh đặt bó hoa bách hợp trắng xuống trước ngôi mộ quen thuộc. Thiên Kỳ đứng phía sau nhìn chăm chăm vào tấm bia khắc tên 'Lâm Sinh Sinh' kia. Những chuyện năm đó tại sao chỉ có duy nhất mình hội trưởng là Liz lại biết mà ngay đến bản thân người trong cuộc là Sarah đến gần đây mới lấy lại ký ức chứ?

- Về thôi Sinh Sinh.
- Ba nuôi của tôi thực sự đáng sợ như vậy sao Thiên Kỳ?

Sinh Sinh quay lại nhìn Thiên Kỳ mà đôi mắt đã ngân ngấn nước. Thiên Kỳ tiến tới, cậu ta ôm lấy cô vào trong lòng mà chẳng hiểu cậu ta đang nghĩ cái gì nữa.

- Tôi đã luôn cảnh cáo cô rồi mà Sinh Sinh. Ông ta là một người nguy hiểm vô cùng.
- Phải làm sao mới được đây? Tôi không còn biết phải làm sao nữa rồi. Sam Sam, à không Sarah chị ấy cũng không ở đây, tôi còn biết phải làm sao chứ?

Sinh Sinh gất gao túm chặt lấy áo của Thiên Kỳ mà nước mắt vẫn luôn không ngừng rơi. Ai có thể cho cô biết nên làm gì tiếp theo có được hay không?

- Đừng lo, tôi sẽ bảo vệ cô Sinh Sinh, dù sao đây cũng là lời cuối cùng chị dâu ủy thác lại.
- Huhu, ...

Tiếng khóc của Sinh Sinh cứ vậy vang vọng khắp đồi hoa này. Mọi chuyện đã vượt qua tầm kiểm soát rồi, cứ ngỡ là người nắm giữ nhưng cuối cùng thì ra cô cũng chỉ là một quân tốt trên bàn cờ của người ta mà thôi.

- Tiểu thư Sinh Sinh, thiếu gia Thiên Kỳ.

Một giọng nói già nua vang lên làm cho Sinh Sinh và Thiên Kỳ đồng loạt quay ra theo hướng giọng nói đó liền kinh ngạc. Sinh Sinh không nghĩ ông ấy cũng sẽ tìm được cô hay chỉ là vô tình tới thăm ngôi mộ này?

- Quản gia Smith?
- Tiểu thư chắc đã biết người ở dưới ngôi mộ đó là đại tiểu thư.
- Ông cũng...

Sinh Sinh càng kinh ngạc hơn nhìn ông Smith, ông ấy tiến tới cầm một con búp bê bằng vải đặt xuống bên cạnh tấm bia mà quay sang nhìn hai người là Sinh Sinh và Thiên Kỳ.

- Tôi cũng đã biết rồi, tiểu thư Sarah vẫn luôn đến nói chuyện với tôi. Nếu không bận việc gì hai vị có thể theo tôi đi gặp một người.

- Đi gặp một người?

Sinh Sinh nhúm mày, Thiên Kỳ không để cô suy nghĩ gì đã kéo tay cô đi theo ông Smith. Ngay lúc này họ nên biết hết tất cả mọi chuyện dù cho đó là dư thừa.

Tại căn biệt thự theo kiểu cổ điển phương tây nằm giữa một đồng hoa mặt trời bạt ngàn, chiếc xe ô tô đen bóng loáng dừng lại ở trước biệt thự lớn, Dương Chí Phong bước xuống xe mà đi vào bên trong biệt thự lớn. Căn biệt thự to lớn nhưng không hề có bất cứ ai, bụi bặm bám những lớp dày ở khắp nơi cho thấy biệt thự này vốn đã bỏ không từ lâu.

Dương Chí Phong đi thẳng tới cầu thang chính mà đi lên tầng hai, tiếng giày của hắn ta vang lên đều đều mà càng rõ hơn trong không gian tĩnh lặng này. Dương Chí Phong dừng lại trước cánh cửa gỗ màu nâu bám đầy bụi và màng nhện nhưng vẫn rõ ràng cái tên treo trước cửa phòng kia - Anna.

Dương Chí Phong nhìn cái tên 'Anna' đó một lúc lâu mới trực tiếp đưa tay cầm nắm cửa vặn nhẹ một cái. Cánh cửa được mở ra, một lớp bụi mỏng liên bay tới, không gian bên trong tuy tối nhưng Dương Chí Phong biết căn phòng này, không gian trong này vô cùng sạch sẽ và trong lành. Đưa tay lên bức tường ngay bên cạnh, Dương Chí Phong bật công tắc điện thì cả căn phòng liền sáng trưng bởi chiếc đèn chùm đó.

Căn phòng này vô cùng đặc biệt, nó đủ lớn và trông như một căn phòng cho trẻ em bởi cách bài trí này. Sàn nhà được phủ lớp vải bông có in họa tiết hoạt hình, những bức tường được vẽ cảnh trời mây xanh mát, tủ đồ các thức đều là gỗ sơn trắng với những hình dán hoạt hình bắt mắt. Thậm chí trong phòng còn có rất nhiều gấu bông, búp bê vải và những gối ôm họa tiết hoạt hình. Đây được xem như một đặc trưng cho chủ nhân căn phòng này là một tiểu công chúa đi.

Dương Chí Phong tiến về phía chiếc giường công chúa nơi một người con gái với mái tóc đen nhánh, làn da trắng mịn mặc một bộ váy trắng hai dây đơn giản đang nằm ngủ mà cô gái này đang được thở bằng bình oxy đặc biệt, những máy đo vẫn đang hoạt động bình thường cùng với đường lên rồi xuống biểu thị nhịp tim kia.

- Cô là Anna sao?

Dương Chí Phong cất tiếng hỏi nhưng không hề có tiếng trả lời, hắn tiến gần tới chiếc giường nhìn Anna đang nằm đó an ổn mà mãi mãi không tỉnh lại kia. Có lẽ sau tất cả thì cô gái này chính là chìa khóa cuối cùng cho hàng loạt rắc rối của hiện tại.

- Anna, tôi là Dương Chí Phong, tôi là chồng của Sarah. Tôi biết cô và Sarah từng là những người bạn thân thiết của nhau, tôi biết cô đã luôn giúp đỡ Sarah và mong ước cứu lấy cô ấy khỏi ba mình. Nhưng tôi muốn biết chi tiết mọi chuyện là gì, tôi muốn biết tại sao cô lại trở thành như vậy. Anna, nếu lúc này cô không mau tỉnh lại thì có lẽ chính cô đã bỏ lỡ tất cả những gì cô từng mong muốn. Sarah vẫn còn sống nhưng nếu cô không tỉnh lại thì sẽ không gặp được cô ấy nữa.

Dương Chí Phong vừa rút lui thì cánh cửa phía sau đột nhiên bị đóng rầm lại làm hắn kinh ngạc xoay người. Dương Chí Phong không ngờ ở cái biệt thự này lại còn có một người khác nữa, một người để .... chăm sóc Anna?

- Ngài là ai?

Cô gái tóc vàng trước mặt mặc bộ đồ lolita hầu gái nhìn Dương Chí Phong cất giọng hỏi mà mắt không hề chớp, mặt không hề biểu thị cảm xúc khác. Dương Chí Phong nhìn cô hầu gái này.

- Tôi là Dương Chí Phong, tôi chỉ đến thăm Anna.

Dương Chí Phong chăm chú theo dõi cô gái này quả đúng là không hề có chớp mắt nhưng rõ ràng là người thật mà? Cô gái đó tiến tới trước mặt Dương Chí Phong mà dừng lại ở bên cạnh giường.

- Tôi là Alice, tôi chưa từng nghe tới Anna có người quen là một nam giới.

- Tôi là chồng của Sarah, cô biết Sarah chứ?

Dương Chí Phong không dám chắc nhưng đánh liều đáp án này. Alice quay sang nhìn Dương Chí Phong mà chớp chớp mắt, đây là lần chớp mắt đầu tiên kể từ lúc Dương Chí Phong thấy cô gái này.

- Thì ra là chồng của tiểu thư Sarah. Tiểu thư chỉ vừa mới tới đây vào mấy hôm trước.

- Sarah tới đây sao?

Dương Chí Phong không tin nổi những gì Alice vừa nói. Alice nhìn chằm chằm vào Anna sau đó quay lại nhìn Dương Chí Phong.

- Tuy rằng ngài là chồng của tiểu thư Sarah nhưng ngài cũng không được phép tới đây. Rất mong ngài mau đi cho.

Alice đứng đó, hai tay đặt phía trước khẽ nắm hờ rất có quy củ nhìn Dương Chí Phong không một lời vô lễ. Tuy còn muốn biết nhiều chuyện khác nhưng cuối cùng Dương Chí Phong vẫn phải rời khỏi đây.

Alice đứng ở cửa sổ lớn nhìn xuống sân trước nơi chiếc ô tô đen của Dương Chí Phong vừa rời đi mà ánh mắt không hề chớp vẫn là một kiểu sắc thái đó. Nơi này từ bao giờ lại có nhiều người biết đến vậy?

- Đây là....

Sinh Sinh kinh ngạc nhìn người đang nằm trong căn phòng đặc biệt sống nhờ sự hỗ trợ từ máy móc kia. Ông Smith đứng bên cạnh hai người họ mà mắt cũng nhìn theo vào người đang nằm trong đó.

- Năm đó tiểu thư Sarah đã ra tay trước khi mọi thứ trở nên quá muộn, tiểu thư đã đưa đến chỗ tôi nhờ chăm sóc giúp cô ấy.

- Vậy ra ngay từ đầu chị ấy...

Sinh Sinh thật không biết phải nói thế nào nữa, quả nhiên là Sarah đã luôn dọn dẹp đường lối để cô có thể đi. Nhưng có một điều làm cho Sinh Sinh không hiểu được rằng nếu như Sarah không phải Sam Sam vậy thì tại sao năm đó khi Sarah tỉnh lại sau cơn sốc đó lại có thể hết âm ỉ lên và được cho rằng đó là do sinh đôi tương thông cơ chứ?

- Quân gia Smith thực sự có một chuyện mà tôi vẫn không thể nào hiểu được rằng tại sao năm đó Sarah lại hết lên sau khi tỉnh lại dù rằng chúng tôi đâu phải là song sinh?

- Có lẽ để lý giải điều này đáp án chỉ có thể là một phần ký ức nào đó về việc đại tiểu thư đã chết vùi tiếng trước vẫn còn cho nên tiểu thư Sarah mới có phản ứng như vậy. Dù thế nào thì mong tiểu thư và thiếu gia hãy giữ bí mật về chuyện này. Trước mắt mọi người hãy hành động thật cẩn thận một chút.

Ông Smith nói rồi xoay người rời khỏi đây trước để lại hai người là Sinh Sinh và Thiên Kỳ với nhau. Có quá nhiều chuyện mà họ không hay biết rồi.

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Sinh Con* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 51

Biệt thự nhà họ Dương, Băng Băng cùng Dương Dương được Lý Diên Vĩ lái xe đưa đến đây, chiếc xe ô tô màu trắng bình dân dừng lại ngay trước sân, Băng Băng cùng Dương Dương bước xuống trước mà đi thẳng tới cửa chính của nhà.

- Em muốn gặp Vũ Vũ hay ba của mình chứ Băng Băng?

- Như nhau cả thôi.

Băng Băng nhàn nhạt lên tiếng, cô bé quay ra nhìn Lý Diên Vĩ rồi ngay sau đó rất nhanh đưa tay lên gõ cửa. Chỉ với hai tiếng gõ cửa đã có người nào đó rất nhanh mở ra, người hầu gái đó đứng nhìn Băng Băng mà có chút kinh ngạc, thật sự quá giống cậu chủ vậy thì chỉ có thể đây là vị tiểu thư đã sớm bỏ đi cùng phu nhân trước đó sao?

- Ba tôi có nhà chứ?

Băng Băng mặc kệ người trước mặt này có kinh ngạc hay không, cô nhóc nhàn nhạt cất tiếng hỏi. Người hầu gái vẫn còn khá ngạc nhiên cho nên vẫn chưa hoàn hồn nổi thì ngay lúc đó chiếc xe đen quen thuộc cũng liền xuất hiện ngay trước mặt họ, Băng Băng nhận ra đây là xe của ba mình, cô bé đứng đó hai tay đan vào nhau để phía sau mà ánh mắt hoàn toàn là rất hồ hởi dõi theo người đàn ông vừa bước xuống xe kia. Ba của cô bé vẫn vậy, vẫn không hề thay đổi chút nào cả.

- Băng Băng, con sao lại đến đây?

- Con có chuyện tới hỏi ba và Vũ Vũ thôi, con xin lỗi vì không báo trước đã tự tiện đến đây như thế này.

Băng Băng nói rồi quay qua Dương Dương và Lý Diên Vĩ đứng ở một bên kia, cô bé muốn một mình nói chuyện với ba và anh trai. Dương Chí Phong lướt qua Lý Diên Vĩ rồi rất nhanh mở toang cửa để họ bước vào mà mặc kệ cô hầu nào đó vẫn đang kinh ngạc đứng đờ người ở một bên kia.

- Vũ Vũ đã sớm đi học rồi nên có gì con hãy nói với ba,

Dương Chí Phong tiến tới trước mặt Băng Băng bình tĩnh lên tiếng. Hai ba con họ đã bao năm không gặp, quả thực tuy Băng Băng và Vũ Vũ là sinh đôi nhưng ở Băng Băng lại vẫn đâu đó thấy được bóng dáng của Sarah, chắc chắn sau này cô bé lớn lên sẽ thực xinh đẹp giống mẹ đi.

- Dương Dương ở lại đây đợi em một chút.

Băng Băng nói rồi lập tức theo hướng phòng sách cũ của ba mình mà hướng tới, cô bé tin tưởng ba mình sẽ không thể thay đổi bài trí của căn nhà này vì những cái đó bình thường đều do mama làm hết, cho dù bây giờ còn có người phụ nữ khác đang ở đây nhưng là chắc chắn cô ta cũng chẳng thể ra oai được cái chức phu nhân nào đó mà thay thế cho mama.

Dương Chí Phong quay qua dặn dò cô hầu phục vụ hai người này sau đó cũng đi theo vào phòng sách với con gái của mình. Cả hai ba con cũng đến lúc cùng nhau nói chuyện một chút rồi.

Ngồi ở ghế sofa trong phòng, Băng Băng đối mặt với người ba mà 3 năm qua chưa hề gặp lại kia, cô bé im lặng một lúc cuối cùng cũng lên tiếng.

- Ba đã biết chuyện của mama rồi sao?
- Vậy là con cũng biết tất cả sao Băng Băng?
- Vâng, mama không hề dấu con bất kì chuyện gì cả. Nếu ba đã hay mọi chuyện thì chắc ba cũng biết được mama đã đến chỗ bà ngoại.
- Bà ngoại?

Dương Chí Phong nhú mày, thông tin này hoàn toàn là mới mẻ, Liz chỉ nói Sarah sẽ đi nghỉ ngơi vài ngày chứ không hề nói đi gặp ai cả. Băng Băng nhìn biểu hiện của ba mình liền biết có lẽ đây là tin mới mẻ đối với baba.

- Bà ngoại là người mẹ đích thực đã sinh ra mama. Bà ngoại đã sớm tái hôn với một người đàn ông khác và có cuộc sống độc lập riêng. Có lẽ mama đã quá mệt mỏi cho nên mới tìm về chỗ của bà ngoại để có thể thư giãn ít nhiều.

- Thì ra là vậy. Băng Băng ba muốn xin lỗi con mọi chuyện, nếu có thể ba sẽ sửa chữa lại sai lầm, sửa chữa lại tất cả.

Dương Chí Phong tha thiết nhìn con gái mong rằng sẽ sửa chữa được mọi thứ kịp thời nhất. Băng Băng ngồi đó nhìn chằm chằm vào ba mình, ba nói sẽ sửa chữa sao? Cô bé luôn muốn ba và mama có thể thực tâm yêu nhau nhưng tình hình hiện tại lúc này có vẻ không hợp lý lắm.

- Ba, con biết ba đã đem toàn bộ bí mật về mẹ đi rồi, con có thể xem nó được không?
- Con lại biết hết mọi thứ như vậy sao Băng Băng? Xem ra là không thể coi thường bề ngoài của con rồi con gái.

Dương Chí Phong mỉm cười cùng với đó liền đứng dậy, Băng Băng cũng lập tức đi theo ba mình đi ra ngoài. Khi hai ba con vừa rời khỏi phòng đọc sách liền nhìn thấy tình cảnh hỗn loạn phía ngoài phòng khách khi Khâu Nhượng Linh lại đang to tiếng với Lý Diên Vĩ và Dương Dương.

- Cô là ai hả? Khi không tới nhà của chúng tôi làm gì?
- Nhà của chúng tôi sao? Đây là nhà của Dương Chí Phong và Sama, cô là ai mà phát ngôn xằng bậy như vậy chứ?
- Cô ta là người đã phá tan gia đình của mama đó cô trẻ.

Dương Dương đứng một bên tay đút túi quần nhìn Khâu Nhượng Linh với ánh mắt coi thường vô cùng. Khâu Nhượng Linh bị một lớn một nhỏ như vậy nói khiến cho cô ta tức điên lên liền muốn động tay động chân thì một bàn tay lạnh băng túm lấy tay cô ta thật chặt mà hất ra sau.

- Đừng có làm cản nữa Khâu Nhượng Linh.
- Chí Phong, là cô ta...

Khâu Nhượng Linh uất ức về bị bắt nạt nhìn Dương Chí Phong trông thật tội nghiệp nhưng ngay sau đó cô ta liền kinh ngạc nhìn cô bé nhỏ nhắn xinh xắn đứng phía sau Dương Chí Phong kia. Đây là, là con bé đó...

- Ba lại chung sống với bà cô già này suốt mấy năm qua sao? Cô ta thậm chí còn không được công nhận trong sổ hộ khẩu của nhà vậy mà cũng có thể làm ra vẻ là nữ chủ nhân thực sự chứ.
- Băng Băng con về rồi sao?

Khâu Nhượng Linh gắng gượng nở nụ cười ra vẻ vô cùng thân thiết mà tới bên Băng Băng nhưng chưa kịp chạm vào Băng Băng thì cậu nhóc Dương Dương đã xông tới mà hất tay Khâu Nhượng Linh ra.

- Đừng có động bàn tay dơ bẩn đó vào người Băng Băng.
- Bà cô già, tôi với cô chẳng phải quan hệ thân thích gì cả, tôi cũng không phải con của cô. Cảm phiền có gặp mặt cũng vốn người dưng không cần chào hỏi nhau làm gì, hơn nữa tôi lại là tiểu bối sao có thể để bậc tiền bối chào hỏi vậy chứ?
- Băng Băng liền đi theo ba.

Dương Chí Phong mặc kệ bọn họ mà đi ra phía bên ngoài. Băng Băng nghe vậy cũng quay sang vỗ nhẹ vai Dương Dương rồi đi trước. Vừa lúc đó, Vũ

Vũ cùng Dương Chí Đình cũng mới về nhà liền thấy Băng Băng có phần kinh ngạc.

- Băng Băng.

Vũ Vũ liền kích động mà gọi theo em gái mình. Băng Băng ngồi ở trong xe rồi nhào ra nhìn Vũ Vũ.

- Vũ Vũ, tiếp đãi bà cô trẻ và Dương Dương thật tốt vào.

Băng Băng vừa rút lời Dương Chí Phong liền lái xe đi mất để lại những người phía sau có người tức giận, có người không hiểu, có người mỉm cười vui vẻ.

Tại nhà hàng Nhật Bản nào đó nằm ở vùng ngoại ô, trong căn phòng riêng, là hai người một nhỏ nhắn, một to lớn ngồi đối diện cùng nhau thưởng thức mỹ vị thơm ngon,

- Hội trưởng, nam chính vừa khám phá ra bí mật.

- Thật không nghĩ cậu ta lại thấy được cả những thứ quan trọng đó. Đó là một phần Sarah và cả tôi không hề muốn cho bất kì ai biết được cả.

Liz nhàn nhạt lên tiếng mà cũng cầm đũa gắp một miếng sushi cá hồi chấm một chút rồi bỏ vô miệng ăn ngon lành. Fatimy ngồi đối diện cúi đầu không nói gì chỉ tập trung vào chuyện ăn uống của mình. Cả hai người đều biết đây là chuyện cá nhân tốt nhất không nên kéo bất kì ai khác xen vào trừ khi họ cố tình muốn vào chỉ còn cách từ từ mà xử lý thôi.

Trong một căn phòng lớn tại một ngôi biệt thự xa hoa, Simon Taylor ngồi trên chiếc ghế bằng da quý nhìn ra bên ngoài cửa sổ lớn sau lưng với cảnh vật xanh tốt tràn đầy ánh nắng bao phủ, sự yên lặng của ông ta làm cho người phía sau cũng không nhận được cất tiếng.

- Chủ tịch, bước tiếp theo nên làm gì đây? Tiểu thư đã rời khỏi nơi này hiện chưa tìm được địa điểm cụ thể.

- Sammy chỉ có thể tới tìm người đàn bà đó mà thôi.

- Ý ngài là...

Người đó nói được một nửa lại thôi, đáp án đã quá rõ ràng rồi tuy nhiên điều khiến anh ta băn khoăn rằng bà ấy sẽ thực sự chấp nhận tiểu thư của họ sao?

- Vậy chúng ta đành tạm dừng mọi thứ lại?

- Umm... trong thời gian rảnh rồi chờ Sammy bé bỏng trở lại chúng ta đành chơi đùa với con bé họ Lâm đó một chút cũng được.

- Ý ngài là Liz Lâm sao?

Đẩy nhẹ kính của mình lên mà đôi môi của người nào đó thoáng nở nụ cười. Dù đã 41 tuổi nhưng dường như ở người này tuổi trẻ là vẫn còn, vẫn cái ngoại hình của tuổi 29 nhưng đã pha một chút trưởng thành hơn hẳn trước rất nhiều. Liệu khi gặp lại Sarah sẽ phải nói gì với người mà cô từng xem là anh trai này đây?

- Thu lại hứng thú của cậu đi Sky.

- Không thể thừa ngài, ngài biết đối với bé con này tôi không thể kiềm chế được.

Sky mỉm cười sau đó xoay người rời khỏi phòng. Cánh tay anh ta còn chưa kịp chạm vào nắm cửa thì cánh cửa đã được mở ra từ phía bên kia, Sky chỉ đứng tránh sang một bên nhìn người vừa bước vào phòng kia mà liền thu lại nụ cười vừa rồi chỉ hơi cúi mặt xuống tay chạm vào gọng kính đi thẳng ra bên ngoài trong khi vẫn kịp để lại một câu.

- Thật nhạt nhẽo.

Simon Taylor nhìn người vừa bước vào và cánh cửa đã được khép lại bởi Sky kia. Mọi thứ vẫn luôn trong tầm kiểm soát của ông chứ?

Vù. Vù. vù.

Tiếng gió thổi bên ngoài cửa xe cùng với những hình ảnh ven đường đang bị bỏ lại phía sau rất nhanh kia, Liz ngồi tựa người mà ngả đầu vào ghế nhìn cảnh vật nhạt nhòa bên ngoài, cô đã ngủ được bao lâu rồi.

- Ngài nên ngủ chút nữa đi, sẽ không đến đó nhanh như vậy đâu.

- Đi gặp cậu ấy như vậy có phần...

Liz nói một câu bỏ dở giữa chừng rồi cũng cầm điện thoại lên gọi cho Thiên Kỳ, chỉ trong giây lát Thiên Kỳ đã nghe máy.

- Date trong thời gian này khi Sarah không có ở đây cậu hãy bảo vệ Sinh Sinh thật tốt.

- “Đó cũng là sự ỳy thác từ chị dâu nên chị không cần lo lắng hội trường. Hơn nữa tôi đã thấy một chuyện thú vị, đại gia tộc nhà chị xem ra vẫn còn kẻ sống sót đó.”

- Ý cậu là cô ấy sao?

Liz hỏi một câu hỏi nhưng đã biết rõ câu trả lời và cũng chẳng cần Thiên Kỳ đáp lại. Fatimy ngồi lái xe mà mắt liếc sang phía Liz nhưng là im lặng lại tiếp tục chú tâm vào chuyện lái xe của mình. Fatimy không biết Thiên Kỳ nói gì tiếp theo nhưng Liz đã cười và phải một chút sau đó mới đáp lại.

- Tôi sẽ tiếp tục tìm kiếm niềm vui, không thể để lính mới coi thường được.

- “Con bé họ Lý đó sao? Cũng không đến mức đáng quan tâm, nhưng dù sao rất mong lần sau có gì chị và chị dâu hãy báo cho đứa em này một tiếng.”

- Tôi biết, vậy thôi.

Liz tắt điện thoại, trong xe lại chìm vào một không gian yên tĩnh lạ thường. Cả hai người đều không nói gì cho đến khi xe dừng lại trước biệt thự quen thuộc với đôi hoa mặt trời bạt ngàn trải rộng khắp chân trời. Sau ba nhiều năm họ cũng chịu đối mặt mà quay trở về đây. Anna...

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Sinh Con* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 52

- Tôi đã luôn tò mò rằng liệu tới bao giờ cô bạn thân của đại tiểu thư mới tới thăm tiểu thư.

Một giọng nói đầy vẻ điệu cợt cùng sự khiêu khích vang lên làm cho cả Liz và Fatimy đều kinh ngạc nhìn con người ưu tú trước mặt. Fatimy không hề có ấn tượng với người này nên hiển nhiên chưa gặp bao giờ nhưng quay sang bên cạnh thì... Liz đang mở lớn mắt đầy vẻ kinh hoàng nhìn người đàn ông lịch lãm trước mặt đang nhếch miệng cười đầy vẻ quynh rũ cũng như bao nguy hiểm kia. Hội trường quen người này?

- Fatimy, cậu hãy ở lại đây đi, tôi và hội trường của cậu phải ôn lại chuyện cũ rồi.

Sky nói rồi nét cười càng đậm hơn chỉ hai ba bước đã tiến tới bên cạnh Liz mà kéo cô nàng đi thẳng vào trong khu biệt thự cổ kính này. Fatimy nhìn mọi chuyện diễn ra ngay trước mắt mình kia, người đó biết tên cậu ta, hơn nữa nhìn hội trường sợ hãi mà không dám phản kháng lại nữa, trên đời này có người khiến hội trường kinh hãi vậy sao?

- Công tước ngài đến rồi, tiểu thư vẫn đang ngủ.

Alice đột ngột xuất hiện ở cửa nhìn Fatimy lạnh giọng lên tiếng trong khi cậu mập kia còn đang chìm vào thế giới của riêng mình. Fatimy nghe được giọng nói của Alice liền hoàn hồn theo cô nàng tới thăm Anna, dù sao lúc này chuyện của hội trường cậu ta không thể quản được.

- Tiểu thư vẫn ổn chứ?

- Tiểu thư vẫn ổn định nhưng không hề tỉnh lại.

- Tiểu thư sẽ không ngủ mãi đâu.

Fatimy trầm giọng lên tiếng không biết là nói cho Alice nghe hay tự an ủi chính bản thân của mình. Nếu Liz là người quan trọng nhất thì có lẽ Anna là người quan trọng hơn bởi chính Anna là người đã cho Fatimy cuộc sống như hiện tại. Nhìn người mà mình trân quý như vậy suốt hàng chục năm trời khiến cho Fatimy thực sự đau lòng mà thêm oán hận kẻ đã gây ra tội lỗi này.

Trong khi đó tại một căn phòng trống cách phòng của Anna không xa, căn phòng này tuy không đáng yêu như của Anna mà rất đơn giản nhưng vô cùng sạch sẽ đối lập hoàn toàn với vẻ bề ngoài bụi bặm không người sinh sống ở bên ngoài kia. Có lẽ ở biệt thự này các phòng đều khá sạch sẽ mà không giống vẻ ngoài cổ cổ của biệt thự, lúc này Liz đang bị Sky túm lấy hai tay mà ép cô nàng lên tường. Sky nhếch miệng cười mà qua mắt kính kia Liz liền kinh hãi khi chạm phải ánh mắt sáng rực đỏ của Sky. Đã bao nhiêu năm rồi, thực sự có phải đã rất lâu rồi hay không?

- Đã...đã lâu không gặp, cậu.

- Thực là cô gái không ngoan ngoãn chút nào cả. Đã nói bao nhiêu lần rồi Liz, tôi không phải cậu của em, nếu phải chăng cũng là trong quá khứ mà thôi vì tôi được mẹ em đem về thôi mà.

Sky mỉm cười quan sát cô gái đang bị chèn ép trong lòng mình. Bao nhiêu năm rồi, Liz đã hoàn toàn trưởng thành không còn là bé con ngây ngô ngày nào với hai bím tóc xinh xinh luôn mở miệng ra là gọi một chữ cậu ời.

- Cháu... đối với cháu... cậu mãi là cậu, cho nên...

- Cô gái lại không ngoan nữa rồi. Chẳng lẽ hình phạt đó quá ngọt ngào làm em không rút ra bài học gì sao?

- Cháu không... A, không có.

Liz biết mình lỡ lời, nếu cứ tiếp tục như vậy chỉ sợ con ác mộng đó lại trở về thôi, cô biết người đàn ông trước mặt này nói được sẽ làm được. Năm đó chính nhờ người đàn ông này mà Liz mới có được khối tài sản to lớn như hiện nay, Sky chính là người đã bí mật giúp đỡ Liz cũng như bảo vệ cô suốt từ nhỏ cho đến lúc cô đủ 18 tuổi, vào cái ngày đó cô được trao trả tự do. Nhưng...

- Nay tôi đã không còn là Arthur Vilson nữa rồi, hơn nữa lại để cho em tự do làm tôi hối hận. Cô gái đã đủ lông cánh, lại ham vui nên mới đi xen vào chuyện người khác như vậy.

- Chỉ là... tôi được tự do rồi.

Liz ngược lên nhìn Sky nhưng chỉ chạm vào ánh mắt sáng rực đó thôi là cô lại sợ hãi mà cúi gầm mặt xuống lí nhí như nói cho chính mình nghe. Sky cúi thấp đầu xuống bên tai Liz mà thì thầm.

- Cô gái, tự do của em là tôi, cả đời này đừng mong thoát khỏi tôi. Em vốn biết tôi làm việc cho ai phải không?

- Tôi biết cho nên tôi sẽ bằng mọi giá lần này, phải bảo vệ được cả....

Liz còn chưa nói hết câu đôi mắt đã bị phủ lên bởi đôi môi nóng bỏng khác. Mở to mắt nhìn người trước mặt, Liz không ngờ người đàn ông này sẽ lại hôn mình nhưng cuối cùng cô cũng không phản kháng chỉ nhắm mắt lại mà chịu đựng nụ hôn đó.

Đã từ lâu, từ ngày còn nhỏ Liz đã biết Arthur Vilson, người cậu trên danh nghĩa của mình làm việc cho Simon Taylor nhưng lúc đó vì còn quá nhỏ lại chơi thân với Anna và Sarah cho nên đối với Liz, chồng đối lại cậu của mình là không thể. Arthur Vilson đã dạy cho Liz rất nhiều điều từ cách quan sát mọi thứ đến độ nhạy cảm khi quyết định một cái gì đó hay chỉ đơn giản là làm sao để có thể bảo vệ chính bản thân mình trước những người trong đại gia tộc.

Nhưng rồi, sự kính trọng mà Liz dành cho Arthur Vilson chỉ trong một đêm đã biến mất hết. Năm cô tròn 18 tuổi, là năm mà Arthur Vilson hứa sẽ để cô tự do làm mọi thứ cô muốn, Liz đã rất vui mừng vì cũng có thể độc lập hoạt động. Và rồi đêm đó, Liz đã bị chính người cậu mà mình tin tưởng đã lâu ăn sạch sẽ từ đầu tới cuối, Arthur Vilson đã dạy cô một bài học rằng đừng bao giờ đặt niềm tin vào bất cứ ai vì khi bị phản bội sẽ thực đau.

Sau đêm đó, Arthur Vilson đã biến mất mà Liz nhận được tin từ Fatimy rằng Anna đã xảy ra tai nạn khi định quay về Châu Á. Nhìn Anna sống cuộc đời thực vật Liz đã nghiệm ra rằng, thế giới này rất tàn nhẫn, việc cô tìm kiếm niềm vui trong cuộc sống này hoàn toàn chỉ là cái cớ cho việc thoái thác mà chạy trốn khỏi hiện thực.

Liz rất sợ, thực sự rất sợ hãi.

Tại khu biệt thự nhỏ của nhà Vilson.

- Chị có hai người con sao? Vậy em sẽ là di của họ rồi.

- Đúng vậy Nana.

Sarah mỉm cười nhìn Nana đang trộn rau củ quả, một cô bé 7 đến 8 tuổi lại muốn làm di của hai đứa nhóc ngang tuổi mình sao? Sự xuất hiện của Nana làm Sarah nhớ đến ngày hôm đó hình như Liz đã biến mất không một chút dấu vết, chị ấy có liên quan đến chuyện này sao vì suy cho cùng Liz cũng là ....

- Chị, em nghe mama nói chị nấu ăn rất giỏi, chúng ta cùng nhau chuẩn bị bữa tối được chứ?

- Được.

Cả hai vui vẻ nấu ăn trong khi ngoài phòng khách Ren đang ngồi bên phải của phu nhân Vilson. Lúc này phu nhân Vilson đặt tách trà xuống nhìn Ren mà nhàn nhạt lên tiếng.

- Phía bên đó gay gắt rồi sao?

- Tiểu thư đã đi thăm Anna Taylor sau đó mới bắt đầu xuất phát. Chỉ sợ Liz Lâm sẽ chẳng bảo vệ nổi Anna Taylor trước ông ta, đặc biệt khi đối thủ lại là người nuôi dưỡng cũng như người đàn ông đầu tiên của mình.

Ren chán nản lên tiếng mà tay cầm máy chơi game mini rất chuyên chú. Phu nhân Vilson ngồi đó thật lâu suy nghĩ kĩ càng mọi thứ. Có lẽ Sarah sẽ không tìm đến bà nếu như con bé không tuyệt vọng và không tìm được lối thoát.

- Sự tồn tại của Anna Taylor ảnh hưởng rất lớn tới cả Sarah và Liz. Hơn nữa Arthur lại là một người không hề đơn giản, ông ta cũng thật lợi hại khi có thể khiến cho người như Arthur chịu làm việc cho mình.

- Tôi cũng nghĩ như phu nhân vậy đó. Nói thẳng ra, Arthur Vilson cũng được xem là em trai của vị chủ tịch quá cố kia, hẳn ta đối xử với Liz Lâm như vậy hoàn toàn là tàn nhẫn.

Vẫn tiếp tục chơi game nhưng Ren không quên nói vài lời với người đã nuôi dạy mình kia. Phu nhân Vilson gật nhẹ đầu, quả đúng là vậy. Mẹ của Liz là Mary, cô ấy là em gái của vị chủ tịch Vilson đã mất. Arthur là người mà Mary đã đưa về nhà vào một ngày đột ngột nào đó rồi xin anh trai mình nhận Arthur làm em trai của họ. Trước khi Mary chết vài ngày, đã liên lạc với Arthur nhờ người em trai còn nhỏ tuổi mà mình thương yêu này hãy bảo vệ cho Liz trước đại gia tộc họ Lâm.

Nếu nói Liz sợ gì nhất trên đời đó chính là Arthur, người mà cô vừa kính trọng vừa sợ hãi, Arthur là giới hạn của Liz. Cho nên Simon Taylor đã thực sự có phần ưu thế khi chưa đánh đã thắng như vậy rồi.

- Cậu tốt nhất không nên nói gì cả.

- Tôi hiểu.

Ren hoàn toàn đồng ý về điểm này với phu nhân Vilson vì Sarah thực sự quan tâm đến Liz. Nếu biết Liz đang gặp nguy hiểm vì mình thì dù cho có là bé tặc Sarah cũng quảng nó lại mà trực tiếp quay về để giải quyết mọi thứ.

Người nào đó đứng trong nhà bếp mà tay nắm chặt lấy xềng rán bánh, môi mím lại không hề nói gì cả nhưng ánh mắt hoàn toàn là u ám vô cùng. Anh trai của cô, đã làm gì Liz rồi?

- Con không biết rằng mama lại có nhiều bí mật như vậy. Nhưng người tên Anna này là sao? Chẳng lẽ là chị em với mama? Con nghe nói bà ngoại chỉ sinh có mình mama thôi mà.

Băng Băng ngồi ở băng ghế bên ngoài ngay cạnh Dương Chí Phong tò mò hỏi khi đã xem xong căn phòng đó. Dương Chí Phong trầm ngâm một lúc cũng chịu lên tiếng.

- Anna Taylor lớn tuổi hơn mẹ con cũng phải tầm tuổi của Liz, hơn nữa ông ngoại con hoàn toàn không hề có vợ nào khác cho nên Anna chỉ có thể một là được nhận nuôi trước đó hai là chị họ.

- Con nghĩ khả năng chị họ là cao hơn vì không lí nào ông ngoại sẽ nhận con nuôi trong khi giữa ông ngoại và bà ngoại lúc đó vẫn còn rất tốt.

- Cứ cho rằng đó là chị họ của mẹ con nhưng hiện nay cô ta lại đang sống cuộc đời thực vật tại một nơi hoang vu. Con nghĩ điều đó cho thấy cái gì?

Trước câu hỏi của Dương Chí Phong cả hai ba con cùng im lặng. Đáp án ẩn đằng sau đó là gì? Đúng là chìa khóa lúc này là Anna Taylor, người này tưởng như chỉ là đơn giản nhưng cuối cùng chỉ cần tìm được ra thì họ sẽ biết trong quá khứ thực sự đã xảy ra những gì. Tại sao Anna Taylor lại bị như vậy? Ai là người đã dấu Anna Taylor tại nơi đó? Tại sao Liz lại yên lặng trước tất cả mọi chuyện? Và rồi còn nữa người anh trai trong bức thư đó là ai? Trên tất cả rằng Sarah đã nhớ hết nhưng lại chọn cách im lặng là sao? Đó là những gì đang xảy ra ngay tại lúc này.

---

gửi tới kill: sắp tới sẽ là câu chuyện nhỏ về Liz nhé >

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Sinh Con* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 53

__ Đây Là Câu Chuyện Vắn Tắt Về Liz __

36 năm trước, Mary Vilson trong một lần về thăm anh trai của mình thì đã vô tình gặp được một cậu bé khoảng 5 tuổi, ăn mặc có phần nhếch nhác đang bị một đám du côn khác vây đánh. Mary không đành nhìn cậu nhóc bị đánh như vậy liền kêu tài xế của mình mau đến giúp cậu nhóc.

Nhìn cậu nhóc bị đánh bầm dập ngồi bên cạnh đề mình xử lí vết thương cho mà không một lời kêu đau kia, Mary chỉ biết thở dài sau đó mỉm cười nhẹ nhàng hơn nữa, cô cất tiếng hỏi.

- Nhóc con, em tên là gì?

- Tôi không có tên.

Cậu nhóc đó nhìn Mary sau đó cúi gầm mặt lên tiếng. Mary nhú mày nhìn cậu nhóc này, đúng là một cậu nhóc có ngoại hình ư nhìn nhưng sao phải cúi gầm mặt thế kia? Mary đặt túi đựng băng gạc các thứ sang một bên nhìn về phía tài xế ngồi phía trước kia.

- Mau về biệt thự nếu không anh trai tôi sẽ lo lắng.

- Vâng thưa thiếu phu nhân.

Tài xế đó nói rồi liền khởi động xe theo lịch trình đến nhà chủ tịch Vilson, anh trai của vị thiếu phu nhân này. Mary quay qua cậu bé bên cạnh mà mỉm cười cất tiếng hỏi.

- Em không có người thân sao cậu bé?

- Không có.

- Vậy quyết định thế đi, từ nay em sẽ là em trai của chị. Tên em là Arthur Vilson. Arthur, tên của vị vua vĩ đại đó em biết không?

- Arthur... Vilson?

Cậu bé đó lặp lại cái tên này mà chỉ mỉm cười cúi đầu, người phụ nữ này thậm chí còn không biết cậu ta là ai vậy mà ngay lần đầu tiên gặp đã nhận làm em trai còn cho cậu ta một cái tên sao, một cái tên cao quý? Nhưng tại sao lại thế này? Tại sao lại cảm thấy vui vẻ như vậy chứ?

- Coi như em đồng ý rồi nhé.

Mary mỉm cười mà nắm lấy bàn tay nhỏ bé của cậu nhóc này, có lớp trai khá rõ ràng, xem ra cậu nhóc đã từng làm việc nặng nhọc đi. Nhưng không sao, từ nay đã có cô chăm sóc cho cậu nhóc này rồi, sẽ không ai ức hiếp em trai của cô.

- Anh, được không? Ba mẹ mất sớm, hai anh em chúng ta nương tựa vào nhau mà sống. Nay có thêm một người em trai nữa cũng sẽ rất vui mà anh cũng lại có thêm người ở bên đỡ cô đơn.

Mary nhìn anh trai mình, James Vilson mà không ngừng mê nheo đủ đường chỉ vì muốn anh trai đồng ý chấp nhận Arthur. James Vilson vỗ nhẹ vào mu bàn tay của em gái mình rồi đưa mắt đánh giá cậu nhóc trước mặt kia. Tuy có chút gầy yếu nhưng cốt cách rất được, sau này nhất định sẽ làm lên chuyện.

- Chỉ cần em vui là được rồi Mary. Cậu nhóc này xem ra cũng rất có tiền đồ.

- Anh là nhất mà, cảm ơn anh.

Mary vui vẻ hôn chụt một cái lên má anh trai mình. Arthur đứng đó dõi theo hai anh em họ cuối cùng cũng lên tiếng.

- Xin đừng đưa tên tôi vào gia đình của mọi người, chỉ cần trên danh nghĩa là được.

Arthur vừa rút lời làm cả hai anh em Vilson đều kinh ngạc. Mary nhìn Arthur chăm chú nhưng cuối cùng cũng chỉ mỉm cười không có hỏi thêm, cô tin tưởng Arthur có lý do của riêng mình. Thực ra đến sau này Mary mới biết được lý do vì sao Arthur không thực sự muốn trở thành thành viên của nhà Vilson.

Cứ vậy mà Arthur được sống tại nhà Vilson cùng với người anh trai trên danh nghĩa kia. Mary cũng thường xuyên tới đây, cô còn đem theo người chồng mới kết hôn tới đây để Arthur gặp mặt. Bọn họ vẫn rất vui vẻ, một cuộc sống như mơ vậy đó.

- Arthur, chị muốn báo cho em tin vui này, chị có thai rồi, là được hai tháng.

- Chúc mừng chị.

Arthur đứng ở cửa sổ cầm điện thoại áp bên tai khẽ mỉm cười lên tiếng. Mary hẳn rất vui vẻ khi biết mình có thai đi, chị gái của cậu ta luôn yêu thích trẻ con mà. Xem ra James và anh rể sẽ mừng chị ấy lên tận mây xanh nữa thôi.

- Em nghĩ xem là trai hay gái? Anh rể em nói là con nào cũng được anh ấy đều thích nhưng chị lại thích con gái hơn. Chắc chắn chị sẽ sinh ra một tiểu công chúa xinh đẹp.

- Chị vui là được rồi. Mang thai như vậy chị nên cẩn thận nghỉ ngơi cho tốt, cũng nên báo cáo cho James biết.

- Tất nhiên rồi, nhà chúng ta sẽ đông thêm một người nữa.

Mary thực sự quá vui vẻ, điều đó lay sang cả Arthur làm cậu nhóc không biết phải làm sao nữa. Tuy nhiên gia tộc nhà họ Lâm bên đó thực sự quá mức có vấn đề, có lẽ nên cẩn thận đề bảo vệ Mary thì hơn.

Hơn 7 tháng sau đó, đúng thật là một tiểu công chúa đã ra đời, cô bé xinh xắn được đặt cái tên Lizzi rất dễ thương khiến cho mọi người đều yêu thương không thôi. Mary ngồi trên giường bệnh mà nhẹ nhàng ôm lấy đứa con mà mình yêu thương vào lòng.

- Arthur nhìn xem, đây là cháu gái của em Lizzi. Chị đã hạ bút viết lên giấy khai sinh cho con bé là Liz đó.

Mary mỉm cười hướng Arthur lên tiếng. Arthur tiến lại gần chị gái mình mà nhìn bé con đang ngủ ở trong vòng tay của mẹ mình kia. Ngay lúc đó cánh cửa được kéo ra, James vội vàng chạy vào phòng mà có chút kích động vô cùng.

- Mary, cháu... cháu gái của anh.

Arthur quả thực phải công nhận rằng James sẽ chỉ dịu dàng khi ở cùng Mary và nay có lẽ là cả nhóc Lizzi kia nữa. Tuy vậy đối với cậu Mary vẫn là trên hết, chỉ riêng chị ấy mà thôi. Cả nhà bọn họ đều vui vẻ ngắm tiểu công chúa xinh xắn kia. Mọi chuyện sẽ ổn thôi.

2 năm sau đó, đại gia tộc họ Lâm lại bắt đầu chào mừng sự ra đời của cặp song sinh nhưng lại quyết định đi thân phận của một đứa không để lộ ra bên ngoài. Arthur ngồi bên cạnh Mary cùng uống trà trong khi Liz được bà vú trông nom ở phòng bên rồi.

- Đại gia tộc đó liệu có ổn hay không đây Mary?
- Chị thực sự cũng chẳng hiểu họ nghĩ gì nhưng thật tội nghiệp bé con đó khi lại không được người khác công nhận.
- Dù sao thì em và James cũng lo cho chị thôi.

Arthur nhấp một ngụm trà rồi đứng dậy. Mary cũng vui vẻ đứng dậy theo cậu nhóc, mới ngày nào thôi mà nay Arthur trông đã có vẻ chững chạc rồi. Mary liền cùng Arthur rời khỏi phòng, đến trước cửa nhà rồi Mary vẫn không thôi cầu nhàu Arthur.

- Em không thể vào nhìn mặt cháu gái mình một chút sao.
- Vẫn là không cần, chị cũng liên tục gửi ảnh của Liz tới cho em đó thôi.

Arthur nói rồi ôm lấy Mary sau đó liền lên xe rời khỏi. Mọi chuyện vẫn rất tốt, chưa có gì xấu xảy ra cả.

Lại 2 năm nữa trôi qua, trước ngày sinh nhật của Liz một tuần, Arthur đột nhiên nhận được điện thoại của Mary, chị ấy đã gọi cho cậu không biết bao nhiêu cuộc rồi.

- Mary có chuyện gì vậy?
- Arthur... em không thể ngừng việc mình đang làm được sao? Chị rất lo lắng cho em.

Mary nói với giọng rất tha thiết, đặc biệt quan tâm làm Arthur thấy lạ. Vài ngày trước chị gái cậu còn rất hào hứng để chuẩn bị hết thảy cho sinh nhật của Liz mà. Chẳng lẽ chị ấy biết cậu nhóc đang làm gì sao?

- Mary, đã có chuyện gì xảy ra sao? Em vẫn ổn, em không sao cả, công việc cũng rất tốt.
- Chị biết lí do vì sao năm đó em lại nói vậy. Em lo sợ khi chị và James biết sự thật thì sẽ bỏ rơi em sao? Arthur, chị và James đều rất yêu quý em, đều đã coi em như em trai thực sự vậy. Cho nên em cũng không cần phải làm công việc đó nữa.

Mary đột nhiên kích động hết lớn trong điện thoại làm cho Arthur thoáng sửng sò, vậy là Mary biết hết mọi chuyện rồi sao? Tại sao biết rồi mà lại im lặng như vậy chứ?

- Mary, em luôn ổn, em còn muốn báo đáp chị cho nên em sẽ không sao cả, chị đừng lo.
- Chị không lo lắng sao được? Em là em trai của chị cơ mà. Arthur, dù gì thì mong em cũng hãy chăm lo cho cả Lizzi, con bé còn quá nhỏ lại chẳng hiểu chuyện gì cả.
- Liz sẽ ổn, con bé có một người mẹ tuyệt vời như chị nên sẽ chẳng có chuyện gì đâu.
- Mong là em nói đúng, vậy chị cúp máy đây, tạm biệt em, gửi lời chào của chị tới James.

Mary nói rồi liền đó tắt máy, Arthur vẫn còn không hiểu lắm nhưng cũng không suy nghĩ nhiều. Có lẽ hôm nay Mary chỉ là có chút kích động một chút mà thôi. Cậu ta mang tâm trạng bình tĩnh nhất đến gặp ông chủ của mình mà còn việc phải huấn luyện cho cô bé tính nghịch kia nữa. Cô bé đó thật ngang bướng vì cho rằng cậu ta hơn mình có 6 tuổi nên không xứng làm sư phụ, đúng là chỉ có nữ nhân nhà Taylor mới như vậy.

Trong khi đó tại biệt thự riêng của Mary, cô nhìn Liz đang mỉm cười ngọt ngào nhìn mình kia, con gái của cô, phải làm sao đây? Mary cúi xuống bế Liz mà ôm vào lòng mình thật chặt. Liz ngoan ngoãn im lặng không nói gì cả chỉ để mama ôm mình.

- Mẹ yêu công chúa của mẹ rất nhiều.
- Con cũng yêu mama.
- Ba và mẹ sẽ phải rời khỏi nhà vài hôm để chuẩn bị tiệc sinh nhật thật lớn cho Lizzi, cho nên vài ngày này con sẽ ổn mà phải không?
- Vâng.

Liz ngoan ngoãn gật đầu mà ngược lên nhìn mẹ mình. Mary mỉm cười không đành lòng nhìn con gái mình. Lizzi của cô còn quá nhỏ, con bé chỉ mới sắp tròn 4 tuổi mà thôi.

- Hãy nhớ nếu có chuyện gì xảy ra con hãy đến tìm bác James và cậu Arthur được chứ Lizzi?

- Vâng, mama đừng lo, con sẽ ngoan ngoãn ở nhà đợi mama và papa.

Liz ngoan ngoãn mỉm cười ngọt ngào sau đó được mẹ mình nắm tay đưa ra ngoài phòng khách. Đứng ở cửa lớn nhìn ba mẹ mình đang lên xe rồi đi kia Liz không có khóc, cô bé chỉ nắm chặt lấy làn váy của mình mà mím chặt môi lại.

- Papa, mama nhất định phải quay trở lại. Lizzi nhất định sẽ ngoan ngoãn.

- Tiểu thư ta liền vào trong nhà thôi.

Bà Vũ thận trọng lên tiếng rồi nắm tay Liz đi vào mà đóng cửa lại. Tiên sinh và phu nhân đã căn dặn phải chăm sóc tiểu thư thật đặc biệt, có thể vài ngày nữa sẽ có người đến đưa tiểu thư đi ngay thôi. Chắc chắn tiên sinh và phu nhân sẽ tổ chức tiệc sinh nhật thật lớn cho tiểu thư.

---

doll: vẫn thấy thương cho cuộc đời của liz nhiều hơn sarah kill à, kid viết xong mấy chương rồi nhưng up tạm một chương lên thôi ʘ

p/s viết sùnn xong nhưng sẽ ko up 'akuma city' nữa rồi nhá kill ^^

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Sinh Con* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 54

Ngày thứ 7 hôm đó, Arthur vừa kết thúc việc huấn luyện cho cô bé nhà Taylor kia, vừa phải đến gặp qua vị tiểu thư tính nghịch của ông chủ sau đó mới về nhà được. Vừa ngồi xuống ghế sofa trong phòng khách, Arthur chợt nhớ hình như hôm nay là sinh nhật của Liz, chắc chắn lúc này Mary và anh rể cùng Liz, ba người rất vui vẻ đi.

Arthur nhắm mắt lại tính nghỉ ngơi một chút liền có một cuộc gọi đến, cậu ta day day huyết thái dương của mình sau đó mới từ từ bắt máy.

- Có chuyện gì?

- Cậu chủ, cô chủ cùng với tiên sinh bên đó... bị đâm xe rồi.

- Cậu nói gì hả?

Arthur kinh hoàng đứng bật dậy hét lên. Đã có chuyện gì? Có chuyện gì xảy ra rồi? Tại sao lại bị đâm xe? Đầu dây bên kia, tên thuộc hạ đó có chút sợ hãi, dù cậu chủ mới có 10 tuổi nhưng thực sự bức khí quá kinh người đi.

- Cậu chủ, chúng tôi điều tra rồi, cô chủ cùng với tiên sinh đang trên đường trở về biệt thự để kịp sinh nhật của tiểu thư liền bị một chiếc container trực tiếp đâm vào xe. Phía đại gia tộc họ Lâm đã vào cuộc bịt kín chuyện này rồi.

- Chết tiệt, báo cho James cùng đến gia tộc họ Lâm.

Arthur hét lên rồi lập tức tắt máy cầm lấy áo khoác lập tức kêu tài xế lái xe thẳng tới đại gia tộc họ Lâm. Sao lại có chuyện này xảy ra chứ? Mới chỉ vài ngày trước Mary còn gọi tới cho cậu nói chuyện cơ mà. Hình như lúc đó chị ấy đã nhờ cậu....

Trong khi hai nhà Vilson và nhà họ Lâm đang nói chuyện thì ở biệt thự nào đó, trong ngăn tủ quần áo trang trí kiểu búp bê, một cô bé đang ngồi đó thu mình mà đưa hai tay lên bịt kín tai mình lại.

- Papa, mama.... Papa, mama....

Cô bé cứ như vậy mà không ngừng lặp đi lặp lại gọi ba mẹ mình. Cuộc gọi cuối cùng đó, lời chúc mừng mà mama và papa dành cho cô bé, sau đó thì ...

- Tiểu thư cô đang ở đâu? Tiểu thư?

Bà vú đi khắp các phòng, lục khắp biệt thự lên vẫn không tìm thấy tiểu thư nhà mình đâu. Mới vài tiếng trước tiên sinh và phu nhân còn gọi điện về báo trễ hẹn nên chúc mừng tiểu thư qua điện thoại trước, bà vú còn quay vào nhà ăn chuẩn bị nốt bánh ngọt liền quay ra không thấy tiểu thư đâu cả. Lúc này gọi lại cho tiên sinh và phu nhân cũng không ai nghe máy mà gọi về phía đại gia tộc cũng chẳng có ai buồn tiếp. Phải làm sao đây? Tiểu thư mà xảy ra chuyện gì thì phải làm sao?

Ngay ngày sau đó, tang lễ được diễn ra trong nội bộ hai gia đình, mọi người mặc đồ đen cầm bông cúc trắng đặt xuống phần mộ của hai người mà đưa tiễn họ. Suốt trong quá trình đó họ cũng chẳng để ý rằng có một cô bé nào đó phải có mặt nay lại không thấy đâu cả.

Sau tang lễ, James liền rơi vào trạng thái trầm lặng chỉ hỏi quần gia về cháu gái mình nhưng vẫn chưa có tin gì. Arthur thì khác, cậu ta huy động tất cả người của mình lập tức đi tìm ra kẻ nào to gan dám gây ra chuyện này. Sẽ không phải vô có hôm đó Mary gọi điện tới rồi cả việc họ liên tục di chuyển trong suốt gần một tuần qua và bất ngờ gặp tai nạn. Tìm ra kẻ gây ra tội đáng chết này, Arthur nhất định cho hắn sống không bằng chết.

Một tuần lễ sau đó, mọi chuyện đã lắng xuống hơn nữa, James đã cho người liên lạc tìm Liz nhưng chỉ nhận được lời nhắn từ Mary trước đó rằng hãy cùng Arthur chăm sóc cho con bé. Cuối cùng chẳng thể vượt qua nỗi con sốc trước cái chết của em gái nên James đã quyết định về lại nhà ở bên Mỹ, dù sao Arthur cũng ở lại, nếu Liz tìm tới đã có cậu nhóc. Arthur sẽ chăm sóc tốt cho cháu gái của họ.

Nhìn cậu chủ nhỏ của mình uống rượu khi chưa đủ tuổi như vậy nhưng đám thuộc hạ chẳng ai dám lên tiếng liền lùi đi thì hơn tránh lại bị đem ra làm bao cát. Kết cục của tay lái xe đó thật thảm hại đến nỗi nghĩ thôi mà bọn họ cũng rùng mình. Thủ đoạn của cậu chủ nhỏ quá mức độc ác đi, có lẽ sẽ chỉ thấy cậu chủ nhỏ dịu dàng khi ở bên cô chủ của họ.

King coong, king coong, king coong.

Tiếng chuông cửa không ngừng vang lên làm cho Arthur chán ngán, mà cầm chai rượu đập thẳng về phía cửa. Tên nào đáng chết dám làm phiền lúc này cơ chứ? Dù vậy thì chuông cửa vẫn không dừng lại, Arthur buộc mình đứng dậy. Một cậu nhóc 10 tuổi có phần cao lớn mà trưởng thành trước độ tuổi của mình trong bộ dáng uống rượu giải sầu như ông cụ non này thật không biết nói sao nữa.

Cánh cửa vừa được mở ra, Arthur nhú mày nhìn bé con trước mặt mình. Bé con này, cậu ta không nhìn từ xa cũng là nhìn qua ảnh chưa bao giờ gặp gần như vậy trừ cái lúc bé con mới sinh mà thôi.

Liz đứng đó đeo balo khá lớn mặc bộ đồ yếm năng động, đi giày thể thao nhỏ xinh tay cầm một tờ giấy ghi địa chỉ nhìn chăm chăm vào Arthur. Đây chính là lần đầu tiên Liz gặp được người cậu của mình, người mà mẹ luôn kể rằng rất tốt bụng, người đó chỉ nhiều hơn cô có 6 tuổi. Là người trước mặt này sao?

- Cậu, cháu là Liz. Mama nói nếu có chuyện gì xảy ra hãy tìm đến bác James và cậu. Bác James đã về Mỹ rồi cho nên

cháu tới tìm cậu. Cháu sống với cậu được không?

- Vào nhà đi, cẩn thận chút.

Arthur đứng sang một bên để Liz đi vào nhà mà không quên nhắc nhở mảnh vỡ ngay gần cửa do ban nãy cậu ta gây ra. Nếu Liz không tới đây cậu ta cũng quên Mary đã nhờ cậu ta chăm sóc cho bé con này. Có lẽ phải đưa bé con đến cả đó thôi.

- Ba, từ ngày mai con sẽ được đưa đến chỗ anh trai sao?

- Phải rồi Sammy, ngày mai con sẽ đến chỗ của Anna và Sky. Tuy con mới hai tuổi nhưng cũng phải luyện tập thật tốt vì con là con gái của ta Sammy.

- Vâng, con nhất định sẽ khiến ba tự hào, con sẽ ngoan ngoãn luyện tập. Thật mong đến ngày mai để gặp anh trai và chị họ nữa.

Cô bé Sarah mới hai tuổi nào đó mỉm cười ngọt ngào nhìn người ba mà mình ngưỡng mộ kia. Không có mẹ cô bé được ba thương yêu trọn vẹn chẳng thấy thiếu thốn chút nào cả. Hơn nữa cô bé lại có cả anh trai Sky và chị họ Anna, cô bé không thấy buồn chút nào cả.

Ngày hôm sau, Liz đeo balo theo Arthur đi về phía một căn biệt thự xây theo kiến trúc Nhật Bản có dạng hình vuông mà ở khoảng trống giữa lại là một nhà kính lớn xây kiểu mái vòm hiện đại, Liz không hiểu cậu đưa mình tới đây làm gì, từ hôm qua tới giờ cậu chẳng nói chuyện với Liz câu nào cả chỉ ngồi uống rượu thôi.

- Cậu, nơi này là đâu vậy?

- Từ hôm nay nhóc sẽ ở lại đây một thời gian.

- Ở lại đây sao? Vậy còn cậu thì sao? Cháu phải sống tách khỏi cậu sao?

Liz chạy vội đến bên cạnh Arthur nhìn cậu mình mà giật giật tay áo. Arthur nhìn bé con này thờ dãi rồi tiếp tục đi không chịu trả lời. Liz không hiểu hành động đó là sao cả nhưng thôi kệ đành làm theo lời cậu vậy.

Nhìn cả võ đường rộng lớn lại sạch sẽ đầy loại vũ khí này làm cho Liz kinh ngạc ra mặt, cô nhóc liền chạy ngay vào mà lại gần một kệ kê toàn katana. Đây là loại kiếm của Nhật Bản rất sắc bén nhé, Liz đã từng thấy rồi.

- Anh đến rồi sao Sky?

- Sky?

Liz nghe được một giọng nói trẻ con khác nhưng cao vút vô cùng liền quay lại. Ở đây có ai tên là Sky sao?

- A, con nhóc nào kia Sky?

Cô bé tóc đen nhánh buộc cao lên lại đang mặc đồ tập karate chạy ngay đến trước mặt Liz to tròn mắt đầy kinh ngạc. Liz có chút không quen hơi lùi lại thì liền va phải giá kiếm phía sau khiến cho một thanh katana phía trên cao rơi xuống. Ngay lúc đó một bóng đen vụt đến nắm lấy thanh kiếm trước khi nó rơi xuống chỗ Liz.

- Anna, đây là Liz, hai đứa bằng tuổi nhau, từ nay Liz sẽ luyện tập ở đây cùng với tiểu thư.

- Liz sao? Xin chào tớ là Anna Taylor rất vui được làm quen.

Anna nghe vậy miệng cười toe toét đưa bàn tay nhỏ xinh của mình ra trước mặt Liz. Đối với Liz, nụ cười này của Anna thực sự quá mức sáng chói, nụ cười ấy đã in quá sâu vào trong ký ức sau này của cô. Liz mỉm cười đưa tay ra bắt lấy tay Anna, có vết trầy thật rõ ràng, nhìn quanh phòng này có lẽ cậu ta đã tập luyện vũ khí. Một con nhóc 4 tuổi luyện tập như vậy làm gì chứ?

- Tớ, tớ là Liz Lâm, cậu có thể gọi tớ là Lizzi cũng được.

- Rất hân hạnh được cậu giúp đỡ. Có cậu ở đây rồi tên Sky đó sẽ không bắt nạt được tớ nữa.

- Sky? Cậu, đó là tên của cậu sao?

Liz ngước lên nhìn Arthur có chút thắc mắc. Anna lúc này liền kinh ngạc nhìn Arthur lại nhìn Liz.

- Cậu? Anh ta là cậu ruột của cậu sao Liz?

- A, đúng vậy.

Liz gãi gãi đầu lên tiếng. Arthur đứng đó hoàn toàn không có ý định lên tiếng gì cả. Ngay lúc đó có tiếng bước chân chạy vang lên, khi họ quay ra thì một bóng dáng nhỏ bé xinh xắn liền vụt qua mà ôm chầm lấy Arthur kia cùng với đó là giọng nói của trẻ con vui vẻ vang lên.

- Anh trai, nhớ anh quá đi.

- Sarah, là em sao Sarah?

- Anna.

Sarah quay ra nhìn thấy Anna liền nhảy xuống khỏi người Arthur mà tới ôm lấy Anna, cả hai ôm nhau cười vui vẻ nhảy như con chơi. Liz đứng một bên thật không thích nghi được hoàn cảnh này.

Sau một hồi nói chuyện vậy là Liz đã hiểu, Anna vốn được Arthur huấn luyện đã lâu, Sarah lại là em họ của Anna, luôn miệng gọi Arthur là anh trai này anh trai kia, bọn họ bây giờ đều ở đây mà Liz rất vô tình cũng bị lôi kéo đến đây. Nhưng cô nhóc Sarah này thực sự là quá mức, giống cặp song sinh kia. Liệu đây có phải ngẫu nhiên hay không?

- Các người đừng có động vào con bé Liz, hiện nay ta đã đứng tên giám sát giúp con bé số tài sản đó. Hơn nữa có làm gì cũng hãy nghĩ đến phía bên ngoại của con bé. Nhà Vilson không phải muốn là động tới được.

- Ba nhưng chuyện này....

- Ba chẳng lẽ lại để con bé hỉ mũi chưa sạch đồ nuốt trọn đồng tài sản to lớn của chúng ta?

Mọi người ngồi trước bàn dài mà bất mãn không ngừng việc tài sản lần này. Lão gia gia tức giận đập mạnh tay lên bàn.

- Cảm ơn cho ta. Các người làm những gì sau lưng ta tưởng ta không biết sao? Tốt nhất yên ổn trong địa phận của mình cho ta.

Nói rồi lão gia gia liền đứng dậy rời đi. Cái gia đình này còn muốn loạn đến thế nào nữa đây? Mọi chuyện từ bao giờ lại đi đến mức này? Trò chơi của gia tộc, ai sẽ là người kết thúc nó đây?

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Sinh Con* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 55

- Sarah lại đi mà chưa về sao?

Liz thờ dãi hai tay chống cằm ngồi bên cạnh Anna than thở. Đã hơn một năm nay Sarah cứ liên tục rời đi mà rất ít khi quay trở lại đây nên chỉ còn lại Liz và Anna cùng luyện tập với nhau. Cả hai đều nhớ Sarah.

- Liz, sinh nhật của cậu sắp tới phải không? Là ngày nào nhỉ? 13 phải không?

- A, là 14.

Liz mỉm cười nhìn Anna đành phải nói dối. Ngày 13 đó không phải là ngày cô bé được phép ăn mừng. Anna cũng vui vẻ cùng Liz chúc mừng ngày cô bạn ra đời.

Từ hôm đó, cả hai đứa vui vẻ cùng nhau luyện tập mà chơi đùa. Thành thạo Liz phải về lại đại gia tộc cùng làm giàu cho cái túi của mình trong khi Anna phải quay về nhà. Có đôi khi Sarah sẽ trở lại và cả ba sẽ cùng nhau vui vẻ nói chuyện. Sarah cho họ biết rằng cô bé đã quen với một cô bé nhìn rất giống mình tên là Sam Sam, cả hai đứa ở đó rất vui. Liz nghe vậy cũng liên kinh ngạc nhưng cũng không có hỏi gì nhiều, vẫn là thật may cặp song sinh kia sống tốt.

Vào một ngày nào đó khi Sarah cũng vừa mới 5 tuổi, Liz và Anna ngồi cùng nhau trong đêm mưa lớn mà nhìn ra bên ngoài cảm thấy lo lắng.

- Sắp được gặp Sarah rồi phải không Anna?

- Đúng vậy, Sky nói ngày mốt thì phải.

Cả hai đứa lại rơi vào trầm lặng, ngày hôm nay sao lại có dự cảm không hay gì thế này? Liệu có chuyện gì xảy ra hay không?

Liz và Anna vẫn cứ ngồi tại đó và chờ đợi bóng dáng quen thuộc tới nhưng..

- Tại sao Sarah và Sky chưa trở lại như vậy chứ hả?

Anna than thở đi qua đi lại trước sân mà đá văng tung tóe vài vũng nước đọng lại kia. Liz ngồi trên bậc thềm hai tay chống má chăm chú nhìn Anna. Quả đúng là họ thất vọng khi không gặp được Sarah.

Ngày hôm sau đó, Liz đứng dưới sân nhìn lên chỗ Anna đang đứng trước nhà kia.

- Tổ phải về đại gia tộc một chuyến rồi, gặp cậu sau Anna.

- Nhớ cẩn thận đó Liz.

- Ừm. Có gì tớ sẽ gọi cho cậu.

Liz mỉm cười rồi lên xe mà mau chóng đi mất. Anna đứng đó nhìn theo chiếc xe đang dần khuất bóng kia. Liệu có phải dự cảm này của cô bé là sai lầm hay không khi cô lại cảm thấy có gì đó rất bất an không thôi.

Rất nhanh sau đó Anna nhận được cuộc gọi từ cô bạn của mình mà hoảng hốt vội vàng muốn bay thẳng về bên kia nhưng liền bị gia đình mình ngăn cản. Gia đình không muốn cho cô bé xen vào chuyện của chú mình, Anna bất lực không thể làm gì hơn. Suốt 1 năm trôi qua đó cô cũng không gặp lại Liz mà chỉ có thể liên lạc với nhau qua email. Bọn họ mất tin tức của Sarah rồi.

Đại gia tộc họ Lâm

- Anh cả chúc mừng nhé, cậu nhóc Lâm Thiên đó thật là một tin vui lớn.

- Thật hiếm khi nhìn thấy mặt mũi của em Liz.

Lâm Hạo đứng đó tay đút túi quần nhìn Liz mỉm cười. Bọn họ lúc này đều là những nhóc tỳ, tuy ba mẹ mình có chút bất đồng nhưng hiển nhiên không ảnh hưởng tới họ. Liz đứng đó nhìn Lucy đang đứng một chỗ chẳng chịu nói chuyện gì nhiều kia, con bé này chắc chắn lại bị bức ép đến phát điên rồi.

- Lão gia gia, tiểu thư Sam Sam tới rồi.

Quản gia Smith vừa thông báo liền khiến nhiều người ở đây chú ý tới cánh cửa. Ngay lúc đó cánh cửa được mở ra, một cô bé vừa quen vừa xa lạ liền xuất hiện. Liz liền kinh ngạc khi chạm đến đôi mắt của người này, không thể nào, đứa em họ này... Sao lại có chuyện này xảy ra chứ? Thật thật rồi, Anna.

- Cậu có phải là...

- Đừng quá phận.

- Vậy cháu không được phép nói ra sao?

- Phải. Hãy cứ coi như chẳng biết gì cả. Điều đó tốt cho chúng ta.

Arthur nói rồi cũng liền đóng cánh cửa phòng sách lại. Liz đứng bên ngoài nhìn cánh cửa đóng im lìm không nói gì liền mím môi mà hai bàn tay gắt gao nắm chặt lại. Sao lại có chuyện này xảy ra chứ?

Nhìn em họ mình lớn lên từng ngày, Liz cũng chẳng dám nói chuyện nhiều với con bé cũng như nói cho Anna hay vì cô bé biết hậu quả của chuyện này. Cứ vậy mà chẳng mấy chốc thời gian vụt trôi qua.

- Liz, chúc mừng sinh nhật, tớ biết hôm nay mới thực sự là ngày cậu ra đời. Tớ biết mà.

- Anna.... ngày hôm nay.

- Đừng lo, đó không phải lỗi của cậu Liz.

Anna tiến tới mà ôm chặt lấy Liz, cậu nhóc mập vừa lúc tới nơi cũng liền tiến vào phòng ngoan ngoãn ngồi xuống bên cạnh Anna.

- Fatimy cậu cũng tới sao?

- Tôi sẽ luôn theo sát tiểu thư Anna.

- Cũng tốt.

Liz gật đầu nhìn Fatimy, quả thực cậu ta không phải tên này nhưng họ đã từ lâu luôn gọi cậu ta bằng cái tên này. Ngày hôm đó, là ngày Liz vượt qua bóng ma tâm lý trong lòng, là ngày Liz đã nói toàn bộ sự thật cho Anna. Kết quả mà cô đã lường trước được rằng Anna rất kích động mà bỏ đi cùng Fatimy giữa chừng. Liz cũng liền đó đi thanh toán mà ôm lấy chú gấu bông, món quà từ Anna mà rời khỏi nhà hàng.

Vừa mở cửa nhà ra, Liz liền thấy một mảng tối quen thuộc, cô đóng cửa lại dơ tay lên tường bật đèn lên sau đó đi đến bên ghế sofa ngồi xuống đó mà nghỉ ngơi.

- Anna đừng làm gì ngu ngốc.

Liz không biết mình ngủ từ lúc nào nhưng cô biết cậu Arthur đã ôm cô về phòng ngủ. Hôm nay cậu ấy lại về sớm vậy sao? Nhưng kể từ năm đó, chưa bao giờ cậu ấy chúc mừng sinh nhật của cô. Năm nay cô đã 18 tuổi rồi.

- Ừm..

Liz đột nhiên thấy nhột nhột mà lạnh lạnh, cô cố mở đôi mắt nặng trĩu ra mà chớp chớp thích ứng với ánh sáng trong phòng mình. Liz lập tức hoảng hốt vì gương mặt quen thuộc phóng đại ngay trước mặt mình.

- Cậu, cậu có chuyện gì vậy?

- Liz, thật giống Mary.

- Cậu...

Liz kinh hãi nhìn người mà mình luôn gọi là cậu suốt bao năm qua kia. Arthur đưa tay lên chạm vào gương mặt của Liz mà ánh mắt chột trùng lại nhưng đôi môi khẽ nhếch lên một nụ cười.

- Liz, phải làm sao với cô bé như em đây?

- Cậu, cậu muốn làm gì? Không được, cậu mau tránh ra đi.

Liz hoảng hốt hơn nữa vội đẩy Arthur ra nhưng là không được. Cô làm sao đâu lại được người đã dạy mình từ khi còn nhỏ, làm sao phản kháng được người cậu này đây?

- Đừng gọi tôi là cậu của em. Tôi không phải là cậu của em, tôi chỉ là được Mary đưa về nhà mà thôi, tôi không phải thân thích gì với em.

- Cậu, cháu...

- Sẽ không sao đâu Liz, mọi chuyện sẽ ổn thôi. Mary là, Mary...

Ngay lúc đó Arthur đã cúi xuống cắn nát cặp môi chúm chím xinh xinh của Liz kia. Phải làm sao mới được đây? Sao Liz lại lớn lên giống Mary như vậy chứ? Cái chết của Mary, thật chết tiệt nếu như hôm đó chị ấy chịu ở nhà mà không rời đi như vậy. Chỉ vì bảo vệ cho bé con này mà... Càng nghĩ tới Arthur càng phát tiết lên Liz mặc cho cô sợ hãi mà gào thét đến đâu.

Sinh nhật của cô cậu không nhớ, sinh nhật của cô lại là ngày ba mẹ cô mất, sinh nhật của cô cậu tặng cho cô một món quà lớn làm sao. Cậu sao lại đối xử với cháu như vậy chứ?

Reng, reng, reng.

Chuông điện thoại không ngừng vang lên làm cho Liz đang mê man nằm trên giường cũng liền nhú mào thức dậy mà với lấy điện thoại bàn áp lên tai.

- Alo.

- Liz sao lại không gọi được vào di động của chị vậy? Mà cái đó không quan trọng, bây giờ chị mau đến bệnh viện Angel cho em, Anna, Anna gặp chuyện rồi.

- Cái gì?

Liz kinh hãi bật dậy mà cảm thấy hạ thân có phần đau nhức. Nén lại nỗi đau cô cố gắng giữ mình thật bình tĩnh nói vào điện thoại.

- Chuyện này là sao? Được rồi cậu hãy bình tĩnh lại đi Fatimy, tôi sẽ lập tức đến. Đợi tôi.

Liz nói rồi mau chóng vắt cả điện thoại ở đó mà mau chóng đứng dậy, đau, thật sự đau quá. Nén lại cơn đau của mình, Liz mau chóng mặc quần áo vào sau đó liền xuống nhà lấy xe trực tiếp đến Angel. Chuyện kia cô sẽ nghĩ lại sau nhưng chuyện của Anna thì, nếu Fatimy đưa Anna tới bệnh viện Angel thì xem ra thực sự có chuyện nghiêm trọng rồi. Chẳng lẽ liên quan tới vấn đề của Sarah sao?

Bệnh viện Angel.

- Fatimy chuyện này là sao hả?

- Chị, tiểu thư sau khi nghe chị kể chuyện liền tức giận bỏ đi một mình. Em đã lo lắng gọi cho tiểu thư cuối cùng lúc tiểu thư chịu bắt máy thì em liền nghe thấy tiếng va chạm mạnh và rồi khi tìm đến thì.

- Chết tiệt.

Liz tức giận đập mạnh vào tường khiến cho tay của cô cũng chịu tổn thương. Cả hai bọn họ đều lo lắng ngồi chờ đợi trước phòng phẫu thuật. Khi đèn vừa tắt, Liz và Fatimy vội tiến về phía bác sĩ đang đi ra kia.

- Ramo, cô gái bên trong thế nào rồi?

Liz lo lắng lên tiếng trước, Ramo là người mở bệnh viện nhỏ này, cô ấy cũng là nhờ sự giúp đỡ của Liz, cho nên có việc gì họ đều đến tìm Ramo. Ramo bỏ khẩu trang ra, cô thờ dãi nhìn Liz.

- Tôi đã phẫu thuật cho cô gái đó rồi nhưng tình hình không khả quan. Tuy giữ được mạng của cô ấy nhưng não bộ tổn thương không nhỏ, việc mà cô ấy có tỉnh lại hay không thì..

- Không, tiểu thư sao.....

Fatimy thất thần ngã khụy ngay tại đó, Liz thì kinh ngạc mở lớn mắt sau đó liền chạy nhanh vào trong phòng phẫu thuật tìm kiếm Anna. Nhìn Anna đang nằm đó mà Liz không thể tin, sao lại có chuyện này được? Liz ôm lấy Anna mà không ngừng khóc, Anna của cô, Anna của cô sao lại ra nông nỗi này. Đáng lẽ cô không nên nói cho Anna biết tất cả sự thật, đáng lẽ cô không nên nói mới đúng.

Ngồi trên ghế trước giường bệnh của Anna, Liz nắm chặt hai tay mà trầm tư suy nghĩ. Fatimy đứng một bên cũng lo lắng không thôi, chuyện này chẳng lẽ là liên quan tới người đàn ông đó?

- Fatimy, hãy đưa Anna đến chỗ của cậu ở tạm thời, đừng để bất cứ ai phát hiện ra cậu ấy.

- Còn chị thì sao Lizzi?

- Tôi phải đi gặp một người, phải đưa người đó tới trước mặt Anna. Tôi sẽ liên lạc với cậu sau khi đưa người đó tới.

Liz nói rồi cầm lấy điện thoại của mình bấm một loạt dãy số sau đó áp lên tai chờ đợi trong những tiếng chuông kéo dài.

- Liz, sao lại tìm tới tôi thế này?

- Poss, cậu đã hoàn thành được thứ mà tôi đã nhờ trước đó chưa?

- Tương chuyện gì, tôi đã nghiên cứu thành công từ lâu rồi Liz, cứ nghĩ cô sẽ chẳng còn nhớ gì nữa chứ. Được rồi ngày mai tôi sẽ đem nó đến cho cậu, địa điểm ở đâu đấy?

Poss ở đầu dãy bên kia cười sáng khoái lên tiếng. Liz nghe được câu trả lời liền có một chút an tâm hơn mà mắt nhìn chăm chăm vào Anna.

- Cậu biết nhà của Fatimy chứ? Ngày mai hãy đến đó.

- Được rồi.

- Poss, tôi sẽ lập một nhóm mới, cậu sẽ tham gia chứ?

- Tôi thì luôn ủng hộ cô mà Liz, chỉ có điều trọng trách mà ông già nhà tôi giao cho nên không thể rong ruổi cùng cô được. Yên tâm đi, tôi sẽ gửi tới cho

cô một người không kém đâu.

- Ủ, gặp lại cậu sau.

Liz nói rồi liền đứng dậy, cô nhìn Anna lại nhìn Fatimy mà cầm lấy túi đồ của mình.

- Fatimy, tôi phải đi một chút, sẽ sớm quay về thôi nên cậu hãy chăm sóc cho Anna của chúng ta.

- Được, chị hãy cẩn thận Lizzi.

- Tôi biết.

Liz mỉm cười nhìn Fatimy sau đó liền rời khỏi phòng. Lúc này cô cần đi gặp một người, nhất định phải đi gặp thôi. Đến cuối cùng thì cả ba bọn họ sao lại có cái số mệnh đáng nguyên rủa thế này?

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Sinh Con* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 56

- Liz sao chị lại ở đây?

- Sam Sam, à không tên em phải là Sarah, mau theo chị.

Liz không nói hai lời liền kéo Sarah (lúc này cô đang sống dưới thân phận Sam Sam ở thời điểm khi cô mới 16 tuổi) đẩy lên xe cùng đến ngôi nhà thiên nhiên của mình mà sau này Lâm Thiên đã chuyển tới đây ở. Sarah hoàn toàn không hiểu gì cả để mặc Liz kéo vào nhà. Bình thường quan hệ của cả hai rất tốt vì Liz cũng thường xuyên nói chuyện với cô không như mọi người trong đại gia tộc.

- Sarah em không phải người của đại gia tộc, chị không biết năm đó đã xảy ra chuyện gì nhưng Sam Sam thật sự đã biến mất không rõ sống chết còn em thì mất trí nhớ và được thay thế trở thành Sam Sam vì gương mặt của bọn em giống hệt nhau.

- Chị đang nói cái gì vậy Liz?

- Sarah, đó là tên em. Sarah Taylor là tên của em.

Liz nắm tay Sarah đi xuống tầng hầm của căn nhà mặc cho Sarah có hiểu hay không. Sarah lúc này hoàn toàn hoang mang vì cô chẳng hiểu Liz đang nói gì cả, cô lại không phải Sam Sam là sao chứ?

Căn tầng hầm bí mật vừa được mở ra, Sarah nhìn vào căn phòng tối trước mặt, Liz đưa tay ấn công tắc trên cửa thì cả căn phòng liền sáng bừng lên. Sarah từ từ bước vào căn phòng, Liz liền đó đóng cửa lại nhìn biểu hiện Sarah đang kinh ngạc vô cùng kia. Liz biết chứ, cô biết khi cho Sarah xem những thứ này thì mọi thứ sẽ thật sự quay về quỹ đạo ban đầu. Tất cả bọn họ đều là trò đùa của thượng đế mà thôi, sự tồn tại của bọn họ mới đau đớn làm sao.

- Liz nơi này... ????

- Là toàn bộ ký ức của em. Sarah hãy mau mau nhớ lại đi vì... cậu ấy đang đợi em.

Liz nhìn Sarah đang đi từ từ xung quanh căn phòng theo dõi mọi thứ trong sự ngạc nhiên. Bỗng Sarah chợt dừng lại ở bức ảnh nhỏ kẹp trong quyển sách có hình Sarah lúc 2 tuổi và một cô gái xinh đẹp chỉ lớn hơn một chút. Cả hai đều đang mỉm cười rất vui vẻ.

- Đây là...

Sarah đột nhiên đưa hai tay lên ôm đầu, đau quá, cái gì thế này, nụ cười này, gương mặt này.... Tiếng cười giòn tan của trẻ em, ba gương mặt đó, Sao lại?

- Sarah.

Liz hoảng hốt vội chạy tới đỡ lấy Sarah đang sắp ngã xuống kia. Sarah túm lấy cánh tay của Liz mà vô cùng hoảng hốt có phần gấp gáp, cô bé hét lớn.

- Liz, Anna... Anna đang ở đâu? Chị ấy đang ở đâu?

- Anna đã.....

Liz và Sarah cùng ngồi yên lặng một chỗ trước căn biệt thự cổ mà không ỏi gì cả. Liz quay sang nhìn Sarah đang ngồi bên cạnh tự ôm lấy bản thân mà gục đầu vào hai cánh tay không rõ biểu cảm kia. Mặt trời đang dần ngả về tây nhuộm màu u buồn cả cánh đồng hoa mặt trời, nhuộm cả sự u buồn đó vào chính cả hai cô gái trẻ đang ngồi kia.

- Sarah mọi thứ sẽ ổn thôi, đó không phải lỗi của em.

- Cũng chẳng phải lỗi của chị.

Sarah vẫn không chịu ngẩng đầu lên, giọng nói của cô bé có chút ồm ồm. Liz đưa tay vỗ vỗ nhẹ vào lưng Sarah mà ánh mắt đầy ưu thương. Đã rất lâu rồi.

Ngay khi mặt trời vừa tắt hẳn, một chiếc xe gia đình khá lớn màu đen như hòa mình vào màn đêm vừa buông xuống mà dừng lại ngay trước biệt thự cổ. Lúc này Sarah mới ngước lên nhìn Fatimy và một cô gái tóc vàng mặc trang phục hầu gái đang đẩy xe có gắn máy thở oxy hiện đại về phía họ. Sarah vội vàng chạy tới nhìn Anna mà nắm lấy tay chị họ của mình kích động.

- Anna là em đây, Sarah trở về rồi, em về rồi đây.

- Sarah đưa Anna vào trong rồi nói.

Nhìn Sarah kích động như vậy Liz liền lên tiếng nhắc nhở. Họ liền đưa Anna vào biệt thự tới căn phòng “dễ thương” đó. Liz nhìn cô gái kia mà nhàn nhạt lên tiếng.

- Cô là người mà Poss gửi tới?

- Vâng thưa nữ hoàng, tôi là Alice.

Alice cúi đầu mà thận trọng lên tiếng. Liz cũng chẳng hỏi gì thêm hướng về phía giường nhìn Sarah từ đầu tới giờ vẫn luôn nắm chặt lấy tay của Anna không buông.

- Em sẽ không bỏ qua, em sẽ tìm ông ấy để hỏi cho rõ.

- Sarah nghe cho kỹ đây...

Liz hai bước liền đi tới túm lấy Sarah mà kéo đứng dậy, đôi mắt của Liz hoàn toàn là lo lắng mà xen một chút tia tức giận trong đó. Giờ phút này cô đã nhận ra, ngay khi nhìn Sarah như vậy, nhìn Anna như vậy cô không muốn bất cứ ai có thể tổn thương đến họ nữa.

- Em không được phép cho người khác biết rằng em đã nhớ được. Hãy cứ sống như trước đây, như lúc em là một Lâm Sam Sam. Ba của em, ông ta là một kẻ điên, chúng ta sẽ không thể làm gì ông ta nếu không có sự chuẩn bị chu toàn. Chính bản thân em phải hiểu điều đó hơn ai hết chứ?

- Vậy Anna, Anna phải làm sao chứ?

- Có Alice ở đây sẽ không một ai có thể làm tổn thương Anna. Chị sẽ tìm những người khác để giúp đỡ chúng ta. Chúng ta sẽ ổn thôi Sarah.

Liz nói rồi ôm lấy Sarah vào lòng. Nhìn Sarah vừa khóc vừa hỏi cô làm cho Liz đau đớn không thôi. Đúng vậy, bọn họ sẽ ổn thôi. Mọi thứ sẽ ổn thôi, sẽ ổn khi họ còn đang ở bên nhau.

Ngay sau thời gian đó, Liz đã thành lập lên hội Life, Sarah hoàn toàn dấu đi thân phận của mình khi cô tham gia hội của Liz chỉ duy nhất mình Liz và Fatimy là biết rõ sự hiện diện của Sarah. Bọn họ đều tạo cho mình một cuộc sống khác, họ sẽ coi như tất cả chưa có gì xảy ra cả.

- Liz, tất cả đều ổn chứ? Lần trước chúng ta đã không tiện nói chuyện.

- “Đều ổn cả. Vì mama của chị, vì Anna và vì cả em nữa... Sam Sam.”

- Em sẽ bảo vệ con của em Liz, em sẽ coi như không có gì xảy ra như chị đã nói. Nhưng em sẽ cứu người đó, chỉ người đó mà thôi. Tạm biệt, hẹn gặp lại chị vào một ngày không xa, dưới thân phận của chính em, là một Sarah Taylor.

Sarah nói rồi liền cúp máy vừa lúc đó quản gia Trương đi vào nói cho cô biết Dương Chí Phong tới tìm cô. Tất cả tội lỗi là từ Sarah cô mà ra. Xin hãy thứ lỗi cho những gì cô đã làm.

Vài tháng sau đó, Liz đã một mình đi về phía ngọn đồi nằm trên khu nghĩa địa, cô đặt hai bó hoa cúc trắng xuống hai ngôi mộ nằm sát ngay cạnh nhau mà thì thầm.

- Bác James, Lizzi tới thăm bác đây, cháu đã mua hoa cúc mà bác thích tới. Nana rất dễ thương, cháu sẽ bảo vệ cho em ấy.... Bác, cháu đã trả thù cho mama và papa nhưng sao cháu lại không thấy vui thế này?

Liz đã ngừng lại một lúc, cô đứng đó hai tay đút túi áo mà mím môi lại. Phải một lúc lâu sau đó cô mới tiếp tục lên tiếng mà bàn tay đưa lên vuốt ve bụng của mình rất nhẹ nhàng.

- Bác cháu đã từng có một đứa con nhưng đứa bé đó mất rồi. Cháu không hiểu cậu muốn gì ở cháu, cháu không biết rằng cậu sẽ lại ghét cháu như vậy. Cháu thực sự đã làm sai gì sao? Chẳng lẽ vì cháu giống mama? Vì cháu đã hại chết mama và papa cho nên cậu mới làm như vậy sao?

Nói đến đây Liz như nghẹn lại khi nước mắt cô cố gắng kìm nén bao nhiêu năm lại một lần nữa tuôn rơi. Liz đã luôn tỏ ra mạnh mẽ suốt bao nhiêu năm qua nhưng cuối cùng trước người thân mà cô kính trọng thì cô cũng chẳng kìm được cảm xúc nữa.

- Cháu sẽ bảo vệ Sarah, cháu sẽ bảo vệ con bé trước Simon Taylor. Cháu không biết mình có thể sống sót được không nữa, nhưng đây là điều cuối cùng cháu có thể làm cho Sarah và Anna. Cháu sẽ sống trong suốt phần đời còn lại cùng với Anna. Cháu xin lỗi vì đã im lặng nhìn mọi thứ diễn ra, cháu thực sự xin lỗi rất nhiều...

Liz nói rồi cô ngã khụy xuống đó mà dường như quỳ trên nền đất cát, cô đưa tay lên lau hết nước mắt trên mặt, nhưng tại sao càng lau nước mắt càng rơi nhiều thế này?

- Cháu phải đi rồi, cháu cũng không biết cậu ấy đang ở đâu nữa, mong rằng sẽ không cần phải gặp lại cậu ấy nữa.

Liz nói rồi đứng dậy, cô cố lau sạch nước mắt sau đó một mình cô đơn rời khỏi khu nghĩa trang mà đi về phía chiếc xe của mình. Ngồi trong xe nhưng Liz cũng không có rời đi ngay, cô ngồi đó cầm lấy một tập hồ sơ đặt ở ghế phụ mà cố gắng ổn định tâm trạng xem hết không bỏ sót điều gì.

- Thì ra là vậy...

Liz nắm chặt lấy vô lăng khiến cho đường gân nổi cả lên thể hiện rằng cô đang rất tức giận. Ngay lúc đó Liz đã rời khỏi nơi này ngay lập tức mà không để ý rằng từ đằng xa luôn dõi theo cô là một người đàn ông đang ngồi trong một chiếc ô tô đen bóng loáng. Người đó mỉm cười nhìn theo bóng ô tô phía trước đang khuất dần mà không nhận ra gương mặt mình hoàn toàn là khát máu cùng ham muốn hơn bao giờ hết.

Đã thật lâu rồi !

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Sinh Con* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 57

_ Trở Về Hiện Tại _

- Đến rồi sao, mau ngồi đi.

Simon Taylor nhếch miệng cười nhìn cô gái trước mặt mà chỉ tay về hướng đối diện nói lời khách sáo. Khâu Nhược Linh cũng liền đi tới ngồi xuống chỗ đối diện với Simon Taylor. Hôm qua mẹ cô ta đột nhiên gọi tới nói rằng có người muốn gặp cho nên cô ta cũng chẳng thắc mắc nhiều bởi mẹ cô ta nhấn lại sẽ có lợi thôi.

- Theo tôi được biết, Khâu tiểu thư đây là không có một chút danh phận nào mà ở lại bên cạnh Dương Chí Phong.

- Ông... Sẽ nhanh thôi, tôi sẽ có.

Khâu Nhược Linh tức giận lên tiếng. Đúng vậy, cô phải nhanh chóng tìm cách khiến cho những kẻ ngáng đường kia biến mất, vị trí Dương phu nhân phải là cô và luôn như thế. Như nhìn ra suy nghĩ của Khâu Nhược Linh, Simon Taylor nhếch miệng cười tiếp tục lên tiếng.

- Khâu tiểu thư có muốn biết ba mẹ mình hiện giờ như thế nào hay không?

- Hà? Ý ông là sao? Hơn nữa ông là ai hả?

Khâu Nhược Linh nhú mày nhìn người trước mặt này. Nụ cười tưởng như vô hại của ông ta nhưng lại làm cô bất an vô cùng. Mới hôm qua cô ta còn nói chuyện với mẹ mà, sẽ có chuyện gì xảy ra được chứ?

- Xem ra cô chẳng biết gì rồi.

Simon Taylor chỉ cười và cười mà ngay lúc đó một người mặc vest đen liền đi vào phòng cúi đầu chào sau đó đặt một tấm ảnh tới trước mặt Khâu Nhược Linh rồi nhanh chóng lui ra ngoài. Cầm tấm ảnh lên xem, Khâu Nhược Linh trợn mắt kinh ngạc vì ba mẹ của cô người toàn vết thương đang bị trói lại nhốt ở một không gian tối tăm nào đó.

- Ông... ông là ai? Ông muốn gì ở ba mẹ tôi chứ?

- Không, phải là tôi muốn gì ở Khâu tiểu thư. Rất đơn giản thôi, mang Dương Vũ Vũ và Dương Băng Băng tới cho tôi.

Simon Taylor nhếch miệng cười đầy vẻ nguy hiểm mà giọng nói bức người đó vang lên khiến Khâu Nhược Linh run rẩy. Tại sao người trước mặt này lại muốn hai đứa song sinh kia cơ chứ? Hai đứa song sinh đó đặc tội gì với ông ta hay là họ có quan hệ gì đó?

- Nếu có thể mong Khâu tiểu thư không nên để người thứ hai biết điều này nếu không hậu quả cô tự biết...
- Được, nhưng phải đưa bọn nhóc đó tới chỗ nào và bao giờ?
- Tôi nay hãy mang cả hai đứa nhóc đó tới biệt thự Black Rose, cô biết chứ Khâu tiểu thư, biệt thự đen ở thành phố bên cạnh đây thôi.
- Được.

Khâu Nhược Linh cầm lấy tấm ảnh mà run run sau đó liền đứng dậy rời khỏi nhà hàng này nhanh chóng. Dù bây giờ cô có thắc mắc bao nhiêu đi chăng nữa thì cũng phải để sau, ba mẹ cô mới là quan trọng nhất còn hai đứa song sinh kia cô quan tâm làm gì cơ chứ.

Khâu Nhược Linh đi rồi, một cô gái mặc bộ vest đen, tóc vàng hoe cắt ngắn đến ngang tai cùng mái ngố nhìn có vẻ rất lạnh lợi tiến vào phòng. Cô gái đó mỉm cười cầm điện thoại bấm bấm mà tay đeo găng đen một nửa thích thú ra mặt.

- Papa, có cần phải kêu cô ta hộ tống cặp song sinh đó đến chỗ papa? Chúng ta cũng có thể đi mời hai đứa nhóc đó được mà.
- Raon, một công đôi việc.

Simon Taylor vừa thưởng thức trà mà mỉm cười nhìn cô gái tên Raon kia. Raon vui vẻ ngồi xuống chỗ mà vài phút trước đó là Khâu Nhược Linh đang ngồi, cô nàng mỉm cười vui vẻ đặt điện thoại của mình xuống.

- Con hiểu rồi papa, con nhất định sẽ chăm sóc cho cô ta thật cẩn thận. Dù sao thì cô ta cũng là người gây tổn thương cho Sarah mà, ngoại trừ papa ra không ai được phép làm thương tổn Sarah.
- Con hoàn thành hết công việc rồi sao Raon?
- Con hoàn thành rồi, những việc nhỏ con để lại cho hết những người khác. Papa, con tới đó được chứ? Con tới thăm mama, được chứ?
- Nếu con muốn.
- Cảm ơn papa.

Raon nghe được sự đồng ý từ Simon Taylor liền đó nở nụ cười cùng ánh mắt đáng sợ vô cùng, đó là sự khát máu chưa từng thấy. Simon Taylor chỉ liếc cô gái bé nhỏ này. 'Raon, hãy cho ta xem con làm được những gì. Là con hay Sarah !'

Nhà họ Dương.

- Dương Dương, thật lâu rồi mới được gặp cậu.

Vũ Vũ ngồi ở ghế sofa nghiêm túc nhìn Dương Dương sau đó cậu nhóc liền nở nụ cười vui vẻ tiến tới ôm lấy Dương Dương mà vỗ vỗ vai, hành động này thật như những người trưởng thành. Cả ba đứa nhóc đã chơi với nhau từ khi còn rất nhỏ, hiện tại quan hệ tuy có ba năm xa cách nhưng không sao.

- Cậu thì thật là thảm hại đó Vũ Vũ.
- Tôi vẫn nhớ cậu từng là một kẻ mít ướt.
- Vẫn hơn một tên ngốc nghếch bỏ mặc cả em gái và mẹ mình mà chẳng hay biết gì.

Dương Dương nhàn nhạt lên tiếng mà chẳng thèm nhìn mặt Vũ Vũ ngồi yên suy nghĩ đôi chút về vấn đề của Băng Băng. Lý Diên Vĩ cùng Dương Chí Đình ngồi ở phía xa nhìn hai đứa nhóc này đang đối đáp rất là kì lạ kia. Ở hai đứa dường như trông rất già dặn như một người lớn như bọn họ.

- Chị là cô trẻ của đứa nhóc kia sao?
- Há? Ý cậu là sao hả nhóc? Họ khác nhau liền không có quan hệ huyết thống sao?
- Ý tôi không phải vậy.

Dương Chí Đình chỉ là tiện hỏi vậy chứ cũng chẳng thắc mắc nhiều làm gì, dù sao cũng là chuyện nhà người ta mà thôi. Lý Diên Vĩ mỉm cười nhìn về phía hai đứa nhóc đó.

- Bọn trẻ đó thật tội nghiệp khi phải lớn lên trong hoàn cảnh như này. Nhóc, tôi nhớ có chút việc phải đi trước cho nên cậu chăm sóc hai đứa đó cẩn thận.
- Được, chị cứ đi đi.

Dương Chí Đình chẳng thèm nhìn Lý Diên Vĩ mà vẫn chăm chú tới hai đứa nhóc đang nói chuyện với nhau kia. Lý Diên Vĩ cũng không nói nhiều trực tiếp rời khỏi đây, hiện nay cô còn rất nhiều việc phải làm. Trước hết đi tìm hội trưởng để tán gẫu chút chuyện đã.

Lý Diên Vĩ vừa rời đi chẳng bao lâu thì Khâu Nhượng Linh đã trở lại, hôm nay cô đặc biệt chuẩn bị bữa trà chiều cho cái đám nhóc ngồi ngoài phòng khách đang chơi game kia. Băng Băng vẫn chưa về, phải đợi.

- Băng Băng em về muộn.

Dương Dương đang ngồi xem hai chú cháu nhà kia đua xe liền nhìn ra cửa thấy Băng Băng nhanh chóng bước tới trước mặt cô bé. Trong suốt 3 năm qua, Dương Dương chưa từng xa Băng Băng lâu như hôm nay, Băng Băng liền đi là mấy tiếng đồng hồ liền làm cho Dương Dương không khỏi lo lắng dù biết rằng Băng Băng đi cùng ba của cô bé.

- Em về rồi.

Băng Băng mỉm cười với Dương Dương mà được cậu nhóc đưa tay xoa đầu đầy vẻ dịu dàng mà sùng nịnh. Ba người lớn nhỏ kia theo dõi một màn này thật không thích ứng nổi. Vũ Vũ liền bấu môi nhưng cũng chẳng lên tiếng phản đối, ai bảo em gái cậu nhóc ưu ái thằng nhóc mít ướt ngày nào kia chứ?

- Mọi người, bữa tối xong rồi.

Khâu Nhượng Linh từ trong nhà ăn đi ra cất tiếng thông báo, cô mỉm cười nhìn họ đợi họ phản ứng mà cùng nhau ngồi vào bàn ăn. Nhìn mọi người, Khâu Nhượng Lin mỉm cười dịu dàng.

- Đây coi như là lời xin lỗi lúc sáng đi. Mọi người nên ăn nhiều một chút.

Trước sự nhiệt tình của Khâu Nhượng Linh cũng chẳng ai buồn phản ứng, hôm nay ông nội Dương lại không có nhà cho nên cả nhà mấy người họ liền ngồi ăn tối với nhau.

- Băng Băng, em sẽ về lại nhà chúng ta ở chứ?

- Em sẽ suy nghĩ.

- Không được. Băng Băng phải ở với tôi.

Dương Dương nghe vậy liền lên tiếng phản đối ngay lập tức. Vũ Vũ nhìn tên nhóc kém mình một tuổi kia mà lờm cho một cái.

- Thì cậu chuyển tới đây sống cùng là được.

- Như vậy ba tôi sẽ sống một mình.

- Cậu ta tạm thời sẽ không về nhà đâu, ba của cháu đó Dương Dương.

Dương Chí Phong đột nhiên lên tiếng làm mọi người chú ý tới. Nói như vậy thì ý của Dương Chí Phong cả Băng Băng và Dương Dương đều có thể ở lại đây một thời gian. Vũ Vũ càng vui vẻ ra mặt nhưng là không nói gì nữa. Bữa tối đó đặc biệt ngon dù đó là Khâu Nhượng Linh chuẩn bị.

- Hai đứa nhóc các ngươi buộc phải theo ta một chuyến rồi.

Khâu Nhượng Linh cười cười nhìn ba đứa nhóc cùng Dương Chí Đình đang ngủ ghé sofa trong phòng khách trên tầng hai kia mà liền đưa Băng Băng và Vũ Vũ đi trong âm thầm không đánh động tới người làm. Dương Chí Phong cũng đã sớm ngủ luôn ở trong phòng làm việc của hắn ta rồi. Ba mẹ của cô ta chắc chắn sẽ được an toàn.

Biệt thự hoa mặt trời.

- Hội trưởng và cái người kia vẫn chưa ra khỏi phòng, họ nói chuyện gì sao?

- Công tước...

Alice nhìn Fatimy đang ngồi bên cạnh Anna liền đó lại gần giải đáp thắc mắc cho cậu ta.

- Người đàn ông đang ở cùng nữ hoàng, người đó cứ vài tháng lại tới nơi này thăm tiểu thư Anna một lần.

- Sao? Người đó có quan hệ gì mà tới đây thăm tiểu thư chứ? Alice, người không ngăn cản sao?

Fatimy nhún mày nghi ngờ năng lực làm việc của Alice. Alice nghe vậy chớp chớp mắt sau đó từ từ lên tiếng.

- Bởi vì người đó hoàn toàn không có địch ý, lại có vẻ quen biết với tiểu thư Anna. Hơn nữa vài ngày trước đó, tiểu thư Sarah cũng đã xác nhận, người đó là người quen.

- Cả Sarah cũng...

Fatimy cực kì tò mò về thân phận của người đàn ông này rồi. Khiến hội trưởng run sợ lại quen biết với cả Sarah và Anna. Chẳng lẽ.... là “người đó” sao?

- Cô gái, em rất tuyệt vời.

- Tại sao? Tại sao đến bây giờ lại xuất hiện? Tại sao cậu không biết mất mãi mãi đi.

Liz nắm chặt bàn tay lại nhìn người trước mặt đang cài lại cúc áo kia vô cùng uất hận cùng một chút run sợ không thôi. Người đàn ông này, người mà cô không bao giờ mong muốn gặp lại.

Sky mỉm cười tiến tới, hần đưa tay nắm lấy chiếc cằm xinh xinh của Liz hướng cô nhìn thẳng vào mình.

- Cô gái, em nghĩ là vì sao? Điều gì khiến em nghĩ tôi không đi tìm em đây cô gái?

- Cậu hận tôi phải không? Cậu hận tôi vì tôi mà mama đã chết phải không?

Liz đột nhiên hét lên mà hất văng bàn tay đang nắm lấy cằm mình kia. Cô nhìn Sky với ánh mắt đầy đau đớn mà một màn nước mắt kìm nén không hề rơi xuống, cô không muốn khóc trước mặt người này thêm một lần nào nữa.

- Cậu nghĩ tôi không đau lòng sao? Ngày hôm đó, mama đã gọi điện chúc mừng sinh nhật cho tôi, tôi còn chưa kịp nghe mama nói xong thì liền đó không còn nghe được nữa. Tôi đã phải chạy trốn ngay sau đó thậm chí tang lễ của papa và mama cũng không thể đến vì đại gia tộc cho người tìm kiếm ở khắp nơi. Cậu hiểu chứ? Cậu hiểu cảm giác đó của tôi chứ? Tôi cũng đã từng ước rằng bản thân mình đừng có mặt trên đời này thì hơn. Nếu như vậy có phải papa và mama sẽ không chết?

Liz nói một hơi thật dài, bao nhiêu uất ức, bao nhiêu đau đớn suốt nhiều năm qua liền ở trước mặt người đàn ông này mà nói hết ra. Sky nhìn cô gái trước mặt dù đau đớn nhưng vẫn quật cường không chịu khóc. Hần đã làm gì thế này? Sky đứng đó mà ôm lấy Liz đang ngồi trên giường vào lòng, hần đưa tay vuốt nhẹ mái tóc mượt mà của Liz.

- Phải làm sao với em đây cô gái? Tôi cũng bị bức đến điên rồi, mỗi lần thấy em rõ ràng là hung phần lại cảm giác khát máu mà đến ngay bản thân tôi cũng không hiểu. Có phải tôi đã yêu em hay không tôi cũng không rõ nhưng tôi biết tôi đã từng hận em. Em đã hại chết người mà tôi yêu nhất cuộc đời này, vì em mà tôi không còn được ở bên cạnh người đó nữa.

- Nếu tôi chết rồi cậu sẽ không hận tôi nữa chứ? Sẽ buông tha tôi chứ?

- Cho đến khi tôi cho phép, cô gái em sẽ không chết dễ dàng vậy đâu.

Sky mỉm cười nhìn người con gái ở trong lòng mình đang bất động kia. Cô gái này, lại nói muốn chết sao? Đâu dễ dàng như vậy được? Bởi vì cho đến hiện tại có hai cô gái khác đang lú bước chân của cô gái này lại. Vì hai cô gái đó, cô gái này không thể buông bỏ tất cả được, quá khứ sẽ dễ dàng lặp lại.

- Cậu không thể nắm được số mệnh của tôi trong tay nữa rồi. Cậu đã nói mình không còn là Arthur Vilson nữa cho nên cậu cũng đã mất tư cách để can thiệp vào cuộc sống của tôi Sky. Tôi sẽ không còn sợ cậu nữa đâu, sẽ không sợ nữa.

Liz đẩy Sky ra mà ngược nhìn người đàn ông trước mặt với ánh mắt kiên định. Đúng vậy, sau chuyện vừa rồi cô sẽ không sợ nữa, vì Anna và Sarah cô buộc bản thân mình không được phép run sợ.

- Cô gái, em làm được sao?

Sky mỉm cười tà mị mà cúi xuống hôn lên đôi môi có chút sưng lên của Liz. Sẽ không có chuyện đó xảy ra, Liz vĩnh viễn nằm trong bàn tay của hần ta, sẽ luôn là như vậy.

---

doll: đau lòng cho đôi bạn “già” này, yêu nhau mà cũng khổ,

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Sinh Con* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 58

- Lần trước cô dám thách thức tôi trước mặt bao nhiêu người vậy sao? Cô là cái gì mà có thể kiêu ngạo chứ?

- La tiểu thư, cô chặn đường tôi chỉ vì lý do đó thôi sao?

Mạc Đình nhíu mày nhìn La Hình Ly đang đứng trước mặt mình kia, cô ta năm lần bảy lượt cứ muốn gây sự với cô, xem ra hôm nay không thể yên được nữa rồi.

- Đừng tưởng từng được Phong theo đuổi là cô có thể lên mặt với tôi. Cô chẳng là gì cả, Phong cũng chẳng thèm cô, tôi sẽ khiến cô đến nhìn mặt người khác cũng không dám.

La Hình Ly vừa rút lui từ con hẻm bên cạnh là hai tên to con, ăn mặc bụi bặm xuất hiện, bọn họ nhìn Mạc Đình mà nở nụ cười dâm tà với ánh mắt không kiêng nể gì nhìn khắp lượt Mạc Đình từ trên xuống dưới. La Hình Ly đặc ý cầm lấy phong bì tiền đưa cho hai tên đó rồi mỉm cười quyến rũ nhìn Mạc Đình sau đó lên xe đi thẳng. Hai tên kia thấy La Hình Ly đi rồi liền tiến tới vây lấy Mạc Đình nhỏ bé ở giữa mà cười khà ồ lời kéo cô nàng tới con hẻm mà chúng vừa đi ra kia.

- Cô em, hôm nay bọn anh sẽ phục vụ cô em thật chu đáo.

- Bọn anh sẽ làm cô em nhớ mãi không quên đâu, nhìn cô em cũng rất là ngon nghề mà.

- Các người sẽ động được vào tôi thật sao?

Mạc Đình để mặc hai tên lôi kéo mà lải nhải, cô nhếch miệng cười nhìn bọn họ với ánh mắt thách thức. Một tên nghe vậy tức giận đẩy mạnh Mạc Đình vào tường làm cô hơi nhíu mày, hân hùng hồ xông tới túm lấy Mạc Đình mà muốn xé rách quần áo của cô. Tên còn lại thấy vậy cũng nhanh chóng tiến tới mà gia nhập cuộc vui.

Chiếc áo bị xé rách tả tơi, cả nửa thân trên của Mạc Đình như trần trụi trước mắt chúng chỉ còn lại chiếc áo lót bảo vệ trước ngực. Một tên đưa tay xuống phía dưới cô mà sờ sờ một tên đưa tay lên còn định giật phăng áo ngực của cô ra liền đó bọn chúng trợn tròn mắt cùng hai tiếng đoảng vang lên thật chói tai trong không gian cũng là lúc chúng ngã xuống dưới chân Mạc Đình cùng dòng máu đỏ bắt mắt chảy lênh láng.

Mạc Đình đứng dựa vào tường tư thế vẫn vậy, cô nghiêng đầu sang theo ánh đèn nhen nhóm mập mờ nhìn về cái bóng của một người ở đầu con hẻm. Ngay khoảnh khắc gương mặt không biểu cảm thường ngày của cô liền nở một nụ cười khát máu đáng sợ chưa từng có ở Mạc Đình. Mạc Đình lúc này là như thế nào đây?

Bar Lovely Land, trong phòng vip, La Hình Ly đang quần lấy Lăng Phong không buông trong khi Thiên Bảo và Đình Mẫn ngồi đối diện đang bàn chuyện công kia. Lăng Phong liếc nhìn La Hình Ly để mặc cô ta muốn làm gì thì làm.

- Thiên Kỳ đi đâu rồi?

- Thằng nhóc đó dạo này đang bám lấy Lucian.

Thiên Bảo nhàn nhạt lên tiếng đáp trả Lăng Phong. Vừa lúc đó từ ngoài cửa có một tên đàn em hót hải chạy vào trong phòng cúi đầu trước bốn người này mà cất tiếng báo cáo.

- Dạ thưa, người của chúng ta mới phát hiện ở con hẻm gần quán bar, có hai tên lưu manh vừa bị bắn chết, hơn nữa lại là tay bọn chúng còn bị chặt đứt.

Nghe tên đàn em đó báo cáo mà ba người kia chỉ nhíu mày trong khi La Hình Ly kinh hãi dừng lại mọi động tác. Chẳng phải con hẻm gần quán bar, hai tên lưu manh nữa, là người cô ta vừa thuê sao?

- Lại có kẻ dám động tay ở địa bàn của chúng ta sao?

Lăng Phong bắt mặn lên tiếng. Đã quá lâu rồi chưa từng ai dám động tới tổ chức của bọn họ, mà nay lại có kẻ chán sống sao? Đình Mẫn nhìn tên vừa chạy vào kia liền cất tiếng hỏi.

- Đã dọn dẹp chưa? Có thu được gì thêm không?

- Người của ta đã dọn dẹp rồi. Mà bởi vì ở trong con hẻm đó bị khuất lên CCTV xung quanh không thu được sự kiện trong đó. Tuy nhiên...

- Có gì sao?

Thiên Bảo trầm ổn lên tiếng. Tên đàn em đó gật đầu mà từ từ báo cáo toàn bộ mọi chuyện.

- Chúng tôi đã đến xem CCTV từ quán cafe đối diện, trong đó liền thấy một cô gái tóc vàng và cả... cả cô Mạc nữa.

- Cái gì?

Cả bốn người trong phòng đều kinh ngạc. La Hình Ly đặc biệt có dự cảm không lành, chẳng lẽ cô ta có thực lực tới vậy sao? Nhưng đó là bị bắn hai phát súng, lại bị chặt tay mà La Hình Ly có để ý Mạc Đình chỉ đeo một túi vải nhỏ làm gì có động nổi hai loại vũ khí như dao với súng đâu?

- Vâng, cô Mạc được người con gái tóc vàng về phương tây kia khóa áo lên người, có hơi mờ nhưng chúng tôi chắc chắn đó là cô Mạc làm việc ở đây.

- Mau đem đoạn băng đó tới đây.

Lăng Phong tức giận hét lên làm cho tên đàn em cùng La Hinh Ly đều giật mình. Tên đàn em vâng dạ vội vàng chạy đi đem đoạn băng copy từ quán cafe bên kia đến đây. Họ cũng đã xóa đoạn đó từ quán cafe rồi mà chỉ giữ lại bản thu này.

- Chết tiệt, cô ta làm cái gì thế này? Thiên Bảo gọi cho Thiên Kỳ hỏi Lucian xem sao, dù sao cô ta cũng là người của Lucian.

- Cậu cứ bình tĩnh đi.

Thiên Bảo nhìn Lăng Phong mà vỗ nhẹ Đinh Mẫn ra hiệu cho cô mau gọi. Chuyện này đúng là không bình thường rồi.

Biệt thự Black Rose, Simon Taylor đang ngồi uống trà trong căn phòng riêng của mình được bài trí theo phong cách Nhật cổ điển liền đó một thuộc hạ đi tới thông báo Khâu Nhượng Linh đem người tới.

- Cho cô ta vào.

Simon Taylor nhàn nhạt lên tiếng mà đặt cốc trà xuống chỉ nghe thuộc hạ của mình vâng dạ rồi đi ngay. Chưa tới 5 phút sau, Khâu Nhượng Linh cùng với một thuộc hạ của Simon Taylor đã đem Vũ Vũ và Băng Băng đang ngủ theo vào phòng trà. Simon Taylor liếc nhìn hai đứa nhóc rồi quay qua người của mình lên tiếng.

- Mau đem hai đứa đó về phòng.

- Vâng.

Một người nữa ở phía ngoài cùng người trong phòng trà nhanh chóng đem Vũ Vũ và Băng Băng rời đi. Khâu Nhượng Linh đứng đó, cô nhìn Simon Taylor.

- Ông đã đạt được những gì ông muốn, thả ba mẹ tôi được rồi chứ?

- Cô yên tâm đi, tôi đã để ba mẹ cô được nghỉ ngơi rồi Khâu tiểu thư. Cô có thể đi.

Simon Taylor nhìn Khâu Nhượng Linh mà mỉm cười lên tiếng. Đúng vậy, ông ta đã cho ba mẹ Khâu Nhượng Linh đặc biệt được nghỉ ngơi rồi. Khâu Nhượng Linh cũng chẳng thể nói gì nhiều đành phải tin ông ta mà rời đi nhưng khi cô ta vừa đặt chân tới phòng khách liền đó bị hai tên áo đen túm lấy bật thuốc mê khiến cô ta ngất lịm đi chẳng còn biết gì nữa. Người đặt chân vào biệt thự này chẳng mấy ai có thể trở ra.

Thiên Kỳ cùng Sinh Sinh sau khi nghe tin từ Đinh Mẫn liền vội vã đi tới bar Lovely Land để hội họp với bốn người kia xem ngọn nguồn chuyện tới đâu rồi. Từ tầng thượng của tòa nhà đối diện với bar, nằm ngay trên quán cafe, Puss, Timmy cùng Ramo ngồi đó nhìn Thiên Kỳ cùng Sinh Sinh đang đi vào quán bar kia. Puss ngồi mát mẻ mà khoanh chân theo dõi qua ống nhòm, Ramo đứng một bên hút thuốc lá nhìn vào màn hình máy tính mà Timmy đang xử lý kia.

- Mọi chuyện thú vị quá phải không? Tin này chắc chắn sẽ khiến hội trưởng vô cùng thích thú.

Puss bỏ ống nhòm xuống quay sang nhìn hai người ngồi bên cạnh kia mà mỉm cười lên tiếng. Timmy vẫn yên lặng làm việc trong khi Ramo liền thả điều thuốc xuống mà nhắc chân dẫm lên điều thuốc.

- Phải là Sarah kinh ngạc vô cùng chứ. Ai mà ngờ được bạn của mình lại là một người đáng sợ như vậy.

- Em thấy cô gái đi cùng Mạc Đình vô cùng quen mắt như đã nhìn qua ở đâu đó.

Puss mỉm cười vui vẻ nhảy xuống khỏi lan can chạy tới theo dõi màn hình laptop của Timmy. Vẫn là nên nhanh chóng báo cho hội trưởng và Fatimy thôi.

Bên trong phòng vip, sau khi xem lại video một lượt, bọn họ lại rơi vào trầm lặng. Từ đoạn video đó cho thấy, cô gái tóc vàng kia đi tới cởi áo khoác ra cho Mạc Đình với nửa thân trần chỉ còn lại chiếc áo ngực mặc vào. Qua chuyển động, họ thấy rằng cô gái tóc vàng đã nói với Mạc Đình vài câu sau đó liền cười cười trong khi Mạc Đình lại là gương mặt lạnh lùng của thường ngày, chẳng bằng quan đến mọi chuyện.

- Có lẽ hai tên to con kia đã dỏ trò với Mạc Đình mà cô gái tóc vàng đó là người đã ra tay.

- Mẫn Mẫn, em sai rồi. Tuy hơi bị khuất bởi cái cây nhưng cô gái tóc vàng đó từ đầu đến cuối là đứng yên, hai tay đút túi áo. Người ra tay chỉ có thể là Tiểu Đình Đình.

Thiên Kỳ nhanh chóng chỉ ra cái sai của Đinh Mẫn. Mọi người nghe vậy lại rơi vào khoảng im lặng. Mạc Đình mà họ quen tuy là người lãnh đạm nhưng không phải một cô gái đáng sợ như vậy. Tên đàn em đứng một bên nhìn vào màn hình rồi lại nhìn La Hinh Ly sau đó liền lên tiếng.

- Các vị đại ca thực ra là... trước đó La tiểu thư có đứng nói chuyện với cô Mạc ngay gần con hẻm đó.

- Sao?

Lăng Phong nghe vậy quay sang nhìn chăm chăm vào La Hinh Ly làm cô ta sợ hãi gắt gao nắm chặt váy của mình. Chết tiệt, tên ngu ngốc kia sao lại nói ra chứ?

- La Hình Ly, cô đã nói gì với Mạc Đình?

Sinh Sinh không nhận được cái tiếng hỏi. La Hình Ly cắn môi nhìn Lăng Phong sau đó đành nói hết ra.

- Cô ta đã gây chuyện với em cho nên em thuê hai tên đó dạy dỗ cô ta một chút. Nhưng em không biết là...

- Người của tôi mà cô cũng dám động vào sao?

Sinh Sinh tức giận nhìn La Hình Ly liền bị Thiên Kỳ tóm lại. La Hình Ly sợ hãi không dám nhìn Lăng Phong thì ngay lúc đó từ laptop trên bàn phát ra màn hình gọi đến, Đình Mẫn nhanh tay ấn vào tiếp nhận cuộc gọi.

- Lucian, Mạc Đình chưa bao giờ là người của cô đâu.

Giọng nói quen thuộc của Ramo làm Thiên Kỳ ngạc nhiên liền xoay màn hình laptop về phía mình. Mọi người cũng liền đó chú ý tới laptop này.

- Date cậu cũng xem hết rồi nhỉ?

- Ramo, chị đang làm gì ở đó vậy?

Thiên Kỳ nhú mày nhìn Ramo đang xuất hiện trên màn hình kia, phía sau là màn đêm lạnh lẽo mà Ramo lại mỉm cười vui vẻ đang cầm lấy một điều thuốc vờn vờn trong tay.

- Bọn này đang đi làm nhiệm vụ thôi, ai biết được lại xem được một thước phim đặc sắc vậy chứ.

- Chị đã thấy được gì? Còn nữa, vừa rồi chị nói vậy là sao?

- Date, đến cả cậu cũng bị lừa rồi sao? Cậu nghĩ Mạc Đình là do ai đưa đến cho Lucian?

Sinh Sinh nghe vậy liền sững người, là ba nuôi, là Simon Taylor đưa đến chỗ cô nói sẽ trợ giúp cô. Chẳng lẽ lại là... ??? Puss đột nhiên thấy vậy chen ngang vào vui vẻ vẩy tay với Thiên Kỳ.

- Bọn em được phân theo dõi Mạc Đình một thời gian rồi, cô ta có biệt danh là Ảnh Nguyệt được Taylor huấn luyện từ nhỏ là một sát thủ ẩn thân bậc nhất. Lúc đó cô ta ra tay cực kì nhanh nhẹn, em nhìn mà muốn hoa cả mắt. Chỉ vừa mới đó không biết cô ta rút súng từ đâu ra bắn liền hai phát chết luôn cái bọn đó.

- Không phải Ảnh Nguyệt, cô ta chỉ là Ảnh mà thôi còn Nguyệt chắc chắn là cô gái tóc vàng đó.

Timmy đột nhiên lên tiếng không chỉ những người ngồi trong phòng mà đến hai cô gái ở ngay bên cạnh cũng kinh ngạc. Timmy ngáp dài một cái lấy trong túi áo ra một cái túi hộp nhỏ rồi mở hộp lấy một quả trứng luộc ra từ từ bóc ăn. Cậu ta tuy là một hacker thiên tài nhưng có một sở thích nhỏ nhỏ trong ăn uống, cậu ta đặc biệt thích ăn trứng dù là trứng chế biến kiểu nào cậu ta thích tất.

- Timmy, anh thu thập thông tin từ đầu sao không nói sớm hả?

Puss bỏ nhào qua giằng lấy quả trứng luộc của Timmy mà giận giữ. Ramo tiến tới cầm lấy cái laptop ngồi xuống bên cạnh lan can mà để laptop lên đùi tiếp tục liên lạc với bên kia.

- Thật không ngờ Tiểu Đình Đình lại là sát thủ nổi tiếng đó. Cho nên cậu ta mới nói như vậy.

- Cô ta nói gì sao?

- Trong trò chơi chung cuộc tôi là một cái nhánh nhỏ nhưng trong trò chơi của riêng mình tôi là một cái cây lớn. Cậu ta đúng là trở thành cây lớn rồi.

Thiên Kỳ cười cười lên tiếng. Lăng Phong ngồi một bên nhú mày, chẳng lẽ đây là lí do mà Mạc Đình từ chối anh sao? Tất cả là vì cô không muốn anh dính dáng quá sâu đến cô?

- Date, đã bắt đầu rồi, trò chơi bắt đầu rồi.

- Ba người hãy cẩn thận, tôi sẽ tới chỗ của mọi người.

- Gặp lại sau.

Ramo nói rồi màn hình liền phụt tắt. Mọi người ngồi trong phòng đều nhìn nhau không biết nói gì. Sát thủ nổi tiếng ở bên cạnh bọn họ suốt bao năm qua vậy mà họ không hề hay biết gì cả. Thật đúng là đã xem nhẹ Mạc Đình rồi.

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Sinh Con* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 59

- A, đau đầu quá.

Dương Dương day day thái dương của mình nhúu mày nhìn xung quanh. Đây là phòng khách ở tầng hai, Dương Chí Đình, chỉ có Dương Chí Đình và Dương Dương. Vũ Vũ và Băng Băng đâu rồi?

- Băng Băng? Băng Băng?

Dương Dương hoảng hốt đứng dậy, hôm qua đột nhiên thấy vô cùng buồn ngủ mà mắt cứ díp lại rồi thiếp đi lúc nào không biết. Chạy xuống nhà, Dương Dương vừa gọi vừa tìm khiến mọi người trong nhà một phen láo loạn.

- Chú Dương, không thấy Băng Băng và Vũ Vũ đâu hết, cả bà cô kia nữa.

Dương Dương chạy vào phòng sách của Dương Chí Phong vội lay người hấn ta dậy. Chuyện quái gì thế này? Chẳng lẽ bà cô kia đưa cặp song sinh đi rồi? Nhưng bà cô đó lấy lá gan ở đâu ra chứ?

Biệt thự Black Rose, trong căn phòng nọ, cặp song sinh xinh đẹp đang nằm trên giường liền nhúu mày vron vai mà chớp chớp đôi mắt thức dậy.

- Hai đứa dậy rồi sao?

- Hà?

Vũ Vũ ngồi dậy dụi dụi mắt nhìn người tầm tuổi ông nội đang ngồi bên bàn uống nước trong căn phòng. Băng Băng cũng liền nghiêng người nhìn về phía ông ta. Hai anh em nhìn nhau, không hề có ấn tượng với người này.

- Mau lại đây ngồi.

- Ông là ai?

- Sao anh em cháu lại ở đây?

- Lại đây ngồi rồi ta sẽ nói chuyện với nhau.

Simon Taylor cười cười ra hiệu hai đứa nhóc mau chóng đến ngồi. Cả hai anh em dù nghi hoặc vẫn đi đến ngồi xuống ghế đối diện với Simon Taylor cùng lắng nghe chuyện mà ông ta muốn nói.

- Hai đứa thật xinh đẹp, thật đúng là giống Sammy.

- Sammy? Bọn cháu không quen ai tên vậy cả.

Vũ Vũ nhanh nhẩu lên tiếng đáp lời. Băng Băng thì cảnh giác nhìn hết chỗ nọ chỗ kia mà cuối cùng dừng lại ở Simon Taylor đầy thắc mắc.

- Trước hết ông mau nói tại sao bọn cháu ở đây?

- Khâu Nhược Linh đã mang hai đứa đến đây. Vũ Vũ, Băng Băng ta là ông ngoại của hai đứa.

- Hà?

Cả hai anh em cùng hét lên mà có chút run run nhìn người trước mặt. Ông ngoại, là ông ngoại đó. Trời ơi, là người mà mama sợ hãi đang trốn chạy khỏi đây sao?

- Sammy sẽ không bao giờ để ta gặp hai cháu ngoại của mình cho nên buộc lòng ta phải tìm người đưa hai đứa đến trước mặt ta.

- Không phải, ông ngoại bọn cháu chết rồi.

Vũ Vũ đột nhiên kiên quyết phủ nhận làm cho Băng Băng quay sang kéo áo anh trai mình ý chỉ im lặng đi. Simon Taylor nhìn một màn đột nhiên cười lớn sáng khoái. Hai đứa nhóc này, không có ai giống Sammy lúc nhỏ hết dù bề ngoài có giống tới đâu đặc biệt là cô bé kia.

- Ông muốn gì? Ông muốn bắt bọn cháu để uy hiếp mama sao? Cháu chỉ muốn hỏi tại sao ông lại đối xử với mama như vậy? Nếu ông yêu thương mama tại sao lại muốn giết mama?

- Băng Băng.

Lần này đến phiên Vũ Vũ quay sang nhìn em gái mà đầy kinh ngạc. Simon Taylor nhìn cô bé 8 tuổi lại tỏ ra lạnh lùng cứng rắn kia trông thật tức cười nhưng dù sao đó cũng chính là khí chất vốn có của nhà Taylor.

- Đó là tình thương mà ta dành cho Sammy. Có nói hai đứa cũng không hiểu đâu. Hai đứa sẽ ở lại đây với ta trong thời gian này cho tới khi Sammy tới đón hai đứa trở lại.

- Hãy để cháu gọi điện cho Dương Dương, anh ấy sẽ lo lắng.

Băng Băng vội lên tiếng khi thấy Simon Taylor có ý định đứng dậy. Nhìn hai đứa cháu này, Simon Taylor bỗng trầm tư một lúc rồi mới lên tiếng trở lại.

- Ta sẽ cho người tới đón cậu bé đó tới đây. Còn bây giờ mau theo ta đi dùng bữa sáng.

Nói rồi Simon Taylor liền rời khỏi phòng mà Băng Băng và Vũ Vũ nhìn nhau buộc phải đi theo. Cứ đà này, ông ngoại sẽ không hại hai anh em lại đáp ứng nhu cầu của hai anh em cho nên không đại gì làm trái ý của ông ngoại.

Tại một phòng tầng hầm nào đó, Khâu Nhược Linh mở mắt ra liền nhìn ráo rác xung quanh nơi này, toàn là vũ khí ngoài ra chẳng còn gì khác. Cô đang ở đâu thế này? Lúc đó....

- Cô tỉnh rồi sao?

Một giọng nói trầm trầm vang lên mà ngay sau đó Khâu Nhược Linh liền thấy hai người mặc vest đen một tóc vàng với gương mặt đậm nét phương tây và một tóc đen với gương mặt mang huyết thống phương đông kia. Cả hai người này...

- Ảnh nhìn cô ta kìa, đây là kết cục của kẻ làm tổn thương tới Sarah.

- Cậu muốn cùng cô ta chơi đùa sao Raon?

- Ủ, trước khi chúng ta đi tìm Sarah.

Raon mỉm cười nhìn Mạc Đình, hai người cùng nhìn nhau cuối cùng Mạc Đình xoay người rời khỏi đây trước để mặc Raon làm gì thì làm. Từ hôm qua tới giờ, Raon bám lấy cô như sam để ôn lại quá khứ ngày nào rồi, cô nên nghỉ ngơi trước khi tìm về Sarah.

- Nào, còn hai chúng ta thôi, bắt đầu cuộc vui nhé Khâu tiểu thư.

Raon nở nụ cười nham hiểm từ từ tiến về phía Khâu Nhược Linh bắt đầu trò chơi ưa thích của mình. Hôm nay Raon rất vui, cực kì vui vì cuối cùng Ảnh cũng trở lại bên cô rồi, bọn họ sẽ cùng nhau đi thăm mama.

Mạc Đình ngồi xuống bên ghế sofa tại phòng khách ở trên tầng hầm tra tấn kia, cô ngả người ra sofa mà khẽ nhắm mắt lại. Những chuyện đêm qua lại một lần nữa quay trở lại với cô. Mạc Đình biết có người khác đã trông thấy nhưng cuối cùng cô lại chọn cách bỏ qua cho bọn họ, thật kì lạ.

Ảnh, về nhà thôi.

Raon.

Mạc Đình nhìn Raon vừa xuất hiện ở con hẻm kia mà nở nụ cười khát máu, cô cầm khẩu súng mini luôn giấu ở bắp chân của mình kia mà nắm chặt trong tay từ từ tiến về phía Raon. Bọn họ hai người một ngoài ánh đèn, một trong bóng đêm đứng nhìn nhau. Nếu Raon không xuất hiện cô sẽ quên mất mình từng là một sát thủ.

Tớ về rồi đây.

Lần này chúng ta sẽ đi gặp mama và Sarah, papa đã cho chúng ta toàn quyền sử lí.

Raon hoàn toàn mỉm cười vui vẻ không một chút toan tính, không một chút sát khí. Mạc Đình biết, ẩn sau vẻ hồn nhiên, thánh thiện đó chính là một con ác thú trực chờ tiêu diệt con mồi của mình. Đã có biết bao nhiêu người chết dưới tay của bọn họ rồi.

Gặp lại Sarah sao?

Cậu do dự?

Không, là tớ đang phấn khích đây.

Mạc Đình mỉm cười nhìn Raon sau đó cô tiến lại gần Raon hơn nữa được Raon cởi áo khoác khoác lên người cô. Cả hai bọn họ cùng nhau đi dọc trên vỉa hè trong khi Mạc Đình cảm lạnh lắng nghe Raon.

Ảnh, tớ đã mua một căn hộ ở New York, cậu nói cậu thích nơi đó, sau này chúng ta sẽ tới đó.

Ảnh, tớ rất vui, tớ rất vui vì chúng ta lại trở về bên nhau.

Ành, tớ sẽ bảo vệ cậu, tớ sẽ hoàn thành yêu cầu của papa sau đó chúng ta cùng về Mĩ.

Cậu có biết không, tớ thực sự muốn giết ba kẻ ở kia nếu như không phải hôm nay tớ đang muốn niềm nở chào đón cậu.

Đừng động tới họ, đi thôi.

Sau bao lời độc thoại của Raon thì Mạc Đình mới đáp lại một câu, cả hai bọn họ cùng nhau mau chóng rời khỏi đây mà con mắt của Raon còn đảo qua liếc nhìn phía đối diện. Ba con chuột nhất xình xắn thật tốt số.

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Sinh Con* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 60

Chạy đi !!!!

- Tiểu thư cô bị sao vậy?

Ren ngồi xuống bên cạnh Sarah nghiêng đầu quay sang hỏi khi thấy Sarah yên lặng suy nghĩ cái gì đó rất chăm chú. Nghe được ai đó hỏi mình, Sarah quay sang nhìn Ren.

- Ren...

Ren hoảng hốt nhìn Sarah đang khóc kia, nước mắt chảy dài trên gương mặt xinh đẹp của Sarah thật diễm lệ nhưng đối với Ren thì nó quả thực làm cậu ta cảm thấy lo lắng.

- Tiểu thư, cô sao lại khóc thế này?

Ren đưa tay lên muốn lau nước mắt cho Sarah nhưng Sarah đã túm lấy hai cổ tay của cậu ta trước khi Ren chạm vào gương mặt của Sarah.

- Tôi khóc sao? Tôi thực sự đã khóc sao?

- Tiểu thư ????

- Tôi đã không biết là mình khóc đấy. Chỉ là tôi đang lựa chọn giữa ba hay là những người bạn của mình. Tôi căm ghét ba, căm ghét ông ấy nhưng suy cho cùng tôi ghét bản thân mình hơn. Ba làm tất cả chỉ vì tôi, tôi hiểu cách ông ấy yêu thương tôi mà.

- Tiểu thư cô....

Ren không tin được những điều vừa rồi là cậu ta nghe từ Sarah mà không phải một người khác. Người đáng lẽ phải căm thù Simon Taylor hơn ai hết phải là Sarah, vậy mà bây giờ cô lại đang khóc vì ba mình.

- Xin lỗi, tôi không nên nói như vậy.

Sarah buông Ren ra mà lau hết nước mắt sau đó cô liền đứng dậy, Sarah với lấy áo khoác rồi cầm chìa khóa xe muốn đi ra ngoài. Ren vội vàng chạy theo, cậu ta nhìn Sarah đang chuẩn bị ngồi vào chiếc beatles mà lên tiếng.

- Tiểu thư, cô định đi đâu?

- Tôi sẽ về sớm thôi, tôi phải đi xác nhận một chuyện.

Sarah nói rồi ngồi vào xe sau đó phóng đi ngay lập tức để lại khói bụi phía sau cùng Ren đang đứng ở cửa lo lắng kia. Ngày hôm nay, tiểu thư của cậu ta rất kì lạ, kì lạ đến không tưởng.

- Ren, chị hai đi đâu vậy?

Nana đứng phía sau đột nhiên lên tiếng làm cho Ren giật mình quay lại, cậu ta nhìn Nana chăm chăm, cô bé này tại sao đi lại không phát ra tiếng động như vậy? Thậm chí Nana còn làm cho một người từng qua huấn luyện như Ren không cảm nhận được sự hiện diện của cô bé, có lẽ Nana hoàn toàn không phải người đơn giản rồi.

- Tiểu thư cô ấy nói cần giải quyết một vài chuyện.

- Vậy sao? Mama đang tìm anh đó.

Nana nhắc nhở mà đứng sang một bên để Ren đi vào thư phòng của phu nhân Vilson, cô bé đứng ở cửa trông theo bóng dáng chiếc xe ở xa kia mà đôi mắt híp lại đầy suy tư. Nana thò tay vào túi sau đó móc ra một chiếc điện thoại, cô bé bấm bấm những con số quen thuộc chờ đợi bên kia bắt máy.

- Chú có thể giúp cháu một việc hay không?

- “Có chuyện gì sao? Đã bao lâu rồi cháu không tới tìm ta nữa?”

- Cháu phải ở cùng mama. Hiện tại chị hai của cháu đã rời nhà, có lẽ chị ấy sẽ làm những điều điên rồ nên chú giúp cháu được chứ?

- “Nếu đó là điều cháu muốn, dù sao thì giữa ta và Sarah cũng có quen biết cả thôi.”

Người kia đồng ý sau đó liền cúp máy. Nana nhìn chăm chăm vào chiếc điện thoại của mình mà khẽ nắm chặt hơn một chút. Cô bé như Nana chỉ có thể làm như vậy cho Sarah mà thôi.

Biệt thự Dương gia.

- Dương Chí Phong, mọi chuyện là sao hả?

Sinh Sinh đi vào trong phòng khách vừa nhìn ba người lớn nhỏ kia liền không nhận được cất tiếng hỏi. Dương Dương ngồi ở ghế đơn nhìn lên Sinh Sinh và Thiên Kỳ vừa tới đây kia.

- Chú Date, Băng Băng và Vũ Vũ đã bị Khâu Nhược Linh kia bắt đi đâu rồi. Chú Dương đã lật tung cả thành phố lên cũng không tìm ra dấu vết. Phải làm sao đây? Nếu Băng Băng và Vũ Vũ có mệnh hệ gì thì mẹ sẽ nổi điên lên mất.

- Thật kì lạ, nếu như Khâu Nhược Linh dờ dờ vậy thì chẳng lẽ không có dấu vết nào? Chỉ có thể là có kẻ đứng đằng sau cô ta, cô ta sẽ không có gan đó.

Thiên Kỳ suy nghĩ mà lên tiếng. Dương Chí Phong ngồi đó mà hai tay đặt trước chân mình, hần ta hơi cúi đầu suy nghĩ. Tối hôm qua, nhất định đó là lúc thích hợp để hạ thuốc ngủ, xem ra Khâu Nhược Linh tính toán rất chuẩn thời điểm họ tỉnh lại nhưng tại sao cô ta không mau quay về luôn? Nếu như giả thuyết cô ta làm việc cho ai đó vậy thì chỉ có thể cô ta đã bị kẻ kia thủ tiêu luôn. Nhưng vấn đề là tại sao lại là con của hần chứ?

- Dương Dương, cháu có nghe Băng Băng nói gì về nhiều việc xung quanh không?

Dương Chí Đình nhìn Dương Dương mong có được chút ít manh mối. Bà chị kia đã nhờ cậu ta, nếu quả thực hai đứa nhóc kia có chuyện gì bà chị đó sẽ giết cậu ta mất. Dương Dương nghe Dương Chí Đình hỏi như vậy liền lập tức nhớ tới một chuyện rất lâu trước đó.

- Cháu nhớ rồi, Băng Băng từng nói về ông ngoại. Băng Băng nói ông ấy có một biệt thự ở gần đây và còn bảo nếu có thể Băng Băng muốn tới đó.

- Ông ngoại.

Cả ba người Dương Chí Phong, Thiên Kỳ và Sinh Sinh đều có thể chắc chắn đáp án. Sao họ lại không nghĩ ra ngay từ đầu chứ? Băng Băng và Vũ Vũ tuy mới 8 tuổi nhưng cả hai anh em đều là thiên tài hơn hẳn những đứa trẻ cùng tuổi. Người có thể kìm hãm cả hai anh em chỉ có thể duy nhất là Simon Taylor mà thôi.

- Black Rose, ông ấy ở đó, lúc nhỏ tôi có sống cùng ông ấy một thời gian tại biệt thự.

Sinh Sinh đột nhiên nhớ ra, đúng là lúc nhỏ cô ở bên cạnh ông ấy vài năm nhưng sau đó cũng liền ra nước ngoài du học nên chưa có thời gian về lại biệt thự đó lần nào nữa. Nếu như đúng là biệt thự gần đây nhất của ông ấy chỉ có thể là Black Rose.

- Đi thôi.

- Tôi sẽ tới đó.

Một giọng nói quen thuộc vang lên, mọi người quay lại nhìn ra phía cửa liền trông thấy bóng dáng nhóm 5 người mà đi đầu luôn là cô gái không tuổi kia. Liz mỉm cười vui vẻ nhìn mấy người ngồi trong phòng kia mà lặp lại.

- Tôi sẽ tới đó.

- Hội trưởng.

- Ông ta sẽ không làm hại tới hai đứa nhóc song sinh đó. À phải là chắc chắn cho nên nếu các người tới đó có thể ông ta sẽ đổi ý. Vẫn là nên để tôi tới đó đối lại các người hãy xem xét sự sắp xếp tới đây của tôi.

Liz mỉm cười, nụ cười đậm nét âm hiểm của cô làm cho mọi người thoáng rùng mình. Liz đang muốn làm gì đây? Liệu những người ngồi ở trong phòng sẽ đồng ý với sự sắp xếp của cô gái đầy quyền lực này?

Trên đường cao tốc, Sarah phóng với tốc độ max nhanh chóng rẽ hướng về tới hướng khu trang trại cách đó không xa. Sarah muốn tới lâu đài “trang trại” của nhà Taylor cũ, cô không chắc chắn sẽ còn ai ở đây nhưng ít nhất nó cũng không bị bỏ hoang.

Dừng xe lại trước lâu đài, Sarah xuống xe, cô tiến về phía bậc tam cấp mà nhìn về phía khu nông dân bên kia sau đó chắc chắn chẳng ai để ý liền mở cửa đi vào trong.

Cạch. tách.

Sarah vừa bước vào trong liền đứng yên tại chỗ nhìn hòng súng đen ngòm ngay bên thái dương của mình kia. Cánh cửa được một cánh tay nào đó đóng vào cùng với đèn trong phòng khách sáng trưng. Raon cười vui vẻ nhìn Sarah.

- Đã lâu không gặp Sarah. Mà có chắc cô sẽ biết đến bọn tôi chứ?

- Nguyệt, tôi sao lại quên cô chứ, vậy thì người bên này...?

Sarah quay sang người vừa bật đèn đứng bên cạnh kia, cô kinh ngạc nhưng không nói gì cả chỉ nhìn chân chân vào người đó. Raon mỉm cười thích thú.

- Sao vậy? Điều là người quen mà. Đó là Ảnh, chúng tôi đều là đàn em của cô mà Sarah. Papa luôn nói cô giỏi hơn chúng tôi rất nhiều nhưng nhìn mà xem, cô có gì hơn chúng tôi đây?

Raon vừa rút lời, cô xoay người đập Sarah ngã lăn vài vòng trên sàn nhà sáng loáng. Xem ra lâu đài này vẫn luôn được quét dọn. Mạc Đình đứng một bên quan sát mọi chuyện xảy ra mà không hề có ý trợ giúp. Raon tiến tới, cô túm tóc của Sarah mà hướng gương mặt Sarah nhìn thẳng mình.

- Cô nói xem, cô hơn chúng tôi chỗ nào chứ?

- Cô muốn biết đáp án sao Nguyệt? Ba nuôi một lũ sát thủ các người tới cuối cùng không phải để giết tôi mà là để tôi luyện tập giết tất cả các người. Các người chỉ là bia tập của tôi mà thôi.

Sarah nhếch miệng cười nhìn Raon nói rõ từng câu từng chữ một. Trong khoảnh khắc đó, gương mặt Raon lạnh tanh, nụ cười kia đã biến mất, sát khí từ đôi mắt của Raon nhìn chằm chằm vào Sarah, cô đưa tay lên và Sarah khiến cho Sarah khóe miệng rí máu.

- Cô đang tự vẽ viễn cảnh cho mình sao Sarah?

- Người tự vẽ viễn cảnh là cô. Nguyệt, đến hôm nay tôi đã hiểu rõ ba muốn gì rồi. Tôi đã lựa chọn, cô có biết tôi đã chọn gì không?

Raon và Mạc Đình còn chưa nghe hết câu trả lời của Sarah thì một tiếng động lớn ở phía cửa sau của lâu đài, Raon tức mình thả tay ra đứng dậy quay qua Mạc Đình.

- Ảnh, cô ta để lại cho cậu.

Raon nói rồi đi thẳng về hướng có cửa sau để giải quyết. Sarah nhìn Raon rồi đi rồi, cô từ từ đứng dậy, nhìn thẳng vào Mạc Đình trước mặt, Sarah mỉm cười, một nụ cười thật đẹp, thật yên bình.

- Mạc Đình, không phải cậu làm đúng chứ?

- Xin lỗi.... Sar....

Rầm. Đoàng.

Hai âm thanh lớn cùng lúc vang lên khắp cả căn phòng, Sarah biết Raon dù nghe được nhưng chắc chắn sẽ không vội quay lại vì cô ta sẽ nghĩ đó là do Mạc Đình nổ súng mà hơn nữa tiếng rầm kia là từ hướng mấy người nông dân ở trang trại làm. Nhìn Mạc Đình bị trúng đạn đang dần ngã xuống sàn nhà hoa cương mà chảy đầy máu kia, đôi mắt Sarah lạnh đi nhưng không hiểu sao nước mắt cô không thể ngừng rơi.

- Sarah... xin lỗi cậu.

- Tôi sẽ không tha thứ, tôi sẽ không tha thứ cho dù đó có là cậu Mạc Đình. Nếu như chúng ta được sinh ra trong một thân phận bình thường, một hoàn cảnh bình thường thì tốt rồi.

- Không có nếu như..... Chỉ có sự thật tồn tại mà thôi, cậu biết điều đó mà Sarah.

Mạc Đình nằm đó đưa tay ôm lấy vết thương của mình nhìn Sarah mà nước mắt cũng không ngừng rơi. Sarah còn muốn nói gì đó nhưng ngay lúc này một người đàn ông cao lớn mặc đồ đen đi vào phòng, trên tay hắn ta đeo găng đen còn đang cầm khẩu súng lục kia, hắn bước qua Mạc Đình mà tiến tới túm lấy cánh tay Sarah lôi đi mặc cho cô có muốn hay không. Nếu không rời đi lúc này chỉ e không còn kịp nữa.

Sarah ngoái đầu nhìn Mạc Đình trước khi cô ngồi vào chiếc beatles của mình, cô đưa tay đi lau hết nước mắt của mình sau đó ngồi vào trong xe mà đóng cửa lại nhanh chóng. Người đàn ông lạ mặt kia ngồi ở ghế lái nhanh chóng khởi động xe rồi phóng vút đi mất.

Raon sau khi giải quyết đám nông dân kia liền quay lại, khi mới bước tới chân cầu thang, Raon kinh hoàng nhìn cảnh tượng trước mặt, cô tức tốc chạy tới

ôm lấy Mạc Đình.

- Ảnh, đã có chuyện gì xảy ra hả? Sarah đâu? Cô ta đang ở đâu?

Raon đỡ lấy Mạc Đình nhìn vết thương của cô bạn mà vội vàng hỏi. Cái đám nông dân chết tiệt kia thật là rắc rối, khi không tự dừng đến kiểm chuyện. Mạc Đình nhìn Raon mỉm cười trấn an cô bạn.

- Đừng lo, chỉ là ăn một phát đạn thôi. Sarah có đồng bọn nên chạy mất rồi. Xin lỗi nhé, có lẽ tớ làm chậm tiến độ của hai ta rồi.

- Cậu mới không cần lo lắng, cứ nghỉ ngơi đầy đủ đi, những chuyện còn lại cứ để tớ lo, tớ đang tìm địa chỉ của mama rồi, chỉ cần cậu khỏe lại chúng ta lập tức hành động. Lần này tớ sẽ không bỏ qua nữa đâu.

Raon mỉm cười rất xinh đẹp nhưng Mạc Đình vẫn nhìn ra vài nét cuồng nộ trong đó.

Raon là vậy, một cô gái hiếu chiến cuồng sát, bất kể ai hay cái gì mà cô ấy nhận định là mục tiêu thì Raon sẽ liều mạng tới cùng để tiêu diệt mục tiêu đó. Raon chưa bao giờ để con mồi của mình chạy thoát, cô ấy luôn làm hài lòng chủ nhân. Nhưng suy cho cùng, trong lòng chủ nhân liệu bọn họ là gì đây? Có phải như Sarah đã nói chỉ là một quân tốt thí để Sarah luyện tập? Nếu nói như vậy thì quan hệ của chủ nhân và Sarah tới cuối cùng là thế nào? Chủ nhân của họ có thực sự muốn giết chết Sarah hay không đây?

---

doll: doll thấy có nhiều bạn đọc nói khó hiểu, uk đúng là vì chủ fic này luôn có cái đầu logic kiểu dờ khùng cho nên fic của nàng ta không fanta cũng là những mối quan hệ phức tạp, cho nên bạn nào không muốn hách não hay cảm thấy sẽ nhàm chán thì không cần đọc nữa ạ :)))

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Sinh Con* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 61

Một chút bình yên !!!!

Chiếc Beatles từ từ di chuyển trên con đường lớn.

Ký ức của cô rất hỗn loạn, hình như thiếu mất điều gì đó. Sarah không cần biết trước mặt có nguy hiểm gì, cô không được khóc, không được đau lòng, cô phải trả thù, phải bắt những kẻ giết chết Sam của cô và làm hại Anna phải trả giá. Tất cả bọn họ sẽ không sống được bao lâu nữa đâu.

Người đầu tiên: Ảnh, còn sống, đã tìm thấy.

Người tiếp theo: Jupiter.....

Sarah ngồi nhìn vào tờ giấy nhỏ có ghi vài hàng dài danh sách mà cô nàng vừa bổ sung mục tiêu đã tìm thấy rồi kia. Lần này cô không cam tâm rút lui nhưng lần tới cô thề cô sẽ giết hết mặt kệ đó là ai đi chẳng nữa.

Người đàn ông lạ mặt kia đang chuyên chú lái xe quay sang nhìn Sarah mỉm cười vui vẻ lên tiếng.

- Xin chào, đã lâu không gặp cô em

- Alice rất tốt.

Sarah hoàn toàn trả lời không ăn nhập vấn đề gì cả. Tuy nhiên người nào đó mỉm cười càng vui vẻ hơn dường như hiểu ý của cô.

- Anh không nghĩ cô em sẽ gặp rắc rối như vậy đó.

- Đều là chuyện gia đình mà thôi.

- Là một chuyện gia đình điển rồ. Vậy con bé Puss có làm hồng chuyện gì hay không?

- Vẫn tốt, con bé được Liz để ý sẽ không sao đâu. Anh có thứ gì hay hay khác không? Một thứ gì đó còn hơn cả Alice, Pass?

Sarah quay sang nhìn Pass mà cất tờ danh sách của mình vào túi áo. Pass mỉm cười tăng tốc độ một chút để mau chóng quay trở lại biệt thự mà Sarah đã nói đến trước đó. Gặp lại Sarah như vậy làm Pass hoàn toàn kinh ngạc khi thấy cô gái mạnh mẽ mà ngông cuồng này lại có thể rơi lệ dễ dàng như thế chỉ vì kẻ thù của mình, mà có chắc đó là kẻ thù hay không thì Pass không rõ.

- Số lượng vũ khí sản xuất hàng năm được cải tiến hay tăng số lượng đều do nhu cầu của khách hàng mà thôi. Alice chẳng qua chỉ là do Liz quá thích thú cho nên anh đây mới nhọc công nghiên cứu. Còn thứ mới mẻ hơn xem ra không có.

- Anh thật là vĩ đại đó Pass, anh biến cái không tưởng thành ra lại là sự thật. Alice liệu có phải từ ai đó hay không đây?

- Đó là cô nàng tình nhân thứ 1008 của anh.

Pass nở nụ cười xán lạn nhìn Sarah mà khoe thành tích vĩ đại của mình. Sarah nhìn nụ cười tỏa nắng đáng ghét kia liền quay đầu nhìn về phía trước.

- Rốt cuộc là anh có bao nhiêu bạn gái vậy? Tại thời điểm đó mà đã có hơn một nghìn rồi vậy còn bây giờ?

- Hiện tại anh không hề đếm mình có bao nhiêu bạn gái nữa rồi. Mà cũng không đúng, họ đều là tình nhân của anh, anh chưa từng có bạn gái nhé cô em.

- Vậy chứ chị ta không phải bạn gái của anh?

Sarah nhàn nhạt hỏi một câu không nghĩ tới tâm trạng vui vẻ của Pass bỗng dưng mặt tâm không còn chút nào. Gương mặt trầm xuống đầy âm hiểm của hắn ta làm cho Sarah không nhìn cũng cảm nhận được. Xem ra giữa hai người bọn họ có rất nhiều chuyện mà người ngoài như cô cũng chẳng hiểu được.

- Cô ta là ả đàn bà đáng chết. Môn đăng hộ đối cái rắm, hiện giờ cô ta ngoài công dụng để anh đây phát tiết còn được cái tích sự gì?

- Dù sao thì cô ta cũng là vợ của anh. Vẫn là nể mặt bậc trưởng bối một chút.

- Nếu không nể mặt trưởng bối anh đây đã cho cô ta thành búp bê sống rồi.

- Vâng vâng, dù sao thì đó là chuyện riêng của anh chẳng ai buồn quan tâm nhiều. Chỉ là ai gọi anh tới vậy? Phu nhân Wilson thì không có khả năng, Ren không hề quen biết anh cho nên là Nana sao?

Sarah tay chống cằm nhìn ra ngoài cửa sổ xe cất tiếng hỏi. Pass cười cười thoát khỏi vẻ u ám vừa rồi như kẻ phát điên vừa rồi không phải hắn ta. Hắn ta cũng chẳng muốn giấu diếm Sarah điều gì cho nên kể hết sự thật.

- Con bé đó đúng là học việc ở chỗ của anh. Không tệ đâu, một thiên tài mai này.

- Một đứa bé như vậy dần thân vào con đường đen tối đó làm gì không biết. Cuối cùng thì vẫn là cái cuộc đời chết tiệt này.

- Phải rồi, cuộc đời quá mức chết tiệt mà.

Cả hai người họ liền im lặng, ánh nắng bên ngoài vẫn rất chan hòa nhưng trong chiếc xe đó là những khoảng lặng không ai nói với ai thêm gì nữa. Bọn họ đều vấp phải những khó khăn của riêng họ nhưng liệu đáp án cho nó là gì đây?

Trong khi đó, ở phía bên kia địa cầu, Mạc Tiểu Linh rất lo lắng vì sao cô Mạc của mình lại không về nhà, người quen của cô Mạc ở thành phố này thì Mạc Tiểu Linh chỉ biết duy nhất có cô Lâm nhưng là liên lạc không được.

- Rốt cục cô đi đâu vậy chứ?

- Tiểu Linh.

Một giọng nói quen thuộc vang lên làm Mạc Tiểu Linh đang đi bộ từ trường học trở về liền quay đầu lại kinh ngạc nhìn người vừa gọi mình kia. Vô cùng vui mừng, Mạc Tiểu Linh chạy tới ôm chầm lấy người vừa xuất hiện.

- Chú, sao chú lại ở đây?

- Mạc Đình bảo chú tới đón cháu trở về nhà. Hiện tại nơi này có chút vấn đề không thích hợp lưu cháu lại đây.

Người được Mạc Tiểu Linh gọi là chú kia mỉm cười dịu dàng xoa đầu cô cháu gái rất ôn nhu lên tiếng. Mạc Tiểu Linh nghe vậy tuy không hiểu nhưng từ nhỏ cô bé được chú nuôi lớn cho nên rất nghe lời chú.

- Vậy cô Mạc đang ở đâu rồi?

- Mạc Đình có việc phải làm, nếu có thể hoàn thành sớm sẽ trở về với cháu. Tiểu Linh, bây giờ chúng ta đi thôi.

Người đó vừa rút lờ liền mở cửa xe cho Mạc Tiểu Linh ngồi vào ghế lái phụ sau đó đóng cửa lại đi vòng qua bên kia ngồi vào ghế lái lập tức khởi động xe đi mất. Hai chú cháu họ rất nhanh rời khỏi thành phố này hoàn toàn không quay lại nhà thu dọn đồ đạc gì cả. Việc rời đi này rất đáng nghĩ, rất vội vã.

Từ phía sau, Sky đang ngồi trong xe chăm chú nhìn theo chiếc xe xám phía trước đang nhanh chóng rời khỏi kia mà nở nụ cười đầy thích thú.

- Chào mừng quay trở lại Shaw.

- Vậy là đúng như dự liệu, vì Ảnh quay trở lại cho nên anh ta đành buộc lòng phải theo.

Một giọng nói quỵn rũ đầy ý vị cười khúc vang lên. Phía ghế sau là một cô nàng quỵn rũ đang ngồi chân vắt chéo mà tay còn kẹp điều thuốc lá cho phái nữ, do bóng tối nên không rõ gương mặt của cô ta. Sky nghe cô ta nói vậy mỉm cười tay gõ nhẹ lên vô lăng.

- Sự trở lại của bà chị mới là điều khiến cho tôi đây hào hứng nhất.

- Chỉ là Boss đi quá xa rồi. Tôi còn muốn chăm chút nhan sắc của mình vậy mà...

Người phụ nữ đó cười cười rồi thò tay ra bên ngoài cửa xe hơi hé mở kia mà thả điều thuốc đi. Sky ngồi phía trước nhìn theo từng động tác cử chỉ của người phụ nữ này mỉm cười.

- Biết là bà chị tốn tiền vào hoạt động làm trẻ nhan sắc của mình nhưng hút thuốc như vậy không tốt đâu. A, bà chị có tính đi gặp con gái mình hay không?

- Con bé... chưa chết sao?

Người phụ nữ đó hiển nhiên không vui khi nhắc tới vấn đề con gái của mình. Sky chỉ cười không hề nói gì hơn rất nhanh cũng quay đầu xe rồi khỏi con đường này. Có lẽ bây giờ Lizzi của hắn ta đã đến đó rồi.

Biệt thự Black Rose.

- Các người không biết chào đón như vậy là rất không phải phép?

Liz cười cười nhìn đám người mặc đồ đen, đeo kính đen, thậm chí cất quả đầu cũng giống nhau đang cầm súng hướng về phía họ mặt lạnh lùng không chút biểu cảm đúng chất của mafia khét tiếng. Fatimy nghiêng đầu nhìn xung quay cuối cùng nhìn vào trong xe nơi Puss và Timmy vẫn đang ngồi yên lặng.

- Mau đi giải quyết chuyện của người đó đi. Date sẽ hỗ trợ cho cả hai.

- Yes sir.

Puss mỉm cười vui vẻ nhảy lên ghế lái ngồi lập tức quay đầu xe phóng đi mất. Fatimy lại đứng thẳng người phía sau Liz im lặng theo sát mọi thứ xung quanh biệt thự. Ramo đứng bên cạnh Liz tay cầm điều thuốc mà ánh mắt lười biếng nhìn đám người trước mặt.

- Tiếp theo thế nào đây hội trưởng?

- Ông ấy sẽ tiếp đãi chúng ta thôi.

- Boss cho mời ba vị vào.

Một cô gái phương đông tóc đen được búi gọn mặc bộ kimono đơn giản màu trầm đứng bên cửa chính rất có phép tắc nhẹ giọng lên tiếng mời ba vị khách mới tới kia. Nhóm mafia kia nghe được liền thu súng lại đứng nghiêm trang như cũ.

Liz dẫn theo hai người của mình đi thẳng về phía cô gái kia để cô ta dẫn đường cho họ tới gặp Simon Taylor. Cô gái kimono này thực sự có một gương mặt xinh đẹp nhưng rất buồn, cô ấy hai tay đặt phía trước bước đi rất chậm rãi hoàn toàn không một chút vội vã hay có tâm tư gì khác. Nếu cô ấy không thờ ơ và còn chớp mắt sẽ khiến Liz tưởng rằng đây là một Alice thứ hai.

- Mời các vị ngồi đợi Boss một chút, ngài ấy sẽ tới gặp các vị ngay.

Cô gái đó nói rồi cúi đầu sau đó rời khỏi căn phòng. Liz ngồi xuống ghế sofa chân bắt chéo nghiêng đầu quan sát căn phòng. Fatimy và Ramo đứng phía sau Liz cũng theo dõi mọi thứ hoàn toàn không hề lơ là cảnh giác.

- Mời ba vị dùng trà.

Một cô gái khác mặc bộ maid đen trắng quen thuộc bưng khay trà vào phòng rất nhanh nhẹn mà chuyên nghiệp đặt ba tách trà xuống phép tắc lên tiếng. Cầm lấy khay trà trống không, cô gái đó nhìn Ramo đứng phía sau nở nụ cười lên tiếng.

- Xin cảm phiền hãy dập tắt điều thuốc đi, Boss không thích khói thuốc lá.

- Xin lỗi nhé.

Ramo cười cười trả lời rồi đi tới bên gạt tàn gần cửa sổ dập tắt điều thuốc xong mới quay trở về chỗ cũ. Cô gái đó lúc này cúi đầu sau đó rời khỏi phòng. Ramo nhìn theo bóng dáng đã khuất của cô gái rồi quay sang Liz và Fatimy.

- Không thích khói thuốc có nghĩa không hút thuốc phải không? Vậy mà trong phòng lại có gạt tàn thuốc.

- Đừng bận tâm đến điều đó Ramo. Mục đích chúng ta đến đây là vì cặp song sinh.

Liz mỉm cười nâng tách trà nhấp một ngụm. Là hương vị trà xanh, hương vị quen thuộc mà Sarah từng đem cho cô và Anna thưởng thức vào cái ngày họ

còn sống cùng nhau. Sarah từng nói mình rất thích uống trà xanh do một người quen pha, nhưng sau đó Sarah đã thay đổi, bé con ngày nào đã chuyển sang uống những loại hương vị trà khác chứ không còn cố định ở vị trà xanh này.

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Sinh Con* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 62

Con mưa máu !!!!

- Đã để cho cháu đợi lâu rồi Lizzi.

- Cảm phiền đừng gọi tôi bằng cái tên đó ngài Taylor.

Liz đứng dậy nhìn Simon Taylor vừa bước vào phòng kia, ông ta chẳng thay đổi bao nhiêu ngoài việc tóc đã điểm trắng nhiều hơn trước.

Simon Taylor cười cười ngồi xuống ghế đối diện với Liz mà theo sau ông ta là cô gái kimono lúc trước nhưng lại có thêm một cậu thanh niên mặc áo sơ mi trắng cùng quần yếm bỏ một quai rất lồi thối lại có mái tóc vàng bù xù cùng cặp kính cận xộc xệch, xem ra cậu ta không hề chăm chút về bề ngoài một chút nào mặc dù cậu ta thực sự có một gương mặt đẹp.

- Đây là lần thứ ba ta gặp cháu Lizzi. Lần đầu tiên là ngày cháu chào đời, lần thứ hai là lúc ba mẹ cháu mất, ta đã giúp cháu giết vú em đó để cháu có thể thuận lợi không bị kiểm soát mà bỏ trốn. Lần thứ ba là đây.

- Tôi phải biết ơn ông sao?

Liz nhếch miệng cười ngồi đối diện nhìn Simon Taylor. Lần đầu tiên đó cô không hề biết ông ta có đến hay không nhưng lần thứ hai kia quả đúng là ông ta đã đến biệt thự. Ngày đó là ông ta đã cho người giết vú em mà đại gia tộc gửi tới để coi chừng cô nhằm tạo cơ hội cho cô chạy thoát. Ông ta đã nói với cô rằng 'cuộc đời này là vậy đó, cháu không giết họ thì họ cũng sẽ chà đạp cháu chỉ bằng hãy giết hết những kẻ mà cháu chán ghét đi.'

- Ta biết cháu sẽ thừa hưởng được những điều tốt đẹp từ ba mẹ mình mà. Sự xinh đẹp, thông tuệ từ Mary, khả năng trời sinh của David. Cháu chính là kết tinh tuyệt vời nhất Lizzi.

- Cảm ơn lại.

Liz cúi đầu xuống mà giọng nói gần lên đầy sự tức giận. Sát khí từ cô khiến cho mọi người trong phòng đều cảm nhận được, cô gái mặc kimono và cậu thanh niên lồi thối kia ánh mắt sắc lạnh nhìn về phía Liz, tuy đứng yên nhưng Fatimy và Ramo biết họ luôn chuẩn bị sẵn. Nếu hội trưởng có hành động gì họ sẽ không tha đâu.

- Điều đó làm cho cháu không vui sao. Ba mẹ cháu thì cháu nên tự hào vì được chảy dòng máu của họ chứ?

- Tôi nói cảm ơn lại.

Liz tức giận đập mạnh một phát lên chiếc bàn thủy tinh làm nó nứt ra gây tiếng rảng rắc vô cùng chói tai. Hai người phía sau kia vẫn đứng yên nhưng bên má của Liz lập tức xuất hiện một vết xước tầm 3cm cùng đó là dòng máu bắt mắt trên nền da trắng lập tức xuất hiện làm Ramo hoảng hốt vội xử lí vết thương cho Liz.

Fatimy vẫn đứng đó, rõ ràng cậu ta quan sát hai người trước mặt nhưng không nhận ra được họ ra tay lúc nào nữa. Hai kẻ này hoàn toàn không tầm thường chút nào. Đến cuối cùng là họ lưng tay hay do Simon Taylor đang ở đây?

- Nào nào chúng ta cùng bình tĩnh lại đã.

Simon Taylor cười cười không biết nói cho Liz hay cho hai người của mình nhưng đúng là lúc này họ cần bình tĩnh lại trước khi mọi chuyện lại đột ngột chuyển hướng xấu hơn.

Tình hình căng thẳng vừa rồi rất nhanh đã biến mất khi cặp song sinh đi vào căn phòng này. Nhìn qua Liz, Băng Băng đi về phía ông ngoại mà theo sát bên cạnh là Vũ Vũ. Hai anh em ngồi xuống bên cạnh ông ngoại mình tò mò.

- Ông ngoại có chuyện vui sao?

- Vị khách này của ông có vẻ không được vui.

Vũ Vũ âm thầm quan sát ba người trước mặt, hình như họ là... mà cũng chẳng liên quan đến cậu nhóc. Simon Taylor thấy hai cháu ngoại yêu quý hỏi vậy liền cười cười sáng khoái.

- Đó là Liz Lâm, cô ấy là người rất thân với mẹ của hai đứa. Cô ấy tới đây để đón hai đứa quay trở về với Dương Chí Phong.

- Tại sao vậy? Bọn cháu đã hứa sẽ ở lại đây với ông ngoại chừng nào mama tới đón mà?

Vũ Vũ quay sang nhìn ông ngoại của mình nhủ mảy mảy cái tiếng hỏi. Rõ ràng đã thỏa thuận vậy rồi mà còn phải thay đổi gì nữa chứ? Liz nghe hai anh em đối đáp với Simon Taylor như vậy hoàn toàn nhận ra rằng ba ông cháu họ quan hệ rất tốt.

- Phiên cô chuyển lời với ba rằng bọn cháu rất tốt.

- Có vẻ tốn công chuyến đi này rồi.

Liz nhếch miệng cười, vẻ phần nộ ban nãy đã hoàn toàn biến mất như chưa từng xuất hiện ở cô. Không nói hai lời nữa, Liz đứng dậy nhìn ba ông cháu trước mặt liền đó xoay người đi về hướng cửa. Fatiny và Ramo nhanh chóng đi theo nhưng khi Liz vừa bước chân ra ngoài, cánh cửa còn chưa đóng lại, cô nhìn về hướng Simon Taylor.

- Nếu như Sarah cảm thấy hối hận thì ông cũng chưa thể đắc ý được đâu. Ngày đó, ông đã cho người lấy mạng Anna, ông bỏ mặc Sam Sam chết, ông đã hủy diệt những người Sarah yêu quý nhất. Dù cho Sarah yêu ba mình tới đâu cũng sẽ không bỏ qua đâu vì Sarah còn yêu hai người họ hơn tất cả. Hai kẻ mà ông gửi tới chỗ Sarah đó, không biết liệu họ đã chết chưa?

Nói rồi Liz xoay người đi thẳng nhưng ba người họ vẫn còn nghe được một câu nói cuối cùng của Simon Taylor.

- Có thật đó là những gì cháu biết về Sarah. Cháu có chắc đối với Sarah thì hai người họ là quan trọng hơn cả hay chưa Lizzi? Hãy ngẫm nghĩ lại thật kĩ tất cả, câu trả lời vẫn còn ở phía sau.

Những lời của Simon Taylor khiến cho ba người kia khó hiểu nhưng theo như Liz biết thì đó là vậy, Sarah coi trọng Anna và Sam Sam hơn bao giờ hết. Cánh cửa chưa kịp khép lại lần nữa bị đẩy ra bởi cô nàng mặc đồ maid lần trước vừa bước vào. Cúi đầu trước Simon Taylor, cô nàng lên tiếng.

- Boss, Nguyệt đã liên lạc lại rằng họ đang tới chỗ phu nhân Vilson.

- Bà ngoại sao? Vậy, mama cũng đang ở đó đúng không ông ngoại? Những lời vừa nãy...

Băng Băng lập tức hoạt động đầu óc hết công suất để thông suốt vụ này bằng những gì mama cho cô bé biết. Vũ Vũ dù không hiểu rõ nhiều thứ nhưng lại nhận ra rằng vụ này rất nghiêm trọng đây.

Simon Taylor xoa đầu hai cháu ngoại quay qua nhìn cô gái mặc kimono và cậu thanh niên lồi thối phía sau kia gật đầu. Hai người đó hơi cúi người sau đó lập tức rời đi, vậy là họ được phép phá hủy không cần giới hạn phải không?

- Asuna, mau gọi họ trở về đây.

- Vâng thưa ngài.

Cô nàng Maidkill - Asuna mỉm cười cúi đầu sau đó cũng rời khỏi, họ sẽ được chơi vui vẻ rồi đây. Simon Taylor thấy mọi người đi hết rồi cũng lập tức đứng dậy đưa hai cháu nhỏ của mình đến căn phòng mà ông ta đã hứa cho hai nhóc tham quan. Thời gian này có lẽ đó là nơi giết thời gian đặc biệt lí tưởng.

- Băng Băng và Vũ Vũ hoàn toàn tự nguyện?

Dương Chí Phong trầm ngâm suy nghĩ về việc này, Liz nhìn hấn ta mà cũng chẳng nói gì nhiều, xem ra phải đổi chiến lược rồi.

- Puss và Timmy thời gian này sẽ đi theo Date và Sinh Sinh, còn cậu muốn làm gì thì làm nhưng em trai cậu kia cũng nên cẩn thận. Khâu Nhược Linh có lẽ đi đời rồi.

Liz nói rồi cũng không ở lại lâu cùng hai đồng đội đi công chuyện riêng của mình. Dương Dương ngồi đó nghe hết một màn sau lại nhìn vào đi động của mình có tin nhắn từ số lạ gửi đến.

'Nếu muốn gặp Băng Băng và Vũ Vũ hãy cùng đi với chúng tôi, tập đoàn Dương thị.'

Dương Dương không hiểu người gửi tin nhắn là ai nhưng lúc này cậu nhóc chỉ có thể mạo hiểm làm theo vì không gặp được Băng Băng cậu nhóc cảm tưởng như không thờ được nữa rồi. Nhìn Dương Chí Phong, Dương Dương đứng dậy.

- Chú Dương, cháu sẽ đi tìm cô Lý chú cũng không cần suy nghĩ nhiều đâu vì xem ra Băng Băng và Vũ Vũ đều ổn cả.

- Để...

- Cháu sẽ tự đi, cháu cũng cần làm vài chuyện riêng tư.

Dương Dương hoàn toàn cự tuyệt sau đó cúi đầu chào liền rời khỏi biệt thự nhà họ Dương. Dương Chí Đình nhìn anh trai mình không biết phải nói sao.

Dương Chí Phong suy nghĩ gì đó liền quay sang nhìn em trai mình.

- Chí Đình, thời gian này vì an toàn của em đến chỗ cô ấy đi.

- Ý anh là đến chỗ của.... chị ấy????

- Phải, chỉ có cô ấy mới bảo vệ an toàn cho em lúc này. Còn ba, ông ấy tự biết rút trước rồi.

Dương Chí Phong chắc nịch như vậy làm cho Dương Chí Đình không còn biết phải nói gì hơn là gật đầu đồng ý. Mọi chuyện có lẽ đang ngày càng rắc rối hơn mà một người như Dương Chí Đình cũng chẳng thể giúp gì cho anh trai mình.

Dương Dương đứng ở băng ghế trên vỉa hè đối diện với tập đoàn Dương thị nhìn ngó khắp nơi xem đối tượng nào khả nghi hay không nhưng đến cuối cùng vẫn là thất vọng vì chẳng có ai hành động thất thường cả.

Đang lúc cậu nhóc còn cảm thấy thất vọng thì một chiếc ô tô màu đỏ rệu rã bắt mắt dừng lại bên cạnh cậu ta, cửa kính xe hạ xuống, một cô gái mặc kimono, gương mặt đượm buồn lại có mái tóc đen rất dài, rất đặc trưng phương đông nhìn cậu nhóc. Cô gái đó nghiêng người mở cửa xe ghế lái phụ ý Dương Dương hãy lên xe.

Còn đang suy nghĩ xem có nên vào xe hay không thì Dương Dương liền ngược nhìn về phía đối diện khi thấy một người ăn mặc lôi thôi với mái tóc vàng xù rối đặc trưng đang bước vào tập đoàn trong khi cầm theo vật gì đó. Dương Dương nghi hoặc nhìn người phụ nữ đang ngồi ghế lái kia.

- Cô là người nhắn tin cho tôi sao? Người kia là đồng bọn của cô?

- Đúng. Will sẽ nhanh trở lại, nếu cậu muốn hãy ngồi phía sau.

Cô gái mặc kimono nói rồi lại ngồi về vị trí của mình rất ngay ngắn. Dương Dương nghe vậy liền đóng cửa xe ghế phụ lại mà đi về phía bên cạnh mở cửa xe ngồi vào ghế sau. Cậu nhóc vẫn là dõi theo hướng tập đoàn Dương thị xem có gì khả nghi hay không. Hai người này đang định làm gì vậy chứ?

- Cô là sát thủ sao?

- Đúng.

Dương Dương cảm thấy kì lạ, cô gái này hoàn toàn rất âm trầm và kiệm lời, dường như nếu không phải bắt buộc cảm tưởng cô ấy không hề muốn mở lời. Việc cậu nhóc phát hiện ra cô gái này là sát thủ vì cậu nhóc từng hỏi mẹ Sarah. Mẹ Sarah đã từng cho cậu nhóc biết rất nhiều thứ để nhận biết ra một kẻ nguy hiểm.

- Không thể nào...

Dương Dương kinh hoàng nhìn về phía Dương thị, các tầng đang phát nổ, mọi thứ đang dần trở nên vô cùng hỗn loạn. An ninh của tập đoàn rất tốt vậy tại sao lại có thể xảy ra chuyện này ngay giữa ban ngày được chứ? Nhìn cô gái phía trước cũng đang dõi theo hướng cửa chính của tập đoàn kia, Dương Dương theo hướng ánh mắt của cô ta thấy người mới vừa rồi đi vào đang trở ra và tiến về phía họ.

Khi người đó mở cửa lái phụ ngồi vào liền quay lại nhìn Dương Dương mỉm cười.

- Tôi là William, mọi người vẫn luôn gọi tôi là Jupiter. Một màn vừa rồi hay phải không?

- Tại sao các người lại làm việc này chứ?

Dương Dương nhú mày nhìn hai người này, tại sao họ lại muốn phá hủy tập đoàn chứ? Cô gái mặc kimono kia không nói gì cả khởi động máy mà cho xe chạy hướng về phía con đường quen thuộc nào đó. William mỉm cười đưa tay vuốt mái tóc rối nhìn Dương Dương qua kính chiếu hậu.

- Boss đã đồng ý cho chúng tôi được thỏa sức hủy diệt. Đó chỉ là món quà nhỏ đầu tiên mà thôi, tiếp theo đây Yui sẽ còn làm một màn tuyệt đẹp hơn nhiều. Phải không?

- Chúng ta sẽ về “nhà” nhưng..

- Phải, giải quyết cho xong chuyện đó đã.

William mỉm cười nhìn cô gái mặc kimono tên Yui kia. Bọn họ đã chia nhau mà làm việc rồi, phải phá hủy một nơi nữa mới trở về được. Chỉ có điều là nhiệm vụ thực sự sau đó thì sao đây?

Tại biệt thự của nhà Vilson.

- Chị hai.

Nana đứng ở cửa nhìn Sarah mỉm cười vui vẻ chào mừng chị gái quay trở về nhà. Sarah tiến về phía Nana mà theo sau là Pass vừa xuống xe kia. Nana đứng sang một bên tiếp tục lên tiếng.

- Em lo chị xảy ra chuyện cho nên mới nhờ tới chú ấy.

- Nana như vậy là không công bằng, Nana gọi ta là chú trong khi lại kêu cô em này một tiếng chị.

- Vì đó là chị hai của cháu mà.

Nana mỉm cười ngọt ngào hơn nữa mà ôm chầm lấy Sarah. Cô bé rất lo sợ khi tưởng tượng rằng Sarah có thể bị thương và gặp nguy hiểm khi ở bên ngoài kia.

- Tôi đi nghỉ trước.

Sarah nói rồi đợi Nana buông mình ra sau đó đi thẳng lên phòng lướt qua người Ren mà không nói gì cả. Ren nhìn theo Sarah lại nhìn về phía cửa nơi Nana và Pass đang đứng. Phu nhân Vilson cũng vừa từ phòng mình trở lại nhìn thấy Pass thì khá ngạc nhiên.

- Đã lâu không gặp phu nhân Vilson.

- Cậu có vẻ chẳng thay đổi gì cả.

Phu nhân Vilson nhàn nhạt nói một câu sau đó không quan tâm tới Pass nữa hướng Nana mỉm cười dịu dàng.

- Con nên chuẩn bị bữa trưa rồi đó Nana.

- Vâng ạ.

Nana rất vui vẻ mau chóng đi vào bếp chuẩn bị bữa trưa cho mọi người. Có lẽ ai trong họ cũng biết rằng một việc chẳng lành sắp xảy tới rồi.

Phía bên kia, Dương Dương nhìn cảnh tượng trước mắt thật lâu mới định thần lại. Trước làn khói lửa rực rỡ trong chiều tà, hình ảnh cô gái mặc kimono đó như khắc sâu trong tâm trí của cậu nhóc. William cười cười đẩy cửa xe ghế phụ ra cho Yui ngồi vào còn hắn ta làm nhiệm vụ tài xế.

- Thế nào cậu nhóc, thật đẹp phải không? Yui là một trong những sát thủ hàng đầu của nhóm được Boss và Chivas-san huấn luyện, thậm chí cô ấy còn mạnh hơn cả tôi.

- Vậy người... mạnh nhất thì sao?

Dương Dương thật không tin nổi, hai người trước mặt này đã vô cùng mạnh rồi vậy thì những người khác sẽ còn thế nào nữa đây?

- Người mạnh nhất nhóm sao? Có lẽ là Raon nhưng người được Boss và Chivas-san khen ngợi lại là tiểu thư. Quả thực là chúng tôi chưa từng thấy tiểu thư ra tay bao giờ cả.

- Tiểu thư là... mẹ sao?

Dương Dương lăm bắm một mình cũng không nói nhiều. Chiếc xe rất nhanh tiến ra ngoài thành phố hướng con đường quen thuộc về lại biệt thự.

Lúc này, mọi chuyện đều tán loạn cả lên, Lăng Phong gấp gấp thông báo cho Dương Chí Phong biết chuyện gì đang xảy ra đối với họ. Từ tập đoàn đến địa bàn của họ đều bị triệt phá nặng nề. Thiên Bảo hiện đang ở bệnh viện cùng Đinh Mẫn nên không thể suy nghĩ được nhiều.

- Gọi cho Thiên Kỳ và Sinh Sinh, bảo bọn họ trợ giúp chúng ta. Còn nữa, cậu mau điều tra xem kẻ nào đứng sau chuyện này.

Dương Chí Phong nói rồi lập tức cúp máy. Dương Chí Đình ở bên cạnh nghe anh trai mình nói chuyện điện thoại liền biết rắc rối lớn ập đến rồi. Vừa lúc đó có tiếng chuông cửa vang lên, Dương Chí Đình đi nhanh ra mở cửa trước.

- Chị... sao lại ở đây?

- Chào nhóc Ying, đã lớn rồi đó. Yang có ở nhà chứ?

Một cô nàng mang hoàn toàn vẻ đẹp phương tây mỉm cười nhìn Dương Chí Đình, cô vừa xuống máy bay liền lập tức bay thẳng về đây cho nên cũng chưa kịp điều tra tình hình gì cả. Dương Chí Đình nghe vậy liền đưa cô gái này vào trong nhà.

- Yang đã lâu không gặp.

Cô gái đó vừa vào phòng khách nhìn thấy Dương Chí Phong mỉm cười tiến tới ôm lấy hắn ta mà chào hỏi thăm thiết. Dương Chí Phong hoàn toàn không nghĩ cô gái này sẽ tới đây nhanh như vậy.

- Anh có chuyện gì khó khăn sao Yang?

Cô gái đó cùng hai anh em nhà họ Dương ngồi xuống nói chuyện với nhau. Dương Chí Phong nhìn cô mỉm cười, một nụ cười hiếm hoi trong ngày.

- Để Ying ở với em một thời gian được chứ Mía?

- Sao lại ở chỗ em? Chẳng lẽ lại có chiến tranh sao? Ai lại gây khó dễ cho anh chứ Yang?

Mia nở nụ cười nhìn Dương Chí Phong nhẹ nhàng hỏi. Dương Chí Đình nhìn Mia mà lên tiếng.

- Chị, em đến chỗ chị ở được chứ? Hiện tại anh hai có rất nhiều việc cho nên không thể để mắt tới em được, vì vậy...

- Nếu em giúp được gì hãy nói với em Yang. Em sẽ chăm sóc thật tốt cho Ying.

- Lên phòng thu dọn đồ của em đi.

Dương Chí Phong quay sang em trai mình lên tiếng nhắc nhở. Dương Chí Đình dù tò mò rất nhiều chuyện khác nữa nhưng cũng đành phải đi lên phòng thu dọn đồ để lại không gian cho hai người họ nói chuyện. Mia ngồi một bên nhìn thấy Dương Chí Đình đã lên phòng rồi mới đặt tách trà xuống nhìn Dương Chí Phong nghiêm túc hẳn.

- Anh lại muốn đi sâu vào nội chiến gia đình họ sao?

- Em đã biết điều gì đó phải không Mia? Nếu em biết gì hãy nói cho anh biết.

- Yang, nghe lời em đi. Xin anh đó, đừng có can thiệp vào chuyện này. Anh có biết rằng vợ của anh, cô ấy đáng sợ như thế nào đâu. Cô gái đó... vợ của anh .....

Mia nói đến đây liền ngập ngừng không biết mở lời sao nữa. Có lẽ chẳng có nhiều người biết được chuyện này mà Mia phải chăng may mắn là người phát hiện ra điều đó vào ngày của nhiều năm trước, vào ngày mà cô gái này...

- Anh không quan tâm cô ấy ra sao, anh chỉ biết rằng cô ấy là vợ anh, là người phụ nữ của anh, là mẹ của con anh, là người anh yêu đời này.

Dương Chí Phong càng chắc chắn hơn nữa làm Mia càng không đành lòng nói ra chuyện cô biết được. Đứng dậy, Mia nhìn Dương Chí Phong vẫn ngồi đó.

- Em mong rằng anh sẽ không hối hận. Anh biết em luôn mong anh hạnh phúc mà. Chuyện của vợ anh có lẽ em không nên nói nữa vì có nói anh cũng tuyệt đối không bận tâm. Chỉ duy nhất điều này em mong anh hãy suy nghĩ kỹ, không phải vì ông ấy muốn giết con gái mình, cũng không phải vợ anh căm ghét ba cô ấy. Bọn họ còn rắc rối hơn những gì anh đã nghĩ.

- Ý em là...

- Một phần mà anh nhờ em truy tìm đó, nó chưa phải toàn bộ sự thật. Anh đã bị đánh lừa trong chính sự thật mà cô ấy tạo dựng. Vợ anh, đừng bao giờ nghĩ cô ấy vô tội hay đáng thương. Bởi vì anh càng nghĩ như vậy anh sẽ càng sai lầm.

Mia nói rồi nhìn Dương Chí Đình đang đi xuống kia. Cô sẽ giúp Dương Chí Phong chăm sóc và bảo vệ Dương Chí Đình thật tốt. Còn chuyện gia đình họ có lẽ nên mặc Dương Chí Phong quyết định thì hơn. Nhưng chuyện của cô thì...

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Sinh Con* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 63

Chân Tướng !

- Xem ra ông ấy bắt đầu hành động rồi. Đến cuối cùng ông ấy muốn gì chứ? Ông ấy đang nhắm tới anh rồi sao?

Lâm Sinh Sinh ngồi trước bàn làm việc của mình nhủ mảy suy nghĩ. Thiên Kỳ đứng trước tường kính kia nhìn xuống mọi thứ bên dưới càng trầm ngâm hơn nữa.

- Tiểu thư, về phần thiệt hại kia chắc phải nhờ cô giải quyết rồi. Puss, Timmy hai đứa mau điều tra vụ việc xảy ra ở khu vực quán bar.

- Đối phương hoàn toàn không có ý định đầu mặt. Anh nhìn xem.

Timmy hướng màn hình laptop về phía của Lâm Sinh Sinh và Thiên Kỳ mà lên tiếng. Thiên Kỳ tiến tới chăm chú nhìn vào màn hình laptop nhủ mảy. Chỉ với một cô gái nhìn trông chân yếu tay mềm lại có thể làm được mọi chuyện như vậy sao?

- Khoan đã, Timmy phóng to lên.

Thiên Kỳ đột nhiên nói lớn làm Lâm Sinh Sinh chú ý tới mà đi đến bên chiếc bàn. Puss đang ngồi đó cũng nhào người dậy nhìn xem có gì mới. Timmy đang từ từ phóng to hình ảnh mà Thiên Kỳ muốn thấy.

- Dương Dương, sao lại là thằng nhóc đó được?

Lâm Sinh Sinh kinh ngạc lên tiếng. Sao Dương Dương lại đi cùng những người này được chứ? Chẳng lẽ lại có chuyện nào đó mà họ không biết sao?

****

Tiếng chuông chờ đợi không ngừng kéo dài, cuối cùng cũng có người chịu nghe máy.

- Cô muốn gì Mia?

- “Cô không định để Yang biết được sự thật cô là ai sao? À không, phải là cô nên để Liz và anh bạn Fatimy kia biết được sự thật năm đó xảy ra chuyện gì với Anna.”

Nghe từng câu từng chữ của Mia mà Sarah bỗng chốc nắm chặt tay lại khiến các đường gân nổi rõ lên. Cô ta còn muốn nhắc cô chuyện này tới bao giờ nữa đây?

- Im lặng mà sống cuộc đời của cô đi, đừng có tò mò chuyện của người khác.

- “Tôi chỉ là vô tình nghe được mà thôi. Thật trùng hợp rằng nơi đó lại là do chú tôi quản lý.”

- Ý cô là sao chứ? Tôi.....

Sarah còn muốn nói nhưng đột nhiên cô chợt khựng lại, đứng vậy cô đã làm gì chứ? Cô đã làm những gì rồi? Đầu đây bên kia, Mia mỉm cười tiếp tục lên tiếng.

- “Sao vậy? Đột nhiên nhớ ra rồi sao? Nhớ ra được năm đó tại căn nhà gỗ gần biển đó đã xảy ra chuyện gì sao? Nhớ được rằng ba của cô, ông ta tại sao phải đem cô cho gia đình nhà họ Lâm nuôi dưỡng rồi chứ? Cô khiến tôi ngưỡng mộ vì có một người ba như vậy đó. Ông ta thật sự yêu thương con của mình đến cực hạn, ông ta sẵn sàng vấy máu vì các người mà.”

Mia càng nói càng phần nộ hoàn toàn không nghe ra sự ngưỡng mộ trong đó như cô đã nói. Sarah làm rơi điện thoại xuống sàn nhà mà giọng nói giận giữ đó vẫn không ngừng vang lên.

Trong căn nhà gỗ đó đã từng xảy ra chuyện gì? Phải chăng đó mới chính là lời giải đáp, đó là lí do vì sao nơi đó đã trở thành một kỉ niệm đau thương nhất đối với Sarah, với cuộc đời của nhà Taylor. Sarah luôn giữ hình thành trong mình một loại ghi nhớ rằng đó là nơi đầy ắp kỉ niệm của cô nhưng lí do thực sự mà cô đã lãng quên đó. Hiểu Mai... Hiểu Mai đã từng hỏi cô... Hiểu Mai đã từng nhắc đến và cũng vì vậy mà....

- Cô đừng mong sẽ được sống yên ổn Sarah Taylor. Vì cô, tại vì cô mà... Sao cô dám cướp mất tất cả những người tôi yêu thương như vậy chứ? Đúng vậy, cô lúc này phải rất đau đớn khi phát hiện tất cả từ trước tới giờ đều là từ cô mà ra đi.

Mia nắm chặt chiếc điện thoại mà ánh mắt sát khí nhìn chăm chăm về phía biển mênh mông kia. Dương Chí Đình ngồi trong xe không hiểu tại sao Mia đột nhiên lại muốn đến biển làm gì lại là cái nơi quen thuộc này nữa chứ.

Phải thật lâu sau đó Mia mới trở lại xe và họ cùng nhau rời khỏi đất nước này. Mọi chuyện từ đây sẽ còn khó khăn hơn nữa.

****

- Anna, cậu mau tỉnh lại đi. Cậu là người duy nhất biết hết những hiểm nguy xung quanh Sarah. Nếu muốn cứu con bé thì xin cậu Anna, xin cậu hãy tỉnh lại đi.

Liz ngồi bên giường ôm chặt lấy Anna mà không ngừng cầu xin. Năm đó khi Anna gặp chuyện chắc chắn nguyên do không hề đơn giản nhưng dù Liz có điều tra thế nào cũng chẳng thu được kết quả như mong đợi.

- Tiểu... tiểu thư..... LIZ.

Fatimy ở bên cạnh đột nhiên hét lên làm Liz giật mình, Alice đứng phía sau cũng chăm chú nhìn. Các ngón tay của Anna đang cử động, là cử động mạnh. Liz thấy vậy vội vàng lay nhẹ người Anna.

- Anna, cậu nghe được tớ nói phải không? Mau mở mắt ra Anna, cậu mau tỉnh lại cho tôi.

- Nữ hoàng, thực ra khi tiểu thư Sarah tới đây thì tiểu thư Anna đã sớm có phản ứng cử động ngón tay rồi.

- Sao lại? Sao không nói cho tôi hả?

Liz nhìn Alice mà hét lên tức giận. Alice không hề biểu cảm gì nhìn Liz vẫn tông độ đó mà lên tiếng.

- Là tiểu thư Sarah nói không được cho nữ hoàng biết. Tiểu thư Sarah còn nói, tiểu thư Anna không sớm thì muộn sẽ tỉnh lại cho nên.....

- Tiểu thư.

Fatimy vội chạy tới gọi lớn khi người con gái nằm đó sau bao năm nay đã mở mắt ra. Liz vội vàng chuyển tầm mắt từ Alice về Anna, cô nhìn Anna vui mừng có, lo lắng có.

- Anna, cậu có sao không? Anna, cậu nhận ra tớ chứ?

- Lizzi..... mau... dừng Sarah... lại.

Anna khó khăn mở miệng nói sau hơn chục năm kia. Những gì cô muốn nói với Liz chính là vậy. Những chuyện của 17 năm trước và những chuyện của vài ngày trước, Anna đều nhớ như in. Cuối cùng khi cô đã biết được sự thật thì...

- Anna???

Cả Liz và Fatimy đều không hiểu, Anna nói dừng lại là sao chứ? Sarah có liên quan gì trong chuyện này sao? Anna quay đầu nhìn Liz chăm chú mà đưa tay lên nắm lấy bàn tay Liz.

- Sam Sam... em họ của cậu... em họ cậu là do.....

- Anna, bình tĩnh đã để Ramo tới xem cho cậu. Cậu đừng vội nói chuyện. Fatimy.

Liz quay qua Fatimy ý cậu ta mau chóng gọi Ramo tới đây. Sau khi xem xét cẩn thận rồi họ mới có thể bình tĩnh để nói chuyện. Anna nằm đó liền nhìn lên trần nhà, Liz sẽ chấp nhận được sự thật chứ? Liz sẽ hận Sarah chứ? Liệu cậu ấy có thể hận nỗi đưa em gái của họ hay không?

Ramo nhận được cuộc gọi vội vàng tới biệt thự cổ này, cô khám cẩn thận cho Anna liền cảm thấy đúng là kì tích. Rõ ràng trước đó dù Anna vẫn bình thường nhưng hoàn toàn không hề có dấu hiệu tỉnh lại. Vậy mà sau 17 năm cô gái này cuối cùng cũng thức giấc, phải chăng do ý chí hay tác động nào đó?

- Hội trưởng, cô ấy ổn rồi sẽ không sao đâu. Vẫn là cần nghỉ ngơi và bổ sung dinh dưỡng thêm thôi.

- Được.

Liz vui mừng tiến tới bên giường đỡ lấy Anna khi thấy bạn mình có ý định ngồi dậy. Cơ thể Anna vẫn là suy yếu chưa thể như trước đây được. Anna nhìn Liz mà bỗng ôm chặt lấy cô bạn của mình làm ba người kia đứng nhìn hoàn toàn không hiểu.

- Lizzi... xin cậu... hãy tha thứ cho Sarah.... Xin cậu chỉ cần... chỉ cần dừng em ấy lại thôi....

- Anna, cậu cứ luôn nói mấy lời này là sao? Sarah đã làm gì phải không? Lần trước em ấy đã nói những gì với cậu?

Liz thật không hiểu, cô muốn đẩy Anna ra để lau nước mắt cho bạn. Liz hoàn toàn không muốn nhìn Anna rơi nước mắt một chút nào. Vậy mà Anna vẫn luôn ôm chặt lấy cô không buông lại càng nghẹn ngào hơn nữa.

- Ngày đó... khi muốn đi tìm họ và chất vấn... tớ đã thấy Sarah. Em ấy vào lúc đó đã nhớ ra được mọi chuyện.

- Cậu nói sao hả Anna?

Liz hoàn toàn kinh ngạc trước những gì Anna nói. Như vậy là sao? Mọi chuyện là thế nào chứ?

- Sarah đã cãi vã với ba mình, họ đã nhắc tới chuyện ở ngôi nhà gỗ... Em họ của cậu, Lâm Sam Sam thật ra... thật ra không phải do Sky giết, không phải do bác Simon giết mà là... mà là do Sarah giết.

- Cái...cái gì?

Cả ba người là Liz, Fatimy và Ramo đều kinh hoàng nhìn Anna. Chuyện động trời này... sao lại, sao lại có chuyện như vậy xảy ra chứ? Sarah sao lại là kẻ giết Lâm Sam Sam thực sự được?

- Vì Lâm Sam Sam... đã biết được bí mật của Sarah. Cho nên trong lúc tức giận, Sarah đã không kiểm soát được bản thân mà giết Sam Sam... Không chấp nhận được việc đó, Sarah trở nên điên loạn, em ấy đã tự mê hoặc bản thân nghĩ rằng là do... ba mình và Sky giết Lâm Sam Sam...

- Cậu hãy nói mình nghe nhầm và nhìn nhầm đi Anna. SARAH.... Sarah sao có thể???? Con bé và ba mình.....

Liz hoàn toàn không thể chấp nhận nỗi sự thật này. Người họ tin tưởng nhất lại là người gây nên mọi tội lỗi sao? Anna nhìn Liz mà nắm chặt tay lại.

Lúc biết được sự thật đó Anna đã xông vào phòng mà chất vấn họ thì Sarah luôn miệng phủ nhận không phải mình làm. Anna đã muốn đi tìm Liz thì ngay đó Sarah đã yêu cầu ba mình lệnh cho đám sát thủ đó ngăn Anna lại. Kết quả Anna bị họ đâm vào xe của cô gây nên tai nạn khiến cô hôn mê. Anna đã suy nghĩ trong lúc rời khỏi phải có một lí do nào đó khiến cho Sarah không muốn nói cho bất cứ ai biết chuyện liên quan này.

Ba người kia nghe xong tất cả càng thêm choáng váng. Sarah, tại sao lại như vậy chứ?

- Bác Simon rất yêu thương con của mình... bác ấy vì Sarah mà không tiếc mọi thứ....

- Tổ sẽ đi tìm con bé. Tổ phải hỏi rõ bí mật đó là gì mà khiến con bé phải giết Sam Sam và cả ý định hại cậu cơ chứ?

- Liz... xin cậu.... xin cậu chỉ cần.... chỉ cần đừng Sarah lại mà thôi.

Anna ngồi trên giường mà những giọt nước mắt không ngừng rơi. Cô rất khổ tâm, hoàn toàn khổ tâm. Làm sao mà cuộc đời lại chó treu họ như vậy cơ chứ? Sarah chắc chắn phải thực sự rất sợ hãi bí mật của mình, con bé chắc phải rất đau khi biết rằng người mình yêu thương đã bị chính mình giết hại. Người đau khổ nhất phải là Sarah.

****

- Sam, cậu tới rồi, nhìn xem tổ nhặt được rất nhiều vỏ sò cho cậu nè.

- Sarah, dưới căn nhà này... dưới căn nhà này có một căn phòng..... Trong đó có người... có người đang nằm ngủ.

Bộp, bộp. Âm thanh túi sò rơi bịch xuống, và sau đó là cả một khoảng im lặng chỉ còn tiếng gió thổi không ngừng. Thật lâu sau đó mới lại có một giọng nói vang lên.

- Sam, sao cậu lại tìm ra nó? SAO CẬU LẠI NHÌN THẤY ANH ẤY HẢ?

- Sarah.....

- Cậu đã thấy anh ấy? Cậu đã thấy anh ấy.... Không được, ba nói không thể cho ai thấy anh ấy, ba nói nếu ai thấy anh ấy sẽ đem anh ấy đi mất, ba nói họ sẽ giết anh ấy lần nữa. Ba đã nói.....

Câu nói của cô bé Sarah ngày càng hỗn loạn hơn nữa và ngay sau đó một âm thanh sắc lẹm vang lên cũng chỉ còn tiếng bịch và mọi thứ kéo dài ray rứt.

- Ah, ah, ah, ... mình đã làm gì thế này? Anh ấy.... Sam... Sam..... Ba... là ba, là ba nói..... Là ba nói, là ba nói... không là ba giết... là ba giết..... SAMMM....

Tiếng hét thảm thiết cùng sự điên loạn hồi hận không ngừng vang lên. Thật lâu sau đó nó kéo dài và cũng bị tắt đột ngột giữa chừng.

Sarah ngồi trên ghế, cô cầm lấy cái máy ghi âm vất xuống sàn nhà sau đó đứng dậy, cô nhấc chân ghế đè lên máy ghi âm mà nghiền nát. Ngày hôm đó, Sam đến tìm cô vì chuyện của người em song sinh đó nhưng... Cô muốn mọi thứ biến mất.

Cứ ngỡ quên nhưng thực chất chưa bao giờ quên.

Cứ tưởng nó đã biến mất nhưng thực chất nó vẫn luôn tồn tại.

****

- Băng Băng.

Dương Dương vui mừng ôm lấy Băng Băng đang đứng trong phòng khách kia. Vũ Vũ thật không ngờ ông ngoại sẽ đưa Dương Dương tới đây, cậu ta sẽ lại bám lấy Băng Băng không buông cho coi.

- Dương Dương.

Băng Băng ôm lấy Dương Dương mỉm cười. Xa cậu ta một lúc đúng là có chút nhớ. Simon Taylor nhìn ba đứa nhóc rồi lại nhìn hai người phía sau kia mà mỉm cười.

- Đã quá bữa tối rồi, chúng ta đành ăn bữa khuya vậy, nhân tiện lại có thêm thành viên trở về nhà.

- Chẳng lẽ Chivas-san..

William thật hào hứng nhìn xung quanh liền dừng lại ở người phụ nữ xinh đẹp quyến rũ đang hút thuốc đứng bên cửa sổ lớn kia. Chivas dập điếu thuốc đi từ từ tiến lại phía họ.

- Máy đưa các người đúng là lớn thật rồi.

- Chivas-san.

- Will, thật ồn ào, phải biết tỏ ra là một quý ông lịch lãm. Nhìn người xem thật là lòi thối.

Chivas chỉ vào William cầu nhàu lên tiếng làm hấn ta chỉ biết cười cười không nói gì hơn. Yui đứng đó cúi đầu trước Chivas cũng chẳng nói câu nào. Ba đứa nhóc tò mò nhìn ba người lớn cũng chẳng hiểu gì. Simon Taylor cười cười nhìn họ.

- Asuna đã chuẩn bị rồi, chúng ta đi thưởng thức bữa khuya thôi.
- Phải ăn mừng ngày đoàn tụ, vì cả tiểu thư của chúng ta nữa.
- Đúng vậy.

Hai người Simon Taylor và Chivas cứ kể tung người hứng ăn ý nói chuyện đáp qua lại nhau không để mấy người kia chen vào được câu nào. Bữa khuya đó quả thực rất vui vẻ.

****

- Cậu ổn rồi chứ Anh?
- Không sao, không ảnh hưởng gì nhiều. Tìm được tiểu thư chưa?
- Cậu đừng lo, chúng ta lập tức tới đó.

Raon cười cười đỡ lấy Mạc Đình lên xe mà theo hướng địa điểm tìm kiếm trước đó mà thẳng tiến. Bọn họ sẽ không để tiểu thư phải chờ đợi lâu đâu, họ nhất định sẽ đưa tiểu thư về nhà.

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Sinh Con* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 64

“Sama đã làm cái gì vậy hả?”

”Không gì cả.”

”Sama thực ra là ai? Có người đã nói với tôi Sama rất đáng sợ.”

”Tôi là Sarah Taylor, tôi... không như những gì các người tưởng tượng đâu.”

”Nếu chúng ta được sinh ra trong một thế giới khác thì đã tốt hơn rồi.”

”Không đâu, dù chúng ta sinh ra ở đâu thì nó vốn dĩ đã vậy. Đừng mơ mộng vì sự thật rất đáng sợ. Hãy cố gắng sống sót, nói lại với Đại Lực, cậu ấy đừng nhúng tay vào chuyện này và cả chuyện của Hiểu Mai tôi rất xin lỗi.”

[Hệ thống tự hủy kích hoạt]

++++

- Anh sẽ tới đó thật sao?
- Em hãy ở lại đây chú ý mọi chuyện. Dương Dương và Băng Băng có lẽ đã ở nơi an toàn rồi. Anh sẽ tìm ra khởi nguồn của tất cả. Công chúa không phải người như vậy, chắc chắn là thế.

Đại Lực nói rồi lên máy bay tư nhân của mình không có quay lại. Lý Diên Vĩ đứng nhìn theo chiếc máy bay trở anh trai mình đi đang cất cánh hòa vào những tầng mây đến nơi đó, nói mà mọi thứ bắt đầu, khởi nguồn cho đồng rắc rối này. Hai anh em họ đã thực vất vả mới tìm ra nơi đó, nơi người quan trọng cho tất cả.

- Xin hãy cẩn thận anh trai vì người đó thực sự vô cùng quan trọng đối với Sama. Người đó đã phải chịu một cuộc đời bất hạnh.
- Miss Li, chúng tôi đã liên lạc được với bà Paddington, họ đang ở London.

Một người mặc vest đen đi lại chỗ Lý Diên Vĩ đang đứng mà cúi đầu lên tiếng. Lý Diên Vĩ ngừng nhìn lên trời, cô quay sang nhìn người vừa tới kia mỉm cười.

- Đi thôi, lập tức chuẩn bị xe tới London, chúng ta sẽ gặp mặt bà Paddington.

- Vâng.

Họ cùng nhau rời khỏi phi trường, đến lúc gỡ nút cho toàn bộ mọi chuyện rồi.

++++

Hội quán Đồ, phòng lớn, một cuộc gặp gỡ đột ngột đã diễn ra.

- Kevin đang ở đâu vậy? Sao lại vắng mặt anh ta chứ?

Puss đang ngồi chơi game cũng cầu nhàu lên tiếng. Hội trưởng đã phát lệnh triệu tập vậy mà lại thiếu anh ta người lúc nào cũng coi mình như cánh tay phải của hội. Đúng là tắc trách.

- Hội trưởng, chị mời có vẻ nhiều người.

Ramo đẩy gọng kính nâng ly rượu lắc nhẹ mỉm cười lên tiếng. Trong phòng không chỉ có thành viên của hội mà còn có nhóm người của Dương Chí Phong và Lâm Sinh Sinh.

- Thành viên mới đâu rồi?

Timmy đã để ý không chỉ Kevin mà cả thành viên mới nào đó cũng vắng mặt. Kể từ buổi gặp lần trước thì thành viên mới đó đã biệt vô âm tín không thấy lộ mặt nữa rồi.

- Về vấn đề của Kevin thì tôi muốn chính thức thông báo với mọi người, anh ta vốn dĩ không phải người của hội Life. Kevin là chó săn của Simon Taylor mà thôi.

- Chị đùa sao hội trưởng?

Puss đột nhiên hét toáng lên, những người bên Dương Chí Phong cũng khá ngạc nhiên. Liz biết rồi vậy mà vẫn để nguyên không biết cô là không ngại phiền phức hay không coi Simon Taylor ra gì?

- Thành viên mới đã liên lạc nói phải giải quyết chuyện trong gia đình nên không tham gia với chúng ta được.

Fatimy đang ăn cũng bình thản lên tiếng. Cậu ta cũng chỉ vừa nhận được cuộc gọi từ thành viên mới mà thôi. Dù sao thì vốn dĩ Liz thêm cô ta vào không phải để cô ta hoạt động trong hội mà chỉ vì cô ta có quen biết về phương diện nào với Liz mà thôi lại thấy tò mò với hội vì vậy tùy ý là thêm vào.

- Mọi người trước khi chính thức vào chuyện tôi xin giới thiệu một người bạn thời thơ ấu của tôi, Anna Taylor.

Liz vừa rút lui làm mọi người cùng lúc trông ra cửa, bóng hai người con gái hất lên cánh cửa bọc vải. Dương Chí Phong cảm thấy ngờ vực, cô gái đó tính lại rồi sao? Đáp án sẽ được đưa ra phải không?

- Tiểu thư...

Fatimy vội vàng đứng dậy đi về phía cửa khi Alice vừa kéo cửa ra kia. Mọi người đều chăm chú nhìn vào người con gái phương tây xinh đẹp đó. Anna Taylor là ai? Họ đều rất tò mò trừ Ramo vì cô vẫn luôn là bác sĩ chữa trị cho Anna cũng như việc cô quen biết Liz và Fatimy trước cả khi hội được thành lập.

- Anna, mau lại đây.

Liz mỉm cười đứng dậy kéo ghế bên cạnh mình ra. Anna không nói gì đi thẳng tới chỗ bên cạnh Liz mà ngồi xuống. Fatimy cũng ngồi ngay chỗ bên cạnh Anna còn Alice hoàn toàn đứng nghiêm chỉnh phía sau Anna kia không nói tiếng nào.

- Tôi là Anna Taylor, chị họ của Sarah.

Anna giới thiệu về bản thân vô cùng đơn giản. Mọi người đều nhìn nhau và đều là không biết mở miệng thế nào. Liz vui vẻ gấp thức ăn cho Anna. Đã bao nhiêu năm Anna không ăn uống gì rồi.

- Vậy chắc chị biết rất nhiều về Sarah?

Lâm Sinh Sinh ngồi đối diện chỗ của Anna nhìn Anna thẳng thắn lên tiếng hỏi. Anna nhìn chăm chú cô gái trước mặt này, gương mặt y như nhau, không còn nhầm lẫn gì nữa là em song sinh của Sam.

- Em gái song sinh của cô bé đã mất đó sao? Tôi không biết nhiều về Sarah đâu vì tôi đã ngủ suốt 17 năm rồi. Có điều tôi có thể khẳng định, bác của tôi, Simon Taylor, người đã nuôi lớn cô, ông ấy chỉ vì coi cô là chị gái cô mà bù đắp thôi. Nhưng suy cho cùng đều là vì con gái ông ấy.

- Ý chị là sao? Tại sao lại là chị gái tôi? Tại sao lại là vì Sarah chứ? Sarah đã làm gì hả?

Lâm Sinh Sinh thực sự kích động nhưng bị Thiên Kỳ giữ tay lại. Nhìn tình hình đều biết, sức khỏe của cô gái Anna kia hoàn toàn không tốt cho lắm mà

biểu hiện của Liz, Fatimy và cô gái đứng phía sau kia đều là chuẩn bị hết nếu ai động tới Anna họ sẽ giết không tha. Xem ra cô gái Anna này rất có sức ảnh hưởng.

- Ta gặp nhau rồi Dương Chí Phong, à có nên gọi cậu là em rể hay không?
- Tôi không nghĩ cô sẽ tình lại Anna. Nếu đã tình rồi tôi chỉ muốn hỏi một câu duy nhất thôi, Sarah đã làm những gì trong quá khứ rồi?
- Mọi người không nên hỏi về tiểu thư như vậy.

Một giọng nói vui vẻ bất chợt vang lên. Những người trong phòng có kẻ bất ngờ, có người cảnh giác và đặc biệt là Liz bỗng chốc phát run kìa. Giọng nói quen thuộc này, có chết Liz cũng không quên được. Arthur!

- Sky.

Anna mỉm cười nhìn về phía người đàn ông vừa xuất hiện ở phía cửa phòng. Sky tiến về phía Anna mặc cho Fatimy đang cảnh giác có thể tấn công hấn bất cứ lúc nào. Alice vẫn luôn đứng yên không hề có hành động gì vì Sarah đã nói người này là bạn của tiểu thư.

- Cậu tới đây làm gì?

Liz đứng dậy, cô nhìn người đàn ông đã vài ngày không gặp này. Tại sao mỗi lần gặp lại thì cô vẫn là run sợ như vậy chứ? Người đàn ông này vẫn luôn là bức tường mà cô khó có thể vượt qua được.

- Hôm nay tôi không có chuyện với em đâu cô gái. Anna, ngài ấy muốn gặp cô. Tôi rất mong chúng ta tự nguyện trong hòa bình vì biết đâu nếu cô phản kháng tôi sẽ nở giết ai đó ở đây thì sao?

- Đừng lo Sky, tôi không có ý từ chối đâu. Tôi muốn gặp lại bác của mình vì tôi cũng muốn gặp lại gia đình mình. Tôi tin chắc gia đình của tôi cũng đang ở trong phạm vi của bác ấy.

Anna nở nụ cười, nụ cười đầu tiên kể từ khi cô xuất hiện trong căn phòng này. Anna liền đó đứng dậy đi về phía cửa mà Alice vẫn luôn đi theo sau. Sky nhìn Liz tiến lại gần cô nhẹ nhàng ôm lấy cô mà khẽ thì thầm đủ để cả hai người có thể nghe được.

- Bạn trai của em đang làm một việc ngu xuẩn, hấn ta đang tìm tới chỗ của Sarah để trừ khử Sarah. Tự tìm chỗ chết phải không?

- Nếu cậu dám làm hại Anna, tôi sẽ không bỏ qua cho cậu đâu.

- Em không cần phải lo lắng đâu cô gái. Tôi sẽ còn tìm đến em vì chuyện của chúng.

Sky nói rồi buông Liz ra sau đó đi cùng Anna và Alice rời khỏi hội quán này. Liz vẫn còn thần thờ đứng đó, cuối cùng chạm phải ánh mắt của Fatimy cô mới tỉnh táo lại xoay người ngồi xuống ghế đối mặt với mọi người.

- Hôm nay gọi mọi người tới đây, tôi muốn thông báo một chuyện quan trọng. Hội Life sẽ không nhúng tay vào chuyện của nhà Taylor nữa, họ tự làm thì sẽ tự kết thúc mọi thứ.

- Sao lại dừng tay chứ hội trưởng? Không giống chị chút nào.

Puss bỗng dừng hấn việc chơi game lại. Hội trưởng chưa bao giờ rút lui giữa chừng. Chẳng lẽ người đàn ông kia đã nói gì đó với hội trưởng rồi? Thiên Kỳ nhìn Liz.

- Tôi sẽ ở lại giúp Lucian. Sau Dương thị họ chắc chắn sẽ nhắm vào SS.

- Các cậu không phải đối thủ của đội sát thủ nhà Taylor đâu. Hai kẻ phá hoại Dương thị và Lovely Land vốn là có thực lực top cuối của đội, trên hai kẻ đó vẫn còn có anh em nhà họ Mạc và Raon. Và người mạnh hơn cả chính là... Sarah.

- Cô đang nói cái gì vậy? Mạc Đình đó thực sự là....

La Hinh Ly thực sự không nhịn được cất tiếng hỏi. Chuyện lần trước cô vẫn không thể tin được nhưng nay nghe được lời này từ Liz thì thực sự là... Dương Chí Phong nhìn Liz, ánh mắt hấn thật thâm trầm.

- Cô có vẻ biết rất rõ về bọn họ đấy Liz.

- Tôi được người của Simon Taylor nuôi dạy từ nhỏ mà. Hơn nữa Anna lại là cháu gái của Simon Taylor, anh nghĩ xem tôi có thể không biết nhiều chuyện được sao?

Liz mỉm cười đầy vẻ kiêu ngạo, cô không muốn biết chuyện của họ e là cũng khó. Fatimy đang ngồi ăn cũng liền dừng lại quay qua Liz.

- Tôi có thể đánh bại được họ chứ hội trưởng?

- Cậu sao? Miễn cưỡng thì có thể đấu tay đôi được với Jupiter người yếu nhất trong đội đó. Cô gái phá hủy Lovely Land là Kirara, cô ta cùng với

Maidkill thực lực tương đương nhau và họ thường đi cùng Simon Taylor như với tư cách những người vệ sĩ. Trên họ là Mạc Đình với biệt danh Ảnh, trên nữa là anh trai của cô ấy Shaw và đứng đầu đội sát thủ đó với sức mạnh đáng kinh ngạc là Raon biệt danh Nguyệt. Bọn họ đều được phu nhân Hathaway và Simon Taylor chính thức huấn luyện từ nhỏ.

Liz mỉm cười cảm lấy ly sữa tươi mà cô chuẩn bị cho Anna trước đó nhấp một ngụm sau đó lấy khăn khế lau sữa dính bên khóe miệng. Lâm Sinh Sinh nhìn Liz.

- Vậy còn Sarah thì sao? Sao lại gộp Sarah vào cùng nhóm với bọn họ?

- Sarah là do Sky trực tiếp huấn luyện từ nhỏ cùng với tôi và Anna. Mặc dù có vẻ ba của con bé và phu nhân Hathaway có dạy dỗ cả. Sarah ở một đẳng cấp khác hẳn bọn họ, tôi và Anna cùng một lúc đấu với Sarah đã thua liên tiếp nhiều trận. Đường như ở Sarah... luôn có một ý chí, một nguyên nhân nào đó thúc đẩy con bé không ngừng luyện tập mỗi ngày. So với tất cả chúng ta thì Sarah vốn đã sinh tồn trong một môi trường không phải của người bình thường nên chúng ta không nên cảm thấy khác biệt to lớn làm gì. Nào, mau ăn thôi kéo thức ăn nguội hết.

Liz mỉm cười cầm đĩa lên ăn trước. Mọi người cũng đành cầm đĩa không ai hỏi gì nữa. Nhìn Liz là biết dù có hỏi gì thì chắc chắn cô nàng cũng không có trả lời thêm. Vậy là xem ra kế hoạch của họ phải bàn lại từ đầu rồi. Cuối cùng thì do ai làm đảo lộn kế hoạch đây? Sự xuất hiện của Anna hay sự thật về Sarah?

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Sinh Con* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 65

Bầy Trong Bầy !!!!

- Cô chắc là Miss Li, ta đã nhận được thư của cô. Ta không biết một người trẻ như cô lại tìm một bà lão như ta làm gì.

Bà Paddington ngồi ở chiếc ghế gỗ ghép ghềnh cười cười lên tiếng. Lò sưởi của bà vẫn rất tốt, bà luôn sống nhàn nhã như vậy kể từ ngày đó. Không bao giờ có kẻ làm phiền bà vì bà luôn được sống dưới sự bảo hộ của người đó. Cũng không ngờ được cuối cùng vẫn có kẻ tìm thấy mình.

- Cháu là Li, cháu chỉ muốn biết thêm về chuyện con gái của bà thôi bà Paddington. Cháu không hề có ác ý nào hết.

Lý Diên Vĩ mỉm cười ngồi xuống nắm lấy bàn tay của bà Paddington. Nghe Lý Diên Vĩ nói vậy bà Paddington thoáng chốc kinh ngạc sau đó gương mặt già nua liền nghiêm túc hẳn.

- Ra là vậy, đã rất lâu rồi chẳng ai nhắc về con gái của ta nữa.

- Xin bà hãy cho cháu biết vì chuyện này liên quan tới bạn của cháu, thực sự rất có sức ảnh hưởng tới người bạn đó.

- Thôi được, ta sẽ kể cho cô biết toàn bộ.

Bà Paddington thở dài, đây là chuyện thực sự rất lâu rồi, lâu đến nỗi bà tưởng như sẽ mãi mãi bị lãng quên không bị ai bới móc lên nữa. Bà Paddinton chỉ về phía kệ sách gần đó.

- Mau lấy cuốn album lại đây.

- Được.

Lý Diên Vĩ tới bên kệ sách lấy một cuốn album lớn duy nhất nằm ở đó mang đến chỗ bà Paddington. Bà Paddington cầm lấy cuốn album lật mở một chút dừng lại ở một trang có ảnh hai người một nam một nữ trong khi người nam ngồi trên ghế da mặc vest lịch lãm thì người nữ đó mặc bộ quý tộc ngày xưa rất điệu dáng đứng phía sau kia.

- Đó là Rose Walker, con gái duy nhất của ta. Ngày đó con bé còn rất trẻ, lại ham muốn đi xa khám phá nhiều thứ. Cho đến ngày con bé quay trở lại thì cái bụng đã lớn, ta đã ngăn cản con bé rất nhiều nhưng con bé nhất quyết giữ lại cái thai. Ngày con bé sinh đứa bé đó ra thì người đàn ông đó đã tới đây, ta nhận ra ngay vì người đó là người trong bức ảnh mà mỗi lần con bé ngắm bức ảnh đó đều khóc. Người đàn ông đó đã đem đứa bé đi và để lại một khoản tiền lớn để ta chăm sóc cho con gái mình thật tốt.

Những ngày sau đó Rose trở nên trầm ngâm hẳn, ta biết con bé rất nhớ con trai của mình và ta có thể khẳng định người đàn ông đó là ba của đứa bé. Ta đã tìm cách liên lạc với người đàn ông đó xin ông ta tới gặp Rose. Khi ta liên lạc được với người đàn ông đó thì đã là 9 năm sau đó, bệnh tình của Rose ngày càng nặng hơn nữa và e rằng khó mà qua khỏi. Hôm đó ta nhớ trời còn mưa, người đàn ông trở lại cùng với con trai của cả hai và còn có thêm một đứa bé gái khoảng 2 tuổi gì đó. Ta đã thấy cả hai đứa trẻ đều rất thân thiết và quấn quýt lấy nhau. Sau khi nghe chuyện ta biết hai đứa là anh em cùng ba khác mẹ.

Nhưng cũng vào ngày hôm đó bị kịch đã xảy ra, Rose đã ra đi trước sự chứng kiến của ta và người đàn ông đó cùng hai đứa trẻ. Cháu trai của ta, thằng bé đã rất đau lòng khiến cho bé gái đó cũng khóc theo. Thằng bé đã chạy ra ngoài và thật không may đã bị sát thủ bám theo ám sát ba mình sát hại rơi vào trạng thái hôn mê mà trở thành người thực vật. Ta đã thấy bé gái đó, cô bé đó đã giết toàn bộ nhóm người đó trong khi mới có 2 tuổi. Cô có thể tưởng tượng được chứ? Một đứa bé 2 tuổi mà bàn tay đã nhuộm máu đỏ tươi. Cũng từ ngày đó ta không còn được gặp lại bất kì ai cả, ta vẫn luôn được người đàn ông đó cho người âm thầm bảo vệ. Đây...

Bà Paddington lấy bức ảnh trong album ra đưa cho Lý Diên Vĩ xem. Trong bức ảnh đó có người đàn ông nọ và hai đứa trẻ, đứa lớn đứng bên cạnh người đàn ông ngồi trên ghế da còn đứa nhỏ đang ngồi trong lòng người đàn ông đó mà bàn tay nắm chặt lấy tay của đứa lớn kia. Ba người họ, ba gương mặt mang nhiều nét giống nhau đó, Lý Diên Vĩ hoàn toàn nhận ra gương mặt của bé gái nhỏ kia, là Sarah, người đó là Sarah.

- Cảm ơn bà, bà Paddington. Cháu nghĩ mình đã hiểu được phần nào rồi.

- Hãy cẩn thận cô gái, ta có thể nhìn ra người đàn ông đó vô cùng yêu thương các con của mình nhưng.. điều đáng ngại là đứa bé đó, con bé đó dường như không bình thường chút nào đâu. Ta đã gặp lại con bé vào 9 năm trước, con bé đã nói rằng con bé đột nhiên nhớ tới số nhà của ta và nhớ tới một người phụ nữ nào đó. Ta đoán ký ức của con bé bị xáo trộn đôi chút.

- Vậy tức là Sama đã luôn nhớ được mọi thứ chỉ là đôi lúc bị lãng quên mà thôi.

Lý Diên Vĩ tự lẩm bầm một mình. Bà Paddington nhìn Lý Diên Vĩ ý vị sâu xa, quả đúng như cô bé đã nói sẽ có người tới tìm bà mà.

- Nếu đã thu được điều cô muốn thì mau đi đi, ta muốn được yên tĩnh.

Bà Paddington lên tiếng đuổi khách. Lý Diên Vĩ liền đứng dậy, cô đưa trả bà ấy bức ảnh rồi cúi đầu chào.

- Đã làm phiền bà rồi bà Paddington, cháu xin phép.

Nói rồi Lý Diên Vĩ xoay người rời khỏi căn nhà này mà không quay đầu. Nghe tiếng cánh cửa đóng lại, bà Paddington kẹp bức ảnh vào album rồi với lấy điện thoại bàn mà quay số gọi cho người nào đó.

- Là cô bé trong ảnh mà cháu gửi cho ta.

- “Vất vả cho bà rồi bà ngoại.”

- Ta có nhớ kể nhiều hơn một chút nhưng không ảnh hưởng gì mấy chỉ sợ bọn họ đã phát hiện ra nơi ở của Alex.

- “Bà đừng lo, cháu đã đưa anh ấy tới một nơi an toàn rồi. Sẽ không ai làm tổn thương tới anh trai cháu được nữa đâu, không một ai.”

- Giáng sinh này thật mong có thể gặp cháu. Vậy ta cũng không làm phiền cháu nữa.

Bà Paddington nói rồi cũng liền cúp máy. Cháu gái đáng thương của bà, chỉ mong rằng con bé được hạnh phúc. Nếu con bé buông bỏ được mọi chuyện thì đã tốt hơn rất nhiều rồi. Những thực sự không phải lỗi do con bé, tất cả đều là do sai lầm chồng chất mà thôi, đều do những người lớn đó mà thôi.

- Thưa bà, đến lúc xuất phát rồi, máy bay đã chuẩn bị sẵn.

Một người đàn ông mặc nguyên cây đen từ trên xuống dưới đeo kính rất có phong thái mafia nghiêm túc lên tiếng. Bà Paddington cười cười cảm lấy cây gậy ở bên cạnh trông xuống sân nhà ôm theo cuốn album xoay người nhìn người vừa tới kia.

- Ta cũng phải giúp đỡ cháu gái của mình một chút, ít nhất phải để cho con bé yên tâm mà lo những chuyện khác. Chúng ta đi thôi Brown.

Bà Paddington tiến lên phía trước để anh chàng Brown đỡ lấy cuốn album, họ cùng lên xe tới sân bay để kịp chuyến bay tới nơi đó. Đây là việc duy nhất bà có thể làm vào lúc này để giúp đỡ những đứa cháu mà bà yêu thương.

****

- Có vẻ như hai người đó sẽ mau chóng tìm tới chúng ta.

Sarah vừa cắt miếng thịt vừa lên tiếng. Mọi người ngồi đối diện với nhau cùng dùng bữa tối trong im lặng. Rắc rối mà Sarah mang tới họ đều biết. Tuy nhiên mọi người không một ai có ý định rút lui cả, họ sẽ giải quyết bất cứ ai tìm tới đây.

- Sarah, hãy đưa Nana đi theo.

Phu nhân Vilson đặt dao đĩa xuống nhậm lên tiếng, bà biết để Nana ở lại bên cạnh Sarah là quyết định đúng đắn nhất vì trong tất cả những người ở đây thì Sarah là người mạnh nhất.

- Con sẽ chăm sóc tốt cho Nana nên phu nhân Vilson đừng lo lắng. Có thể con sẽ rời đi ít lâu trước khi quay trở lại đối mặt với ông ấy. Ren thời gian này cậu hãy ở lại bên cạnh phu nhân Vilson đi.

- Tiểu thư một mình cô có....

Ren còn muốn hỏi nữa nhưng cậu ta biết tiểu thư đã quyết định như vậy chắc chắn sẽ không có chuyện cô ấy đổi ý. Pass ngồi nhìn một màn vừa rồi cũng có suy nghĩ riêng của mình. Con bé Raon đó ngày càng trở nên mạnh hơn nữa sao?

Bữa tối kết thúc nhanh chóng, Sarah khoác áo cho Nana rồi buộc lại mũ cho cô bé sau đó cùng Nana vòng lối cửa sau chọn lấy một chiếc xe trong gara. Nana rất biết điều im lặng không nói gì cả, hai người cùng lên xe chỉ vừa mới khởi động đã nghe thấy tiếng động cơ gầm rú lên rồi biến mất ngay tức khắc mà ánh sáng đèn pha rọi khắp một màn trước biệt thự kia.

- Cậu tính đi nghỉ dưỡng ở đâu sao Sarah?

Mạc Đình đứng trước xe của hai người hồ hững lên tiếng hỏi. Sarah không ngạc nhiên gì khi thấy Mạc Đình xuất hiện ở nơi này, cô quay sang nhìn Nana dẫn dò.

- Ở yên đây nhé Nana, dù có chuyện gì cũng đừng để ai trông thấy.

- Vâng, hãy cẩn thận chị hai.

Nana nắm lấy bàn tay của Sarah liền buông ra mà hơi cúi người xuống chỉ nhô chút theo dõi tình hình bên ngoài. Sarah mở cửa xe bước xuống mà tiến về phía trước xe đứng đối diện với Mạc Đình, cô còn chưa kịp mở lời thì ba phát súng liên tiếp vang lên.

Điều cuối cùng Sarah thấy được là máu từ người Mạc Đình chảy ra, nụ cười của cô ấy vẫn hiện hữu trên gương mặt cùng khóe môi rỉ máu. Mạc Đình đang từ từ ngã xuống mà phía sau cô ấy chính là hân ta đang cầm súng ngăn vẫn dơ thẳng hướng vào cô kia.

****

- ẦNH... Không. Ảnh.....

Raon đột ngột xông tới làm cho mọi việc rối loạn lên. Khi nghe thấy tiếng súng cô đã đánh ngất ba người trong nhà kia mà vội chạy ra. Cái cô nhìn thấy là Ảnh của cô nằm trên vũng máu trong khi Sarah đã không còn thấy đâu cả, chỉ còn lại vết bánh xe nhanh chóng rời đi kia.

- SARAH TAYLOR, con khốn, tao sẽ giết mày, tao sẽ giết mày.

Raon không ngừng hét lên dường như muốn xuyên thủng cả biệt thự này. Cô chưa bao giờ nổi điên như vậy, người thân duy nhất của cô, gia đình của cô đã chết. Cô sẽ bắt bọn họ trả giá, cô sẽ khiến cho Sarah Taylor tuyệt đối chết không được yên.

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Sinh Con* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 66

Bộ Mặt Khác !!!!

Nana ngồi bên ghế phụ mà túm chặt lấy dây an toàn không dám nhìn sang gương mặt như hung thần của chị hai. Nana đã trông thấy một người đàn ông khoác áo đen dài cầm súng bắn cô gái kia sau đó người kia vụt mất và chị hai ngay lập tức phóng xe đuổi theo.

Trên con đường tăm tối, họ không biết đang đi theo chiếc xe nào nữa rồi.

- Chị hai... chúng ta đang.....

- Im lặng mới là bé ngoan, em hiểu chứ Nana?

- Vâng ạ.

Nana nghe vậy liền im lặng cũng không dám nói gì thêm. Sarah lúc này tập trung lái xe, bàn tay cô nắm lấy vô lăng như nổi gân xanh. Khôn khiếp, cô nhất định không tha cho hân ta, hân đã bắn Mạc Đình, không thể tha thứ được.

****

- Đã lâu không gặp cháu rồi Anna.

Simon Taylor miệng cười vui vẻ hướng Anna dang hai tay chào mừng. Mọi người ngồi trước bàn tiệc xoay tròn đều hướng mắt nhìn Anna vừa được Sky hộ tống lại có thêm cả một cô gái cũng mặc bộ lolita maid kia.

- Đã lâu không gặp bác Simon.

Anna mỉm cười tiến tới ngồi vào một ghế trống, cô đã chú ý tới ba đứa nhóc cũng có mặt trong bữa ăn kia. Sky rất vui vẻ tiến tới ngồi vào vị trí bên phải của Simon Taylor trong khi vị trí bên trái là phu nhân Hathaway.

- Có thêm Sarah nữa thì thật là đầy đủ.

- Sarah đã nhớ lại hết hay vẫn chỉ là một mảng hỗn loạn lúc ẩn lúc hiện?

Anna mỉm cười đặt câu hỏi mà không trông mong ở đáp án. Bí mật của Sarah vẫn là càng ít người biết tới càng tốt. Asuna ngồi ở chỗ mình, cô đặt ly nước xuống hướng về phía Simon Taylor thông báo.

- Phía bên kia gửi tin tới, bà Paddington vừa có một cuộc gặp gỡ nho nhỏ, hiện tại bà ấy đang tiến tới một vị trí không xác định.

- Cứ để mặc bà ấy đi, chỉ sợ lại là chủ ý của Sarah.

Simon Taylor cười lớn, ông biết bà ấy vẫn còn rất nhiều sức khỏe vẫn ưa xông pha mạo hiểm mà. Vũ Vũ đang ngồi ăn cũng không nén nổi lên tiếng.

- Ông ngoại, cháu muốn mau chóng được gặp lại mama.

- Ông còn nghĩ ba đứa có kế hoạch riêng chứ? Cần gì hãy nói với ông nhưng việc gặp lại mama cháu lúc này e rằng hơi khó khăn.

Đúng là Simon Taylor không hề nói khoác. Hiện tại để gặp được Sarah hoàn toàn không phải một chuyện dễ dàng gì. Cả ông và Sarah đều biết màn kịch này được dựng lên để trục chờ con mồi lao đầu vào, những vấn đề ngoại cảnh tác động đến vẫn không có thay đổi gì nhưng ảnh hưởng không hề nhỏ. Chỉ có điều mục tiêu của họ vẫn là những con mồi đó nên không thể thay đổi mọi chuyện được.

Sau bữa cơm trưa, Simon Taylor cùng Anna đã nói chuyện riêng với nhau, ba đứa nhóc kia cùng về phòng bàn bạc nhiều thứ. Sky ngồi trên ghế sofa ở phòng khách đang mỉm cười chăm chú theo dõi chuyện gì đó.

- Tâm trạng của ngài có vẻ rất tốt đó.

William nhìn Sky không dấu nổi tò mò lên tiếng, cậu ta đang ngồi chải chuốt lại mái tóc của mình nếu không Chivas sẽ lại cầu nhàu thêm nữa. Yui ngồi đó pha trà hướng tới Sky đặt một chén trà, Chivas một chén và hai người bạn kia mỗi người một chén nữa.

- Ngài ấy vừa gặp lại mối tình thứ hai của mình nên hiển nhiên sẽ vui vẻ.

- Yui, nhiều chuyện quá không tốt đâu.

Sky mỉm cười nhấp một ngụm trà nhìn Yui lên tiếng. Mọi người đều bật cười ha hả, ai cũng biết Yui là người trầm tính ít nói nhưng lại đặc biệt ái mộ Shaw. Cũng chẳng mấy ai hiểu cô gái này đang suy nghĩ điều gì cả.

- Raon gọi điện báo rằng Ảnh... chết rồi.

Asuna vừa nghe điện thoại xong quay ra nhìn mọi người lên tiếng khiến cho chén trà trên tay Sky rơi xuống sàn nhà vỡ tan tành. Chuyện này sao lại đột ngột như vậy? Chưa kể tới thân thủ của Mạc Đình thì với việc Raon ở bên cạnh nào có ai có khả năng giết được Mạc Đình chứ?

- Em đang nói cái gì vậy Asuna?

Một giọng nói nam trầm đột ngột vang lên làm mọi người cùng lúc nhìn ra hướng cửa ra vào. Mạc Nguyên đang đứng đó, người được họ gọi là Shaw kia đang vô cùng kinh ngạc tiến về phía Asuna mà túm lấy hai cánh tay của cô lắc mạnh lặp lại câu hỏi.

- Em đang nói cái gì vậy?

- Raon vừa gọi tới nói rằng tiểu thư đã giết Ảnh rồi. Trước đó cô ấy đã bắn Ảnh bị thương mà mới vài tiếng trước thì là giết luôn rồi.

- Khốn khiếp.

Mạc Nguyên tức giận nắm mạnh một phát vào bức tường bên cạnh. Sao tiểu thư của họ có thể giết Mạc Đình được chứ? Chưa nói tới việc quen biết thì hai người đó vốn đã là bạn với nhau rồi. Chivas đặt tách trà xuống trầm suy nghĩ.

- Có chắc là tiểu thư đã giết chứ? Chỉ cần phân tích tình hình thì nếu muốn giết tiểu thư sẽ ra tay vào lần trước khi làm Ảnh bị thương. Raon có thực sự chứng kiến hay không? Hơn nữa tại sao tiểu thư lại giết Ảnh trong khi cô ấy đã nhớ rõ tất cả? Hai người họ chẳng phải là bạn của nhau sao?

- Lập tức lối máy với Raon đi Asuna.

Sky lạnh nhạt lên tiếng, vẻ tươi vui vừa rồi đã biến mất hoàn toàn. Asuna lập tức gọi lại cho Raon mà trực tiếp kết nối với tivi siêu thông minh trước mặt họ. Họ thấy Raon đang ngồi trước thành ban công mà nhìn chăm chăm về phía màn đêm.

- Raon nói rõ tình hình xem nào.

- Chúng tôi chia nhau ra, tôi giải quyết ba người trong nhà còn Ảnh chặn tiểu thư lối sau lại. Đột nhiên tôi nghe thấy tiếng súng và tôi đánh ngất ba người kia rồi chạy ra lối sau nhà đó thì đã thấy Ảnh nằm trên vũng máu, cậu ấy đã bị bắn ba phát đạn, là hàng của chúng ta sản xuất. Cậu ấy đã ra đi thật thanh thản... đáng lẽ tôi không nên đưa cậu ấy quay lại. Tôi sẽ đi tìm tiểu thư... tôi sẽ không để cô ấy được yên đâu.

Raon nói rồi ôm chặt lấy hai chân mình, họ chưa từng thấy Raon như vậy bao giờ. Sự khát máu đã không còn, nét đau thương thì ngày càng nồng đậm hơn nữa. Mạc Nguyên nắm chặt tay lại. Em gái của hắn, em gái đáng thương của hắn đã bị giết. Dù có đuổi đến chân trời góc bể hắn cũng sẽ không buông tha cho kẻ đó nhưng hắn sẽ nghe lời Chivas điều tra rõ xem là tiểu thư hay kẻ nào khác giết em gái hắn.

- Nếu là hàng do chúng ta sản xuất chưa chắc đã là tiểu thư. 17 năm rồi tiểu thư không hề liên lạc hay đụng tới đồ của chúng ta. Chẳng lẽ là bấy sao?

William nhíu mày suy nghĩ. Làm sao có chuyện tiểu thư lại giết Ảnh được chứ. Raon vẫn ngồi đó nghe bọn họ nói, cô vẫn luôn suy nghĩ nhưng kể cả có như vậy thì cô cũng sẽ không tha cho tiểu thư, nhất định không thể tha thứ được.

****

- Chị hai, chúng ta bây giờ sẽ đi đâu?

Nana đứng bên chiếc ghế đơn cầm lấy khăn tay ướt lau hai bàn tay đang dính đầy máu của Sarah. Sarah ngồi trên ghế, đôi mắt mờ mịt nhìn về phía trước không biết có nghe hết lời Nana đã nói hay không.

Nana vừa lau từ từ vừa liếc mắt về góc phòng ngay cạnh đó kia, một người đàn ông đã bị giết rất dã man, cả đời Nana sẽ không bao giờ quên được chuyện này. Chị hai của cô không phải một người bình thường, nói chị ấy là quái vật cũng đúng vì người đàn ông kia bị giết đến mức không còn nhìn ra hình dạng nữa rồi trong khi chị hai dùng tay không để giết người đó.

- Em sẽ liên lạc với mama.

- Đừng gọi cho phu nhân Vilson. Nana, chúng ta sẽ tới thăm anh ấy.

Sarah chuyển tầm mắt về phía Nana nhàn nhạt lên tiếng. Cảm giác mà Mạc Đình chết trước mắt cô làm cô nhớ tới anh trai mình cũng đã từng gục ngã trước mặt cô như vậy. Cả đời cô luôn theo đuổi một mái ấm gia đình hạnh phúc có ba, có mẹ Rose, có bà ngoại, có anh trai cô, có chồng cô và các con của cô, họ cùng nhau sống hạnh phúc nhưng...

- Đi thôi chị hai.

Nana nắm lấy bàn tay Sarah, họ cùng nhau rời khỏi căn hộ này.

Ngày hôm sau, Raon đã tìm tới căn hộ mà Sarah đã đặt chân tới, cửa không hề đóng nhưng một mùi tanh cùng chút hơi thối bốc lên, Raon đi vào trong căn hộ, nhìn đông tây cuối cùng dừng lại ở cái xác biến dạng kia.

- Sarah...

Raon bật thốt lên cái tên mà ánh mắt lạnh tanh nhìn về cái bàn trước mặt có để lại một khẩu súng và một cành hoa violet tím ngắt đẹp mắt. Đừng đùa nữa, violet này là tượng trưng cho người đó, cho con ác mộng màu tím đó, tiểu thư của họ đã vướng vào rắc rối nào thế này?

- Asuna, hãy nói lại với papa rằng violet nở hoa rồi.

Raon vừa rút lời liền đó cúp máy, cô không nói hai lời cầm lấy khẩu súng và cành hoa xoay người rời khỏi căn hộ này. Đúng vậy, violet nở hoa rồi, thời khắc đó đã tới rồi.

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Sinh Con* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 67

Bộ Mặt Khác !!!!

- Tôi rất vui khi được gặp mặt hội trưởng lừng danh như cô đó cô Lâm, cô đã từng là một luật sư giỏi.

- Cô là ai?

Liz bị xích hai tay buộc lên cao, hai chân bị xích miễn cưỡng cũng có thể coi là chạm đất, cô nhìn người phụ nữ đang ngồi ở ghế bọc da đen trước mặt

mình vẫn về đồng hồ quả quýt được làm rất công phu tỉ mỉ với những họa tiết nhỏ tinh xảo vô cùng.

Cô gái đó có vẻ ngang tuổi của Arthur hoặc hơn nhưng vẫn rất xinh đẹp, mái tóc đen thẳng dài như thác nước, cô ta mặc bộ vest đen nhưng cũng chẳng thể che dấu từng đường cong quyến rũ của cô ta. Quả thực người con gái này có một thân hình bốc lửa, là một người phụ nữ cuốn hút đối với mọi đàn ông trên thế giới chưa kể phụ nữ như Liz cũng phải cảm thán.

Chỉ vài tiếng trước thôi Liz còn tạm biệt mọi người muốn một mình đi về biệt thự hoa mặt trời nhưng chân vừa đặt xuống trước cửa biệt thự liền hôn mê và khi tỉnh dậy đã ở đây rồi. Ánh sáng của đèn sợi đốt trong phòng giúp Liz nhìn rõ bên cạnh cô gái kia là một bó hoa violet tím ngắt, cô ta thích loại hoa này sao?

Như hiểu điều Liz băn khoăn, cô gái đó liền lên tiếng.

- Em gái tôi tên là Violet, con bé rất thích hoa violet nên tôi đã cho người nhổ toàn bộ cả cánh đồng hoa hồng đỏ xung quanh nhà mình để trồng toàn bộ hoa violet cho con bé. Em gái tôi thường lấy hoa violet để trang trí mọi thứ, con bé nói muốn trở thành một cô dâu mặc váy violet xinh đẹp. Chúng tôi sinh trưởng trong một gia đình không giống người bình thường, tôi là chị gái nên còn có chút địa vị nhưng em gái tôi hoàn toàn không có gì.

Khi tôi phải rời khỏi nhà ra ngoài học tập làm ăn đến hàng tháng trời thì con bé ở nhà bị em họ cùng mẹ kế và em kế của mình hành hạ. Đám gia nhân trong nhà cũng a dua cùng bọn chúng. Con bé bị bệnh nặng mà qua đời trong đau đớn vậy mà tôi không hề ở bên con bé. Để trả thù cho em gái mình, tôi đã giết tất cả những kẻ khiến con bé đau đớn.

Tôi học cách yêu thích hoa violet, tôi muốn biết tại sao em gái mình thích loại hoa này đến vậy. Đến cuối cùng tôi vẫn không tìm ra đáp án rằng tại sao. Rồi một ngày mẹ tôi đem đến bên cạnh tôi một đứa bé khác, bà ấy nói hãy coi đứa bé đó là Violet. Tôi đã làm như vậy, yêu thương đứa bé khác. Nhưng rồi Violet thứ hai của tôi lại vì tai nạn mà qua đời. Con bé đã bị nhà Taylor giết nhầm trong vụ thám sát lâu đài đen đó. Tôi căm thù nhà Taylor...

Cô gái đó vừa rút lời Liz liền biến sắc. Thám sát lâu đài đen là một vụ án lớn mà ngày đó tin tức suốt. Những người trong biệt thự đều bị giết hết, cả cánh đồng hoa cũng bị thiêu rụi, nghe nói là án oan thế giới ngậm gì đó. Liz thật không ngờ là do nhà Taylor làm. Vậy chẳng lẽ là....

- Đúng vậy đó cô gái, lâu đài đen đó là nơi Violet sinh sống. Nhà Taylor muốn cảnh cáo gia đình chúng tôi nên đã loại bỏ lâu đài đen. Tôi đã nuôi kế hoạch này rất lâu rồi, một kế hoạch trả thù. Tôi đã cho người ám sát Simon Taylor nhưng thực ra lại nhằm vào con ông ta, người ông ta thương yêu nhất. Bọn sát thủ tôi cử đi đã giết nhầm đứa con trai duy nhất của ông ta nhưng bọn chúng lại bị một con nhai 2 tuổi giết sạch toàn bộ. Đúng là dòng máu sát thủ nhà bọn chúng, chỉ với một đứa bé hai tuổi đã như quái vật rồi. Cho nên hiện tại đứa bé 2 tuổi đó đã lớn rồi, nó liệu còn mạnh tới đâu đây?

Cô gái đó càng nói càng toát ra vô vàn sát khí không hề che dấu chút nào. Liz đang cố gắng phân tích mọi thông tin từ lời của cô ta. Chưa nói đến đứa bé hai tuổi nhưng giết “nhầm” là sao?

- Đứa bé 2 tuổi mà cô nói là Sarah Taylor sao?

- Đúng rồi, chính là cô ta đó. Cô đã chơi với cô ta từ nhỏ mà Lizzi.

Cô gái đó mỉm cười dịu dàng nhìn Liz, khi cô ta vừa gọi cô bằng cái tên Lizzi kia đã khiến Liz kinh hãi. Cô gái này đến cuối cùng là ai chứ? Cô ta dường như biết hết mọi chuyện về bọn họ.

- Cô biết chứ Lizzi? Gia đình Taylor là những người xuất thân từ sát thủ, máu sát thủ đã chảy dọc suốt huyết quản của chúng hàng thế kỉ rồi. Chỉ bằng một con nhóc 2 tuổi đã mạnh như vậy chứng tỏ nó được luyện tập hơn người bình thường một cách kinh hồn cộng với thiên phú bộc phát nữa. Tôi chỉ muốn trả thù thôi, tôi chỉ muốn ông ta cũng mất đi đứa con mà ông ta yêu thương để ông ta hiểu tôi đã đau như thế nào.

Cô gái đó vừa rút lời liền đó màn hình điện thoại đặt trên mặt bàn của cô ta sáng lên, bản nhạc violin thật buồn mà Liz không nghe ra là bài nào vì cô không am hiểu nhạc cổ điển cho lắm. Cô gái đó cầm lấy điện thoại nhìn một chút rồi dơ lên lắc lắc trước mặt Liz sau đó đứng dậy đi ra ngoài nghe điện thoại.

Liz trầm ngâm nhìn mọi thứ trong căn phòng này, vô cùng đơn giản chỉ có duy nhất bàn gỗ phía sau chiếc ghế bọc da màu đen nơi cô gái đó ngồi. Cô ta muốn gì ở Liz đây? Nếu đã biết tên của cô là Lizzi thì chắc chắn cô ta sẽ còn biết nhiều điều nữa. Sarah... liệu con bé có biết hết chuyện này chứ? Đây có phải là một lí do hay không? Lúc đó cô đã nhìn thấy bức ảnh đó... Có thực sự liên quan hay không?

- Tôi quay lại rồi, xin lỗi đã để cô phải đợi Lizzi.

- Đừng gọi tôi bằng cái tên đó.

Liz nhìn cô ta hoàn toàn là lạnh nhạt không một chút cảm xúc gì. Cô ta mỉm cười đặt điện thoại lên bàn sau đó một tên thuộc hạ của cô ta đã tới cầm theo một chiếc hộp khổng lồ làm đưa cho cô ta rồi lui ra ngoài tức khắc. Cô ta đặt chiếc hộp lên bàn mà mở nắp ra, bên trong là một ống tiêm và một ống dung dịch kì lạ nào đó. Liz cảm giác có chuyện không lành rồi.

- Cô muốn làm gì?

- Đừng lo Lizzi, đây không phải thứ gây hại cho cô đâu mà là một phương thuốc giúp đỡ cô. Tôi sẽ xóa tan mọi đau khổ cô phải chịu đựng và cho cô một cuộc đời mới. Lizzi, chúng ta sẽ bên nhau, ba mẹ cô đã không làm được điều đó nhưng tôi sẽ làm nó cho cô Violet của tôi.

- Violet? Tôi không...

Liz còn muốn nói gì đó nhưng cô chợt khựng lại, khi cô ta nói “Violet của tôi” chẳng lẽ cô giống với Violet đó sao như Sarah giống với hai đứa em họ của cô? Chuyện này điên rồ.

Cô gái đó cảm lấy ống tiêm hút lấy dung dịch trong suốt trong lọ rồi tiến về phía Liz, cô ta mỉm cười thật dịu dàng sau đó ghim thẳng mũi kim vào chân của Liz mà chậm rãi lên tiếng.

- Mọi chuyện sẽ ổn thôi Lizzi, khi tỉnh lại sẽ là một cuộc đời mới chờ đợi cô. Đây là thuốc tác động đến suy nghĩ của cô, nó sẽ làm mọi thứ đảo lộn và tôi chỉ cần trở thành người kể chuyện. Những câu chuyện của tôi sẽ tạo nên một kỷ ức mới, sự thật thực sự cho cô Lizzi.

Liz mơ màng nhìn cô gái đó mà đôi mắt đang từ từ nhắm lại. Vậy là cô ta giống như sẽ thôi miên cô sao? Cô từng thấy Ramo nghiên cứu loại thuốc này cái gì mà M... cô không nhớ rõ nhưng đại loại thuốc này sẽ khiến cho người sử dụng đảo lộn hoàn toàn. Vậy là cô sẽ bị như vậy thật sao? Anna, Sarah cô không muốn quên hai người họ, làm ơn.

****

- Có đúng là Raon nói lại hoa violet nở hoa hay không?

Simon Taylor ngồi ở ghế bọc da lạnh nhạt lên tiếng hỏi. Mọi người ngồi trong phòng đều im lặng theo đuổi suy nghĩ của mình. Asuna gật đầu nhìn theo Boss không biết phải nói thêm gì nữa.

- Vậy tức là một màn này là chúng ta dựng lên chỉ để dụ kẻ nào đó liên quan đến violet ra mặt. Thế Sarah đang ở đâu? Raon có định giết tiểu thư hay không?

Chivas ngồi cảm điều thuốc châm lửa hút một hơi sau đó phả ra làn khói trắng lượn lờ khắp phòng. Simon Taylor phẩy tay để làn khói đó cách xa khỏi mình, ông không hề thích khói thuốc nhưng vì trong nhà Chivas lại thỉnh thoảng làm một điều nên vẫn luôn chuẩn bị gạt tàn ở mỗi căn phòng. Không thể ngăn cản thú vui nho nhỏ của Chivas được.

- Tôi không quan tâm ân oán của các người nhưng tôi sẽ bảo vệ em họ của mình, bảo vệ cho Sarah.

Anna nhìn họ không nặng không nhẹ lên tiếng. Ngay lúc đó cánh cửa bị xô mạnh, mấy tên vệ sĩ vội chạy tới nhưng không thể ngăn cản được Fatimy xông vào. Fatimy vội chạy tới bên Anna hoảng hốt lên tiếng.

- Tiểu thư, cô có liên lạc được với hội trưởng hay không? Tôi gọi điện cho hội trưởng nhưng không được, tới biệt thự hoa mặt trời cũng không tìm được hội trưởng. Timmy đã tìm hiểu cũng không có tên hội trưởng xuất cảnh. Liệu chị ấy có chuyện gì hay không?

- Cậu đang nói cái gì vậy béo?

Sky quay sang nhìn Fatimy với ánh mắt sát khí bức người làm Fatimy đã đang toát mồ hôi lại chảy càng tích cực hơn. Mọi người ở đây đã rất lâu không thấy Sky đáng sợ như vậy rồi. Xem ra cô gái đó ảnh hưởng tới Sky không ít.

Anna nhìn Fatimy đưa cho cậu ta cốc nước sau đó mới từ tốn hỏi.

- Liz đã tách mọi người đi riêng sao?

- Hội trưởng nói muốn ở một mình, chị ấy trở lại biệt thự hoa mặt trời. Puss muốn liên lạc với chị ấy để xin phép về nhà thăm anh trai con bé nhưng gọi không được dù mới vừa chia tay có 20 phút. Tôi liền gọi cho hội trưởng cũng không được. Chúng tôi quyết định tới biệt thự tìm nhưng chẳng thấy ai cả, thậm chí còn không có dấu hiệu ai đó mở cửa.

- Lizzi...

Anna bộp mạnh khiến chiếc cốc vỡ tan tành. Lizzi của cô, là kẻ nào hả? Là kẻ nào đã bắt cậu ấy đi chứ? Liz bình thường không phải yếu nhưng rất có thể có kẻ nhân cơ hội tâm trạng của Liz không tốt nhất để ra tay. Chuyện này ngày càng rắc rối rồi.

****

- Bà ngoại, cảm ơn bà đã tới đây bảo vệ anh ấy.

Sarah vừa xuống máy bay liền nhìn thấy bà Paddington đứng ở cửa biệt thự chống gậy đợi cô rồi. Nana đi theo phía sau hoàn toàn chẳng hiểu chuyện gì đang diễn ra cả. Hòn đảo này hình như chưa từng xuất hiện trên bản đồ, nó nằm cô độc một mình mà bốn bề sương mù rất nhiều thành ra có muốn phát hiện cũng khó.

- Đã có người tìm tới biệt thự cũ nhưng ta đã giải quyết. Cháu mau vào thăm Alex đi.

- Được.

Sarah nắm lấy bàn tay của bà Paddington mỉm cười rồi cô đi thẳng về phía căn phòng đó, nơi Alex đang nằm bên trong. Alex của cô, đã lâu rồi cô không gặp anh ấy.

- Bà ơi, chị hai gấp gấp đi gấp ai vậy?

- Là anh trai của con bé, mau lại đây.

Bà Paddington chống gậy đi theo hướng Sarah, Nana nhanh chóng chạy theo, hai bà cháu đứng bên ngoài nhìn vào bên trong. Nana hoàn toàn kinh ngạc khi thấy một người đàn ông đang nằm trên giường với những thiết bị hỗ trợ xung quanh rất nhiều. Mà hơn cả là chị hai của cô bé đang ngồi xuống bên cạnh giường nắm lấy bàn tay của người đàn ông kia, gương mặt mỉm cười dịu dàng hơn bao giờ hết. Nana chưa từng được thấy chị hai như vậy.

- Anh, em đến rồi đây. Nơi nào có anh thì nơi đó sẽ là nhà. Em nhớ ngày đó, ngày mà một nhà chúng ta sống hạnh phúc. Lúc đó có bà ngoại, có ba, có mẹ Rose, có anh và có em, khoảng thời gian đó hạnh phúc biết bao. Em bây giờ đã có con rồi, là một cặp song sinh rất đáng yêu. Chồng của em cũng thực đẹp trai, em muốn giới thiệu chồng và các con em cho anh. Anh, xin anh hãy mau tỉnh lại, em không muốn anh cứ nằm vậy gần những túi dinh dưỡng vào người, em muốn anh được ăn cơm mà em nấu. Em nấu ăn rất giỏi đó, em đảm bảo anh ăn cơm em nấu sẽ chẳng mấy mà mau béo lên thôi. Em nhớ anh, vô cùng nhớ anh...

Sarah vừa nói vừa cúi người ôm lấy anh trai mình. Cô chỉ muốn xin lỗi mà thôi, cô chỉ muốn mọi thứ quay trở lại để cô có thể nhanh chóng cứu được anh trai. Người phải nằm ở đây đáng lẽ là cô, người đáng chết phải là cô. Anh trai yêu quý của cô sao lại phải hy sinh vì cô chứ? Nếu ngày hôm đó cô không đòi ra ngoài thì... cả anh và mẹ Rose cũng sẽ không gặp chuyện như vậy.

- Em sợ lắm Alex, em sợ khi phải đối mặt với mọi chuyện. Chợt nhận ra mọi chuyện vẫn luôn do bản thân mình khiến em hoang mang vô cùng. Nhưng lần này em sẽ bảo vệ ba, em sẽ không để họ giết ba, điều tồi tệ xảy đến với anh đã đủ với em rồi, em không thể mất thêm ai nữa.

- Sarah, vài ngày trước ta có nhận được thư từ ông ta gửi cho cháu báo rằng người đó đã có dấu hiệu tỉnh lại.

Bà Paddington nhìn Sarah khóc như vậy không đành lòng liền đẩy cửa cầm theo một bức thư báo cho Sarah biết một tiếng để phân tán sự chú ý của Sarah.

Nghe tiếng bà Paddington, Sarah lau đi nước mắt của mình, cô đứng thẳng người nhìn Alex thêm một lần nữa rồi cúi đầu thom lên trán anh trai mình một nụ hôn sau đó xoay người tiến về phía bà Paddington cầm theo lá thư đi ra ngoài.

Nana cũng vội vàng chạy theo Sarah nhưng vẫn không quên nhìn người đàn ông nằm trên giường thêm lần nữa. Người đó thật sự rất đẹp lại có nét giống chị hai. Họ là anh em ruột thịt thật sao? Nhưng mẹ đã từng nói chỉ có một người con là chị hai nên người này chẳng lẽ là... Nana đã từng nhìn thấy ảnh của người đàn bà đó lúc ở với chú Pass mà người anh trai này của chị hai lại.... Họ có một mối quan hệ thật phức tạp.

- Cháu phải về thành phố A, nghe nói Liz đã mất tích. Nana ở lại đây đi, em sẽ được an toàn.

- Em muốn đi theo chị hai. Em sẽ không cản chân chị đâu, chú đã dạy em rất nhiều thứ, hơn nữa đồ nghề cũng đầy đủ ở đây cả mà.

Nana giọng đầy cầu xin lên tiếng mà vỗ vỗ cái balo của mình. Sarah nhìn cô bé đang tay ôm cô bé vào lòng mà ánh mắt nhìn bà Paddington đầy hàm ý. Giải quyết dứt điểm chuyện này và về nhà thôi nào. Cô muốn gia đình mình sẽ được sống hạnh phúc đoàn tụ. Cũng đến lúc cô phải cho người đó, cho Leo của cô biết toàn bộ sự thật rồi.

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Sinh Con* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 68

- Đừng có động vào Yang, cậu ấy là bạn thân nhất của tôi.

Mia ngồi trên ghế nhìn cô gái xinh đẹp bên cạnh. Quen biết nhau nhiều năm cô biết người bên cạnh mình đủ quyền lực và đủ ngoan độc bao nhiêu. Một người có thể nhẫn nhịn hàng chục năm cho một sự trả thù vĩ đại liệu không đáng để chờ đợi sao?

Lion ngồi uống trà, cô ngắm nhìn khu vườn nhỏ ngay trong phòng khách lớn toàn bộ là hoa violet kia mà mỉm cười.

- Tôi cũng rất thích Dương Chí Phong, cậu ấy là người thông minh, sâu sắc nhưng rất chung tình. Vì tình yêu mà cậu ấy đã trở nên yếu đi, cậu ấy không còn giữ được cái đầu lạnh để tìm được nguyên nhân thực sự. Cậu ấy đã từng là người mà tôi rất coi trọng.

Mia liếc mắt nhìn Lion, lời của Lion không sai một chút nào cả. Yang đã trở nên vô dụng rồi. Mia lại chăm chú nhìn phòng khách này, dù đã tới nhà của Lion nhiều lần nhưng lần nào cô cũng không khỏi kinh ngạc vì bất kể là ở đây hay bên kia thì Lion đều có biệt thự thiết kế y hệt nhau làm cô còn ngỡ mình đang ở bên kia chứ. Một phòng khách xây dựng rất cao lên tới 9m, chưa kể bố trí các cột trụ cũng rất đặc biệt. Trung tâm căn phòng lớn này là chỗ bàn uống nước và tiếp khách mà họ đang ngồi, bốn cột ngăn ở bốn đầu có dây leo bám đầy và xung quanh là một khe chảy nước dẫn tới bể cá vàng bên cạnh cùng khu vườn nhỏ trồng toàn bộ hoa violet mà Lion yêu thích nhất.

- Hoa violet... cậu thích nó sao?

- Ừ, đẹp phải không? Mọi đồ cổ trang trí trong căn phòng này đều mang họa tiết violet. Chúng tôi thích hoa violet.

Lion cười cười nhưng Mía vẫn nhìn ra nét đau thương trong đôi mắt xinh đẹp kia. Cô cũng có nghe loáng thoáng chuyện xảy ra đối với gia tộc nắm giữ tài chính lớn nhất trong thế giới ngầm - Paddington, cho nên cô có thể hiểu vì sao Lion lại điên cuồng trả thù như vậy.

Người ngoài không ai biết nhưng Mía thì rõ nhất, Lion Paddington là người đã tiêu diệt toàn bộ những người đứng đầu ngay cả ba mẹ ruột của mình để leo lên ngai vàng nắm trong tay quyền lực không ai có thể xâm phạm. Lúc đó Lion còn rất trẻ tuổi. Tất cả những điều này cuối cùng chỉ vì một người duy nhất, vì người quan trọng nhất.

- Chủ nhân, tam tiểu thư đã về.

Một vị quân gia tóc chải hết về sau gọn gàng, mặc vest đuôi én, tay đeo găng trắng rất phép tắc đưa lên trước ngực trái khẽ cúi đầu lên tiếng. Mía nghe vậy cũng liền quay đầu nhìn về phía cửa chính. Lion liếc nhìn quân gia.

- Để nó tới đây.

- Vâng.

Quân gia lập tức xoay người đi mở cửa cho vị tam tiểu thư kia. Mía mỉm cười nhìn Lion.

- Lạnh nhạt với đứa em gái cậu quá đó, dù sao nó cũng là đứa em cùng ba với cậu.

- Nó nên yên phận ngay từ đầu thì đã không có chuyện gì xảy ra cả.

Lion lạnh nhạt ngồi trên ghế bọc da mà chân bắt chéo, hai tay đan vào nhau, đôi mắt âm lãnh nhìn về phía cửa trong khi vài phút trước đôi mắt đó còn đang chứa đầy sự đau thương.

Cánh cửa nhanh chóng mở ra, một cô gái xinh đẹp bước vào, cô gái đó mặc bộ đồ công sở cao cấp, chân rảo bước đi qua đoạn đường dẫn thẳng tới trung tâm căn phòng lớn nơi hai người là Lion và Mía đang ngồi. Cô gái đó cúi đầu với Lion rồi lên tiếng.

- Em về rồi.

- Mọi chuyện thế nào?

- Lily về nhà rồi, Nich đang gây sức ép với bọn chúng. Chị, cô ta đã trở về. Hai tháng rồi, sau sự yên lặng đó...

Cô gái nọ cúi đầu lên tiếng. Lion ngồi đó suy nghĩ sâu xa. Cũng đã hơn hai tháng kể từ ngày cô trực tiếp ra tay rồi. Phía nhà Taylor đang vô cùng khốn đốn không dám hành động trong khi người của cô đang chủ động tấn công. Nhà Paddington bây giờ không còn yếu như ngày đó nữa rồi, các thế lực ngầm vì miếng cơm của mình đang chủ động dâng người lên cho cô còn lo không thể đánh bại được nhà Taylor sao?

- Bọn chúng vốn kiêng dè nhà Taylor chẳng phải vì dòng máu sát thủ đáng sợ đó sao? Nay Paddington đang trên đà lớn mạnh hơn nữa nên bọn chúng muốn chống chèo hai nơi sao?

Mía nhếch miệng cười khinh bỉ. Gia đình cô vốn từ trước luôn hợp tác với nhà Paddington nên có thể thấy rõ điều đó. Lion nhìn cô em gái cùng ba khác mẹ của mình kia.

- Bọn chúng sẽ ngạc nhiên khi trông thấy Lily đó hơn nữa sự tồn tại của Nich cũng khiến chúng không ngờ được. Chỉ e cô ta lại là người rõ tất cả. Cô ta im lặng suốt hai tháng nay chẳng phải đã cho chúng ta câu trả lời sao? Sarah Taylor, con bé xấu xa đó, cô ta biết hết mọi thứ mà cứ làm như chẳng hay gì rồi dễ dàng bị mắc lừa.

- Chị có cần em gọi họ về đây?

- Không cần. Neon lập tức đi tìm Arthur Wilson, chúng ta có nhiều chuyện để nói với cậu ta, với người em trai đáng kính đáng lẽ sẽ thừa kế nhà Paddington.

Lion nhoen miệng cười lên tiếng. Gương mặt sắc xảo kia càng thêm xảo quyết đáng sợ. Dù biết ngay từ đầu nhưng đến phút cuối cô mới chịu lên tiếng. Cô đang có mưu đồ gì đây?

- Vâng, em sẽ đưa anh trai về đây. Vợ anh ấy cũng đang ở đây mà.

Neon mỉm cười cúi đầu sau đó lập tức xoay người rời đi. Chị hai thật đáng sợ nhưng lại tuyệt vời vô cùng. Chị hai là người duy nhất khiến một tiểu thư kiêu ngạo như cô phải cúi đầu. Vì chị hai cô sẽ không từ bất cứ việc gì cả. Cô nợ chị hai rất nhiều, rất rất nhiều.

****

- Nếu phu nhân thấy lo lắng thì nên đi tìm họ.

- Ta sẽ không bao giờ gặp lại ông ta đâu Ren. Con bé sẽ tự biết lo liệu.

Phu nhân Vilson ngồi trước bàn trà nhấp một ngụm mà từ từ lên tiếng. Ren ngồi bên cạnh vừa rót trà vừa tiếp phu nhân Vilson. Bọn họ đã làm hết mình vì tiểu thư rồi. Hai tháng qua đã có quá nhiều chuyện xảy ra. Khi nghe tin Liz chỉ huy người tấn công nhà Taylor họ đã rất kinh ngạc nhưng không thể giúp gì. Đối phương có thể thao túng được Liz thì không còn đơn giản nữa rồi. Nhà Taylor đã động tới kẻ thù đáng sợ nào thế này?

Căn nhà gỗ trên biển, Dương Chí Phong không hiểu, hắn đột nhiên có cảm giác cái gì đó thôi thúc hắn phải đến đây trong khi suốt hai tháng qua hắn đã bỏ quân lực giúp nhà Taylor rất đau đầu với mọi việc hiện tại vậy mà lại có tâm tư để ý tới nơi này.

Khi chiếc xe dừng lại trên bãi cát, Dương Chí Phong vô cùng kinh ngạc khi chứng kiến cảnh tượng trước mắt. Sarah đang đứng trước hiên nhà mặc thường phục mà cầm lấy khăn bông đi về phía bãi biển nơi một cô bé đang ngồi nhặt sò. Sarah quay trở lại rồi. Dương Chí Phong nhanh chân bước về phía căn nhà gỗ, tuy hắn không chạy nhưng bước chân vội vã của hắn đã nói hết lòng hắn nhớ mong người vợ mà hắn yêu thế nào.

Nana được lau tóc cho liền kinh ngạc nhìn người đàn ông đáng tiền về phía họ kia.

- Chị hai nhìn kia.

Sarah nghe Nana nói vậy liền quay đầu nhìn về hướng Nana chỉ. Sự xuất hiện của Dương Chí Phong làm cô không nghĩ tới nhưng cũng không hề có ý định rút lui. Nana nhìn lên Sarah liền hiểu ý lui về sau tiếp tục nhặt sò để nghịch.

- Đã lâu không gặp.

- Em vẫn không còn câu nào khác sao Sarah.

Dương Chí Phong nói rồi tiến lên ôm lấy Sarah vào lòng. Tại sao họ phải chia cắt lâu như vậy? Hắn nhớ cô, hắn không muốn mất cô, hắn thề từ hôm nay sẽ không để cô phải xa hắn thêm ngày nào nữa. Lần trước những lời cô nói hắn sẽ coi như chưa nghe, hắn sẽ cố gắng hơn nữa vì hạnh phúc của bọn họ.

- Các con vẫn khỏe chứ?

- Chúng vẫn khỏe, ba đứa đều nhớ em.

****

Cả hai vợ chồng ngồi ở bộ bàn ghế gỗ sơn trắng trước căn nhà nhỏ nói chuyện mà nhìn Nana vẫn đang đùa nghịch kia. Sarah mỉm cười quay sang nhìn Dương Chí Phong.

- Em đã nhớ hết rồi, em không còn loạn trí nữa rồi. Em thực sự là một ác quỷ, em sinh ra đã mang trong mình dòng máu sát thủ đáng sợ. Hai tuổi em đã nhuộm máu người, em hoàn toàn sinh trưởng trong môi trường không giống người bình thường. Em cũng chính là người giết Lâm Sâm Sâm, người bạn thân của em. Em là người gây ra mọi tội lỗi, em xin lỗi vì đã để anh gặp rắc rối với em, em cũng xin lỗi vì đã nói như vậy với anh Chí Phong. Nhưng bây giờ em muốn anh hãy rút lui, em không muốn mất anh, em cần anh bảo vệ con chúng ta.

- Tôi sẽ không để em một mình nữa. Tôi là chồng em, là ba của con em, là người sẽ bảo vệ em và các con của chúng ta. Tôi muốn ở bên em mãi mãi, tôi sẽ cho em một gia đình hạnh phúc. Tôi xin lỗi vì ngày đó, khi bình tĩnh lại tôi chợt nhận ra, ngày đó em hẳn phải rất đau lòng.

Dương Chí Phong đưa tay nắm lấy bàn tay của Sarah, hắn nắm thật chặt như không muốn buông. Hợp đồng của bọn họ chưa chấm dứt đâu, có lẽ cô chưa đọc hết hợp đồng của họ mà đã vội ký tên đồng ý rồi. Điều hắn mong muốn làm nhất lúc này chính là ở bên cô cùng cô vượt qua mọi chuyện, cùng cô bảo vệ gia đình của bọn họ. Sky và cả Simon Taylor đều đã kể cho hắn nghe nhiều chuyện của cô, Anna cũng cho hắn biết rất nhiều. Hắn lúc đó đã nhận ra hắn chưa từng hiểu cô chỉ là cô luôn hiểu hắn. Cho nên hắn muốn bù đắp nhiều hơn nữa.

- Hiện tại chưa thể về được. Em cũng đã theo sát mọi chuyện rồi, em sẽ kết thúc chuyện này sớm thôi. Phong tha thứ cho em.

Sarah nói rồi đứng dậy đi tới bên cạnh Dương Chí Phong mà ôm lấy hắn. Cô thích cảm giác này, gần gũi hắn thật dễ chịu chỉ là trước kia cô cũng không nhận ra mà thôi.

Tối đó ba người họ cùng nhau ăn cơm, cùng nói chuyện. Dương Chí Phong khá ngạc nhiên khi biết về thân phận của Nana nhưng hắn cũng không ý kiến gì nhiều. Sarah đã về phòng nghỉ ngơi trước để mặc hai người kia ngồi lại phòng khách nhỏ hẹp còn đang xem tivi.

Ngồi trong phòng, Sarah nhìn vào màn hình điện thoại đang phát sáng của cô, cô ta lại gọi tới.

- Cô muốn gì? Tôi không nghĩ cô thích nghe giọng tôi đến vậy Mía.

- “Sarah, nếu cô cứ tiếp tục như vậy thì tôi sẽ cho Lâm Sinh Sinh và Tôn Thiên Kỳ biết chuyện cô đã giết Kevin như thế nào và cả chuyện cô đã bí mật gây ra với họ.”

- Cứ làm gì cô thích. Việc họ tổn thương hay thù hận không nằm trong phạm sự của tôi. Nhưng nhân đây cô đã gọi đến thì hãy chuyển lời cho Lion, tôi nhớ Leo tôi nhớ Leo rất nhiều đến mức tôi muốn giết chị ta.

Vừa rút lời Sarah liền tắt máy rồi cô đi ngủ. Sarah không muốn suy nghĩ nhiều nữa, không thể để những điều đó ảnh hưởng cô lúc này. Họ đã liên lạc với cô, họ muốn sự thật thực sự được phơi bày ra ánh sáng. Cô cũng đã đồng ý với họ nên không thể thay đổi được. Trong chuyện này không thể nói ai là người sai và ai là người đúng cả vì tới cuối cùng nhìn lại thì nguyên nhân dẫn tới tất cả bị kịch này lại chẳng là gì cả.

Bên kia, Mia hoàn toàn không hiểu gì cả. Leo thì có liên quan gì đến Lion mà hơn cả Leo là ai? Leo khiến cho Sarah nhớ thương là ai đến mức muốn giết Lion? Thôi thì cứ đi nói lại với Lion để tránh sau này lại có thêm chuyện gì phát sinh.

Đêm đó, khi đã chắc chắn Sarah ngủ rồi, Nana nhẹ nhàng khép cánh cửa lại, cô bé trở lại ghế sofa dài duy nhất trong phòng khách nhỏ hẹp và kể lại toàn bộ những việc Sarah đã làm từ việc Sarah đã giết Kevin như thế nào đến chuyện Sarah vì sao trở nên như vậy.

Dương Chí Phong hoàn toàn bình tĩnh nghe Nana kể hết mọi chuyện, hấn xoa đầu cô bé.

- Đừng lo lắng Nana, chúng ta đều sẽ ổn thôi.

- Vâng, vậy thì chú mau vào với chị hai đi.

Nana gật đầu nhìn Dương Chí Phong có chút thúc dục. Cô bé biết họ đều lâu ngày không gặp lại nên chẳng thể làm ki đà cản mũi cho hai người gặp nhau. Dương Chí Phong đứng dậy đi về phía cánh cửa nhưng vẫn quay đầu nhìn cô bé đang ngồi xem phim dù đã đêm khuya, Nana không hề đơn giản, cô bé có rất nhiều thứ hay ho, thậm chí hấn còn có chút so sánh, Băng Băng và Vũ Vũ hoàn toàn không phải đối thủ của Nana.

Đóng cửa lại, Dương Chí Phong nhìn Sarah đang ngủ an tĩnh kia, hấn tiến tới bên Sarah nằm xuống bên cạnh cô, ôm lấy cô cùng ngủ. Hấn không thể tưởng tượng được cô có thể vượt qua mọi nỗi đau như thế nào. Hấn vẫn nhớ cô vui mừng thế nào khi nói về con của họ, cô luôn hướng tới một gia đình hạnh phúc. Nếu như họ không xuất hiện thì cô và hấn đã có một gia đình hạnh phúc.

Nana vui vẻ ngồi ở gian khách mở laptop ra chat với phu nhân Vilson về mọi việc đang diễn ra. Cô bé vui vì chị hai đã có thể hạnh phúc một chút rồi.

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Sinh Con* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 69

- Công chúa, cậu đã làm cái gì thế này?

Đại Lực thất thần nhìn vào bức ảnh lớn chiếm gần như toàn bộ bức tường trong căn phòng hoàng gia vô cùng lớn. Khi tìm tới biệt thự mà họ nghi ngờ nơi ở của người đó thì Đại Lực lại tìm ra chỉ dẫn tới biệt thự này, hấn ta đã chậm một bước nhưng vẫn tiếp tục ở lại đây được hơn hai tháng để tìm hiểu thêm thông tin rồi. Hai tháng này hấn ta khám phá rất nhiều góc ngách của biệt thự cuối cùng mới chú ý tới căn phòng bị khóa nằm ở tầng 3.

Điều làm Đại Lực ngạc nhiên không phải chỉ bởi căn phòng bày trí xa hoa mà còn vì bức ảnh trên tường kia. Bức ảnh đó chụp lại trong chính căn phòng này mà có rất nhiều người ăn mặc quý tộc cùng chụp. Đại Lực sẽ không bàng hoàng nếu như không nhìn thấy trong bức ảnh lớn này có một cô bé khoảng hai tuổi nhưng lớn hơn những đứa bé cùng lứa rất nhiều mặc bộ váy ngủ trắng đến gót chân, tóc đen rất đẹp buông tự do trong khi tay cầm một con gấu đang đứng lui về phía sau của một người đàn bà mặc bộ đầm quý tộc, cô bé hai tuổi đó một tay còn lại đang túm lấy váy của người đàn bà đó. Nếu Đại Lực nhớ không nhầm thì cô bé đó chính là Sarah.

Em gái của hấn ta, Lý Diên Vĩ đã điều tra và nói cho hấn ta biết rất nhiều mối quan hệ lằng nhằng của Sarah và cho hấn ta xem cả bức ảnh hồi nhỏ của Sarah nhưng tại sao trong bức ảnh lớn này hấn ta lại không thấy Simon Taylor đáng lẽ phải ở bên Sarah cùng người anh trai của Sarah mà họ đang tìm kiếm?

Tính cả Sarah thì có tất cả 13 người trong bức ảnh này trong đó có 5 đứa nhóc gồm ba nữ hai nam, một cô gái còn rất trẻ chỉ hoẵng hai mấy tuổi đứng bên Sarah, hai người nhìn giống một cặp vợ chồng đứng bên cạnh cô bé lớn hơn Sarah một chút, còn lại là những người lớn tuổi. 13 người này là ai? Bọn họ vẫn còn sống cả chứ và Sarah có quan hệ như thế nào với họ?

- Anh, anh gọi em tới gấp có chuyện gì vậy? Em còn...

Lý Diên Vĩ vừa nhận được tin liên cấp tốc đến đây, cô còn muốn nói nhưng nhìn bức ảnh lớn mà anh trai mình đang chăm chăm nhìn vào khiến cô im lặng không nói tiếp được nữa. Bức ảnh lớn đó, 13 người trong ảnh đó, bọn họ là ai? Cô nhận ra được Sarah và bà Paddington, bà ấy lúc đó trẻ hơn rất nhiều. Nhưng còn những người khác?

- Em có biết họ là ai không?

- Ngoài Sarah thì còn bà Paddington nhưng những người khác em hoàn toàn không biết.

Lý Diên Vĩ tiến lại gần để nhìn rõ hơn. Chẳng lẽ nếu tìm ra được những người này là ai thì sẽ giải thích được toàn bộ những chuyện xảy ra xung quanh Sarah? Vậy thì Alex chỉ là một phần trong đó chứ không phải cuối cùng?

- Black Hunter, anh có từng nghe thấy cái tên này chưa?

Lý Diên Vĩ quay ra nhìn Đại Lực sau khi cô phát hiện ra hàng chữ nhỏ được biết lại bằng bút mực ở góc phải của bức ảnh. Đại Lực nghe cái tên đó liền lắc đầu. Sarah thì có liên quan gì tới Black Hunter chứ? Có lẽ đây là một dấu hiệu để họ tìm kiếm ra sự thật.

****

Suốt một tuần liền Liz chỉ huy người bên phía nhà Paddington tấn công rất ác liệt khiến cho nhà Taylor tổn thất nặng nề. Mọi người mỗi lần đối mặt với Liz, người thân quen của họ, nay lại mặt lạnh ngắt không mang một chút tình cảm nào nhìn họ như người xa lạ thì họ đều biết Liz đã bị kẻ thù tính kế rồi.

- Con không biết là tình hình hiện tại lại diễn ra như vậy đó papa.

Raon trở lại mà lên tiếng làm họ ngạc nhiên. Đội trưởng nhóm sát thủ nhà Taylor xuất hiện thật kịp thời giúp họ không bị đánh tới địa bàn gần nhất với biệt thự Black Rose. Nhưng họ còn chưa kịp vui mừng liền kinh ngạc với sự xuất hiện đột ngột của nhân vật trung tâm hàng đầu kia.

- Liz, xin lỗi vì em đến quá muộn.

Sarah đánh ngất Liz, không ai biết cô lại xuất hiện bên cạnh Liz từ lúc nào. Sky đứng bên cạnh Simon Taylor quan sát cục diện rồi nhìn thấy Sarah đỡ Liz vội chạy tới đón Liz từ tay Sarah. Sarah nhìn Sky, ánh mắt đầy phức tạp nhưng rồi cũng không để ý nhiều, vượt qua mọi người cô trực tiếp đi về phía người đàn ông đứng sau cùng kia, người mà cô đã từng sợ hãi mà trốn tránh suốt.

Sarah đi tới bên Simon Taylor, cô ôm trầm lấy ông làm mọi người không thể ngờ được hành động này của cô. Gương mặt Sarah lạnh lẽo không biểu hiện gì nhưng cô đã thì thầm bên tai ba mình.

- Anh ấy an toàn rồi, bà ngoại đang bảo vệ anh ấy nên chúng ta không cần lo lắng. Ba, con xin lỗi, con xin lỗi rất nhiều.

- Mama.

Ba đưa nhóc được bảo vệ trong cùng kia chen mãi mới ra được bên ngoài. Nhìn thấy mẹ chúng vui mừng chạy vội tới. Cùng lúc đó họ cũng thấy Dương Chí Phong đang đi tới cùng với một cô bé, hẳn đã biến mất cả tuần nay làm họ không sao tìm được còn đang lo lắng có phải hẳn đã bị kẻ thù tính kế gì hay không.

Vũ Vũ đã bị cô bé đi bên cạnh ba mình thu hút, cô bé đó có đôi mắt thật đẹp.

- Chú.

Nana chạy tới bên Sky và Liz vui vẻ lên tiếng. Sky không ngờ Nana cũng có mặt ở đây. Sao con bé lại theo Sarah trở về chứ? Mọi người đều có rất nhiều lời để nói nhưng trước hết họ phải thu dọn tàn cuộc ở nơi này đã.

****

Trở về biệt thự, Liz đã bị giam giữ lại dù Sky có phản đối thế nào bởi Liz lúc này luôn coi họ là kẻ địch làm sao họ dám sơ xuất được. Sarah đã một mình đi xuống nhà giam giữ cùng Liz trong khi Nana đã nói lại toàn bộ.

- Về chuyện của cô Mạc, lúc đó cô ấy đã chặn xe của chị hai và cháu, chị hai đã xuống xe nói chuyện với cô ấy nhưng mà.... Người đàn ông đó đã bắn cô ấy. Chị hai đã lái xe đuổi theo và tìm được người đàn ông đó. Chị ấy đã giết hắn và trả thù cho cô Mạc. Cháu không có nói dối đâu, chị hai thực sự không có giết cô Mạc mà là người đàn ông đó.

- Vì vậy mà tiểu thư đã giết Kevin tàn nhẫn vậy sao? Nhưng tại sao Kevin lại muốn giết Ảnh chứ? Hẳn chẳng phải là tay chân của papa sao?

Raon nhú mày lên tiếng, khi nhìn thấy xác của người trong phòng Raon đã hiểu tất cả nhưng cô không hiểu được chính là điều này. Simon Taylor ngồi ghế chủ trong phòng khách im lặng. Chivas ngồi bên trái hút thuốc, bà ta vẫn luôn trẻ đẹp như vậy, đập tắt điếu thuốc Chivas lên tiếng.

- Kevin là đứa trẻ được nhà Paddington nuôi dưỡng. Cậu ta chỉ vì ân nhân của mình mà ra tay thôi. Kevin chỉ làm mọi thứ vì người mình yêu.

- Sky, anh bị tiểu thư đuổi lên đây sao?

William nhìn Sky vừa lên đây liền lên tiếng làm mọi người chú ý. Sky chẳng nói gì đi về chỗ ngồi của mình. Asuna thấy vậy lấy điều khiển bật tivi lên, họ nhìn hình ảnh xuất hiện trên tivi siêu mỏng, siêu thông minh đó. Trên màn hình đang quay lại cảnh ở nhà giam, Sarah không biết họ có lắp đặt máy quay ở nhiều nơi sao?

Sarah ngồi ghế trước song sắt nhìn Liz vừa tỉnh giấc đang bị trói chân bằng dây xích gắn với bức tường mà Liz lại đang ngồi trên giường. Sarah mỉm cười.

- Lần đầu tiên gặp chị em rất ngạc nhiên khi lại có người giống người mà không phải song sinh tồn tại trước mắt em. Chị rất giống với Violet đệ nhất đó Lizzi. Em không biết phải nói từ đâu nhưng Violet là một tai nạn. Violet đệ nhất là em gái ruột của người đó, người đó rất yêu thương em gái mình như em với Alex vậy. Violet sinh ra đã mang một cơ thể yếu ớt nên khi bị người nhà bắt nạt càng thêm suy yếu rồi qua đời. Người đó không chấp nhận được đau thương nên ba mẹ người đó phải tìm một Violet khác thay thế. Violet đệ nhị lại là người có tính cách dịu hiền rất giống Violet trước đó mặc dù gương

mặt không giống nhau. Phải nói sao về Violet này nhỉ?

Sarah mỉm cười, cô nhìn Liz và Liz cũng đang nhìn cô, họ đều nhìn nhau rất chăm chú. Sarah chỉ muốn cho Liz biết vì sao lại có tất cả chuyện này.

- Có một vài ngoại lệ nhưng ngoài mặt nhà Paddington và Taylor có sự đối đầu gay gắt trong quá khứ cho nên việc Rose Walker, người mang dòng máu nhà Paddington yêu ba của em là Simon Taylor không thể chấp nhận được. Bọn họ không chấp nhận một tình yêu như vậy. Họ buộc hai người phải rời xa nhau. Những người đứng đầu nhà Taylor ép buộc ba của em chia tay mẹ Rose và phải kết hôn với mẹ của em hiện là phu nhân Wilson. Nhà Taylor không chỉ dừng ở đó, họ đã đốt lâu đài đen để cảnh cáo ba em vì lâu đài đen tượng trưng cho hoa hồng là Rose. Chị còn nhớ vụ đó tùm lùm thế nào phải không, cảnh nhà báo cứ làm quá lên thành vụ thảm sát trong khi sự thật đâu phải vậy. Nhưng thật không may, trong lâu đài đó vẫn còn một cô bé nữa chưa rời khỏi. Cô bé đó chính là Violet bé bỏng đáng thương. Người đó đã đổ hết tội lỗi lên đầu ba em, người đó oán hận vì ba em mà mọi chuyện như vậy nên vài tháng sau đó khi biết em chính là con của ba em thì người đó tìm cách giết em để ba em cũng phải đau đớn như vậy. Nhưng mà....

Nói đến đây Sarah đột nhiên ngập ngừng, cô đứng dậy nhìn Liz, cô thật muốn khóc nhưng không thể yếu đuối thế được. Sarah tiến vào trong phòng giam, cô nhìn Liz mỉm cười.

- Anh trai em, người anh trai cùng ba khác mẹ của em là Alex, anh ấy đã nhận thay em. Em đã nhìn anh ấy ngã xuống trước mặt em, máu lúc đó rất nhiều, em rất sợ, em chỉ mới 2 tuổi. Nhưng em đã không do dự mà giết những tên sát thủ mà người đó phái tới. Người đó nói em là ác quỷ, dù em có phủ nhận bao nhiêu thì máu ác quỷ vẫn chảy trong người em. Cả đời người đó vì em gái nên người đó cho đến khi nào không nhìn thấy em chết sẽ không dừng lại....

- Cô đã giết Lâm Sam Sam, cô đã ra lệnh sát hại Anna Taylor, cô đã thảm sát đại gia tộc, cô giết ba mẹ của cặp song sinh... Cô đã giết mọi người, cô nhìn họ chết nhưng không hề dừng lại. Lion nói cô là ác quỷ. Lion còn nói cô đã giết bạn thân của cô là Vu Hiểu Mai chứ không phải Simon Taylor giết. Lion nói vì Vu Hiểu Mai biết về sự thật anh trai của cô nên cô đã giết Vu Hiểu Mai cùng con của cô ta. Lion còn nói Kevin đã bị cô lừa, cô đã lừa Kevin vào cái bẫy chết chóc. Lion còn nói cô đã giết cả anh trai của Mía, cô đã đem Alex rời xa khỏi Mía mãi mãi. Lion đã trông thấy tất cả mọi tội lỗi của cô.

Liz đột nhiên lên tiếng, từng câu từng chữ đều là buộc tội Sarah một cách rõ ràng. Sarah nghe vậy chợt dừng lại, cô bật cười mà sau đó rất nhanh tiến về phía Liz ôm chặt lấy Liz mặc cho Liz đang điên cuồng đẩy cô ra thế nào.

- Em xin lỗi Lizzi, em xin lỗi vì tất cả. Em đã giết Sam, em đã ra lệnh cho đội của Raon giết Anna, em đã dẫn đường cho Sinh Sinh tiêu diệt đại gia tộc và em tự tay giết ba mẹ của Sam. Em đã muốn cứu Hiểu Mai nhưng đã quá muộn vì em nhận ra mình đã hủy hoại cậu ấy khi cậu ấy muốn phơi bày sự thật với mọi người. Em đã muốn giết Kevin vì anh ta đã nhìn thấy nhiều chuyện mà lẽ ra anh ta không nên thấy và em chỉ viện cớ anh ta giết Mạc Đình để giết anh ta. Em chỉ muốn tàn sát để kim hãm lại cơn khát máu ngủ quên của mình. Anh trai của Mía không phải do em giết, anh trai của cô ta vì cô ta mà chết. Alex là của em, anh trai em là của em, anh ấy quan trọng hơn tất cả. Em sẽ không nhường anh trai cho bất cứ ai. Mía không xứng với anh trai em, Mía là người không đơn giản như Lion nói đâu. Em xin lỗi Lizzi.

- Buông tôi ra, mau buông ra.

Liz càng điên cuồng hơn nữa nhưng cô càng điên cuồng thì Sarah càng ôm cô chặt hơn nữa. Sarah ôm cô thật chặt, thật chặt hơn nữa.

- Đứa con đã mất của chị hôm đó em xin lỗi vì em mà nó còn chưa kịp thành hình đã phải rời xa chị. Nhưng chị yên tâm Lizzi, đứa con hiện tại trong bụng chị, em sẽ bảo vệ nó khỏi bọn họ. Em sẽ để nó ra đời một cách bình an Lizzi. Em biết chị sợ Sky, em sẽ bảo vệ chị khỏi Sky. Em sẽ không để ai chạm vào chị Lizzi, em nợ chị, nợ rất nhiều.

- Sky....

Nhóm sát thủ và hội Life lúc này đều hướng về Sky kể cả Nana. Con của Liz chẳng phải ba đứa bé chỉ có thể là Sky sao? Hơn nữa lại là hai lần vậy lần đầu tiên là từ bao giờ? Sky hoàn toàn kinh ngạc, hẳn có con, hẳn từng có con cùng Liz nhưng đứa bé không thể sinh ra. Vậy bây giờ trong bụng Liz đang là.... cô gái của hắn, cô gái yêu dấu của hắn. Nhưng tại sao lại chỉ có Sarah biết? Tại sao lại vậy?

- Lizzi, đừng tin bất kỳ ai, đừng tin lời em nói, đừng tin những gì Lion nói, đừng tin mọi người kể cả bản thân chị. Em sẽ đi gặp Lion, em sẽ kết thúc mọi chuyện này. Em chỉ muốn chị biết một điều, cái chết của ba mẹ chị không phải do chị, họ rời khỏi biệt thự không hoàn toàn vì chị đâu Liz, họ rời đi vì họ ích kỷ, họ đã rời đi một mình để chị lại làm con tin trước đại gia tộc nên kết cục của họ là cái chết. Lizzi ba mẹ của chị họ không tốt đẹp như chị đã biết đâu, vì ba mẹ của chị đã phản bội mọi người.... Cái chết đó đáng với họ. Cho nên em đã nhờ ba tiêu diệt họ, em muốn bảo vệ Lizzi khỏi người đó mà thôi. Em sai rồi, em sai rồi Lizzi....

Sarah vừa rút lời cô liền buông Liz sau đó lùi lại phía sau. Liz nhìn Sarah nhìn chằm chằm. Hai người với hai câu chuyện làm cô không biết phải tin ai nữa rồi. Lion luôn nói những chuyện xảy ra với cô xoay quanh một người là Sarah Taylor vậy mà người con gái đó chỉ thừa nhận một nửa còn lại phủ nhận một nửa. Cô không biết ai mới đúng.

- Tôi không muốn nghe, không muốn nghe. Tôi... đứa con của tôi.... gia đình của tôi....

Liz ôm đầu không ngừng hét lên. Sarah nhìn Liz, đột nhiên cô đâm mạnh một phát vào song sắt khiến cho tay cô chảy máu cũng vừa lúc Sky xuất hiện trước mặt cô.

- Đừng có lại gần Lizzi, tránh xa chị ấy ra. Anh không có tư cách lại gần chị ấy anh trai, anh không có tư cách.

- Người phụ nữ của tôi, người mang đứa con của tôi đang ở trong đó. Tiểu thư, cô nói tôi không có tư cách ở chỗ nào?

Sky nhìn Sarah bình tĩnh lên tiếng. Sarah cười nhạt, cô nhìn Sky lạnh lùng hơn bao giờ hết. Nếu lúc trước là ánh mắt phức tạp thì bây giờ lại là một ánh mắt xa lạ hận không thể lập tức đuổi Sky đi vĩnh viễn không nhìn thấy.

- Anh tưởng tôi không biết anh thực ra là ai, anh đã làm những gì sau lưng Lizzi sao? Ân oán giữa tôi và người đó đừng có xen vào.

- Tôi không có hứng thú giữa tiểu thư cô và Lion Paddington xảy ra chuyện gì nhưng tôi chỉ biết tôi sẽ đưa Lizzi rời khỏi đây.

- Haha, cuối cùng anh cũng gọi tên chị ấy rồi anh trai. Chị ấy đã luôn đợi anh gọi tên chị ấy từ nhiều năm trước nữa. Tốt nhất hãy bảo vệ chị ấy khỏi bọn họ, tôi sẽ không tha thứ nếu Lizzi phải chịu thêm thương tổn nào đâu anh trai. Nana đến giờ trình diễn của chúng ta rồi.

Sarah nói rồi lướt qua người Sky rời khỏi nơi này. Nana ở phía trên cũng liên mím cười chạy khỏi căn phòng. Sky đứng đó, hần tiến tới bên Liz mà cời xích trái cho cô sau đó ôm cô rồi đi mặc cho Liz đang phản kháng. Hần luôn không hiểu với cô gái này hần muốn gì. Vừa yêu vừa hận thật sự rất đáng sợ.

- Mama, cho con theo với, con muốn ở bên mama.

- Đừng biến chúng con trở thành người thừa.

Băng Băng và Vũ Vũ cùng lúc lên tiếng. Ba đứa nhỏ chạy đến bên Sarah vừa trở nên mà đi cùng là Nana. Sarah xoa đầu ba đứa rồi nhìn Raon.

- Raon, xin lỗi Mạc Đình giúp tôi nhé vì tôi đã lợi dụng cậu ấy để dụ Kevin ra mặt. Mọi người, từ bây giờ hãy để tôi gánh vác mọi chuyện rắc rối này. Tôi vẫn còn một bản kế ước nữa phải thực hiện. Tôi nợ mọi người nên tôi sẽ trả nợ. Phong đi thôi.

Sarah đưa tay ra thì Dương Chí Phong tiến tới nắm lấy tay cô. Cả nhà họ cùng rời khỏi với bốn đứa nhóc kia. Raon nhìn theo bóng người Sarah rồi đi mà nhíu mày. Tiểu thư biết hết rồi sao? Xem ra chẳng có cái gì qua mắt nổi tiểu thư. Mạc Nguyên ngồi đối diện với Raon nhấp ngụm trà nhìn cô chăm chú, xem ra hần có đáp án rồi.

Simon Taylor nhìn theo con gái mình mà đứng dậy nhàn nhạt lên tiếng.

- Hãy theo như kế hoạch đã định. Chivas đừng quá tay là được, chúng vẫn là trẻ con. Hơn nữa, hãy cẩn thận trước những kẻ đó.

- Đã rồi.

Chivas mỉm cười nhìn những người còn lại ngồi trong phòng. Những người khác đều rùng mình vì nụ cười nham hiểm của Chivas kia, xem ra nhiệm vụ của họ rất là “đáng sợ” đây.

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Sinh Con* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 70

Bầy Trong Bầy 2 !!!!

- Trọng trách mà con bé phải gánh là vô cùng lớn.

- Chúng ta không thể làm hơn được nữa. Đây là cách duy nhất để dụ chúng ra mặt. Hơn nữa Chivas cũng đang ở cùng với bọn trẻ.

Trong căn phòng với chiếc bàn tròn gồm 15 chỗ ngồi, bà Paddington nhìn vào 8 vị trí khác có những người mô phỏng đang ngồi kia, họ đã dùng thiết bị liên lạc tiên tiến để như đối diện trò chuyện cùng nhau.

- Cháu vừa gặp Sarah vào hai tháng trước, con bé vẫn khỏe mạnh. Cháu cảm tưởng con bé dường như quên mất cháu.

Pass ngồi ở một ghế cười cười lên tiếng. Những người khác chỉ liếc cậu ta rồi lại vào chính chuyện. Họ đang chơi một canh bạc lớn nhưng cũng vì vậy mà họ sẵn sàng mạo hiểm để diệt trừ hậu họa cuối cùng bảo vệ những người thân của họ.

- Chà, chị gái Paddington mà nhìn thấy hai người liệu có kinh hoàng hay không vậy?

Pass tay chống cằm nhìn về phía vợ chồng nhà kia mà nhếch miệng lên tiếng. Bà nội của hần ta liếc nhìn thẳng cháu ý chỉ im lặng một chút. Sao càng lớn thẳng cháu bà càng nhiều lời thế chứ?

- Chúng ta sẽ ra tay vào phút chót hơn nữa Sarah đã đồng ý phơi bày sự thật. Thật đáng tiếc chúng ta đã không lo chu toàn để sự việc thành ra như vậy. Alex không biết bao giờ mới tỉnh lại được.

Một người đàn ông lớn tuổi khác ngồi bên cạnh bà nội của Pass trầm giọng lên tiếng khiến mọi người lần nữa rơi vào yên lặng. Đúng vậy, họ đã không lo chu toàn để nhiều người hiểu lầm để thế cục rơi vào tình trạng bế tắc như vậy. Nhưng luật là luật, họ không thể để người ngoài biết đến sự tồn tại của hội được.

Black Hunter là một huyền thoại cũng là một bí mật lớn.

****

Trên một hòn đảo bí mật, Bà Paddington ngồi trong phòng nhìn cháu trai mình vẫn đang ngủ say kia mà đau lòng.

- Alex, em gái của cháu đang gặp nguy hiểm, nếu cháu nghe được hãy cố gắng tỉnh lại và giúp đỡ em gái cháu. Ta biết cháu sẽ hối hận nếu tiếp tục muộn một bước.

Hai đứa cháu của bà, sao lại gặp phải cuộc sống bất hạnh như vậy chứ? Vừa lúc đó, Brown vội vàng đứng ở cửa, hẩn ta cúi đầu sau đó nhìn bà Paddington ở trong phòng.

- Có một người lạ mặt đang tự ý xông vào biệt thự, chúng tôi không thể cản được người đó.

- Cứ để nó vào đi, cậu nghĩ bao nhiêu người tìm được nơi này chứ hả Brown?

Bà Paddington không nhìn đến Brown chỉ chăm chú vào cháu trai của mình. Brown nghe vậy gật đầu vâng dạ sau đó liền xoay người đi ra ngoài. Ngay sau đó, trở lại là một cô gái gương mặt lạnh lùng, mái tóc bạc nổi bật, cô gái đó mặc áo dạ rất ấm áp trên bờ vai có lông thú rất dày, rất mượt, cô gái đó từ từ đi vào trong phòng nhìn chăm chăm vào Alex.

- Hanna lại để cháu tự do ra ngoài như vậy sao?

- Tôi sẽ... làm điều này. Tất cả là trả lại ân tình cho Sarah. Sarah là người bạn thân thiết của Joey, tôi phải trả lại toàn bộ.

Cô gái đó lạnh nhạt lên tiếng sau đó liền tiến lên một bước nữa đưa tay chạm vào bàn tay của Alex, ánh mắt hồ hững khẽ lóe lên tia sáng nhưng rất nhanh lại mau chóng ảm đạm.

- Chỉ cần anh ta tỉnh dậy chẳng phải mọi chuyện sẽ tốt đẹp sao?

- Sẽ không dễ dàng như vậy. Thay mặt Sarah ta muốn cảm ơn cháu..

....

****

- Anh nhìn này, trên mạng có một số ít tin tức về Black Hunter nhưng chủ yếu là mấy câu chuyện trong tiểu thuyết mà tác giả lại là Lancelot Vilson. Có liên quan tới nhà Vilson sao?

Lý Diên Vĩ cầm lấy laptop đem tới trước mặt Đại Lực để hai anh em cùng xem và phân tích. Họ đã nhọc công tìm kiếm suốt hơn một tuần qua không hề ngừng nghỉ chút nào cuối cùng cũng sàng lọc được vài thứ trọng điểm.

- Chắc cũng không hần vì họ Vilson không phải là hiếm.

- Black Hunter, một hội thợ săn huyền thoại. Bọn họ chuyên săn đuổi báu vật khắp nơi thậm chí trong thời chiến đã từng trở thành sát thủ đánh thuê cho các thế lực. Họ luôn tuân thủ luật lệ giữ bí mật tới sự tồn tại của họ đến cả người thân cũng không được tiết lộ trừ người thừa kế. Đối đầu với họ là một Guild ngoại lai Half Blood, Guild này luôn sẵn lòng thành viên của Black Hunter vì một vài chuyện trong quá khứ giữa hai bên. Xem ra câu chuyện này cũng có một chút xác thực.

Lý Diên Vĩ thống kê ý chính đọc lớn cho cả anh trai mình nghe. Nếu đúng là vậy thì Sarah thuộc Black Hunter nên không thể nói bất cứ điều gì cho ai. Nhưng rắc rối của Sarah ắt hẳn hội này phải giúp đỡ chứ nhưng cho đến hiện tại vẫn chưa có động tĩnh gì. Ngoài Sarah thì tất cả những người trong bức ảnh kia cho đến nay chưa từng bị ai phát hiện hoặc có thể có người biết họ nhưng lại không biết họ thực sự là ai.

- Chẳng lẽ...

Đại Lực nhìn về bức ảnh lớn toan đứng dậy rời khỏi phòng thì rầm một cái phía sau lưng họ. Hai anh em cùng lúc quay đầu nhìn cô gái vừa xuất hiện kia. Cô gái vừa xuất hiện đó làm hai anh em kinh ngạc.

- Hội trưởng?

Lý Diên Vĩ bật thốt lên. Liz sao lại ở đây được? Không nhìn kĩ lại thì... Cô gái đó đang từ từ bước lại phía hai anh em mà bỗng dừng lại khi cách hai anh em một khoảng không xa lắm, cô ta nhìn về phía bức ảnh lớn kia mà đột nhiên lại tiến về phía đó. Cô gái đưa tay lên chạm vào gương mặt của Sarah trong ảnh sau đó là của cô bé lớn hơn Sarah đứng gần ngay bên Sarah đó.

- Cô là ai? Sao cô lại giống Liz Lâm tới vậy?

Đại Lực cất giọng trầm ổn nhìn người con gái đang đứng đó cảm lạnh suốt từ khi xuất hiện. Cô gái đó xoay người lại nhìn họ thật chăm chú như muốn nghiền ngẫm gì đó cuối cùng mới chịu mở lời.

- Tôi không phải Liz Lâm nhưng chúng tôi thực sự có khuôn mặt giống nhau tới 90%. Tôi đã từng nói có một người rất giống tôi nên có lẽ Sarah đã rất hào hứng đi gặp người đó nhưng thật không ngờ bị kịch lại xảy ra cho tất cả chúng tôi. Đừng hận Sarah hay trách con bé. Sarah không hề muốn làm vậy chỉ vì con bé quá sợ hãi mà thôi. Bất lực vì không bảo vệ được bạn mình, bất lực vì không bảo vệ được anh trai mình, con bé chỉ không muốn nhìn người thân của mình bị sát hại thêm mà thôi. Sarah rất tốt bụng, con bé là người có một ước mơ đơn giản về một gia đình hạnh phúc.

- Cô tại sao biết nhiều thứ về Sama như vậy? Black Hunter nó là cái gì?

Lý Diên Vĩ thực sự không giấu nổi sự bình tĩnh nữa rồi. Đúng vậy hãy cho cô biết toàn bộ sự thật đi. Tại sao mọi vấn đề lại xoay quanh Sama như vậy chứ? Cô cứ nghĩ đã hiểu Sama rất nhiều nhưng cuối cùng càng tìm hiểu lại là chẳng hiểu được gì hơn cả.

- Sarah không hề có ý định giết chết vợ của cậu đầu Đại Lực. Vợ của cậu đã biết được bí mật về Alex, về chúng tôi Black Hunter. Sarah đã muốn bảo vệ vợ của cậu nhưng đã quá muộn, bọn chúng đã rất nhanh tay đến mức Sarah không kịp suy nghĩ gì bởi chính con bé lúc đó cũng đang bị rối loạn kí ức. Hai người hãy yên tâm đi rồi mọi thứ sẽ được phơi bày nhưng đến lúc đó chúng tôi buộc phải giữ hai người ở lại đây. Chúng tôi không thể phá luật nên không thể cho hai người biết được chuyện này nhưng Lancelot lại khác, bà ấy là người có thể kể cho hai người về Black Hunter. Sarah không muốn bắt cứ ai tìm được Alex, hai người cũng sẽ giúp được chúng tôi ít việc nên chúng ta hãy cứ thỏa thuận thế nhé.

Cô gái đó mỉm cười nhìn hai anh em, một nụ cười dịu dàng không mang theo bất cứ âm mưu nào cả. Cả hai anh em vẫn rất mơ hồ nhưng đành nghe lời cô gái này, ít nhất thì họ biết được rằng Sarah không hề giết Vu Hiểu Mai và đứa bé đó. Phải chăng họ đã luôn hiểu sai về Sarah và điều tra nhằm hướng ngay từ đầu rồi? Nhưng Lancelot là ai? Chẳng lẽ liên quan tới nhà Vilson sao? Nhưng họ chưa từng nghe cái tên này bao giờ, là bí danh sao? Mà bình thường các tác giả cũng luôn dùng bút danh cả mà, có lẽ nên ở đây ít lâu lấy tin tức từ cô gái này.

****

Ở nơi nào đó, phu nhân Vilson đứng trước căn phòng làm việc mà bà đã khóa lại hàng chục năm qua, bà nhìn mọi thứ bị phủ bụi trong phòng. Ren đứng phía sau nhìn mọi thứ bên trong nhưng không hề tò mò nhiều.

- Ren, bảo đang đến rồi là con bảo lớn rất lớn. Chúng ta cũng nên chuẩn bị một chút, hình như sẽ có khách đến thăm.

- Vâng.

Ren gật đầu không nói gì thêm. Phu nhân Vilson là người từ lâu đã không màng thế sự nên mới về đây ở ẩn nhưng xem ra bà ấy vẫn luôn nắm giữ những bí mật khiến người khác kinh ngạc nhất. Căn phòng này như một bằng chứng cho năm tháng nhưng Ren vẫn không hiểu những người trong ảnh lớn chiếm cả bức tường kia là ai?

****

Dương Chí Phong cùng Sarah và bốn đứa nhỏ trên một chiếc xe đi thẳng tới biệt thự của Lion sau khi Sarah đã chỉ chỗ cho Dương Chí Phong. Bọn họ đã hứa sẽ luôn cùng nhau ở chung một chỗ nên dù biết nguy hiểm Sarah vẫn đưa bốn đứa trẻ theo. Bọn nhóc ít nhiều cũng có võ hơn nữa cô đã chuẩn bị rồi nên có lẽ sẽ không sao cả.

- Chào mừng đến với ngôi nhà của tôi Sarah.

Lion đứng ở chính giữa căn phòng khách siêu lớn này nhìn gia đình của họ từ cửa lớn nhếch miệng cười lên tiếng. Mía ngồi ở ghế bên phải đang tạo nhả uống trà cũng liếc về phía Dương Chí Phong mà không nói gì.

Cả gia đình họ đi về phía Lion và Mía theo sự dẫn đường của vị quản gia lúc trước. Ở nơi này vẫn luôn đủ ghế cho gia đình của họ. Sarah đã chú ý tới vườn hoa violet phía sau lưng của Lion.

- Chị vẫn thích violet như vậy sao? Tuy nhiên Liz không phải Violet của chị.

- Nào nào hãy từ từ nói chuyện đừng làm những đứa trẻ đáng yêu này mất hứng Sarah.

Lion nhếch miệng cười rót trà cho sáu người vừa tới kia, hành động và lời nói của cô cũng chẳng khiến Sarah cảm thấy xa lạ gì cả. Nhưng Leo của cô đã không còn nữa rồi, mãi mãi biến mất rồi sao?

- Tôi không nghĩ cô lại là người muốn giết vợ tôi Lion.

Dương Chí Phong cầm lấy tách trà nhấp một ngụm rồi lên tiếng. Lion và hần đã từng qua lại làm ăn không ít, hần cũng từng giúp đỡ Lion không dưới một lần. Khi nghe Sarah kể lại hần còn ngỡ ngàng chẳng muốn tin nhưng cuối cùng thì sự thật vẫn là sự thật không thể bóp méo được nó.

- Cậu đã không còn sắc bén như năm đó nữa rồi Chí Phong. Tình yêu làm cậu bớt nguy hiểm hơn trước nhưng dù sao cũng chúc mừng cậu đoàn tụ với vợ mình.

- Lion, phần thắng không thuộc về bất cứ ai trong chúng ta. Chúng ta đều sai lầm cả. Chỉ là cái cách chị làm vậy với Liz đã hoàn toàn sai lầm, Liz sẽ

không bao giờ thuộc về chị cho dù chị có làm gì đi chăng nữa.

- Bé con, đừng có dẫn dắt tôi phải làm gì.

Lion đột nhiên sa sầm mặt mày, cô không hề thích Sarah nói vậy. Nếu có thể cô muốn mọi thứ về lại vạch xuất phát đó nhưng đã quá muộn và không bao giờ là có thể cả chỉ có sự thật và sai trái mà thôi. Cuộc nói chuyện này xem ra không đạt được mục đích như mong muốn rồi.

- Chị biết dù mình đã làm rất nhiều thứ nhưng kết quả chỉ có một mà thôi, người chiến thắng là họ, là những người chị sẽ không bao giờ đoán được thân phận đâu.

Sarah mỉm cười, Nana ngồi nhìn đồng hồ trên tay mình, đến lúc rồi, cô bé chạm chạm rồi lướt lướt trên mặt chiếc đồng hồ thông minh. Ngay sau đó họ liền nghe được hàng loạt tiếng nổ đồng thời.

- Có kẻ đánh bom sao?

Mia đang ngồi uống trà liền đó dường như không tin được. Lại có kẻ to gan dám động tới biệt thự của nhà Paddington? Ngoài Sarah đang bình thản và Nana đang chăm chú theo dõi giờ thì những người khác đều thấy nghi hoặc kẻ to gan nào lại...

- Chị, Arthur đã.....

Neon vội vàng chạy vào phòng còn vừa tính thông báo càng nghe tiếng nổ lớn hơn nữa. Phía sau Neon là rất nhiều quân gia đang vội vàng tới bấm báo. Việc bị tập kích bất ngờ này thật không lường trước được.

Sarah nhấp một ngụm trà nhẹ mỉm cười, cô nhìn chăm chú vào từng biểu hiện của Lion một cuối cùng liếc mắt về phía Nana, hai người nhanh chóng ra ám hiệu cho nhau qua ánh mắt. Nana lập tức dừng việc mình đang làm lại.

- Lion, chị đã không còn là Leo của tôi từ rất lâu rồi. Tôi đã từng ngưỡng mộ Leo, ngưỡng mộ người con gái tự do tự tại, hào sảng anh hùng luôn phóng khoáng với đời. Violet đã từng nói chị là người quan trọng nhất, là người tốt bụng nhất. Nhưng mà... Leo của tôi, Leo ngày đó đã không còn rồi mà chỉ còn một Lion Paddington muốn truy sát tôi đến cùng.

- Haha, Leo sao? Cái tên đó đã không còn tồn tại rồi. Sarah, nó đã là quá khứ.

Lion cười lớn làm vang vọng cả phòng khách này khiến cho những hầu cận kia không dám ngắt đầu còn những người đang nhìn người con gái quyền lực đáng sợ này đều cảm lạnh ngoại trừ Sarah.

- Neon, cô có thể đem bốn đứa nhóc này tới căn phòng của Violet được không? Sắp tới là hình ảnh không phù hợp để trẻ nhỏ nhìn, tôi không muốn chúng bị ảnh hưởng từ nhỏ.

- Chị...

Neon nhìn về phía Lion rõ ràng là đợi mệnh lệnh. Neon chưa từng tiếp xúc với Sarah nhưng cũng không lạ gì khi Sarah biết tên cô. Nếu Sarah không biết thì không xứng làm đối thủ của chị hai nhiều năm qua.

Lion gật đầu khiến Neon thở nhẹ trong lòng liền nhìn 4 đứa nhóc nhẹ mỉm cười.

- Mau theo cô.

Neon nói rồi xoay người đi trước dẫn đường, bốn đứa nhóc nhìn Sarah và Dương Chí Phong sau đó mới đi theo cô gái xinh đẹp kia. Neon cũng thật không ngờ căn phòng của Violet lại có thể để bốn đứa nhóc này vào được, không biết chị ấy là đang nghĩ gì nhưng Sarah thực sự đã từng là một người quan trọng trong lòng chị ấy không hề thua kém Violet cho nên... Neon lo sợ.

- Nana, cậu là ai vậy?

Sau khi chỉ còn bốn đứa trong phòng, Băng Băng nhìn Nana mỉm cười ngọt ngào lên tiếng hỏi. Dương Dương và Vũ Vũ cũng thật tò mò đi. Nana tiến tới ghé công chúa trong phòng ngồi xuống, cô bé đặt balo trên mặt bàn nhìn ba người bạn kém tuổi mình mỉm cười.

- Nana là con gái của ba James Vilson. Tính ra Nana là cháu gái của chú Arthur và là em gái của Liz. Ba James kết hôn với mama cũng là mama của chị hai cho nên mới là quan hệ như vậy. Nana lớn hơn mọi người a.

- Ra vậy thể thì quan hệ phức tạp đây.

Dương Dương trầm ngâm lên tiếng, về mặt đó thật không thích hợp với một cậu nhóc chút nào. Nana mỉm cười ngọt ngào hơn cả vô tư nói.

- Nana là di của mọi người.

- Vừa rồi là cậu làm sao Nana?

Vũ Vũ ngồi xuống ghé nhìn Nana lên tiếng. Di cái gì chứ, còn lâu mới chấp nhận kiểu quan hệ này. Cặp đôi Băng Băng và Dương Dương cũng nhanh

chóng ngòi xuống. Bọn họ còn nghi hoặc lúc trước không biết là ai làm nhưng khi nhìn thấy mama cùng Nana trao đổi ánh mắt đã nhận ra phần nào.

- Đúng là do Nana làm. Nana từng theo học chế tạo vũ khí ở chỗ của chú Pass. Tuy không tài giỏi như chú ấy nhưng tạo ra vài thứ đơn giản thì được.

- Nana thật giỏi. Vậy chúng ta nói vài chuyện khác đi.

Băng Băng gọi câu chuyện về hướng khác. Dù sao mama đã muốn bốn đứa nhóc dành tuần theo vậy. Cả bốn không thể làm đá cản đường được.

****sắp kết rồi mấy nàng >

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Sinh Con* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 71

Gửi tới các nàng: ta định viết dài nữa và rõ ràng hơn nữa nhưng rất tiếc sẽ dừng lại ở chương 73 và có thể có thêm vài chương ngoại truyện nữa. ta phải nhanh chóng full fic này để còn chú tâm vào fic kinh dị mới của ta. tiến độ có nhanh, có hack não hơn cũng thông cảm nhé các nàng ><

****

Sự Trở Lại Của Ác Quỷ Đêm Đen

[đã lược bỏ: cặp đôi Lily và Nich làm việc cho Lion đã âm thầm hành động. Nhóm người bí ẩn của Guild đã tìm tới biệt thự giết quản gia Smith và đưa người đang sống thực vật ở đó chính là Lucy, đem Lucy kích thích tỉnh dậy.... Phía bên Guild đã bắt đầu xuất kích đầy nhanh kế hoạch.]

3 ngày sau đó.

- Các người thật biết đến góp vui.

Lion hát bay Sarah ra sau khi nhìn lại cục diện hỗn loạn quanh phòng khách đẹp đẽ của mình. Phía bên kia do Chivas dẫn đầu thật là mạnh mẽ đến lần át bên cô nhưng họ xem Lion cô là gì vậy?

- Mia, con bé đó...

Lion nhìn về phía sau Mia đã sớm biết mắt không thấy đâu. Người của cô vẫn đang dùng số đông lấn át những kẻ tấn công dinh thự của cô.

- Dừng lại đi Lion, nhóc ngươi nghĩ có thể thắng được trong trận chiến này sao?

Chivas mỉm cười phả làn khói trắng lượn lờ khắp phòng nhìn Lion đầy thách thức. Dương Chí Phong tiến lên đỡ lấy Sarah thì ngay lúc đó Sarah đã đẩy hẳn ra làm mọi người ngạc nhiên cùng lúc một lưỡi kiếm sắc bén phi lên sượt qua cánh tay Sarah chỉ còn cách Dương Chí Phong vài mm nữa.

Sarah khụy xuống đất đưa tay túm lấy vết thương trên bắp tay của mình, có độc sao?

- Lily, không cần chào hỏi như vậy chứ?

- Đã lâu không gặp Sammy.

Cô gái được gọi là Lily kia từ sau cây cột lớn xuất hiện khiến mọi người ngạc nhiên. Không chỉ vậy đi bên cạnh Lily lại là người họ càng quen thuộc hơn nữa. Chuyện này là sao đây?

- Ngay từ đầu cô ta đã cho người ở ngay bên cạnh Sarah?

Lâm Sinh Sinh nhìn Lily và Nich không thể tin được. Đặc biệt là Nich, cậu ta lại chính là đứa em họ sống sót của cô.

- Chúng tôi từ trước tới nay luôn được chủ nhân bảo vệ và che chở. Vì chủ nhân chúng tôi sẽ không tiếc bất cứ điều gì.

Nich hay chính là Lâm Thiên lạnh giọng lên tiếng hoàn toàn mất hẳn vẻ vui cười vốn có của hắn ta. Nich tiến tới đỡ lấy Lion cùng với Lily cốt để đưa Lion rời khỏi nơi này đánh sập tất cả.

- Các người tưởng rời khỏi đây dễ dàng vậy sao?

Một giọng nói không thể quen thuộc hơn nữa mà đã lâu rất nhiều người trong phòng này không được nghe vang lên trong không gian ngột thở lúc này. Lucy đứng ở giữa khu vườn nhỏ Violet ngay phía sau ba người phe Paddington cầm lấy khẩu súng lục nhìn bọn họ, gương mặt lạnh lẽo vô cùng, ánh mắt

nhìn về phía Sarah rất nhanh chuyển qua Chivas.

- Tôi không có ý định để tất cả các người đi dễ vậy đâu. Chỉ vì các người mà mọi chuyện tệ hại đã xảy ra đối với tôi và họ. Sarah, xin lỗi cô nhưng tôi không có ý định giúp đỡ cô trong chuyện này.

- Dừng lại đi... chị nghĩ gì mà làm vậy chứ?

Sarah tức giận cố đứng dậy, cô nhìn về phía Lucy nắm chặt tay lại đồng thời chạy về phía Lucy nhưng Lucy đã dơ súng lên bắn vào cánh tay bị thương của Sarah khi mọi người không kịp ứng biến. William đứng bên cạnh Chivas lắc lắc cánh tay Chivas, gương mặt đầy sự lo lắng.

- Chivas-san, mau dừng chuyện này lại đi.

- Thật khó cho người sư phụ, trước tiểu thư và cả con gái mình.

Raon đứng phía sau thở dài lên tiếng theo sát cục diện. Thiên Kỳ đứng một bên nắm lấy cánh tay Dương Chí Phong ngăn lại, bây giờ mà xông qua đó chỉ sợ mọi chuyện sẽ càng tồi tệ hơn thôi.

- Dừng có qua đây, dừng lại gần tôi Sarah.

Lucy đột nhiên hét lên cũng là lúc Sarah chạy chậm lại và dừng hẳn nhưng nguyên nhân khiến Sarah dừng lại chính là một bóng người xuất hiện bên cạnh cột trụ nơi ba người phe Paddington đang đứng.

- Làm... làm ơn.

Sarah sợ hãi chạy ngay tới bên ba người họ nhưng một thanh katana đã đâm xuyên qua người Lion. Asuna lập tức đá khẩu súng dưới chân của mình lên bắt lấy bắn về phía cây cột nhưng bóng đen đó tránh rất nhanh cuối cùng lại xuất hiện trước mặt Sarah mà rút thêm một katana nữa đâm vào bụng phải của Sarah. Trước khi rút thanh katana ra, bóng đen đó đã ôm lấy Sarah, họ nhìn lướt qua thì người này có vẻ là nam nhân.

- Cô đã từng là thiên thần sa ngã đẹp nhất trong lòng tôi Sarah nhưng bọn chúng đã đưa cô tới với ánh sáng để cô có thể hi vọng. Sarah mà tôi biết không phải như vậy...

- Tôi... đã đồng ý... công khai sự thật... về chúng tôi... về Black Hunter... về cả các người.... Joey... một mình Joey còn chưa đủ sao?

Sarah đưa tay rút thanh katana vắt ra xa mà lùi lại tránh xa người trước mặt ra. Lucy đứng phía sau dơ súng lên định bắn về phía họ nhưng một người khác đã xuất hiện dí súng sát đầu cô.

- Cô chẳng ngoan ngoãn gì cả Lucy.

- Guild đã bao vây toàn bộ dinh thự này rồi. Sarah nguoi không chạy thoát được đâu cả bà đó Chivas.

Một người phụ nữ đi từ cửa chính vào cất tiếng đầy ý vị thích thú, phía sau bà ta còn có một cặp song sinh nam nữ cầm theo cái cưa máy và dao làm bếp, gương mặt nguy hiểm vô cùng. Những người phe nhà Taylor đều phải tránh ra nhường đường cho ba người này.

- Bọn chúng lại để cho hai nguoi hứng gió lạnh? Black Hunter đã sớm vô dụng vậy sao?

Người phụ nữ đó mỉm cười đưa tay che miệng nhìn Sarah đang bị thương trước mặt mà ánh mắt đột nhiên sắc lạnh hẳn.

- Ác quỷ bất khả chiến bại như nguoi mà cũng bị thương sao Sarah? Tình yêu làm nguoi yếu đi nhiều rồi, năm đó ta nhớ nguoi đã điên cuồng thế nào trước cái chết của Joey DonQuixote và cả anh trai nguoi Alex Paddington dù nguoi mới có 2 tuổi.

- Để họ rời khỏi đây bà muốn gì cũng được.

Sarah quay lại nhìn người phụ nữ kia nhưng ngay lúc đó người đứng phía sau cô đã và cô ngã ra đất. Dương Chí Phong kích động thực sự muốn xông lên nhưng đều bị đồng đội của mình chặn lại.

- Cậu đừng kích động Dương Chí Phong, bọn họ không dễ đối phó như với Lion đâu. Bọn ta đã làm mọi cách để dụ họ ra thế này, xem ra chỉ còn phải đợi những người còn lại tới mà thôi.

- Tôi mặc kệ, Chivas bà biết hết rồi phải không?

Dương Chí Phong tức giận đẩy hết mọi người ra mà xông về phía Sarah. Sarah nằm trên sàn nhà nhìn Dương Chí Phong muốn ngăn lại nhưng không thể. Đứa bé trai cầm lấy cái cưa máy kia đột ngột quay lại vùng cưa máy định chém Dương Chí Phong đang xông lên thì...

Keng. Một cánh tay nữ nhân dơ lên chắn lấy lưỡi cưa của đứa bé trai, người vừa xuất hiện chắn giữa Dương Chí Phong và đứa bé trai kia là một cô gái kì lạ. Chivas đứng phía sau hoàn toàn không nghĩ họ sẽ gài cô gái này tới.

Cô gái đó hất văng cái cưa ra khiến đứa bé trai lùi cả lại. Mọi người ở đây đều để ý cánh tay cô gái đó có vết rách nhưng bên dưới lớp thịt người lại là máy móc. Cô gái này...

- Joey... Joey....

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Sinh Con* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 72

- Joey... Joey....

Sarah hoàn toàn kích động cố gắng ngồi dậy nhưng bị người đứng phía sau dẫm lên người chặn lại. Cô gái vừa tới kia đứng đó nhìn bọn họ.

- Cậu thật thảm hại Sarah, cậu đang do dự trước Guild sao? Vì sự thật? Ngu ngốc... đáng thương.

Cô gái vừa nói vừa tiến về phía người phụ nữ đó nhưng đứa bé trai và bé gái kia xông lên chắn phía trước muốn bảo vệ người phụ nữ phía sau. Người phụ nữ đó đưa tay ra hiệu cặp song sinh lùi lại, bà ta nhìn cô gái vừa tới.

- Không ngờ nhà DonQuixote lại tới mức tạo ra một con người nhân tạo là cô đây Joey.

- Joey luôn sống trong tôi, tôi là Joey, Joey là tôi. Tôi đến đây chỉ vì Sarah không vì gì cả. Elizabeth, nếu bà không dừng tay chúng tôi sẽ....

- Đừng có hỗn láo với bà ấy.

Cặp song sinh điên lên xông tới nhưng bị người tên Joey kia chặn đứng lại đánh ngã ra sàn nhà. Joey đi lướt qua người phụ nữ đó tiến tới bên Sarah. Người đang giữ Sarah đột nhiên lùi lại thì Joey đỡ lấy Sarah đứng dậy.

- Guild không thắng lần hai được nữa đâu Elizabeth.

- Joey... đừng nói gì cả. Cậu không cần... phải gánh lấy trách nhiệm đó.

Sarah nhìn Joey khó khăn lên tiếng mà đồng thời cô ho dữ dội. Dương Chí Phong vội chạy tới đỡ lấy Sarah thấy lòng bàn tay cô toàn là máu và máu. Ngay lập tức hắt bết Sarah lên mà rời khỏi nơi này trước mọi người. Sarah của hắn sẽ không thể gặp chuyện gì được.

- Mọi người, cuộc chiến vô nghĩa này nên kết thúc... Sau đây sẽ có người tới giải thích toàn bộ cho các người.

Joey nói rồi cúi xuống nhặt lấy thanh katana đã đâm Sarah lên, cô đoạt lấy vỏ kiếm bên người đàn ông đứng gần đó mà rút kiếm vào vỏ sau đó đứng một bên. Elizabeth vẫn đang nhủ mảy suy nghĩ thì lúc này ba người tưởng đã chết lại đang đi về phía Lion.

- Sao có thể? Violet... Violet....

Lion kích động mặc cho vết thương của mình đang chảy máu xông tới ôm chặt lấy cô gái vừa xuất hiện mang gương mặt giống Liz, con người ấy, đứa em gái yêu quý của cô. Violet mỉm cười đưa tay ôm lấy chị gái mình.

- Ổn rồi, mọi thứ đều ổn rồi Lion, sẽ không ai làm tổn thương chị nữa đâu.

- Elizabeth... cả Mía nữa....

Một giọng nam nhân có phần khàn khàn do lâu rồi chưa nói chuyện vang lên làm họ chú ý tới. Cánh cửa phía sau Lucy và một người bên Guild xuất hiện một người đang ngồi xe lăn mà bên cạnh chính là anh em Đại Lực, Lý Diên Vĩ cùng bà Paddington.

- Alex... là anh, Alex.

Mía đột nhiên xông ra từ đám đông vội vàng muốn chạy tới bên Alex đang ngồi xe lăn nhưng bị Elizabeth giữ chặt tay lại. Mía nhìn Elizabeth muốn rút tay ra nhưng chạm tới ánh mắt lạnh lẽo đó cô đành im lặng.

Alex được Lý Diên Vĩ giúp đẩy xe tới bên cạnh gia đình Paddington, liếc nhìn Lion, Alex lại nhìn về hai người trước mặt mình.

- Em gái của tôi không hề có lỗi gì cả. Sinh ra trong một gia đình mang dòng máu sát thủ, con bé được huấn luyện trở thành sát thủ từ nhỏ. Khi biết được ba chúng tôi và cả mẹ con bé kết hôn với nhau chỉ vì nghĩa vụ cùng bản hợp đồng sinh người thừa kế cho Black Hunter thì Sarah đã rất rối loạn. Người duy nhất con bé có thể nhờ cậy chỉ có mình tôi. Sarah chấp nhận trở thành người thừa kế thế hệ thứ 3 của nhà Taylor trong hội. Họ đã dạy cho Sarah với cường độ đáng sợ hơn rất nhiều nhưng con bé chưa bao giờ than phiền.

Alex nói tới đây đột nhiên dừng lại nhìn thẳng vào đôi mắt xanh của Elizabeth. Hai người này thực sự quen biết nhau sao?

- Elizabeth, bà biết đúng chứ? Joey là người bạn thân nhất của Sarah nhưng bà của bà đã cho người giết Joey một cách tàn nhẫn sau đó các người còn muốn giết cả Violet nhưng không thành. Sarah, ngay từ đầu các người đã nhằm tới đứa em gái vô tội của tôi rồi. Tuy tôi nằm đó nhưng tôi vẫn nghe được và hiểu được mọi chuyện*. Mẹ của tôi không hề phản bội lại ba của cô, mẹ tôi chưa bao giờ tiết lộ bí mật về Guild cho ba tôi biết, bà ấy đã đem chìa khóa giao cho tôi nhưng tôi biết nếu giữ thứ đó bên người sẽ dẫn tới những nguy hiểm đáng sợ xung quanh bà ngoại và Sarah. Tôi đã giao nó lại cho mẹ của Sarah, vị phu nhân đó là người mà không một ai có thể động tới được, bà ấy dù sao cũng là...

(* lược bỏ đoạn Elizabeth đã vượt mặt bà Paddington tới gặp Alex trên hòn đảo bí mật đó, Elizabeth đã nói rất nhiều chuyện kể cả kế hoạch của Guild rằng họ sẽ tiêu diệt tất cả cũng như mối quan hệ giữa phu nhân Vilson, mẹ của Alex và cả Sarah với nhà Jenkins. Tuy nhiên trước đó bà Paddington cũng từng kể cho Alex rất nhiều chuyện khi Alex vẫn sống cuộc đời thực vật)

- Lancelot, chị ta là một kẻ phản bội lại gia đình Jenkins chúng tôi. Tôi không thể tha thứ cho sự phản bội lại gia đình để về phe của Black Hunter nên tôi muốn con gái của chị ta phải chịu đau đớn. Alex hơn ai hết cậu phải biết bản hợp đồng sinh người thừa kế là Sarah còn có một khoản ghi chú nhỏ bổ sung sau khi Sarah được sinh ra. Đứa bé đó sẽ là bia đỡ đạn. Nó sẽ chết. Nếu họ không cần Sarah vậy thì tôi sẽ giúp họ dìm vò con bé đó. CẬU HIỂU ĐƯỢC ĐIỀU TÔI LÀM MÀ ALEX.

Elizabeth hoàn toàn nổi giận hét lên làm những người ở đây bưng tỉnh. Sarah vốn là kết tinh từ việc họ kí kết hợp đồng cho người thừa kế thôi sao? Tình yêu thương thực sự Sarah chưa bao giờ nhận được tình yêu thương từ ba mẹ mình?

- Con bé đó thật ngu ngốc, chứng rối loạn kí ức của con bé đã tồn tại từ lâu rồi. Con bé đó đã làm như vậy với hôn nhân của mình, một hợp đồng để có những đứa con.

- Đừng có nói về em gái tôi như vậy. Những đứa con của Sarah khác hoàn toàn. Sarah yêu thương bọn trẻ, con bé muốn giữ lại người yêu thương cuối cùng cho mình. Con bé là người tốt bụng hơn bất cứ ai nhưng các người lại luôn đổ hết tội lỗi lên đầu con bé...

- Alex... bình tĩnh lại.

Joey đi tới bên Alex thiện ý nhắc nhở khi thấy anh đã tức giận mà gân nổi trên trán lại ho dữ dội nữa. Alex chỉ vừa mới tỉnh dậy không thể quá kích động được.

- Black Hunter chưa bao giờ bỏ rơi Jenkins. Họ đã mất cả năm trời chỉ vì tìm kiếm Jenkins nhưng kết quả lại là các người phản bội lại họ. Kho báu đó luôn dành cho nhà Jenkins mà hội chưa từng động vào.

Alex nói rồi đưa chìa khóa cho Joey. Joey cầm lấy tiến về hai người trước mặt đưa cho họ. Đây là chìa khóa mở ra kho báu chỉ dành cho nhà Jenkins mà năm đó hội đã tìm được nhưng không thể trao cho nhà Jenkins.

- Alex em..

- Mía, tôi không yêu quý em. Em đã tự giết anh trai mình và đổ lỗi cho Sarah chỉ để thỏa mãn em. Em ghen tị với Sarah vì tại sao chỉ có Sarah lại có thể nhận được sự quan tâm của ba và phu nhân Vilson cùng sự yêu thương của tôi mà đáng lẽ em cũng được hưởng mới đúng. Mía, đừng phạm sai lầm nữa, Lâm Sam Sam và Lâm Sinh Sinh là một minh chứng. Giờ thì quay về biệt thự Black Rose đi, ba và mẹ em đang chờ em trở về.

- Em.. em xin lỗi. Em xin lỗi Alex... em... em chỉ muốn cậu ta cũng đau đớn như em. Em không được mọi người yêu thương thì cậu ta cũng sẽ phải như vậy... em xin lỗi.

Mía ngã khụy xuống đó mà những giọt nước mắt hối hận không ngừng rơi. Những người ở trong này có lẽ đều đã vỡ lẽ ra điều gì đó nhưng sự thật sau cùng họ vẫn không biết hết được.

Chivas tiến tới bên Lucy ôm lấy cô vào lòng mình mỉm cười vui vẻ.

- Con gái, cùng nhau về nhà thôi.

- Ừm, mama.

Hai mẹ con họ nắm tay nhau cùng nhau rời đi trước mặt mọi người bỏ mặc cục diện phía sau này để cho những người khác tới giải quyết.

- Chúng tôi sẽ tới gặp ba của bà Elizabeth, tới lúc đó thì hãy để mọi chuyện được yên bình.

- Tôi sẽ đợi cậu Alex. Coi như tôi sẽ nể mặt cậu lần này Hiệp Sĩ Đen.

Elizabeth nói rồi xoay người cùng bốn người trong nhóm của mình rời đi. Mía lúc này lau nước mắt từ từ đứng dậy, cô nhìn Alex.

- Em đi đây.

- Mía... đừng nhận lỗi trước mặt họ, hãy trách họ. Là bản hợp đồng chết tiệt của họ mà thôi.

- Là em phải không? Dòng cuối cùng được bổ sung ấy? Mà... Đại Lực, xin lỗi cậu vì tôi mà vợ cậu và con cậu...

Mia cúi đầu hướng Đại Lực và Lý Diên Vĩ mà xin lỗi. Đại Lực nắm chặt tay lại không nói gì cả, tất cả là vì Sarah. Có lẽ Sarah cố gắng là vì chuyện này nhưng cuối cùng cô ấy không bù đắp nổi mọi chuyện.

Mia xoay người rời khỏi nơi này. Alex nhìn Joey.

- Joey, đưa tôi đi gặp em gái mình được không?

- Alex, Sarah sẽ vui nếu gặp lại anh.

- Có thể.

Alex ngồi yên lặng để Joey đưa cậu ta đi. Mọi thứ cứ vậy kết thúc không ai ngờ tới được. Rất nhanh sau đó một người đàn ông xưng là McGarden đã tới dọn dẹp toàn bộ cục diện sau cùng này cho bọn họ. Mọi thứ đều diễn ra êm đẹp như chưa từng có gì xảy ra cả. Tất cả chỉ là một hiểu lầm không đáng có mà thôi.

****

1 tuần sau.

- Mẹ bọn cháu vẫn ổn chứ cậu Alex?

Vũ Vũ nhìn Alex đang ngồi trên bàn gỗ trước căn nhà gỗ bên cạnh biển quen thuộc mà bên cạnh là Joey cùng với cô Mia.

- Mẹ cháu chỉ đi gặp Black Hunter mà thôi, còn có ba của các cháu mà.

Alex mỉm cười đặt tách trà xuống. Bốn đứa nhóc gật đầu rồi cùng nhau ra biển nhặt vỏ sò dù nước biển vẫn khá lạnh nhưng dường như không ảnh hưởng tới tâm trạng vui vẻ đùa nghịch của cả bốn.

Mia ngồi nhìn ra biển xanh bao la mà vòng hai tay ôm lấy người mình, ánh mắt trầm lắng vô cùng.

- Anh nói chị ấy có tha thứ cho em không? Sarah ấy.

- Sarah chưa bao giờ trách em, vì em là em gái của Sarah nên con bé sẽ không hận em đâu. Mọi thứ Sarah làm chỉ vì muốn trả giá thay em, bù đắp cho em. Sarah hơn ai hết yêu quý em vô cùng. Vụ hỏa hoạn đó, Sarah đã mất em, đó là ngày đau thương nhất đối với con bé từ trước tới nay.

- Ừm..

Mia vui mặt vào hai chân của mình mà không kim được nước mắt. Chị gái ngốc nghếch của cô... biết rồi mà tại sao không nói gì chứ?

- Nếu cô đã ở lại với Alex và bọn trẻ thì tôi phải đi rồi. Alex tạm biệt.

Joey nói rồi đi khỏi mái hiên nhỏ trước nhà gỗ. Chân cô chỉ vừa chạm tới lớp cát vàng mịn thì Alex lên tiếng.

- Joey, là người hay máy móc cũng như vậy mà thôi vì đến cuối cùng tình cảm mà Sarah dành cho cô hoàn toàn là thật. Hai người là bạn thân nhất của nhau trước cả Lâm Sam Sam.

- Tôi không được học về cảm xúc. Cái tôi nhận được là mệnh lệnh từ bà ngoại của mình. Tôi chỉ là một sát thủ cô độc mà thôi. Gửi lời chào tới cậu ấy thay tôi.

Joey nói rồi đi thẳng. Hành động vì cảm xúc nhất thời này kết thúc ở đây thôi. Cô dù nói với Alex vậy nhưng cô biết mình có cảm xúc, mình là sự kết hợp tuyệt vời, là thành quả vĩ đại nhất của anh họ.

****

- Chị gái.

- Đừng gọi tôi như vậy Alice, tôi không phải chị gái của cô.

Joey ngồi trên tàu nhìn Alice vẫn mặc bộ lolita hầu gái quen thuộc nhưng bên cạnh đã không còn Anna Taylor nữa rồi. Alice tiến vào trong phòng nhìn Joey chớp chớp mắt.

- Với Alice thì Joey là chị gái. Alice được tạo ra là nhờ có Joey. Alice sẽ đi theo bảo vệ chị gái. Nhiệm vụ với tiểu thư đã chấm dứt rồi hơn nữa tiểu thư đã nói trả tự do cho cô.

- Tùy cô thôi Alice.

Joey nói rồi tay chống cằm nhìn ra bên ngoài biển qua cửa sổ nhỏ. Cuộc chu du ngắn ngày này cũng không tệ, phiền phức một chút là có thêm một cô gái nhỏ được tạo ra giống như bản thân cô mà thôi. Cũng đã đến lúc quay trở về công việc của cô thôi, vẫn còn một mớ rắc rối chồng chất đang chờ

Joey ở nhà.

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Sinh Con* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 73: Hoàn Chính Truyện

Trên cánh đồng hoa mặt trời bạt ngàn, bên cạnh ngôi nhà gỗ nhỏ là một cọn nước đang quay chậm chậm, bên trong ngôi nhà trên chiếc giường gỗ là một người phụ nữ rất xinh đẹp đang nằm ngủ mà bên cạnh luôn là người đàn ông ngồi chăm chú ngắm nhìn người phụ nữ đó.

- Em tỉnh rồi cô gái..

- Cậu?

Liz nhìn người đàn ông trước mặt có phần kinh ngạc, đầu cô đau quá, những ngày qua đã xảy ra chuyện gì vậy? Liz cố gắng ngồi dậy thì Sky nhanh chóng đỡ lấy cô để cô tựa người vào mình.

- Em đã ngủ mấy ngày nay rồi. Đừng lo gì cả cô gái vì mọi chuyện đều ổn rồi. Tôi sẽ không bỏ lỡ đứa con này của chúng ta.

- Con? Cậu có con sao? Cháu không biết cậu đã kết hôn đấy.

Liz kinh ngạc xoay người lại nhìn Sky làm cho người đối diện cô một phen nhúm mày. Chẳng lẽ Liz đã bị biến dạng kí ức trở về trước đây rồi sao? Có thể là kì tích, cũng là ông trời cho hẳn một cơ hội làm lại từ đầu.

- Là đứa con của hai ta. Lizzi, là con của chúng ta.

- Cháu và cậu....???? Cậu, cậu gọi tên cháu.

Liz có phần ngạc nhiên nhưng cuối cùng vẫn là nụ cười đưa tay lên ôm lại người đàn ông trước mặt mình. Liz vẫn cứ nghĩ cậu sẽ ghét cô chứ, thật may mắn vì cậu không hề ghét cô một chút nào cả.

****

(đã lược bỏ cuộc gặp gỡ giữa Guild và Black Hunter. Kho báu thuộc về nhà Jenkins sẽ được nhắc đến trong truyện 'Hắc Gia Tộc')

- Những chuyện còn lại cháu không cần lo lắng nữa Sarah, bọn ta sẽ xử lí.

Nguyên các vị thế hệ 1 của Black Hunter đều đứng ra bảo đảm trước Sarah. Johnny nhìn Sarah chán nản.

- Em gái, cậu nên cảm thấy may mắn vì tôi không ghét cậu đi. Xử lí tàn cuộc rắc rối cho cậu thật phiền phức.

- Đó là những gì cậu phải làm Johnny McGarden.

Pass tay chống cằm hờ hững nhìn tên nhóc kém hần 5 tuổi kia, thằng nhóc này là người nhàn rỗi nhất trong hội còn kêu ca gì nữa.

- Vậy cháu xin phép.

Sarah nói rồi đứng dậy cúi chào mọi người sau đó rời khỏi phòng. Mọi người đều không nói gì chỉ im lặng nở nụ cười với cô. Đây xem ra là một lời từ biệt rồi.

Đi ra bên ngoài, nhìn Dương Chí Phong đứng bên cửa sổ im lặng không biết đang nghĩ gì, Sarah từ từ đi tới, cô mỉm cười vòng tay ôm lấy Dương Chí Phong từ phía sau làm hắn ngạc nhiên.

- Phong, hợp đồng của chúng ta ấy vẫn còn hiệu dụng phải không?

- Ừm, em muốn gì?

- Em sẽ yêu thương các con của chúng ta, em sẽ bảo vệ bọn trẻ, sẽ không để chúng giống như em và Mia.

Sarah mỉm cười ôm thật chặt Dương Chí Phong. Ước mơ của cô là có một gia đình hạnh phúc và dường như cô đang đạt được điều đó thì phải.

****

Chiếc máy bay tư nhân đáp ngay vào sân bay lớn trong dinh thự nhà DonQuixote, dinh thự của họ như một tòa lâu đài nguy nga tráng lệ nằm đơn độc giữa khu đất tư nhân.

Puss đứng trước cửa nhìn ra máy bay thấy anh trai mình đang bước xuống, cô đi nhanh về phía anh trai mình. Gương mặt Puss không còn vẻ hời hợt như thường ngày nữa mà nó hoàn toàn sắc lạnh. Puss nhìn anh trai cất tiếng.

- Sẽ không sao thật chứ aniki? Việc Joey tự ý hành động và cả việc Mía về bên Sarah?

- Không đến lượt em quan tâm đâu con nhóc. Hôm nay chị họ của chúng ta trở về, bà nội không muốn chúng ta chậm trễ.

Pass mỉm cười nhưng ánh mắt không hề cười, hắn ta đi nhanh về phía trước nhưng thoáng nhìn thấy bóng dáng người phụ nữ kia lại nhủ mày không vui. Quên mất rằng hắn còn một người vợ đang đợi mình ở nhà. Thật phiền phức vì vợ hắn có một gia tộc chống lưng không thể động vào.

Bọn họ đều có những rắc rối của bản thân mình. Không biết là phúc hay là họa.

****

(lược bỏ cuộc gặp gỡ sau trận chiến vô nghĩa của những người trong cuộc)

- Mọi thứ đã kết thúc rồi Ánh, chúng ta từ bây giờ có thể cùng nhau sống ở New York, papa đã giải tán toàn bộ đội sát thủ đặc biệt, mọi người bây giờ đều mỗi người một ngả. Về phần tiểu thư thì... cô ấy đã tìm được hạnh phúc rồi. Tuy không ai biết hai tháng đó cô ấy đã làm gì nhưng kết thúc rất viên mãn. Ánh, chỉ cần cậu nói chuyện trở lại mà thôi, xin cậu đừng Ánh.

Raon gần như tuyệt vọng nhìn Mạc Đình ngồi trên xe lăn, đôi mắt vô hồn nhìn ra ngoài cửa sổ tuyết rơi, từ ngày Mạc Đình tỉnh lại cô đã không còn nói chuyện với bất cứ ai cũng chẳng ai đã động được đến cô ấy nữa.

- Đưa em gái ngốc nghếch. Raon, cứ mặc con bé đi.

Mạc Nguyên ngồi trên ghế sofa nhìn em gái mình thờ dài. Yui ngồi một bên rót trà cho anh, cô vẫn luôn mặc kimono cùng gương mặt không biểu lộ cảm xúc đó, Yui đã đi theo Mạc Nguyên kể từ khi ngài Taylor cho họ tự do.

- Asuna đã quyết định trở về quê nhà sinh sống, William thì sống chết muốn đi theo Chivas-san, bốn chúng ta thì ở đây. Mọi người có lẽ đều sẽ sống tốt. Về phía Lucian và Date, họ đang làm ăn rất tốt, thậm chí quản lý cả tập đoàn Dương thị sát nhập vào. Gia đình của Sarah đã sớm rời khỏi.

- Sarah... Mía... hai người đó không phải chị em. Mía thực sự...

Mạc Đình đột nhiên kích động lên tiếng mà hai tay nắm chặt lại khiến cho gân xanh nổi lên. Ba người ngồi trong phòng đều nhìn cô rồi nhìn nhau nghi hoặc. Chẳng lẽ lại...

****

- Năm đó chị đã nghĩ rằng em chết rồi cho nên...

- Em được ông Jenkins cứu sống và phẫu thuật nên mang một gương mặt mới. Bốn chúng ta có lẽ đã có thể trở thành bốn chị em.

Mía mỉm cười ngồi bên cạnh Sarah trên chiếc sofa bên trong căn nhà gỗ trên biển. Alex và Dương Chí Phong đã đưa bọn trẻ đi sắm sửa cho Noel sắp tới rồi cho nên chỉ còn lại hai người ở nhà cũng là tiện đường ôn chuyện cũ.

- Sarah... thứ lỗi cho em

Mía mỉm cười quay sang ôm lấy Sarah. Mím cười vui vẻ nhưng ánh mắt Sarah hoàn toàn là rối loạn, cô đang bối rối. Có gì đó thiếu thiếu ở đây, một cảm giác khó tả vô cùng.

- Mía... Mía.....

Sarah kinh ngạc ngã trên sàn nhà gỗ mà lưng bị đâm một con dao. Dòng máu đỏ tươi chảy lênh láng ra nhà. Vết thương mới vừa khép lại nay bắt đầu mở ra khiến máu càng nhiều hơn trước. Mía đứng lên nhìn Sarah nằm trên sàn nhà.

- Lion Paddington, cô ta nghĩ tôi sẽ e sợ cô ta sao? Cô ta chỉ là quân cờ để tôi lợi dụng đối phó với cô mà thôi Sarah.

- Mía... Lion không phải... chị ấy không phải quân cờ.

Sarah nằm trên sàn nhà, cô cảm thấy sức lực của mình đang yếu đi, con dao có tầm độc. Cảm giác trống rỗng của cô càng ngày càng mãnh liệt hơn cả. Cảm giác còn thiếu và xa lạ này... là đau đớn sao?

- Tôi sẽ nói cho cô biết một chuyện Sarah. Em gái song sinh của cô, người đó thực sự đã chết trong vụ hỏa hoạn từ ngày đó rồi. Ngọn lửa đó rất lớn, cô không tưởng tượng được đâu nhưng em gái cô, cô ta y như cô vậy, một kẻ lầm lì đáng sợ. Cô ta dù chết trong biển lửa cũng hoàn toàn không kêu gào, khóc thét gì cả. Tôi là một con bé xấu số đã bị ngọn lửa đó bén sang nhà khiến cho bị bỏng nặng 80%. Jenkins đã cứu sống tôi và tôi đã tự nhận mình là

Mia, là em gái song sinh của Sarah Taylor. Mạc Đình đã phát hiện ra tôi không phải em gái cô cho nên tôi đã ra lệnh Kevin đi thủ tiêu cô ta. Thật là cô ta sống lâu quá.

- Là cô... tôi biết mà... Kevin không phải người của Lion. Người đặt hoa violet ở đó cũng là cô.... Vậy Dương Chí Đình, thằng bé sẽ không?

Sarah nhìn Mia mà gương mặt nhợt nhạt, nằm trên vũng máu không còn bất kì sức lực nào nữa. Mia ngồi xuống, cô ta đưa tay bóp cằm Sarah nâng lên.

- Thằng bé đó đã sớm được Tôn Thiên Bảo và Đình Mẫn đem đi rồi. Bọn họ hình như là nhận lệnh từ chỗ Tôn Thiên Kỳ. Dù sao thì tôi cũng tốt bụng giúp cô được đoàn tụ với em gái mình. Tạm biệt Sarah Taylor.

Mia nói rồi đứng dậy rời khỏi căn nhà gỗ này. Trước khi thực sự rời khỏi cô đã quay lại nhìn ngôi nhà một lần nữa mà môi mím lại khi nước mắt không thể kìm nén được nữa. Thật tốt vì không khóc trước mặt Sarah.

- Tiểu thư đi thôi.

Cô nàng hầu gái Asuna đứng phía sau Mia cúi đầu lên tiếng. Mia lúc này quay lại nhìn Asuna, cô đưa tay gạt nước mắt sau đó gật đầu đi về phía Asuna rồi cả hai rời khỏi nơi này.

Trong ngôi nhà gỗ, Sarah nằm đó, cô mất dần cảm giác rồi.

- Mia... xin lỗi. Có lẽ đây là cách tốt nhất cho kết cục của hai ta. Con bé ngốc, nói dối sao lại tệ vậy chứ?

Sarah mỉm cười nhưng đôi mắt cô cũng dần dần khép lại. Nỗi đau này hãy cứ theo cô mà chấm dứt hoàn toàn đi.

****

Nhiều tháng sau đó, khi mùa noel đã qua đi, mùa xuân lại về, Thiên Kỳ và Lâm Sinh Sinh cùng Thiên Bảo và Đình Mẫn đều tổ chức hôn lễ cùng ngày. Bạn bè khắp nơi đều tới tham dự, đây có lẽ là niềm vui lớn nhất sau những gì đã xảy ra suốt mấy tháng qua.

- Chúc mừng hai người.

Lăng Phong cầm lấy ly rượu cùng ly với hai người anh em. Thiên Kỳ nhìn Lăng Phong mỉm cười.

- Cậu cũng mau mau kết hôn đi. La tiểu thư không phải sự lựa chọn tồi tệ đâu. Dù sao cậu cũng không với tới được Tiểu Đình Đình cũng là cô ấy mất rồi.

- Cậu lo cho mình trước đi thằng nhóc. Ai mà ngờ được cậu sẽ kết hôn với Lucian chứ.

Lăng Phong huyếch nhẹ cậu bạn của mình lên tiếng. Thiên Bảo trầm ngâm suốt này giờ cũng cất lời.

- Không biết cậu ấy đang ở đâu nữa. Ngoài Băng Băng ở lại đây cùng Dương Dương thì Vũ Vũ cùng Nana theo cậu ấy đưa Sarah đi rồi.

- Cứ nghĩ mọi chuyện kết thúc rồi chứ.

Thiên Kỳ thờ dài. Chuyện của vài tháng trước thực sự không ai ngờ tới được. Theo dấu vết để lại thì Mia là người sát hại Sarah nhưng liệu Sarah có còn sống hay không thì chẳng một ai biết. Bốn người họ đã biến mất không một chút dấu vết nhờ Alex. Chuyện lần này không một ai hay gì cả, có lẽ chỉ có gia đình Sarah mới biết được. Nhưng cũng từ chuyện này mà họ biết được rằng Alex hoàn toàn là một con người bí hiểm lại như nắm mọi quyền sinh sát trong tay, là một đối tượng nếu trở thành kẻ thù thì coi như là điểm dừng cho kẻ xấu số đó.

- Anh có tin tức của Sama chứ Sawaraki Ren?

Lý Diên Vĩ đang ăn một miếng bánh ngọt nhìn Ren đứng gần đó cất tiếng hỏi. Ren đặt ly rượu xuống quay sang nhìn Lý Diên Vĩ.

- Cứ coi như tiểu thư đã chết đi. Cô cũng không cần cứ bám lấy tiểu thư đâu bà cô trẻ. Nhớ lần sau đang ăn đừng có nói, bất lịch sự.

Nói rồi Ren cầm một ly rượu khác rồi đi. Lý Diên Vĩ nghe vậy tức giận lập tức đuổi theo túm lấy Ren lôi lại.

- Anh nói ai bất lịch sự hả? Anh thì biết cái gì chứ?

- Nếu tôi nói tôi biết hết cô thì sao? Biết từ trong ra ngoài.

- Đồ chết tiệt, anh dám..

Lần đầu tiên Lý Diên Vĩ bị chọc điên quyết không buông tha cho Ren. Từ trước tới nay toàn là cô khiến người khác điên chứ chưa từng có ai làm cô điên lên cả. Kết quả là cả ngày hôm đó và những ngày sau đó Ren đã bị cô nàng nào đó làm phiền tới không biết phải giải quyết ra sao.

****

Tại ngôi biệt thự gần biển nào đó, trên chiếc giường nhỏ, một thiên thần đang say giấc ngủ, cánh cửa sổ gần đó được mở toang ra, gió biển thổi vào làm cho rèm cửa bay bay, thiên thần vẫn ngủ và dường như chẳng gì có thể làm thiên thần tỉnh giấc.

- Suyt... hai đứa ra ngoài chơi để mẹ ngủ đi.

- Vâng.

Bé trai cười híp mắt gật đầu với ba mình sau đó kéo tay bé gái cùng nhau đi ra ngoài biển chơi để lại không gian yên tĩnh cho ba mẹ mình. Gia đình họ đã có được bình yên mãi mãi.

Dương Chí Phong ngồi nhìn vợ yêu của mình đang ngủ, hần mỉm cười cúi xuống hôn nhẹ lên trán của vợ mình.

- Sarah, chúng ta sẽ thực hiện ước mơ của em. Chúng ta sẽ có một gia đình hạnh phúc. Hợp đồng của chúng ta vẫn sẽ có hiệu lực. Chúng ta đã có những thiên thần của mình nhưng anh vẫn muốn có thêm thiên thần nữa vì anh biết em rất yêu thích trẻ con. Alex nói sẽ đem theo Băng Băng đến thăm chúng ta vào mùa hè, tới lúc đó gia đình chúng ta sẽ lại đông đủ.

- Phong, đừng ồn ào nữa, em muốn ngủ. Rồi chúng ta sẽ tiếp tục hợp đồng sinh con sau.

- Thật là nghịch ngợm.

Dương Chí Phong mỉm cười vuốt nhẹ gương mặt của vợ yêu sau đó nằm xuống bên cạnh để vợ yêu của hần ôm lấy hần. Hai vợ chồng của họ cuối cùng cũng được bên nhau.

Họ đều có được cái kết viên mãn của mình. Hạnh phúc là do con người nỗ lực giành lấy chứ không phải tự dưng mà có.

~Hoàn~

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Sinh Con* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 74: Ngoại Truyện 1

[Câu Chuyện Của Mía]

Tôi là Mía, em gái song sinh của Sarah Taylor, đứa em gái ruột thịt duy nhất cùng chung một ba một mẹ. Ba mẹ chúng tôi có một bản hợp đồng ngầm, họ đồng ý kết hôn và sinh một đứa con để trở thành người thừa kế thế hệ thứ ba của Black Hunter. Thật đáng tiếc họ lại có tới hai đứa con là tôi và Sarah.

Năm chúng tôi sắp 2 tuổi, chúng tôi đều có một cái đầu thông tuệ và trưởng thành hơn những đứa trẻ cùng lứa rất nhiều. Tuy nhiên, một trận hỏa hoạn bất ngờ xảy ra, tôi đã bị bỏ lại và bị thiêu trong ngọn lửa cháy mãnh liệt như ma quỷ đó.

Cứ nghĩ là đã chết rồi nhưng thật không ngờ tôi vẫn còn sống sót. Tôi được một ông lão tên Jenkins cứu thoát và giúp phẫu thuật lại toàn thân vì tôi bị bỏng trên 80%.

Ông Jenkins nói họ lựa chọn Sarah và bỏ rơi tôi, họ muốn giết tôi, giết chính đứa con ruột của họ. Ông Jenkins đã hỏi tôi có căm thù họ hay không, có muốn trả thù họ hay không? Ông ấy đã hứa sẽ giúp tôi làm điều đó.

Nhà Jenkins là một gia đình lớn và rất có thế lực. Ông Jenkins có ba người con một trai và hai gái. Con trai lớn của ông ấy lại có một người con trai tên Mario, tôi được giao cho ba con họ nuôi dạy. Người con gái thứ của ông Jenkins là Elizabeth, bà ấy có một mối hận thù nào đó với nhà Taylor mà bản thân tôi cũng chưa rõ lắm vào thời điểm đó. Elizabeth không kết hôn, không có con cái, bà ấy dường như còn đặc biệt ghét những bé gái. Tôi có nghe Mario nói ông Jenkins còn một người con gái lớn đã bỏ gia đình ra đi, khi nghe tới tên người con gái lớn của ông Jenkins tôi gần như hoàn toàn kinh ngạc vì đó không ai khác chính là mẹ ruột của chúng tôi.

Mối quan hệ của gia đình Jenkins thật là phức tạp.

Tôi vẫn luôn âm thầm quan sát Sarah, với tất cả mọi chuyện xảy ra xung quanh chị ấy. Lúc gặp lại Sarah ở bệnh viện tôi rất ngạc nhiên vì ai lại có thể biến chị gái tôi thành ra thế này? Lúc đó chúng tôi vừa mới 6 tuổi.

Ngày đó, khi Mario phát hiện ra bí mật nhỏ của tôi, tôi đã không ngần ngại mà giết anh ta sau đó đổ lỗi cho Sarah. Tôi muốn mọi người hiểu lầm rằng tôi căm hận Sarah đến nhường nào vì Sarah đã cướp hết mọi thứ của tôi. Một lời nói dối đã được tạo ra để che mắt người khác.

Nhiều năm sau đó, nhìn thấy Sarah lại là trên mặt báo chí, Sarah sẽ kết hôn với người thừa kế Dương Thị dưới thân phận Lâm Sam Sam. Tôi chỉ dám đứng từ xa tham dự đám cưới của Sarah. Lúc đó cảm giác của tôi không biết là nên vui hay buồn.

Chúng tôi đã chạm mặt nhau nhưng Sarah không hề nhớ một chút gì về Mía. Trong lòng chị ấy chỉ tồn tại duy nhất người em gái song sinh Lâm Sinh Sinh chứ không phải Mía.

Đó là lần đầu tiên tôi thực sự cảm thấy ĐAU.

Cứ như vậy, tôi theo bước Sarah đến khi thực sự gặp mặt một lần nữa. Tôi đã hoàn toàn chấp nhận vai ác trước Sarah nhưng chị ấy vẫn chẳng ấn tượng gì với tôi cả, vẫn chẳng nhớ gì, vẫn chẳng biết gì cả. Sarah của tôi... thật đáng thương.

Sau này, khi trận chiến qua đi nhưng tôi không thể ở lại bên cạnh Sarah được nữa, tôi lại tạo ra một lời nói dối nho nhỏ khác để đẩy Sarah cách xa khỏi tôi hơn nữa.

Alex đã nói tôi nên đi gặp ba mẹ của mình, tôi đã gặp họ nhưng tôi không có cảm nhận được bất kì cảm xúc gì cả. Ba người chúng tôi ngồi nhìn nhau đều không biết mở lời nói gì cho phải cho đến khi tôi đứng lên thì họ cũng vẫn im lặng. Alex đã nói đúng, tôi không được phép tha thứ cho họ. Nhưng ít nhất họ đã thực lòng yêu thương Sarah dù chỉ là một chút.

Phải trực tiếp sát hại Sarah làm tôi thật đau, nỗi đau này đau hơn bao giờ hết.

Nhìn căn nhà gỗ, tôi biết Sarah đã nhớ được lời hứa của hai chúng tôi đó là cùng nhau có một căn nhà hạnh phúc nhất. Đây là nơi đây ấp kỷ niệm mà Date đã nói, nơi này lưu trữ kỉ niệm từ nhỏ tới lớn của Sarah, là nơi chị ấy trân trọng nhất. Cho nên tôi cũng muốn trân trọng nơi này nhưng xin lỗi nhé Sarah, tôi lại nhuộm máu quá nhiều lên căn nhà của chị ấy.

Tôi gạt nước mắt cùng Asuna rời khỏi đây. Chúng tôi phải giải quyết chót lọt mọi chuyện, tôi đã thỏa thuận với cô gái ấy nên tôi phải hoàn thành công việc của mình. Việc tôi còn sống hay không chưa thể biết trước được nên tôi muốn Sarah không cần lưu ý đến sự tồn tại của tôi vì nếu tôi chết đi thì ít nhất chị ấy sẽ không đau lòng, không cần nhớ đến đứa em gái xấu xa là tôi.

Có lẽ không ai biết nhưng tôi chính là người đã tạo ra căn phòng lưu trữ từng kỉ niệm về Sarah. Tôi đã đánh lừa tất cả bọn họ kể cả Dương Chí Phong, chồng của chị ấy. Ít nhất tôi muốn ai đó tìm đến căn phòng này hãy thực sự thấu hiểu và yêu thương Sarah. Chị gái tôi là người tốt bụng hơn bất cứ ai, chị ấy là một cô gái xinh đẹp, tốt bụng.

Sarah, tôi yêu chị gái mình vô cùng.

****

[Câu Chuyện Của Mạc Đình]

Tôi tên là Mạc Đình, tôi được chọn lựa và trở thành người của tổ chức St. Chủ nhân của tôi là người đàn ông đầy quyền lực và đáng sợ, tôi được chính ông ấy huấn luyện từ nhỏ. Bên cạnh tôi còn có một người bạn đồng hành khác tên là Raon, chúng tôi lớn lên bên nhau và cùng trở thành bộ đôi sát thủ bậc nhất Ảnh Nguyệt.

Chủ nhân nói, chúng tôi là những thiên thần sa ngã, nhiệm vụ của chúng tôi là triệt hạ mục tiêu, chúng tôi không được phép mang cảm xúc trong người. Vì vậy, từ nhỏ tới lớn tôi luôn lạnh nhạt, không hề biểu lộ điều gì với người khác. Tuy nhiên Raon thì khác, cậu ấy luôn vui vẻ, năng động và hoạt bát, cậu ấy thích gọi chủ nhân là papa vì cậu ấy mồ côi không có gia đình, cậu ấy đã coi chủ nhân là gia đình của mình. Tôi và chủ nhân đã sớm trở thành gia đình của cậu ấy. Có lẽ vì là gia đình của cậu ấy nên tôi hiểu rõ nhất Raon là con người khát máu bao nhiêu, cậu ấy chỉ muốn dùng vẻ bề ngoài để lừa gạt người khác.

Tôi và Raon luôn phối hợp ăn ý, mỗi lần ám sát chúng tôi đều hoàn thành nhanh chóng, chưa một lần chúng tôi thất bại. Chủ nhân đã đưa tôi và Raon đến gặp mặt nhóm mới của chúng tôi. Trong nhóm có cả anh trai của tôi nên tôi cảm giác rất yên tâm. Cả nhóm chúng tôi rất nhanh có thể hiểu đôi chút về nhau và hoàn thành nhiệm vụ rất tốt. Cho đến một ngày, chủ nhân nói muốn tôi tới giúp đỡ con nuôi của ngài ấy nhưng nhiệm vụ thực sự sau đó là tiếp cận và ở bên cạnh cô gái mang tên Lâm Sam Sam.

Lần đầu tiên gặp Lâm Sam Sam, ấn tượng của tôi về cô gái này là cô ấy rất giống với tiểu thư của chúng tôi với một vẻ ngoài xinh đẹp nhưng tính cách lại trái ngược hoàn toàn rất dễ gần lại ham ăn. Nhìn cách cô ấy gặp khó khăn với chuyện tình tay ba rồi cách cô ấy tìm đến tôi để giải bày tất cả làm tôi không hiểu sao cảm thấy đặc biệt chú tâm. Cô ấy hồn nhiên coi tôi là bạn, cô ấy không hề đề phòng tôi dù cô ấy dường như đã biết gì đó.

Tôi đã luôn dõi theo cô ấy nhưng nhìn cô ấy đau đớn đưa ra quyết định như vậy làm tôi thực đau lòng. Tôi muốn giúp cô ấy, tôi dường như đã mở lòng với cô ấy và quên đi mất nhiệm vụ vốn có của mình. Lần đầu tiên trong đời tôi đã quên mất mình là Ảnh.

Tôi bị làm phiền bởi một người tên Lăng Phong, anh ta luôn tỏ vẻ ngầu trước mặt tôi, làm mọi cách để tôi chú ý. Tôi đã chú ý tới anh ta nhưng tôi không muốn tiếp nhận anh ta. Đôi khi mềm lòng muốn cùng anh ta một chỗ nhưng nhìn lại thế giới của tôi và anh ta quá khác nhau, tôi không thể làm gì hơn. Vậy mà nhìn anh ta ở bên cạnh người khác lại khiến tôi khó chịu, đây có phải là ghen? Tuy nhiên cảm giác đó rất nhanh biến mất trước khi tôi kịp để ý tới. Suy cho cùng tôi vẫn không biết yêu như thế nào, yêu là gì.

Cháu gái của tôi, đứa bé đó thật hồn nhiên chẳng biết gì cả làm tôi thấy có lỗi, tôi không hề muốn kéo con bé vào những rắc rối của mình một chút nào nhưng quá muộn. Con bé đã biết tất cả về người cô mà con bé sùng bái bấy lâu rằng tôi chỉ là một sát thủ giết người không ghê tay.

Khi tiếng súng vang lên, khi Raon xuất hiện tôi nhận ra rằng mình là ai, mình đang làm gì thế này? Đúng vậy, bản chất con người tôi là vậy, tôi là một sát thủ, tôi vẫn còn đang thực hiện nhiệm vụ. Chúng tôi cùng nhau đi tìm Sarah, người từng mang cái tên Lâm Sam Sam đó, người mà đem đến ám áp lần

đầu tiên cho tôi. Thì ra Lâm Sam Sam đó lại chính là tiểu thư của chúng tôi.

Cô ấy đã kinh ngạc nhìn tôi khi biết về thân phận của tôi rằng tôi là Ảnh, tôi là sát thủ. Tôi đã để mặc Raon chơi đùa với Sarah mà không hề ngăn cản, có lẽ tôi nên chết tâm. Nhưng đến cuối cùng tôi vẫn mềm lòng, tôi đã để Sarah hạ gục tôi, tôi muốn nói lời xin lỗi tới cô ấy, tôi thực sự muốn xin lỗi cô ấy.

Khi tôi bị bắn trước mặt Sarah, tôi đã từng nghĩ cứ thế kết thúc sinh mệnh này ngay tại đây liệu có phải là tốt nhất? Tôi biết Sarah đang lợi dụng tôi nhưng tôi tình nguyện để cô ấy làm vậy. Tôi đã nợ cô ấy nên tôi muốn trả nợ.

Tỉnh lại trong một căn phòng xa lạ, tôi nhận ra mình chưa chết, bóng lưng nhỏ nhắn phía cửa sổ làm tôi đau lòng. Raon, cậu ấy có điên cuồng làm ra chuyện gì không?

Khi Raon trở về nước cùng chủ nhân và mọi người hoàn thành kế hoạch ban đầu, tôi đã gặp được Mía. Mía trong ấn tượng của tôi rất mờ nhạt nhưng cô gái đó dường như có phần đáng sợ, cô ấy mang lại cảm giác áp lực như tiểu thư từng mang lại cho chúng tôi lúc nhỏ. Mía đã nói ra kế hoạch của cô ấy, cô ấy nói cô ấy không phải em gái song sinh của tiểu thư nhưng cô ấy sẽ khiến tiểu thư nghĩ như vậy mà tiêu diệt tiểu thư.

Tôi không hiểu, rõ ràng trong từng câu từng chữ của cô ấy là muốn tiêu diệt tiểu thư nhưng sao lại buồn và đau đớn như vậy? Tôi có thể thấy cô gái này rất chú ý tới tiểu thư, rất chấp niệm một điều gì đó với tiểu thư. Tôi đã làm một điều ngu ngốc, tôi đã giúp cô ấy dựng lên một lời nói dối.

Đến cuối cùng, khi được ở bên Raon không còn phải lo lắng điều gì nữa, tôi thực sự rất hạnh phúc. Tôi vẫn muốn gặp lại tiểu thư một lần nữa nhưng dường như đó là một điều khó khăn. Chỉ ít là tiểu thư hãy sống thật tốt, thật hạnh phúc có như vậy tôi mới cảm thấy lòng bình yên vì lời nói dối nho nhỏ kia.

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Sinh Con* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 75: Ngoại Truyện 2

[Ren x Iris]

Pari, trong nhà hàng sang trọng nào đó.

- Vậy tôi đi trước.

- Ừm, có gì với anh ấy hãy gọi cho tôi.

Ren nhìn cô gái xinh đẹp với thân hình nóng bỏng trong bộ đồ công sở thanh lịch mỉm cười lên tiếng. Cô gái đó mỉm cười với Ren cầm lấy giấy tờ cất vào cặp sau đó liền đứng dậy rời khỏi nhà hàng.

Cầm lấy ly rượu, Ren lắc nhẹ suy tư, dạo gần đây anh ta luôn bị ai đó bám đuôi làm phiền nên không có ngày nào được yên. Đúng là cái mồm hại cái thân mà.

- Hừ, người như anh mà cũng có bạn gái sao? Cô gái xinh đẹp đó thật không có mắt mới thích một tên thô lỗ như anh.

- Tôi nhớ tôi không có mời cô.

Ren đặt ly rượu lên bàn nhìn cô gái rất tự nhiên ngồi ghế đối diện với anh thay thế cho cô nàng vừa rời đi. Lý Diên Vĩ nhìn Ren bĩu môi tự nhiên cầm dao đĩa lên cắt bit tết ăn một cách ngon lành.

- Hừ, tôi không cần anh mời. Thức ăn ngon tự nhiên không thể lãng phí.

- Làm ơn đi bà cô trẻ, tại một nơi không khí lãng mạn như vậy cô có thể giữ hình tượng một chút được không?

- Tôi mới không thèm giữ, tôi muốn anh mất mặt đó.

Lý Diên Vĩ hướng Ren nói rồi cầm lấy ly rượu làm một hơi hết sạch. Ren đành thờ dài không biết nói sao với cô gái này nữa. Sao anh lại dính vào rắc rối này chứ?

Kết quả là tối hôm đó, cô gái nào đó đã say tới không biết trời đất là đâu khiến cho Ren một phen khốn đốn đành đưa cô nàng tới phòng đã đặt của mình. Vốn Ren chỉ biết cô nàng này theo đuôi anh nhưng hoàn toàn không biết cô nàng có thuê cùng khách sạn với mình hay không. Thôi đành nhường giường cho cô nàng một đêm. Ai mà biết cô nàng này tửu lượng kém vậy chứ? Tường nước ép nho chắc mà uống tới nửa chai rượu.

Ren vừa đặt Lý Diên Vĩ xuống giường còn tỉnh đứng lên nhưng bị ai đó vẫn ôm chặt lấy cổ kéo anh ta xuống. Trong khoảnh khắc đó, mặt hai người gần trong gang tấc, hơi thở đầy mùi rượu vang đỏ của Lý Diên Vĩ phả vào gương mặt Ren làm anh ta bỗng chốc ngơ ngẩn. Cô gái chết tiệt này vậy mà...

Sáng hôm sau, Lý Diên Vĩ thức dậy, đầu cô có chút choáng váng, cô cố gắng ngồi dậy, nhìn căn phòng xung quanh này có chút lạ. Hả? Chẳng lẽ cô bị thất thân sao? Ah, không được, anh trai chắc chắn sẽ cảm tức cô, không cho cô lêu lổng bên ngoài, chắc chắn sẽ bắt kẻ đó chịu trách nhiệm với cô và còn....

- Cô tỉnh rồi sao? Thật không nghĩ tử lượng cô kém như vậy.

- Ah, tại tôi tưởng siro nhỏ mà...

Lý Diên Vĩ nhìn Ren mỉm cười gãi đầu xấu hổ. Ren cầm lấy cái điện thoại ở tủ đầu giường nhìn Lý Diên Vĩ.

- Nhanh lên, tôi đợi cô ở tầng 2 ăn sáng.

- Hả? Được được, ăn miễn phí sao không đi chứ.

Lý Diên Vĩ cười ha ha vội vàng chạy vào nhà tắm chỉnh trang lại toàn thân. Ô, thật may quần áo vẫn còn nguyên vẹn. Xem ra anh ta cũng thật không lưu manh đi, đúng là cô lo xa rồi.

- Tối qua tôi không làm phiền anh chứ?

- Không có, tuy nhiên cô chiếm giường của tôi.

- Được, vậy tôi sẽ hào phóng mời anh đi tham quan Pari hôm nay.

- Tôi còn tưởng cô không có tiền.

Ren từ tốn ăn bữa sáng của mình đáp lại Lý Diên Vĩ cũng không nhìn cô nằng. Lý Diên Vĩ tất nhiên là ăn ngon lành, cô một thân mặc áo t-shirt in hình gấu trúc dễ thương, quần bò mài rách thật chẳng ra đâu vào đâu lại ngồi đối diện với một người đàn ông mặc vest lịch lãm càng khiến người khác chú ý tới.

- Đừng lo, anh trai tôi chưa đến mức đóng băng tài khoản của tôi. Hơn nữa tôi cũng tự kiếm tiền mà. Ừm, tôi cũng đang tính chuyển công ty. Anh nghĩ xem có chỗ nào tốt giới thiệu cho tôi.

- Tôi cũng chỉ là một tài xế lái xe.

Ren nói rồi tiếp tục ăn sáng. Lý Diên Vĩ ngẩng đầu lên nhìn Ren có chút suy tư nhưng rất nhanh liền mỉm cười ăn cho xong phần ăn của mình. Đúng vậy, anh ta chỉ là tài xế lái xe cho Sama giờ có lẽ là cho phu nhân Vilson nhưng cuối cùng thì tài sản anh ta đang sở hữu thì... Chắc chắn có khi còn nhiều hơn cả cô nữa.

Ngày hôm đó quả thực Lý Diên Vĩ đã lời bằng được Ren đi khắp mọi ngõ ngách của Pari. Đến cuối buổi họ thực sự chia tay nhau tại đây. Lý Diên Vĩ đã đáp chuyến bay trở về Mi vừa đi thăm mộ ba mẹ mình sau đó mới đi xin việc sau.

Một tuần sau đó, Lý Diên Vĩ quả thực được nhận vào làm cho tập đoàn VSon, một tập đoàn đầu tư có tiếng trên thế giới. Thật kì lạ là Lý Diên Vĩ dù được tuyển vào làm thư kí nhưng chưa từng thấy bóng dáng giám đốc của mình trông như thế nào cả.

- Iris... giám đốc trở về rồi, cô mau mau chuẩn bị một chút.

Một chị gái phòng dưới đi qua thấy Lý Diên Vĩ vẫn đang ngồi uống cà phê thành thói quen nhấc nhở. Lý Diên Vĩ nghe vậy liền bỏ cốc cà phê xuống tiếc nuối tạm thời rồi đi một lát. Cuối cùng cũng được gặp vị tổng giám đốc trong truyền thuyết này rồi.

- Thật đúng là bình thường đã chẳng đâu vào đâu tới tác phong làm việc cũng kém vậy sao?

Lý Diên Vĩ vừa đặt chân vào tầng 45 còn chưa kịp bước về chỗ ngồi đã nghe thấy một giọng nói không thể quen thuộc hơn nữa. Chẳng lẽ lại trùng hợp vậy sao?

- Anh... là giám đốc sao?

- Vậy cô mong ai đây? Không hiểu sao họ lại tuyển cô vào nữa. Giờ nghỉ chưa đã kết thúc rồi, mau chóng làm việc đi.

Ren nói rồi trực tiếp đi thẳng vào phòng làm việc của mình. Lý Diên Vĩ đứng đó lăm lăm sau đó cũng liền đi vào chỗ ngồi. Cốc cà phê của cô, vậy... có thể quay lại lấy được không?

Ngày tháng thành thói của Lý Diên Vĩ cuối cùng cũng kết thúc, ngày ngày đi làm đối với cô như là một ngày chiến đấu đầy căng thẳng. Ren không ngừng xoay Lý Diên Vĩ như chong chóng bắt bẻ cô đủ lỗi thì thôi. Đường như đem cô ra sai sách đã trở thành trò tiêu khiển mới của anh ta rồi. Đây là trả thù cô luôn bám theo anh ta mỗi ngày đó sao?

- Dương Dương, cô sắp mệt đến đứt hơi rồi, cô sẽ không về được đâu nên con với ba cứ đi nghỉ mát vui vẻ đi.

- Thật là bà cô ngốc, vậy thì cháu với Băng Băng sẽ kiếm cho ba một cô vợ xinh đẹp khác. Dù sao cũng chẳng thể để ba cháu một mình như vậy cả đời.
- Đúng, anh ấy chính là kim vương lão ngũ nhá. Có gì mau mau gửi tin cho cô nhé. Tạm biệt.
- Mau nghỉ ngơi đi, đừng có bỏ bữa đó bà cô ngốc.

Dương Dương ở đầu dây bên kia nói xong cũng liền cúp máy. Lý Diên Vĩ mỉm cười bỏ điện thoại vào túi áo, cô nhìn bên ngoài, đã tối vậy rồi sao? Hôm nay tăng ca thật mệt mỏi mà. Được, quyết định đi ăn khuya, đến Chinatown kiếm vài món mì nóng thôi.

- Còn chưa về sao thư kí Li?
- Giám đốc anh cũng đang về sao? Tôi đang định đi ăn khuya nhân tiện kiếm một anh giai nào đó hẹn hò. Cứ làm việc cho anh như vậy tôi thấy mình cũng thật phí hoài thanh xuân.

Lý Diên Vĩ nhìn Ren ngồi trong xe mỉm cười lên tiếng nửa đùa nửa thật. Ren nghe vậy nhún nhún, tay gõ vô lăng toan tính.

- Tôi mời cô đi ăn khuya, lên xe đi.
- Được thôi, đồ miễn phí mà. Vậy tới khu phố người Hoa nhé, tôi muốn ăn mì, uống chút rượu cho ấm bụng.
- Cô nên nhớ từ lượng của mình không tốt, tới lúc đó đừng trách tôi.
- Haha, giám đốc anh yên tâm đi, tôi sẽ không đến mức đó đâu.

Kết quả là, ngày hôm sau ai đó đã ngồi chồm chồm khóc ầm ĩ một phen. Cái gì mà không đến mức đó chứ, có mà say đến trời đất chẳng biết gì kết quả bị người nào đó gian xảo ăn cho bằng sạch không chừa lại gì.

Lý Diên Vĩ còn tính bỏ đi sớm đỡ xấu hổ liền bị ai đó vòng tay ôm lấy người kéo cô nằm xuống cùng. Cô nàng hoảng hốt muốn thoát khỏi liền bị ôm chặt hơn nữa. Ren mỉm cười ôm thật chặt Lý Diên Vĩ coi như không thấy biểu tình phản kháng của cô.

- Đồ lưu manh nhà anh, mau buông tôi ra. Người Nhật các anh đúng là biến thái mà.
- Yên tâm, tôi sẽ chỉ biến thái với một mình em Iris.
- Bỏ ra, đồ không biết xấu hổ nhà anh. Anh trai tôi nhất định không tha cho anh đâu, mau bỏ tôi ra.
- Đừng làm ồn nữa, em không cảm thấy mệt sao? Vậy được, chúng ta làm thêm lần nữa.

Ren mỉm cười xấu xa đột nhiên nằm đè lên người Lý Diên Vĩ. Người nào đó lại gào khóc không ngừng phản kháng nhưng cuối cùng cũng chẳng thể suy chuyển tình thế. Tiếng hét cứ nhỏ dần nhỏ dần rồi trở thành tiếng rên nhẹ. Một màn hoan ái đầy phòng như ngọn lửa cháy đốt lên giữa hai con người.

Vài tháng sau ~

- Tôi thật thắc mắc đó, em với anh trai mình sao lại không cùng một họ chứ?

Ren ngồi bên cạnh Lý Diên Vĩ đưa cho cô cốc sữa ấm uống. Lý Diên Vĩ đón lấy cốc sữa, uống một hơi hết phân nửa rồi lại đặt cốc sữa lên bàn sau đó nhìn sang Ren.

- Anh trai em theo họ ba, em theo họ mẹ. Cũng vì lúc đó ba mẹ em cùng đặt cược cuối cùng thành ra như vậy. Hơn nữa từ nhỏ em cũng sống ở nước ngoài nên không nhiều người biết em là em gái của anh trai em.

- Ủm, tôi thậm chí còn không biết ba mẹ mình là ai, tôi chỉ còn lại một người anh trai. Anh em chúng tôi được phu nhân đưa về dạy dỗ. Cho nên với chúng tôi phu nhân là ân nhân, là người chúng tôi muốn báo đáp rất nhiều. Với tôi thì tiểu thư cũng cần trả ơn.

- Sama sao? Cả hai chúng ta đều nhờ ơn của Sama cả.

Lý Diên Vĩ mỉm cười vòng tay ôm lấy Ren. Ren đưa tay ôm lấy cô sau đó hôn nhẹ lên trán của cô. Cuộc sống của cả hai hiện tại rất tốt.

- Nhưng mà... cô gái lần trước ngồi cùng anh ở Pari là sao hả?

Lý Diên Vĩ đột nhiên chất vấn làm Ren có phần vui vẻ. Cô gái này vẫn còn nhớ vậy sao? Có thể tính cô đang ghen tuông hay không đây? Cũng không đành trêu chọc cô gái của cậu nữa, Ren mỉm cười.

- Cô gái đó sao? Cô ấy là thư kí kiêm vợ yêu của anh trai tôi. Sao vậy? Ghen tị với vẻ đẹp của cô ấy sao?
- Ai... ai ghen chứ. Em còn tưởng đó là bạn gái anh chứ?
- Ủm, bắt quá cô ấy lại không phải mẫu người của tôi.

- Vậy mẫu người của anh là...

Lý Diên Vĩ nhìn Ren có phần tò mò xen lẫn hồi hộp vô cùng. Là mẫu người lý tưởng đến mức nào đây? Sẽ không phải như Sama chứ? Vậy thì làm sao mà cô đánh bại được?

- Cô ấy ừm, ngoại hình thì... - có vẻ suy nghĩ, nhìn nhìn vào cô gái trước mặt - ... cũng bình thường, lớn rồi nhưng tính khí như trẻ con, thích chơi game, ham ăn, ham ngủ, ai cũng có thể vui vẻ trò chuyện được. Vì dễ dụ mà chỉ sợ người khác lừa đi mất... Dù IQ cao nhưng nhiều lúc cũng thật ngốc nghếch...

- SAWARAKI REN... anh muốn chết phải không? Ai ngốc nghếch dễ dụ hả?

Lý Diên Vĩ hét lớn xông vào Ren đánh không ngừng. Ren cười cười nhìn cô nàng đang bốc hỏa kia cũng không tránh né mấy cái đánh yêu của cô.

- Bình tĩnh đi Iris, lúc trước em có thể tùy hứng thế nào cũng được nhưng bây giờ còn có con. Phải ưu tiên con trước.

- Hừ, em sẽ làm mẹ đơn thân. Không chơi với anh nữa, cái gì mà dễ dụ chứ. Là anh dụ người ta chơi trò người lớn rồi khiến người ta bụng lớn. Thế mà một lời cầu hôn vẫn chưa có, em xui xẻo mới gặp phải anh.

- Tôi may mắn nên gặp được em

Ren mỉm cười cầm lấy bàn ngón tay đang chỉ vào mình sau đó cầm lấy bàn tay cô tự nhiên đeo cho cô gái trước mặt chiếc nhẫn kim cương thật xinh đẹp. Cảm giác lạnh lạnh ở ngón áp út làm Lý Diên Vĩ có chút ngạc nhiên rút tay lại nhìn chiếc nhẫn trên tay.

- Anh, thế nào lại vừa?

- Tôi biết mà.

- Không được, anh chưa quỳ, cũng chưa nói cầu hôn em. Mau lấy ra làm lại.

Lý Diên Vĩ muốn rút nhẫn ra nhưng Ren đã túm tay cô lại, cạu quỳ trên sàn nhà, mỉm cười nhìn cô gái trước mặt.

- Lý Diên Vĩ, em có bằng lòng cùng tôi bước vào lễ đường hay không?

- Ai như anh hả? Sao lại cầu hôn chẳng chuyên nghiệp chút nào, cũng chẳng có gì bất ngờ cả. Nhưng mà lại làm người ta đồng ý. Đồ ngốc.

Lý Diên Vĩ mỉm mỉm môi nhìn Ren. Ren biết cô sẽ đồng ý nhưng mà không ngờ đồng ý theo cách này, anh đứng dậy ôm lấy cô vào lòng sau đó trao cho cô một nụ hôn nồng nhiệt. Cả đời anh chưa từng nghĩ sẽ yêu cô gái nào nhưng thật không ngờ lại có một cô gái vô tình cứ thế từng bước đi vào trái tim anh, cô gái ấy cứ vậy từng chút sưởi ấm trái tim anh, dạy anh biết yêu thương một người như thế nào. Anh yêu cô, cả đời này chỉ muốn ở bên cô, bảo vệ cô có thể làm cô cười. Anh đã có thể hiểu được phần nào tâm trạng của tiểu thư ngày đó.

- Tôi yêu em Lý Diên Vĩ.

- Em cũng yêu anh, rất rất yêu anh.

Cả hai mỉm cười nhìn nhau đầy say đắm. Họ yêu nhau, trong mắt đối phương họ luôn có nhau và sẽ mãi như vậy.

Sama, em cũng đã có gia đình hạnh phúc rồi, Sama có thấy chứ.

.... Họ đã cùng nhau viết lên một câu chuyện !!!!

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Sinh Con* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 76: Ngoại Truyện 3

- Hợp đồng này chúng ta đều đã ký, tôi bảo hộ cô khỏi nhà Jenkins đổi lại cô cùng tôi sẽ sinh những đứa bé thừa kế cho Black Hunter.

Người đàn ông ngồi trên ghế bành, cả người như chìm vào bóng tối lạnh giọng đáng sợ cất tiếng. Cô gái xinh đẹp ngồi trước mặt hắn đôi mắt hơi cụp nhìn bản hợp đồng trong tay, một hợp đồng sinh con, một sự ràng buộc cho sự giải thoát sau này.

- Anh là một người thừa kế đặc biệt, anh là ngoại lệ cho việc không gia nhập hội nhưng vẫn biết rất nhiều về hội.

- Tôi rất mong chờ những đứa con của mình, Lancelot.

Người đàn ông nói rồi đứng dậy rời khỏi phòng để lại cô gái xinh đẹp ngồi trong một căn phòng yên lặng suy nghĩ. Cô cần trốn chạy khỏi gia đình còn người đàn ông này cần một đứa con thay thế anh ta gia nhập vào cái hiệp hội tồn tại rất lâu rồi.

- Anh... không nỡ để con trai mà anh yêu quý gia nhập vào hội đó sao? Đứa con trai của anh và Rose Walker....

Cô gái xinh đẹp quay đầu nhìn về phía cánh cửa thật lâu mà không chớp mắt, đôi mắt đó dường như mờ hồ không một chút ánh sáng sức sống.

Bản hợp đồng đã bắt đầu từ thời điểm này, một năm trước khi Sarah Taylor và Mía Taylor có mặt trên thế giới này.

***

Một tuần sau khi Sarah và Mía được sinh ra, Mía đã được đưa đi cách ly với Sarah. Simon Taylor đã đưa con gái lớn của mình là Sarah Taylor tới gặp ba của mình James Taylor, một thành viên của Black Hunter.

Tất cả bọn họ đã quyết định Sarah là người thừa kế tiếp theo, đứa sẽ sống để phục vụ hội.

- Ba, em ấy thật yên lặng.

- Alex con sẽ chăm sóc em thật tốt chứ?

- Vâng, con sẽ yêu thương Sarah, thật nhiều.

Cậu nhóc Alex 7 tuổi, gương mặt nở nụ cười tỏa nắng gập đầu chắc chắn với người ba mà cậu ta kính mến sau đó lại quay sang nhìn em gái yêu thương nựng má cô bé. Từ ngày nhìn thấy em gái cùng ba khác mẹ, Alex đã vô cùng thích cô em gái này và đã quyết tâm sẽ không để kẻ nào làm hại em gái.

- Nhà DonQuixote, con gái của bà Hanna vừa có một cô bé. Cô bé đó sẽ là bạn tốt của Sarah nhà chúng ta.

- Lại một con bé sao?

- Con đã gặp thằng nhóc Pass, thằng bé nói cô bé đó tên là Joey.

Alex vẫn mỉm cười vui vẻ, ngón tay chơi đùa với em gái mà mắt hướng về phía Simon Taylor đang ngồi gần đó. Simon Taylor gần như là trầm ngâm thật lâu sau đó mới cất tiếng đáp lời Alex.

- Nếu không có việc gì con cũng không cần thân cận quá mức với thằng nhóc đó, tuy nó mới 5 tuổi nhưng nhà DonQuixote không có ai tâm thường đâu.

- Con hiểu mà.

Alex vẫn cười thật vui vẻ nhưng trong lòng cậu nhóc đã có suy nghĩ riêng của mình. Nhà DonQuixote tất nhiên đáng sợ rồi, họ là người sáng lập ra Black Hunter nhưng sau đó bà Hanna đã đem quyền lực trao cho bà Paddington cũng là bà ngoại của Alex.

Mà cũng đã thật lâu cậu nhóc chưa gặp lại mẹ và bà ngoại rồi.

Khoảng 8 tháng sau đó, Alex đã đem Sarah cùng tới đảo quý, một hòn đảo thuộc quyền sở hữu của nhà DonQuixote. Mọi người đều nói hòn đảo này không hề có trên bản đồ cũng khó định vị được.

Alex biết phải làm gì ở trên hòn đảo đáng sợ này. Em gái Sarah của cậu ta sẽ buộc phải bị đưa vào thí nghiệm. Họ cần những người thừa kế mạnh mẽ nhất.

Khi tới được đảo quý, Alex không ngờ là thằng nhóc Pass cũng theo tới đây, thằng nhóc đem theo cả cô em họ bằng tuổi với Sarah tới, xem ra lần này cả hai đứa đều được thí nghiệm cùng nhau.

- Alex đã lâu không gặp anh rồi.

Cậu nhóc Jonny McGarden mới hơn 2 tuổi nhưng lớn chẳng khác gì mấy đứa nhóc 5, 6 tuổi bình thường mặc bộ đồ thoải mái đứng ở lầu hai căn nhà gỗ bên cạnh đó vui vẻ vẫy tay với Alex.

- Cậu ở đây cũng được hai năm rồi Jonny, cũng đừng cản trở việc của tôi.

Pass không vui ra mặt nhìn thằng nhóc con đáng ghét kia. Jonny dường như được thí nghiệm rất thành công, cơ thể của thằng nhóc này rất tốt, phát triển như họ mong muốn, thậm chí họ chưa từng hạ cường độ luyện tập của thằng nhóc lúc nào cả.

- Người mới sao? Là em gái của hai người?

Jonny hoàn toàn vui vẻ ra mặt nhảy từ tầng hai cách mặt đất khoảng hơn 2m một chút xuống, cậu nhóc chạm đất không gây chấn động nhiều chứng tỏ cậu ta đã luyện tập kinh khủng tới mức nào thậm chí cơ thể của cậu ta tốt ra sao.

Alex đã lạnh lùng nhìn Jonny đẩy cánh cửa trước khi cậu ta tiến tới bên cạnh Sarah và Joey. Thằng nhóc này, họ không nên ở lại lằng nhằng thật lâu.

Pass dẫn đường cho Alex cùng tới căn nhà chính ở trên hòn đảo. Họ sẽ bắt đầu kiểm tra sức khỏe lại một lượt cho hai đứa trẻ sau đó mới tùy vào tình trạng cơ thể để bắt đầu tính toán liều lượng thuốc tiêm vào người cả hai đứa.

Chỉ cần coi sóc tốt cả hai đứa sẽ phát triển một cách đáng kinh ngạc, đây là khoa học phi thực tế của bọn họ đã nghiên cứu từ rất lâu.

- Violet không tới đây sao?

Alex ngồi ở ngoài phòng chờ nhìn Jonny vẫn đang nghịch ngợm khẩu súng ở bên cạnh. Jonny cứ liên tục tháo ra rồi lắp khẩu súng lại lần sau tốc độ lại càng nhanh hơn lần trước, cậu nhóc chú ý vị đàn anh về ngoài trời cười nhưng lại vô cùng đáng sợ này.

- Sức khỏe của Violet không phù hợp, cậu ta vốn không thể dùng thuốc được. Họ sẽ tận dụng cậu ta ở mặt khác.

- Con bé hơn cậu hai tuổi, hãy ăn nói cho cẩn thận.

- Em mới không để ý. Cậu ta hơn em hai tuổi nhưng em còn lớn hơn cả cậu ta.

Jonny bĩu môi về mặt mới không nghe lời quay về tập trung vào khẩu súng trước mặt mình. Alex liếc nhìn thằng nhóc này sau đó lại quay về căn phòng trước mặt bị ngăn cách bởi tấm kính chống đạn trong suốt.

- Cậu còn phải đi luyện tập nên mau đi đi.

- Anh thì thật tốt Alex, còn em thì tuy là con trai duy nhất của ba mình nhưng vẫn phải ở tại nơi này. Tới lúc trưởng thành liệu mọi chuyện sẽ ra sao?

- Cậu chưa hề để tâm tới mấy chuyện đó, ít nhất tôi thấy vậy.

Alex không hề nhìn Jonny nhưng vẫn đáp lời. Jonny nhoen miệng cười sau đó đứng dậy cầm khẩu súng rời đi. Đúng là đến giờ luyện tập của cậu nhóc rồi.

Quá trình thí nghiệm rất tốt, cả hai cô nhóc đã phát triển vượt ngưỡng người bình thường để có một cơ thể đủ khỏe, đủ tốt so với độ tuổi thì thật phi thường. Hơn 1 tuổi, trong khi những đứa trẻ khác còn đang tập tành bập bẹ đủ thứ thì hai cô nhóc này đã biết đến mặt chữ, đã biết đến những thứ quá độ tuổi của mình và bắt đầu những buổi huấn luyện khác người.

Hơn một năm đã trôi qua.

- Violet, em nhất định sẽ đi gặp người mà chị nói giống chị.

Sarah mỉm cười, cô bé mặc bộ váy ngủ màu trắng dài tới chân đơn giản, Sarah đã có một đoạn thời gian luyện tập xa hòn đảo này rất vui vẻ.

Violet, cô bé trầm lặng ngồi một bên. Hội đã có một buổi chụp hình, họ đã chính thức gặp mặt đầy đủ các thành viên cũng như xác định chính thức những đứa trẻ thừa kế. Violet dường như không quá bận tâm việc Sarah đã gặp một cô gái giống Violet hay chưa. Ban đầu Violet nói vậy là để Sarah hãy tránh xa cô vì Sarah thực sự là một con nhóc ồn ào.

- Nghe nói em sẽ rời đi cùng Alex vào hôm nay.

- Bọn em sẽ tới thăm bà ngoại và mẹ Rose.

Sarah mỉm cười vui vẻ, cứ nghĩ tới được gặp mẹ Rose và bà ngoại là cô bé rất vui sướng. Alex vừa tới tòa nhà chính nhìn thấy Sarah đang ngồi nói chuyện với Violet thì bước vào.

- Tới giờ rồi Sarah.

- Alex em vẫn chưa thấy Joey từ sáng.

- Joey đã về nhà của con bé, Hanna muốn Joey để ý tới mẹ con bé.

Alex mỉm cười xoa đầu em gái khi Sarah chạy tới bên cậu ta. Sarah nhìn anh trai có vẻ nhịu mày.

- Các bà mẹ luôn luôn rắc rối.

- Nhưng Rose có vẻ không rắc rối.

Alex vẫn yêu thương nhìn em gái lên tiếng. Hai anh em vui vẻ nắm tay nhau cùng rời đi. Violet nhìn theo hai anh em cũng đứng dậy, cô bé đi tới bên cửa vừa lúc Jonny cũng xuất hiện.

- Cậu sẽ xuất phát cùng chứ Violet?

- Đi thôi, có vẻ bão đang tới rồi.

Violet nhìn Jonny lại nhìn về phía bầu trời u ám. Đúng vậy, bão đang tới với bọn họ rồi.

Khi anh em Alex và Sarah vừa đặt chân tới Anh, ngồi trên xe tới London, Alex đã nhận được điện thoại của Pass gọi tới báo tin Joey đã bị giết tại căn nhà của gia đình cô bé.

- Pass đã nói gì? Anh ta đã nói gì hả ALEX?

Sarah ngồi quay sang anh trai hét lên thật lớn. Alex nhìn em gái mình nắm chặt điện thoại lại gần như khiến cho màn hình điện thoại chịu áp lực lớn mà nứt một chút. Alex khó khăn lên tiếng.

- Joey đã... bị giết rồi.

- Không... Joey, Joey cậu ấy rất mạnh, Joey rất giỏi, em chưa từng thắng cậu ấy... bọn em luôn hòa nhau. Cậu ấy sẽ... không thể chết dễ dàng như vậy được. Anh lừa em, Alex anh lừa em

- Sarah.

Alex đau lòng ôm em gái đang phát điên của mình vào lòng. Phút trước họ còn đang vui vẻ thì phút sau họ phải đau lòng và phẫn hận đến vậy. Joey là một cô bé đặc biệt trong lòng Alex cũng như Sarah. Nếu phải nói ra Alex đã chọn Joey là phu nhân tương lai của mình nhưng hiện tại kết quả lại không như bọn họ mong muốn.

Khi hai anh em về tới nơi thì Sarah đã đau lòng tới mức nhốt mình trong phòng không muốn gặp ai cả. Ba người lớn biết tin cũng chỉ nhìn nhau không nói gì cả. So với việc đi an ủi Sarah thì họ thà để cô bé một mình bởi vì Sarah là ai, Sarah như thế nào họ phải hiểu rõ.

Cả bốn người đang ngồi nói chuyện với nhau thì Rose đột nhiên ngã xuống, trước ngực cô là vết đạn bắn máu đỏ nhuộm cả váy trắng mềm mại của cô.

Việc ám sát này hoàn toàn đột ngột mà một người như Alex cũng không thể lường trước được. Người của bọn họ nhanh chóng bị qua mặt mà nhóm sát thủ tới ám sát bọn họ đã xông vào.

Sarah nghe thấy tiếng súng, cô bé đã đi về phía cửa chậm chậm mở cánh cửa gỗ ra. Trước mắt Sarah là một nhóm người lạ mặt mà mẹ Rose thì đang nằm trên sàn phía dưới là máu chảy nhuộm đỏ cả tấm thảm, một tên lạ mặt đang túm lấy Alex muốn giết.

Sarah nắm chặt tay lại, cô bé đột ngột xông tới tấn công làm cho những tên áo đen hoảng hốt trong phút chốc nhưng rất nhanh những tên còn lại đã tiến lên chặn lấy Sarah. Phía bên Simon Taylor muốn nhanh chóng cứu Alex và trợ giúp con gái của mình nhưng tên sát thủ kia nhanh tay hơn, hắn đã bóp cò súng.

Sarah đã nhanh tay hơn hắn, khi cô bé vịn đầu một tên sát thủ đã cầm khẩu súng bắn về phía bàn tay của tên đang muốn bắn chết Alex. Một nhóm tập trung tấn công một cô bé, một vài tên không quên chế ngự Simon Taylor, còn Alex dù đã được Sarah ứng cứu nhưng vẫn bị tên kia bắn về phía ngực trái.

Trong khoảnh khắc Alex đã ngã xuống bên cạnh Rose, cậu nhóc nhìn em gái đang điên cuồng không còn là em gái bình thường của cậu ta.

- Sarah...

Sarah nhìn Alex ngã xuống càng điên cuồng hơn. Một con nhóc hai tuổi với cơ thể lớn hơn đứa trẻ cùng tuổi, với một sức mạnh áp đảo không phải dành cho con người đang điên cuồng kết liễu từng tên sát thủ một.

...Thời gian trôi qua...

Bà Paddington đứng một bên nhìn Sarah đang ôm lấy Alex mà gào khóc đau thương hơn bao giờ hết. Bà đã không thể giúp Sarah, bà không thể giúp hai đứa cháu của mình vào lúc đó.

Sarah vừa mất đi người bạn thân nhất nay lại mất đi người anh trai mà con bé yêu thương, cảm giác đau thương mà Sarah đang cảm nhận hoàn toàn không phải ai cũng hiểu được.

Lần đầu tiên Sarah nhuộm máu là vì anh trai..

Để Sarah tạm thời quên đi vài chuyện đau buồn mà Simon Taylor đã đưa con gái mình tới thành phố A để cô bé bình tĩnh lại. Tang lễ của Rose tất nhiên là Sarah đã không tham gia.

Vài tháng sau đó, Sarah gần như quên đi rất nhiều chuyện và Simon Taylor nhận ra con gái mình bị rối loạn trí nhớ. James yêu cầu con trai của mình đưa Sarah tránh khỏi mọi chuyện một thời gian cho nên Simon Taylor đã quyết định để con gái tới chỗ Sky đang huấn luyện cho Anna và Lizzi.

Sarah đã mang một sự vui vẻ không dấu vết để đối mặt với những người bạn mới.

****

- Sarah, người đã sống thật tốt, người có biết bạn thân của người Joey DonQuixote đã bị giết chứ? Bị chính mẹ ruột của mình hãm hại và tiếp tay cho đám sát thủ đó giết. Còn anh trai của người, Alex Walker, đã chết... là vì người... Sarah, chỉ cần bọn chúng phát hiện ra Alex của người thì chúng sẽ lại giết... lại giết tiếp.....

- Không... không phải....

- Người là một đứa bé tai họa, sẽ không còn đường lui cho người đâu. Ngay từ đầu nếu người không phát hiện ra chuyện của Joey thì mọi chuyện đã thật tốt. Nhưng người lại biết, biết về thân thể thực sự của Joey, một con nhóc hai tuổi lại biết quá nhiều.

- Nhưng... ông là... ông là....

- Người sẽ không thể bảo vệ được ai hết, mẹ người cũng chán ghét người rồi mọi người cũng sẽ chán ghét người. Người sẽ cô độc mãi mãi hahaa, con nhóc như người sẽ cô độc mãi mãi...

Tiếng cười đó, từng câu từng chữ đó đã ám ảnh lên một cô nhóc khiến cho cô nhóc thay đổi đến đáng sợ.

*****

Một việc đau thương đã xảy ra, người bạn mới của Sarah đã phát hiện ra Alex. Thần trí rối loạn của Sarah đã khiến cô bé mất tinh táo mà giết mất người bạn còn lại này của mình.

Trước đó trận hỏa hoạn cũng đã xảy ra và Mía được xem như đã chết. Đã kích liên tục tới dẫn tới Sarah trở nên phát điên tới không còn nhận ra điều gì nữa. Cái chết của Lâm Sam Sam phần lớn là vì Alex còn một phần là do sự ra đi của Mía đã hình thành lên một tâm lý muốn giết người để bảo vệ người thân của Sarah.

Sarah đã bị người đàn ông bí ẩn kích thích tới cực điểm, một cô bé bất khả chiến bại đã bị hủy hoại trong tay một kẻ độc đoán đáng sợ ẩn sâu trong bóng tối.

*****

Note: người đàn ông bí ẩn trong đoạn đối thoại ngắn kia sẽ xuất hiện trong bộ Hắc Gia Tộc, là một nhân vật phong vân khá quan trọng. Sarah là người đầu tiên phát hiện ra ông ta, cũng là người biết rõ nhất về gia đình bí ẩn của ông ta cũng như về toàn bộ câu chuyện đáng thương của người bạn thân Joey. Có thể nói tính cách của Sarah một phần do ông ta tác động tạo thành. (viết nhiều đoạn sau làm ta cũng loạn quá nên bỏ rơi cả nam chính ><)

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Sinh Con* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 77: Thông Tin Bổ Sung

Những người thừa kế được lựa chọn sẽ buộc phải tham gia một loại thí nghiệm từ khi gần 1 tuổi, loại kích thích này giúp cơ thể họ tăng trưởng hơn hẳn người bình thường (chỉ lớn lên trong khoảng từ 1 tuổi tới dưới 10 tuổi) loại tăng trưởng kích thích từ cơ thể tới trí não này giúp cho các thành viên có thể tham gia vào các loại bài luyện tập với cường độ mà người bình thường không thể chịu nổi. Sarah Taylor và Joey DonQuixote là hai trường hợp thành công nhất từ khi thí nghiệm bắt đầu tới giờ, cả hai đi theo con đường sát thủ với cường độ luyện tập còn được gia tăng hơn một người bình thường.

Trước đây sự nghiên cứu về phương thuốc kích thích luôn do nhà DonQuixote nắm giữ, sau này Hanna đưa cháu nội là Pass khi chỉ mới hai tuổi đã đến hòn đảo cùng tham gia nghiên cứu vì Pass là một thiên tài với bộ não phân tích vượt ngưỡng họ mong đợi. Sau đó Pass đã nghiên cứu hoàn chỉnh phương thuốc cùng với vài thí nghiệm khác của cậu ta.

Hợp đồng giữa Simon Taylor và Mary Jenkins, mục đích của họ đúng là để có những đứa con thừa kế. Mary Jenkins đã rời khỏi gia đình của bà và chạy trốn thì gặp được Simon. Mary cần tự do còn Simon lại cần một đứa con để thừa kế nên họ hợp tác. Giữa hai người này chưa từng có tình yêu nên vừa sinh ra Sarah và Mía thì Mary đã sớm bỏ đi sau đó.

Ban đầu người được chọn thừa kế nhà Taylor là Simon nhưng ông ta đã từ chối vì không muốn liên quan quá sâu nên ông ta đã rút từ sớm và hứa hẹn sẽ để con của mình thay thế. Simon yêu Rose Walker rất nhiều nên ông càng yêu thương con của bọn họ là Alex Walker. Vì không muốn Alex tham gia vào hội nên Simon đã buộc phải tính kế khác và lựa chọn kết hôn cùng Mary Jenkins.

Rose Walker là con gái thứ của Lola Paddington, bình thường các con của bà luôn mang họ của bà nhưng Rose là ngoại lệ lại mang họ của bố mình mặc dù bà vẫn ở cùng bà Paddington. Alex từ khi sinh ra đã được đưa tới chỗ Simon Taylor nhưng bà Paddington chỉ cho phép khi Simon đồng ý để Alex mang họ mẹ của thằng bé vì bà muốn gia tộc kia phải bảo hộ an toàn cho Alex không được làm hại đứa trẻ cùng huyết thống với họ.

Alex lớn lên yêu thương Sarah nhưng một phần trong đó luôn là áy náy vì người phải tham gia vào hội là cậu ta. Alex được dạy dỗ cẩn thận từ nhỏ nên cậu ta là người làm việc phía sau cho ba mình. Alex đã bí mật đi gặp người nhà Walker, đi gặp ông ngoại của cậu ta trước khi ông ấy chết. Chính vì vậy

mà Sarah đã phát hiện ra bí mật này nên mới từ đó truy tìm rất nhiều dẫn tới bí mật quan hệ của Joey DonQuixote với gia tộc Walker cũng như Alex và từ đây cô bé biết vì sao Alex lại ấn định Joey là cô cháu của cậu ta. (gia tộc Walker cũng như cuộc chiến của họ sẽ xuất hiện ở hệ liệt Hắc Gia Tộc)

Sarah lần lượt nghe tin mất Joey sau đó lại chứng kiến anh trai Alex chết ngay trước mắt (Alex đã được cứu kịp thời nhờ vào một phần công lao của Pass). Khi đó Sarah được chuyển tới thành phố A và gặp Lâm Sam Sam, cùng nhau chơi. Rồi ông nội James của cô muốn nên Sarah phải tới chỗ Sky để ở cùng Anna và Lizzi một thời gian. Nhưng khi cô bé quay lại thành phố A một lần nữa thì nghe tin căn nhà Mía đang ở bị hỏa hoạn và cái chết của Mía đã kích thích Sarah nhớ lại những gì người đàn ông kia đã nói. Lại cùng lúc đó Lâm Sam Sam phát hiện ra Alex ở dưới tầng hầm của căn nhà nên Sarah càng bị kích thích đến mất lí trí nên giết Lâm Sam Sam.

Sarah thực sự mất trí nhớ sau đó vì chịu nhiều đá kích trong thời gian ngắn, nhưng vài năm sau đó cô đột nhiên lại nhớ được dù kí ức khá hỗn loạn. Khi nhớ được nhiều thứ Sarah đi gặp ba mình và việc Anna bị tai nạn cũng là do tâm lí của cô vẫn còn lún quẩn vì lời nói của người đàn ông đó.

Gia tộc nhà họ Lâm vốn làm việc cho nhà Walker nhưng họ che dấu khá tốt. Chivas là mẹ của Lucy nhưng phải bỏ cả con gái lại mà đi theo hội Hunter, bà đã bán thông tin của gia tộc cho họ. Theo đó Hanna DonQuixote đã lợi dụng Sarah lúc mất ký ức ở lại gia tộc với thân phận Lâm Sam Sam để tận diệt gốc rễ gia tộc này. (nên vì vậy trong chuyện này chỉ là lợi dụng lẫn nhau và Hanna cũng có chủ ý riêng của mình)

Sarah đã đem Lucy đi nhưng Lucy đã bị hôn mê, Vu Hiểu Mai đã phát hiện ra điều này nhưng không dám nói ra. Sau này Vu Hiểu Mai còn biết nhiều chuyện của Sarah vì cô là người tìm ra căn phòng ký ức trước cả những người khác. Sarah tuy không giết Vu Hiểu Mai nhưng cô là người đã để mặc cho Guild xử lí Vu Hiểu Mai vì biết quá nhiều chuyện. Và thực sự anh em Đại Lực cũng chỉ là một con cờ bị điều khiển hướng đi trong cả bàn cờ.

Đánh giá cá nhân của ta về đứa con tinh thần Sarah Taylor là... Tuy một vài nhân vật đã từng nói Sarah là người tốt bụng hơn bao giờ hết nhưng hoàn toàn không phải như vậy. Sarah sinh tồn trong một gia đình đặc biệt, từ nhỏ thứ Sarah nhận được là luyện tập và tàn sát nếu nói tình thương thì chỉ duy có Alex là yêu thương cô cũng như sự quan tâm lạnh nhạt của Joey.

Sarah tự tạo ra cho mình nhiều mặt khác nhau, luôn vui vẻ trước mặt người khác nhưng thật sự cô là người máu lạnh đáng sợ. Người đàn ông Walker kia đã thực sự lợi dụng Sarah từ điểm này, ông ta khơi gợi lên con thú cùng sự điên cuồng trong Sarah.

Nếu phải thực lòng thừa nhận thì Sarah là người khát máu nhất trong hệ liệt này. Những nạn nhân xung quanh Sarah đều là cô một giết họ hai là nhìn họ chết mà không hề làm gì. Tuy nhiên Sarah thực sự là người mong muốn một gia đình hạnh phúc, một phần là vì Mía, cô muốn Mía có một gia đình được yêu thương nhiều hơn là cô.

Nếu so sánh ra thì người Sarah quan tâm nhất trong cuộc đời là Joey DonQuixote, chấp niệm bạn bè này của Sarah còn mạnh mẽ hơn là đối với con cái của mình. Tuy kết cục cũng là tốt cho Sarah nhưng ta tự cảm thấy đây chưa phải là sự giải thoát cuối cùng của Sarah. Vì vậy ở hệ liệt Hắc Gia Tộc ta sẽ hoàn toàn giải thoát cho Sarah. (ta xin khẳng định là Sarah và Mía đều có máu điên trong người >.<)

Còn một nhân vật cũng không kém phần quan trọng là mẹ của Sarah và Mía. Mary Jenkins vốn từng là một nhà văn, bà lấy bút danh là Lancelot, cũng là người luôn quan tâm tới Guild cùng Black Hunter vì bà là tác giả của cuốn sách về Hội Bóng Đêm. Có thể nói bà là người nắm giữ bí mật sau cùng nhưng vì sao bà ấy lại không bị Guild hay Black Hunter hoặc phe thứ ba gia tộc Walker động tới? Có thể lý giải, gia tộc Jenkins ngoài Elizabeth ra thì không ai muốn loại bỏ đi thành viên của mình. Còn đối với Black Hunter thì Mary là người chấp bút, là nhân chứng sống của họ và cũng vì bà là thành viên của nhà Jenkins (từng thuộc hội) nên họ không muốn loại bỏ bà. Cuối cùng là đối với gia tộc Walker, họ đủ khả năng để thao túng mọi thứ nên họ không rảnh để loại bỏ Mary. Có thể là nhà Walker quá kiêu ngạo nhưng quả thực là Mary không đủ uy hiếp tới bọn họ.

(ta luôn thích Mary, cảm giác bà như là big boss vì bà nắm được nhiều bí mật, đất diễn vẫn tiếp tục cho Mary ở hệ liệt Hắc Gia Tộc vì bà ấy là thành viên thuộc Hội Thông Tin lớn mạnh toàn cầu. Hắc Gia Tộc là hệ liệt lý giải nhiều điều cho những gì ở fic này còn thiếu)

Bạn đang đọc truyện *Hợp Đồng Sinh Con* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.